

جنتیئل جموجر کلری (تاللانما)

مئلله تلهر نه شریاتی

چەتئەل ھۆججەتلىرى (تاللانما)

تەرجىمە قىلغۇچى: رېيىمجان
مەسئۇل مۇھەررىر: ئابدۇللا ئابلىز

مىللەتلەر نەشرىياتى

مۇندەرىجە

كىرىش سوز ئورنىدا.....يې چۇنجيەن (1)

(مىسىر) كامىل جەللان ئوزگەرتىپ يازغان

«مىڭ بىر كېچە» ھىكايىلىرى (قىسقارتىلما)

ئەلى بابا بىلەن قىرىق قاراقچى ھەققىدە

چۈچەك (1)

(فرانسىيە) م.خ- گىرائۇد خانىم ئوز-

گەرتىپ يازغان

«تۈلكە رېنا ھەققىدە چۈچەك» (قىسقارتىلما)

تۈلكە رېنا دۇنياغا قانداق كەلگەن (21)

قۇشقاچ تېلۇپىن (28)

ساقچى ئىتى مورخنىڭ تېلۇپىنغا ئوچ ئېلىشىپ

بېرىشى (32)

رېنا بىلەن ئوۋچىلار (38)

[فرانسىيە] چ. پېرراۋل

- (45) قىزىل بوك
(51) چىمچىلاق

[گېرمانىيە] ئاكا - ئۇكا گىرمىلار

- (70) بورە ۋە يەتتە ئوغلاق
(76) پاخال، كومۇر ۋە پۇرچاق
(79) بېلىقچى ۋە ئۇنىڭ خوتۇنى
(96) كۈل قىز

[گېرمانىيە] خاۋف

- (112) "ئۇزۇن بۇرۇن" پاپا

[دانىيە] ئاندېرسېن

- (169) سەرەڭگە ساتقۇچى قىزچاق
(175) پادىشانىڭ يېڭى كىيىمى
(185) دېڭىز بوغما يىلانى

-
- (206) كورۇمسز ئۈدەك چوجىسى
(226) ئاققۇ
(261) باشمالتاق قىز
(285) دېڭىز قىزى

[گېرمانىيە] H. زۇر مۇخلىن

«كىچىك پېتىر» (قىسقارتىلما)

- (333) كومۇرنىڭ ھىكايىسى
(343) سەرەڭگە قېپنىڭ ھىكايىسى

[سوۋېت ئىتتىپاقى] ۋ. بىنانكى

- (352) كىچىك چاشقان بىك

كىرىش سوز ئورنىدا

بۇ توپلام تۈزۈپ چىقىلغاندىن كېيىن، تۈزگۈچى كىرىش سوز ئورنىدا ئازراق بىرنەرسە يېزىپ بېرىشىمنى ئوتۇنۇپ ماڭا كۆرسەتتى.

بۇ كىتاپقا كلاسسىك ۋە يېقىنقى زاماندىكىسى بولۇپ جەمى 20 نەچچە چوچەك كىرگۈزۈلگەن. مېنىڭچە، تۈزگۈچى قەدىمقى ۋە يېقىنقى زاماندىكى بۇ ئەسەرلەر ئارقىلىق چوچەك ئىجادىيەتلىرىنىڭ تەرەققىياتىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىشىنى ئەمەس، بەلكى، ئاساسەن، كىچىك كىتاپخانلارغا روھىي ئوزۇق بولسۇن ئۈچۈن، ئۇلارنى چەتئەلنىڭ بىر تۈركۈم مەشھۇرراق چوچەكلىرى بىلەن تەمىن ئېتىشىنى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا كىچىك كىتاپخانلارنىڭ چەتئەل تۇرمۇشىغا دائىر بىلىم دائىرىسىنى كېڭەيتىشىنى — مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، بۇنى ئىنتېرناتسىوناللىزم تەربىيىسىنىڭ بىر تەرىپى دېيىشكەمۇ بولىدۇ — مەقسەت قىلغان بولسا كېرەك. بۇ ئەسەرلەرنىڭ بىرى ئەرەپلەرنىڭ «مىڭ بىر كېچە» دىگەن ئەسىرىدىن تاللىۋېلىنغاندىن باشقا، قالغانلىرى ياۋروپا يازغۇچىلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدىن تاللىۋېلىنغان. بۇنىڭغا قاراپلا، چوچەك ئىجادىيىتى ياۋروپادىلا ھەممىدىن بەك راۋاجلانغان، دىگىلى

بولامدۇ؟

ئەمىلىيەت ئۇنداق ئەمەس، ئەلۋەتتە. بالىلار بارلىكى جايدا چۈچەك بولىدۇ، چۈنكى ھىكايە-چۈچەك ئاڭلاشقا قىزىقمايدىغان بالا بولمايدۇ—بۇنداق ھىكايە-چۈچەكلەرنى، ئادەتتە، بالىلار-نىڭ مومىسى، ئانىسى ياكى تەربىيىچىلىرى ئۇلارغا ئېيتىپ بېرىدۇ. ھىكايە-چۈچەك ئاڭلاشقا ئامراق بالىلار شۇنچە كۆپ بولغاندىكىن، ھىكايە-چۈچەكمۇ تەبىئىيلا شۇنچە كۆپ مەيدانغا كېلىدۇ-دە. بىراق، بۇرۇنقى زامانلاردا بۇ ھىكايە-چۈچەكلەر-نىڭ ھەممىسى خەلق ئارىسىدا ئېغىزدىن ئېغىزغا تارالغان ئىجادىيەت ئىدى. خەلق ئىجادىيىتىنىڭ ھۆكۈمران سىنىپلارنىڭ دىنىغا ياقمايدىغانلىقى تۇرغانلا گەپ. شۇڭا ھۆكۈمران سىنىپلار بۇنداق ئىجادىيەتنى ھامان ياقىتۇرمايتتى. ھۆكۈمران سىنىپلار بۇنداق ئىجادىيەتنى بىشەملىك بىلەن باسقۇچقا، ئۇنى يازما ئەدەبىيات سۈپىتىدە يېزىپ قالدۇرۇشقا جۇرئەت قىلىدىغانلار چىقمىغان. جۇڭگودا ئۆتمۈشتە ئەھۋال دەل شۇنداق ئىدى. بالىلار دەسلەپ «ئۈچ خەتلىك سۆزلەر دەستۇرى» بىلەن ساۋادنى چىقىراتتى، ئارقىدىنلا «توت كىتاب»، «بەش دەستۇر»نى ئوقۇيتتى ۋە شۇنىڭ بىلەن فېوداللىق ئەقىدىنى قوغدىغۇچىلار-دىن بولۇپ تەربىيىلىنىپ چىقاتتى. فېودال ھۆكۈمران سىنىپلار بالىلارنىڭ خەلق ئىجادىيىتىنى ئوقۇشقا قانداقمۇ يول قويسۇن؟ ياۋروپادا ئوتتۇرا ئەسىردىكى فېوداللىق زۈلمەتلىك دەۋردىمۇ ئەھۋال ئاساسەن شۇنداق ئىدى. كېيىن يېڭىدىن گۈللەنگەن

بۇرژۇئازىيە قوزغىلىپ فېودال ھۆكۈمران سىنىپلار ئۈستىدىن ئىنقىلاپ قىلغان چاغدىلا ئەھۋالدا بىرئاز ئۆزگىرىش بولدى. بۇرژۇئازىيە "ئەركىنلىك"، "دېموكراتىيە" دىگەنلەرنى كۆز-كۆز قىلاتتى، شۇنىڭ بىلەن بالىلارغا ئېيتىپ بېرىلىدىغان بەزى خەلق ئېغىز ئىجادىيىتىنى خاتىرىلىۋالغۇچىلار چىقتى — ئەلۋەتتە، بۇلار پىششىقلاپ ئىشلىنىش ئارقىلىق ئەدەبىي ئەسەر بولۇپ چىقتى. بىز ھازىر "چۆچەك" ياكى بالىلار ئەدەبىياتى دەۋاتقان نەرسە مانا مۇشۇ. فرانسىيىلىك چ. پېرراۋل بىلەن گېرمانىيىلىك ئاكا-ئۇكا گىرمىلار قايتا بايان قىلغان بەزى خەلق ئېغىز ئىجادىيىتى ئەنە شۇنداق ئەسەرلەردىندۇر. جۇڭگودا فېودال-زىمىنلىك ھۆكۈمرانلىق قىلغان ۋاقتى ناھايىتى ئۇزاق بولغاچقا، بالىلار ئەدەبىياتىغا ئائىت يازما ئىجادىيەتمۇ ناھايىتى ئاز بولدى. ياۋروپادا بۇ جەھەتتىكى ئۇتۇق زورراق بولدى، ئەلۋەتتە. بۇ كىتاپقا ياۋروپا چۆچەكلىرىنىڭ كۆپرەك تاللانغانلىغىغا دەل مۇشۇ ئۈبۈكتىپ مەۋجۇدىيەت سەۋەپ بولغان.

ئەمما ياۋروپادىكى چۆچەكلەرنىڭ ھەممىسى ياۋروپانىڭ مەھسۇلى بولۇشمۇ ناتايىن. مىسال ئۈچۈن ئالساق، فرانسىيىلىك چ. پېرراۋلنىڭ «قىزىل بوڭ» دىگەن چۆچىگىگە ئوخشاپ كېتەدىغان چۆچەكنى جۇڭگودىكى خەلق چۆچەكلىرىدىنمۇ تاپالايدۇ. مېز. ئەمىلىيەتتە، ياۋروپادىكى نۇرغۇن كىلاسسىك چۆچەكلەرنىڭ ئاساسىنى ئافرىقا، ئاسىيا ۋە جەنۇبىي ئامېرىكا قىتئەسىدىن تاپالايمىز. ياۋروپانىڭ ئۆزىگە كەلسەك، نۇرغۇن چۆچەكلەرنىڭ

ھەرقايسى ئەللەردە كەڭ تارقالغانلىغىنى ئېيتىپ ئولتۇرۇشنىڭ تېخىمۇ ھاجىتى يوق. مەسىلەن، بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن «كۈل قىز» دىگەن چۆچەك فرانسىيىدە خەلق ئارىسىدا ناھايىتى كەڭ تارالغان. چ.پېرراۋل مۇشۇنىڭغا ئوخشاش چۆچەكتىن بىرنى يازغان. بۇ چۆچەك ياۋروپادىكى نۇرغۇن ئەللەردىمۇ تۇرلۇك ناملار بىلەن ئوتتۇرىغا چىققان—ئىتالىيىدە Cenerentoea دەپ، ئىسپانىيىدە Ceniciento دەپ، كاتالوندا (ئىسپانىيىنىڭ بىر رايونى) Rentafochs دەپ، كونا روسىيىدە Chernushka دەپ، ۋېنگرىيىدە Popelusha دەپ ئاتالغان، ۋاھاكازالار. ئۇلارنىڭ ۋەقەلىگىدە سەل-پەل پەرق بولسىمۇ، لېكىن ئاساسىي مەزمۇنى ئوخشاش. «مىڭ بىر كېچە»دىكى نۇرغۇن ھىكايىلەرنىڭ ئاساسىنىمۇ قەدىمىي يۇنان ۋە ھىندىستان-لاردىن تاپقىلى بولىدۇ. بۇ ئەھۋال مۇنداق بىر مەسىلىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ: مەدىنىيەت، جۈملىدىن چەت-ياقا جايلاردىكى خەلق ئېغىز ئىجادىيىتى ھامان ئالمىشىپ تۇرىدۇ، ئۇنى ھېچقانداق ئادەم توسۇۋالالمايدۇ. قەدىمقى زامانلاردا شۇنداق بولغان، قاتناش تەرەققى تاپقان ھازىرقى زاماندا خۇسۇسەن شۇنداق بولىدۇ. "4 كىشىلىك گۇرۇھ" نىڭ 20-ئەسىرنىڭ 70-يىللىرىدا يەنە مەدىنىيەت قاملى ۋە بېكىنىمچە-لىكىنى يولغا قويغانلىغى مېتافىزىكىنى بەكمۇ ئەۋج ئالدۇرۇ-ۋەتكەنلىك بولۇپلا قالماي، بەلكى ئەخمەقلىقتە ئۇچىغا چىققان-لىقتۇر.

نۇرغۇن چۆچەكلەر، بولۇپمۇ كلاسسىك چۆچەكلەر خەلق ئېغىز ئىجادىيىتىدىن كەلگەن ئىكەن، ئەلۋەتتە، ئۇلاردا خەلق ئەدەبىياتىغا خاس نۇرغۇن ئالاھىدىلىكلەر بولسۇن. ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، بۇ چۆچەكلەر ئاددى، جانلىق، خەلق ئىچىدىكى قىزىقچىلىق ۋە يۇمۇرلار بىلەن تولغان بولسۇن. ئەلۋەتتە، تېخىمۇ مۇھىمى شۇكى، ئۇلاردا خەلقنىڭ پىكىر-ھىسسىياتى مەلۇم دەرىجىدە ئىپادىلەنگەن، يەنە كېلىپ ئۇ فېودال ھۆكۈم-ران سىنىپلارنىڭ دىققەت-ئېتىۋارىدىن ۋە زىيانكەشلىگىدىن خالى بولغۇدەك چۆچەك چۈشۈر ئۇسۇل بىلەن ئىپادىلەنگەن. بۇ چۆچەك-لەردە خەلق ئېيتماقچى بولغان لېكىن ئېيتىشقا چۇرئەت قىلالامىغان نۇرغۇن سۆزلەر ھايۋاناتلار، جىن-ئالۋاستىلار، ھور-پەرىلەر ياكى ئوت-چوپ، دەل-دەرەخ، قۇرۇت-قوڭغۇز ۋە بېلىقلارنىڭ تىلىدىن بېرىلگەن. بۇ ئۇسۇل كېيىن چۆچەك يېزىشتىكى بىرخىل ئومۇملاشقان ئۇسۇل بولۇپ قالدى. بۇ نەرسىلەرنى "غەلىتە" نەرسە دەپ قارىماسلىغىمىز كېرەك، ئۇلار ئەمىلىيەتتە مۇئەييەن تۇرمۇش رىياللىغىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ-بەزىدە تېخى ناھايىتى ئۆتكۈر بولسۇن! مەسىلەن، «قىزىل بوڭ» تىكى ساختىپەز، ھىلىگەر، رەھىمسىز، ئىچى زەھەر بورە، ئەمىلىيەتتە، ھۆكۈمران سىنىپلار ئىچىدىكى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچىلارنىڭ سىمۋولى بولۇپ-ئەگەر بىز بۇ بورىنى "4 كىشىلىك گۇرۇھ" نىڭ ئەپتى-بەشىرىسى بىلەن سېلىشتۇرۇپ باقساق، بۇ چۆچەكنىڭ ھەتتا ئىنتايىن جانلىق رىيال ئەھمىيەت-

كىمۇ ئىگە ئىكەنلىكىنى كورۇۋالالايمىز — ئاقكوڭۇل ئوسمۇرلىرىدە —
مىزدىن ئۇلارنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغانلىرى نۇرغۇن!
ئەلۋەتتە، بىز كونا زامانلاردىكى بۇ ئېغىز ئىجادىيىتىنىڭمۇ
شۇ زامانلارنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىغانلىغىنى ئۇنتۇماسلىقىمىز
كېرەك. «ئەلى بابا بىلەن قىرىق قاراچى ھەققىدە چوچەك» تىكى
ھىلىقى مالاي قىز ئوزىنىڭ يۈكسەك ئەقىل-پاراستىنى ئىپادىلە-
گەن. بۇ، ئەمگەكچى خەلقنىڭ خىسلىتى. لېكىن مالاي قىز بۇ
ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى خوجايىنى ئۇچۇن قىلغان. خوجايىنى
كېيىن بېيىپ كېتىدۇ، ئۇغۇ خېلى تۈزۈك ئىكەن — بۇرۇن ئوزدە-
نىڭمۇ تۇرمۇشى ئانچە ياخشى ئۆتمىگەنلىكىدىن بولسا كېرەك،
خوجايىن دەپە-دۇنياسىنىڭ يېرىمىنى شۇ مالايغا بېرىدۇ، بۇنىڭ
بىلەن ئۇمۇ "ئومرىنىڭ ئاخىرىغىچە بەخت-سائادەتلىك، كوڭۇل-
لۈك ئۆتىدۇ". ئەگەر بىز بۈگۈنكى ئولچەم بويىچە تەلەپ
قويىدىغان بولساق، بۇ چوچەكنىڭ "ئىدىيۋىلىكى" دە چوقۇم
چوڭ چاتاق بولغان بولىدۇ. "4 كىشىلىك گۇرۇھ" نىڭ ئۇسۇلى
بويىچە بولغاندا، ئۇنى "زەھەرلىك ئوت" قاتارىدا پىپەن قىلىپ،
ئاندىن يەتتە قات دوزاققا چۈشۈرۈۋېتىش، ئىككىنچى يورۇق
كۈن كورەلمەيدىغان قىلىۋېتىشكە توغرا كېلىدۇ؛ لېكىن ئۇنى
ئەينى زاماندىكى كونكرىت تارىخىي شارائىت بويىچە تەھلىل
قىلىدىغان بولساق، بۇ چوچەكنىڭ ئىجابى تەرىپىنىڭمۇ بارلى-
غىنى كورۇۋالالايمىز: ئۇنىڭدا ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئەقىل-
پاراستى ئىپادىلەنگەن، شۇنىڭ بىلەن تەڭ، ئۇلارنىڭ ھال-

ئوقتىنى ياخشىلاش تەلۋىمۇ ئوز ئىپادىسىنى تاپقان. ئەمگە كىچى خەلق ھامان، نامراتلىقتىن قۇتۇلۇپ، ياخشىراق كۈن كۆرسەك دەيدۇ. لېكىن كونا جەمىيەت تۈزۈمى شارائىتىدا بۇنداق ئارزۇ ئىشقا ئاشمايدۇ. ئۇلارغا: تەلپىمىز بىردىنلا ئوڭدىن كېلىپ، ھال-ئەھۋالىمىز ياخشىلىنىپ كەتسە، دەپ خىيال قىلىشتىن ئۈزگە چارە يوق ئىدى. پېرراۋلنىڭ «چىمچىلاق» دىگەن چۈچۈم-گىمۇ خاراكتىر جەھەتتىن مۇشۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدۇ. ئەلۋەتتە، خام خىيال دىگەن بەرسىبىر خام خىيال، ئۇنىڭ ئەمىلىيەتتە كورۇلىدىغانلىغىغا ئىشىنىدىغان ئادەم يوق، يەنە كېلىپ خام خىيال ھىچقاچان ئەمىلىيەتتە كورۇلۇپ باققان ئەمەس. بۇ ئەھۋال مۇبىزنى مۇنداق بىر ئىسپات بىلەن تەمىنلەيدۇ: ”نۇر-مۇشنى ياخشىلاش“ ئارزۇسى پەقەت سوتسىيالىزىم تۈزۈمى شارائىتىدا ئىشقا ئاشىدۇ-ئەمىلىيەتتە بىزنىڭ يېڭى جۇڭگودا پەيدىن-پەي ئىشقا ئېشىۋاتىدۇ. شۇنداق قىلىپ، بىزنىڭ سوتسىيالىزىم قۇرۇش ئىشەنچىمىز تېخىمۇ ئاشىدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، دۇنياغا داڭلىق بالىلار ئەدەبىياتىدىكى بۇ مېراس بۇگۈنكى كۈندە يەنىلا مەلۇم رىيال ئەھمىيەتكە ئىگە.

خەلق ئېغىز ئىجادىيىتىنى ئاساس قىلغان بۇ كىلاسسىك بالىلار ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى ئىچىدە 17-ئەسىردە ياشىغان فرانسىيلىك چ. پېرراۋلنىڭ ئەسىرىنىڭ بەدىئىيلىكى بىرقەدەر يۇقۇرى. 18-ئەسىردە ئوتكەن گېرمانىيىلىك ئاكا-ئۇكا گىرم-لارنىڭ ئەسىرى بولسا ئاددىراق، ئەسلىدىكى خەلق چۈچەك-

لىرىگە تېخىمۇ يېقىنراق بولۇپ، ئوزى قوشقان نەرسىلەر ئانچە كۆپ ئەمەس. 19-ئەسىرگە كەلگەندە بالىلار ئەدەبىياتى يازغۇ-چىلىرى بىرقەدەم ئىلگىرىلەپ، تەييار بار خەلق چۆچەكلىرىنى قايتا بايان قىلىش بىلەن توختاپ قالماي، بەلكى ئۆز ئالدىغا چۆچەك ئىجات قىلىشقا باشلىدى. بۇ جەھەتتە، دانيە چۆچەك يازغۇچىسى ئاندىرسېن ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىدى. ئۇ قانداق رول ئوينىدى؟ ئۇنىڭ ئوينىغان رولى تەييار بار خەلق چۆچەك-لىرىنى قايتا بايان قىلىپ بېرىش دائىرىسىدىن چىققانلىقى بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ، ئاندىرسېننىڭ رولىنى ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ مۇنۇ سۆزى بىلەن چۈشەندۈرۈش مۇمكىن: "مەن چۆچەكنى ھەممە ھىسسىيات ۋە پىكىرىم بىلەن يازمەن، لېكىن چوڭلارنىمۇ ئېسىمدىن چىقىرىپ قويغىنىم يوق. مەن بالىلارغا ئاتاپ ھىكايە-چۆچەك يازغان چېغىمدا، ئۇلارنىڭ ئاتا-ئانىلىرىنىڭمۇ بىرچەتتە ئولتۇرۇپ ئاڭلايدىغانلىغىنى ھەرگىز ئۇنتۇمايمەن، شۇڭا ئۇلار-نىڭ ئويلاپ بېقىشى ئۈچۈن، ئۇلار ئۇچۇنمۇ ئاز-تولا بىرىنمە يېزىشم كېرەك." ئاندىرسېن بۇ يەردە ئۆزىنىڭ چۆچەك يېزىشتا تەربىيىنى ئېنىق مەقسەت قىلغانلىغىنى ئوچۇق ئوتتۇرىغا قويغان. ئۇ يەنە: "مېنىڭ ھازىر سەنئەتكە (يەنى چۆچەك يېزىشقا) ھەۋەس قىلىدىغان بولۇپ قېلىشىم سەنئەتنىڭ ئالدىغا يۈكسەك ۋەزىپە قويۇلىدىغانلىغىدىندۇر" دىگەن. قانداق يۈكسەك ۋەزىپە؟ دىمەك، ئۇ چۆچەك يېزىشتا بالىلارنى تەربىيەلەشنىلا كۆزدە تۇتۇپ قالماستىن، چوڭلارنى-يەنى بىر چەتتە ئولتۇ-

رۇپ "باللارغا ئاتاپ يېزىلغان ھىكايە - چوچەك" نى ئاڭلايدىغان
ئاتا - ئانىلارنى تەربىيەلەشنىمۇ كوزدە تۇتقان. ئۇ ئۇلارنىڭمۇ
"ئويلاپ بېقىش" نى تەۋسىيە قىلىدۇ.

ئوزنىڭ ئىجادىيىتىدە بۇنداق "يۇكسەك" مەقسەتنى
كوزلەش - بۇ، ئۇنىڭدىن ئىلگىرى ئوتكەن چوچەك يازغۇچىلىرى
ئىچىدە بولۇپ باققان ئەمەس.

ئۇ باللارغا نىمىلەرنى ئۇگىتىدۇ؟ ئۇ باللاردىن ئالجاناپ
ئادەم بولۇشنى، ئوزنىڭ نەزەر دائىرىسىنى تار تۇرمۇش
راھىكىسى بىلەن چەكلەپ قويماستىن، بەلكى نەزەر دائىرىسىنى
تېخىمۇ كەڭرەك قىلىشنى، تېخىمۇ يۇكسەك، تېخىمۇ ئۇلۇغ
غايىگە ئىگە بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ. «دېڭىز قىزى» نىڭ ۋەقە -
لىكى قىزنىڭ دېڭىز تېگىدىكى ئەجدىھا ئوردىسىدىكى راھەت -
پاراغەتلىك تۇرمۇشقا قانائەتلىنمەي، تېخىمۇ ئالجاناپ بولغان
ئىنسانىيەت تۇرمۇشىغا ئىنتىلگەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بەرمەمدۇ؟
ئۇ ھەممىنى قۇربان قىلىشتىن يانماي، ئادىمىزات روھىغا ئېرىش -
مەكچى بولىدۇ. باشمالىق قىزمۇ شۇنداق. قاراڭغۇ يەر ئاستىدا
تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقان بۇ قىزنىڭ تۇرمۇشىغا لازىمەتلىك
ماددى نەرسىلەر تولۇق بولۇپ، تۇرمۇشى پاراۋان ئوتتۇراتسىمۇ،
ئۇ يەنىلا قۇياش نۇرىغا تەشنا بولىدۇ، نۇرلۇق ئالەمدە ئەركىن -
ئازادە پەرۋاز قىلىشنى ۋە ناخشا ئېيتىشنى ئارزۇ قىلىدۇ.
بىراق، ئاندىرسېن ئوزنىڭ كىچىك كىتاپخانىلىرىنى گۈزەل
تەسەۋۋۇر ۋە شىرىن ئارزۇغىلا بېرىلىپ كېتىدىغان قىلىپ قويمايدۇ،

ئۇ ئۇلارغا رەھىمسىز رىياللىقنى، خەلقنىڭ ئازاپ-ئوقۇبىتىنى، شۇنداقلا بايلارنىڭ ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىشى ۋە بۇزۇپ چېچى-شىنىمۇ-ئەلۋەتتە، ئۇلارنىڭ نادانلىغىنىمۇ ئوز ئىچىگە ئالىدۇ-كورىتىدۇ. «سەرەڭگە ساتقۇچى قىزچاق»، «پادىشانىڭ يېڭى كىيىمى» مۇشۇنداق ئەھۋاللارنى پاش قىلىدىغان ئەسەرلەردۇر. بىر چەتتە ئولتۇرۇپ «باللارغا ئاتاپ يېزىلغان ھىكايە-چوچەك» لەرنى ئاڭلىغۇچى ئاتا-ئانىلار مۇشۇ ئەھۋاللارنى نەزەردە تۇتۇپ ئوزلىرىنىڭ كېيىنكى ئەۋلاتلىرىنى قانداق تەربىيىلىشى كېرەك؟ ئاندىرېسېن ئۇلارنى «ئويلاپ باقسۇن» دېگەن مەسىلە مانا مۇشۇ. ئاندىرېسېن خەلق ئىجادىيىتىدىكى ۋە ئوزىدىن ئىلگىرىكى چوچەك يازغۇچىلىرىنىڭ نۇرغۇن ئارتۇقچىلىقلىرىغا ۋارىسلىق قىلغان: ئۇنىڭ ھىكايە-چوچەكلىرى جانلىق-ئويىناق بولۇپ، تىلى قويۇق خەلق تىلى پۇرسىغا ئىگە بولۇش ۋە يۇمۇرلۇق بولۇش خۇسۇسىيىتىگە ئىگە. لېكىن ئۇ يەنە تەرەققى قىلدۇرغان: ئۇ ئوزىنىڭ چوچەكلىرىگە قويۇق شېئىرىي ھىسسىياتلارنى ۋە باي تەسەۋۋۇرلارنى كىرگۈزگەن، شۇڭا ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇساق شېئىر ئوقۇغاندەك تۇيۇلىدۇ. ئەمما ئۇمۇ، ئوخشاشلا، ئوزى ياشىغان دەۋر چەكلىمىسىدىن سىرتقا چىقىپ كېتەلمىگەن، ئۇ ئوز ئەسەرلىرىدە نۇرغۇن ئىجتىمائى مەسىلىلەرنى ئوتتۇرىغا قويغان، مەسىلەن، «سەرەڭگە ساتقۇچى قىزچاق» نىڭ بېشىغا چۈشكەن كۈنلەر، تارتقان ئازاپ-ئوقۇبەتلەر. لېكىن ئۇ بۇ ئىجتىمائى مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشنىڭ چارىسىنى دەپ بېرەلمەي، «شەپ-

قەتلىك خۇدا“دىنلا مەدەت تىلەپ، سەرەڭگە سانقۇچى قىزچاق“نىڭ چوڭ ئانىسى ئۇنى خۇدانىڭ قېشىغا ئاپىرىدىغان، شۇ يەردە ھارپا خوشاللىغىدىن بەھرىمەن بولىدىغان قىلىپ يازىدۇ. ئەمما، ئەمىلىيەتتە، ”سەرەڭگە سانقۇچى قىزچاق“ يەنىلا كوچىدا توڭلاپ ئولىدۇ. رىيالىزىمغا سادىق بولغان بىر يازغۇچى-نىڭ بۇ ئاقىۋەتنى ئەينەن يېزىپ چىقىمىسى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. بۇ ئۇنىڭ پەرىشان بولىدىغان يېرى، ئۇ بۇ پەرىشانلىق-نىمۇ تۈگىتەلمەيتتى.

20-ئەسىرگە كەلگەندە، ئىنسانلار جەمئىيەتتە ئۆكتەبىر ئىنقىلاۋىنىڭ غەلىبىسى ئارقىلىق تاڭ نۇرى كورۇندى، پۈرۈلپتارىياتچە دۇنياقاراشنى تىكلەگەن چوچەك يازغۇچىلاردا بۇنداق پەرىشانلىق بولمايدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەسەرلىرى ئارقىلىق كىچىك كىتاپخانلارنى دۇنيانى توغرا بىلىش، شۇنىڭ بىلەن تارىخنىڭ ئىلگىرىلىشىنى ئالغا سۈرۈشنىڭ يولىنى تېپىش، شۇنداقلا كەلگۈسىدە تارىخنىڭ ئىلگىرىلىشىنى ئالغا سۈرۈش جەريانىدا ئۆزىنىڭ تېگىشلىك توھپىسىنى قوشۇش ئۈچۈن قانداق قىلىپ ئۆزىنى ھەر جەھەتتىن قوراللىق قىلىشنى ئۆگىنىۋېلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ. H. زۇر مۇخلىنىڭ «كىچىك پېتىر» دىگەن ئەسىرى ۋە «كىچىك چاشقان بىك» دىگەن ئەسەر مانا مۇشۇنداق ئەسەرلەردىندۇر. ئالدىنقىسىدا ئەمگەكچى خەلقنىڭ قانداقسىگە كاپىتالىزىم تۈزۈمى شارائىتىدا دوزاقتا تۇرۇۋاتقان-دەك ياشاۋاتقانلىقى ۋە ئېكسپىلاتاتسىيە قىلغۇچىلارنىڭ قانداق-

سىگە بىر بارمىغىنى تەۋرىتىپمۇ قويماستىن ھەركۈنى يەپ - ئىچىپ، كەيپ - ساپا سۇرىدىغانلىغى جانلىق سۈرەتلەپ بېرىلگەن، ئىشچى - دىخانلار ئاممىسىنىڭ سىنىپىي كۈرەش ئېلىپ بېرىپ، سوتسىيالىستىك يېڭى جەمئىيەت قۇرۇپ چىققاندىلا، ئاندىن ئۆز تەقدىرىنى ئۆزگەرتەلەيدىغانلىغى بىشارەت قىلىنغان. كېيىنكىسى بولسا ئۆكتەبىر ئىنقىلاۋىدىن كېيىنكى سوتسىيالىستىك يېڭى تۈزۈم شارائىتىدا يېزىلغان ئەسەر بولۇپ، ئۇ چوچەك شەكلى ئارقىلىق كىچىك كىتاپخانلارغا بەزى ئىلىم - پەن بىلىملىرىنى يەتكۈزۈپ بەرگەن، ئۇ ئەمىلىيەتتە پەنگە دائىر چوچەك بولۇپ ھىساپلىنىدۇ.

چوچەك بىزنىڭ ئەدەبىيات ئىجادىيىتىمىزدە تېخى تارىخى قىسقىراق بولغان يېڭى تۈر. چەتئەلنىڭ ئىسىل بالىلار ئەدەبىياتى ئەسەرلىرى، مەيلى كىلاسسىكىلىرى ياكى يېقىنقى زامان - دىكىلىرى بولسۇن، بىز ئۈچۈن ئەينەكلىك رولىنى ئوينىمايدۇ. بۇ توپلامنىڭ بۇ جەھەتتىمۇ ئاز - تولا ياردىمى بولۇشىنى ئۈمىت قىلىمەن.

يېي جۇنجيەن

1978 - يىلى 4 - ئاي

«مىڭ بىر كېچە» ھىكايىلىرى * (قىسقارتىلما)

(مىسرى) كامىل جەللان ئوزگەرتىپ يازغان

ئەلى بابا بىلەن قىزىق قاراقچى ھەققىدە چوچەك

1. قاسم بىلەن ئەلى بابا

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىدا، پىرسىيىدە ئاكا-ئۇكا ئىككىيلەن ئۆتكەن ئىكەن، ئاكىسىنىڭ ئىسمى قاسم بولۇپ، ناھايىتى باي ئىكەن، ئىنىسىنىڭ ئىسمى ئەلى بابا بولۇپ، ھىچنىمىسى يوق

* «مىڭ بىر كېچە» — ئەرەپىلەردىن ئىنسانلارغا قالغان مەشھۇر كىلاسسىك ئەدەبىي ئەسەر. پۈتۈن كىتابتا 136 ھىكايە بار بولۇپ، ئۇنى ئەقىللىق بىر قىز زالىم پادىشاغا سۆزلەپ بەرگەن ئىكەن، ئۇ قىز بۇ ھىكايىلەرنى ئۇدا مىڭ بىر كېچە سۆزلىگەچكە، كېيىنكىلەر كىتابنىڭ ئىسمىنى «مىڭ بىر كېچە» دەپ ئاتىغان. بۇ كىتابقا مىسرىلىق چوچەك يازغۇچىسى كامىل جەللان «مىڭ بىر كېچە» دىكى ھىكايىگە ئاساسەن بالىلار ئۈچۈن يازغان بىر ھىكايە تاللىۋېلىندى.

دېيەرلىك كەمبەغەل ئىكەن.

قاسىمۇ باشتا ئىنىسىغا ئوخشاش كەمبەغەل ئىكەن. كېيىن ئۇ بىر باي سودىگەرنىڭ قىزىنى ئالغان بولۇپ، قېيناتىسىدىن نۇرغۇن پۇل ۋە مال مېراس قالىغاچقا، بىردىنلا باي بولۇپ كەتكەن ۋە راھەت-پاراغەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلىغان ئىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ سودا-سېتىق قىلىپ، قىسقىغىنا ۋاقىت ئىچىدە نۇرغۇن پۇل تېپىپ، كاتتا باي سودىگەر بولۇپ قالغان ئىكەن.

ئۇنىڭ ئىنىسى ئەلى بابانىڭ خوتۇنى كەمبەغەلنىڭ قىزى ئىكەن. ئۇلارنىڭ بىر ئېغىز ئەسكى ئوي، 3 ئېشەكتىن بولەك مال-بىساتى يوق ئىكەن، ئەلى بابا ھەركۈنى 3 ئېشىگىنى ھەيدەپ بېرىپ ئورمانلىقتىن ئوتۇن كېسىپ سېتىپ جان باقىدىكەن، ئۇنىڭ ئاكىسى قاسىم بەك رەھىمسىز كىشى ئىكەن، شۇنچە باي بولسىمۇ، ئىنىسىغا بىرتىن بەرمەيدىكەن. يەڭگىسى ئاكىسىدىنمۇ بەتتەر باغرى تاش خوتۇن ئىكەن، ئەلى بابانىڭ ھالىغا ئىچ ئاغرىتىش تۈگۈل، ئەلى باباغا چىرايىنى ئېچىپمۇ قارىمايدىكەن، ئەلى باباغا بىر چىنە ئاش ياكى بىرتەڭگە پۇل بېرىشكىمۇ قارىنى ئاغرىيدىكەن.

2. ئورمانلىقتا

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئەلى بابا ئادەتتىكىدەكلا 3 ئېشىگىنى

ھەيدەپ ئورمانلىققا بېرىپتۇ، ئۇ 3 ئۇلاق ئوتۇننى كېسىپ بولۇپ،
ئېشەككە ئارتىپ قايتماقچى بولۇپ تۇرغىنىدا، ئوبداندىن
بىرمۇنچە ئاتلىقلارنىڭ ئوزى تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقانلىغىنى
كورۇپتۇ. ئۇ بالا-قازاغا ئۇچراپ قېلىشتىن قورقۇپ، دەرھال
ئېشەكلىرىنى يوغان بىرتۇپ دەرەخقە باغلاپ قويۇپتۇ-دە،
ئوزى دەرەخقە چىقىپ، شاخ-يوپۇرماقلارنىڭ ئارىسىغا يوشۇرۇ-
نۇۋاپتۇ. قارغۇدەك بولسا، ھىلىقى ئاتلىقلار يېقىن بىر يەردە
ئاتلىرىدىن چۇشۇۋاتقۇدەك، ئەلى بابا بىر-بىردىن ساناپتۇ،
بۇلار باشلىغىدىن باشقا 40 كىشى ئىكەن. ئۇلارنىڭ گەپلىرىنى
ئاڭلاپ تۇرغان ئەلى بابا ئۇلارنىڭ قاراقچى ئىكەنلىكىنى
ئۇقۇپتۇ. قاراقچىلار باشلىغى غارنىڭ ئالدىدىكى يوغان بىر تاشنىڭ
قېشىغا كېلىپ: "زىغىر، زىغىر، ئىشىكى ئاچقىن" دەپتىكەن،
يوغان تاش دەرھال ئېچىلىپ كېتىپتۇ، 40 قاراقچى باشلىغىغا
ئەگىشىپ غارغا كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇلار غاردا ئانچە ئۇزاق
تۇرمايلا يېنىپ چىقىپتۇ. قاراقچىلار باشلىغى: "ئىشىكى ياپ،
زىغىر، زىغىر" دەپتىكەن، يوغان تاش يەنە ئاۋالقىدەكلا غارنىڭ
ئاغزىنى ئېتىۋاپتۇ، قاراقچىلار كەلگەن يولى بىلەن كېتىپتۇ.

3. ئىشىكى ئاچقىن، زىغىر، زىغىر

ئەلى بابا ئوز كوزى بىلەن كورگەن بۇ ۋەقەگە ئىنتايىن
ھەيران بوپتۇ ۋە ئوزىگە ئوزى: "بۇ جەزمەن قاراقچىلارنىڭ

ئۇۋىسى، ئۇلار بۇلاپ كەلگەن مال-دۇنيا، ئۇنچە-مارجانلارنى چوقۇم مۇشۇ غارنىڭ ئىچىگە تىقىپ قويغان. مەن ئەمدى ئۇلارنىڭ سىرىنى بىلىۋالدىم، غارنى ئېچىپ كىرىپ، غارنىڭ ئىچىدىكى مال-دۇنيانى كۆرۈپ باقاي!“ دەپتۇ.

ئەلى بابا دەرەختىن سىرىلىپ چۈشۈپ، يوغان تاشنىڭ ئالدىغا كېلىپ: ”ئىشكىنى ئاچقىن، زىغىر، زىغىر“ دېگەن ئىكەن، يوغان تاش شۇ ھامان ئېچىلىپ كېتىپتۇ. ئۇ غارغا كىرىپ قارىسا، غارنىڭ ئىچى ساپلا ئالتۇن-كۈمۈش ۋە ئىسىل ئۇنچە-مارجان، قاش تېشى ئەسۋاپلىرى ئىكەن. ئۇ بۇ نەرسىلەرنى كۆرۈپ بەك ئالاقىزادە بولۇپ كېتىپتۇ، قاراچىلارنىڭ يېنىپ كېلىپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىپ، 3 ئۇلاقلىق مال-مۈلۈكنى ئېلىپ، غاردىن ئالمان-تالمان سىرتقا چىقىپتۇ ۋە: ”ئىشكىنى

ياپ، زىغىر، زىغىر“ دەپتۇ، يوغان تاش دەرھال غارىنىڭ ئاغزىنى ئېتىۋاپتۇ.

ئەلى بابا باشقىلار كورۇپ قېلىپ گۇمانلىنىپ يۈرمىسۇن دەپ، يۈكنىڭ سىرتىغا ئوتۇننى باغلاپ، ئاندىن كېيىن ئېشەكلىرىنى ھەيدەپ، خوشاللىغىدا ئويىگە قاراپ مېڭىپتۇ.

4. سىرنىڭ پاش بولۇشى

ئەلى بابا ئويىگە قايتىپ كەلگەندە، خوتۇنى شۇنچە كوپ دۇنيانى كورۇپ ناھايىتى ھەيران بوپتۇ، ئۇ بۇ نەرسىلەرنى ئېرىم ئوغرىلاپ كەلگەن ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ، تىترەپ تۇرۇپ:

— مۇشۇنچۇالا نەرسىنى نەدىن ئەكەلدىلە؟ — دەپ سوراپتۇ. ئەلى بابا ئىشنىڭ جەريانىنى سوزلەپ بەرگەن ئىكەن، ئۇنىڭ يۇرىكى ئاندىن ئورنىغا چۈشۈپتۇ ۋە ئەزەلدىن خىيالغىمۇ كىرىپ باقمىغان شۇنچە كوپ پۇل — مالغا ئېرىشكەنلىكىلىرىگە چەكسىز خوشال بوپتۇ. ئۇنىڭ پۇلنىڭ قانچىلىك پۇل ئىكەنلىكىنى بىلگۈسى كەپتۇ، ئەمما پۇل بەك كوپ بولغاچقا ھىساپلاپ ھىساۋىنى ئالماپتۇ.

— بىر ئورا كولىسىلا، مەن ھازىرلا قايتىپ كېلىمەن، — دەپتۇ ئۇ ئەلى باباغا.

— نەگە؟ — دەپ سوراپتۇ ئەلى بابا.

— قاسمكاملارنىڭكىدىن جىڭ ئېچىسقا، بۇ ئالتۇن-
تىللارنى جىڭلاپ باقايلى!
— ھوي، خوتۇن! ئۇنداق قىلىشنىڭ ھىچقانداق پايدىسى
يوققۇ دەيمەن!

خوتۇنى ئوزنىڭ گېپىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ ۋە غىپىدە چىقىپ
كېتىپ، يۇگۇرگەن پېتى قاسمىنىڭكىگە بېرىپ جىڭ سورايتۇ.
قاسمىنىڭ خوتۇنى ئۇلارنىڭ زادى نىمە جىڭلايدىغانلىغىنى
بىلمەكچى بولۇپ، جىڭلىغان نەرسىدىن چاپلىشىپ قالسۇن دەپ،
جىڭنىڭ ئىچىگە ئازراق ھەسەل سۇرتۇپ قويۇپتۇ. ئەلى بابانىڭ
خوتۇنى ئۇنىڭ ھىلىسىنى ئوقماي، جىڭنى ئېلىپ ئويىگە
مېڭىپتۇ.

ئەلى بابانىڭ خوتۇنى ئويىگە كېلىپ قارىسا، ئېرى ئاللىقاچان
يوغان ئورا كولاپ قويغان ئىكەن، خوتۇنى ئالتۇن-تىللارنى
جىڭلاپ ئورغا توكۇپتۇ. ئەر-خوتۇن ئىككىيلەن تەڭ تۇتۇش
قىلىپ ئالتۇن-تىللانى كومۇپ قويۇپتۇ، ئاندىن كېيىن جىڭنى
يەڭگىسىگە قايتۇرۇپ بېرىپتۇ.

ئالتۇنلارنى جىڭلىغان چاغدا جىڭغا تىللا چاپلىشىپ قاپتىكەن،
ئەلى بابانىڭ خوتۇنى ئۇنى كورمەپتۇ. قاسمىنىڭ خوتۇنى
بۇ تىللانى كورۇپ، ئادەتتىن تاشقىرى ھەيران بوپتۇ. ئۇ
ئۇلارنىڭ جىڭ ئارىيەت ئېلىشنىڭ سىرىنى بىلىۋېلىپ، ئىچ-
ئىچىدىن ھەسەتخورلۇق قىپتۇ ۋە ئىچىدە زەھەر قايناپتۇ.

5. قاسمىنىڭ غەزىمىگە بېرىشى

قاسمىنىڭ خوتۇنى شۇ زامات ئېرىنىڭ قېشىغا بېرىپ، ناھايىتى
ئاچچىقلىنىپ-تېرىكىپ تۇرۇپ:

— ئىنلىرى ئەلى بابا بىزنى ئالداپتۇ، ئۇ بىزنىڭ ئالدىمىزدا
پۇلۇم يوق، ئۇ يوق-بۇ يوق دەپ، ئوزىنى كەمبەغەل، بىچارە
كورسەتكىنى بىلەن، ئەمىلىيەتتە، بىزدىن مىڭ ھەسسە باي
ئىكەن، — دەپتۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان قاسم ھەيران بوپتۇ ۋە خوتۇنىنىڭ
گېپىگە ئىشەنمەپتۇ.

— ئۇنىڭ پۇلىنىڭ جىقلىغىنى دىمەملا، جىڭ بىلەن جىڭلاي-
دىكەن! — دەپتۇ خوتۇنى گېپىگە قوشۇمچە قىلىپ، ئارقىدىنلا
جىڭغا چاپلىشىپ قالغان ھىلىقى تىللانى ئېرىگە كورسىتىپتۇ ۋە
بولغان ۋەقەنى سوزلەپ بېرىپتۇ.

قاسم قاتتىق ھەسەتخورلۇق قىلىپ، ئەلى بابانىڭ بۇ ئىشنى
يوشۇرغانلىغىغا ئاچچىقى كەپتۇ. ئۇ دەرھال ئىنسىنىڭ قېشىغا
بېرىپ، زادى قانداق ئىش ئىكەنلىگىنى بىلمەكچى بوپتۇ.

ئەلى بابا كوڭلى يۇمشاق ئادەم بولۇپ، بولغان ئىشنى
ئاكسىدىن قىلچە يوشۇرماپتۇ ھەم ئۇنىڭغا:

— ئاكا، مەن بۇ پۇل-ماللارنىڭ يېرىمىنى سىزگە بولۇپ
بەرمەكچى، — دەپتۇ.

—سەن غەزنىگە بارىدىغان يولنى ماڭا ئېيتىپ بېرىشىڭ كېرەك، — دەپتۇ قاسىم ئۇنىڭغا قانائەتلىنمەي، قاپىغىنى تۇرۇپ تۇرۇپ، — ئۇنداق قىلمىساڭ، مەن يامۇلغا بېرىپ سېنى قازىغا چاقىمەن، دەپى — دۇنيايىڭنى مۇسادىرە قىلغۇزىمەن ھەمدە سېنى قاتتىق جازالىتىمەن.

— مەن ئوغرىلىق قىلغىنىم يوق، شۇڭا قازىدىن قورقمايمەن. بىراق مەن سىزگە ئامراق، سىزگە سادىقمەن، تەلۋىڭىزنى بىجا كەلتۈرىمەن، مېنىڭ ھەممە پۇل — ماللىرىمنى ئېلىپ كەتسىڭىزمۇ ياق دىمەيمەن. سىز مېنىڭ ئاكام، مېنىڭ بىر تۇققان قېرىندىشىم، ئەگەر ھەقىقەتەن لازىم بولسا، غەزنىنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى سىزگە كورسىتىپ قوياي. بىراق قاراقچىلار زىيانكەشلىك قىلىپ قوبارىمىكىن دەپ ئەنسىرەيمەن!

قاسىم خەۋپ — خەتەر دىگەن نەرسىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەپتۇ، غەزنىنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى ئۇقۇپلا، ئون خېچىر تەييارلاپ غەزنىدىكى بايلىقنى ئەكەلمەكچى بوپتۇ. ئۇ خېچىر — لارنى ھەيدىگەن پېتى ئالدىراپ — تېنەپ قاراقچىلار ئۇۋىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ.

6. قاراقچىلار ئۇۋىسىدا

“ئىشكىنى ئاچقىن، زىغىر، زىغىر،” قاسىم غارغا قاراپ شۇنداق دەپتىكەن، يوغان تاش ئېچىلىپ، قاراقچىلار ئۇۋىسى ئۇنىڭ

ئالدىدا كورۇنۇپتۇ. ئۇ قىسقا پاتماي كېتىپتۇ ۋە خارغا ئېرىپ:
”ئىشكىنى ياپ، زىغىر، زىغىر“ دەپتۇ، يوغان تاش غارىنى
ئېتىۋاپتۇ.

غەزەنە ئىچىگە دوۋىلەنگەن مال - مۈلۈكىنى، ئۇنچە - مارجانلار
ۋە قاش تېشى ئەسۋاپلىرىنى كورگەن قاسمنىڭ ئاغزى ئېچىلىپلا
قاپتۇ، غارنىڭ ئىچىدىكى نەرسىلەرگە ئاچكوزلۇك بىلەن سىنجىلاپ
قاراپ كېتىپتۇ، خېلى ۋاقىت ئوتكەن بولسىمۇ، قاراچىلار قايتىپ
كېلىپ قالار دەپ ئويلاپمۇ باقماپتۇ. ئۇ نەرسە - كېرەكلىرىنى
مالتىلاپ يۈرۈپ، بۇ بايلىقلار ئىچىدىن ئەڭ ئىسىل نەرسىلەرنى
تاللايمەن دەپ بىرنەچچە سائەت ۋاقىتنى ئۆتكۈزۈپتۇ. ئاچكوز -
لۈگىدىن ئىشك ئاچىدىغان ھىلىقى گەپنى ئۇنىستۇپ قاپتۇ. ئۇ
ئويلىنىپتۇ، ئەسلىپتۇ، ئەمما ئويلىغانسىرى كالىسى ئېلىشىپ،
ھىچنىمىنى ئەسلىيەلمەپتۇ. ئۇ ئۇمىدىنى ئۇزۇپ، ئادەتتىن
تاشقىرى قورقۇپ كېتىپ: ”ئىشكىنى ئاچ، ئارپا، ئارپا“ دەپ
قارىسىغا توۋلاپتىكەن، تاش قىمىرمۇ قىلىماپتۇ. ئۇ تېخىمۇ
تەمتىرەپ قېلىپ: ”ئىشكىنى ئاچ، ماش پۇرچاق، ماش پۇرچاق،
ئىشكىنى ئاچ، ماش پۇرچاق، ماش پۇرچاق. ئىشكىنى ئاچ، بۇغداي،
بۇغداي. ئىشكىنى ئاچ، يېسى پۇرچاق، يېسى پۇرچاق، ئىشكىنى
ئاچ، دادۇر، دادۇر“ دەپ توۋلاۋېرىپتۇ. ئۇ شۇنچە زىرائەتنىڭ
نامىنى ئاتا پۇرچاقىرىپتۇ، ئەمما زىغىر دىگەن سوزنى زادى
ئېسىگە ئالماپتۇ، شۇڭا غارنىڭ ئاغزى زادىلا ئېچىلماپتۇ.
بۇ چاغدا، ئۇنىڭ ئولۇمدىن باشقا ئامال قالمىغانلىغىغا كوزى

يېتىپ، ئاچكوزلۇك، مەپپە ئەتپەرەسلىك ئوزنى ئولۇمگە مەھكۇم قىلغانلىغىنى بىلىپتۇ ۋە ئوزنىڭ تەۋەككۈلچىلىگىگە قاتتىق پۇشايمان قىپتۇ.

7. قاسمىنىڭ ئولۇمى

قاسم ئەنە شۇنداق چىقالماي تۇرغاندا، قاراقچىلار كېپىقاپتۇ ۋە غارنىڭ ئالدىدا تۇرغان ئون خېچىرنى كورۇپ، قاتتىق ھاڭ-تاڭ بولۇپ كېتىپتۇ. قاراقچىلار باشلىغى غاردىكى بايلىقنى ئوغرى ئەپكېتىپ يۇرمىسۇن دىگەن ئەندىشە بىلەن دەرھال يۇگۇرەپ كېلىپ: "ئىشىكىنى ئاچقىن، زىغىر، زىغىر" دىگەن ئىكەن، غارنىڭ ئىشىكى شۇ زامات ئېچىلىپتۇ.

بۇ چاغدا، قاسم ھىلىقى مەخپى گەپنى ئېسىگە ئالغان بولسىمۇ، ئەمما ئولگۇرەلمەپتۇ. ئۇ قاچماقچى بوپتۇ، لېكىن قاچالماپتۇ، نەتىجىدە قاراقچىلارنىڭ قىلىچى ئاستىدا ئولۇپتۇ. قاراقچىلار ئۇنى چاينىۋەتكۈدەك بوپتۇ، ئۇنىڭ ئولۇگىنى توت پارچىغا بولۇپ، ئۇنى ھەمرالىرى — ئەگەر ھەمرالىرى بولسا — كورۇپ، كېيىن يەنە غارغا كېلىشكە پېتىنالمىسۇن دەپ، غارنىڭ توت بۇلۇڭىغا بىر پارچىدىن ئېسىپ قويۇپتۇ.

8. قاسمىنىڭ ئولۇگى

قاش قاراغىچە كۈتۈپ قاسمىنىڭ قارىسىنىمۇ كورەلمىگەن

خوتۇنى بەك ئەنسىرەپتۇ، بىرەر ۋەقە تۇغۇلۇپ قېلىشتىن خەۋىپ-
سىرەپ، دەرھال ئەلى بابانىڭكىگە بېرىپ، ئەلى باباغا ئېرىشكەن
ئەتىگەن چىقىپ كەتكەنچە قايتىپ كەلمىگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ.
ئەلى بابامۇ ئەنسىزلىنىپ، ئاكىسىنىڭ غېمىنى يەپتۇ، ئەمما
يەڭگىسىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ تەمكىن ھالەتتە:

—ئېھتىمال، باشقىلار كورۇپ قالمىسۇن دەپ قاراڭغۇ چۈش-
كىچە ئورمانلىقتا ساقلاپ تۇرغان بولۇشى مۇمكىن، — دەپتۇ.

قاسىمنىڭ خوتۇنى ۋاقتىنچە خاتىرجەم بوپتۇ. لېكىن ئېسىرى
يېرىم كېچىگىچە قايتىپ كەلمىگەندىن كېيىن، يەنە ئەنسىرەپ
ئولتۇرالمىي قاپتۇ ۋە ئەھۋالنى ئېيتقىلى يەنە ئەلى بابانىڭكىگە
يۇڭۇرەپ بېرىپتۇ، ئەھۋالنى دەپتۇ. ئەلى بابا يەنە ئۇنىڭغا
تەسەللى بېرىپ، ئۇنىڭ كوڭلىنى ياساپ قويۇپتۇ.

تاڭ يورۇپتۇ، ئەلى بابا ئۈچ ئېشىمىنى ھەيدەپ ئورمانلىققا
بېرىپتۇ. ئۇ غارغا كىرىپ ئاكىسىنىڭ ئولۇگىنى كورۇپتۇ— دە،
كوڭلى قاتتىق يېرىم بولۇپ، ھوڭرەپ يىغلاپتۇ. ئەمما ئۇ
يىغلىغاننىڭ ھىچقانداق پايدىسى يوقلۇغىنى ئويلاپ، ئاكىسىنىڭ
جەسىدىنى يىغىشتۇرۇپ، بىر ئېشەككە ئارتىپتۇ، قالغان ئىككى
ئېشەككە مال—مۈلۈكىنى لىق ئارتىپ ئويىگە قايتىپتۇ.

9. قاسىمنى دەپنە قىلىش

ئەلى بابا توپ—توغرا ئاكىسىنىڭكىگە بېرىپتۇ. يەڭگىسى

ئېرىنىڭ جەسىدىنى كورۇپ ھوڭگىرىگىتىپ يىغلاپتۇ. ئەلى بابا ئۇنىڭ كوڭلىنى ياساپتۇ، ئوزلىرىگە ھاي بەرسىلە دەپ خېلىغىچە تەسەللى بېرىپتۇ.

— ئەمدى يىغلىغان بىلەن ئورنىغا كەلمەيدۇ، — دەپتۇ ئەلى بابا، — ئۇنى تېزىرەك دەپنە قىلىۋېتىلى. بولغان ئىشنى ھىچكىم ئۇقىمىسۇن، گەپ تالاغا چىقىپ كېتىپ قاراقچىلارنىڭ قولىغىغا يېتىپ قالسا، ئۇلار بىزدىن ئوچىنى ئالىدۇ.

— جەسىدى پارە- پارە تۇرسا، قانداق دەپنە قىلىمىز؟ — دەپتۇ يەڭگىسى.

قاسىمنىڭكىدە مارجانە ئاتىلىق ساپ دىل ھەم ئەقىللىق بىر چاكار بار ئىكەن، بۇ قىز قاسىمنىڭ خوتۇنى بىلەن ئەلى بابانىڭ سوزلىرىنى ئاڭلاپ:

— مەن بىر ئادەم تېپىپ كېلەي، ئۇنىڭ جەسىدىنى تىك- سۇن. — دەپتۇ- دە، دەرھال تىكۈچىلىك دۇكىنىغا بېرىپ ئۇستا سەيپۇڭ بابا مۇستاپاغا ئەھۋالنى دەپتۇ ۋە ئىككى تىللا بېرىپتۇ.

سەيپۇڭ ئىنتايىن خوشال بولۇپ، ئۇنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ. ئويگە يېقىن كەلگەندە، قىز ئوينى بىلىۋالمىسۇن دەپ، سەيپۇڭ- نىڭ كوزىنى ياغلىق بىلەن تېڭىپتۇ، ئاندىن ئۇنى ئۇدۇل جەسەت قويۇلغان ئويگە باشلاپ كىرىپتۇ، ئاندىن كوزىگە تېڭىلغان ياغلىقنى ئېلىۋېتىپ، ئۇنىڭغا قاسىمنىڭ جەسىدىنى تىكتۈرۈپتۇ. سەيپۇڭ جەسەتنى تىكىپ بولغاندىن كىيىن، قىز سەيپۇڭغا

يەنە بىر تىللا بېرىپتۇ، ئاندىن يەنە ياغلىق بىلەن سەيپۈڭنىڭ كوزنى تېڭىپ، ئونى ئويىگە ئاپىرىپ قويۇپتۇ. قىز سەيپۈڭنى ئويىگە ئاپىرىپ قويۇپ قايتىپ كەپتۇ. دەريا ئايال خوجاينى بىلەن ئەلى باباغا ياردەملىشىپ، خوجاينى دەپنە قىپتۇ، بۇ ئىشنى ھىچكىمگە تۇيدۇرماپتۇ. شۇ كۈندىن ئېتىۋارەن، ئەلى بابا ئاكىسىنىڭ ئويىدە تۇرۇپ، ئوي ئىشلىرى ۋە سودا-سېتىق ئىشلىرىغا قارىشىپ بېرىدىغان بويۇتۇ.

10. بابا مۇستاپا بىلەن قاراچىلار

قاراچىلار غارغا قايتىپ كېلىپ قاسىمنىڭ جەسىدىنىڭ يوق-لۇغىنى كۆرۈپ، بۇنىڭ شىرىكى باركەن دىگەن يەرگە كەپتۇ، قاراچىلار باشلىغى بىر قاراچىنى تىڭلاپ كېلىشكە ئەۋەتىپتۇ.

قاراچى شەھەرگە كېلىپ، بىر كېچە يۇرۇپ ھىچنەرسە تىڭ-تىڭلىيالماپتۇ. ئەتىسى تاڭ سوزۇلگەن ۋاقىتتا، ئۇ بابا مۇستاپا-نىڭ دۇكاندا كىيىم تىكىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، دۇكانغا كېلىپ سالاملىشىپتۇ.

— تېخى يورۇق چۈشمىگەن تۇرسا، ئىشنى قانداق كورۇۋاتىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ قاراچى ھەيرانلىقتا.

— ئاللا ماڭا ئوتكۇر كوز ئاتا قىپتىكەن، — دەپتۇ بابا مۇستاپا ناھايىتى مەنمەنلىك بىلەن، — تۇنۇگۇن مەن نەچچە پارچە

قىلىۋېتىلگەن بىر ئەركىشنىڭ جەسىدىنى بىر قاراڭغۇ ئويىدە
ھىچ قىينالمايلا تىكىپ قويدۇم تېخى!
بۇ قاراقچى سەيپۇڭغا بىر ئاز ھىلە ئىشلىتىپ، ئاخىر ئۇنىڭ
ئاغزىدىن مارجانە بىلەن بولغان ھىلىقى ئىشنى ئوقۇۋاپتۇ،
ئاندىن دەرھال سەيپۇڭغا بىر تىللا بېرىپ، ھىلىقى ئويىگە باشلاپ
ئاپىرىشنى ئېيتىپتۇ.

— ئۇ ئويىنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن، — دەپتۇ
سەيپۇڭ، — ئۇ قىز ئويىنى بىلىپ قالمسۇن دەپ، ياغلىق بىلەن
كوزلىرىمنى تېكىپ قويغانتى.

— قېنى بېرىپ باقايلى، بەلكىم ھىلىقى ئويىنى تاپالارمىز.
سەيپۇڭ ھىلىقى قاراقچى بىلەن بىر ھازاغچە مېڭىپ:
— مۇشۇ يەرگىچە كەلدىمۇ، قالغان يول ماڭا ئېنىق
ئەمەس، — دەپتۇ.

قاراقچى توت چاسا ياغلىق بىلەن سەيپۇڭنىڭ كوزىنى تېكىپ،
ئۇنىڭغا:

— كېلىڭ، ماڭغاچ ھىلىقى قىز سىزنى ئېلىپ ماڭغان چاغدا
قانچە قەدەم باسقانلىغىزنى ئەسلەپ كورۇڭ، — دەپتۇ.
بابا مۇستاپا قاراقچى بىلەن ئانچە ئۇزاق ماڭماستىنلا قەدىم-
نى توختىتىپ:

— ھە بەللى! ھىلىقى قىزنىڭ ئويى مۇشۇ يەردە، — دەپتۇ.
ھىلىقى قاراقچى بۇ ئويىنىڭ دەرۋازىسىغا بىر بەلگە سىزىپ
قويۇپتۇ، ئاندىن كېيىن بېرىپ، ئوزىنىڭ ئالغان خەۋىرىنى

قاراقچىلارغا مەلۇم قىلماقچى بولۇپ غارغا قاراپ مىڭىتتۇ.

11. مارجانەنىڭ ئەقىل - پاراستى

مارجانە قاراقچىنىڭ دەرۋازىغا بەلگە سىزىپ قويغانلىغىنى كورۇپ، بۇنىڭدا بىر ئىش بارلىغىنى پەملەپتۇ - دە، ھەممە خولۇم - خوشنىلىرىنىڭ دەرۋازىلىرىغا ھىلىقى بەلگىگە ئوپ - ئوخشاش قىلىپ بەلگە سىزىپ قويۇپتۇ.

قاراقچىلار كېچىدە ئوچ ئېلىشقا گەپنى پىشۇرۇپ كەلگەن ئىكەن، قارىسا، ھەممە دەرۋازىدا بەلگە تۇرغۇدەك، قايسى ئويلىگىنى بىلەلمەي، ئوچىنىمۇ ئالالماپتۇ ۋە دېمى ئىچىگە چۇشۇپ غارغا قايتىشىپتۇ. قاراقچىلار باشلىغىنىڭ ئاچچىغى كېلىپ، تىڭ - تىڭلاشقا بارغان ھىلىقى قاراقچىنى ئولتۇرۇۋېتىپ، بابا مۇستاپانىڭ قېشىغا يەنە بىر قاراقچىنى ئەۋەتىپتۇ.

ئىككىنچى قاراقچى شەھەرگە كېلىپ، ئىشنى خۇددى ھىلىقى ھەمرايىغا ئوخشاش قىلىپ، قاسمىنىڭ دەرۋازىسىغا بىر قىزىل بەلگە قويۇپتۇ. ئەمما مارجانە بۇ بەلگىنى كورۇپ قاپتۇ، ئۇ دەرھال ھەممە خولۇم - خوشنىلىرىنىڭ دەرۋازىلىرىغىمۇ بىردىن قىزىل بەلگە قويۇپ چىقىپتۇ.

قاراقچىلار كېچىسى ئوچ ئالسىمىز دەپ شەھەرگە كىرىپ قارىسا، يەنە ھەممە دەرۋازىلاردا ئوخشاشلا بەلگە تۇرغۇدەك، ئۇلار گاڭگىراپ نىمە قىلارنى بىلەلمەي، نائىلاج سالىپىشىپ

قايتىپتۇ. قاراقچىلار باشلىغى ئاچچىمەلىنىپ ئىككىنچى قاراقچىنىمۇ ئولتۇرۇۋېتىپتۇ ۋە ئوزى شەھەرگە كېلىپ بابا مۇستاپانى تېپىپ، ئۇنىڭدىن فاسمىنىڭ ئوينى ئېنىق سۇرۇشتۇرۇپ بىلىپتۇ، كېلەر قېتىم كەلگەندە قۇرۇق كېتىپ قالماستىن ئۇچۇن بۇ ئوينى ئېسىدە مەھكەم تۇتۇۋاپتۇ.

12. مارجانە بىلەن قاراقچىلار

قاراقچىلار باشلىغى قىرىق كۆپ تەييارلاپتۇ، ئۇلارنىڭ ئىككىسىگە تولدۇرۇپ قىچا مېيى قاچىلاپ، قالغانلىرىنىڭ ھەر بىرىگە بىردىن قاراقچىنى ساپتۇ، ئۇلار باشلىغى تاش ئېتىپ سىگنال بەرگەندە، ھەممەيلەن كۆپتىن تەڭ چىقىپ، رەقىبىدىن ئىنتىقام ئېلىشقا كېلىشىپ قويۇپتۇ. ھەممە ئىش تەل بولغاندىن كېيىن، قاراقچىلار باشلىغى ماي سودىگىرى بولۇۋېلىپ، قاسمىنىڭ ئوينىگە قونۇشقا كەپتۇ، ئۇ ئەلى بابانىڭ رازىلىغى بىلەن قونۇپ قايتۇ ھەمدە قىرىق كۆپنى ھويلىغا قاتار تىزىپ قويۇپتۇ.

كەچكى تاماقتىن كېيىن، قاراقچىلار باشلىغى بىلەن ئەلى بابا پاراڭغا چۈشۈپتۇ. كورمەمدىغان ئىشنىڭ مۇنداق دەل كېلىپ قالغانلىغىنى، مارجانە چىراقنىڭ مېيى قالمىغانلىغىنى كورۇپتۇ، ئويدە ماي قالمىغاچقا، ئۇ ھويلىغا چىقىپ كۆپتىن ئازراق ماي ئېلىپ چىراققا قۇيماقچى بويۇپتۇ. كۈتۈلمىگەندە ئۇ كۆپنىڭ ئىچىدىن ئادەمنىڭ تىنىغى چىقىۋاتقانلىغىنى ئاڭلاپ قايتۇ. شۇنىڭ

بىلەن ئۇ ئىككىنچى، ئۈچىنچى كۈپنىڭ يېنىغا بېرىپ ئاستا تېگ-
شايتۇ، ئاندىن رېتى بويىچە ھەممە كۈپنى تىكشاپ چىقىپتۇ.
پەقەت ئەڭ ئاخىرقى ئىككى كۈپتىن ئاۋاز چىقماپتۇ. شۇنداق
قىلىپ، زىرەك مارجانە قاراقچىلارنىڭ سۈيمەستىنى بىلىۋاپتۇ،
ئۇ كۈپتىن بىر قازان ماي ئېلىپ، مەينى ئوچاقتا قاينىتىپتۇ،
ئاندىن قاينىغان ماينى ھويلىغا ئېلىپ چىقىپ، كۈپنىڭ ئاغزىنى
بىر-بىرلەپ ئېچىپ قىزىق ماينى كۈپلەرگە قۇيۇپتۇ، شۇنداق
قىلىپ كۈپنىڭ ئىچىدىكى قاراقچىلارنىڭ ھەممىسى ئۆلۈپتۇ.

ئەل ئايىغى جىمىققان چاغ ئىكەن، ئەلى بابا شىرىن ئۇيقۇغا
كېتىپتۇ. قاراقچىلار باشلىغى ھويلىغا چىقىپ ئاستا بىر تاش ئېتىپ،
قاراقچىلارغا چىقىپ ئىستىقام ئېلىشقا خەۋەر بېرىپتۇ، ئەمما

ھېچقانداق سادا بولماپتۇ. ئۇ يەنە ئېككىنچى، ئۈچىنچى تاشنى ئېتىپتۇ، قارىسا يەنە جىمجىت، قاراقچىلار چىقىمغۇدەك. ئۇ كۆپلەرنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ قارىسا، ھەمىراىرنىڭ ھەممىسى كۆپىنىڭ ئىچىدە ئولۇك ياتقۇدەك، بۇنى كورگەن قاراقچىلار باشلىغى ئاچچىغىدا ساراڭ بولۇپ كەتكۈدەك بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ رەسۋاسى چىقىپ، كېچىلەپ تاققا تىكىۋېتىپتۇ. ئەتسى ئەتىگەندە، ئەلى بابا مارجانەدىن كېچە بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن ئىنتايىن مىننەتدار بوپتۇ ھەم ئۇنىڭغا ياردەملىشىپ بىر ئورا قېزىپ، ھېچقانداق ئىز - تىز قالدۇرماي، قاراقچىلارنىڭ ئولۇگىنى كومۇۋېتىپتۇ.

13. قاراقچىلار باشلىغىنىڭ ئولۇشى

قاراقچىلار باشلىغى تاققا قېچىپ بارغاندىن كېيىن، ھەر كۈنى غارنىڭ ئىچىگە كىرىپ ھەمىراىرنى چاقىرىدىكەن، لېكىن ئۇنىڭغا ھىچكىم جاۋاب بەرمەيدىكەن. ئۇ يىغلايدىكەن، ئوزىنى كاجاتلايدىكەن.

ئارىدىن بىرنەچچە ئاي ئوتۇپتۇ، قاراقچىلار باشلىغى قاتتىق قايغۇ - ئەلەم ئىچىدە خۇددى ساراڭ بولۇپ قالغان ئادەمدەك، بولۇپ قاپتۇ. كېيىن ئۇ ھەسرەت چەككەننىڭ نىمە پايدىسى دەپ ئويلاپ، ئىنتىقام ئېلىش نىيىتىگە كەپتۇ. ئۇ كىيىم - كېچەكلىرىنى يەڭ - گۈشلەپ، باشقىچە قىياپەت بىلەن شەھەرگە كىرىپتۇ ۋە ئەلى

بابانىڭ ئويىنىڭ قېشىدا بىر دۇكان ئېچىپتۇ. ئۇ قاسىمنىڭ ئوغلى بىلەن بېرىش-كېلىش قىلىپ يۈرۈپ، ئۇنىڭ بىلەن بەك يېقىن بولۇپ كېتىپتۇ، قاسىمنىڭ ئوغلىغا ئىسىل نەرسىنى سوغا قىلىپ بېرىپتۇ.

قاسىمنىڭ ئوغلى بىر كۈنى ئۇنى ئويىگە مېھمانغا چاقىرىپتۇ.

ئۇ قاسىمنىڭ ئوغلىنىڭ دوستى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئەلى بابا ئۇنى قىزغىن قارشى ئاپتۇ. ئەمما ئەقىللىق مارجانە بۇ ئادەمنىڭ ساغرىسىغا يوغان پىچاق ئېسىۋالغانلىقىنى كورۇپ، ئۇنىڭدىن گۇمانلىنىشقا باشلاپتۇ. مارجانە تازا ئويلاپ قارىسا، بۇ ئادەم ھىلىقى قاراقچىلار باشلىغىنىڭ ئوزى ئىكەن. مارجانە ئەڭ چىرايلىق بىر قۇر كىيىم كىيىپ، ئوزىنى تازا ياساپ، قارشى ئېلىش يۈزىسىدىن بۇ ئادەمنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇسۇل ئويىناپتۇ. مارجانە ئۇنىڭ دىققەتسىزلىكىدىن پايدىلىنىپ، ناھايىتى ئۈستە-

لىق بىلەن بېلىدىن خەنجەرنى سۇغۇرۇۋېلىپ، ھىلىقى ئادەمنىڭ يۇرتىگە خەنجەر ئۇرۇپتۇ، ئۇ ئادەم شۇ زاماتلا جان بېرىپتۇ. ئەلى بابا بىلەن قاسىمنىڭ ئوغلى ئادەم ئولگەنلىگىنى كورۇپ قىزغا ناھايىتى ئاچچىقلىنىپتۇ. مارجانە ئۇلارغا ھەقىقى ئەھۋالنى چۈشەندۈرۈپتۇ، ئۇلار شۇندىلا ئۇنىڭغا چىن كوڭلىدىن رەھمەت ئېيتىپتۇ. ئاندىن كېيىن، ھەممەيىلەن قاراقچىلار باشلىغىنىڭ ئۇلۇگىنى قولۇمۇ-قول ھىلىقى قاراقچىلارنىڭ ئۇلۇگى كومۇلگەن يەرنىڭ قېشىغا كومۇۋېتىپتۇ. بۇ ئىشنى ھىچكىم ئۇقماپتۇ.

14. خاتىمە

ئەلى بابا مارجانەنىڭ كورسەتكەن خىزمىتىنى ئۇنتۇپ قالماپتۇ. ئۇ مارجانەنىڭ ئەقىل-پاراستىنىڭ ھەقىقى سۇپىتىدە، ئۇنى قاسىمنىڭ ئوغلىغا ئەپ بېرىپتۇ. قاراقچىلار باشلىغى يوقىتىلغاندىن كېيىن، غاردىكى غەزىنە ئەلى باباغا تەئەللۇق بوپتۇ. ئۇ بۇ قىممەتلىك بايلىقنى تەڭ بولۇپ، يېرىمىنى ئوزى ئېپىقاپتۇ، يېرىمىنى ئاكىسىنىڭ ئوغلى بىلەن مارجانەگە بېرىپتۇ.

تۈلكە رېنا ھەققىدە چوچەك* (قىسقارتىلما)

(فرانسىيە) م. خ - گىرائۇد خانىم ئۆزگەرتىپ يازغان

تۈلكە رېنا دۇنياغا قانداق كەلگەن

يىلاننىڭ ئېزىقتۇرۇشى بىلەن، ھاۋا ئانا جەننەتتىكى يىيش مەنى قىلىنغان ئالمنى ئۇزۇپتۇ. ئۇ تېخى بۇ ئالمنى ئادەم

* "تۈلكە رېنا" ياۋروپادا خەلق ئىچىدە كەڭ تارالغان ھايۋاناتلار ھەققىدىكى ئەڭ دەسلەپكى چوچەكلەر ئىچىدىكى بىر باش قەھرىمان. ئۇ ھەققىدىكى بىر قاتار چوچەكلەر ئەمىلىيەتتە 13 - ئەسىردىلا بارلىققا كەلگەن، كېيىنكى ۋاقىتلاردا نۇرغۇن دولەتلەر - دىكى يازغۇچىلار ئۇنى خاتىرىلىۋالغان. بەزىلەر ئۇنى شېئىر شەكلى بىلەن قايتا ئىجات قىلىپ چىققان، بۇلاردىن ئەڭ مەشھۇرى فرانسىيىدە نەشر قىلىنغان 30 مىڭ مىسىرالىق، 27 ھىكايە - چوچەكنى ئۆز ئىچىگە ئالغان «رېنا ھەققىدىكى راۋايەتلەر» بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. نۇرغۇن بالىلار ئەدەبىياتى يازغۇچىلىرى ئۇنى بالىلار ئوقۇش كىتابى سۈپىتىدە مەسەل خاراكتىرلىق كىچىك - كىچىك چوچەك قىلىپ ئۆزگەرتىپ يېزىپ چىققان. بۇ يەردە ئېلان قىلىنغىنى ئۇلاردىن بىر خىلى.

ئاتىغىمۇ يىگۈزمەكچى بوپتۇ، بۇ ياخشى خوتۇندا بولۇشقا تېگىشلىك ئوي ئىدى. ئاچكوز ئادەم ئاتىمۇ ھاۋا ئانىنىڭ بۇنداق قىلىغىغا ھاي دىمەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار قول تەككۈزسە بولمايدىغان بۇ ئالىمنى بىللە يەپتۇ. خۇدا ئۇلارنىڭ بۇيرۇققا خىلاپلىق قىلىپ، ئالىمنى يىگەنلىگىنى كورۇپ ئىنتايىن خاپا بوپتۇ ۋە ئۇلارنى جەننەتتىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ^①.

دەسلەپكى چاغلاردا ئادەم ئانا بىلەن ھاۋا ئانا ئەركىنلىككە ئېرىشتۇق دەپ ناھايىتى خوشال بوپتۇ، بايا ئۇلار جەننەتتىكى چاغدا خۇدانىڭ بىۋاسىتە باشقۇرۇشىدا ئىكەن. بولۇپمۇ ياخشى بىلەن ياماننى ئايرىيالايدىغان بۇ دەرەخ ھاۋا ئانىنىڭ بېشىنى بەك قاتۇرغان ئىكەن. ئۇلار جەننەتتىكى چاغدا ھەممە ھوقۇقتىن بەھرىمەن بولىدىكەن، بىراق، پەقەت بىرلا ئىشنى — ئۇلار دەل مۇشۇ ئىشنى قىلىشنى ئارزۇ قىلىپ كەلگەن ئىكەن — كوڭۇلدې — كىدەك قىلىپ كېتەلمەيدىكەن، بۇ كىشىنى مەيۈسلەندۈرىدىغان بىر ئىش — تە!

① جەننەتتە ياخشى بىلەن ياماننى پەرقلىنىدىغان بىر تۈپ ئالما دەرەخى بار ئىكەن، كىم ئالىمنى يىسە، شۇ ئەقىل — پارا — سەتلىك بولىدىكەن ۋە ياخشى بىلەن ياماننى ئايرىيالايدىكەن. خۇدا ئادەم ئاتىغا بۇ دەرەختىكى ئالىمنى يىسەك بولمايدۇ، ئەگەر يەپ قويساڭ بېشىڭنى يەيسەن دەپ جىكىلىگەن ئىكەن؛ شۇ سەۋەپتىن بۇ دەرەختىكى ئالما يىيىش مەنى قىلىنغان ئالما دىيىلگەن ئىكەن. ھاۋا ئانا بۇ دەرەختىكى ئالىمنىڭ بەك ئوخشىغان.

ئەمدىلىكتە، ئادەم ئاتا بىلەن ھاۋا ئانا پۈتۈنلەي ئوز
خاھىشى بويىچە ئىش قىلالايدىغان بوپتۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار
باشتا ئىنتايىن خۇرسەن بوپتۇ. ئەمما، ئۇلار ئەمدى بۇرۇن
جەننەتتە خۇدادىن كېلىدىغان ياخشىلىقنىڭ بىرىگىمۇ ئېرىشەلمەي
مەيدىغان بوپتۇ. شۇڭا ئۇلار كىيىم-كېچەك، يىمەك-ئىچمەك
ئۈچۈن ئەمگەك قىلىشقا مەجبۇر بوپتۇ. سراق ئۇلار ئىشلەپ
ئادەتلەنمىگەچكە، ئىشلەش ئۇلارغا بەك قىيىن بىلىنىپتۇ.
خۇدانىڭ ئۇلارغا ئىچى ئاغرىپ، ئۇلارغا ياردەم قىپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ئۇلار پەرىشان ھالەتتە دېڭىز ساھىلىدە
ئولتۇرۇپ بىرنەچچە قۇلۇلە يەپتۇ، لېكىن بۇ ئاچلىققا پەقەت
دال بولماپتۇ. خۇدا ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئوزى جىنايىتى
يېنىكرەك دەپ ھىساپلىغان ئادەم ئاتىغا:

— ئادەم ئاتا، مەن ساڭا ياردەم قىلغىلى كەلدىم، سېنى
تېخى دىگەندەك پەملىك ئەمەس، دۇنيادىكى تۇرلۇك-تۇرلۇك

لىغىنى كورۇپ، ئۇنى يىگۈسى كېلىپتۇيۇ، ئوغرىلىقچە يېيىشكە
جۇرئەت قىلالماپتۇ، شۇ سەۋەپتىن ئۇنىڭ بېشى بەك قېتىپتۇ.
كېيىن بىر يىلان ئۇنىڭغا خۇدانىڭ سىرنىنى پاش قىلىپ قويۇپتۇ
ھەمدە ئۇنى بۇ ئالىمنى ئۇزۇپ يېيىشكە كۈشكۈرتۈپتۇ. ھاۋا
ئانا ئوزى يېيىش بىلەنلا قالماي، ئېرىگىمۇ يىگۈزۈپتۇ. ئۇلار
بۇيرۇققا خىلاپلىق قىلىپ ئالىمنى يىگەنلىگى ئۈچۈن، خۇدا
ئۇلارنى جەننەتتىن قوغلىۋېتىپتۇ. بۇ ھىكايە ھەققىدە
«تەۋرات» نىڭ «دۇنيانىڭ يارىتىلىشى» دېگەن قىسمىغا قارالسۇن.

ئىشلارغا تاقابىل تۇرالماسىكىن دەپ ئەنسىرەيمەن. مەن ساڭا بىر خاسىيەتلىك تاياق بېرىي، سەن بۇ تاياق بىلەن سۇنىڭ بېتىگە ئۇرساڭ، ئۈزەڭگە ئەسقاتىدىغان بىر ھايۋانغا ئىگە بولالايسىز. ئەمما شۇنى ئېسىڭدە تۇتقىنسىكى، ھەرگىز ھاۋا ئانا بۇ تاياق بىلەن سۇنى ئۇرمىسۇن، ئەگەر ئۇ سۇنى ئۇرسا، سۇدىن چىققان نەرسە ئىككىڭلارغا ھىچقانداق پايدا يەتكۈزمەيدۇ.

خۇدا بۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ كوزدىن غايىپ بوپتۇ. ئادەم ئاتنىڭ قولىدا چىرايلىق ئورمان ياڭىقى تايىغى قاپتۇ. خۇدانىڭ ئاخىرقى بىر ئېغىز سوزىگە ھاۋا ئانا رازى بولمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بۇ خاسىيەتلىك تاياق بىلەن سۇنى ئۇرغاندا، زادى سۇدىن قانداق نەرسىلەر چىقىدىغانلىغىنى كورۇشكە ئالدىراپتۇ.

— ئادەم ئاتا، بولسىلا، تېز بولسىلا، سۇنى ئۇرسىلا! كۈچەپ ئۇرسىلا! — دەپ ۋاقىراپتۇ ئۇ.

ئادەم ئاتا ئالدىراڭغۇ خوتۇننىڭ گېپىگە كىرىپ، خاسىيەتلىك تاياق بىلەن سۇنى ئۇرۇپتۇ، شۇ ئاندىلا، ئۇلارنىڭ يېنىغا قوزىلىق بىر ساغلىق ئويىناقلاپ كەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن كىيىم-كېچەك، ئۇزۇق-تۇلۇك مەسىلىسى بىرلا ۋاقىتتا ھەل بوپتۇ؛ قوينىڭ يۇڭىدىن كىيىم كىيگىلى بولىدىكەن، قوينىڭ سۇتىدىن ئىرىمچىك ۋە قايىماق ئەتكىلى بولىدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە، تېخى مېزىلىك پاخان گۈشى يىگىلى بولىدىكەن.

ئاپپا! قارىمامدىغان، ھاۋا ئانا خوشاللىغىدا خۇدانىڭ ئاگاھ-

لاندۇرۇپ ئېيتقان سوزىگە قارىماي، سۇنى ئۇرۇپ باقىماقچى بوپتۇ، چۈنكى ئۇ ئوزەم ئۇرسام تېخىمۇ ياخشى نەرسە چىقىدۇ دەپ ئويلايدىكەن. ئادەم ئانا گەرچە ئۇنىڭ بۇنداق ئويىغا قارشى بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ئەزەلدىن ھاۋا ئانىنىڭ گېپىنى بىرمايدىكەن.

ھاۋا ئانا سۇنى ئۇرۇپتىكەن، سۇدىن بىر بورە چىقىپتۇ، بۇ بورە ساغلىققا ئېتىلىپ بېرىپ، ساغلىقنى چىشىلگەن پېتى ئورمان-لىقنىڭ ئىچكىرىسىگە ئېلىپ قېچىپتۇ.

— قىلغان ئىشىڭنى كور، سېنىڭ سەۋەنلىگىڭدىن بىز بىر قىممەتلىك ھاياۋاندىن ئايرىلىپ قالدۇق. ئەمدى قانداق قىلىمىز؟— دەپتۇ ئادەم ئاتا.

ئۇ ھاۋا ئانىنىڭ قولىدىن خاسىيەتلىك تاياقنى تارتىۋېلىپ، خاپىچىلىقتا تاياق بىلەن يەرنى ئۇرۇپتۇ. ئەمما ئۇنىڭ تۇرغان يېرى دېڭىز ياقىسى بولغاچقا، خاسىيەتلىك تاياقنىڭ بىر قىسمى سۇغا تەككەن ئىكەن، شۇنىڭ بىلەن سۇدىن بىر ھاياۋان شۇڭ-غۇپ چىقىپتۇ، بۇ ھاياۋان ھاۋا ئانا چىقارغان بورىگە ئوخشاپ كېتىدىكەن.

ھاۋا ئانا بۇنى كورۇپ قاقاقلاپ كۇلۇپ، ئادەم ئاتىغا: — خاپا بولمىسىلا، سىلە تاياق بىلەن ئۇرۇپ چىقارغان نەرسىمۇ شۇنچىلىكقۇ!— دەپتۇ.

ھاۋا ئانا بۇ سەپەر يېڭىلىشقان ئىدى، ھىلىقى ھاياۋان ئىت ئىكەن. بۇ ئىت ئادەم ئاتىغا نايىنراقلاپ ھەرخىل قىلىقلار بىلەن

ئەركىلەپتۇ. ئاندىن كېيىن ئۇ يۇگۇرگەن پېتى ئورمانلىققا بېرىپ بورە بىلەن ئېلىشىپتۇ، ئاخىر ساغلىقىنى بورىدىن تارتىۋېلىپ، ئادەم ئاتىنىڭ ئالدىغا ئېپكەپتۇ.

خاسىيەتلىك تاياق ھاۋا ئانىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالسىلا، ئىشنىڭ چاتاق بولىدىغانلىغىنى ئەمىلىيەت ئىسپاتلاپتۇ، يەنە بىرەر چاتاق چىقىپ قالماستىن ئۈمىت قىلغان ئادەم ئاتا بۇ خاسىيەتلىك تاياقنىڭ ئىككىنچىلەپ ھاۋا ئانىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىشىدىن ئېھتىيات قىلىپ، ئۇنى تىقىپ قويۇپتۇ، ئۇنى ئىشلەتمەيدىمۇ بەك ئېھتىيات قىلىدىغان بوپتۇ.

كېيىن ئادەم ئاتا خاسىيەتلىك تاياقنى ئىشقا سېلىپ، ئايغىر، ئۆشكە، سىيىر، مىكىيان ۋە ھەر خىل پايدىلىق ھايۋانلارنى يەر يۈزىگە چىقىرىپتۇ.

ھاۋا ئانا ھەم جاھىلراق، ھەم قىزىقىشىغا قىزىق بىر ئايال ئىكەن. ئۇ ھەم بەك تادان بولۇپ، ئادەم ئاتىنىڭ ھەر نوۋەت خاسىيەتلىك تاياقنى ئىشلىتىپ بولغاندىن كېيىن قەيەرگە يوشۇرۇپ قويىدىغانلىغىغا سەپسىلىپ يۈرىدىكەن. ئۇ ئاخىر بىر كۈنى تاياقنى تىقىپ قويغان يەرنى بىلىپ قاپتۇ ۋە ئادەم ئاتا ئىش بىلەن بەنت بولۇپ يۈرگەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، خاسىيەتلىك تاياقنى ئوغرىلىقچە ئېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن سۇنى ئۇرۇپتۇ، يەرگە يىرتقۇچ ھايۋانلار ۋە زىيانداش ھايۋانلارنىڭ ھەممىسى چىقىپتۇ؛ ئۇ ئىككىسى دەرھال قېچىپ كېتىپتۇ. كېيىن بۇ ھايۋانلار كىشىلەرگە نۇرغۇن مالاھەتلەر كەلتۈرۈپتۇ.

ئەلۋەتتە، ھاۋا ئانا ئوزنىڭ قىلغان - ئەتكەنلىرىنى ئادەم ئاتىنىڭ ئالدىدا كوز - كوز قىلمايدىكەن. بىراق، بىر كۈنى ھاۋا ئانا سۇنى ئۇرماقچى بولغىنىدا، ئادەم ئاتا دەل ئۈستىگە كېلىپ قاپتۇ، ئادەم ئاتا تاياقنى تارتىۋالماقچى بوپتۇ. ھاۋا ئانا تاياقنى بەك چىڭ تۇتۇۋالغاچقا، ئادەم ئاتا ئاللاپتۇ، ئىككى - لىسى قويۇپ بەرگىلى ئۇنماپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئىككىيلەن تاياقنى تەڭ تۇتۇپ سۇنى ئۇرۇپتۇ. نەتىجىدە مۇشۇك پەيدا بوپتۇ، مۇشۇك ھەم ئوماق، ھەم يىرگىنىشلىك ئىكەن، چۈنكى ئۇنىڭ ئوماق بولۇشى ياكى يىرگىنىشلىك بولۇشى پۈتۈنلەي كىشىلەرنىڭ مۇئامىلىسىگە باغلىق ئىكەن.

ئادەم ئانا خۇدانىڭ ئاگاھلاندۇرۇپ ئېيتقانلىرىنى ھاۋا ئانىغا يەنە بىر قېتىم ئېيتىپ، ئۇنىڭغا خاسىيەتلىك تاياقنى ئىككىنچى قولغا ئالماسلىقىنى چىكىلەپتۇ، ھاۋا ئانا خاپا بولۇپ، تاياقنى قاراسىدا سۇندۇرۇپ، دېڭىزغا تاشلىۋېتىپتۇ. شۇ ئاندا، دېڭىز سۈيى ئۆركەشلەپ شاۋقۇن كوتىرىپتۇ - دە، دېڭىزدا تۈكلىرى بەك چىرايلىق غەلىتە ھايۋان پەيدا بوپتۇ، ھاۋا ئانا دەرھال ئۇنىڭ يۈڭىدىن ئىسسىققىنا بىر شارپا توقۇغىلى بولىدىكەن دەپ ئويلاپتۇ. ھاۋا ئانا ئۇنى تۇتماقچى بولۇپ ئۇنىڭ يېنىغا بارغان چاغدا، ھىلىقى غەلىتە ھايۋان - تۈلكە - سوغاققىنا ھە - جىيىپ قويۇپ، تىكىۋېتىپتۇ. مانا بۇ تۈلكىنىڭ ئادەمنى ئاخىرقى قېتىم ئەمەس، بەلكى بىرىنچى قېتىم ئەخمەق قىلغىنى ئىكەن. رېنا ئەنە شۇ تەرىقىدە پەيدا بولغان ئىكەن. ئۇ قۇۋ، ھىلە -

نەيرەڭلىك ئىكەن. كېيىن ئۇ باشقا ھايۋانلارغا نۇرغۇن ئەسكى-لىكىلەرنى قىلغان ئىكەن، بىز ئوقۇيدىغان بۇ ھىكايىدە ئۇنىڭ ئومرىدە قىلغان ئىشلىرى سوزلىنىدۇ.

قۇشقاچ تېلۇيىن

جىنەستە پىششىقا باشلىغان چاغلار ئىكەن. جىنەستىلەر چاڭگاڭ-چاڭگاڭ تازا ئوخشىغان يوغان بىر تۇپ جىنەستە دەرىخىگە قونۇۋالغان قۇشقاچ تېلۇيىن تازا ھوزۇر-لىنىپ ئەڭ مېزىلىك چۈشلۈك تامىغىنى يەۋاتقان ئىكەن. رېنا ئويىگە كېتىۋېتىپ بۇ يەردىن ئوتۇپتۇ. —سالام، تېلۇيىن! بۇ يىلقى جىنەستە ئوخشايتىمۇ؟— دەپ سوراپتۇ ئۇ.

—بەك ئوخشايتۇ، بۇنداق تاتلىق جىنەستىنى پەقەت يەپ باقماپتىكەنمەن. قارىڭا، نىمە دىگەن مولچىلىق. سىزمۇ تېتىپ باقاسىز؟— دەپتۇ تېلۇيىن. —ۋاقتىنى چىڭ تۇتۇپ، چۈشلۈك تامىغىڭنى يەۋالغىن، — دەپتۇ رېنا تەكەللۇپ قىلىپ.

—ھوي! دىمىسىمۇ بەك جىق يەۋىتىپتىمەن، — دەپتۇ تېلۇيىن جاۋاپ بېرىپ، —بۇنداق تەملىك، بۇنداق مېزىلىك جىنەستىنى كورۇپ، نەپسىمنى تۇتالماي يەۋىرىپتىمەن. ماۋۇ بىرنەچچە

تالنى سىز تېتىپ بېقىڭ.

قۇشقاچ تېلۇيىن سەمىيەتلىك بىلەن بىرنەچچە چاڭگال
جىنەستىنى رېناغا تاشلاپ بېرىپتۇ، رېنا ئۇنى بىر بىردىن
يەپتۇ.

رېنانىڭ قوسىغىغا يەنە بىرەر تال جىنەستىنىڭ پاتقۇچىلىقى
قالغاندا تېلۇيىنغا:

— رەھمەت، كوپ رەھمەت. بۇ جىنەستە راست تاتلىق
ئىكەن. تېلۇيىن، يارايىسەن، ئاغىنىدارچىلىقى بار نىمە ئىكەن.
سەن، — دەپتۇ.

— سىزنى رازى قىلالغانلىغىمغا بەك خوشالمەن، — دەپ
جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ تېلۇيىن سەمىيەت ھالدا.
— كۈنلەرنىڭ بىرىدە ياردىمىمگە ھاجىتىڭ چۈشسە، ھاجىت
تىڭدىن چىقىشقا تەييارمەن، — دەپتۇ رېنا.

— ھوي! سىز دىگەن ۋاڭ غوجام تۇرسىڭىز، — دەپتۇ
تېلۇيىن، — مەندەك ئاددى پۇقراغا ياردەم قىلىشىڭىز سۇپىتىڭىزگە
تەسىر يېتەر. ئەمما، بايىقى گېپىڭىز راست بولسا، سىزدىن بىر
ئىش توغرىلىق مەسلىھەت سورىماقچى ئىدىم.

— قانداق گەپ بولسا سوراۋەر. خوش، نىمە ئىش توغرىلىق
مەسلىھەت سورىماقچىدىڭ؟

— قەدىردان رېنا، بالىلىرىم توغرىلىق ئىدى. مېنىڭ ئىككى
جان-جىگەر ئوماق بالام ئېغىر كېسەل بولۇپ قالدى. ئۇلار
پەي تارتىشىش كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قاپتۇ، مەن ئۇلارنى

قانداق داۋالاشنى بىلەلمەيۋاتىمەن.

— مۇشۇنچىلىك ئىشمۇ! بۇنىڭدىنمۇ ئاسان ئىش بولامدۇ.
شەرقى ساياھەت قىلىپ يۈرگەن چېغىمدا، سۇلتان ئالىلىرىنىڭ
مۇشۇنداق كېسەلگە مۇپتىلا بولغان بالىسىنى ئوزەم ساقايتقانمەن.
بالىلىرىڭنى مەن ساقايتالايمەن، بەلكى داۋالاپ ساقايتىشنى بەك
خالايمەن، — دەپتۇ رېنا.

— ۋاڭ غوجام، ئوزلىرىگە مىڭ رەھمەت، — دەپتۇ تېلۇيىن
ئىنتايىن خوشال بولۇپ، — مەن بالىلىرىمنى ئېلىپ كېلەي،
كورۇپ قويسىلا.

گۈدەك تېلۇيىن ئۇگىسىغا يۇگۈرەپ بېرىپ، ئالدى بىلەن
چوڭ ئوغلىنى ئېپچىقىپ رېناغا تاشلاپ بېرىپتۇ؛ ئاندىن ئىك-
كىنچى بالىسىنى ئىزدەپ كېتىپتۇ.

ئۇ ئىككى بالىسىنى ئېپچىقىپ بەرگەندىن كېيىن، يەرگە
قارىسا، بالىلىرىنىڭ قارىسىمۇ كورۇنمىگۈدەك، بۇ ھالغا ئۇ بەك
ھەيران بوپتۇ.

— بالىلىرىم قېنى؟ — دەپ سورايتۇ تېلۇيىن تاقەتسىزلىنىپ.

رېنا سوغاققىنا كۈلۈپ قويۇپ جاۋاپ بېرىپتۇ:

— ئۇلار ساقىيىپ كەتتى. ئۇلار ئەمدى كېسەل ئازاۋىنى

ئىككىنچى تارتمايدىغان بولدى!

بۇ گەپنى ئاڭلىغان تېلۇيىن ھۇشىنى تېپىپ، ئوكسۇپ-

قاخشاپ يىغلاپ كېتىپتۇ.

— ئۇلارنى يەپ كېتىپلا-ھە!

— ياق، ئۇلار ئۇچۇپ كەتتى!

— ئۇچۇپ كەتتى! ئۇلار تېخى ئۇچۇم بولمىغان بولسا!

قانداقمۇ ئۇچۇپ كېتەلسۇن! رېنا، سىلە يالغان گەپ قىلىۋاتىلا!

— ئەگەر مەن شۇنداق قىلىشنى خالىسام، يالغان گەپ

قىلىشىم ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن.

— خەپ، مەن چۇشۇپ كوزۇڭنى چوقۇۋەتمەسم.

— چۇش، جېنىم تېلۇيىن. چۇشسەڭ، مەن سېنى بالىلىرىڭ

بىلەن كورۇشتۇرۇپ قويىمەن.

— نەگە بېرىپ كورۇشىمەن؟

رېنا قىلچە نومۇس قىلماستىن دومبايىغان قوسىغىنى كور-

سىتىپ، بالىلىرىڭ مۇشۇ يەردە دىگەندەك قىپتۇ.

— ھوي، — دەپتۇ رېنا، — ئۇلارنىڭ كېسەل ئازاۋىنى يەنە

تارتىپ يۈرمەيدىغانلىغىنى، ئوزەڭنىڭمۇ غەمدىن خالاس بولغان-

لىغىڭنى ئويلاپ خوشال بولساڭ بولىدۇ. قاچان ئېھتىياجىڭ

چۇشسە، مەن يەنە ياردەم قىلىپ، ھەممە كېسىلىڭنى ساقايتىپ

قويىمەن.

بىچارە تېلۇيىن ھوڭرەپ يىغلاپ كېتىپتۇ، ئۈمىتسىزلەنگەن

ھالدا تۈكلىرىنى يۇلۇپتۇ. بۇ چاغدا ئالدامچى رېنا ئوز يولىغا

راۋان بوپتۇ.

— بالىلىرىم، ئاھ جان-جىگەرلىرىم، سىلەرنى مەن ئولۇمگە

تۇتۇپ بېرىپتىمەن! مەن بۇ خۇمپەرگە بەك ئىشىنىپ كېتىپتىمەن!

بىراق، قەسەم ئىچەيلىكى، مەن چوقۇم سىلەر ئۇچۇن ئەنت

ئالمەن.

قۇشقاچ تېلۇيىن كوز يېشىنى ئەرتىپ، دوستلىرىنىڭ يېنىغا ياردەم سوراپ بېرىپتۇ. ئۇ بۇرۇن بۇ دوستلىرىغا ياردەم بەرگەن ئىكەن، شۇڭا بۇ دوستلار ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلىشى كېرەك ئىدى. ئەمما، تېلۇيىن بۇ ئىشتىن بۇ دۇنيادا ئادەمگەرچىلىك دىگەن نەرسىنىڭ يوقلۇغىنى چۈشىنىپتۇ. دوستلىرى تېلۇيىننىڭ دەپ بەرگەنلىرىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ رېئادىن ئوچ ئالماقچى ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئۆزلىرىنى چەتكە ئالماقچى بوپتۇ. بەزىلەر مەجەزىم يوق دەپتۇ؛ بەزىلەر مۇھىم ئىشىم بار، بارالمايمەن دەپتۇ؛ بەزىلەر بىر ياققا بارىدىغان زورۇر ئىشىم بار ئىدى دەپتۇ. ھەر ھالدا بىرسى گەپنىڭ راستىنى ئېيتىپ، رېئادىن ئوچ ئېلىشىنىڭ تەس ئىشى ئىكەنلىكىنى سۆزلەپتۇ ھەمدە تېلۇيىنغا: ئەڭ ياخشىسى قايتىپ كەتكىن، بۇ ئىشنى ئىككىنچى ئويلاپ يۈرمە، ئەنتىمنى ئالمەن دىگەن خىيالىنى كالاڭدىن چىقىرىۋېتىپ، ئولۇپ كەتكەن بالىلىرىڭ ئۈچۈن پۇخادىن چىق-قىچە بىر يىغلىۋالساڭ بولدى دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

ساقچى ئىتى مورخنىڭ تېلۇيىنغا ئوچ ئېلىشىپ بېرىشى

تېلۇيىن دوستلىرىدىن ياردەم ئالالماپتۇ، بىچارە قۇشقاچ

بۇنداق بولار دەپ زادىلا ئويلىماپتىكەن. تېلۇيىن ئاخىر ئويىگە قايتىش قارارىغا كەپتۇ.

ئۇ چىتلاقلق بىر باغنىڭ يېنىدىن ئوتۇپ كېتىۋاتقان ئىكەن، بىرسىنىڭ يۈرەكىنى ئەزگۈدەك بىر خىل پەس ئاۋازدا ئوزۇنسى چاقىرىۋاتقانلىغىنى ئاڭلاپتۇ.

— تېلۇيىن، تېلۇيىن، مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ، ماڭا قاراپ بېقىڭا.

تېلۇيىن شۇنداق قارىسا، دوستى مورخ ئىكەن. مورخ داڭلىق ساقچى ئىتى بولۇپ، ياش چېغىدا شىددەتلىكلىكىگى ھەم باتۇر-لۇغى بىلەن نام چىقارغان ئىكەن.

ھوي! بىچارە مورخقا نىمە بولغاندۇ؟

مورخنىڭ چىرايى ساماندىك ساغىرىپ كەتكەن، قوۋۇرغى-لىرىنى ساناپ بەرگىلى بولغۇدەك دەرىجىدە ياداپ كەتكەن ئىكەن، رەڭگى-روپىدىن قاتتىق كېسەل بولۇپ قالغاندەك، ئاجىزلاپ ئورنىدىن مىدىرلىيالمىدىغان بولۇپ قالغاندەك كورۇنۇپتۇ.

— سويۇملۇك دوستۇم مورخ، نىمە بولدىڭ؟ بەك ئاجىز-لىشىپ كېتىپسەنغۇ! — دەپ سوراپتۇ تېلۇيىن.

— ئاچلىقتىن ھالىم قالمدى. قېرىپ قالدى، ئەمدى ئەسقاتمايدۇ دەپ، ئىگەم مېنى باقمايدىغان بولدى. ئەگەر مەن ئوبدان ئوزۇقلىنىۋالسام، يەنە خېلى ئىش قىلالايتتىم. مانا مۇشۇ تاپتا ئاچ قوساق يېتىپتىمەن، قوساق ئاچ بولغاندىكىن تەندىمۇ

ماغدۇر قالمايدىغان گەپكەن. سېنى بېشىغا كۇن چۇشۇپتۇ دەپ
ئاڭلىۋىدىم، ساڭا ياردەملىشەلەرمەنمىكەن. — دەپتۇ مورخ.
تېلۇيىن دەردىنى توكۇپتۇ ۋە رېنادىن ئوچ ئالدىغانلىغىنى
ئېيتىپتۇ.

— ۋاي ئىست! — دەپتۇ مورخ، — قوسىغىمنى ئوبدان بىر
تويغۇزۇۋالسام، ماڭا ماغدۇر كىرەتتى. — دە، قىلغان پەسلىكى
ئۇچۇن رېنا دىگەن مۇناپىقنىڭ ئەدىۋىنى بېرىپ، ئەنتىڭنى
ئېلىپ بېرەتتىم.

— مورخ، مەن ساڭا بىر مەسلىھەت بېرىي، ماڭا ئەگىشىپ
يول بويىغا بارالساڭ، پەمىچە، ئانچە ئۇزاق ۋاقت ئۆتمەيلا
ساڭا ئوبدان تاماق تېپىپ بېرەتتىم، ئۇ چاغدا ساڭا ماغدۇر
كىرەتتى، — دەپتۇ تېلۇيىن.

— بىچارە تېلۇيىن، تاماقنى قانداق تاپماقچىسەن؟
— بۇنى سورىما، يۇر. بارغاندىن كېيىن بىلسەن.
مورخ تىرىشىپ — تىرىشىپ يۇرۇپ يول بويىغا ئاران بېرىپتۇ
ۋە تېلۇيىننىڭ دىگىنى بويىچە چاتقاللىققا يوشۇرۇنۇپتۇ.
— قارا، بىر ھارۋا كېلىۋاتىدۇ. مەن ھارۋىكەشنى تونۇيمەن،
ئۇنىڭ بازاردىن گوش ئەكەلگەنلىگىنى بىلىمەن. تازا ئوبدان
دىققەت قىلىپ تۇرغىن، ئۇ ھارۋىدىن نېرى كەتكەندە، سەن
بار كۇچۇڭ بىلەن ھارۋىغا چىقىپ، قوسىغىڭنى تازا تويغۇزۇ-
ۋالغىن، — دەپ چۈشەندۈرۈپتۇ قۇشقاچ تېلۇيىن.
— خوپ! — دەپتۇ مورخ. ئۇ تازا تويۇۋالدىغان بولىدۇم

دەپ ئويلاپ خوشال بوپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، تېلۇيىن قانىتىنى قېقىپ ھارۋىنىڭ ئالدىدا پەس ئۇچۇپتۇ. شۇ ئاندىلا ھارۋىكەشنىڭ كوزى قۇشقاچقا چۈشۈپتۇ، ئۇ قۇشقاچنىڭ بۇنداق ئۇچۇشىنى كورۇپ، ئۇنى يارىلانغان ئوخشايدۇ دەپ قايتۇ.

ھارۋىكەش ئۇنى تۇتۇۋېلىپ بالىلىرىغا ئالغاچ كەتمەيمۇ دىگەن ئوي بىلەن ھارۋىدىن چۈشۈپتۇ، ئۇ قولىنى سوزۇپ تۇتماقچى بولغىنىدا، تېلۇيىن سەل يىراقلاپ ئۇچۇپتۇ. لېكىن ئۇ بەك تەسلىكتە ئۇچۇۋاتقاندىكى بولۇۋاپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ھارۋىكەش بىردەمدىلا چوقۇم تۇتۇۋالمىغۇ دىگەن ھىسسىياتقا كەپتۇ.

ھارۋىكەش قوغلاشنى باشلاپتۇ. تېلۇيىن ھەر بىر قېتىم سەكرىگىنىدە ۋە ھەر بىر قېتىم ئۇچقىنىدا، ھارۋىكەش ھازىرلا تۇتۇۋالمىغۇ دەپ ئويلايدىكەن. قۇشقاچ ئۇنى خېلى يەرگىچە باشلاپ بېرىپتۇ. قۇشقاچ ئەمدى پەيت يېتىپ كەلدى دەپ بىلىپ، ھارۋىكەشنىڭ ئالدىغا ئۇچۇپ كەپتۇ، ھارۋىكەش ھەيران بولۇپ ئاچچىقلىنىپتۇ.

ھارۋىكەش قۇشقاچنى قوغلاپ يۈرگەن چاغدا، مورخ ھارۋىنىڭ قېشىغا بېرىپ، ھارۋىدىن بىر پارچە سۇرلىگەن يامپاش گۈشى ۋە بىرنەچچە تال كالباسنى ئېلىپ چۈشۈپ، چاتقاللىققا كىرىپ كېتىپتۇ.

قۇشقاچ ھارۋىكەشنى ئەنە شۇ تەرىقىدە بىر دەم ئەخمەق

فلغاندىن كېيىن، ھارۋىكەش خاپچىلىقتا كېتىپتۇ. قۇشقاچ بولسا چاتقاللىققا قايتىپ، ساقچى ئىتىنىڭ يېنىغا كەپتۇ. ھارۋىكەش ھارۋىسىدىن يوقالغان نەرسىلەرنى تېخى سەزمەپتۇ!

— ھە مورخ! ئەمدىغۇ رازى بولغانسەن؟— دەپ سوراپتۇ تېلۇيىن خوشاللىغىدا.

— شۇنداق، سويۇملۇك تېلۇيىن، مېنى ئولۇمدىن قۇتقۇزۇپ قالدىڭ. مەن بۇ نەرسىلەرنى يەۋىتىپ، تېنىمگە ماغدۇر كىرگەن. لىگىنى ھىس قىلدىم. ئىككى كۈنگە قالماي جەڭگە ئاتلىنالايمەن، مەن ساڭا ۋەدە بېرىمەنكى، رېننى ھەرگىز قويۇۋەتمەيمەن. ئۇنى ئالداپ ئەكەلسەڭلا بولدى، ئىش پۈتتۇ.

ئىككى كۈندىن كېيىن، رېن ئۆزىنى قارا باسىدىغانلىغىنى ئويلاپمۇ باقمىي، چۈش ۋاقتىدا ئويىدە بخارامان ئۇخلاۋاتقان ئىكەن. تېلۇيىن قۇلۇپنىڭ يوقۇغىدىن كورۇپ، ئۇنى قىچقىرىپتۇ:

— رېنا، رېنا، مېنى قۇتقۇزسىڭىزچۇ، مەن بەك ئازاپ چەكتىم، ھەقىقەتەن تەلەيسىز ئىكەنمەن. مەنمۇ بالىلىرىمدەك تۈگەشسەم دىگەن ئارزۇدىمەن. رېنا جان، تېز بولۇڭ، مېنىمۇ يەۋىلىڭ.

تېلۇيىننىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىر ئېغىز گېپى تۈلكىنى ئويغىتىدۇ. ئۇ باشتا بىر ئاز گۇمانلانغان بولسىمۇ، ئەمما چىقىپ تېلۇيىن بىلەن كورۇشۇش قارارىغا كەپتۇ.

قۇشقاچنىڭ ھارۋىكەشنى ئەخمەق قىلغان ئويۇنى مۇۋەپپەقىيەت-
يەتلىك چىققاندىن كېيىن، ئەمدى بۇ ئويۇننى يەنە بىر قېتىم
كورستىپتۇ. ئۇ رېنانىڭ ئالدىدا پەس ئۇچۇشقا باشلاپتۇ. رېنا
ھەر نوۋەت ئۇنىڭغا ئېتىلىپ بارغاندا، ئۇ يان تەرەپكە لىكىدە
ئوتۇۋاپتۇ، شۇنداق قىلىپ رېنا قۇرۇق يەرنى قۇچاقلاپ
قالدىكەن.

— نىمىشقا قاچىسەن. مەن سېنى يىمەكچى ئەمەسمەن،
مېنىڭ چاخچاق قىلىۋاتقىنىمنى بىلگىن-دە، سەن بىلەن بىردەم
پاراڭلىشاي دەپ چىقتىم. جىم تۇرغىن، سوزلىشەيلى! —
دەپتۇ رېنا.

تېلۇيىن توختىماي بىر ئىگىز، بىر پەس ئۇچۇپ يۇرۇپ،
رېنانى ئاخىر مورخ تۇرغان يەرگە باشلاپ كەپتۇ.
— كەلدۇق، ئەمدى مەن سېنى كۈتۈپ تۇراي، مۇشۇ يەردە
جېنىمنى ئالغىن، — دەپتۇ تېلۇيىن.

ئەمما، دەل رېنا ئېتىلىپ كەلگەن چاغدا، مورخ ئۇنىڭغا
ئېتىلىپ بېرىپ، ئۇنىڭ ئەدىۋىنى تازا بېرىپتۇ، رېنا ئومىردە
بۇنداق ئىشنى ئەسلا كورۇپ باقماپتىكەن. مورخ ئۇنى چىشلەپ،
تۈكلىرىنى يۇڭداپتۇ، ئۇنى يەرگە بېسىۋېلىپ، تېرىسىنى تىتىپتۇ.
قىسقىسى، ئۇ رېنانى ئولدى دەپ بىلگەندىن كېيىن، ئاندىن
بولدى قىپتۇ.

مورخ تېلۇيىنغا:

— مېنىڭچە، سەن ئوچۇڭنى ئالدىڭ، ئۇ ئەمدى باشقىلارنى

خەيلى قىلالمايدۇ. ئەزرائىل بىلەن پۈتۈشۈۋالمىغانلا بولسا،
تىرىلەلمەيدۇ! — دەپتۇ.

رېنا بىلەن ئوۋچىلار

رېنا ئاخىر ئولۇمدىن قۇتۇلۇپ، جاراھىتىنى ساقايتىۋاپتۇ.
ھاۋا خېلى ئىللىق كۈنلەرنىڭ بىرىدە رېنا خوشال كېتىپ
بېرىۋېتىپتىكەن. ئاپىسى بىخەستەلىك قىلىپ ئورمانلىقتىكى
بوش يەرگە ئوينىغىلى قويۇپ بەرگەن چۈچىلەرنى رېنا تۇتۇ-
ۋېلىپ ناشتا قىپتۇ. ئۇ بىر بۇلاق تۈۋىگە كېلىپ بىر ئاز سۈزۈك
سۇ ئىچىۋېلىپ، داۋاملىق ئوز يولىغا راۋان بوپتۇ.
رېنانىڭ بىر تۇققان ئاكىسى بار بولۇپ، ئۇنىڭ تۇرالغۇسى
بىر باي ۋاڭ غوجامنىڭ تۇرار جايىنىڭ يېنىدا ئىكەن، رېنا ئۇنى
يوقلاپ بارماقچى بولۇپ كېتىۋاتقان ئىكەن. ھىلىقى ۋاڭ غوجام
ئۇستا ئوۋچى ئىكەن، شۇ سەۋەبتىن رېنا ئۇنى ناھايىتى قور-
قۇنچلۇق خوشنا ھىساپلايدىكەن.

ۋاڭ غوجامنىڭ ئوي قۇشلىرى فېرمىسىدە ھەممە نىمە بار
ئىكەن، سەل-پەل كالا ئىشلەتسىلا، قورول ئىچىدىكى ئىسكىلات-
تىن نۇرغۇن يىمەكلىكلەرنى ئېلىۋالغىلى بولىدىكەن، شۇڭا،
رېنانىڭ بىر تۇققان ئاكىسى ئۇنىڭغا خوشنا بولۇپ ئولتۇرۇش
خەۋپلىك بولسىمۇ، ئەرزىيدىغان ئىش دەپ قارايدىكەن.

رېنانىڭ بىر تۇققان ئاكىسى يۇرۇش - تۇرۇشقا بەك ئېھتىيات قىلىدىكەن، شۇنىڭدەك ئوۋچىنىڭ مېجەز - خۇلقىنى بىلىۋالغۇچقا، سەل - پەل قورقماس بولۇپ قالغان ئىكەن.

رېنا بۇ خوشنا بىلەن بېرىش - كېلىش قىلالىمىسامۇ، ھىچبولمىغاندا ئۇنىڭ ئىسكىلاتىدىكى ئوي قۇشلىرى ۋە سۇرلەنگەن مېزىلىك گوشلەر بىلەن ئالاقە باغلاشقا بولار دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ خۇددى قۇدۇق ئىچىدە تۇرۇپ ئەركەك بورە يېسىنگىلىغا ئاغزىغا كەلگەننى جويلۇگەندە ئېيتقىنىدەك، بۇ مول يەمەكلىكلەر بۇ يەرنى جەننەتكە ئايلاندۇرۇپ قويغان ئىكەن.

مۇشۇنداق خىيال بىلەن سوڭۇلداپ كېتىۋاتقان رېنانىڭ كوڭلى يايىراپ خوشال بوپتۇ.

ئۇ چىرايلىق بىر ئورمانلىققا كېلىپ، ئىختىيارسىز ھالدا ئاكىسىنىڭ ئوبدان ئويلىرىگە قىزىقىپ قاپتۇ. بۇ يەرنى ئوزماكانى بولغان مابوتقا سېلىشتۇرۇپ، بۇنىڭ ئالدىدا مابوتنى تىلغا ئېلىپ بولامدىغان؟ دەپ ئويلاپتۇ.

رېنا بۇ يەردىكى ئوي - جايلارنىڭ پەيزىلىگىنى، يىمەك - ئىچمەكنىڭ موللىغىنى قاتتىق خىيال قىلىپ كېتىۋاتقان چاغدا، توساتتىن ئۇنىڭ قۇلغىغا يېقىن ئەتراپتىن ئوۋنىڭ شاۋقۇن - سورەنلىرى ئاڭلىنىپتۇ، ئىتلار ھاۋشۇۋاتقان، ئوۋچىلار توۋلاۋاتقان، ئاتلار چېپىۋاتقان ئىكەن، بۇلارنىڭ ھەممىسى رېنانىڭ بېشىغا كۆلپەت چۈشكەنلىگىنى بىلدۈرەتتى.

رېنا بۇنداق ۋەقە بولار دەپ ئويلىماپتىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە

بۇ يەرنىڭ شارائىتى بىلەن تونۇشلۇغى بولمىغاچقا، ئەمدى تۈگەشتم دەپ ئويلاپتۇ.

ئوۋچىلار ئۇنى ئاللىبۇرۇنلا كورۇپ، "تۈلكە، تۈلكە" دەپ ۋاقىرىشىپتۇ، ئوۋچىلارنىڭ ۋاقىراشلىرى ئورمانلىقتىكى جىمجىت-لىقنى بۇزۇپتۇ، رېنانىڭ قۇلغىنى يارغۇدەك بوپتۇ، رېناننىڭ ئەرۋايى ئۇچۇپ، يۈرىكى قېنىدىن چىققۇدەك بوپتۇ.

دەسلەپتە ئۇ جېنىنىڭ بېرىچە قېچىپتۇ، ئاندىن كېيىن ئوزىنىڭ كونا ئۇسۇلىنى ئىشقا سېلىپ، بىردىن ئارقىسىغا يېنىپ قېچىپتۇ، بىردىن ئەگىپ-چوگىلەپ قېچىپتۇ. ئەمما ئوۋچىلار ۋە ئىتلار بەك كۆپ ئىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەممىسى ئۇستا ئوۋچىلار ئىكەن، رېنا ئامالسىز قېلىپ، بىردەمدىلا قاتمۇ-قات قورشاۋ ئىچىدە قاپتۇ، ئۇنىڭغا قورولغا بارىدىغان ئاسما كوۋرۇك-تىن باشقا چىقىش يولى قالماپتۇ. ئۇ يۈگۈرەپ كەلگەنچە قۇيۇندەك تېزلىكتە كوۋرۇكتىن ئوتۇپتۇ، بۇ چاغدا، ۋاڭ غوجام تازا خوشال بولۇپ:

— ئەجەپ ئوبىدان بولدى، ئۇ ئوزى كېلىپ قاپقانغا چۈشتى! — دەپ ئۇنلۇك ۋاقىراپتۇ.

رېنا گەرچە ئوزى قاپقانغا چۈشكەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇ قورولغا كىرىپ غايىپ بولۇپ كېتىپتۇ. ئوۋچىلار ۋە ئىتلار قوغلاپ كېلىپ، رېنانى ئويمۇ-ئوي ئىزلەپ، ئۇنىڭ قارىسىنىمۇ تاپالماپتۇ. ئۇ ئەرۋاھتەك ئىز-دېرەكسىز بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇلار يەر ئاستى گەمسىدىن پەشتاققىچە ئاختۇرۇپ، ئويمۇ-

ئوي ئىزلەپ، ئوي جاھازلارنى بىر-بىرلەپ كۆزدىن ئۆتكۈزۈپ، ئىشكاپ-جاۋەنلەرنى ئېچىپ كۆرۈپ، تۈگىمەن، خىمىر يۇغۇرغۇچ ۋە دۇخوپكىلارنى ئاڭتۇرۇپ، بۇ ھىلىگەر ئۆلكىسى ھىچنەدىن تاپالماپتۇ.

—ئىست!— دەپتۇ ۋاڭ غوجام شۇنداق ئوبدان تۈلكە تېرىسىنى قولىدىن بېرىپ قويغانلىغىغا قارنى ئاغرىپ،—بۇ تۈلكە قانداق شەيتانلىق قىلىۋاتقاندۇ؟ مەن ھەقىقەتەن بۇ تۈلكىنى غەلىتە نەرسە دەپ بىلدىم. ئوينىڭ ئىچىگە قامالغىنىمۇ ياخشى بوپتۇ، ئىشقىلىپ ئۇنى ساق قويمايمەنغۇ.

تەن بەرمىگەن بىرنەچچە كىشى يەنىلا تەرەپ-تەرەپتىن ئىزلەپتۇ، بىراق تۈلكە ھىچنەدىن تېپىلماپتۇ، ۋاڭ غوجام كېچىسى ئىزلەشنى ۋاقتىنچە توختىتىشنى بۇيرۇپ:

—ھەممىڭلار تاماققا بېرىڭلار، ئەتە ئىزدەشكىمۇ كۈچ كېرەك،— دەپتۇ.

قورولدىكىلەرنىڭ ھەممىسى بۇ ئىش ئۈستىدە پۈتۈن بىر كېچە پاراڭلىشىپ چىقىپتۇ. پاراڭ ئارىلىغىدا، ئوۋچىلارنى خوتۇنلىرى ئازدۇر-كوپتۇر زاڭلىق قىپتۇ، ئوۋچىلار ئەتە چوقۇم بۇ ئار-نومۇسنى يۇيۇشقا قەسەم بېرىشىپتۇ.

تاڭ ئاتا-ئاتماستىلا، ئۇلار ھەركەتكە كېلىپ، قورولدىن ئەمدى چىقىشىغىلا، رېنانىڭ ئورمانلىقىنىڭ بىر چېتىدە ئۆزلىرىگە قاراپ تۇرغانلىغىنى كورۇپتۇ.

لېكىن، بۇ دورەم رېنا تەشەببۇسكار ئورۇندا تۇرۇپ،

ئوۋچىلارنى گوللاپتۇ. ئۇ، تۇنۇگۇنىكىدەك، باشتا چوگىلىتىش تاكتىكىسىنى ئىشلىتىپتۇ، ئارقىدىن يەنە تۇنۇگۇنىكىدەك ئوۋ ئىتى ۋە ئوۋچىلارنى ئاسما كوۋرۇككە باشلاپ مېڭىپتۇ.

ئۇ يەنە تۇنۇگۇنىكىدەك غايىپ بوپتۇ، يەنىلا تېپىلماپتۇ. رېنا ئۇلارنى توپ-توغرا ئۇچ كۈن ئەخمەق قىپتۇ. تاڭ ئەمدىلا ئېتىشىغا، ئۇ يەنە ئورمانلىقتىكى بوشلۇقتا پەيدا بولۇپ، ئۇ يەردە سەيلە قىلىپ يۇرۇپتۇ، شۇنىڭ بىلەن قوغلاش يەنە باشلىنىپتۇ.

بىر دەمنىڭ ئارىلىغىدا ئۇ يەنە غايىپ بوپتۇ. قورولدىكىلەر بىزنى قارا باستى دەپ كايىپتۇ.

ئەمما، توتىنچى كۈنگە كەلگەندە، ۋاڭ غوجامنىڭ ناھايىتى سولەتلىك بىر تۇققىنى مېھمان بولۇپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن، ۋاڭ غوجام بىرئاز بوشىشىپ قاپتۇ.

كىشىلەر ئوۋغا چىقىپ نۇرغۇن قاۋان غەنىمەت قىپتۇ، شۇڭا رېنا ھەققىدىكى ئىشمۇ بىر ياققا قايرىلىپ قاپتۇ. ئەمما، تۇن پەردىسى تارتىلىش بىلەن، ھەممەيىلەن ئويللىرىگە قايتىشقان چاغدا، تۈلكىنىڭ ئۇلارنى كۈتۈپ تۇرغاندەك، يەنە ئۇ يەردە زوڭزىيىپ ئولتۇرغانلىغىنى كورۇپ، يەنە قوغلاشقا باشلاپتۇ.

رېنا يەنە ئاۋالقىدەكلا ئىشكىتىن كىرىپلا غايىپ بولۇپ كېتىپتۇ. بۇ ئىش يېڭى كەلگەن مېھمانغا قىزىق پاراڭنىڭ مەنبەسى بولۇپ قاپتۇ.

كەچلىك غىزا تەييار بولۇپ، كىشىلەر دەستۇرخانىغا كېلىپ

ئولتۇرۇشۇپتۇ، دەستۇرخانىغا نۇرغۇن ئوۋ كۆشى قويۇلۇپتۇ. بۇ چاغدا يولەنچۈكلىك ئورۇندۇقتا بخارامان ئولتۇرغان مېھمان تامغا قاراپ تۇرۇپ:

— بەللى! تامغا چىرايلىق تۈلكە تېرىسىدىن ئوننى ئېسىپ قويۇپسىزغۇ. سىزنىڭ قازناقتا ساقلىماقچى بولغىنىڭىزمۇ مۇشۇنداق ئىسىل تېرىدىنمۇ؟— دەپتۇ.

— ئونىسكەن؟— تامغا ئېسىپ قويۇلغان تېرىنىڭ سانى ساھىپخاننىڭ ئېسىدە تېخى بار ئىكەن، ئۇ ھەيرانلىقتا، — ئۇنداق ئەمەس، ئاران توققۇز ئىدىغۇ،— دەپتۇ. ساھىپخاننىڭ گېپى تۈگە- تۈگىمەستىنلا، تالادىن ھەسرەت- لىك بىر ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ.

مېھمان كۈلۈپ كېتىپتۇ. — مېنىڭ سادىق ئىتىم قاۋاۋاتىدۇ. ئۇ زادىلا مېنىڭدىن نېرى كېتىپ باققان ئەمەس،— دەپتۇ ۋە بۇرۇلۇپ، توردە ئولتۇرغان ساھىپخاننىڭ رەپىقىسىگە:

— خانىم، ئىجازەت بەرسىڭىز، ئىت مېنىڭ يېنىمغا كىرىپ، ئادەتتىكىدەك مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ ياتسا. ئۇنىڭ مەن بىلەن بىللە يۈرگىنىگە كۆپ يىللار بولدى، مېنىڭ قەدىناس ھەمرا- يىم،— دەپتۇ.

مالاي دەرھال بېرىپ ئىشكىنى ئېچىپ، ئىتنى ئويىگە كىرگۈ- زۇپتۇ، ئەمما بۇ ئىت ئىگىسىنىڭ قېشىغا كېلىپ ياتماستىن، ئەكسىچە تامدا ئېسىقلىق تۈلكە تېرىسىگە تىكىلىپ قاراپ،

قاتتىق قاۋاپتۇ.

— قانداق گەپ بۇ؟ — دەپتۇ ۋاڭ غوجام ۋاقىراپ، — بىزدە پەقەت توققۇز تۈلكە تېرىسلا بار ئىدىغۇ، بار — يوقى شۇنچە — لىكلا. ھازىر قانداقسىگە ئون بولۇپ قالدى. بۇ چاغدا ئىت باققۇچى ئالدىغا ئوتۇپ:

— غوجام، تازىمۇ كۈلكىلىك بىر ئىش بولدى! قارىسلا، تۈلكە تېرىسى ئىچىدىكى بىرسى بىز خېلىغىچە ئىزلەپ تاپالمىغان تۈلكىنىڭ دەل ئوزى ئەمەسمۇ. قارىسلا، ئۇنىڭ ئۈلگەندەك بولۇۋېلىپ، ئىگىز ئېسىلىۋالغىنىنى تېخى. ئەمدى بۇ مەرتەم قېچىپ قۇتۇلالمايدىغان بولدى، — دەپتۇ.

ئۇ قولنى سوزۇپ رېنانى تۇتۇپتۇ، رېنا ئۇنىڭ قولىنى كېلىشتۈرۈپ بىر چىشلەپتۇ. رېنا ئوزى سېزىلىپ قالغاندىن كېيىنكى قالايمىقانچىلىقتىن پايدىلىنىپ يەنە قېچىپ قۇتۇلۇپتۇ. كىشىلەر ئاسما كوۋرۇكنى چىقىرىپ قويۇشنى ئېسىگە كەلتۈر — گىچە، تۈلكە خېلى يىراق يەرگە كېتىپ بويىتۇ، مەككەرلارچە كۈلۈپتۇ، شۇنداق قىلىپ، تۈلكە رېنا شۇنچە كوپ ئوۋچىنى ئاشۇنداق كولدۇرلىتىپتۇ.

رېنا بىر تۇققان ئاكىسىنىڭ قېشىغا بارماستىن، ئويىگە قاراپ يول ئاپتۇ. ئۇ خوتۇنى ھايىمىرىن ۋە بالىلىرى بىلەن كورۇشۇپ، بۇ قېتىم بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى ئۇلارغا سوزلەپ بېرىشكە ئالدىراپتۇ.

قىزىل بوك

[فرانسىيە] چ. پېرراۋل*

بۇرۇنقى زامانلاردا بىر يېزىدا ئاجايىپ چىرايلىق بىر قىز بار ئىكەن، چىرايلىقلىقتا ئۇنىڭ ئالدىغا ئوتىدىغان قىز يوق ئىكەن. ئانىسى ئۇنىڭغا بەك ئامراق ئىكەن، مومىسى ئۇنىڭغا تېخىمۇ بەك ئامراق ئىكەن. ئاڭكوڭۇل مومىسى ئۇنىڭغا شۇنداق يارد-شىملىق بىر قىزىل بوك تىكىپ بەرگەن ئىكەن، شۇڭا كىشىلەر ئۇنى "قىزىل بوك" دەپ ئاتىشىدىكەن.

بىر كۈنى قىزنىڭ ئانىسى تۇخۇم پوشكىلى ساپتۇ ۋە قىزىغا: —قىزىم، موماڭ ئاغرىپ قاپتۇ، ماۋۇ تۇخۇم پوشكىلى بىلەن

* چ. پېرراۋل (1628 — 1703) — فرانسۇز كىلاسسىك يازغۇچىسى ۋە شائىرى، بىراق ئۇنىڭ ئەڭ مەشھۇر ئەسەرلىرى خەلق ئىچىدىكى رىۋايەتلەرگە ئاساسەن يازغان چۆچەكلىرىدۇر. ئۇ بۇ چۆچەكلەر-نىڭ بىر قىسمىنى شېئىر شەكلىدە، يەنە بىر قىسمىنى نەسىر شەكلىدە يازغان. بۇ چۆچەكلەرنىڭ ھەممىسى 1607-يىلى نەشر قىلىنغان «غاز ئانامنىڭ ھىكايىلىرى» دىگەن توپلامغا كىرگۈزۈلگەن.

كالا مېيىنى ئېلىپ موماڭنى يوقلاپ كەلگەن، — دەپتۇ.
مومسى باشقا بىر كەنتتە تۇرىدىكەن، قىزىل بوك مومسىنى
يوقلىغىلى دەرھال يولغا چىقىپتۇ. قىزىل بوك مېڭىپ بىر ئورمان-
لىققا كەلگەندە، ھىلىگەر قېرى بوزىگە يولۇقۇپ قاپتۇ، بوزىنىڭ
ئۇنى يىڭۇسى كېيىپتېتۇ، ئەمما ئورمانلىقتا ئوتۇنچىلار بولغاچقا
يېيىشكە پېتىنالمىپتۇ. بوزە ئۇنىڭدىن، نەگە بارىسىز؟ دەپ

سوراپتىكەن، بىچارە قىز بورە بىلەن سوزلىشىشنىڭ خەۋپلىك ئىكەنلىكىنى بىلمىگەنلىكتىن، بورىگە جاۋاپ بېرىپتۇ:

— مۇشۇ تۇخۇم پوشكىلى بىلەن كالا مېيىنى ئېلىپ مومامنى يوقىلىغىلى كېتىۋاتمەن، بۇ نەرسىلەرنى ئانام بەرگەن.

— مومىڭىزنىڭ ئويى خېلى يىراقمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ بورە.

— ھە، يىراق بولماي، — دەپتۇ قىزىل بوك، — قاراڭ،

ئۇدۇل ماڭسا بارغىلى بولىدۇ، تۈگمەننىڭ نېرىسىدىكى كەنتتىكى بىرىنچى ئوي شۇ.

— ناھايىتى ياخشى! — دەپتۇ بورە، — مەنمۇ ئۇنى يوقلاپ

بارماقچى. مەن ماۋۇ يول بىلەن باراي، سىز ئاۋۇ يول بىلەن بېرىڭ، قېنى قايسىمىز بۇرۇن بارىدىكەنمىز، كورۇپ باقلى.

شۇنداق قىلىپ، بورە دەرھال ئەڭ يېقىن يول بىلەن چېپىپ كېتىپتۇ، قىزچاق بولسا ئەڭ يىراق يول بىلەن مېڭىپتۇ، ئۇ كېتىۋېتىپ يول بويى بولىدۇرگەن تېرىپتۇ، كېپسەنەك قوغلاپ ئويناپتۇ، ئۇزۇۋالغان گۈللەر بىلەن گۈلدەستە تۈزۈپتۇ.

بورە ئۇزاق ئۆتمەيلا قىزىل بوكنىڭ مومىسىنىڭ ئويىگە يېتىپ كەپتۇ ۋە ”ئاڭ، تاڭ، تاڭ!“ قىلىپ ئىشىك قېچىپتۇ.

— كىم؟

— نەۋرىڭىز قىزىل بوك بولمەن، — دەپتۇ بورە ئاۋازىنى

قىزىل بوكنىڭ ئاۋازىغا ئوخشاش چىقىرىپ، — ئانام سىزگە تۇخۇم پوشكىلى بىلەن كالا مېيى ئەۋەتكەن، شۇنى ئەكەلدىم.

ئاقكوڭۇل موماي بىتاپ بولغانلىغى ئۈچۈن ئورۇن تۇتۇپ

يېتىپ قالغان ئىكەن، ئۇ يېتىپ تۇرۇپ:

— تاقاقنى ئېلىۋەتسىڭىز ئىشىك ئېچىلىدۇ، — دەپتۇ.

بورە تاقاقنى ئېلىۋېتىپتەكەن، ئىشىك ئېچىلىپتۇ. ئۈچ كۈندىن بېرى ھېچنەمە يېمەي ئېچىرقاپ كەتسەن بورە ئويىگە كىرىپلا بۇ ئاقكوڭۇل مومايغا ئېتىلىپتۇ ۋە ئۇنى يەپ كېتىپتۇ. ئاندىن ئىشىكنى تاقاپ قويۇپ، موماينىڭ كارۋىتىدا قىزىل بوكنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ يېتىپتۇ؛ ئارىدىن بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن قىزىل بوک كېلىپ، تاڭ، تاڭ، تاڭ قىلىپ ئىشىك قېقىپتۇ.

— كىم؟

قىزىل بوک بورىنىڭ توم-يوغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ، باشتا بەك قورقۇپ كېتىپتۇ، بىراق ئۇ مومايغا زۇكام تېگىپ قېلىپ ئاۋازى شۇنداق چىقىۋاتسا كېرەك دەپ ئويلاپ:

— نەۋرىڭىز قىزىل بوک بولمەن، ئانام سىزگە تۇخۇم پوش-كىلى بىلەن كالا مېيى ئەۋەتكەنتى، شۇنى ئېپكەلدەم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ.

بورە پەس ئاۋاز بىلەن ئۇنىڭغا:

— تاقاقنى ئېلىۋەتسىڭىز، ئىشىك ئېچىلىدۇ، — دەپتۇ.

قىزىل بوک تاقاقنى ئېلىۋېتىپتەكەن، ئىشىك ئېچىلىپتۇ.

بورە ئۇنىڭ كىرگىنىنى كورۇپ، يوتقانغا ئورنىۋېلىپ:

— تۇخۇم پوشكىلى بىلەن كالا مېيىنى بولكا ئىشكاۋىغا سېپ

قويۇپ، قېشىمغا كېلىپ يېتىڭ، — دەپتۇ.

قىزىل بۆك كىيىمىنى سېلىپ كارۋاتقا چىقىپتۇ. ئۇ مومام
كىيىمىنى سېلىۋەتسە ئومىسلىلا كورۇندىكىنە دەپ ئەجەپلىنىپتۇ.
ئاندىن سورايتۇ:

— ۋاي موما، قولىڭىز نىمانچە يوغان؟
— قىزىم، قولۇم يوغان بولسا سىزنى كوتىرىشكە بەك ئەپلىك
بولىدۇ-دە!

— ۋاي موما، پۇتىڭىز نىمانچە يوغان؟
— ۋاي قىزىم، يوغان پۇت يۇگۇرۇشكە ئەپلىك بولىدۇ-دە!
— ۋاي موما، كوزىڭىز نىمانچە چوڭ؟
— كوز چوڭ بولسا، سىزنى كورۇشكە ياخشى بولىدۇ، بالام!
— ۋاي موما، قۇلىغىڭىز نىمانچە چوڭ؟
— قۇلاق چوڭ بولسا، ئاڭلاشقا ئەپلىك بولىدۇ، بالام!
— ۋاي موما، چىشىڭىز نىمانچە چوڭ؟

— چىش چوڭ بولسا، سېنى يەۋېتىش ئاسان بولىدۇ!
ياۋۇز بورە بۇ گەپنى قىلىپ بولۇپلا قىزىل بۆككە ئېتىلىپ
ئۇنى يەۋەتمەكچى بوپتۇ. دەل مۇشۇ چاغدا بىرنەچچە ئوتۇنچى
يۇگۇرەپ كىرىپ بورىنى چاناپ ئولتۇرۇۋېتىپتۇ.

چىمچىلاق

[فرانسىيە] چ. پېرراۋل

بۇرۇنقى زامانلاردا بىر ئوتۇنچى بار بولۇپ، يەتتە ئوغلى بار ئىكەن، بۇلارنىڭ ئەڭ چوڭى ئاران ئون ياشتا، ئەڭ كىچىكى ئاران يەتتە ياشتا ئىكەن. كىشىلەر قانداق قىلىپ شۇنچە قىسقا ۋاقىت ئىچىدە بۇ ئوتۇنچىنىڭ بالىلىرى شۇنچە ئاۋۇپ كەتكەندۇ دەپ بەك ئەجەپلىنىدىكەن؛ ئەمىلىيەتتە بولسا ئۇنىڭ خوتۇنى تۇغۇمچان ئايال بولۇپ، ھەر قېتىم كەم دىگەندە قوشكېزەك تۇغىدىكەن.

بالىلارنىڭ ئىچىدە بىر ئىشنى قولغا ئالغۇدەك بىرەرسى بولمىغاچقا، ئوتۇنچىنىڭ كۈنى غۇربەتچىلىكتە ئۆتىدىكەن. ئەر-خوتۇن ئىككىيلەن كەنجى ئوغلىنىڭ بەك ئاجىز، ئۇنىڭ ئۈستىگە بەك كەم سوز ئىكەنلىگىدىن قاتتىق قايغۇرىدىكەن، شۇڭا، ئۇلار بۇ ئوغلىنى دوت دەپ قارايدىكەن. بۇ بالا تۇغۇلغان چاغدا چىمچىلاقچىلىكلا تۇغۇلۇپتەكەن، شۇ سەۋەپتىن ئۇلار ئۇنى چىمچىلاق دەپ چاقىرىدىكەن.

بىچارە چىمچىلاق بۇ ئوينىڭ بوزىڭى ئىكەن، قانداقلىكى بىر

ئىش بولسا، ئۇ ھامان تىل ئىشتىدىكەن. ئەمما چىمچىلاق ئەمەس. لىيەتتە بالىلارنىڭ ئىچىدە ھەممىدىن ئۆتكۈر، ھەممىدىن زىرەك ئىكەن، ئۇ ئانچە كۆپ گەپ قىلمىسىمۇ، قۇلاق موللىسى ئىكەن. بىر يىلى زىرائەت ئوخشىماي، قاتتىق قەھەتچىلىك بولۇپ كېتىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن كەمبەغەللەر بالىلىرىدىن ۋاز كېچىشكە مەجبۇر بولپتۇ. بىر كۈنى كەچتە، بالىلىرى ئۇخلاپ قالغان چاغدا، ئوتۇنچى خوتۇنى بىلەن مەشنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ پاراڭغا چۈشۈپتۇ، ئوتۇنچى كوڭلى ناھايىتى يېرىم ھالەتتە خوتۇنغا:

— ھەممىنى ئېنىق كۆرۈپ تۇرۇپسىلەر، بىز ئەمدى بالىلىرىمىزنى باقالمايدىغان بولۇپ قالدۇق. مەن ئۇلارنىڭ قاراپ تۇرۇپ ئاچتىن ئولۇشمىگە چىداپ تۇرالمىمەن، شۇڭا ئەتە ئۇلارنى ئورمانلىققا تاشلاپ كېلىش قارارىغا كەلدىم؛ بۇ ئىشنى جوندەش ئاسان، ئۇلار ئوتۇن باغلاش بىلەن بولۇپ كەتكەن چاغدا بىز ئاستا كېتىپ قالساقلا بولغىنى، — دەپتۇ.

— ھە؟ — دەپتۇ خوتۇنى ئاھ ئۇرۇپ، — ئوز بالىلىرىڭىزنى تاشلىۋېتىشكە قانداقمۇ يۇرگىڭىز چىدايدۇ، كوڭلىڭىز ئۇنايدۇ؟ ئېرى ئوزىنىڭ قىيىنچىلىقلىرىنى يەنە بىر قېتىم ئېيتقان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ بۇ گەپلىرىگە خوتۇنى كۈنمەپتۇ، بۇنداق قىلساق ياخشى بولمايدۇ دەپ تۇرۇۋاپتۇ. گەرچە ئۇ بەك نامرات بولسىمۇ، مىڭ قىلغان بىلەن بالىلارنىڭ ئانىسىدە!

لېكىن خوتۇنى ئۇ يان ئويلاپ، بۇ يان ئويلاپ، بالىلىرىمنىڭ قاراپ تۇرۇپ ئاچتىن ئولگىنىدىن كۆرە، ئۇلارنى تاشلىۋەتە.

كەنمۇ ياخشىكەن دىگەن يەرگە كەپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇ ئېرىنىڭ گېپىگە ماقۇل بوپتۇ-دە، ئۆزىنى كارۋاتقا ئېتىپ قاتتىق يىغلاپتۇ.

دادىسى بىلەن ئانىسىنىڭ ئۆزلىرى ئۈستىدە پاراك قىلىش-ۋاتقىنىنى سېزىپ قېلىپ، غىپىدىلا كارۋاتتىن چۈشۈپ، دادىسى ئولتۇرغان ئورۇندۇقنىڭ ئاستىغا كىرىۋالغان چىمچىلاق دادىسى بىلەن ئانىسىنىڭ قىلىشقان ھەممە گەپلىرىنى ئاڭلاپ تۇرۇپتۇ. كېيىن ئۇ يەنە كارۋاتقا چىقىۋاپتۇ، ئەمما قانداق قىلىش كېرەك-

لىگىنى ئويلاپ، پەقەت ئۇخلىيالماپتۇ. چىمچىلاق ئەتىسى ئورنىدىن سەھەر تۇرۇپ يۈگۈرەپ ئېرىق بويىغا بېرىپتۇ ۋە يانچۇقلىرىغا ئۇششاق، ئاپپاق شېغىل تاشلارنى لىققىدە توشقۇ-زۇپ، ئاندىن ئويىگە قايتىپتۇ. ھەممەيلەن يولغا چىقىپتۇ، چىمچىلاق ئوزى ئاڭلىغان گەپلەرنى ئاڭلىرىغا پەقەت دىمەپتۇ. ئۇلار بىر قېلىن ئورمانلىققا كىرىپتۇ، بۇ ئورمانلىقتا ئون قەدەم نېرىسىدىكى ئادەمنى كورگىلى بولمايدىكەن. ئوتۇنچى دەرەخ كېسىشكە باشلاپتۇ، بالىلىرى شاخلارنى تېرىپ، باغلام قىلىپ باغلاپتۇ. دادىسى بىلەن ئانىسى بالىلىرىنىڭ ئىشلە-ۋاتقىنىنى كورۇپ، ئورمانلىقتىن غىپىدىلا چىقىپتۇ-دە، تېزلىكتە بىر ئەگرى-بۇگرى چىغىر يولغا چۈشۈپ ئويىگە قاراپ مېڭىپتۇ.

بالىلار ئوزلىرىنىڭ يالغۇز قالغانلىغىنى سېزىپ ھوڭگىرىگىتىپ يىغلاپ كېتىپتۇ. چىمچىلاق، ۋاقىرسا ۋاقىرىۋەرسۇن دەپ، ئۇلارغا پەرۋا قىلماپتۇ، ئۇ ئوزىنىڭ ئويىگە قانداق قايتىدىغان-لىغىنى ئوبدان بىلىدىكەن، چۈنكى كەلگەن چاغدا، ئۇ ئۇششاق ئاپپاق شېغىل تاشلارنى يول بويى چېچىپ ماڭغان ئىكەن. ئۇ ئاڭلىرىغا:

— ئاكا، ھودۇقۇپ كەتمەڭلار، ئانا-ئانىمىز بىزنى بۇ يەرگە تاشلاپ كېتىپتۇ، ئەمما مەن سىلەرنى ئويىگە ساق-سالامەت ئاپىرىمەن، كەينىمىدىن ماڭساڭلارلا بولغىنى،— دەپتۇ.

ئاڭلىرى ئۇنىڭ كەينىگە چۈشۈپ مېڭىپتۇ، چىمچىلاق

ئۇلارنى كەلگەن يول بىلەن ئويىگە ئاپىرىپتۇ. ئۇلار دەپتۇ: ئويىگە كىرىشكە پېتىنالماي، ئاتا-ئانىمىز نىمىلەرنى دېيىشىپتۇ. تىدىكىن دەپ ئىشىك تۈۋىدە تۇرۇشۇپتۇ.

ئوتۇنچى خوتۇنى بىلەن ئويىگە قايتىپ كەلگەندە كەنت بېگى بۇرۇن ئۇلاردىن قەرز ئالغان ئون كويىچەن پۇلنى ئەۋەتكەن ئىكەن، ئۇلار بەگ بۇ پۇلنى قايتۇرۇپ بەرمەيدۇ دەپ ئۇمىدىنى ئۈزگەن ئىكەن. بۇ ئون كويىچەن پۇل ئاچلىقتىن ئولەر ھالەتكە چۈشۈپ قالغان بۇ ئەر-خوتۇنغا جان كىرگۈزۈۋېتىپتۇ. ئوتۇنچى خوتۇننى دەرھال گوشكە بۇيرۇپتۇ. ئۇلارنىڭ ئاغزىغا گوشنىڭ ئورامىنى سېلىپ باقمىغىنىغا ئۇزاق كۈنلەر بولغان ئىكەن، ئۇلار نەچچە ۋاخ يىسە يەتكۈدەك گوش ئەكەپتۇ. تاماقنى يەپ بولغاندىن كېيىن، خوتۇنى:

— ۋاي، خۇدايم! بىچارە بالىلىرىمىز ھازىر نەلەردە يۇر-گەندۇ، ئۇلار بولغان بولسا، ئېشىپ قالغان نەرسىلەرنى جەزمەن چۇقۇرۇشۇپ يەۋەتكەن بولاتتى. سەن— ۋېلىيام، قېرىشقاندىك، ئۇلارنى تاشلىۋەتتىڭ. مەن ئاللىبۇرۇنلا كەلگۈسىدە بىز چوقۇم پۇشايىمان قىلىمىز دىگەن ئىدىمغۇ. ئۇلار ھازىر ئورمان-لىقتا قانداق بولۇپ كەتتىكىنا! ۋاي جانەي! ۋاي خۇدايم! بەلكىم بۇ چاققىچە ئۇلارنى چىملىبورىلەر يەپ كەتكەندۇ! تاش يۇرەكلىك قىلىپ بالىلىرىڭنى تاشلىۋەتتىڭ، شۇمۇ ئادەم قىل-دىغان ئىشىمۇ! — دەپتۇ.

خوتۇننىڭ: پۇشايىماننى ئالدىغان قاچا تاپالماي قالسىمىز، ئۇنداق

قىلمايلى دەپ بۇرۇنلا ئېيتقان ئەمەسمىدىم، دىگەندەك سوزلارنى 20 نەچچە قېتىم ئاڭلىغان ئوتۇنچىنىڭ ئەرۋايى ئۇچۇپتۇ، ئوتۇنچى: ئەمدى ئاغزىڭنى يۇممايدىغان بولساڭ، تاياق يەيسەن دەپ، خوتۇننى قورقتىپتۇ. ئەمەلىيەتتە بولسا ئوتۇنچى خوتۇندىنمۇ بەكرەك غەم-غۇسسەگە پاتقان ئىكەن. خوتۇننىڭ ئاغزى بېسىلمىغانلىقتىن، ئۇنىڭ ئىچى پۇشقان ئىكەن، بۇنىڭ سەۋىيىسى، ئۇمۇ باشقا ئەرلەرگە ئوخشاش، ئاياللارنىڭ چىرايلىق گەپلىرىنى ياقىتۇرىدىكەن، تۈز كۆڭۈللۈك بىلەن قىلغان گەپكە چىچاڭشىيدىكەن.

خوتۇنى يىغلاپ تۇرۇپ:

—ۋاي ئاللا! بالىلىرىم نەدىدۇ، شۇ بىچارىلەر نەدىدۇ!—

دەپتۇ.

ئۇ شۇنداق دەپ ۋاقىراۋېرىپتۇ، ئاۋازى بارغانسېرى كۈچىيىپتۇ، تالادا تۇرغان بالىلىرى بۇنى ئاڭلاپ تەڭلا:

—بىز مەيەردە! بىز مەيەردە!— دەپ ئۈنلۈك ۋاقىراپتۇ.

خوتۇنى دەررۇ يۇڭگۈرەپ بېرىپ ئىشىكىنى ئېچىپتۇ—دە،

بالىلىرىنى باغرىغا بېسىپ: “ۋاي جان—جىگەرلىرىم” دەپتۇ.

—جېنىم بالىلىرىم، سىلەرنى يەنە كورەلمىگەنلىگىم ئۇچۇن

ئىچ—ئىچىمدىن خوشال بولدۇم. بەك ھارغانسىلەر، قوسىغىڭلار

بەك ئاچقاندۇ. بالام بېىل، نىمە ئانچە مەينەتلىشىپ كەتتىڭ،

كەل، يۈز—كوزۇڭنى يۇيۇپ قويماي.

بېىل بالىلارنىڭ چوڭى بولۇپ، چېچى ئانىسىنىڭكىدەك

بېغىر رەڭ بولغاچقا، ئانىسى ئۇنىڭغا بەك ئامراق ئىكەن. بالىلار تاماققا ئولتۇرۇپتۇ، ئۇلار تاماقنى ئىشتەي بىلەن يەپتۇ، ئاتا-ئانىلىرى بۇنىڭدىن ناھايىتى خوشال بوپتۇ. ئۇلار يەنە تەڭ دىگۈدەكلا ئاتا-ئانىسىغا ئورمانلىقتا بەك قورققانلىغىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئاتا-ئانىسى بالىلىرىنىڭ يەنە ئۆزلىرىنى چۆرىدەپ ئولتۇرغانلىغىنى كورۇپ خوشال بوپتۇ؛ لېكىن ئون كويچەن پۇل تۈگىشى بىلەنلا، ئۇلارنىڭ خوشاللىغىمۇ تۈگەپتۇ. بۇ چاغدا، ئۇلار يەنە ئاۋالقىدەك غەم-قايغۇغا چومۇپ، بالىلىرىدىن يەنە ۋاز كېچىش نىيىتىگە كەپتۇ. ئۇلار بالىلىرىنى يەنە تاشلىۋېتىش قارارىغا كەپتۇ، بۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن، بالىلىرىنى بىرىنچى قېتىمقىسىدىن تېخىمۇ يىراقراق يەرگە ئاپىرىپ قويماقچى بوپتۇ.

ئۇلار بۇ ئىشنى مەسلىھەتلەشكەندە، سىرنى ئوبدان ساقلىيالا-ماپتۇ، ئۇلارنىڭ گەپلىرىنى يەنە شۇ چىمچىلاق ئاڭلاپ قاپتۇ، چىمچىلاق يەنە بۇرۇنقى ئۇسۇلى بويىچە ئىش كورمەكچى بوپتۇ؛ ئۇ ئەتىسى ئورنىدىن ئەتىگەن تۇرۇپ شېغىل تاش تېرىپ كەلمەكچى بولغان بولسىمۇ، ئەمما ئىشىك قۇلۇپلاغىلىق بولغاچقا، مەقسىدىگە يېتەلمەپتۇ. ئۇ ھىچبىر ئامال تاپالماي بېشى قېتىپ تۇرغاندا، ئانىسى ئۇلارغا ئەتىگەنلىك تاماق ئۇچۇن بىردىن بولكا بېرىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بولكىنى ئۇۋىلاپ شېغىل تاشنىڭ ئورنىدا يول بويى چىچىپ ماڭسام بولىدىكەن دىگەن ئويغا كەپتۇ-دە، ئانىسى بەرگەن بولكىنى يىمەي يانچۇغىغا

سېلىۋاپتۇ.

ئاتا-ئانىسى بالىلىرىنى ئورمانلىقنىڭ ئەڭ ئىچكىرىسىگە، ئەڭ-قاراڭغۇ يېرىگە باشلاپ بېرىپتۇ؛ بالىلىرى ئىشلەۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئاتا-ئانا ئىككىسى بىر چىغىر يولغا چۈشۈپ تۇيدۇرماي تىكىۋېتىپتۇ. ئۆزىنىڭ بولكا ئۇۋىغىنى چېچىپ ماڭغان يول بىلەن ناھايىتى ئاسانلا قايتىپ بارالايدىغان. لىغغا ئىشەنگەن چىمچىلاق قىلچىمۇ قورقماپتۇ؛ ئەمما ئۇ بولكا ئۇۋىغىنىڭ يوقلۇغىدىن بەك ھەيران بولۇپتۇ، ئەسلىدە ئۇ چاچقان بولكا ئۇۋاقلارنى ئۇچار قاناتلار يەپ كەتكەن ئىكەن.

بالىلار ھەسرەت چېكىپ ئەتراپقا قاراپتۇ، ئورمان ئىچىدە تىگىر قاپتۇ، ماڭغانسىرى ئىچكىرىلەپ كېتىپتۇ. تۇن پەردىسى تارتىلىپتۇ، بوران چىقىپتۇ، ئۇلارنى قورقۇنۇچ بېسىپتۇ، گويا چېلبورلەر ئەتراپلىرىدا ھوۋلىشىۋاتقاندا، ئۇلارنى دەرھال يەپ كېتىدىغاندەكلا تۇيۇلۇپتۇ. ئۇلار گەپ قىلىشقىمۇ، ئارقىسىغا قايرىلىپ قاراشقىمۇ جۇرئەت قىلالماپتۇ. كېيىن يەنە چىلەكتە قۇيغاندەك قارا يامغۇر يېغىپ، ئۇلارنىڭ كىيىملىرىنى چىلىق-چىلىق سۇ قىلىۋېتىپتۇ؛ پانتاقتا تېپىلىپ-يىقىلىپ يۇرۇپ ئۇلارنىڭ ھەممە يېرى لاي بولۇپ كېتىپتۇ، ئۇلار يىقىلسا يەنە تىرىشىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ، زادى قانداق قىلىشنى بىلەلمەي قاپتۇ.

چىمچىلاق بىرەر نەرسە كورۇنۇپ قالارمىكەن دەپ، بىر تۇپ دەرەخنىڭ ئۈچىغا چىقىپتۇ. ئۇ قارا-قارا خۇددى شامنىڭ

يورۇغچىلىك پىل-پىل قىلىپ تۇرغان كىچىككىنە يورۇقنى كورۇپتۇ، بىراق بۇ يورۇق كورۇنگەن جاي ئورمانلىقنىڭ بىراق بىر يېرىدە ئىكەن. ئۇ دەرەختىن يەرگە چۈشۈپتۇ، لېكىن ئۇ يەرگە چۈشكەن ھامان، بۇ نۇر يەنە كورۇنمەي قاپتۇ. شۇڭا ئۇنىڭ ئىچى بەك تىت-تىت بوپتۇ؛ ئەمما ئۇ ئاكىلىرى بىلەن يورۇق كورۇنگەن تەرەپكە بىر پەس ماڭغاندىن كېيىن، ھىلىقى يورۇغلقنىڭ يەنە ئورمانلىقتا پەيدا بولغانلىغىنى كورۇپتۇ.

ئۇلار ماڭا-ماڭا چىمراق نۇرى كورۇنگەن ئويىگە يېتىپ بېرىپتۇ، ئۇلار يول بويى دەككە-دۈككە مېڭىپتۇ، بۇنىڭ سەۋىۋى چىمراق نۇرى پات-پات ئۇلارنىڭ كوزىدىن غايىپ بولۇپ كېتىدىكەن، ئۇلار پات-پات ئازگالارغا يىقىلىپ چۈش-دىكەن. ئۇلار ئىشىك قېقىپتۇ، بىر ئاقكۆڭۈل ئايال چىقىپ ئىشىكنى ئېچىپتۇ. ئايال ئۇلاردىن سىلەرگە نىمە كېرەك دەپ سوراپتۇ. چىمچىلاق ئۇنىڭغا ئوزلىرىنىڭ كەمبەغەل بالىلار ئىكەنلىگىنى، ئورمانلىقتا يولدىن ئېزىپ قالغانلىغىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ ۋە بىر كېچە قوندۇرسىڭىز دەپ يالۋۇرۇپتۇ. ھىلىقى ئايال بۇ ئوماق-چىمرايلىق بالىلارغا قاراپ يېغلاپ كېتىپتۇ ۋە ئۇلارغا:

— ۋاي! بىچارە بالىلىرىم، سىلەر نەدىن كەلدىڭلار؟ بۇ ئوي بىر ئالۋاستىنىڭ ئويى، بۇ ئالۋاستى سىلەرنى يەپ كېتىدۇ! — دەپتۇ.

— ھوي، خانىم! — دەپتۇ چىمچىلاق تىترەپ تۇرۇپ، ئاكد-

لىرىنىمۇ تىترەك بېسىپتۇ، — بىز ئەمدى قانداق قىلدۇق؟
ئەگەر بۈگۈن كەچتە بىزنى قوندۇرمىسلا، ئورمانلىقتىكى چىلبو-
رىلەر چوقۇم بىزنى يەۋەستىدۇ، ئۇنىڭدىن كۆرە بىزنى ھىلىقى
ئەپەندى يەۋەتكىنى تۈزۈك؛ ئوزلىرى ئۇنىڭغا ئىلتىماس قىلسلا،
بەلكىم، ئۇنىڭ بىزگە رەھىمى كېلەر.

ھىلىقى ئالۋاستىنىڭ خوتۇنى بىر ئامال قىلىپ ئۇلارنى ئەتە
سەھەرگىچە يوشۇرۇپ قويسام بولىدىمۇ، دەپ ئويلاپتۇ. دە،
ئۇلارنى ئويگە كىرگۈزۈپتۇ. ئۇ بالىلارنى ئىسسىنۋالسۇن دەپ
مەشنىڭ يېنىغا باشلاپ كەپتۇ، ئالۋاستىغا كەچلىك تاماق قىلىش
ئۈچۈن ئۇ بىر قوينى پىشۇرىمەن دەپ، مەشنى تازا قىزىتىۋەت-
كەن ئىكەن.

بالىلار مەشنىڭ يېنىدا ئىسسىنپ ئولتۇرغان چاغدا، توسات-
تىنلا بىرسى تاق-تاق-تاق قىلىپ ئىشىكىنى قاتتىق ئۇرۇپتۇ.
ئالۋاستى قايتىپ كەلگەن ئىكەن. خوتۇنى دەرھال بالىلارنى
كارۋاتنىڭ ئاستىغا يوشۇرۇپ قويۇپ، ئاندىن بېرىپ ئىشىكىنى
ئېچىپتۇ. ئالۋاستى ئاۋال تاماق تەييار بولىدىمۇ، ھاراقنى قۇيۇپ
قويدۇڭمۇ دەپ سوراپتۇ، ئاندىن يېمىش-ئىچىشكە باشلاپتۇ.
گۆش تېخى خام ئىكەن، ئەمما ئۇ شۇنداق گۆشكە ئامراقمەن
دەپ ئىشتىھا بىلەن يەپتۇ. ئۇ ئۇيان-بۇيان پۇراپ بېقىپ، يات
ئادەمنىڭ پۇرىغى كېلىۋاتىدۇ، دەپتۇ.

— بۇ چوقۇم توپاقنىڭ پۇرىغى بولسا كېرەك، مەن بايا
توپاقنىڭ گېلىغا پىچاق سۈرگەن ئىدىم، — دەپتۇ خوتۇنى.

— مەن يەنە بىر قېتىم دەي ساڭا، مەن يات ئادەمنىڭ پۇرغىنى پۇراپ قالدىم، — دەپتۇ ئالۋاستى خوتۇنغا ئاللىبىر پەسىمچە بۇ ئۆيدە چوقۇم بىرەر نەرسە بار. ئۇ گەپ قىلىۋېتىپ، شىرەنىڭ يېنىدىن ئۇدۇللا كارۋات تەرەپكە مېڭىپتۇ.

— ھوي! — دەپ توۋلاپتۇ ئالۋاستى، — ئەسلىدە ئىش مۇنداق ئىكەندە، سەن مېنى ئالداپسەن، ئولگۇر خوتۇن! سېنى يېمىشتىن ئاسان ئىش يوق! خەپ، توختاپتۇر قېرى قاقۋاش! بۇلار خويمۇ ئوبدان ئوۋ غەنىمەتلىرى بوپتۇ، بۇلار بىلەن ئۇچ دوستۇمنى كۈتۈۋالغىلى بولىدىكەن، ئۇلار مۇشۇ بىرەر — ئىككى كۈن ئىچىدە مېنى يوقلاپ كەلمەكچى ئىدى.

ئالۋاستى بالىلارنى بىر — بىرلەپ كارۋات ئاستىدىن سورەپ چىقىپتۇ. بىچارە بالىلار تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ ئالۋاستىدىن بىر قوشۇق قېنى تىلەپتۇ؛ ئەمما ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى ئالۋاستى ئەڭ ياۋۇز ئالۋاستى بولۇپ، تاقەتسىزلىك بىلەن ئۇلارنى يەۋەت — كۈسى كېلىپ تۇرسا، نەدىمۇ ئۇلارغا رەھىم قىلسۇن؛ ئۇ خوتۇنغا؛ ئۇلارنى كېسىپ پارچە — پارچە گوش قىلىمەن، ياخشى جاڭگىۋ تەييارلاپ قويغىن، دەپتۇ.

ئالۋاستى يوغان بىر پىچاق ئەكەپتۇ؛ ئۇ بالىلارنىڭ يېنىغا كېلىپ، پىچاقنى سول قولىدىكى ئۇزۇنچاق بىلەيگە بىلەپتۇ. ئۇ بىر بالىنى تۇتۇۋالغان چاغدا، خوتۇنى ئۇنىڭغا: — نىمىشقا ھازىرلا قول سالسا؟ ئەتىگە قالسا ئولگۇر —

مەمدىكىنە؟ — دەپتۇ.

— ئاغزىڭنى يۇم، — دەپتۇ ئالۋاستى، — ئەتە ئولتۇرسەممۇ يەنە شۇ مەن ئولتۇرىمەن ئۇلارنى.

— بىراق سىلىگە يېتىپ ئاشقۇدەك گوش بار تۇرسا، — دەپتۇ خوتۇنى، — مانا بۇ يەردە بىر توپاق گوشى، ئىككى قوينىڭ گوشى، يېرىم چوشقا گوشى تۇرسا.

— گېپىڭ يوللۇق، — دەپتۇ ئالۋاستى، — ئۇلارغا تويغۇدەك تاماق بەرگىن، ئۇلار ئورۇقلاپ كەتمەسۇن، ئاندىن كېيىن ئۇلارنى ئاپىرىپ ياتقۇزۇپ قويغىن.

بۇ ئاقكوڭۇل ئايال بەك خوشال بولۇپ، بۇ بالىلارغا ئوبدان تائاملار بىلەن كەچلىك تاماق تەييارلاپ بېرىپتۇ. ئەمما بەك قورققانلىغىدىن بالىلارنىڭ ھىچقايسىسىنىڭ گېلىدىن بىرنىمە ئۆتمەپتۇ. ھىلىقى ئالۋاستىغا كەلسەك، ئۇ يەنە جايىغا ئولتۇرۇپ ھاراق ئېچىپتۇ، ئۇ مۇشۇنداق ئوبدان يىمەكلىكنى دوستلىرىمغا ئېلىپ قويدۇم دىگەن خىيال بىلەن خوشال بولۇپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ ئادەتتىكى چاغلاردىكىدىن ئون ئىككى رۇمكا ھاراقنى ئارتۇق ئىچىۋېتىپتۇ، ئۇزاق ئۆتمەيلا غەرق مەس بولۇپ يېتىپ قاپتۇ.

بۇ ئالۋاستىنىڭ يەتتە قىزى بولۇپ، ئۇلار تېخى كىچىك ئىكەن. دادىسىغا ئوخشاش خام گوش يەپ ئادەتلەنگەن بۇ كىچىك ئالۋاستىلارنىڭ ھەممىسى قىزىل يۈز، چىقىر كوز، قۇش بۇرۇن، يوغان ئېغىز، ھىڭگاڭ چىشى ئىكەن، يەنە كېلىپ چىشىلىرى بەك ئىتتىك ۋە بەك شالاڭ ئىكەن. ئۇلار بەك

ياۋۇزلىشىپ كېتىش باسقۇچىغا تېخى يەتمىگەن بولسىمۇ، لېكىن ھىلىتىنلا ئەسكىلىك قىلىشنى ئۈگىنىۋالغان ئىكەن. ئۇلار كىچىك بالىلارنىڭ گوشىنى يەپ، قېنىنى شوراىنى بىلىدىكەن. بىر چوڭ كارۋاتتا بۇ يەتتە كىچىك ئالۋاستى باشلىرىغا ئالتۇن تاج كىيىپ ئۇخلاپ قالغان ئىكەن. مۇشۇ ئويىدە يەنە بىر چوڭ كارۋات بار بولۇپ، ئالۋاستىنىڭ خوتۇنى يەتتە بالىنى ئۇنىڭغا ياتقۇزۇپ قويۇپ، ئوزى ئېرىنىڭ قېشىغا كىرىپ يېتىپتۇ. چىمچىلاق ئالۋاستىنىڭ قىزلىرىنىڭ ھەر بىرىنىڭ بېشىدا بىردىن ئالتۇن تاج بارلىغىنى كورۇپ، ئالۋاستى بۈگۈن كەچتە بىزنى ئولتۇرۇۋەتمىگىنىگە پۇشايمان قىلىپ قېلىشى مۇمكىن، دەپ ئويلاپتۇ. دە، يېرىم كېچىدە تۇرۇپ، ئوزىنىڭ ۋە ئاكا-لىرىنىڭ بېشىدىكى بوكنى ئېلىپ، تۇيدۇرماستىن ئالۋاستىنىڭ قىزلىرىنىڭ بېشىغا كەيگۈزۈپ قويۇپتۇ، شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۇلارنىڭ ئالتۇن تاجلىرىنى ئاكىلىرىنىڭ بېشىغا كەيگۈزۈپ قويۇپتۇ، ئوزىمۇ بىرنى كىيىپتۇ، مۇشۇنداق بولغاندا، ئالۋاستى ئۇلارنى قىزلىرىم دەپ، قىزلىرىنى بولسا بالىلار دەپ قېلىشى مۇمكىن ئىكەن، ئالۋاستى بۇ بالىلارنىڭ كاللىسىنى ئېلىشنى ئاللىقاچان كوڭلىگە پۇكۇپ قويغان ئىكەن. دىگەندەكلا، ئالۋاستى يېرىم كېچىدە ئويغىنىپ، بۇ بالىلارنى كەچتە ئولتۇرۇۋەتمەي ئەتىگە قويغىنىغا بەك پۇشايمان قىپتۇ. شۇڭا ئۇ بىر سەكرەپلا كارۋاتتىن چۇشۇپ، قولغا يوغان پىچاقنى ئاپتۇ. — مەن بېرىپ ھىلىقى شۇمتەكلەرنى كورۇپ كېلەي، نىمىش-

قىمىدۇ، بىز ئىشنى ھەمىشە كەسكىن قىلمايدىكەنمىز، — دەپتۇ ئالۋاستى.

شۇنداق قىلىپ، ئۇ قىزلىرىنىڭ ھوجرىسىغا ئاستا كىرىپ، ھىلىقى يەتتە بالا ياتقان كارۋاتنىڭ يېنىغا كەپتۇ. چىمچىلاقتىن باشقىلار ئۇخلاپ قالغان ئىكەن؛ ئالۋاستى چىمچىلاقتىن ئاكا-لىرىنىڭ بېشىنى سىلاپتۇ، ئاندىن چىمچىلاقتىن بېشىنى سىلاپتۇ، بۇ چاغدا چىمچىلاق ھەقىقەتەن ئىنتايىن قورقۇپتۇ. ئالۋاستىنىڭ قولى ئالتۇن تاجغا تەككەن ئىكەن، ئۇ مۇنداق دەپتۇ:

— ئاپلا، چوڭ سەۋەنلىك سادىر قىلىپ قويۇشقا تاس-تاس قاپتىمەن! بۇ چوقۇم كەچتە ھاراقنى بەك كۆپ ئىچىۋەتكەنلىك-گىمدىن بولغان بولسا كېرەك.

ئاندىن كېيىن ئۇ قىزلىرى ياتقان كارۋاتنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇلارنىڭ بېشىنى سىلاپتەن، بىردىنلا ھىلىقى بۆكەر ئۇنىڭ قولىغا ئۇرۇنۇپتۇ.

— ھا، ھا! — دەپ توۋلاپ كېتىپتۇ ئۇ، — بۇ نەرسىلەر بۇ يەردە ئىكەندە! غاچ-غاچ بىر جۈندۈپتەي!

ئۇ شۇنداق دەۋىتىپ، ئالدىرىماي-ھودۇقماي تۇرۇپ يەتتە قىزنى بوغۇزلىۋېتىپتۇ. ئۇ ئىشنى مەمنۇنىيەتلىك تۈگىتىپ، ئورنىغا قايتىپ بېرىپ يېتىپتۇ.

چىمچىلاق ئالۋاستىنىڭ خورەك تارتقانلىغىنى ئاڭلاپ، ئاكىلىرىنى دەرھال ئويغىتىپ، تېز كىيىنىپ مەن بىلەن يۇرۇڭ-لار دەپتۇ. ئۇلار ئاستا مېڭىپ باغچىغا كېلىپ، تامدىن ئارتىلىپ

چۈشۈپتۇ. ئۇلار كېچىچە دىگۈدەك مېڭىپتۇ، يول بويى تىنرەپ چىقىپتۇ، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ قايسى تەرەپكە كېتىۋاتقانلىقىنىمۇ بىلمەيدىكەن.

ئەتىگىنى ئالۋاستى ئورنىدىن تۇرۇپ، خوتۇنغا:

— سەن بالىخانغا چىقىپ، ئاخشام ئېلىپ قالغان ھىلقى

شۈمتەكلىرىڭنىڭ *habiller* ①، — دەپتۇ.

ئۇ ئېرىنىڭ گېپىنى خاتا چۈشىنىپ قېلىپ، ھىلقى بالىلارنىڭ كىيىمىنى كىيىدۇرۇپ قوي دەۋاتقان ئوخشايدۇ دەپ قاپتۇ، شۇڭا ئۇ ئېرىنىڭ ئۆزىگە بۇنداق گەپ قىلغانلىغىدىن بەك ھەيران بوپتۇ. ئۇ بالىخانغا چىقىپ قارىسا، قىزلىرى ئولۇك ياتقان، بۇ ھالىنى كۆرۈپ چوچۇپ كېتىپتۇ.

خوتۇنى ھەممىدىن ئاۋال ئايلىنىپ كېتىپتۇ (ئومۇمەن، ئاياللار مۇشۇنداق ئىشلارغا دۇچ كەلگەندە، ھەممىدىن ئاۋال ئايلىنىپ كېتىدۇ). ئالۋاستى، خوتۇن بەك ئۇزاق ئىشلەپ كەتمەسۇن دەپ، ئۇنىڭغا ياردەملىشىش ئۈچۈن يۈگۈرەپ بالىخانغا چىقىپتۇ. ئۇ بۇ قورقۇنچىلۇق ئەھۋالنى كۆرۈپ، خوتۇنغا ئوخشاش چوچۇپ كېتىپتۇ.

— ھوي! مەن نىمىلەرنى قىتىمەن؟ — دەپ ۋاقىراپ كېتىپتۇ

ئۇ، — خەپ، دەرھال بۇ خۇمپەرلەردىن قىزلىرىمنىڭ خۇنىنى

① فرانسۇزچە *habiller* دىگەن ئاتالغۇنىڭ "كىيىندۈرۈش" ۋە "گۆشىنى شىلىش" دىگەن مەنىلىرى بار. بۇ يەردە ئىككى بىسلىق سوز.

تولتىۋالمايدىغان بولسام!

ئۇ دەرهھال خوتۇننىڭ بۇرغىغا بىر پوتۇلكا سوغاق سۇ قۇيۇپ،
ئۇنى ھۇشىغا كەلتۈرۈپتۇ، ئاندىن ئۇنىڭغا:
— بول، مېنىڭ يەل تاپان ئوتۇگۇمنى ئېلىپ كەل، مەن
ئۇلارنى تۇتۇپ كېلەي، — دەپتۇ.

ئالۋاستى يولغا چىقىپتۇ، ئۇ تەرەپ- تەرەپكە قاتراپ
يۈگۈرەپتۇ، ئاخىردا ھىلىقى بىچارە بالىلار ماڭغان يولغا چۈشۈپتۇ،
ئۇ بۇ بالىلارنىڭ دادىسىنىڭ كەپسىگە يۈز مېتىرمۇ كەلمەي-
دىغان يەرگە يېتىپ بارغانلىغىنى كورۇپتۇ. بالىلارمۇ ئالۋاستىنىڭ
بۇ تاغدىن ئۇ تاققا ئاتلاپ ئوتۇۋاتقانلىغىنى، دەريادىن خۇددى
ئوزلىرى كىچىك ئېرىقتىن ئۆتكەندەكلا ئاسان ئوتۇۋاتقانلىغىنى
كورۇپتۇ. چىمچىلاق يېقىندىكى بىر تاش غارنى كورۇپ، ئاكە-
لىرىنى غارنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇنۇشقا ئەۋەتسۈپتۇ، ئوزى
بولسا ئالۋاستىنىڭ ھەركەتلىرىگە سەپسالغاچ ئارقىدا ئومىلەپ
مېڭىپتۇ. ھىلىقى ئالۋاستى بىر تالاي يولنى بىسكاردىن- بىسكارغا
مېڭىپ، بەك چارچاپ كەتكەچكە (چۇنكى يەل تاپان ئوتۇكىنى
كەيگەن كىشى ئاسانلا چارچاپ قالىدىكەن)، ئولتۇرۇپ دەم
ئېلىشقا مەجبۇر بوپتۇ؛ ئۇ دەل بالىلار يوشۇرۇنۇۋالغان تاشنىڭ
ئۈستىگە ئولتۇرۇپتۇ.

ئۇ ئىنتايىن ھېرىپ كەتكەچكە، بىر دەمدىلا يەنە ھىلىقىدەك
دەھشەتلىك خورەك تارتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ، بالىلار خۇددى
ئالۋاستى پىچاقنى دېۋەيلەپ ئوزلىرىنى ئولتۇرمەكچى بولغان

ۋاقتتىكىدەك قاتتىق قورقۇپ كېتىپتۇ. چىمچىلاق ئاكىلىرىدەك ۋەھىمىگە چۈشمەپتۇ، ئۇ ئاكىلىرىغا ئالۋاستى بۇغلاۋاتقان چاغدا تېزدىن يۇگۇرەپ ئويىگە قايتىڭلار، مېنىڭ بىلەن كانىڭلار بولمىسۇن دەپتۇ. ئۇلار چىمچىلاقنىڭ گېپىگە كىرىپ دەرھال يۇگۇرەپ ئويىگە قايتىپتۇ.

چىمچىلاق ئالۋاستىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭ ئوتۇڭىنى ئاستا سالدۇرۇۋېتىپ، ئوزى كىيىۋاپتۇ. بۇ ئوتۇك بەك كالامپاي، بەك چوڭ ئىكەن؛ ئەمما ئۇ خاسىيەتلىك ئوتۇك بولغانلىغى ئۈچۈن، ئادەمنىڭ پۇتىغا قاراپ كېڭىيىدىكەن ۋە تارىيىدىكەن، شۇڭا ئۇنىڭغا خۇددى ئوزىگە تىكتۈرگەندەك دەل كەپتۇ.

چىمچىلاق ئۇدۇللا ئالۋاستىنىڭ ئويىگە بېرىپتۇ، ئالۋاستىنىڭ خوتۇنى قىزلىرىنىڭ ئولۇڭى يېنىدا يىغلاۋاتقان ئىكەن.

— ئېرىڭىز،— دەپتۇ چىمچىلاق ئۇنىڭغا،— ھازىر ناھايىتى خەۋپ ئاستىدا قايتۇ، ئۇنى بىر توپ قاراقچىلار تۇتۇۋاپتۇ، قاراقچىلار: بارلىق ئالتۇن-كۈمۈشلىرىڭىنى بىزگە بەرمىسەڭ، ھازىرلا سېنى ئولتۇرۇۋېتىمىز، دەپتۇ. قاراقچىلار قىلچىنى ئۇنىڭ بويىغا تەڭلىگەن چاغدا، ئۇ مېنى كورۇپ قالدى-دە، مېنى ئوزىنىڭ قىيىن ئەھۋالىدا قالغانلىغىنى سىزگە ئېيتىپ قويۇشقا بۇيرۇدى ۋە بارلىق ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى بىر ئازمۇ قالدۇرماي ساڭا بەرسۇن، سەن ئېپكەل، دىدى، ئۇنداق قىلمى-غاندا ئۇلار قىلچىمۇ رەھىم قىلماستىن ئۇنى ئولتۇرۇۋېتىدۇ. ئىش ناھايىتى جىددى بولغانلىغى ئۈچۈن، ئۇ يەل تاپان ئوتۇ-

گىنى ماڭا كىيگۈزۈپ قويدى، قاراڭ، پۈتۈمدىكى ئوتۇك شۇ.
بۇ ئوتۇكنى كىيۋالسام مەن تېزرەك ماڭمەن ھەمدە بۇ مېنىڭ
ئالدامچى ئەمەسلىكىمگە ئىسپات بولىدۇ.

ئالۋاستىنىڭ خوتۇنى ناھايىتى تىت-تىت بولۇپ كېتىپ،
ئىزدەشتۈرۈپ يۈرۈپ ھەممە پۇلنى دەرھال چىمچىلاققا تاپشۇ-
رۇپ بېرىپتۇ، چۈنكى ھىلىقى ئالۋاستى بالىلارنى يەيدىغان
نەرسە بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بۇ ئايال ئۈچۈن ياخشى ئەر ئىكەن.
چىمچىلاق ئالۋاستىنىڭ ھەممە مال-مۈلۈكلىرىنى ئېلىپ، تېزلىك
بىلەن دادىسىنىڭ ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ ۋە راسا قارشى
ئېلىنىپتۇ.

نۇرغۇن كىشىلەر ئىش ئۇنداق ئەمەس دىگەن قاراشتا؛
ئۇلار: چىمچىلاق ئالۋاستىنى ھىچقاچان ئالدىمىغان، ئۇنىڭ
ئالۋاستىنىڭ يەل تاپان ئوتۇكىنى ئالغىنى يوللۇق ئىش، چۈنكى

ئۇ بۇ ئوتۇكنى كىيسە ئاكىلىرىغا يېتىشىۋالالايدۇ، دەيدۇ. ئۇلار: بۇنى بىز ئىشەنچلىك گۇۋاچىلاردىن ئاڭلىغان، ئۇلار ھەتتاكى ئوتۇنچىنىڭكىدە تاماق يىگەنلەر، دەيدۇ. ئۇلار بىرگە، چىمچىلاق ئالۋاستىنىڭ ئوتۇگىنى كىيىۋالغاندىن كېيىن، خان سارىيىغا بېرىپتۇ، سارايدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئىككى يۈز چاقىرىم يولنىڭ نېرىسىدا ئۇرۇش قىلىۋاتقان قوشۇندىن خەۋەر ئالالماي پۇتى كويىگەن توخۇدەك بولۇپ كېتىپتىكەن، ھەممىسى خۇش خەۋەر كۈتۈپ تۇرۇپتىكەن، دەپ تەپسىلى ئېيتىپ بەرگەن. ئۇلار مۇنداق دىگەن: چىمچىلاق پادىشا بىلەن كورۇشۇپ، پادىشاغا: سىز بىراۋ كۈندىلىك خەۋەرنى شۇ كۈنىلا ئېلىپ كېلەلمىسەن دىگەن ئارزۇدا بولسىڭىز، بۇ ئىش مېنىڭ قولۇم-دىن كېلىدۇ دەپتۇ. پادىشا ئەگەر بۇ ئىش قولۇڭدىن كەلسە، مەن ساڭا نۇرغۇن پۇل بېرىمەن دەپتۇ. چىمچىلاق شۇ كېچىسىلا خەۋەرنى ئېلىپ كەپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ داڭقى چىقىپ كېتىپتۇ-دە، ئۇ نىمىنى سورىسا شۇنى بېرىدىغان بوپتۇ؛ ئۇ پادىشا ئۇچۇن قوشۇنلارغا بۇيرۇق يەتكۈزۈپ بەرسە، پادىشا ئۇنىڭغا چىق-چىق-ھەق بېرىدىكەن.

چىمچىلاق بىر مەزگىل خەۋەرچى بولۇپ ئىشلەپ نۇرغۇن پۇل يىغىپ، ئۆيىگە قايتىپ ئاتا-ئانىسى بىلەن كورۇشۇپتۇ. ئۆيىدىكىلەرنىڭ ئۇنى كورۇپ قانداق خوشال بولۇپ كەتكىنى ئوز ئوزىدىنلا مەلۇم.

بورە ۋە يەتتە ئوغلاق

[گېرمانىيە] ئاكا - ئۇكا گىرمىلار *

بۇرۇنقى زامانلاردا بىر قېرى ئۆشكە بولغان ئىكەن، ئۇنىڭ يەتتە ئوغلى بار ئىكەن؛ ئۇ ئوغلاقلارغا خۇددى ئانا بالىلىرىغا ئامراق بولغىنىدەك ئامراق ئىكەن. بىر كۈنى ئۆشكە ئوت - چوپ تېپىپ كېلىش ئۈچۈن ئورمانلىققا بارماقچى بوپتۇ ۋە ئوغلاق - لىرىنى چاقىرىپ كېلىپ، ئۇلارغا:

— ئوماق بالىلىرىم، مەن ئورمانلىققا بارىمەن. سىلەر بورد - دىن ئېھتىيات قىلىڭلار؛ ناۋادا بورە كېلىپ قالسا، سىلەرنى

* ئاكا - ئۇكا گىرمىلار نېمىس يازغۇچىلىرى ۋېلىيام گىرم (1786 - 1859) بىلەن ياكوب گىرمىنى كورستىدۇ. ۋېلىيام گىرم ئالى مەكتەپتە پروفېسسور بولغان. ئۇ ئەل ئارىسىدىكى ھىكايىلەرنى كۆپلەپ توپلاپ، ئۇلارنى چۆچەك قىلىپ يېزىپ چىققان. ئۇنىڭ ئاكىسى ياكوبمۇ ئۇنىڭ ئىشلىرىغا ياردەملەشكەن. ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن ئايرىم - ئايرىم ھالدا نۇرغۇن چۆچەك يازغان بولۇپ، بۇلار ئىچىدە ئىككىيلەننىڭ 1812 - يىلى بىرلىكتە نەشر قىلغان «بالىلار ۋە ئائىلە چۆچەكلىرى» ئەڭ مەشھۇر. بۇ كىتابقا كىرگۈزۈلگەن ئۈچ چۆچەك شۇ توپلامدىن تاللىۋېلىندى.

يالىمۇپتيدۇ. بۇ ئەبلەخ كوپ ھاللاردا ساختا قىياپەتكە كىرىۋا
لىدۇ، ئەمما ئۇنى بوم ئاۋازىدىن، قاپ-قارا پۇتىدىن تونۇۋالالا
غىلى بولىدۇ، — دەپتۇ.

— مېھرىۋان ئانا، بىز چوقۇم ئېھتىيات قىلىمىز، خاتىرجەم
بولۇڭ. — دەپتۇ ئوغلاقلار. شۇنداق قىلىپ، قېرى ئۆشكە مەرەپ
قويۇپ، ناھايىتى خاتىرجەم ھالدا يولغا راۋان بوپتۇ.
ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، بىرسى ئىشىك قېقىپ:

— جېنىم بالىلىرىم، ئىشىكنى ئېچىڭلار، ئاناڭلار قايتىپ
كەلدى، مەن ھەممىڭلارغا ئازراقتىن نەرسە ئالغىچ كەلدىم، —
دەپتۇ. ئەمما، ئوغلاقلار بۇ بوم ئاۋازنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ بورە
ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. ئۇلار:

— ئىشىكنى ئاچمايمىز، سەن بىزنىڭ ئانىمىز ئەمەس،
ئانىمىزنىڭ ئاۋازى زىل، يېقىملىق ئاڭلىنىدۇ. سېنىڭ ئاۋازىڭ
بوم ئىكەن، سەن بورەسىن. — دېيىشىپتۇ. بورە مىلىچ مال
دۇكىنىغا بېرىپ بىر پارچە كراخمال سېتىۋېلىپ، ئاۋازىنى زىل
قىلىش ئۈچۈن ئۇنى يەپتۇ. — دە، يەنە كېلىپ ئىشىك قېقىپ:

— جېنىم بالىلىرىم، ئىشىكنى ئېچىڭلار، ئاناڭلار قايتىپ
كەلدى، مەن سىلەرگە ئازراقتىن نەرسە ئالغىچ كەلدىم، —
دەپتۇ. لېكىن بورە قارا پۇتىنى دەرىزىگە قويۇپ تۇرغان ئىكەن،
ئوغلاقلار ئۇنى كورۇپ قېلىپ:

— ئاچمايمىز، ئانىمىزنىڭ پۇتى سېنىڭكىدەك قارا ئەمەس،
سەن بورە، — دېيىشىپتۇ. بورە بولكىچى ئۆستامنىڭ قېشىغا

بېرىپ:

— پۈتۈم يارىلىنىپ قالدى، پۈتۈمغا بىر ئاز شىلىم سۇرتۇپ قويسىلا، — دەپتۇ. بولكىچى ئۇستام شىلىم سۇرتۇپ قويۇپتۇ، ئاندىن بورە تۈگمەنچىنىڭ قېشىغا سوکۇلداپ بېرىپ:

— پۈتۈمغا بىر ئاز ئۇن سېپىپ قويسىلا، — دەپتۇ. تۈگمەنچى: ”بۇ بورە بىرسىنى ئالدىماقچى بولۇۋاتىدۇ“ دەپ ئويلاپ، ئۇنىڭ دىگىنىنى قىلماپتۇ؛ بىراق بورە:

— سەپمىسەڭ، سېنى يەۋىتىمەن، — دەپتۇ. تۈگمەنچى قورققىنىدىن ئۇنىڭ پۈتىنى ئاقارتىپ قويۇپتۇ. شۇنداق، بۇ دۇنيانىڭ ئىشلىرى شۇنداق.

بورە دىگەن ئەبلەخ ئەمدى ئۈچىنچى قېتىم ئوغلاقلارنىڭ ئىشىگىگە كېلىپ ئىشىك قېقىپ:

— بالىلارم، ئىشىكى ئېچىڭلار، مېھرىۋان ئاناڭلار قايتىپ كەلدى، ئوزمانلىقتىن ھەر بىرىڭلارغا ئازراقتىن نەرسە ئالغاج كەلدىم، — دەپتۇ.

— ئاۋال پۈتۈڭنى كورسىتىپ باق، سېنىڭ مېھرىۋان ئانىمىز ئىكەنلىگىڭ ياكى ئەمەسلىگىڭنى كورۇپ باقايلى، — دېيىشىپتۇ ئوغلاقلار. بورە پۈتىنى دەرىزىدىن سوزۇپ كىرگۈزۈپتۇ، ئوغلاقلار ئاق پۈتىنى كورۇپ، بورىنىڭ گېپىگە چۈمۈپتۇپتۇ. دە، ئىشىكىنى ئېچىپ بېرىپتۇ. بىراق ئويىگە كىم كىرىپتۇ دىمەمسىز، دەل بورىنىڭ ئوزى كىرىپتۇ. ئوغلاقلار ھاڭ- تاڭ بولۇپ، يوشۇرۇنۇشقا باشلاپتۇ. بىرىنچىسى جوزىنىڭ ئاستىغا، ئىككىنچىسى

كارۋاتنىڭ كەينىگە، ئۇچىنچىسى مەشنىڭ ئىچىگە، تۆتىنچىسى ئاشخانغا، بەشىنچىسى ئىشكاپنىڭ ئىچىگە، ئالتىنچىسى داس قوبۇقۇلۇق چاچاپنىڭ ئاستىغا، يەتتىنچىسى ئاسما سائەتنىڭ كاۋاك يېرىگە كىرىۋاپتۇ. بىراق بورە ئۇلارنىڭ ئالتىسىنى تېپىۋېلىپ، ھىچ تۈزۈت قىلماستىنلا بىر-بىرلەپ يۇتۇۋېتىپتۇ. پەقەت سائەتنىڭ كاۋاك يېرىدىكى ئەڭ كىچىك ئوغلاقنى تاپالماپتۇ. بورە قوسىغىنى تويغۇزۇۋېلىپ ئويىدىن چىقىپتۇ-دە، بىر تۇپ دەرمەخ تۇۋىگە كېلىپ چۈپلۈكتە يېتىپ ئۇخلاپتۇ.

ئۇزۇن ئۆتمەي ئۆشكە ئورمانلىقتىن قايتىپ كەپتۇ. قارىسا، ئىشلار باشقىچە تۇرغۇدەك: ئىشكە ھاڭغىرقاي ئوچۇق، ئويىدىكى جوزا-بەندىڭلار ئوڭتەي-ئوڭتەي تۇرغان، داس يېرىلغان، يوتقان-كورپە، ياستۇق-تەكىلەر يەردە يانتقان ئىكەن. ئۇ يەتتە بالىسىنى ئىزلەپتۇ، لېكىن ھېچنەدىن تاپالماپتۇ. ئۇلارنىڭ ئېتىنى ئاتاپ بىر-بىرلەپ چاقىرىپتۇ، ئەمما جاۋاپ چىقماپتۇ. ئاخىردا كەنجىسىنىڭ ئېتىنى چاقىرىپتىكەن، پەس بىر ئاۋاز:

— جېنىم ئانا، مەن سائەتنىڭ كاۋىگى ئىچىدە، دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. ئۆشكە كىچىك ئوغلاقنى ئېلىپ چىقىپتۇ، ئوغلاق ئانىسىغا بورە كېلىپ ئاڭلىرىنى يەپ كەتكەنلىكىنى دەپ بېرىپتۇ. ئۆشكىنىڭ بالىلىرىنىڭ دەردىدە قانداق زار قاخشاپ يىغلىغان-لىغىنى تەسەۋۋۇر قىلىشىڭلار مۇمكىن.

ئاخىردا، ئۆشكە قاتتىق يىغلىغان پېتى ئويىدىن چىقىپتۇ، كىچىك ئوغلاق ئۇنىڭغا ئەگىشىپ مېڭىپتۇ. ئۇ بورىنىڭ چۈپلۈك-

تىكى دەرەخ تۇۋىدە يېتىپ خورەك تارتىپ ئۇخلاۋاتقانلىغىنى، خورىگىنىڭ كۈچىدىن دەرەخ شاخلىرىنىڭمۇ مىدىرلاپ تۇرۇۋاتقانلىغىنى كورۇپتۇ. ئۇ بۇ بورىگە سەپسىلىپ قارىسا، بورىنىڭ تومپايغان قوسىغدا بىر نەرسە مىدىرلاپ تۇرغۇدەك، ئۇ: ”ۋاي خۇدايىم، بورىگە كېچىلىك غىزا بولۇپ كەتكەن بالىلىرىم تېخى تىرىكىمدۇ-يا؟“ دەپ ئويلاپتۇ. كىچىك ئوغلاق دەرھال يۇگۇرەپ بېرىپ ئويىدىن قاچا ۋە يىپ-يىگنە ئەكەپتۇ. ئوشكە بورىنىڭ قوسىغىنى قاچا بىلەن يېرىپتۇ. ئازراقلا يېرىپ قارىسا بىر ئوغلاق بېشىنى چەقىرىپتۇ، ئۇ داۋاملىق يېرىپتەن، ئالتە ئوغ-لاقنىڭ ھەممىسى ساق-سالامەت سەكرەپ چىقىپتۇ. بورە دىگەن ئەبلەخ بەك ئاچكوز بولغاچقا، ئوغلاقلارنى پۇتۇن-پۇتۇن يۇتۇۋەتكەن ئىكەن. بۇ بىر خوشاللىق بوپتۇ! ئوغلاقلار سويۇم-لۇك ئانىسىنى قۇچاقلىۋېلىپ سويۇپ كېتىپتۇ، ئۇلار ئەمدىلا توي قىلغان سەيپۇڭدەك^① خوشاللىقتىن قىن-قىنىغا پاتماي سەكرەشپ كېتىپتۇ.

— سىلەر تاش تېپىپ كېلىڭلار، بۇ مۇناپىق ئويغانماستا قوسىغىنى تاش بىلەن توشقۇزۇۋېتەيلىق، — دەپتۇ قېرى ئوشكە. شۇنىڭ بىلەن يەتتە ئوغلاق ھەش-پەش دىگىچە تاشلارنى ئېپكېلىپ بورىنىڭ قوسىغىغا تىقىپتۇ. قېرى ئوشكە ئاندىن

① نېمىسلاردا سەيپۇڭنىڭ ئايغى چاققان بولىدۇ، سەكرىشى ئاسان بولىدۇ، دەيدىغان تەمسىل بار.

بوردىڭ قوسغىنى ناھايىتى تېزلىكتە تىكىپ قويۇپتۇ. بورە بۇنى پەقەت سەزمەي، مىدىر-سىدىر قىلماي ئۇخلاۋېرىپتۇ. بىر ۋاقتتا ئۇيقۇسى قانغان بورە ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ ئاشقازىنىدا غىچلا تاش بولغاچقا، ئۇسساپ ئاغزى بەك قۇرۇپ كەتكەن ئىكەن، قۇدۇق بېشىغا سۇ ئىچكىلى بېرىپتۇ. بىراق ئۇ دەلدەڭشىپ ماڭغان چاغدا، قوسغىدىكى تاشلار بىر بىرىگە ئۇرۇلۇپ شاراقلاپ كېتىپتۇ. بورە مۇنداق دەپ ۋايساپتۇ:

قوسغىم شاراقلايدۇ،

ئىچمىدىكى نىمىدۇ؟

ئوغلاق يىمىدىم دەپ يۇرسەم،

يىگىنىم غىچ تاشكەنغۇ.

بورە قۇدۇق بېشىغا كېلىپ سۇ ئىچمەكچى بولۇپ ئېڭىشىپتەن-كەن، قوسغىدىكى ئېغىر تاش ياڭداپ كېتىپتۇ-دە، بورە قۇدۇققا چۇشۇپ ئولۇپتۇ. يەتتە ئوغلاق بۇنى كورۇپ يۇگۇرەپ كېلىپ: ”بورە ئولدى! بورە ئولدى!“ دەپ ئۇنلۇك توۋلاپتۇ ۋە خوشاللىغىدا ئانىسى بىلەن بىلسە قۇدۇقىنى چورىدەپ ئۇسۇل ئويىناپ كېتىپتۇ.

پاخال، كومۇر ۋە پۇرچاق

[گېرمانىيە] ئاكا - ئۇكا گرىملار

بىر يېزىدا بىر كەمبەغەل موماي ياشايدىكەن، ئۇ تېرىپ كەلگەن بىر چىنە پۇرچاقنى قايناتماقچى بولۇپ، ئوت كويۇۋاتقان ئوچاققا بىر تۇتام پاخالنى تىقىپ ئوتنى ئولغايتماقچى بولۇپتۇ. پۇرچاقنى كوزغا توكۇۋاتقاندا، بىر تال پۇرچاق پاخالنىڭ يېنىغا چۇشۇپ قاپتۇ. ئارىدىن بىردەم ئۆتكەندىن كېيىن، ئوچاققا قىپ - قىزىل بولۇپ كويۇۋاتقان بىر پارچە كومۇر مۇسەك - رەپ چۇشۇپ، پۇرچاق، پاخاللار بىلەن بىللە بولۇپ قاپتۇ. — قەدىرلىك دوستلار، قەيەردىن كەلدىڭلار؟ — دەپ سوراپتۇ پاخال ئاۋال گەپ باشلاپ.

— ھىلىمۇ ياخشى، ئوتتىن قېچىپ قۇتۇلۇپ قالدىم، ئەگەر جېنىمنىڭ بېرىچە قاچمىغان بولسام جېنىمدىن جۇدا بولۇپ، كويۇپ كۈل بولغان بولاتتىم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ كومۇر. — مېنىڭمۇ تەلپىم ئوڭدىن كېلىپ يارىلانماپتىمەن، ئەگەر موماي مېنىمۇ كوزغا توكۇۋەتكەن بولسا، مېنىمۇ ھەمراھلىرىمغا ئوخشاش رەھىمسىزلىك بىلەن قاينىتىپ ئۇماچ قىلىنغان بولاتتى.

تى، — دەپتۇ پۇرچاق.

— مېنىڭ تەقدىرىمنى سىلەرنىڭكىدىن ياخشىراق دەيدىمىز؟
— لەر؟ — دەپتۇ پاخال، — مېنىڭ ھەممە قېرىنداشلىرىمنى موماي
ئوتقا تاشلىدى، ئۇلار ئىس — تۈتەككە ئايلىنىپ كەتتى؛ موماي
بىر تۇتاملاپلا ئاتمىش تال پاخالنىڭ جېنىغا زامىن بولدى.
ھىلىمۇ تەلىيم بار ئىكەن، ئۇنىڭ بارمىغىنىڭ ئارىسىدىن
چۈشۈپ قالدىم.

— ئەمدى قانداق قىلىمىز؟ — دەپتۇ كومۇر.

— ھەممىز تەلىيمىز ئوڭدىن كېلىپ ئامان — ئېسەن قاپتۇق،
ئىتتىپاقلىشىپ ھەمرا بولايلى، يەنە بىرەر بالايى — ئاپەتكە
يولۇقۇپ قالماسلىق ئۈچۈن، بىرلىكتە باشقا بىر جايغا كېتەيلى، —
دەپتۇ پۇرچاق.

پۇرچاقنىڭ بۇ تەكلىۋىگە قالغانلار قوشۇلۇپتۇ، ئۇلار بىرلىكتە
سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇزاق ئۆتمەي ئۇلار بىر ئېرىق بويىغا
كېلىپ قاپتۇ، ئوتىدىغان كوۋرۇك تاپالماي، قانداق قىلىشنى
بىلمەي قالغاندا پاخال بىر ئامال تېپىپتۇ:

— مەن ئېرىقتا توغرىسىغا يېتىپ كوۋرۇك بولاي، سىلەر
مېنىڭ ئۈستۈمدىن ئۆتۈڭلار.

شۇنداق قىلىپ، پاخال ئېرىقنىڭ بۇ يېقىدىن ئۇ يېقىغا
سوزۇلۇپ يېتىپ بېرىپتۇ. كومۇر ئىسسىق تەبىئەتلىك بولغاچقا،
ناھايىتى يۈرەكلىك بىلەن يېڭى كوۋرۇك ئۈستىدە كىچىك قەدەم
تاشلاپ تېز مېڭىپتۇ. ئېرىقنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە، ئۇ

شىلدىرلاپ ئېقىۋاتقان سۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ پۈتۈن ئەزاينى تىترەك بېسىپ مېڭىشقا جۈرئەت قىلالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پاخال كويۇشكە باشلاپتۇ. دە، ئىككى بولەك بولۇپ سۇغا چۈشۈپ كېتىپتۇ. كومۇرۇمۇ ئۇنىڭ كەينىدىن سۇغا چۈشۈپ "پىژ"لا قىپتۇ. دە، ئولۇپتۇ. پۇرچاق ئېھتىياتچانراق بولغاچقا، قىرغاققا قاراپ تۇرۇپتۇ. ئۇ بۇ ئەھۋالنى كورگەندىن كېيىن، ئوزىنى تۇتۇۋا- لالماي قاتتىق كۈلۈپتۇ، بۇ كۈلكىدىن ئۇنىڭ ئۈچىسى ئۇزۇلۇپ كېتىپتۇ. ئەگەر ئېرىق بويىدا دەم ئېلىۋاتقان سەيپۇڭ ئۇنىڭغا ئۇچراپ قېلىپ، ئۇنىڭغا ھىسداشلىق بىلدۈرۈپ، يىپ-يىمگىنىسى بىلەن ئۇنىڭ ئۈچىسىنى ئۇلاپ قويىمىغان بولسا، پۇرچاقمۇ ئولەت- تىكەن. پۇرچاق سەيپۇڭدىن كوپ مىننەتدار بوپتۇ، سەيپۇڭ شۇ چاغدا پۇرچاقنىڭ ئۈچىسىنى قارا يىپ بىلەن تىككەنلىكى ئۈچۈن، شۇنىڭدىن ئېتىۋارەن ھەممە پۇرچاقنىڭ ئوتتۇرىسىدا قارا سىزىق بولۇپ قالغان ئىكەن.

بېلىقچى ۋە ئۇنىڭ خوتۇنى

[گېرمانىيە] ئاكا - ئۇكا گرەملار

بۇرۇنقى زاماندا بىر بېلىقچى ئۆتكەن ئىكەن، ئۇ خوتۇنى بىلەن دېڭىز بويىدىكى بىر ئەسكى قېيىقتا ياشايدىكەن. بېلىقچى ھەر كۈنى بېلىق تۇتۇپ تىرىكچىلىك قىلىدىكەن. بېلىقچى بەزىدە قارماقنى سېلىپ قويۇپ، سۇزۇك سۇغا تىكىلىپ ئولتۇرىدىكەن، ئولتۇرغاندىمۇ تازا ئۇزاق ئولتۇرىدىكەن.

بىر كۈنى ئۇ سالغان قارماق سۇنىڭ تەكتىگە چوڭۇپتۇ، بېلىقچى قارماقنى بىردىنلا تارتقان ئىكەن، يوغان بىر دوقا كوز بېلىق ئېلىنىپ چىقىپتۇ. بۇ بېلىق ئۇنىڭغا:

— ھەي بېلىقچى، ماڭا رەھىم قىلغىن، مەن راست دوقا كوز بېلىق ئەمەس، مەن سېھىر قىلىنغان بىر شاھزادىمەن. سەن مېنى ئولتۇرۇۋەتكەندىمۇ ھىچقانداق ياخشىلىق كۆرمەيسەن. مېنى يېمەڭلەر مۇ سىلەرگە مېزىلىك تائام بولالمايمەن. مېنى سۇغا قويۇۋەت، ئۇزۇپ كېتەي، — دەپتۇ.

— بولدى، نېرىسىنى دېمەيلا قوي، زۇۋانلىق دوقا كوز

بېلىق ئىكەنسىن، خاتىرىم بول، مەن سېنى چوقۇم قويۇۋېتىمەن.
بېلىقچى گېپىدە تۇرۇپ دوقا كوز بېلىقنى سۇزۇك سۇغا
قويۇۋېتىپتۇ. بېلىق قان بىلەن سىزىق سىزىپ شۇڭغۇپ كېتىپتۇ.
بېلىقچى ئورنىدىن تۇرۇپ قېيىقتىكى ئايلىنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ.
ھەي، بۈگۈن ھىچنەمە تۇتالمدىڭلىمۇ؟— دەپ سوراپتۇ
خوتۇنى.

— تۇتالمدىم، بىر دانە دوقا كوز بېلىق تۇتۇۋالغان ئىدىم،
ئۇ مەن سېھىر قىلىنغان شاھزادە دىۋىدى، قويۇۋەتتىم،—
دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ بېلىقچى.
— ئۇنىڭدىن بىرەر نەرسە سوراپ كورمىدىڭلىمۇ؟— دەپتۇ
خوتۇنى.

— ياق، ئۇنىڭدىن نېمە سوراي؟
— ۋاي، خۇدايىم، بىز بۇ ئەسكى، كىچىك قېيىقتا قاچانغىچە
ئولتۇرۇۋېرىمىز. ئۇ بىزگە بىر كەپە قىلىپ بېرىشكە يارايتتىغۇ.
بېرىپ ئۇنىڭغا بىزگە بىر كەپە كېرەك دىسە، ئۇ چوقۇم قىلىپ
بېرەلەيدۇ،— دەپتۇ خوتۇنى.

— ھەي، مەن نېمە دەپ بارىمەن؟
— ئۇنى تۇتۇۋېلىپ قويۇۋەتكەندىكىن، ئۇ چوقۇم
قىلىپ بېرىدۇ، تېز بولسلا، ھازىرلا بارىسلا.
بېلىقچىنىڭ بارغۇسى كەلمەپتۇ، ئەمما خوتۇننىڭ گېپىگە
ياق دىيەلمەي، دېڭىز بويىغا بېرىپتۇ.
بېلىقچى دېڭىز بويىغا بېرىپ قارىسا، دېڭىز سۈيى بۇرۇنقى—

دەك سۇزۇك بولماي، ھەم يېشىل، ھەم سېرىق بولۇپ كەتكەن ئىكەن، ئۇ دېڭىز بويىدا ئورە تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:

كەچك شահزادە، شահزادە،

دوقا كوز بېلىق، چىقىش بۇ يەرگە،

مېنىڭ خوتۇنۇم ئىرىسىپىلىنىڭ

ئوي-خىيالى باشقا يەردە.

دوقا كوز بېلىق سۇدىن شۇڭغۇپ چىقىپ:

— ئۇنىڭغا نىمە لازىم ئىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ھەي، خوتۇنۇم سىزنى تۇتۇۋېلىپ قويۇپ بەرگەنلىگىم

ئۈچۈن سىزدىن بىرەر نەرسە سوراپ ئالماپسەن دەۋاتىدۇ. ئۇ

ئەسكى قېيىقتا ئولتۇرۇشنى خالىمايدىكەن، كەپىدە ئولتۇرغىسى

بار ئىكەن، — دەپتۇ بېلىقچى.

— بېرىۋېرىڭ، خوتۇنىڭىز ھازىر كەپىدە ئولتۇرىدۇ، —

دەپتۇ دوقا كوز بېلىق.

بېلىقچى بوۋاي قايتىپ كەلسە، خوتۇنى ئەسكى قېيىقتا

ئەمەس، بىر كەپىنىڭ ئىشىكى ئالدىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرغۇ-

دەك. خوتۇنى ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ:

قاراپ باقسىلا، ئەمدى نىمە دىگەن ياخشى بولدى، —

دەپتۇ.

ئۇلار كەپىگە بىللە كىرىپتۇ. كەپىنىڭ ئوتتۇرىسىدا دالان

بار ئىكەن، بىر ئېغىز چىرايلىق ياتاق ئويىگە ئۇلارنىڭ كارۋات-

لىرى قويۇلغان ئىكەن، يەنە ئاشخانا ۋە قازانقلار تۇرغۇدەك،

ئوينىڭ ئىچىدە ناھايىتى چىرايلىق ئوي جابدۇقلىرى، قەلەي
 ۋە مىس جابدۇقلار رەتلىك تىزىقلىق تۇرغۇدەك، ئىشقىلىپ
 ئوي سەرامجانلىرىنىڭ ھەممىسى تەل تۇرغۇدەك. ئوينىڭ كەي-
 نىدە يەنە بىر كىچىك ھويلا بولۇپ، ھويلىدا توخۇ-ئوردەكلەر
 يۇرگۇدەك، كوكتات ۋە مۈۋە-چىۋىلىك باغچىسىمۇ بار ئىكەن.
 —قارىسلا، بۇ نىمە دىگەن ياخشى-ھە؟—دەپتۇ خوتۇنى.
 —ھە، مۇشۇنداق بولسلا بولىدغۇ، بىز ئەمدى خوشال-
 خورام ياشايدىغان بولدۇق،—دەپتۇ بېلىقچى.
 —بىز يەنە ئويلاپ باقايلى،—دەپتۇ خوتۇنى. ئۇلار غىزال-
 نىپ بولۇپ، ئۇخلىماقچى بولۇپ كارۋاتقا چىقىپتۇ.
 شۇ ئارىدا بىر-ئىككى ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن خوتۇنى:
 —ھەي دادىسى، ماڭا قارىسلا، بۇ كەپە بىزگە بەك تارلىق
 قىلىۋاتىدۇ، ھويلا ۋە باغچىسىمۇ بەك كىچىك ئىكەن. دوقا كوز
 بېلىق بىزگە چوڭراق بىر ئوي بەرسۇن. چوڭراق تاش سارايدا
 بەكمۇ ئولتۇرغۇم بار. بېرىپ دوقا كوز بېلىققا ئېيتسلا، بىزگە
 بىر ساراي بەرسۇن،—دەپتۇ.
 —ھەي خوتۇن، بۇ كەپە بولۇۋاتىدىغۇ، ساراينى نىمە
 قىلىمىز؟—دەپتۇ بېلىقچى.
 —تولا كاپشماي بارغىن دىگەندىكىن بارسلا، دوقا كوز
 بېلىق چوقۇم بىر ساراي بېرىدۇ.
 —بولمايدۇ، دوقا كوز بېلىق بىزگە بىر كەپە بەردى، ئەمدى
 يەنە قايسى يۇزۇم بىلەن باراي، دوقا كوز بېلىق خاپا بولۇپ

قېلىشى مۇمكىن.

—بارسلا، بۇ ئىش ئۇنىڭغا بەك ئاسان چۈشەدۇ، بېرىشىنىڭ خالايدۇ، بېرىۋەرسىلە.

كوڭلى غەش بولغان بوۋاينىڭ زادى بارغۇسى كەلمەپتۇ، ئۇ ئوز ئوزىگە: ”ئۇنداق قىلساق ياخشى بولماس“ دەپتۇ، ئاخىر يەنە بېرىپتۇ.

بېلىقچى بوۋاي دېڭىزنىڭ قىرغىغىغا كېلىپ قارىسا، دېڭىز سۈيى يېشىل ۋە سېرىق رەڭلىك بولماي، ھەم سوسۇن، ھەم كوك، ھەم كۈلرەڭ، ھەم قوڭۇر بولۇپ كەتكەن، ئەمما ھىلىمۇ تېنىچ تۇرغان ئىكەن. بوۋاي دېڭىز بويىدا تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:

كىچىك شاھزادە، شاھزادە،

دوقا كوز بېلىق، چىقىڭ بۇ يەرگە.

مېنىڭ خوتۇنۇم ئىرىسىپىلنىڭ

ئوي-خىيالى باشقا يەردە.

دوقا كوز بېلىق:

—ئۇنىڭغا نىمە كېرەك ئىكەن؟— دەپ سوراپتۇ.

—ئۇنىڭ چوڭ تاش سارايدا تۇرغۇسى بار ئىكەن،—

دەپتۇ بېلىقچى بوۋاي خىجالەتچىلىك بىلەن.

—بېرىۋېرىڭ. خوتۇنىڭىز ساراينىڭ دەرۋازىسىدا تۇرۇپتۇ،—

دەپتۇ دوقا كوز بېلىق.

بېلىقچى بوۋاي ئويىگە قايتىپ كېلىپ، ناھايىتى چوڭ بىر

تاش ساراينى كورۇپتۇ، ئۇنىڭ خوتۇنى پەلەمپەي بىلەن ساراينىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىۋاتقۇدەك؛ خوتۇنى ئۇنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىنى كورۇپ، قولىدىن تۇتۇپ:

— مەن بىلەن ماڭسلا، — دەپتۇ — دە، ئۇنىڭ بىلەن بىللە كىرىپ كېتىپتۇ. سارايدا مەرمەردىن ياسالغان چوڭ مېھمانخانىدا نۇرغۇن چاكارلار چوڭ ئىشىكىنى كۈچەپ ئېچىۋاتقان ئىكەن؛ تاملارغا گۈللۈك قەغەزلەر چاپلانغان، ئوينىنىڭ ئىچىگە ئالتۇن ئۈستەل — ئورۇندۇقلار قويۇلغان، ئوينىنىڭ تورۇسىدا كىرىستال چىراقلار ئېسىقلىق تۇرغان ئىكەن، ھەممە ئويلەر ۋە ياتاقلارغا گىلەملەر سېلىنغان، ئۈستەللەرگە ئەڭ ئىسىل تائاملار، نازۇ — نىمەتلەر قويۇلغان ئىكەن. ئوينىنىڭ كەينىدە يوغان بىر ھويلا بولۇپ، ئېغىل — قوتانلار بار ئىكەن، ھويلىدا كاتتا ھارۋىلار تۇرغۇدەك. يەنە چوڭ ھەم گۈزەل بىر باغچا بولۇپ، ئىچىدە ئەڭ چىرايلىق گۈل — چىچەكلەر ۋە ئەڭ ياخشى مېۋىلىك دەرەخلەر بار ئىكەن، بىرنەچچە چاقىرىمغىچە سوزۇلغان يەنە بىر باغچىدا بۇغا، كۆكەن، توشقان ۋە كىشىلەر ياخشى كوردىغان باشقا جان — جانىۋارلار يۈرگەن ئىكەن. خوتۇنى:

— بۇ نىمە دىگەن ياخشى — ھە؟ — دەپتۇ.

— ھە، شۇنداق، مۇشۇنداق بولسلا بولىدىغۇ، — دەپتۇ بېلىقچى، — ئەمدى بۇ ھەشەمەتلىك سارايدا ئولتۇرغانلىغىمىزغا شۇكىرى قىلساق بولىدۇ.

— بىز يەنە ئويلاپ كورسەك بولىدۇ، كېيىن بىرنەرسە

دېشەيلى، دەپتۇ خوتۇنى. ئۇلار ئۇخلىشىپ ئاۋاتقا چىقىپتۇ.

ئىككىنچى كۈنى خوتۇنى تاڭ ئاتا-ئامايلا ئاۋال ئويغىنىپ كېتىپتۇ، ئۇ كارۋاتتا يېتىپ گۈزەل يەر-زىمىننىڭ كوز ئالدىدا تۇرغانلىغىنى كورۇپتۇ. ئېرى ئورنىدىن تۇرماي كېرىلىپ ياتقان ئىكەن، خوتۇنى جەينىڭى بىلەن ئېرىنى تۇرتۇپ:

— ھوي....، تۇرسلا، دەرىزىدىن سىرتقا قاراپ باقسىلا، بىز بۇ ئەتراپنىڭ پادىشاھى بولۇشقا مۇناسىپ ئەمەسمىكەنمىز؟ دوقا كوز بېلىقنىڭ قېشىغا بېرىپ، بىز پادىشاھ بولىمىز دىسە، دەپتۇ.

— ھەي خوتۇن، بىز پادىشاھ بولۇپ نىمە قىلىمىز؟ مەن پادىشاھ بولمايمەن، دەپتۇ بېلىقچى.

— ۋاي-ۋۇي، سىلە پادىشاھ بولمىسىلا مەن بولمەن. دوقا كوز بېلىقنىڭ قېشىغا بېرىپ مېنى پادىشاھ بولغۇسى بار ئىكەن دىسىلە.

— ھەي خوتۇن، سەن نىمە ئۈچۈن پادىشاھ بولماقچى بولۇپ قالدىڭ؟ مەن ئۇنىڭغا دىيەلمەيمەن.

— دىيەلمەيدىغان نىمىسى بار؟ چاققان بېرىپ دىسىلە، مەن چوقۇم پادىشاھ بولىمەن.

شۇنداق قىلىپ، بېلىقچى بېرىشقا مەجبۇر بوپتۇ، ئۇ خوتۇندىن نىڭ پادىشاھ بولماقچى بولغىنىدىن بەكمۇ نارازى ئىكەن. ئۇ كوڭلىدە: "مۇنداق قىلىش ياخشى ئەمەس، ياخشى ئەمەس"

دەپ ئويلاپ، بارغۇسى كەلمەپتۇيۇ، ئاخىر نائىلاج بېرىپتۇ.
بېلىقچى بوۋاي دېڭىز قىرغىمغا كەلگەندە، دېڭىز سۈيى
قېنىق كۈل رەڭ تۇس ئېلىپ، قارىداپ كەتكەن ئىكەن، سۇ
تېڭىدىن ئېتىلىپ چىقىپ، ناھايىتى سېسىق بىر خىل پۇراقىنى
چېچىپتۇ. بېلىقچى دېڭىز بويىدا تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:

كىچىك شاھزادە، شاھزادە،

دوقا كوز بېلىق، چىقىڭ بۇ يەرگە،

مېنىڭ خوتۇنۇم ئىرسىپىلىنىڭ

ئوي-خىيالى باشقا يەردە.

— ئۇنىڭغا نىمە لازىم ئىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ دوقا كوز

بېلىق.

— ئۇ پادىشا بولغۇدەك، — دەپتۇ بېلىقچى.

— بېرىۋېرىڭ، ئۇ پادىشا بولدى، — دەپتۇ دوقا كوز

بېلىق.

بېلىقچى بوۋاي ساراينىڭ ئالدىغا كېلىپ قارىسا، ساراي
بۇرۇنقىدىن كوپ چوڭ بولۇپ كېتىپتۇ، بىر ئىگىز مۇنارە بنا
بويىتۇ ۋە ھەشەمەتلىك زىننەت بۇيۇملىرى قويۇلۇپتۇ، دەرۋازا
ئالدىدا بىر ئەسكەر پوستا تۇرغۇدەك، يەنە داقا-دۇمباق،
كاناي-سۇنايلىق نۇرغۇن لەشكەر تۇرغۇدەك. ئۇ ئوينىڭ ئىچىگە
كىرىپ قارىسا، ھەممە نەرسە مەرمەر تاشتىن ۋە ئالتۇندىن
ياسالغان، جۇلالىق يوغان تىۋت دەستۇرخانلار سېلىنغان ئىكەن.
چوڭ زالىنىڭ ئىشىكى ئېچىلىپتۇ، قارىسا، ۋەزىر-ۋۇزىرالار شۇ

يەردە تىك تۇرغۇدەك، ئۇنىڭ خوتۇنى ئالتۇن ۋە بېلىق تىننى ياسالغان ناھايىتى ئىگىز تەختتە بېشىغا يوغان ئالتۇن تاج كىيىپ قولىدا ئالتۇن ۋە گۆھەردىن ياسالغان تاختا تۇتۇپ ئولتۇرغۇدەك، خوتۇنىنىڭ ئىككى يېنىدا ئالتىدىن كېنەزەك قاتار تىزىلىپ تۇرغۇدەك، بۇ كېنەزەكلەر بىرسى بىرسىدىن پاكار ئىكەن. بېلىقچى خوتۇنىنىڭ يېنىغا بېرىپ:

— ھەي خوتۇن، ئەمدى پادىشا بولدۇڭغۇ، — دەپتۇ.

— شۇنداق، پادىشا بولدۇم، — دەپتۇ خوتۇنى.

بوۋاي ئورنىدا تۇرۇپ، ئۇنىڭغا بىردەم قاراپ تۇرۇپتۇ،

ئاندىن:

— پادىشا بولدۇڭ، بۇ نىمە دىگەن چوڭ دولەت — ھە! ئەمدى

باشقا نەرسە تاما قىلمايلى، — دەپتۇ.

— ياق، بوۋاي، مەن ھازىر بەك تىت-تىت بولۇپ كېتىۋا-

تمەن. دوقا كوز بېلىقنىڭ قېشىغا بېرىپ، مېنى پادىشا بولماي

خاقان بولغۇسى كەپتۇ دىگەن، — دەپتۇ خوتۇنى ئالدىراپ.

— خوتۇن، سەن نىمە ئۈچۈن خاقان بولماقچى بولۇۋاتە-

سەن؟ — دەپ سوراپتۇ ئېرى.

— سەن دوقا كوز بېلىقنىڭ قېشىغا بېرىپ، مېنى خاقان

بولغۇدەك دەۋەرگەن، — دەپتۇ ئۇ.

— ھەي پادىشا، دوقا كوز بېلىق كىشىلەرنى خاقان قىلال-

مايدۇ، مەن بۇ سوزنى ئاغزىمدىن چىقىرالمىمەن؛ بىر دولەتتە

پەقەت بىرلا خاقان بولىدۇ، دوقا كوز بېلىق كىشىلەرنى خاقان

قىلالمايدۇ، زادى قىلالمايدۇ، — دەپتۇ ئېرى.

— مەن دىگەن پادىشا، سەن پەقەت مېنىڭ ئېرىم، خالاس. چاققان ماڭماي نىمە تۇرسەن؟ ھازىرلا بار، بېلىق مېنى پادىشا قىلالغان يەردە خاقانمۇ قىلالايدۇ. مەن ھازىر خاقان بولمەن، دەرھال بار، — دەپتۇ خوتۇنى.

شۇنداق قىلىپ، بېلىقچىغا دېڭىز بويىغا يەنە بېرىشقا توغرا كەپتۇ. ئۇ كېتىۋېتىپ بەكمۇ قورقۇپتۇ ۋە ئىچىدە: ”بۇنداق قىلساق ياخشى بولماس، ياخشى بولماس، ئۇنىڭ ئەمدى خاقان بولمەن دىگەنلىكى نىمە دىگەن رەسۋا ئىش، بۇ، نومۇسنى بىلىمگەنلىك؛ دوقا كوز بېلىق چوقۇم بىزار بولىدۇ“ دەپ ئويلاپتۇ.

ئۇ ئويلا-ئويلا دېڭىز بويىغا كېلىپتۇ، دېڭىز سۈيى يەنىلا قاپ-قارا بولۇپ، سۇنىڭ ئاستىدىن كوپۇك قايناپ چىقىۋاتقان ئىكەن، قاتتىق بوران چىقىۋاتقانلىقتىن، دولقۇن ئوركەشلەپ دېڭىز قىرغىغىغا ئۇرۇلىدىكەن. بېلىقچىنى قورقۇنچ بېسىپتۇ. ئۇ دېڭىز بويىدا تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:

كىچىك شاھزادە، شاھزادە،

دوقا كوز بېلىق، چىقىڭ بۇ يەرگە.

مېنىڭ خوتۇنۇم ئىرىسىپلىنىڭ

ئوي-خىيالى باشقا يەردە.

— ئۇنىڭغا نىمە كېرەك ئىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ دوقا كوز

بېلىق.

— ئاھ قەدىردان بېلىق، خوتۇنۇم خاقان بولسىمەن دەيدۇ، — دەپتۇ ئۇ.

— بېرىۋېرىڭ، ئۇ خاقان بولدى، — دەپتۇ بېلىق.

بېلىقچى بوۋاي ئويىگە قايتىپ كېلىپ قارىسا، قاردەك ئاپتۇ پاق سىڭىر تاشتىن ياسالغان ھەيكەللەر ۋە ئالتۇندىن ياسالغان زىننەت بۇيۇملار بىلەن بىزەلگەن، سۈزۈك مەرمەردىن ياسالغان ساراي تۇرغۇدەك، دەرۋازا ئالدىدا لەشكەرلەر مەشىق قىلىۋات- قۇدەك، كاناي- سۇناي، داقا- دۇمباقلار چېلىنىۋاتقۇدەك. ئويىدە چوڭ فېودال بەگلەر، تورىلەر، كىنەزلەر پايپاسلاپ يۈرگۈدەك، ئۇلار خۇددى چاكاردەك ئۇنىڭغا ساپ ئالتۇن دەرۋازىنى ئېچىپ بېرىپتۇ. ئۇ كىرىپ خوتۇننىڭ پۈتۈنلەي ئالتۇندىن ياسالغان، ئىگىزلىكى تەخمىنەن ئىككى گەز كېلىدىغان تەخمىتتە ئولتۇرغان- لىغىنى كورۇپتۇ. خوتۇنى بىرلىيارت ۋە قىزىل ياقۇتتىن نەقىش- لەنگەن 2 چى ئىگىزلىكتىكى ئالتۇن تاج كىيىپ، بىر قولىدا تاختا، بىر قولىدا موھۇر تۇتۇپ ئولتۇرغۇدەك. ئۇنىڭ ئىككى يېقىدا بىر بىرىدىن پاكىر ئىككى قاتار نەۋكەر تۇرغان ئىكەن، بۇ نەۋكەرلەرنىڭ ئەڭ ئىگىزى ئىككى يېرىم مېتىر، ئەڭ پاكىرى ئۇچلىك كېلىدىكەن. نۇرغۇن كىنەز ۋە بەگزادىلەر خوتۇننىڭ ئالدىدا قول باغلاپ تۇرغان ئىكەن. ئېرى ئۇلارنىڭ يېنىغا كېلىپ تۇرۇپ:

— خوتۇن، ئەمدى خاقان بولدۇڭمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— شۇنداق، خاقان بولدۇم، — دەپتۇ ئۇ.

ئېرى ئۇنىڭ ئالدىغا يېقىنراق بېرىپ ئۇنىڭغا بىردەم سەپ-
سېلىپ قارىغاندىن كېيىن:

— ئوھۇ، خانلىق ساڭا تازا يارىشىپتۇ، — دەپتۇ.

— ھەي، نىمىگە ھاڭۋېقىپ تۇرسەن، — دەپتۇ خوتۇنى، —
مەن خاقان بولدۇم، ئەمما مېنىڭ پاپا بولغۇم بار، سەن يەنە
دوقا كوز بېلىقنىڭ قېشىغا بېرىپ كەل.

— ۋاي ئاللا، خۇدايا توۋا دىگىن، شۇ گەپ ئاغزىڭدىن
قانداق چىقتى؟ سەن پاپا بولالمايسەن، خىرىستىيان دۇنياسىدا
پەقەت بىرلا پاپا بار، دوقا كوز بېلىق كىشىلەرنى پاپا قىلالماي-
دۇ، — دەپتۇ ئېرى.

— ھەي، پاپا بولمەن دىدىممۇ چوقۇم بولمەن، يەنە
كېلىپ بۇگۈنلا بولمەن، ماڭ، ئىتتىك بار.

— ياق، بارمايمەن، مەن دوقا كوز بېلىقتا بۇ سوزنى قان-
داقمۇ دەيمەن، ئۇنداق قىلساق بولمايدۇ، بۇ بەك ھەددىدىن
ئاشقانلىق بولىدۇ، دوقا كوز بېلىق كىشىلەرنى پاپا قىلالمايدۇ.
— جويۇلۇمە، ئۇ مېنى خاقان قىلالىغان يەردە پاپامۇ
قىلالايدۇ. ھازىرلا ماڭ، سەنزە مېنىڭ گېپىمنى ئاڭلىمىغۇدەك
بولدۇڭما؟ سەن مېنىڭ ئېرىم بولغىنىڭ بىلەن، مەن دىگەن
خاقان، غىدىڭ- پىدىڭنى قويۇپ چاپسان بارغىنىڭ ياخشى
بولارمىكىن.

ئاخىر بارماي بولماپتۇ، لېكىن بېلىقچى قورققىنىدىن بەز-
گەكتەك تىترەپ، پۇت- قولى دەرمانسىزلىنىپ، سولشىپ

كېتىپتۇ. كەچقۇرۇن قاراڭغۇ چۈشكەندە جاھاننى بوران قاپلاپ،
بۇلۇتلار تۇرۇلۇشكە باشلاپتۇ؛ دەرەخلەردىن يوپۇرماقلار بوڭكۈر
لۈشكە باشلاپتۇ. دېڭىز سۈيى خۇددى پاراخلاپ قايناۋاتقاندەك
ئورلەپ، قىرغاققا ئۇرۇلۇپتۇ. ئۇ يىراقتىكى بىر قېيىقنىڭ دولقۇندا
لەپپەڭشىگە نىلگىنى، قېيىقتىكىلەرنىڭ ئوق چىقىرىپ، قۇتقۇ-
زۇۋېلىشنى مۇراجەت قىلىۋاتقانلىغىنى كورۇپتۇ. ئاسماندىكى
ئازغىنا كوك رەڭنىڭ ئەتراپى قىزىرىپ، ھاۋا گۈلدۈرلەپ يام-
غۇر ياغدىغاندەك كورۇنۇپتۇ. بېلىقچى بوۋاي پەرىشان ھالدا
بېرىپ، تىترەپ تۇرۇپ مۇنداق دەپتۇ:

كىچىك شاھزادە، شاھزادە،

دوقا كوز بېلىق، چىقىڭ بۇ يەرگە.

مېنىڭ خوتۇنۇم ئىرىسىپىلنىڭ

ئوي-پىكرى باشقا يەردە.

— ئۇنىڭغا نىمە كېرەك ئىكەن؟— دەپ سوراپتۇ دوقا كوز

بېلىق.

— ئوھ.....، ئۇ پاپا بولمەن دەيدۇ،— دەپتۇ بېلىقچى.

— بېرىۋېرىڭ، ئۇ پاپا بولۇپ بولدى،— دەپتۇ دوقا كوز

بېلىق.

شۇنداق قىلىپ، بېلىقچى ئويىگە قايتىپتۇ، ئۇ ئويىگە كېلىپ
قارىسا، ئەتراپلىرى سارايلق ئىگىز چېركاۋ تۇرغۇدەك. ئۇ كىش-
لەرنىڭ ئارىسىدىن قىسىلىپ ئوتۇپتۇ. سانسىز چىراقلار چېركاۋنىڭ
ئىچىنى يوپ-يورۇق قىلىۋەتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ خوتۇنى ئال-

تۇن تونغا پۇر كىنىپ بۇرۇنقىدىنمۇ ئىگىز تەختتە ئولتۇرغان ئىكەن. بېشىغا ئۇچ چوڭ ئالتۇن تاج كىيگەن خوتۇنىنىڭ ئەتراپىدا نۇرغۇن باش روھانىلار تۇرغان ئىكەن. ئىككى تە-زەپكە ئىككى قاتار شام يېقىلغان بولۇپ، بۇ شاملار ئىچىدىكى ئەڭ ئۇزۇنى ئەڭ چوڭ مۇناردەك ئىگىز ۋە توم ئىكەن، شاملار بىرىدىن بىرى كىچىك بولۇپ، ئەڭ كىچىكى ئاشخانلاردا يېقىلدىغان شامچىلىك بار ئىكەن. ھەممە پادىشا ۋە خاقانلار ئۇنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ، ئۇنىڭ ئايىغىنى سويگىلى تۇرۇپتۇ.

ئېرى ئۇنىڭغا بىردەم قاراپ تۇرغاندىن كېيىن:

—خوتۇن، ئەمدى پاپا بولدۇڭمۇ؟— دەپتۇ.

—شۇنداق، مەن پاپا بولدۇم.

ئېرى خۇددى كوكتىكى قۇياشقا قارىغاندەك زەڭ قويۇپ

قارايتۇ ۋە:

—ئوھۇ..... قالىتس يارىشىپتۇ ساڭا!— دەپتۇ.

لېكىن ئۇنىڭ خوتۇنى بۇتتەك قىمىر قىلماي، گىدىيىپ

ئولتۇرۇۋېرىپتۇ.

—خوتۇن، ئەمدى پاپامۇ بولسۇڭ، بەس ئەمدى، مۇشۇ-

نىڭغا شۇكرى قىل،— دەپتۇ ئېرى.

—ئويلاپ كورمەن— دە،— دەپتۇ خوتۇنى.

شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ئۇخلىماقچى بولۇپ كارۋاتقا چىقىپتۇ،

ئەمما بۇ خوتۇن يەنىلا شۇكرى قىلماپتۇ، ئۇنىڭ نەپىسى ئۇنى

ئۇخلاقمىلى قويماپتۇ، كېچىچە يەنە نىمە قىلسام بولار دىگەن

نەرسىنى ئويلاپ چىقىپتۇ.

كۈندۈزى كۆپ يول مېڭىپ ھارغان بېلىقچى ناھايىتى كۈندۈزى ھەتلىنىپ ئۇخلاپتۇ؛ ئەمما ئۇنىڭ خوتۇنى تۇن بويى ئويان ئورۇلۇپ-بۇيان ئورۇلۇپ زادى ئۇخلىيالماپتۇ، ئەمدى نىمە كېرەك دىسەم بولار كىن دەپ ئويلاپتۇ، شۇنچە ئويلاپمۇ بىر يەرگە كېلەلمەپتۇ. كۈن چىققاندا، ئۇ تاڭ شەپىغىنى كورۇپ، كارۋىتىدا ئولتۇرۇپتۇ ۋە دەرىزىدىن قۇياشنىڭ كوتىرىلىپ چىققەن ۋاتقانلىغىنى كورۇپ: "مەن قۇياشنى ۋە ئايىنى چىقىرىشقا قادىر بولالمايمەنمۇ؟" دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ جەينىڭكى بىلەن ئېرىنىڭ بېقىنىغا نوقۇپ:

— ھوي دادىسى، تۇر ئورنۇڭدىن، دوقا كوز بېلىقنىڭ قېشىغا بارغىن، مەن ئاشۇ قەدىردان خۇداغا ئوخشاش بولدىمەن، — دەپتۇ.

ئېرى چالا ئۇيقۇلۇقتا ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلا-ئاڭلىمايلا، چو-چۇپ كېتىپ يەرگە دوملاپ چۈشۈپتۇ. ئۇ خاتا ئاڭلاپ قالدىمۇ نىمە دەپ، كوزىنى ئۇۋىلاپ تۇرۇپ:

— خېنىم نىمە دەۋاتسەن؟ — دەپتۇ.

— ھەي.....، ئەگەر مەن قۇياش بىلەن ئايىنى چىقىرىشقا قادىر بولالماي، پەقەت ئۇلارنىڭ چىققىنىلا كورسەم، قانداقمۇ چىداپ تۇرالمايمەن، مەن ئوزەم ئۇلارنى چىقىرىشقا قادىر بولمىسام، بىر سائەتمۇ ئارام تاپالمايمەن، — دەپتۇ خوتۇنى ۋە سوزلەۋېتىپ ئەلپازىنى بۇزۇپ ئېرىغا ھومىيىپتۇ، ئېرى قورققە-

ئىدىن تىترەپ ئورنىدا تۇرالماي قاپتۇ. ئۇ ئېرىغا:
—دەرھال بېرىپ مېنى خۇداغا ئوخشاش بولغۇسى بار
ئىكەن دىگەن، — دەپتۇ.

ئېرى ئۇنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ تۇرۇپ:
—جېنىم خوتۇن، بۇ ئىش دوقا كوز بېلىقنىڭ قولىدىن
كەلمەيدۇ، ئۇ ئىنساننى پادىشا ۋە پاپالا قىلالايدۇ؛ مەن سېنىڭ
بۇنىڭغا شۇكىرى قىلىشىڭنى سورايمەن، پاپا بولغىنىڭ
يېنەر، — دەپتۇ.

قاتتىق خاپا بولغان خوتۇننىڭ قۇيىغا چېچى تىك تۇرۇپتۇ،
كىيىم-كېچەكلىرىنى يىرتىپ، ئېرىنى بىر تېپىپتۇ-دە:
—چىدىغۇچىلىگىم قالمىدى، چىدىغۇچىلىگىم زادى قالمىدى،
سەن نىمىشقا بارماي قاراپ تۇرسەن؟— دەپ چالۋا قاپتۇ.
شۇنداق قىلىپ، بېلىقچى بوۋاي ئالدىراپ-تېنەپ كىينى-
ۋېلىپ، خۇدىنى يوقاتقان كىشىدەك يۇگۇرۇپ چىقىپ كېتىپتۇ.
تالادا گۈكۈرەپ چىقىۋاتقان بوراندا بوۋاي يىقىلىپ چۈشۈشكە
تاسلا قاپتۇ؛ بوران ئوي-ئىمارەت، دەل-دەرەخلەرنى
ئۇچۇرۇپ كېتىپتۇ، تاغلار لەرزىگە كەپتۇ، قىيا تاشلار دېڭىزغا
دومىلاشقا باشلاپتۇ؛ قاپ-قاراڭغۇ ئاسماندا گۈلدۇرماما گۈلدۇر-
لەپ، ۋال-ۋۇل قىلىپ چاقماق چېقىلىپتۇ، دېڭىزدا چېركاۋنىڭ
مۇنارىسىدەك، ئىگىز تاغلاردەك دەھشەتلىك دولقۇنلار كوتىرد-
لىپتۇ. بېلىقچى توۋلاپتۇ، ئوزىنىڭ نىمە دەپ توۋلاۋاتقان-
لىغىنىمۇ بىلمەپتۇ:

كچىك شاھزادە، شاھزادە،
دوقا كوز بېلىق، چىقىڭ بۇ يەرگە.
مېنىڭ خوتۇنۇم ئىرسىپىلىنىڭ
ئوي-خىيالى باشقا يەردە.

— ئۇنىڭغا نىمە كېرەك ئىكەن؟ — دەپ سورايتۇ دوقا كوز
بېلىق.

— توۋا دىدىم، ئۇنىڭ خۇدايىناتاللا بىلەن ئوخشاش بولغۇسى
كەپتۇ، — دەپتۇ بېلىقچى.

— بېرىۋېرىڭ، ئۇ ئۆزىنىڭ ئاۋالىقى ئەسكى قېيىغدا ئولتۇ-
رۇپتۇ، — دەپتۇ دوقا كوز بېلىق.

شۇنداق قىلىپ، ئۇلار تا بۈگۈنگىچە ئاشۇ ئەسكى قېيىقتا
ياشاپ كېلىۋاتقانمىش.

كۈل قىز

[گېرمانىيە] ئاكا - ئۇكا گرملار

بۇرۇن بىر باي ئۆتكەن ئىكەن، ئۇنىڭ ئايىلى ئاغرىپ قېلىپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ، ئۆزىنىڭ ئۇزۇن ئومۇر كورەلمەيدىدەن ئانلىغىغا كوزى يەتكەن بۇ ئايال يالغۇز قىزنى قېشىغا چاقىرتىپ كېلىپ:

— جېنىم قىزىم، ھەرقانداق ئىشتا ئاكوڭۇل بولغىن، — دەپتۇ. — دە، سوزىنى تۇگىتىپ، ئالەمدىن ئوتۇپتۇ. قىز ھەركۈنى ئانىسىنىڭ قەۋرىسىگە بېرىپ يىغا-زارە قىلىدىكەن. قىش كىرىپتۇ، قار بىر پارچە ئاق كىگىزدەك قەۋرىنى يېپىپتۇ. باھار كېلىپ، قۇياش نۇرى ئاق كىگىزنى ئېلىپ تاشلىغان چاغدا، باي يەنە بىر خوتۇنغا ئويلىنىپتۇ.

ئۇ خوتۇن ئىككى قىزنى ئەرنىڭ ئويىگە ئېلىپ كەپتۇ. بۇ ئىككى قىز ساھىبجامال قىزلار بولسىمۇ، ئىچى زەھەر قىزلاردىن ئىكەن. دادىسى بۇ خوتۇنغا ئويلىنىگەندىن كېيىن ئۆزىنىڭ بىچارە قىزىنىڭ بېشىغا كۈن چۈشۈپتۇ. ھىلىقى قىزلار:

— بۇ دوتىنىڭ بىز بىلەن مېھمانخانىدا ئولتۇرغۇچىلىكى بار.

مىكەن؟ ھەر كىم ئوز كۈنىنى ئوزى ئالسۇن ھەي دوت، كوزد-
مىزدىن يوقال، چىق ئاشخانغا، دەپ، ئۇنىڭ چىرايلىق
كىيىملىرىنىمۇ سالدۇرۇۋېلىپ، ئۇنىڭغا ئەسكى كۈل رەڭ چاپلىق
ۋە بىر جۈپ ياغاچ كەش كىيگۈزۈپ قويۇپتۇ. ئۇلار يەنە:

— قاراڭلار بۇ ھاكاۋۇر مەلىكىگە، نىمە دىگەن چىرايلىق
ياسىنىۋالغان — ھە! — دەپ زاڭلىق قىلىپ، ئاشخانغا ھەيدىدۇ.
تىپتۇ. ئۇ قىز ئاشخاندا ئەتىگەندىن كەچكىچە ئېغىر ئىشلارنى
قىلىدىكەن، تاڭ يورۇمايلا سۇ توشۇيدىكەن، ئوت يېقىپ، تاماق
ئېتىدىكەن، كىر-قات يۇيىدىكەن. بۇنىڭ بىلەنلا قالماي،
ئۇنىڭ ئوگەي ئاچا-سىڭىللىرى ئۇنى خالىغانچە ئەخمەق قىلىپ
ئوينىيدىكەن. ئۇلار يېسىمۇق بىلەن نوقۇتنى كۈلگە توكۇۋېتىپ،
ئۇنىڭغا تەرگۈزۈپ تاماشا كورىدىكەن، ئۇ كۈن بويى ئىشلەپ
ھارغان بولسىمۇ، ئاخشىمى ياتىدىغان كارۋىنىمۇ بولمىغانلىقتىن،
ئوچاق ئالدىدىكى كۈلگىلا مىلىنىپ يېتىپ ئۇخلايدىكەن. شۇڭا،
ئۇنىڭ ئۈستىۋاشلىرى دائىم كۈل، مەينەت تۇرىدىكەن، شۇڭا
ئۇلار ئۇنى “كۈل قىز” دەپ چاقىرىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئاتىسى بازارغا بارماقچى بوپتۇ. ئۇ
ئىككى ئوگەي قىزىدىن:

— سىلەرگە بازاردىن نىمە ئالغىچ كېلەي، — دەپ سوراپتۇ.

بىرى:

— ماڭا چىرايلىق كىيىم-كېچەك ئالغىچ كېلىڭ، — دەپتۇ.

— ماڭا ئۈنچە-مارجان، مەرۋايىتىلاردىن ئالغىچ كېلىڭ، —

دەپتۇ ئىككىنچىسى.

— سىزگىچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئاتىسى كۈل قىزدىن.

— دادا، — دەپتۇ كۈل قىز، — ئويىگە قايتىشىڭىزدا، ئەڭ

ئاۋال بېشىڭىزغا تېگىپ كەتكەن دەرەخ شېخىنى ئۈستۈپ ئالغاي كېلىڭ.

ئاتىسى ئىككى ئوگەي قىزغا بازاردىن چىرايلىق كىيىم — كېچەك، ئۈنچە — مارجان، مەرۋايىتلارنى ئالغاي كەپتۇ. ئۇ ئاتلىق قايتىپ كېلىۋېتىپ بىر يېشىل دەرەخلىققە كەلگەندە، ئورمان ياكىغىنىڭ بىر تال شېخى باش كىيىمىگە ئېلىنىپ قاپتۇ — دە، چۈشۈرۈۋېتىپتۇ. ئۇ شۇ شاخنى ئۈستۈۋېلىپ ئويىگە ئالغاي كەپتۇ. ئويىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئىككى ئوگەي قىزغا ئالغاي كەلگەن نەرسىلىرىنى بېرىپتۇ. ھىلىقى شاخنى كۈل قىزغا بېرىپتۇ. كۈل قىز ئاتىسىغا رەھمەت ئېيتىپ، بۇ شاخنى ئاپىرىپ ئانىسىنىڭ قەۋرىسىگە سانچىپ قويۇپ، قەۋرىگە ئۈزىنى ئېتىپ ھوڭرەپ يىغلاپ كېتىپتۇ، ئۇنىڭ كۆزىدىن ئاققان ياشلار بۇ شاخنى سۇغۇرۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ بۇ شاخ يوغىناپ، كۆركەم دەرەخ بولۇپ ئۆسۈپتۇ. كۈل قىز ھەر كۈنى دەرەخ تۈۋىگە ئۈچ قېتىم بېرىپ، زار — زار يىغلاپ، تائەت — ئىبادەت قىلىپ تۇرۇپتۇ، قىز ھەر قېتىم تۇپراق بېشىغا كەلگەندە ئاق قۇش كېلىپ دەرەخقە قوندىغان بويۇپتۇ. قىز ئۆزىنىڭ ئارزۇ — تىلىگىنى قۇشقا ئېيتسا، قۇش ئۇنىڭ ئارزۇ — تىلىگىنى بىجا كەلتۈرىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، پادىشا ئوغلىغا قىز تاللاش ئۈچۈن

ئۇچ كۈن كاتتا زىياپەت بەرمەكچى بولۇپ، ئوز دولتسىدىكى بارلىق چىرايلىق قىزلارنى زىياپەتكە چىللاپتۇ، ھىلىقى ئاچا-سىگىل ئىككىيلەننىمۇ چىللاپتۇ، ئۇلار بۇنىڭدىن ناھايىتى خوشال بولۇشۇپ، كۈل قىزنى ئالدىغا چاقىرىپ كېلىپ:

— چاققان بول، چېچىمىزنى تارا، ئايىغىمىزنى مايلا، تۈگمى-لىرىمىزنى قادا، بىز شاھ ئوردىسىغا زىياپەتكە بارىدىغان بولدۇق، — دەپتۇ. كۈل قىز ئۇلارنىڭ دىگىنىنى بىجا كەلتۈ-رۈپتۇ. ئەمما ئۇنىڭمۇ زىياپەتكە بارغۇسى كېلىپ، كوڭلى يېرىم بوپتۇ، ئۇ كوزىگە ياش ئېلىپ ئوگەي ئانىسىغا يالۋۇرۇپتۇ.

ئوگەي ئانىسى:

— كۈل قىز، سېنىڭ ئۈستۈڭنىڭ غىچ كۈل، مەينەت تۇرسا، زىياپەتكە قانداقمۇ بارسەن؟ سېنىڭ تۈزۈكرەك كىيىم-كېچىڭنىڭ ياكى ئايىغىڭنىڭ بولمىسا، قانداقمۇ ئۇسۇل ئوينىيالايمەن؟— دەپتۇ.

لېكىن كۈل قىز، مەنمۇ بارمەن، دەپ يېلىنىپ تۇرۇۋاتتۇ. ئوگەي ئانىسى ئامالسىزلىقتىن:

— مەن ھازىر بىر چىنە پۇرچاقنى كۈلگە ئارىلاشتۇرۇۋېتىمەن، ئىككى سائەت ئىچىدە ھەممىنى كۈلدىن تېرىپ بولساڭ، بارغۇزىمەن،— دەپتۇ.

كۈل قىز كەينى ئىشىكتىن باغچىغا كىرىپ: ”كەپتەرلىرىم، پاختەكلەرىم، ئاسماندىكى جىمى جان-جانىۋارلىرىم، ھەممىڭلار كېلىپ ماڭا ياردەم قىلىڭلار، پۇرچاقنى تېرىشىپ بېرىڭلار:

ياخشىسى چىنىگە چۈشسۇن،
ئەسكىسى قوسىغىڭلارغا“ دەپتۇ.

شۇ ئان ئىككى كەپتەر ئاشخانىنىڭ دەرۋازىسىدىن ئۇچۇپ كىرىپتۇ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن پاختەك كىرىپتۇ، ئۇنىڭ كەينىدىن ئاسماندىكى قۇشلارنىڭ ھەممىسى ئىچىرىلىشىپ، توپ-توپ بولۇشۇپ ئۇچۇپ كىرىپ، كۈلنى چۆرىدەپ قونۇپتۇ. كەپتەر ئىگىشىپ تۇمشۇغى بىلەن دانلارنى بىر-بىرلەپ چوقۇلاپ

تېرىشكە باشلاپتۇ، قالغان قۇشلارمۇ چوقۇلاشقا باشلاپتۇ. شۇنداق قىلىپ پۇرچاقلارنىڭ ھەممىسىنى بىر سائەتتىن مەل ئوشۇقراق ۋاقىت ئىچىدىلا تېرىپ بولۇپ ئۇچۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. كۈل قىز زىياپەتكە ئەمدى بىللە بارىدىغان بولدۇم دەپ ناھايىتى خوشال بولغان ھالدا چىنىنى كوتىرىپ ئوگەي ئانىسىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ. لېكىن ئوگەي ئانىسى:

— بارساڭ بولمايدۇ، كۈل قىز، سېنىڭ تۈزۈكرەك كىيىم — كېچىڭنىڭ يوق تۇرسا، تانسا ئوينىيالماسەن، كۈلكىگە قالد — دەپتۇ.

كۈل قىز يەنە يىغلاپتۇ. ئوگەي ئانىسى:

— ئەگەر سەن بىر سائەت ئىچىدە ئىككى چىنە پۇرچاقنى كۈل ئارىسىدىن پاك — پاكىز تېرىپ بولالساڭ، بىللە بارغۇز — مەن، — دەپتۇ. ئوگەي ئانا كوڭلىدە: ”ئەمدى تېرىپ بولالغى — نىڭنى كورەي“ دەپ ئىككى چىنە پۇرچاقنى كۈلگە ئارىلاشتۇرۇ — ۋېتىپتۇ. قىز كەينى ئىشىكتىن باغچىغا چىقىپ: ”كەپتەرلىرىم، پاختەكلىرىم، ئاسماندىكى جىمى جان — جانىۋارلىرىم، ھەممىڭلار كېلىپ ماڭا ياردەم قىلىڭلار، پۇرچاقنى تېرىشىپ بېرىڭلار:

ياخشى چىنىگە چۈشسۇن،

ئەسكىسى قوسىغىڭلارغا“ دەپتۇ.

شۇ ئان ئىككى كەپتەر ئاشخانىسىنىڭ دەرئىسىدىن ئۇچۇپ

كۈرپىتۇ، ئۇنىڭ كەينىدىن پاختەك كۈرپىتۇ؛ ئاخىردا ئاسماندىكى قۇشلارنىڭ ھەممىسى ۋىچىرلىشىپ، توپ-توپ بولۇشۇپ ئۇچۇپ كۈرپ، كۈلنى چۆرىدەپ قونۇپتۇ. كەپتەر ئىگىشىپ تۇمشۇغى بىلەن دانلارنى بىر-بىرلەپ چوقۇلاپ تېرىشكە باشلاپتۇ، قالغان قۇشلارمۇ چوقۇلاشقا باشلاپتۇ، شۇنداق قىلىپ يېرىم سائەت ئۆتمەيلا، پۇرچاقنىڭ ھەممىسىنى تېرىپ بولۇپ ئۇچۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. قىز ئەمدى زىياپەتكە بىللە بارىدىغان بولدى دەپ ناھايىتى خوشال ھالدا چىنىنى كۆتىرىپ ئوگەي ئانىسىنىڭ قېشىغا كۈرپىتۇ. ئەمما ئوگەي ئانىسى:

— ئاۋارە بولمايلا قوي، بەربىر بىز بىلەن بىللە بارالماي-سەن. بۇنداق جۇل-جۇل قاسماق كىيىملەر بىلەن قانداق تانسا ئوينايىتىڭ؟ بۇ تۇرقۇڭ بىلەن بارساڭ، بىزگە نومۇس ئەمەسمۇ،— دەپتۇ. ئۇ گېپىنى تۈگىتىپلا، ئالدى-كەينىگە قارىماي، ئىككى ھاكاۋۇر قىزنى ئېلىپ شاپاشلاپ چىقىپ كېتىپتۇ. ئويىدە باشقا ھىچكىم قالماپتۇ، كۈل قىز ئانىسىنىڭ قەۋردى-سىدىكى ئورمان ياڭمىنىڭ تۈۋىگە بېرىپ مۇنداق دەپتۇ:

ئورمان ياڭمى دەرىخىم،
ئىرغىپ-لىڭشىپ قويغىنچۇ.
زەر-كۈمۈشتىن تىكىلگەن
كىيىم تاشلاپ بەرگىنچۇ.

دېگەندەكلا، قۇش ئۇنىڭغا زەر - كۈمۈشتىن تىكىلگەن بىر قۇر كىيىم ۋە بىر جۈپ مەشۇت بىلەن كۈمۈش يېنىدىن ئوقۇلغان ئاياق تاشلاپ بېرىپتۇ. كۈل قىز ئۇنى دەرھال كىيىپ رىپايە ئىكەن يول ئاپتۇ. ئۇنىڭ ئاچا - سىڭىلىلىرى ۋە ئوڭەي ئانىسى ئۇنى تونۇماي، چەتئەللىك مەلىكە بولسا كېرەك دېيىشىپتۇ، چۈنكى ئۇ زەر كىيىمنى كىيىۋالغاندىن كېيىن، بەكمۇ گۈزەللىشىپ كېتىپتەكەن. ئۇلار ئۇنىڭ كۈل قىز ئىكەنلىكىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەن، ئۇنى ئويىدە، ئوچاق ئالدىدىكى كۈل - توپىلار ئارىسىدا كۈلدىن پۇرچاق تېرىۋاتىدۇ، دەپ ئويلىغان ئىكەن. شاھزادە كېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن قول تۇتۇشۇپ تانسىغا چۈشۈپتۇ. شاھزادىنىڭ باشقا قىزلار بىلەن زادى ئوينىغۇسى كەلمەپتۇ، ئۇ كۈل قىزنىڭ قولىدىن چىڭ تۇتۇۋېلىپ قويۇپ بەرمەپتۇ. باشقىلار كۈل قىزنى تانسىغا تارتسا، شاھزادە:

— بۇ مېنىڭ ئوينىدىغان جورەم — دەيدىكەن.
كۈل قىز كەچكىچە ئويناپ، ئاخشىمى ئويىگە قايتماقچى بويىتۇ. شاھزادە:

— مەن سىزنى ئاپىرىپ قوياي، — دەپتۇ.
ئەسلىدە شاھزادە بۇ گۈزەل قىزنىڭ قايسى ئائىلىنىڭ قىزى ئىكەنلىكىنى بىلمەكچى بويىتكەن. ئەمما كۈل قىز شاھزادىنىڭ قېشىدىن قېچىپ ئوينىنىڭ كەينىدىكى كەپتەرخانىغا كىرىپ كېتىپتۇ. شاھزادە شۇ يەردە ئۇنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. كۈل قىزنىڭ ئاتىسى قايتىپ كەلگەندە شاھزادە:

— ئىسمى نامەلۇم بىر قىز كەپتەرخانغا كىرىپ كەتتى، —

دەپتۇ.

ئاتىسى ئىچىدە: “بۇ كۈل قىز بولۇپ قالغىنىتى؟” دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ كەپتەرخاننىڭ ئىشىگىنى ئېچىپتۇ، ئەمما ئىچىدە ھېچكىم يوق ئىكەن. ئاتىسى ۋە ئوگەي ئانىسى ھەم ئوگەي ئاچا-سىڭىللىرى ئويىگە قايتىپ كەلگەندە، كۈل قىز مەينەت كىيىملىرى بىلەن كۈل ئۈستىدە ياتقۇدەك، مورا بېشىغا قويۇلغان قارا چىراق پىل-پىل قىلىپ تۇرغۇدەك. ئەسلىدە، كۈل قىز كەپتەرخاننىڭ كەينى بىلەن قېچىپ ئورمان ياڭىغىنىڭ قېشىغا بېرىۋالغان ئىكەن. ئۇ چىرايلىق كىيىملىرىنى سېلىپ، قەۋرىگە قويغاندا، قۇش كېلىپ ئۇنى ئېلىپ كېتىپتۇ. ئۇ يەردە كۈل رەڭ چاپىنىنى كىيىۋېلىپ ئويىگە قايتىپتۇ-دە، ئاشخانىدىكى كۈل ئىچىدە ئولتۇرۇپتۇ.

ئىككىنچى كۈنى زىياپەت يەنە باشلىنىپتۇ. دادىسى، ئوگەي ئانا ۋە ئاچا-سىڭىللىرى كەتكەندىن كېيىن، كۈل قىز ئورمان ياڭىغىنىڭ تۈۋىگە كېلىپ مۇنداق دەپتۇ:

ئورمان ياڭىغى دەرىخىم،

ئىرغىپ-لىڭشىپ قويغىنچۇ.

زەر-كۈمۈشتىن تىكىلگەن

كىيىم تاشلاپ بەرگىنچۇ.

قۇش تۇنۇگۇنكىدىنمۇ ئىسىل بىر قۇر كىيىم تاشلاپ بېرىپتۇ.
ئۇ بۇ كىيىمنى كىيىپ تانىسىغا چۈشكەندە، ھەممە بىلەن ئۇنىڭ
گۈزەللىكىدىن ھەيران بوپتۇ. شاھزادە ئۇنى توت كوزى بىلەن
كۈتۈپ ئولتۇرغان ئىكەن، قىز كەلگەن ھامان ئۇنىڭ قولىدىن
تۇتۇپ، بىللە تانىسىغا چۈشۈپتۇ. شاھزادە باشقا قىزلار بىلەن
ئوينىماي كۈل قىز بىلەنلا ئويناپتۇ. باشقا يىگىتلەر كۈل قىزنى
تانىسىغا تارتسا، شاھزادە:

— بۇ مېنىڭ ئوينىيدىغان جورەم، — دەپتۇ.

كەچقۇرۇن قىز قايتقان چاغدا، شاھزادە يەنە ئۇنىڭ كەينىگە
كىرىۋېلىپ، ئۇنىڭ قايىسى ئائىلىدىن ئىكەنلىكىنى بىلىمەكچى
بولۇپتۇ. ئەمما قىز ئۇنىڭ قېشىدىن قېچىپ ئوينىڭ كەينىدىكى
باغچىغا كىرىپ كېتىپتۇ. — دە، باغچىدىكى مېۋىلىرى ساڭگىلاپ
تۇرغان ئامۇت دەرەخىگە خۇددى تىيىندەك ئەپچىلغىنە چىقىۋاپتۇ.
شاھزادە ئۇنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى بىلەلمەي ھاڭ- تاڭ بولۇپ
تۇرۇپ قاپتۇ ۋە قىزنىڭ ئاتىسى قايتىپ كەلگەندە، ئاتىسىغا:

— ھىلىقى ئىسمى نامەلۇم قىز يەنە قېچىپ كەتتى، ئۇ ئامۇت
دەرەخىگە چىقىپ كەتكەن ئوخشايدۇ، — دەپتۇ.

ئاتىسى: “كۈل قىز بولۇپ قالمىسۇن يەنە؟” دەپ ئويلاپتۇ.
ئۇ شوتتا ئەكېلىپ، دەرەخقە چىقىپتۇ، ئەمما دەرەختە ئىنىسى —
جىنىمۇ كورۇنمەپتۇ. ئاتىسى، ئوگەي ئانىسى ۋە ئوگەي ئاچا —
سىڭىللىرى ئاشخانغا كىرىپ قارىسا، كۈل قىز بۇرۇنقىدەكلا
ئاشخاندىكى كۈل ئۈستىدە ياتقۇدەك. ئەسلىدە ئۇ دەرەخنىڭ

يەنە بىر تەرىپىدىن چۈشۈپ، چىرايلىق كىيىملىرىنى ئورمان
ياڭىغىدىكى قۇشقا تاپشۇرۇپ بېرىپ، ئۆزىنىڭ كۈل رەڭ
چاپىنىنى كىيىۋالغان ئىكەن.

ئۈچىنچى كۈنى، ئانىسى، ئوگەي ئانىسى ۋە ئوگەي ئاچا-
سىڭىللىرى كەتكەندىن كېيىن، كۈل قىز يەنە ئانىسىنىڭ قەۋرد-
سىدىكى ئورمان ياڭىغى دەرىخىگە بېرىپ مۇنداق دەپتۇ:

ئورمان ياڭىغى دەرىخىم،
ئىرغىپ-لىڭشىپ قويغىنچۇ.
زەر-كۈمۈشتىن تىكىلگەن
كىيىم تاشلاپ بەرگىنچۇ.

شۇنداق قىلىپ، قۇش ئۇنىڭغا ئالدىنقى قېتىمقىلاردىكى-
دىنمۇ ئىسىل، ۋال-ۋۇل قىلىپ تۇرىدىغان بىر قۇر كىيىم ۋە
بىر جۇپ ئالتۇن كەش تاشلاپ بېرىپتۇ. ئۇ بۇ كىيىملەرنى
كىيىپ بەزمىگە كىرىپتۇ. كىشىلەر ئۇنى كورۇپ بەك ھەيران
بولۇشۇپ، نىمە دىيىشىنى بىلەلمەي قاپتۇ. شاھزادە ئۇنىڭ
بىلەنلا تانسا ئويناپتۇ. ئۇنى بىرەرسى تانىسىغا تارتسا،
شاھزادە:

— بۇ قىز بىلەن مەنلا ئوينايەن،— دەيدىكەن.
كەچ كىرگەندە، كۈل قىز ئويىگە قايتماقچى بولغاندا، شاھ-
زادە ئۇنىڭغا ھەمرا بولۇپ بىلىلە مېڭىپتۇ. قىز يەنىلا ئۇنىڭ

قىشىدىن قېچىپ كېتىپتۇ، شاھزادە ئۇنىڭغا يېتىشكە لەپەتتۇ. ئەمما بۇ قېتىم شاھزادە پەلەمپەيلەرگە قاراماي سۈرتكۈزۈپ قويغان ئىكەن. قىز پەلەمپەيدىن چۈشكەندە سول پۈتمىدىكى كەشنى قاراماغا چاپلىشىپ قاپتۇ. شاھزادە كەشنى ئېلىپ قارىسا، بۇ ناھايىتى سېپتا، نەپىس ئالتۇن كەش ئىكەن. ئىككىنچى كۈنى ئەتىگەندە شاھزادە كەشنى ئېلىپ كۈل قىزنىڭ دادىسىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ ۋە:

— بۇ كەش قايسى قىزىڭىزنىڭ پۈتمىغا دەل كەلسە، شۇ مېنىڭ خوتۇنۇم بولىدۇ، — دەپتۇ. بۇ سوز ئوگەي ئانىنىڭ ئىككى قىزىغا مايدەك يېقىپتۇ، چۈنكى ئۇلارنىڭ پۈتمىلىرى چىرايلىق ئىكەن. ئالدى بىلەن ئاچىسى كەشنى ئېلىپ كىيىپ باققىلى كىرىپ كېتىپتۇ، ئانىسى ئۇنىڭ يېنىدا قاراپ تۇرۇپتۇ. ئەمما ئۇنىڭ پۈتمىنىڭ بارماقلىرى يوغان، كەش كىچىك بولغانلىقتىن پۈتمىغا پاتماپتۇ. ئانىسى ئۇنىڭغا پىچاقنى سۇنۇپ:

— پۈتۈڭنىڭ بارماقلىرىنى يونۇۋەتسەن، خانىش بولساڭ، پىيادە يول مېڭىپ يۈرمەيسەن، — دەپتۇ. قىز پۈتمىنى يونۇۋېتىپ كەشنى كىيىپتۇ، كەشنىڭ تەسلىكتە يېتىپتۇ، قىز پۈتمىنىڭ ئاغرىغىغا چىداپ شاھزادىنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. شاھزادە ئۇنى ئۈزىگە خوتۇن قىلماقچى بولۇپ، ئاتقا مىنگۈزۈپ ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئۇلارنىڭ يولى كۈل قىزنىڭ ئانىسىنىڭ قەۋرىسى ئالدىدىن ئۆتدىكەن. ئۇلار تۇپراق بېشىدىن

ئوتۇپ كېتىۋاتقاندا، ئورمان ياڭغىدىكى ئىككى كەپتەر مۇنداق دەپ گۇگۇلاپتۇ:

گۇ-گۇ، گۇ-گۇ، گۇ-گۇ-گۇ،
ئالتۇن كەش قان تۇرىدۇ.
كچىك كەپتۇ قىزغا كەش،
جورىڭىز ئويىدىغۇ.

شاهزادە قارىسا، دىگەندە كلا ئۇنىڭ پۇتىدىن قان چىقۇۋات-
قۇدەك. ئۇ ئاتنىڭ بېشىنى كەپنىگە بۇراپ، مەن ئالدىغان قىز
بۇ ئەمەسكەن دەپ، قىزنى ئويىگە ئاپىرىپ قويۇپ، كەشنى
ئۇنىڭ سىڭلىسىغا كىيگۈزۈپ باقماقچى بوپتۇ. سىڭلىسى كەشنى
كىيىپ باققىلى ئويىگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭ تەلىپى ئوڭدىن
كېلىپ بارماقلىرى كەشكە پېتىپتۇ، ئەمما ئۇنىڭ پۇتىنىڭ تاپىنى
يوغان بولغانلىقتىن، پۇتى كەشكە چۈشمەپتۇ. ئانىسى ئۇنىڭغا
پىچاقنى سۇنۇپ:

— تاپىنىڭنى بىر ئاز يونۇۋەت، خانىش بولساڭ، پىيادە
مېڭىپ يۇرمەيسەن، — دەپتۇ.

قىز تاپىنىنى يونۇۋېتىپ، كەشنى تەستە كىيىۋاپتۇ-دە،
پۇتىنىڭ ئاغرىغىنىغا قارىماي، شاھزادىنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ.

شاهزادە بۇ قىزنى ئاتقا مىنگۈزۈپ ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئۇلار
ئورمان ياڭغىنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندە، ئىككى كەپتەر دەرەخستە

يەنە مۇنداق دەپ گۇگۇلاپتۇ:

گۇ-گۇ، گۇ-گۇ، گۇ-گۇ-گۇ،

ئالتۇن كەش قان بولۇپتۇ.

بۇ كەش قىزغا پاتماپتۇ،

جورنىڭز ئويىدىغۇ.

شاھزادە ئىككىشپ قىزنىڭ پۇتىغا قارىسا، پۇتىدىن ئاققان قان ئاق پايپىغىنى قىپ-قىزىل قىلىۋەتكەن ئىكەن. شاھزادە ئېتىنىڭ بېشىنى كەينىگە بۇراپ، بۇ قىزنىمۇ ئويىگە ئاپىرىپ قويۇپتۇ ۋە:

—بۇمۇ مەن ئىزلىگەن قىز ئەمەسكەن، سىلەرنىڭ باشقا قىزىڭلار يوقمۇ؟— دەپ سوراپتۇ.

—يوق،— دەپتۇ كۈل قىزنىڭ دادىسى،—بۇرۇنقى خوتۇن-نۇمدىن ۋىجىككەنە بىر قىزىم بار، ئۇ سىزگە باپ كەلمەيدۇ. شاھزادە ئۇنى چاقىرىپ چىقىڭلار دىگەن ئىكەن. ئوگەي ئانا:

—ۋاي جېنىمەي، بولمايدۇ، بولمايدۇ، ئۇ بەكمۇ مەيىنەت، ئۇنى باشقا ئادەمنىڭ ئالدىغا ئەپچىقلى بولمايدۇ،— دەپتۇ. ئەمما شاھزادە ئۇنى بىر كورمىسەم بولمايدۇ، دەپ چىڭ تۇرۇۋاپتۇ. ئوگەي ئانا ئامالسىزلىقتىن كۈل قىزنى چاقىرىپ بېرىپتۇ. كۈل قىز پۇت-قوللىرىنى پاكىز يۇيۇپ، شاھزادىنىڭ ئالدىغا چىقىپ تازىم قىپتۇ. شاھزادە كەشنى ئۇنىڭغا سۇنۇپتۇ، ئۇ ئورۇندۇققا ئولتۇرۇپ، قوپال ياغاچ كەشنى سېلىۋېتىپ،

ئالتۇن كەشنى كىيىپتۇ. كەش ئۇنىڭ پۇتىغا قۇيۇپ قويغاندەكلا
كەپتۇ. قىز ئورنىدىن تۇرغاندا، شاھزادە ئۇنىڭ چىرايىغا زەڭ
سېلىپ قاراپ، ئوزى بىلەن تانسى ئوينىغان گۈزەل قىزنىڭ
مۇشۇ قىز ئىكەنلىكىنى تونۇپ:

— مەن ئىزلىگەن قىز دەل مۇشۇ! — دەپتۇ.

ئوگەي ئانا، ئوگەي ئاچا — سىڭىللار بۇنىڭغا ھەيران قېلىپ،
تاتىرىپ كېتىپتۇ. شاھزادە كۈل قىزنى ئاتقا مىنگۈزۈپ ئېلىپ
كېتىپتۇ. ئۇلار ئورمان ياڭىقى دەرىخىنىڭ قېشىغا كەلگەندە،

ئىككى ئاق كەپتەر مۇنداق دەپ گۇگۇلاپتۇ:

گۇ-گۇ، گۇ-گۇ، گۇ-گۇ،
ئالتۇن كەش قان بولماپتۇ.
بۇ كەش قىزغا باپ كەپتۇ،
چىن جورىڭىز تېپىلىپتۇ.

ئىككى كەپتەر گۇگۇلاپ بولۇپ پەسكە چۈشۈپتۇ ۋە بىرى
كۈل قىزنىڭ ئوڭ مۇرىسىگە، بىرى سول مۇرىسىگە قونۇپتۇ،
قىزنىڭ تويى بولغان چاغدىمۇ شۇ قونغان پېتىچە تۇرۇپتۇ.

”ئۇزۇن بۇرۇن“ پاپا

[گېرمانىيە] خاۋى *

ھور-پەرىلەر ۋە سېھرىگەرلەر باغدات پادىشاسى ھاررۇن ئەمىر راشىد زامانىدىلا بولغان دەپ قاراش، بىز شەھەرلەردىكى بازارلاردا مەددا لاردىن ئاڭلىغان جىن-ئالۋاستىلار ۋە شاھزادە توغرىسىدىكى ھىكايىلەر توقۇپ چىقىرىلغان دەپ قاراش راسا يېڭىلىشقانلىق بولىدۇ. ھور-پەرىلەر ھازىرمۇ بار، مەن يېقىن-دىلا ئوز كوزۇم بىلەن كورگەن بىر ۋەقەنىڭ جىن-ئالۋاستى بىلەن چېتىشلىق ئىكەنلىكى ئېنىق. توۋەندە شۇ ۋەقەنى سىلەرگە سوزلەپ بېرەي.

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، سويۇملۇك ۋە تىنىم-گېرمانىيىنىڭ بىر مەشھۇر شەھىرىدە بىر موزدوز ئوتىكەن ئىكەن، ئۇ خوتۇنى

* خاۋى (1802—1827) نېمىس يازغۇچىسى. ئۇ ھىكايە-چوچەك يېزىشقا ئۇستا، گەرچە ئۇ 25 يېشىدا دۇنيادىن ئوتكەن بولسىمۇ، ئەمما بىر مۇنچە ھىكايىلەرنى يازغان، بۇلار 8 كىتاپ بولغان. بۇ ئەسەرلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۇ 24—25 ياش چېغىدا يەنى 2 يىل ئىچىدە ئېلان قىلغان.

بلەن ئاددى-ساددا، تېچ-خاتىرجەم كۈن كەچۈرىدىكەن؛
موزدوز كۈندۈزى كوچىنىڭ بۇلۇڭىدا ئولتۇرۇپ ئاياق كىيىم
يامايدىكەن، يېڭىسىنى تىكتۈرىدىغان خېرىدار چىقىپ قالسا،
يېڭى ئاياقمۇ تىكىدىكەن؛ ئۇ بەك كەمبەغەل بولۇپ، تېرە
ئالغۇدەك دەسمايىسى بولمىغاچقا، بۇنداق چاغلاردا ئۇنىڭغا ئاۋال
تېرە سېتىۋېلىشقا توغرا كېلىدىكەن. خوتۇنى ئىشىك ئالدىدىكى
كىچىك باغدىكى ئوتياش ۋە مېۋە-چېۋىلىرىنى ساتىدىكەن. ئۇ
ئايالنىڭ ئوزى پاكىز-رەتلىك، ئوتياشلىرى كىشىنى ئوزىگە
تارتقۇدەك بولغاچقا، ھەممەيلەن ئۇنىڭ نەرسىسىنى سېتىۋېلىشنى
ياقتۇرىدىكەن.

ئەر-خوتۇن ئىككىيلەننىڭ قاش-قاپىغى جايىدا، تەققى-
تۇرقى كېلىشكەن چىرايلىققىنا بىر ئوغلى بار ئىكەن، بۇ بالا
ئەمدىلا ئون ئىككى ياشقا كىرگەن بولسىمۇ، خېلى بوي تارتىپ
قالغان ئىكەن. ئۇ ئادەتتە كوكتات بازىرىدا ئانىسىنىڭ يېنىدا
ئولتۇرىدىكەن، ئاياللار ياكى ئاشپەز ئۇستاملار ئانىسىدىن
چىقىراق نەرسە سېتىۋېلىپ، نەرسىلەرنى كۆترەلمەي قالسا،
ئۇ نەرسىلەرنى كۆتىرىپ، ئۇلارنىڭ ئويلىرىگە ئاپىرىشىپ بېرىد-
ىدىكەن. ئۇ ھەر نوۋەت مۇشۇنداق ئىشقا بېرىپ قايتىپ كەل-
گەندە، كۆپىنچە، بىر تال چىرايلىق گۈل، بىر يارماق ياكى
بىرەر پارچە پېچىنە ئالغۇچ كېلىدىكەن، چۈنكى بۇ ئاشپەزلەرنىڭ
خوجايىنلىرى بۇ چىرايلىق بالىنىڭ ئويىگە كەلگىنىدىن ناھايىتى
خوشال بولۇپ، ئۇنىڭغا ھەر قېتىمدا ئۇ-بۇ نەرسىلەرنى

بېرىدىكەن.

بىر كۈنى موزدوزنىڭ خوتۇنى ئادەتتىكىدەك بەسەي، ھەر خىل كاپۇستا ۋە باشقا كوكتاتلار، سەي ئۇرۇقلىرى سېلىنغان سەۋەتلەرنى ئالدىغا قويۇپ بازاردا ئولتۇرۇپتۇ، بىر كىچىك سەۋەتتە يېڭى ئۈزگەن ئامۇت، ئالما ۋە ئۇرۇكلەرمۇ بار ئىكەن. ياگو—ئوغۇل بالىنىڭ ئىسمى—ئانىسىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، قوڭغۇراقتەك جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن:

—قېنى كېلىڭلار، ئەپەندىمىلەر، خانىملار! قاراپ بېقىڭلار بۇ بەسەي، كاپۇستىلارغا، ئەجەپمۇ ئوخشاپ كېتىپتىكەنغۇ! تەمى تىلىنى يارىدۇ! يېڭى ئامۇت، يېڭى ئالما ۋە تاتلىق ئۇرۇك، كىم ئالىدۇ؟ يىمىگەن ئارماندا، يىگەن دەرماندا، قېنى كېلىڭلار، باھاسى بەك ئەرزەن—دەپ توۋلايدىكەن. بالا ئاشۇنداق توۋلاپ تۇرسا، كىيىملىرى جۇل—جۇل، يۈزى ئېشەكنىڭ يۈزىدەك سوزۇق، قېرىپ دەرمانى قالمىغان، يۈزىنى قورۇق باسقان، كوزلىرى قىزارغان، ئىلمەك بۇرنى ئىككىگىچە ساڭگىلاپ چۈشكەن بىر موماي بازار تەرەپكە قاراپ كەپتۇ، ئۇنىڭ قولىدا ئۇزۇن بىر ھاسا بار ئىكەن، ئەمما ئۇنىڭ قانداق ماڭىدىغان—لىغىنى ھىچكىممۇ دەپ بېرەلمەيدىكەن؛ چۈنكى ئۇ پۇتغا شارىك بىكىتىۋالغاندەك دىكىكوكلاپ، ئۇ ياق—بۇ ياققا دەلدەڭشىپ ماڭىدىكەن، ئۇنىڭ مېڭىشى كىشىگە ھازىرلا مۇدۇرۇلۇپ يىقىلىپ چۈشىدىغاندەك تۇيۇلىدىكەن.

موزدوزنىڭ خوتۇنى بۇ ئايالغا زەڭ قويۇپ قارايتۇ. مۇشۇ

بازاردا سېتىقچىلىق قىلىپ كەلگىنىگە ئون ئالتە يىل بولغان موزدوزنىڭ خوتۇنى مۇنداق بىر قىسىملا ئادەمنى زادىلا كۆرۈپ باقمىغان ئىكەن. بۇ موماي دىككوكلاپ كەلگەن يېتى ئۇنىڭ ئالدىدىكى سەۋەتلەرنىڭ قېشىدا توختاپ، ئۇن-تىنسىز تۇرۇپتۇ، موزدوزنىڭ خوتۇنى بەك چوچۇپ كېتىپتۇ.

—سەن كوكتات ساتقۇچى شاننامۇ؟— دەپ سوراپتۇ موماي قاقىلداۋاتقان قاغىنىڭ ئاۋازىدەك سەت ئاۋاز بىلەن ۋە ھە دەپ بېشىنى گىلدەڭلىتىپ تۇرۇپ.

—ھەئە، مەن شاننا بولسىمەن،— دەپتۇ موزدوزنىڭ خوتۇنى،— نىمە ئالماقچىسىز؟

—كۆرۈپ باقاي، كۆرۈپ باقاي، كاپۇستىنى كۆرۈپ باقاي، كاپۇستىنى كۆرۈپ باقاي؛ سېنىڭدە مەن ئالغۇدەك نەرسە يوقتەك تۇرىدۇ. — موماي گېيىنى تۈگىتىپلا ئىگىشىپ سەۋەتكە قاراپتۇ ۋە سەۋەتكە قاپ. قارا مەيىنەت قولىنى سوزۇپ، ئومچۇكنىڭ پۇتىغا ئوخشاش ئۇزۇن بارماقلىرى بىلەن چىرايلىق قىلىپ رەتلىك تىزىپ قويۇلغان كاپۇستىنى مالتىلاپ بىر-بىرلەپ ئېلىپ، ئۇزۇن بۇرنىغا ئاپىرىپ پۇراپتۇ. بۇ موماينىڭ ئىسىل كاپۇستى-لارنى ئېلەشتۈرۈۋەتكەنلىگىنى كۆرگەن موزدوزنىڭ خوتۇنىنىڭ يۇرىكى پارە-پارە بولۇپ كەتكۈدەك بوپتۇ؛ ئەمما بىر نىمە دىيەلمەپتۇ؛ خېرىدار مالنى ئىلغاپ ئېلىشقا ھەقلىق-تە. بۇنىڭدىن باشقا، ئۇنىڭغا بۇ خوتۇن بەك قورقۇنچىلۇق بىلىنىپتۇ. موماي سەۋەتتىكى ئوتياشلارنى بىر-بىرلەپ كۆرۈپ بولغاندىن

كېيىن، غۇدۇڭشۇپ:

— يارامسىز مال، سېسىق ئوتياش، بىرىنىمۇ ياراتمىدىم،
بۇنىڭدىن ئەللىك يىل بۇرۇنقىسى كوپ ياخشى ئىدى. يارامسىز
مال، يارامسىز مال! — دەپتۇ.

ياگو بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ناھايىتى ئاچچىقلىنىپتۇ.
— ھەي، سەن راست يۈزسىز بىر قاقۋاش خوتۇن ئىكەن.
سەن، — دەپ ۋاقتراپتۇ ئۇ غەزەپ بىلەن، — سەن قاپ-قارا
قولۇڭ بىلەن بىر ئوبدان ئوتياشلارنى مالتىلاپ ئېلەشتۈرۈۋەتتىڭ،
يەنە تېخى ئۇلارنى ئۇزۇن بۇرنۇڭغا تەككۈزۈپ پۇرىدىڭ،
خەقلەر كورسە كىم ئالدىدۇ؟ ھەممە گۇنا ئۈزەڭدە تۇرۇپ،
بىزنىڭ نەرسىلىرىمىزنى ياراتماي كېتىشىڭنى كورەي تېخى!
ئوقۇپ قوي، كىنەز بېگىمنىڭ ئاشپەزلىرىمۇ بىزدىن ئوتياش
ئالدىدۇ!

موماي بۇ باتۇر بالغا بىر ئالىيىپتۇ-دە، قاقا قلاپ كۈلۈپتۇ،
كۈلگەندە تەرى شۇنداق سەتلىشىپ كېتىپتۇكى، ئادەمنىڭ
قۇسقۇسى كېلىدىكەن. ئۇ بوغۇق ئاۋاز بىلەن:

— بالا، ھەي بالا! سەن مېنىڭ ئۇزۇن بۇرنۇمنى، مېنىڭ
چىرايلىق ئۇزۇن بۇرنۇمنى ياراتمىدىڭمۇ؟ ساڭمۇ ئىگەككىچە
ساڭگىلاپ چۈشكەن مۇشۇنداق بىر بۇرۇن بەرگەي ئىلاھىم —
دەپتۇ-دە، بۇرۇلۇپ بەسەي سېلىنغان بىر سىۋەتنىڭ قېشىغا
كەپتۇ. ئۇ ئەڭ ئوبدان ئوخشىغان ئاپپاق بەسەينى قولغا ئېلىپ
كۈچەپ قىسىپتۇ، ئاندىن يەنە سىۋەتكە تاشلاپ قويۇپ، يەنىلا

”يارامسىز مال، ئەسكى بەسەي!“ دەپتۇ.

— ئەجەپمۇ بىزار بولدۇمغۇ بېشىڭنى گىلدىڭلىشىشىڭدىن، دەپ غەزەپ بىلەن ۋاقىراپتۇ بالا،— بوينۇڭ بەسەينىڭ يىلتىزىدەك ئىنچىكە ئىكەن، كاللاڭ سۋەتكە تېگىپ كەتسىلا ئۇزۇلۇپ كېتىدىغاندەك تۇرىدۇ؛ كاللاڭ سۋەتكە چۈشۈپ كەتسە، بەسەينى ئېلىشقا كىمىڭمۇ كوڭلى بارسۇن؟

— سەن مېنىڭ بۇ ئىنچىكە بوينۇمنى ياقتۇرمىدىڭمۇ؟— دەپتۇ موماي ھىجايغىنىچە غودۇڭشۇپ،— بوينۇڭ يوقاپ، بېشىڭ مۇرەڭگە چاپلىشىپ قالسۇن ئىلاھىم، شۇنداقتا سېنىڭمۇ كاللاڭ چۈشۈپ كەتمەيدىغان بولىدۇ!

— بالا بىلەن تەڭ بولۇپ، يوق گەپلەرنى قىلمىسلا،— دەپتۇ ئاخىر موزدوونىڭ خوتۇنى موماينىڭ مالتىلاپ، ئېلەشتۈرۈپ، پۇراپ بولۇپمۇ ياراتماي كېتىشلىرىدىن بەك خاپا بولۇپ،— ئالدىغان بولسىلا تېزىرەك ئېلىۋالسىلا، خېرىدارلىرىمىزنى قاچۇرۇۋەتتىلە!

— خوپ، سېنىڭ دىگىنىڭدەك بولسۇن،— دەپتۇ موماي ئۇنىڭغا زەردە بىلەن قاراپ قويۇپ،— مەن بۇ ئالتە بەسەينى ئالاي؛ ئايلا، مەن ھاسىغا چۈشۈپ قالغانمەن، بىر تۈپ بەسەينىمۇ كوتىرەلمەيمەن؛ ئوغلۇڭ بەسەينى ئويگە ئاپىرىشىپ بەرسۇن، مەن ئۇنىڭغا تاپان ھەققى بېرىمەن.

بۇ سەت مومايدىن قورقۇپ كەتكەن بالا ئاپىرىشىپ بېرىشنى خالىماي يىغلاپتۇ. لېكىن بۇنداق قېرى، ئاجىز بىر ئايالغا

شۇنچە ئېغىر نەرسىنى كۈتەرتكۈزۈپ قويۇش جىنايەت بولىدۇ دەپ قارىغان ئانىسى ئوغلىنى ئاپىرىشىپ بېرىشكە قاتتىق بۇيرۇپتۇ. بالا كوز يېشى قىلىپ تۇرۇپ ئانىسىنىڭ بۇيرۇغىغا بوي سۇنۇپتۇ، بەسەينى بىرلاتىغا يۈگەپ، مومايغا ئەگىشىپ بازاردىن چىقىپ كېتىپتۇ.

موماي بەك ئاستا ماڭدىكەن، ئۈچ چارەك سائەت ۋاقىت دىگۈدەك مېڭىپ، شەھەر ئىچىدىكى خېلى يىراق بىر يەرگە كەپتۇ؛ ئۇ ئاخىر قىغىر-سىغىر بىر كىچىك ئوينىڭ ئالدىغا كېلىپ توختاپتۇ. ئۇ يانچۇغىدىن داتلىشىپ كەتكەن بىر كونا تومۇر ئىلغۇنى ئېلىپ، ئۇنى چاققانلىق بىلەن ئىشىكتىكى بىر كىچىك توشۇككە ساپتىكەن، ئىشىك غىجىرلاپ، شار ت قىلىپلا ئېچىلىپ كېتىپتۇ. ياگو ئويگە كىرىپ ھاڭ-تاڭ قاپتۇ! ئوي شۇنداق ياسىداق، ھەشەمەتلىك ئىكەنكى، تورۇس بىلەن تاملىرى مەرمەردىن ئىكەن، ئوي جاھازىلىرى ئەڭ نەپىس قارا سەندەل ياغىچىدىن ياسالغان بولۇپ، ئالتۇن ۋە مەرۋايىتلار بىلەن بىزەلگەچكە ۋال-ۋۇل قىلىپ تۇرىدىكەن، يەرگە ئەينەك ياتقۇزۇلغان بولۇپ، سىلىقلىغىدىن ياگو نەچچە قېتىم تېپىلىپ يىقىلىپتۇ. موماي يانچۇغىدىن بىر كىچىك كۈمۈش نەينى چىقىرىپ، بىر نەغمىگە چېلىپتىكەن، ئاۋازى ئوينى بىر ئاپتۇ. شۇ زامات بىرنەچچە دېڭىز چوشقىسى پەلەمپەيدىن يۇگۇرەپ چۈشۈپتۇ؛ ياگو ئىككى پۇتى بىلەن ئورە ماڭدىغان، پۇتىغا كەش ئەمەس، بەلكى ياڭاق پوستى كىيگەن، ئۇچىسىغا ئىنسان كىيىمى، بېشىغا

ئەڭ يېڭىچە شىلەپە كىيىۋالغان بۇ نەرسىلەرنى كۆرۈپ بەك ئەجەپلىنىپتۇ.

— مېنىڭ ساپما كەشمىنى نەگە قويدۇڭلار، خۇمپەرلەر؟ — دەپ ۋاقىراپتۇ موماي ۋە قولىدىكى ھاسا بىلەن ئۇلارنى ئۇرۇپتۇ، ئۇلار چىقىراپ، ۋاي-دات دىيىشىپتۇ، موماي يەنە ۋاقىراپتۇ، — قاچانغىچە ساقلاتماقچى مېنى؟

ئۇلار ئالمان-تالمان پەلەمپەيدىن چىقىپ، تېرە ئەستەرلىك بىر جۈپ كوكس پوستىنى ئېلىپ كېلىپ، دەرھال موماينىڭ پۇتىغا كىيگۈزۈپ قويۇپتۇ.

ئەمدى موماينىڭ پۇتى پەقەت ئاخسىمايدىغان بوپتۇ. ئۇ ھاسسىنى تاشلاپ، ياگونى قولىدىن يېتىلەپ، ئەينەك پولدا ئۇچقاندەك مېڭىپتۇ. ئاخىر ئۇ ھەر خىل-ھەر ياڭزا نەرسە-كېرەكلەر قويۇلغان بىر ئويگە كېلىپ توختاپتۇ. گەرچە ئويدىكى ياڭاق ياغىچىدىن ياسالغان شىرە ۋە چىرايلىق ئەدىيال سېلىنغان سافالار ھەشەمەتلىك مېھمانخانغا لايىق نەرسىلەر بولسىمۇ، بۇ ئوي ئاشخانغا ئوخشايدىكەن.

— ئولتۇرغىن، — دەپتۇ موماي ناھايىتى تۇزۇت بىلەن ۋە شۇ ھامان ياگونى سافانىڭ بىر بۇلۇڭىغا بېسىپ ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، ئالدىغا بىر شىرە قويۇپ، چىقماي ئولتۇرۇشنى تاپ-لاپتۇ ۋە:

— ئولتۇرۇپ تۇرغىن، ئېغىر نەرسە كوتەردىڭ، ئادەمنىڭ كاللىسى دىگەن يېنىك چۈشمەيدۇ، يېنىك چۈشمەيدۇ، — دەپتۇ.

— موما! سىز غەلىتە گەپلەرنى قىلىۋاتىسىزغۇ؟ — دەپتۇ
ياگو، — مەن دىمىسىمۇ بەك چارچىدىم، لېكىن مەن ئادەم
كالىسىنى ئەمەس، ئوزىڭىز ئاپامدىن سېتىۋالغان بەسەينى
كوتىرىپ كەلدىم.

— ھەي، سەن يىڭىلىشىپ قالدىڭ، — دەپتۇ موماي كۈلۈپ
تۇرۇپ ۋە سىۋەتنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ، ئىچىدىن بىر ئادەمنىڭ
بېشىنى چېچىدىن قاماللاپ ئېچىقىپتۇ. بالا قاتتىق قورقۇپ
كېتىپتۇ. ئۇ بۇنىڭ زادى قانداق ئىش ئىكەنلىگىنى بىلەلمەپتۇ،
ئادەمنىڭ بېشى توغرىسىدىكى بۇ ئىشنى بىر كىم بىلىپ قالسا،
چوقۇم ئانام ئۈستىدىن ئەرز قىلىدۇ دەپ ئويلاپ، ئانىسىدىن
ئەنسىرەپتۇ.

— سەن ناھايىتى يۇۋاش بالا ئىكەنسىەن، ئەمدى ساڭا
ئازراق بىر نىمە بېرەي، — دەپتۇ موماي كۈسۈلداپ، — بىردەم
ساقلاپ تۇرغىن، ئازراق شورپا قىلىپ بېرەي، بىر ئىچىۋالساڭ،
تەمى ئومۇر بويى ئاغزىڭدىن كەتمەيدۇ.

ئۇ گېپىنى قىلىپ بولۇپ، يەنە نەينى چېلىپتۇ. ئاۋال ئىنسان
كىيىمى كىيىۋالغان، ئالدىغا پەرتۇق تارتقان، بەلۇغىغا قوشۇق
ۋە پىچاق قىستۇرۇۋالغان بىر مۇنچە دېڭىز چوشقىسى يۇگۇرەپ
كەپتۇ؛ ئارقىدىن تۈركچە كەڭ-كەڭ كالتە ئىشتان كىيىۋالغان،
ئورە ماڭىدىغان، باشلىرىغا يېشىل مەخمەلدىن دوپپا كىيىۋالغان
بىر توپ تىيىن سەكرىشپ كىرىپتۇ، ئۇلارنىڭ ناھايىتى تېزلىكتە
تامغا يامىشىپ چىقىپ، قازان، داس، تۇخۇم، خام قايماق،

كوكتات، ئۇن قاتارلىق نەرسىلەرنى ئوچاق بېشىغا تەكەپ قويۇشلىرىدىن ئۇلارنى ئاشخانا خىزمەتچىلىرى دېيىش مۇمكىن ئىكەن. موماي كوكس پوستى كەشنى كىيىۋېلىپ، ئوچاق بېشىدا پايپاسلاپ كېتىپتۇ، ياگو بۇ ئەھۋالنى كورۇپ، موماي ماڭا ئوبدان تاماق تەييارلايمەن دەپ ئىشلەۋاتىدۇغۇ دەپ ئويلاپتۇ. بىر پەستە ئوت راسا يالقۇنچاپ كويگىلى تۇرۇپتۇ، بىردەمدىن كېيىن قازاندىن ئىس چىقىپتۇ، قازان قايناپتۇ، ئاشخاننى مېزىلىك پۇراق قاپلاپتۇ. موماي پايپاسلاپ كېتىپتۇ، تىيىن بىلەن دېڭىز چوشقىلىرى ئۇنىڭ كەينىدىن قالماپتۇ، ئۇ ھەر قېتىم ئوچاق بېشىغا كەلگەندە ئۇزۇن بۇرنىنى قازانغا تىقىپ، قازانغا بىر قاراپ قويدىكەن. ئاخىر قازان پورۇخلاپ قايناپتۇ، قازاندىن پىژ-پىژ ئاۋاز چىقىپ، پۇرقۇراپ ھور چىقىپتۇ، كوپۇكلەر تېشىپ چىقىپ ئوتقا چۇشۇپتۇ. بۇ چاغدا موماي قازاننى ئېلىپ، شورپىنى بىر كۇمۇش تاۋاققا قۇيۇپ، ياگونىڭ ئالدىغا ئېپكېلىپ قويۇپتۇ.

— قېنى ئىچكىن، — دەپتۇ موماي، — مېنىڭ تەقىقى-تۇرقۇم ساڭا بەك ياراپ كەتتىغۇ، بۇ شورپىنى ئىچىۋالساڭ، سېنىڭ تۇرقۇڭمۇ مېنىڭكىدەك بولىدۇ، ناھايىتى ئۇستا بىر ئاشپەز بولسەن، شۇنداق بولغاندا ھۇنەرلىك بولۇپ قالسەن. ئەمما بەسەي قېنى؟ ھە، سەن ھەرقانداق قىلىپمۇ بەسەي تاپالمايسەن، نىمە ئۇچۇن ئاناڭ بەسەينى سىۋەتكە سالمىدى؟

ھىچنىمىگە قارىماي شورپا ئىچىۋاتقان ياگو ئۇنىڭ نىمىلەرنى

دەۋاتقىنىنى ئوچۇق ئاڭلىماپتۇ. ئۇنىڭغا ئانىسى بۇرۇن ئېتىپ بەرگەن نۇرغۇن ياخشى تاماقلارمۇ مۇشۇ شورپىغا يەتمەيدىغان. دەك سېزىلىپتۇ. شورپىدىن بەسەي بىلەن دورا-دەرمەكنىڭ ئىسىل پۇرىغى دىماققا ئۇرۇلۇپ تۇرىدىكەن، بىر پۇراپلا ئۇنىڭ پۇرىغىنىڭ ئاچچىق-چۇچۇك ئىكەنلىكىنى ھەم ناھايىتى قويۇق ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدىكەن. ئۇ بۇ ئىسىل شورپىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىر يۇتۇمىنى ئىچكەن چاغدا، دېڭىز چوشقىسى ئەرەپ ئىسىرىغىنى تۇتاشتۇرۇپتىكەن، ئۇنىڭ ئىچىدە كوكۇش ئىس ئۇزۇشكە باشلاپتۇ. بۇ ئىس بارغانسېرى كوپىيىپ ئۇنى قاپلاپ، بارا-بارا پەسكە چۈشۈپتۇ. ياگو بۇ ئىستا ئىسلىنىپ مەس بولغان-دەك بولۇپ قاپتۇ. ئۇ ئەمدى ئانامنىڭ قېشىغا قايتىشىم كېرەك دىمەكچى بوپتۇيۇ، لېكىن ئورنىدىن ئىرغىپ تۇرۇپلا، يەنە بېشى قېيىپ يىقىلىپ چۈشۈپتۇ، ئاخىر ئېسىنى بىلمەي موماينىڭ سافاسىدا ئۇخلاپ قاپتۇ.

ئۇ نۇرغۇن غەلىتە چۈشلەرنى كورۇپتۇ. ئۇنىڭغا موماي ئوزىنىڭ كىيىملىرىنى يېشىپ، تىيىن تېرىسگە يوگەپ قويغاندەك تۇيۇلۇپتۇ. ئەمدى ئۇ تىيىندەك سەكرەپ-تاقلىيالايدىغان، ئومۇلەپ ماڭالايدىغان بوپتۇ. ئۇ تىيىن ۋە دېڭىز چوشقىلىرى بىلەن ئالاقە قىلىدىغان، ئۇلار بىلەن بىللە موماينىڭ ئىشىنى قىلدىغان بوپتۇ، بۇ تىيىن ۋە دېڭىز چوشقىلىرى ناھايىتى ئەدەپ-لىك ئىكەن. ئۇ دەسلەپتە ئاياق سۇرتۇش ئىشىغا، يەنى موماينىڭ كەش قىلىپ كىيىدىغان كوكۇس پوستىنى مايلاپ، ئاندىن

پاقرىتىپ سۇرتۇش ئىشىغا تەقسىم قىلىنىپتۇ. ئۇ ئۆيىدە دادىسىغا ياردەملىشىپ ئاياق مايلاپ باققان بولغاچقا، بۇ ئىشىقا قولى ئوبدان كېلىدىكەن. بىر يىلچە ۋاقت ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ يەنە بىر چۇش كورۇپتۇ. چۇشىدە ئۇ باشقا تىيىنلار بىلەن بىللە كۈن نۇرىدىكى ئۇششاق توزاڭلارنى سۇزۇۋېلىپ، ئاندىن ئۇنى تاسقاش ئىشىغا ئەۋەتلىپتۇ، بۇ ئۇششاق توزاڭلار موماينىڭ ئەڭ ياخشى كوردىغان ئوزۇغى ئىكەن. بۇ موماي كوماك بولغانلىقتىن، باشقا نەرسىلەرنى چاينىيالىمىغاچقا، بۇ ئۇششاق توزاڭدىن بولكا ئەتكۈزۈپ يەيدىكەن.

ئارىدىن يەنە بىر يىل ئۆتۈپتۇ، ئۇ يەنە بىر توپ چاكارلار ئارىسىغا ئەۋەتلىپتۇ، بۇ چاكارلار مومايغا ئىچىدىغان سۇ تەييارلايدىكەن. ئۇلار بىر كۆلچەك قېزىپ، ياكى ھويلىغا بىر چىلەك قويۇپ يامغۇر سۈيى ئېلىۋالسىلا بولىدىمۇ دەپ قالماڭ، ئىش بۇنداق ئاددى ئەمەس. تىيىنلار—ياگومۇ شۇلار قاتارىدا—ئورمان ياكى پۈستى بىلەن ئەتىرگۈل بەرگىدىكى شەبەنەنى يىغىۋالىدىكەن، موماينىڭ ئىچىدىغان سۈيى مانا مۇشۇ ئىكەن. موماي سۇنى ئادەتتىن تاشقىرى كۆپ ئىچكەچكە، سۇچىلارنىڭ ئىشى ناھايىتى ئېغىر ئىكەن. بىر يىلدىن كېيىن ئۇ ئوي ئىچىدە ئىشلەيدىغان بولۇپ، پۈل سۇرتىدىغان بوپتۇ. پۈل ئەينەك بولغاچقا، ئادەم بوش تىنىسىمۇ، ئىزى قالىدىكەن، شۇڭا بۇمۇ ئاسان ئىش ئەمەس ئىكەن. ئۇلار مۇشۇنداق پۈلنى سۇرتىدىغان چاغدا پۇتلىرىغا ئەسكى لاتا يۈگۈۋالىدىكەن، مۇشۇنداق قىلغان.

دىلا ئوينىنىڭ ئىچىدە ماڭغىلى بولىدىكەن. توتىنچى يىلغا كەلگەندە، ئۇ ئاخىر ئاشخانغا يۆتكىلىپتۇ. بۇ پەقەت ئۇزاق مۇددەت سىناقتىن ئۆتكەن ئادەملا قىلىدىغان شەرەپلىك ئىش ئىكەن. ياگو دەسلەپتە ئاشخاندا ئىشچى بولۇپ ئىشلەپتۇ، كېيىن بىرىنچى دەرىجىلىك ئاشپەز بولۇپ كۆتىرىلىپتۇ، ئۇ ھەرقانداق ئاش-تالماق ئېتىشكە بەك ئۇستا ئىكەن، تېخنىكىسىنىڭ شۇنچە ئوسۇپ، تاماققا شۇ قەدەر ئۇستا بولۇپ كەتكىنىگە ھەتتا ئۆزىمۇ دائىم ھەيران بولىدىكەن. ئىككى يۈز خىل ئوزۇق بىلەن پىچىنە ياساش، يەر يۈزىدىكى جىمى كۆكتات بىلەن شورپا ئېتىش ھەممىدىن تەس ئىش ئىكەن. لېكىن ئۇ بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆگىنىۋاپتۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەم تېز، ھەم ئوخشى-نىپ ئېتىدىكەن.

ياگو يەتتە يىلچە ۋاقىت ئىچىدە موماينىڭ خىزمىتىدە بوپتۇ. بىر كۈنى موماي كوكس پوستى كەشنى سېلىپ، قولىغا سېۋەت ۋە ھاسسىنى ئېلىپ بىر ياققا چىققاچى بوپتۇ؛ ئۇ ياگوغا بىر چوچىنى پاكىز يۇڭداپ، قوسىغا توشقۇزۇپ كۆكتات تىقىپ، ساپ-سېرىق كاۋاپ قىلىپ قويغىن، قايتىپ كېلىپ يەيمەن دەپ بۇيرۇپتۇ. ياگو ئىشقا قائىدە بويىچە تۇتۇنۇپتۇ. ئۇ چوچىنىڭ بويىدىن تۇتۇۋېلىپ قايناق سۇغا بېسىپتۇ، ئاندىن تۈكىنى ناھا-يىتى ئۇستىلىق بىلەن يۇڭداپ، چوچىنى پاك-پاكىز قىلىپتۇ، ئاندىن ئىچى-قارنىنى ئېلىۋېتىپ، كۆكتات ئادالاشقا تەمىشلىپتۇ. ئۇ كۆكتاتخانىغا كىرىپ ئاغزى ئوچۇق بىر تام ئىشكاۋىنى

كورۇپتۇ. بۇنى ئۇ زادىلا كورۇپ باقمىغان ئىكەن. ئۇ، ئىچىدە نىمە باردۇ، كىرىپ كورۇپ باقمايمۇ، دەپ قىزىقىسىنىمىتۇدە، ئىچىگە كىرىپتۇ. قارىسا، نۇرغۇن سۋەت تۇرغۇدەك، سۋەتلەر دىن دىماق يارغۇچ خۇش پۇراق گۇپۇلدەپ كېلىپ تۇرغۇدەك. ئۇ بىر سۋەتنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ قارىغان ئىكەن، شەكلى بىلەن رەڭگى بەك غەلىتە، غولى بىلەن يوپۇرماقلىرى قارا كوك، بىر تال قىپ-قىزىل گۈلى بار، گۈل بەرگىنىڭ چورسى ساپ-سېرىق بىر خىل ئوسۇملۇك كورۇنۇپتۇ. ئۇ بۇ گۈلگە بىر دەم قاراپ تۇرۇپتۇ، ئاندىن پۇراپتۇ، ئىسىل پۇراق دىمىغىغا ئۇرۇ-لۇپتۇ، بۇ پۇراق موماي ئېتىپ بەرگەن شورپىنىڭ پۇرىغىغا ئوپ-ئوخشاش ئىكەن. پۇراق بەك كۈچلۈك بولغاچقا، ئۇ چۈش-كۈرۈشكە باشلاپتۇ ۋە بارغانسېرى قاتتىق چۈشكۈرۈپتۇ-دە، ئاخىردا چۈشكۈرۈۋېتىپ ئويغىنىپ كېتىپتۇ.

ئويغىنىپ موماينىڭ سافاسىدا يېتىۋاتقانلىغىدىن ھەيران بولۇپ ئەتراپقا كوز تاشلاپتۇ. "ياق، مۇمكىن ئەمەس، بىر ئادەم قانداقسىگە بۇنداق راست ئىشتەك چۈش كورسۇن!" دەپتۇ ياگو ئوزىگە ئوزى، "بىراق مەن شۇنداق دەپ دەرھال قەسەم بېرە-لەيمەنكى، مەن ھەقىقەتەن بىر پەسكەش تىيىنغا ئايلىنىپ، دېڭىز چوشقىسى ۋە باشقا قۇرۇت-قوڭغۇزلار بىلەن بىللە ئىش-لىگەن، بەلكى تېخى ئاشپەزمۇ بولغان. ئەگەر بۇ ئىشلارنى ئانامغا ئېيتىپ بەرسەم، ئۇ ئۇچەيلىرى ئۇزۇلگۈدەك كۈلۈشى مۇمكىن! لېكىن ئۇ بازاردا ماڭا ھە-ھۇ دىيىشمەي، نىمە دەپ

خەقنىڭ ئويدىدە ئۇخلاپ يۇرسەن دەپ كايىماس، ھە؟“ ئۇ شۇنداق ئويغا كەپتۇ-دە، شاققىدا ئورنىدىن تۇرۇپ، ماڭماقچى بوپتۇ. ئەمما ئۇ ئۇخلاۋېرىپ پۇت-قوللىرى ئويۇشۇپ قالغان، بېشى خالغانچە مىدىرلاتقىلى بولمايدىغان بولۇپ قالغان ئىكەن، خۇسۇسەن بويىنى قېتىپلا قالغان ئىكەن. ئۇنىڭغا ھەممە ئىش-بېشى گاڭگىرىغىچە ئۇخلاش، بۇرنىنىڭ ھە دىگەندىلا ئىشكاپقا ياكى تامغا، يا بولمىسا ئىتتىك ئورۇلگەندە ئىشكە تېگىشى بەك كۈلكىلىك تۇيۇلۇپتۇ. تىيىن بىلەن دېڭىز چوشقىلىرى گويا ئۇنى ئويىگە ئۇزىتىۋاتقاندىك، ئۇنى چورىدىۋېلىپ چىرىلد-شىپتۇ، ئۇ يان-بۇ يان قاترىشىپتۇ. ئۇ بوسۇغىدىن ئاتلاپ چىققان چاغدا، بۇ نازۇك، ئوماق ھايۋانلارنى راستلا بىللە مېڭىشقا تەكلىپ قىلغان ئىكەن، ئەمما ئۇلار ياڭاق پوستى كىيىۋالغان ئاياقلىرى بىلەن تېپىلغان پېتى تېزدىن ئويىگە كىرىپ كېتىپتۇ، ئۇ ئۇلارنىڭ يىراقتىن كەلگەن يىغا ئاۋازىنى ئاڭلاپتۇ.

موماي ئۇنى باشلاپ بارغان يەر شەھەرنىڭ خېلى چەت بۇرجىكى ئىكەن، بۇ يەردە كوچا ناھايىتى تار بولۇپ، ئادەملەر تىقما-تىقماق بولۇپ كەتكەنلىكتىن، ئۇ ئادەملەرنىڭ ئارىسىدىن چىقالمىغىلى تاسلا قاپتۇ. ئۇ كىشىلەرنىڭ تۇشمۇ-تۇشتىن: ”ھوي، ئاۋۇ سەت يەر پاپىسىغا قاراڭلار! نەدىن كېلىپ قالغاندۇ؟ ھوي، ئۇنىڭ بۇرنى نىمانداق ئۇزۇن، بويىنى يوق ئىكەن، سەت قارا قولنى دىمەمسىلەر تېخى!“ دەپ ۋاقىراشلىرىدىن، ”بۇ ئەتراپقا بىرەر پاپا-پەتەك كېلىپ قالغان ئوخشايدۇ“ دىگەن

ئويغا كەپتۇ. باشقا ۋاقتلاردا بولسا، ئۇ چوقۇم كىشىلەر توپىنىڭ ئارقىسىدىن يۈرگەن بولاتتىكەن، چۈنكى ئۇنىڭ گىمىنات ئادەم ياكى پاكار ئادەمنى، ياكى چەتئەللىكلەرنىڭ غەلىتە كىيىملىرىنى بەك كورگۈسى بار ئىكەن، بىراق ئۇ ھازىر تېزىرەك قايتىپ ئانىسى بىلەن كورۇشمەكچى بولغاچقا، ئۇنداق قىلماپتۇ.

ئۇ بازارغا كەلگەندىن كېيىن، قورقۇنچلۇقتا يۈرىكى سېلىپ كېتىپتۇ. ئانىسى تېخىچە مەۋە قاچىلانغان سەۋەتنى ئالدىغا تىزىپ قويۇپ ئولتۇرغۇدەك، ئۇ، ھەر ھالدا ئانچە ئۇزاق ئۇخلىمىغان ئوخشايەن، دەپ ئويلاپتۇ، لېكىن ئۇ يىراقتىنلا ئانىسىنىڭ خېرىدارلارنى چاقىرماي، ئىگىنى تۇتۇپ يەرگە قاراپ ئولتۇرغانلىغىنى كورۇپ، قاتتىق قايغۇ-ھەسرەت ئىچىدە قالغان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ ئانىسىنىڭ قېشىغا بارغاندا، ئانىسىنىڭ چىرايىنىڭ ئادەتتىكىدىن بەك تاتىرىپ كەتكەنلىگىنىمۇ سېزىپتۇ. ئۇ ئارىسالدا بولۇپ، نىمە قىلىشنى بىلەلمەي قاپتۇ. ئاخىر ئۇ غەيرەتكە كېلىپ، تۇيدۇرماستىن ئانىسىنىڭ ئارقىسىغا ئوتۇۋاپتۇ-دە، يېقىنلىق قىلىپ قولىنى ئانىسىنىڭ بىلىگىگە قويۇپ:

— ئانا، مەجەزىڭىز يوقمۇ نىمە؟ مەندىن خاپا بولۇپ قالدى-گىزمۇ؟— دەپتۇ.

موزدوزنىڭ خوتۇنى ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ بىرلا قاراپتۇيۇ، قورقۇپ ۋاقىراپ تاشلاپتۇ ۋە ئارقىسىغا داچىپ:

— مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ نىمە قىلىسەن سەت پاپا؟— دەپ ۋاقىراپتۇ، — ماڭ، كوزۇمدىن يوقال! مەن بۇنداق چاقچىڭىنى

كوتەرمەيمەن.

— ئانا، نىمە بولدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ ھەيران قالغان ياگو، — چوقۇم بىتاب ئوخشايسىز، بولمىسا، ئوز ئوغللىڭىزنى قوغلىمىغان بولاتتىڭىز؟

— نېرى كەت دىگەندىكىن دەرھال كەت! — دەپتۇ شاننا خانىم ئاچچىغىدا جاۋاپ قايتۇرۇپ، — ھىلە — نەيرەڭ بىلەن مېنىڭ پۇلۇمنى ئالدىۋالسىمەن دەپ خىيال ئەيلىمە، نىجىس ئالۋاستى. ” راست، ئۇنىڭ ئەقىل نۇرىنى خۇدايىم ئېلىپ كېتىپتۇ! “ دەپتۇ ئىچى سېرىلگەن بالا ئوز ئوزىگە، ” ئاپامنى قانداق قىلىپ ئويىگە ئاپىرارمەن؟ “

— جېنىم ئاپا، ئەمدى ئۇققانىسىز، ماڭا سەپسىلىپ قارىڭا، مەن راستلا سىزنىڭ ئوغللىڭىز ياگو بولسىمەن!

— يوق گەپنى قىلىپ، ھازىرمۇ ماڭا چاقچاق قىلىپ يۈرگە. نىنى تېخى، تازا بەگۋاش نەرسە ئىكەن، — دەپتۇ شاننا يېنىدىكى بىر ئايالغا، — بۇ پاپىنى كورمەملا، ئۇ بۇ يەردە تۇرسا، چوقۇم خېرىدارلىرىمنى قاچۇرۇۋېتىدۇ، ” مەن راستلا سىزنىڭ ئوغللىڭىز ياگو بولسىمەن “ دەپ، مېنى مەسخىرە قىلىپ كەتكىنىنى تېخى! ھۇ يۇزسىز، بەچچىغەر!

ئەتراپتىكى ئاياللار ئورنىدىن تۇرۇشۇپ، ياگونى تىللاپتۇ. ھەممىگە مەلۇمكى، بازاردىكى يايىمچى ئاياللار ۋەقەنىڭ قانداق ئېكەنلىكىنى ئوبدان بىلىدىكەن. ئۇلار بەختسىزلىككە ئۇچرىغان بىچارە شاننانىڭ دەردىگە دەرت قوشۇپ چاقچاق قىلماسلىغىڭ

كېرەك ئىدى، ئۇنىڭ چىرايلىق ئوغلىنى بۇندىن يەتتە يىل ئىلگىرى بىر ئالدامچى ئالداپ ئېلىپ كەتكەن دەپ ياگونى ئەيىپ-لەپتۇ. ئۇلار ياگوغا: دەرھال يوقال، بولمىسا تاياق يەيسەن، سېنى تاتىلاپ ئولتۇرۇۋېتىمىز، دەپ ھەيۋە قىپتۇ.

بىچارە ياگو ھاڭ- تاڭ بولۇپ قاپتۇ. ياگو، بۇگۈن ئەتىگەندە ئانام بىلەن بازارغا كېلىپ، ئۇنىڭغا مەۋە- چەۋىلەرنى ئوبدان تىزىشىپ بەرگەن ئەمەسمىدىم؟ كېيىن بىر موماينىڭ نەرسىلىرىنى ئاپىرىشىپ بېرىپ، ئۇنىڭكىدە بىر قانچە شۇپا ئىچتىم، بىر دەم ئۇخلاپ قاپتىمەن، ئەمدى قايتىپ كەلدىمغۇ؟ لېكىن ئانام بىلەن خوشنا ئاياللارنىڭ يەتتە يىل بولدى دىگىنى نىمىسى! تېخى مېنى رەزىل پاپا دەپ تىللاۋاتىدۇ! مەن زادى نىمە ئىش قىپتىمەن؟ دەپ ئويلاپتۇ. ئانىسىنىڭ ئوزىنىڭ بىر ئېغىز گېپىنىمۇ ئاڭلىغۇسى كەلمىگەنلىكىنى كورگەن ياگونىڭ كوزلىرىدىن بۇلاق- تىن بۇلدۇقلاپ چىققان سۇدەك ياش ئېقىپتۇ، قەلبى ئەلەمگە تولۇپ كۆچىنى بويلاپ مېڭىپ، دادىسىنىڭ ياماقچىلىق دۇكىنىغا كەپتۇ. ئۇ ئىچىدە: ”بېرىپ باقاي، ئۇمۇ مېنى تونۇماي قالارمۇ. ئىشىك ئالدىدا تۇرۇپ، دادام بىلەن پاراڭلىشىپ كورەي“ دەپ ئويلاپتۇ. ياگو موزدوزخانغا كېلىپ، ئىشىك ئالدىدا تۇرۇپ ئىچكىرىگە قاراپتۇ. ئىش بىلەن بولۇپ كەتكەن موزدوز ئۇنى كورمەپتۇ. موزدوز بىر چاغدا توساتتىن بېشىنى كوتىرىپ ئىشىككە قاراپتۇ- دە، چوچۇپ كېتىپتۇ، قورققىنىدىن قولدىكى ئاياق، يىپ ۋە بىگىزىلەر يەرگە چۈشۈپ كېتىپتۇ.

—ۋوي، ئاللا، بۇ قانداق نەرسە، بۇ زادى قانداق نەرسە!— دەپ ۋاقراپ كېتىپتۇ موزدوز.

—سالام، ئۇستام!— دەپتۇ بالا دۇكانغا كىرىپ، —ئوبدان تۇردىڭىزمۇ؟

—ھالم بەك خاراپ، بەك خاراپ، كىچىك ئەپەندىم!— دەپتۇ دادىسى. دادىسىنىڭ تونۇمغانلىغىغا ياگو بەك ھەيران بوپتۇ، دادىسى سوزىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ، —ئىشقا قول ئەپلەش-مەيدىغان بولۇپ قالدى. ئوزەم يالغۇز، ھازىر ياشنىپ قالدىم، بىر ئادەم ياللاي دىسەم، قۇربىم يەتمەيدۇ.

—ئوغلنىڭ يوقمۇ؟ ئوغلنىڭ بولسا ياردەمچى قىلىۋالسىڭىز، بارا-بارا ئەسقىتىپ قالىدۇ،— دەپتۇ بالا سوزىنى داۋاملاشتۇرۇپ. —مېنىڭ ئەسلىدە ياگو ئاتلىق بىر ئوغلۇم بار ئىدى، بولغان بولسىغۇ ھازىر يىگىرمە ياشلارغا كىرىپ قالغان، ئىگىز بويلىق، زىرەك يىگىت بولغان بولاتتى، ئۇ بولغان بولسا، بەك ئەسقاتقان بولاتتى، ئامال قانچە، تەلىم شۇنچىلىكتە! ئۇ ئون ئىككى يېشىدىلا زىرەكلىكى كورۇلۇشكە باشلىغان ئىدى، نۇرغۇن ھۈنەر ئوگىنىۋالغان ئىدى، تەقى-تۇرقىمۇ كېلىشكەن بالا بولغان ئىدى. ئۇ بولغان بولسا، نۇرغۇن خېرىدارلار كەلگەن بولاتتى، مەنمۇ ياماقچىلىق قىلىپ ئولتۇرماي ناھايىتى تېزلىكتە يېڭى ئاياقلار تىككەن بولاتتىم! لېكىن بۇ دۇنيادا ئىش دىگەن مەن ئويلىغاندەك بولمىدى!

—ئوغلنىڭ نەگە كەتتى؟— دەپ سوراپتۇ ياگو تىترەڭگۇ

ئاۋاز بىلەن دادىسىدىن.

— كىم بىلىدۇ، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ دادىسى، —
بۇنىڭدىن يەتتە يىل ئىلگىرى، دۇرۇس، ھازىر يەتتە يىل بويىچە
ئۇنى بازاردا بىرسى ئالداپ ئېلىپ كەتكەن.
— يەتتە يىل ئىلگىرى! — دەپ ۋاقىراپ تاشلاپتۇ ياگو ھەي-
ران بولۇپ.

— شۇنداق، كىچىك ئەپەندىم! يەتتە يىل ئىلگىرى؛ ئېسىمدە
ناھايىتى ئېنىق تۇرۇپتۇ، خۇددى بۈگۈن بولۇپ ئۆتكەن ئىشتەكلا
تۇرىدۇ. ئايلىمنىڭ يىغلاپ-قاخشاپ ئويگە قايتىپ كەلگەنلىكى،
ئىزدىمىگەن يېرى قالمىغانلىقى، ئەمما ھىچنەدىن تاپالمىغانلىقى
ھازىرمۇ ئېسىمدە. بىر كۈنى بولمىسا بىر كۈنى ھامان مۇشۇنداق
ۋەقە يۈز بېرىدۇ دەپ دائىم ئويلايتتىم، دائىم دەيتتىم. ياگو
ھەقىقەتەن چىرايلىق بالا بولغان ئىدى، ئۇنى چىرايلىق
دىمەيدىغان بىر مۇئادەم يوق ئىدى. ئايلىم مۇشۇنداق بىر بالە-
نىڭ بولغانلىغىدىن ناھايىتى مەغرۇرلىناتتى، باشقىلار بالىنى
ماختىسا، ئۇ بەك خوشال بولاتتى، دائىم ئۇنى كاتتىلارنىڭ
ئويىگە كۆكتات-پوكتات ئاپىرىپ بېرىشكە ئەۋەتەتتى. بۇمۇ
بولدىغان ئىش، ئەلۋەتتە؛ ھەر قېتىمدا خەقلەر ئۇنىڭغا نۇرغۇن
نەرسە-كېرەك بېرەتتى. ئەمما مەن: ”ئېھتىيات قىلايلى! چوڭ
شەھەردە ئەسكى ئادەم كۆپ بولىدۇ، ياگوغا ئوبدان قارايلى!“
دەپمۇ ئېيتقان ئىدىم. دەرۋەقە، ئىش مەن دىگەندەكلا بولۇپ
چىقتى. بىر كۈنى بازارغا بىر سەت قاقۋاش خوتۇن كەپتىكەن،

ئۇ خېلىغىچە باھا قويۇشۇپ، ئاخىر بىر تالاي مۇئە-چمۇ ۋە كوكتات ئاپتۇ، ئۇ خوتۇن نەرسىلەرنى ئۈزەم ئەپكېتەلمەيمەن دىسە، كوڭلى يۇمشاق ئايىلىم بالنى ئاپىرىشىپ بېرىشكە قېتىپ قويۇپتۇ، شۇنىڭدىن تارتىپ ئۇنى ئىككىنچى كورمىدۇق.

— شۇ ئىشقا ھازىر يەتتە يىل بولدى دىدىڭىزما؟

— بۇ يىل ئەتىيازدا يەتتە يىل بولدى. بىز ئۇنى ئىزدەپ ئېلان چىقاردۇق، ئويمۇ-ئوي سۇرۇشتۇردۇق، نۇرغۇن كىشىلەر بۇ كېلىشكەن بالنى تونۇيتتى، ياخشى كورەتتى، ئۇلار تېخى يېقىندا بىز بىلەن بىللە ئىزدىدى، ئەمما ھېچقانداق نەتىجە چىقمىدى. كوكتات ئالغۇچى موماينىمۇ ھېچكىم تونۇمايدىكەن. توقسان ياشقا كىرگەن بىر موماي، ئېھتىمال، جادۇگەر خوتۇن كىلتوۋىس بولسا كېرەك، ئۇ ھەر ئەللىك يىلدا شەھەرگە بىر قېتىم كىرىپ نەرسە-كېرەك ئالىدۇ دىدى.

ياگونىڭ دادىسى گەپ قىلغاچ كەشنى قاتتىق بولقۇلاپ ئۇرۇپ، ئىككى قولى بىلەن يىمىنى ئۇزۇن قىلىپ تارتىپتۇ. بالا ئوزىنىڭ بېشىدىن نىمە ئىشلار ئۆتكەنلىگىنى، ئوزىنىڭ چۈش كورگەن ئەمەس، بەلكى جادۇگەر خوتۇننىڭ قولىدا يەتتە يىل تىيىن بولغانلىغىنى بارا-بارا چۈشىنىپتۇ. ئۇنىڭ يۇرگى غەزەپ-تىن يېرىلغۇدەك بوپتۇ، قاتتىق ھەسرە تېلىنىپتۇ. ئۇنىڭ يەتتە يىللىق ياشلىق باھارىنى ئوغرىلاپ كەتكەن قېرى خوتۇن ئۇنىڭغا نىمە ھەق بەردى قېنى؟ ئۇ كوكسى پوستىدىن قىلغان ساپىما كەشنى پاقىرىتىۋەتمىدىمۇ؟ ئەينەك پوللۇق ئويىنى پاك-پاكىز

قىلشۇە تىمدىمۇ؟ ئۇ دېگىز چوشقىلىرىدىن ئاشپەزلىكىنىڭ ھەممە
سىرنى ئۇگىنىۋالغانغۇ؟ ئۇ دۇكاندا خېلىغىچە تۇرۇپ، ئورنىغا
تەقدىرىنى ئويلاپتۇ. ئاخىردا دادىسى ئۇنىڭدىن:

— كىچىك ئەپەندىم، مېنىڭ بۇ تەييار قىلىپ قويغان نەرسى
سىلەرم ئېھتىمال سىزگە ياراپ قالار؟ — دەپ سوراپتۇ ۋە:
— بىر كىشىلىك يېڭى ئاياق سېتىۋېلىڭ، ئېھتىمال..... دەپتۇ
ئۇ كۆلۈمسىرەپ تۇرۇپ قوشۇمچە قىلىپ، — ئېھتىمال، بۇرنىڭىزغا
بىر قاپ ئالارسىز؟

— مېنىڭ بۇرنۇمغا نىمە بوپتۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ياگو، — نىمە
ئۈچۈن ئۇنىڭغا قاپ ئالدىكى نىمەن؟

— خەير، بوپتۇ، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ موزدوز، — ئېلىش —
ئالماسلىق ئىختىيارىڭىز؛ گەپنىڭ راستىنى ئېيتسام، ئەگەر مېنىڭ
بۇرنۇم شۇنداق قورقۇنچلۇق بولىدىغان بولسا، چوقۇم بىنەپشە
رەڭلىك تېرىدىن بىر قاپ ياساپ، كىيدۈرۈپ قويغان بولاتتىم.
قاراڭ، مەندە تەييار تېرە بار، بەك چىرايلىق، راست گەپنى
قىلسام، بۇرنىڭىزغا كەم دىگەندە بىر مېتىر تېرە كېتىدۇ. قاپلى-
ۋالسىڭىز، ئۇنى ئوبدان ئاسرىيالايسىز، كىچىك ئەپەندىم؛
سىزنىڭ بۇرنىڭىزنى جەزمەن ھەمىشە ئىشىكىگە ۋە ھارۋىلارغا
ئۇرۇۋالدىغانلىغىڭىز كۆڭلۈمگە ئايان بولۇپ تۇرۇپتۇ، سىز،
ئەلۋەتتە، ئۇرۇۋېلىشنى خالىمايسىز.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، بالا ھاڭ- تاڭ بولۇپ قاپتۇ. ئۇ بۇرنىنى
سىلاپ بېقىپتۇ، بۇرنى ناھايىتى يوغان، ئۇزۇن بىلىنىپتۇ،

ئۇزۇنلۇغى ئىككى غېرىشچە كېلىدىغان بولسا كېرەك دەپ ئويلاپتۇ. دىمەك، موماي چىراي-شەكلىمىمۇ ئوزگەرتىۋەتكەن ئىكەن-دە، شۇڭا ئاناممۇ مېنى تونۇيالماپتۇ، كىشىلەرمۇ مېنى سەت پاپا دەپ تىللاپتۇ، دىگەننى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ بالا.

— ئۇستام! — دەپتۇ ئۇ موزدوزغا يىغلىغۇدەك بولۇپ، —

ئەينىڭىز بولسا بېرىپ تۇرسىڭىز، قاراپ باقسام قانداق؟

— كىچىك ئەپەندىم، — دەپتۇ دادىسى تەرىنى تۈزۈپ، — سىزدە كوز-كوز قىلغۇدەك چىرايمۇ يوق، ئەينەككە قاراش سىزگە نېسىپ ئەمەس. بۇ ئادىتىڭىزنى تاشلاڭ، خۇسۇسەن سىز ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ بىر خىل كۈلكىلىك ئادەت.

— ۋاي ئۇستام، بىر قارىۋالايچۇ، — دەپ ۋاقىراپتۇ بالا، —

بۇ ھەرگىزمۇ كوز-كوز قىلغانلىق ئەمەس!

— ماڭا كاشلا قىلماڭ، مېنىڭ مال-مۈلكۈمنىڭ ئىچىدە ئەينەك دىگەن نەرسە يوق. ئايلىمنىڭ بىر كىچىك ئەينىگى بار، بىراق نەدە قويغانلىغىنى بىلمەيمەن. ئەگەر چوقۇم ئەينەك لازىم بولسا، كوچىنىڭ ئۇدۇلدىكىسى ئۇلپاننىڭ ئويى، ئۇ سات-راچلىق قىلدۇ، ئۇنىڭ سىزنىڭ كاللىڭىزدەك ئىككى چىقىدىغان بىر ئەينىگى بار، شۇنىڭكىگە بېرىڭ، خەير، ئامان بولۇڭ!

دادىسى گەپ قىلىۋېتىپ، ئۇنى ئىشىكتىن ئاستا ئىتتىرىپ چىقىرىۋېتىپ، ئىشىكنى تاقاپتۇ-دە، ئىشىنى قىلىشقا باشلاپتۇ. بالا بېشىنى ساڭگىلاتقان يېتى كوچىدىن ئۆتۈپ، ساتراچ ئۇلپاننىڭكىگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ بۇ ئادەم بىلەن خېلى بۇرۇنلا

تونۇشمىدىكەن.

— ئەسسالام، ئۆلچان، — دەپتۇ بالا، — سىزگە ھاجىتىم چۈشۈپ كەلدىم، ئەينىگىزگە بىر قارىۋالسام بولارمۇ؟
— مەرھەمەت، ئەنە تۇرۇپتۇ، — ساتراچ قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ، ساقلىنى ئالدۇرۇۋاتقان خېرىدارمۇ كۈلۈپ كېتىپتۇ. —
ھەقىقەتەن كېلىشكەن يىگىت ئىكەنسىز، زىلۋا بويلىق، ئالما يۈزلۈك، بويىڭىز ئاققۇنىڭ بويىندەك، قوللىرىڭىز خانىش ئايىم. نىڭ قولىدەك ئىكەن، بۇرنىڭىزنىڭ يارىشىپ كەتكىنچۇ تېخى. بۇ تۇرقىڭىز بىلەن پەخىرلىنىدىغان ئوخشايسىزغۇ، چوقۇم شۇنداق. ئەينەككە قارىۋېلىڭ، قارىغىلى قويىمىسام خەق مېنى ئىچى تارلىق قىلىپ، ئەينىگىگە قاراپ باققىلىمۇ قويىمىدى دەپ يۇرمىسۇن يەنە.

ساتراچ شۇنداق دىگەن ئىكەن، ساتراچخاندىكىلەر پاراق-قىدە كۈلۈشۈپتۇ. بۇ چاغدا بالا ئەينەكنىڭ ئالدىغا كېلىپ قارىغان ئىكەن، چاناقلىرىدىن بۇلدۇقلاپ ياش توكۇلۇپتۇ. "مۇشۇنداق بولۇپ قالغانلىغىم ئۇچۇن، ئەلۋەتتە، ئوغللىڭىز ياگونى تونۇيالماي قالغانسىز - دە، جېنىم ئانا" دەپتۇ ئۇ ئوز ئوزىگە، "سىزنىڭ خوشال - خورام كۈنلەردە باشقىلارغا ماختاپ بېرىپ يۇرگەن ئوغللىڭىز ئەمدى بۇرۇنقىدەك ئەمەس بولۇپ قالدى!" ئۇنىڭ كوزلىرى چۈشقىنىڭ كوزىدەك كىچىك بولۇپ قالغان، بۇرنى بولسا بەك چوڭ بولۇپ، ئاغزى ۋە ئىككىگىچە ساڭگىلاپ چۈشكەن ئىكەن، بېشى مورىسىگە كىرىپ كەتكەچكە، بويىنى

پۇتۇنلەي يوق بولۇپ كەتكەن ئىكەن، ئوڭ-سولغا بۇرۇلۇشتىمۇ ناھايىتى قىيىنلىدىكەن. ئۇنىڭ بويى يەنىلا يەتتە يىل ئىلگىرى ئون ئىككى ياش چېغىدىكىدەكلا ئىكەن؛ باشقىلار ئون ئىككى ياشتىن يىگىرمە ياشقىچە بولغان ئارىلىقتا بوي تارتقان بولسا، ئۇ توغرىسىغا ئۆسكەن ئىكەن، دۇمبىسى بىلەن كۆكرىگى تومپىيىپ چىققان بولۇپ، ئىچىگە لىق نەرسە قاچىلانغان كىچىككىنە تاغار-دەك بولۇپ قالغان ئىكەن. بېلىنىڭ يۇقۇرىسى شۇنداق يوغان ئىكەنۇ، پۇتلىرى تەمەچتەك ئىكەن، قارىسا پۇتلىرى ھازىرلا ئېگىلىپ سۇنۇپ كېتىدىغاندەكلا كورۇندىكەن. بىلەكلىرى ناھايىدە تى يوغان بولۇپ، خۇددى چوڭلارنىڭ بىلەكلىرىدەك ساڭگىلاپ تۇرىدىكەن. ساغۇچ قوللىرى بەك يىرىك بولۇپ، بارماقلىرى ئومچۇك پۇتلىرىدەك ئۇزۇن ھەم ئىنچىكە ئىكەن، ئېگىشىمىسىمۇ قولى يەرگە يېتىدىكەن. ياگو مانا شۇنداق قىياپەتكە كىرىپ قېلىپ، غەلىتە بىر پايغا ئايلىنىپ قالغان ئىكەن.

ئەمدى ياگو قېرى خوتۇن ئانىسىنىڭ سۈتى يېنىغا كەلگەن ئاشۇ ئەتىگەننى يەنە ئېسىگە ئاپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ قېرى خوتۇننى ئۇزۇن بۇرۇن، مەينەت قول دەپ تىلىلغان، قېرى خوتۇن لىگىشىپ تۇرغان ئۇزۇن بوينىنى ئېلىپ قالغاندىن باشقا، قالغان-نىڭ ھەممىسىنى ياگوغا تېگىپتۇ.

— ھە، ئەمدى قانغانسىز شاھزادەم! — دەپتۇ ساتراچ ياگو-نىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا قاراپ كۆلۈپ، — راست ئېيتىمەن، سىزدەك كۆلكىلىك ئادەمنى كىشى چۈشىدىمۇ كورەلمەيدۇ.

سزىگە بىر تەكلىپ بەرگىم بار، پەتەك بالا. مېنىڭ ساتراچقا - نامدا خېرىدار ناھايىتى كوپ بولسىمۇ، لېكىن ساتراچ خوشنام شوم قەيەردىندۇ بىر گىگانت ئادەم تېپىپ كېلىپ، خېرىدارلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىۋالغاچقا، يېقىندىن بۇيان كېلىدىغان خېرىدارلار مولچىرىمىدىكىدەك بولمايۋاتىدۇ. قاراڭ، بىر گىگانت ئادەمگە ئايلىنىش ھېچقانداق ھەيران قالارلىق ئىش ئەمەس، ئەمما سىزدەك پاكار بولۇش ئاسانغا چۈشىدىغان ئىش ئەمەس. مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ ئىشلەڭ، پاپىجان، تۇرالغۇڭىزمۇ، يېيىش - ئېچىشىڭىزمۇ، كىيىم - كېچەكلىرىڭىزمۇ مەندىن بولىدۇ، ھەممىنى مەن تەمىنلەيمەن، ھەر كۈنى ئەتىگەندە دۇكانىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ خېرىدارلارنى چاقىرسىڭىز، سوپۇن سۇرتۇپ بەرسىڭىز، مېھمانلارغا لوڭگە ئېلىپ بەرسىڭىزلا بولىدى، بۇنداق قىلىشىڭىز ئىككىلىمىزگە پايدىسى بولىدۇ. ماڭا كېلىدىغان خېرىدار چوقۇم ھىلىقى ساتراچنىڭ ۋە ئۇنىڭ گىگانت ئادىمىنىڭ خېرىدارىدىن كوپ بولىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە خېرىدارلار سىزگە ئاتاپ بىرئاز ھاراق پۇلى قوشۇپ بېرىشىمۇ مۇمكىن.

پاپا بۇ ساتراچنىڭ ماڭا ئېلان بولۇپ بەرگىن دىگەن تەكلىپنى قويغانلىغىغا ئىچىدە قاتتىق ئاچچىقلىنىپتۇ. ئەمما بۇنداق خورلۇققا ئۇنىڭ سەۋرى قىلماسلىققا نىمە ئامالى بار؟ شۇڭا ئۇ تەمكىنلىك بىلەن ساتراچقا بۇنداق ئىشنى قىلىشقا چولام تەگمەيدۇ دەپ جاۋاب قايتۇرۇپتۇ - دە، ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ.

ھىلىقى زەھەر خالىتىسى قاقۋاش خوتۇن ياگونىڭ بەدەن

تۈزۈلۈشنى ئۈزگەرتىپ كىچىكلىتىۋەتكەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ روھىغا ھىچقانداق تەسىر يەتكۈزەلمەپتۇ، بۇنىسى ياگونىڭ ئۈزىگىمۇ ناھايىتى ئېنىق ئىكەن؛ چۈنكى ئۇنىڭ پىكىر قىلىشى ۋە ھىسسىياتى يەتتە يىلدىن بۇرۇنقىغا ئوخشىمايدىغان بولۇپ قالغان ئىكەن؛ ئۇ ئۈزىنىڭ مۇشۇ مەزگىل ئىچىدە تېخىمۇ زىرەك، تېخىمۇ ئەقىللىق بولۇپ قالغانلىغىغا ئىشىنىدىكەن؛ ئۇ ئۈزىنىڭ گۈزەل چىرايىدىن مەھرۇم بولغانلىغىدىن، سەت بولۇپ كەتكەنلىگىدىن ئەمەس، بەلكى ئۈزىنىڭ دادىسىنىڭ ئىشىگىدىن قوغلاندى قىلىنغان لالما ئىتتەك ھەيدەپ چىقىرىلغانلىغىدىن ھەسرەت چىكىپتۇ. شۇڭا ئۇ يەنە ئانىسىنىڭ قېشىغا بېرىپ بېقىش قارارىغا كەپتۇ.

ياگو بازارغا كېلىپ ئانىسىنى تېپىپتۇ، ئانىسىدىن سوزىنى زېرىكمەي-تېرىكمەي ئاڭلاشنى ئوتۇنۇپتۇ. ئۇ ئانىسىغا ئۈزىنىڭ قايسى كۈنى قاقۋاش خوتۇن بىلەن كەتكەنلىگىنى، ئۈزىنىڭ بالىلىق چېغىدىكى ھەر بىر ئىشنى سۆزلەپ بېرىپتۇ، ئۈزىنىڭ جادۇگەر خوتۇننىڭ قول ئاستىدا قانداق قىلىپ يەتتە يىل تىيىن بولغانلىغىنى، ئۇنى تىللىغانلىغى ئۈچۈن، جادۇگەر خو-تۇننىڭ ئۈزىنىڭ چىرايى-شەكلىنى قانداق قىلىپ ئۈزگەرتىۋەت-كەنلىگىنى بىر-بىرلەپ ئېيتىپ بېرىپتۇ. موزدوزنىڭ خوتۇنى نىمە قىلىشىنى بىلەلمەي قاپتۇ. بالىنىڭ بالىلىق چېغىدىكى ئىشلار توغرىسىدا ئېيتقانلىرى راست ئىكەن؛ لېكىن يەتتە يىل تىيىن بولغانلىغىنى ئېيتقان چاغدا، ئانىسى:

—ئۇنداق بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، چادۇگەر خوتۇن دىگەنمۇ مەۋجۇت ئەمەس،— دەپتۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئانىسى بۇ سەت پاپىنى كورۇپلا ئۇنىڭدىن بەك يىرگىنىپتۇ، ئۇنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىگە ئىشەنمەپتۇ. ئاخىر ئۇ ئېرىم بىلەن مەسلەھەتلىشىپ باققىنىم تۈزۈك دىگەن خىيال بىلەن، سەۋەتلىرىنى يىغىشتۇرۇپ قويۇپتۇ—دە، ياكىنى ئەگەشتۈرۈپ مېڭىپتۇ. ئۇلار موزدوزنىڭ دۇكىنىغا كەپتۇ.

—قارىسلا،— دەپتۇ ئانىسى موزدوزغا،— بۇ ئادەم: مەن سىلەرنىڭ يۇتۇپ كەتكەن ئوغلۇڭلار ياكى بولمىمەن دەيدۇ. ئۇ ماڭا بۇنىڭدىن يەتتە يىل ئىلگىرى قېرى قاقۋاشنىڭ قانداقسىگە ئالداپ ئېلىپ كەتكەنلىكىنى، قانداق سېمىر قىلغانلىغىنى سوز-لەپ بەردى.

—شۇنداقمۇ؟— دەپتۇ موزدوز غەزەپ بىلەن خوتۇننىڭ سوزىنى بولۇپ،— ئۇ ساڭا ئاشۇنداق دىدىمۇ تېخى؟ خەپ توختاپتۇر ھارسمى! مەن بۇ گەپلەرنى بىر سائەت بۇرۇن ئۇنىڭغا دەپ بەرسەم، ئۇنىڭ دەرھال بېرىپ سېنى زاتلىق قىلغىنىنى! سېنى سېمىر قىلىپ مۇشۇنداق قىلىپ قويدىما ئوغلۇم؟ خوپ، ئۇنداق بولسا، مەن سېنى ئەسلى ھالىتىڭگە كەلتۈرۈپ قوياي.

شۇنداق قىلىپ موزدوز ئەمدىلا تىلىپ قويغان بىر باغ تاسمىنى ئېلىپ، پاپىنىڭ ئالدىغا ئېتىلىپ بېرىپتۇ—دە، ئۇنىڭ تومپىيىپ چىقىپ تۇرغان دۇمبىسىگە ۋە ئۇزۇن بىلىسىگە تاسما

بىلەن ساپتۇ، تېنى ئاغرىغان پاپا ۋاقراب كېتىپتۇ ۋە يىغلاپ-
قاخشاپ قېچىپتۇ.

ھەممە يەردە قازاننىڭ قۇلغى توت دىگەندەك، بۇ شەھەردە
بەختسىز، شۇنداقلا تۇرقى غەلىتە ۋە كۈلكىلىك بۇ بالىغا
ياردەم قىلىشنى خالايدىغان بىرەر مېھرى-شەپقەتلىك كىشى
چىقماپتۇ. شۇ سەۋەپتىن بەختسىز پاپا كۈن بويى ئاچ يۇرۇپتۇ،
كېچىسى چېركاۋ ئالدىدىكى ھەم قاتتىق، ھەم سوغاق پەلەمپەي
ئۈستىدە يېتىپ تاڭ ئاتقۇرۇشقا مەجبۇر بوپتۇ.

ئەتسى ئەتىگەندە، ئەمدى كوتىرىلگەن قۇياش ئۇنى ئويغىد-
تەۋەتكەندىن كېيىن، ئۇ مۇنۇلارنى جىددى ئويلاپتۇ: ئاتا-ئانام
مېنى تونۇمدى، ئەمدى قانداق قىلىپ كۈن كەچۈرەرمەن؟
غۇرۇرۇمنى يوقىتىپ، بىر ساتراچقا ۋىۋىسكا بولۇپ يۈرمەي-
مەن، بىرنەچچە يارماق پۇل ئۈچۈن بىرسىگە ياللىنىپ ھەزىل-
كەش بولمايمەن. ئەمەسە نىمە قىلسام بولىدۇ؟ بۇ چاغدا ئۇ
ئوزنىڭ تىيىن بولغان چاغدا ئاشپەزلىكىنى خېلى ئوبدان
ئۈگەنگەنلىكىنى بىردىنلا ئېسىگە ئاپتۇ، ئۇ بىرەر ئاشخانغا بارسام
ئىشقا ئالدىدىغانلىغىدا گەپ يوق دىگەن ئىشەنچكە كەپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن ئۇ بۇ ھۇنرىنى ئىشقا سېلىشنى قارار قىپتۇ.

ئەتراپ يورۇپ، كوچىدا ئادەم كۆپىيىشكە باشلاپتۇ، ئۇ
ئالدى بىلەن چېركاۋغا كىرىپ، بامدات ئىبادىتىنى قىلىپ بولۇپ
ئاندىن يولغا چىقىپتۇ. بۇ يەردىكى غوجا بىر كىنەز بولۇپ،
ئاتاقلق ئاچكوز ئىكەن، ياخشى ئاتاغا ئامراق ئىكەن، دۇنيا-

نىڭ ھەممە يېرىدە ئاشپەز ئىزدەپ يۇرۇپتىكەن. پاپا غوجىنىڭ ئوردىسىغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ دەرۋازىغا كەلگەندە، دەرۋازىدىن ئۇنىڭدىن نىمىگە كەلگەنلىكىنى سورايتۇ ھەمدە ئۇنىڭغا چاقچاق قىلىپتۇ. پاپا ئاشپەز ئۈستام بىلەن كورۇشۇشنى تەلەپ قىپتۇ. دەرۋازىبۇەنلەر قاقلاپ كۈلۈپ، ئۇنى باشلاپ ھويلىغا كىرىپتۇ، ئۇنىڭ قەدىمى يەتكەنلىكى يەردە مالاي-چاكارلارنىڭ ھەممىسى قەدەملىرىنى توختىتىپ ئۇنىڭغا قاراپ، ئۈچەيلىرى ئۈزۈلگۈدەك كۈلۈشۈپ كېتىپتۇ، ئۇنىڭ كەينىگە كىرىۋالغان ھەر خىل مالاي-چاكارلار بارا-بارا كوپىيىپ بىر تالاي بوپتۇ، ئۇلارمۇ ئوردى-نىڭ پەلەمپىيىگە قاراپ كېلىشىپتۇ. ئات باقار قولىدىكى تاغاقنى تاشلاپتۇ. چاكارلار ئۇيان-بۇيان پاپاسلاپ كېتىپتۇ، گىلەم سالغۇچىلار گىلەمنى قېقىشنى ئۈنتۈپتۇ، گويا دۇشمەن كېلىپ قالغاندەك، بىر بىرىنى ئىتتىرىشىپ، پاتىپاراق بولۇپ كېتىپتۇ، ھەممىسى "پاپا كەلدى، پاپا، ئاۋۇ پاپىنى كوردۇڭلارمۇ؟" دەپ ئۇنىڭ بېرىچە ۋاقىرىشىپتۇ.

ساراي مۇپەتتىشى تېلەتمىنى پۇرۇشتۇرۇپ، قولىغا يوغان قامچا ئالغان پېتى ئىشىك ئالدىغا يۈگۈرەپ كەپتۇ:

— ھەي بېشىنى يەيدىغانلار، نىمە ئانچە ۋاقىرىشىسىن؟ كىنەز غوجامنىڭ ئۇخلاۋاتقانلىغىنى بىلىشىمەن؟— دەپتۇ، — دە، قامچىسىنى ئوينىتىپ، زەردە بىلەن بىرنەچچە ئات باقار ۋە دەرۋازىبۇەننى قامچىلاپتۇ.

— ھەي، غوجام،— دەپتۇ ئۇلار،— كورمىدىلىمۇ؟ بىز

بىر پەتەكنى، پاپىنى باشلاپ كەلدۇق، بۇنداق پاپىنى تېخى كورۇپ باقمىغان بولغىدىلە.

پاپىنى كورگەن ساراي مۇپەتتىشىنىڭ كۇلگۇسى كەپتۇ، ئەمما ئۇ كۇلۇپ سالسام ئابرويوۇمغا تەسىر يېتىدۇ دەپ ئاران تەسلىكتە ئوزنى تۇتۇۋېلىپ، كۇلكسىنى تېشىغا چىقارماپتۇ؛ شۇنىڭ بىلەن ئۇ قامچىسىنى دېۋەيەلەپ يۇرۇپ باشقىلارنى ھەيدىۋېتىپ، پاپىنى سارايغا باشلاپ كىرىپتۇ ۋە ئۇنىڭدىن نىمە ئىشى بارلىغىنى سورايتۇ. ئۇ ئاشپەز ئۇستام بىلەن كورۇشۇش مەن دىگەننى ئاڭلاپ:

— ياق، خاتا قىلىدىك، بالام! سەن مېنىڭ بىلەن، يەنى ساراي مۇپەتتىشى بولغان مەن بىلەن كورۇشۇش كېرەك؛ سەن كىنەز غوجامغا كىچىك مالاي بولماقچىمۇ؟— دەپتۇ.

— ياق، غوجام!— دەپ جاۋاب بېرىپتۇ پاپا،— مەن ناھايىتى ئۇستا ئاشپەز، ھەر خىل ئىسىل ئائىملىرىنى ئېتەلەيمەن؛ مېنى ئۇستام بىلەن كورۇشتۇرۇپ قويسىلا؛ ئېھتىمال، مېنىڭ ھۇنىرىم ئۇنىڭغا يېقىپ قالار.

— ئىختىيار ئوزەڭدە، پاپىجان؛ راستلا ئىش كورمىگەن بىر بالا ئىكەن سەن. قېنى ئاشخانغا ماڭغىن! كىچىك مالاي بولساڭ ھىچ ئىش قىلمايسەن، قوساق تويغۇدەك يەيسەن، ئىچسەن، ئۇچاڭغا چىرايلىق كىيىم كىيسەن. ئەمما، ئاشپەزلىك ھۇنىرىڭ كىنەز غوجامنىڭ ئاشپىزى بولۇشقا تېگىشلىك سەۋىيىدىمۇ، ئەمەسمۇ، بۇنى كېيىن كورسەن تېخى. ئاشپەزگە ياردەمچى

بولساڭ ساڭا ئۇۋال بولۇپ قالارمىكىن، — مۇپەتتىش شۇنداق دەپتۇ— دە، ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، ئاشپەز ئۇستامنىڭ ئويىگە باشلاپ مېڭىپتۇ.

— غوجام! — دەپتۇ پاپا بېشى يەرگە يەتكۈدەك ئېگىلىپ تازىم قىلىپ، بۇ چاغدا ئۇنىڭ بۇرنى گىلەمگە تېگىپتۇ— سىزگە ئۇستا ئاشپەز لازىممۇ؟

ئاشپەز ئۇستام ئۇنىڭ باش— ئايىغىغا بىر قاراپ چىقىپ، ئارقىدىن ئۇنلۇك كۈلۈپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:

— نىمە..... سەن ئاشپەزمۇ؟ سەنزە بىزنىڭ ئوچىغىمىزنى شۇ قەدەر پاكار چاغلادىسەن— دە، تازا بويۇنداپ قارىسام قازاننى كۆرەلمەيمەن دەپ ئويلاپسەن— دە؟ ھەي، پاپىجان! سېنى بۇ يەرگە ئاشپەزلىككە تونۇشتۇرغان ئادەم سېنى كولدۇرلىتىپ ئەخمەق قىپتۇ.

ئاشپەز ئۇستام بۇ گەپلەردىن كېيىن تولا كۈلۈپ ئىككى مۇك بولۇپ قاپتۇ، ساراي مۇپەتتىشى ۋە ئويدىسى چاكارلارمۇ كۈلۈشۈپ كېتىپتۇ.

پاپا تەمكىن تۇرۇپتۇ.

— بىر— ئىككى تۇخۇم، ئازراق شەرۋەت ۋە ھاراق، ئۇن ۋە دورا— دەرەك بۇ ئائىلە ئۈچۈن ھىچ گەپ ئەمەس سۇقۇ دەيمەن؟ بۇنداق نەرسىلەر سىلەردە تولا، — دەپتۇ پاپا، — مەن بىرەر خىل مېزىلىك تائام ئېتىپ باقاي، ماڭا ئازراق زورۇر نەرسە بەرسىڭىزلا، مەن سىزگە كورسىتىپ تۇرۇپ ناھايىتى تېزلا

تەييارلاپ چىقىمەن، ئۇ چاغدا سىز چوقۇم ”بۇ يارايدىغان ئاشپەز ئىكەن!“ دەپ قالسىز.

پەتەك بۇ گەپلەرنى قىلىۋاتقاندا كىچىك كوزلىرىدىن نۇر چاقناپتۇ، ئۇزۇن بۇرنى پۇلاڭلاپتۇ، سوزلەۋېتىپ ئومچۇكنىڭ پۈتىدەك ئىنچىكە قوللىرى بىلەن ئىشارەت قىپتۇ، ئۇنىڭ تۇرقى ئاجايىپ قىزىق ئىكەن.

—ماقۇل!— دەپتۇ ئاشپەز ئۇستام ساراي مۇپەتتىشىنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، —بوپتۇ، چاخچاق ئورنىدا بولسۇن؛ بىللە ئاشخاناغا بارايلى.

ئۇلار نۇرغۇن ئوي-خانا ۋە دالان-كارىدورلاردىن ئۆتۈپ، ئاشخاناغا كەپتۇ. ئاشخانا ناھايىتى چوڭ بىر ئېغىز ئوي بولۇپ، ناھايىتى چىرايلىق سەرامبانا ئاشۇرۇلغان ئىكەن؛ يىگىرمە ئوچاقتا ئوت لاۋۇلداپ كويۇۋاتقان ئىكەن، سۇپ-سۈزۈك بۇلاق سۈيى ئاشخاننىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدىن ئېقىپ ئۆتىدىكەن، بۇ بۇلاق سۈيىدە بېلىقمۇ بېقىلىدىكەن. ئىچىگە دائىم تەييارلاپ قويۇشقا تېگىشلىك ھەر خىل يىمەكلىكلەر تىزىپ قويۇلغان ئىشكاپ-جاۋەنلەر مەرمەردىن ۋە ئىسىل ياغاچلاردىن ياسالغان ئىكەن. ئاشخاننىڭ ئىككى تەرىپىدە ئون ئېغىز ئوي بار بولۇپ، ھەممىسىدە ھەر خىل يىمەكلىك بار ئىكەن، بۇ يەردە فرانكونىيەنىڭ ھەرقايسى يەرلىرىدە ھەتتا شەرقتە ئەڭ داڭلىق، مېزىلىك دەپ سانالغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى بار ئىكەن. ئاشپەزلەر قول-قولغا تەگمەي ئىشلىمەكتە ئىكەن، چىنە-قاچا، قازان-

قومۇشلارنىڭ تاراڭ-تۇرۇڭ، جاراڭ-جۇرۇڭلىرى ئاڭلانماقتا ئىكەن. ئاشپەز ئۇستام ئاشخانغا كىرىشىڭىلا، ھەممەيلىنى داغقىلاپ تىپ تۇرۇپ قاپتۇ، پەقەت ئوچاقتىكى ئوت لاۋۇلداپ كويۇۋاتتى. قان، بۇلاقتىكى سۇ شىلدىرلاپ ئېقىۋاتقان ئىكەن.

— كىنەز غوجام بۇگۈن نىمە ناشىتلىق بۇيرۇپتۇ؟ — دەپ سورايتۇ ئاشپەز ئۇستام بىر پىشقەدەم ئاشپەز — بىرىنچى ناشىتلىق تائام ئۇستىسىدىن.

— غوجام! ئۇ دانىيە شورپىسى بىلەن ھامبۇرگ كاتلىپتىكىسى بۇيرۇپتۇ.

— ياخشى، — دەپتۇ ئاشپەز ئۇستام سوزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — كىنەز غوجامنىڭ نىمە يەيدىغانلىغىنىنى ئاڭلىدىڭمۇ؟ بۇ ئىككى خىل تەس تائامنى ئېتەلمەسەن؟ سەن ھامبۇرگ كاتلىپتىكىسىنى ھەرگىز ئېتەلمەيسەن، بۇ بىر خىل مەخپى ھۈنەر.

— بۇنىڭدىنمۇ ئاسان ئىش يوق، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ پەتەك ئۇلار كۈتمىگەن يەردىن، ئۇ تىيىن بولۇپ يۈرگەن چاغدا بۇ ئىككى خىل تائامنى دائىم ئەتسەن ئىكەن، — بۇنىڭدىنمۇ ئاسان ئىش يوق، ماڭا پالانى — پۇستانى كوكتات، پالانى — پۇستانى دورا — دەرەك، قاۋان مېيى، ياكىيۇ ۋە تۇخۇم بېرىڭلار، سىلەر دىگەن نەرسىلەرنى ئېتىپ بېرىي، — ئاندىن ئۇ ئاشپەز ئۇستام بىلەن ناشىتلىق تائام ئۇستىسىلا ئاڭلىغۇدەك پەس ئاۋاز بىلەن، — كاتلىپتىكىغا توت خىل گوش، ئازراق ھاراق، ئودەك مېيى، زەنجىۋىل ۋە ”تېنتىقۇ“ دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل نەرسە

كېرەك، — دەپتۇ.

— بەللى! ۋاي بۇ قالتىس گەپقۇ! سەن بۇنى قايسى سېھىر-
گەردىن ئۇگىنىۋالدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ ئۇستام ھەيران بو-
لۇپ، — تامامەن توغرا ئېيتتىڭ، “تېتىتقۇ” دىگەن نەرسىنى
سېلىشنى بىزمۇ ئاڭلاپ باقمىغان، دىمىسمۇ، ئۇنى سالسا كاتلىپتىكا
تېخىمۇ مېزىلىك بولىدۇ. ھەقىقەتەن كارامەت ئاشپەز
ئىكەنەن!

— بۇنىڭ بۇنداق ھۇنرى بارلىغىنى چۈشۈمدىمۇ ئويلاپ
باقماپتىكەنەن، — دەپتۇ ئاشپەز ئۇستام، — ئەمما ئۇنى ھەر
ھالدا سىناپ باققىنىمىز تۈزۈك. ئۇنىڭ دىگەن نەرسىلىرىنى،
ئەسۋاپلارنى ۋە ھەر خىل نەرسىلەرنى بېرىڭلار، ئۇ ناشىلىق
ئېتىپ بەرسۇن.

ئاشپەز لەر ئۇستامنىڭ بۇيرۇغىغا بىنائەن، ھەر خىل نەرسى-
لەرنى ئوچاق بېشىغا ئەكەپ قويۇپتۇ؛ بىراق پاپىنىڭ بويى
ئوچاققا يەتمەپتۇ، ھەتتا بۇرنىنى سوزۇپمۇ يەتكۈزەلمەپتۇ.
شۇڭا ئۇلار پاپىغا ئىككى ئورۇندۇقنى قاتار قويۇپ، توپىسىگە
بىر مەرمەر تاختا قويۇپ بېرىپتۇ. ئاشپەز، ئاشخانا خىزمەتچى-
لىرى ۋە چاكارلار ئۇنىڭ چورسىدە قاراپ تۇرۇپتۇ، ئۇلار
ئۇنىڭ ھۇنرىنىڭ شۇ قەدەر كامالغا يەتكەنلىكىدىن، ھەرىكتە-
نىڭ شۇ قەدەر چەبدەس، چاققان ئىكەنلىكىدىن ھەيران بولۇ-
شۇپتۇ. ئۇ دورا-دەرمەكلەرنى تەكشۈپ بولغاندىن كېيىن،
ئىككى قازاننى ئوچاققا قويۇپ قاينىتىڭلار، مەن قازاننى چۈشۈر

دېگەندە، چۈشۈرۈڭلار دەپ بۇيرۇپتۇ. ئارقىدىن ئۇ بىر،
ئىككى، ئۈچ.... دەپ ساناپتۇ. ساناپ بەش يۈزگە كەلگەندە،
”پىشتى!“ دەپتۇ-دە، تۇۋاقنى ئېچىپتۇ، ئاندىن ئاشپەز ئۇستامنى
تېتىپ بېقىشقا تەكلىپ قىپتۇ.

ئاشپەز بىر ئاشخانا خىزمەتچىسىگە ئالتۇن قوشۇق ئەكەلدۇ-
رۇپ، ئۇنى بۇلاق سۈيىدە پاكىز يۇيۇپ ئاشپەز ئۇستامغا بېرىپتۇ.
ئاشپەز ئۇستام ئالچاڭلاپ ئوچاق بېشىغا كېلىپ، شورپىدىن
بىر قوشۇق تېتىپتۇ-دە، ھوزۇر قىلىپ تامشىپ كېتىپتۇ ۋە:

—كارامەت ئوخشاپتۇ، مەن كىسەز غوجامنىڭ نامىدىن
قەسەم بېرىمەنكى، كارامەت ئوخشاپتۇ! سىزمۇ تېتىپ باقامسىز،
مۇپەتتىش!—دەپتۇ. ساراي مۇپەتتىشى تازىم قىلىپ، ئالتۇن
قوشۇقنى ئېلىپ تېتىپ بېقىپتۇ، مېزىلىكلىگىدىن ئۇنىڭ ئاغزى
ئېچىلىپ قاپتۇ.

—سىزنىڭ ھۇنىرىڭىزگە ھەممە ئاپىرىن ئوقۇيدۇ، سويۇملۇك
ناشتىلىق تا ئام ئۇستىسى، سىز تەجرىبىلىك ئاشپەز، لېكىن
ئەزەلدىن بۇنداق ئوبدان شورپا ياكى ھامبۇرگ كاتلېتكىسى
ئېتىپ باققان ئەمەسسىز!—دەپتۇ ساراي مۇپەتتىشى. ئەمدى
ناشتىلىق تا ئام ئۇستىسىمۇ تېتىپ بېقىپ، قايىل بولۇپ ئۇنىڭغا
قول قويۇپتۇ، ئۇ پاپىنىڭ قولىنى سىلكىپ تۇرۇپ:

—ھەي بالا! سەن راستلا تا ئام ئېتىشكە ئۇستىكەنەن.
”تېتىشقىۋ“دىن ئازراق سېلىپلا ئاجايىپ تەم كىرگۈزۈۋېتىپ-
سەن،—دەپتۇ.

بۇ چاغدا كىنەزنىڭ ياساۋۇلى ئاشخانغا كىرىپ كۆپچىلىككە كىنەز غوجام ناشتلىق ئەكەلسۇن دەيدۇ، دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بۇ ئىككى خىل تائامنى كۆمۈش تەخسىگە سېلىپ كىنەزگە كىرگۈزۈپتۇ. ئاشپەز ئۇستام پايىنى ئۆز ھوجرىسىغا باشلاپ كېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلاشقىلى تۇرۇپتۇ. ئۇلارنىڭ پارىقى «ئەيسا ئاتا كالامى» نىڭ («ئەيسا ئاتا كالامى» فىرانكلارنىڭ ئىبا- دەت قىلغاندا ئوقۇيدىغان كالامى بولۇپ، ئىنجىلنىڭ يېرىمىغىمۇ يەتمەيدۇ) تېگىنى ئوقۇپ بولغىچىلىق ۋاقتىمۇ داۋاملاشمايلا ①، بىر چاپارمەن كېلىپ، كىنەز چاقىرىۋاتىدۇ دەپ ئاشپەز ئۇستامنى چاقىرىپتۇ. ئاشپەز ئۇستام دەرھال كىيىمنى كىيىپ، چاپار- مەن بىلەن كېتىپتۇ.

كىنەزنىڭ ناھايىتى خوشال بولغانلىغى تۇرقىدىن چىقىپ تۇرغان ئىكەن. ئاشپەز ئۇستام كىرگەندە، كىنەز كۆمۈش تەخسىدىكى نەرسىلەرنى يەپ تۈگىتىپ، ساقلىنى سۇرتىۋاتقان ئىكەن.

— قارا، ئاشپەز ئۇستام! — دەپتۇ كىنەز، — مەن ئاشپەزلىرىڭدىن ئەزەلدىن ناھايىتى رازى؛ ئەمما بۈگۈنكى ناشتلىقنى كىم ئەتكەنلىگىنى دەپ بەرگىنىچۇ. مەن دادامنىڭ مەرتىۋىسىگە ۋارىسلىق قىلغاندىن بۇيان، بۇنداق مېزىلىك ناشتلىق يەپ

① ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەيلا دىمەكچى. — ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغۇچىدىن.

باقمىغان ئىدىم. ئېيتقىنا، بۇ ئاشپەزنىڭ ئىسمى نىسبە، مەن ئۇنىڭغا بىرنەچچە دۇكاتىن ① مۇكاپات بېرىمەن.

— كىنەز غوجام! كورمەملا ئىشنىڭ قىزىقلىغىنى، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئاشپەز ئۇستام ۋە ئەتىگەندە بىرسىنىڭ بىر پايىنى باشلاپ كەلگەنلىگىنى، پايىنىڭ ئاشپەز بولمىمەن دەپ تۇرۇۋالغانلىغىنى ۋە شۇنىڭدىن كېيىن بولۇپ ئوتكەن ۋەقەلەرنى كىنەزگە بىر-بىرلەپ سوزلەپ بېرىپتۇ. كىنەز ھەيران بولۇپ، پايىنى ئالدىغا چاقىرتىپتۇ ۋە ئۇنىڭ كىم بولىدىغانلىغىنى، نەدىن كەلگەنلىگىنى سۇرۇشتۇرۇپ سورايتتۇ. بىچارە ياگو ئۆزىنىڭ سېھىر قىلىنىپ مۇشۇ ھالغا كەلتۈرۈپ قويۇلغانلىغىنى، بىر مەھەل باشقىلارغا تىيىن بولغانلىغىنى دىمەيدۇ-دە، ئەلۋەتتە. ئەمما ئۇ ئۆزىنىڭ ئاتا-ئانىسىز قالغانلىغىنى، بىر موماينىڭكىدە ئاشپەزلىكنى ئۈگەنگەنلىگىنى راستى بىلەن ئېيتىپ بېرىپتۇ. كىنەز ئىچكىرىلەپ سوراپ ئولتۇرماپتۇ، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ يېڭى ئاشپەزىنىڭ غەلىتە چىراي-شەكلى بەك قىزىق تۇيۇلۇپتۇ.

— ئەگەر بۇ يەردە قېلىشنى خالىساڭ، — دەپتۇ كىنەز، — ساڭا يىملىغا ئەللىك دۇكاتىن پۇل، بىر قۇر كىيىم بېرىمەن، بۇنىڭغا بىر كالتە ئىشتان قوشۇپمۇ بېرىمەن. بىراق ھەر كۈنى ماڭا ئۆز قولۇڭ بىلەن ناشتىلىق ئېتىپ بېرىشىڭ، چۈشلۈك

① دۇكاتىن — پۇل نامى. — ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغۇچىدىن.

تا ئامنى قانداق ئېتىش كېرەكلىگىنى كورسىتىپ بېرىشنىڭ ھەمدە مېنىڭ يىمەك-ئىچمىگىمگە پۈتۈنلەي مەسئۇل بولۇشۇڭ كېرەك. سارايدىكى ھەممە ئادەمنىڭ ئىسمىنى مەن قويغان، بۇنىڭدىن كېيىن مەن سېنى "ئۇزۇن بۇرۇن" دەپ ئاتايمەن، ساڭا 2- دەرىجىلىك ئاشپەز دىگەن شەرەپلىك نام بېرىمەن.

"ئۇزۇن بۇرۇن" پاپا ئۇلۇغ فرانكونىيە كىنىزىنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ، ئۇنىڭ پۈتىنى سويۇپتۇ، ئۇنىڭ سادىق چاكىرى بولۇشقا ماقۇل بوپتۇ.

تۇرمۇشى ئەمدى تۇنجى قېتىم كاپالەتكە ئىگە بولغان پاپا ئىشنى كارامەت ياخشى قىپتۇ. "ئۇزۇن بۇرۇن" پاپا كىنەزنىڭ كىدە ئاشپەز بولغاندىن كېيىن، كىنەز ئوزگىرىپ باشقىچە بىر ئادەم بولۇپ كېتىپتۇ. بۇرۇن ئاشپەزلەر ئۇنىڭ ئالدىغا بىر نەرسە ئەكەلگەندە، ئۇ ھەمىشە چىنە-قاچىلارنى ئۇلارنىڭ بېشىغا ئاتىدىكەن، بىر كۈنى كالا پاقالچى ئوبدان پىشىمىغان-لىغى ئۈچۈن ئۇ خاپا بولۇپ، ھەتتا كالا پاقالچى بىلەن ئاشپەز ئۈستامنىڭ كاللىسىغا قاتتىق ئۇرغان، ئاشپەز ئۈستام شۇ زاماتلا يىقىلىپ چۈشۈپ، ئۈچ كۈن ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالغان ئىكەن. كىنەز ئوزىنىڭ خاپا بولغاندا قىلغان ئىشلىرىنى بىر-نەچچە ئوچۇم دۇكاتىن پۇل بېرىش بىلەن سالاۋات قىلىۋەتكەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭغا تاماق ئېلىپ كەلگەندە قورقۇپ دىر-دىر تىترىمەيدىغان بىرمۇ ئاشپەز يوق ئىكەن. پاپا ئوردىغا كەلگەندىن بۇيان، سېھرى ئىشلىتىپ ئوزگەرتىۋەتكەندەك،

كىنەز پۈتۈنلەي باشقىچە ئادەم بولۇپ قاپتۇ. كىنەز غوجام بۇرۇن كۈنىگە ئۇچ ۋاخ تاماق يىسە، ئەمدى بەش ۋاخ تاماققا يەيدىغان، ئوزنىڭ پاكار چاكىرنىڭ تائام ئېتىش ھۈنرىدىن پۇخادىن چىققىچە بەھرىمەن بولىدىغان بوپتۇ، تەرنى پۇرۇش-تۇرمەيدىغان، قاپىغىنى تۇرمەيدىغان بوپتۇ. ئۇنىڭغا ھەر بىر خىل تائام تاتلىق-مېزىلىك تېتىيدىغان بوپتۇ، مەجەزمۇ خۇشخۇي، مۇلايىم بولۇپ، كۈندىن-كۈنگە سەمىرىشكە باشلاپتۇ. كىنەز تاماق ۋاقتىدا كوپىنچە، ئاشپەز ئۇستام بىلەن "ئۇزۇن بۇرۇن" پاپىنى چاقىرتىپ كېلىپ، بىرنى ئوڭ تەرىپىگە، بىرنى سول تەرىپىگە ئولتۇرغۇزۇپ، ئەڭ ئىسىل تائاملارنى ئوز قولى بىلەن ئۇلارنىڭ ئاغزىغا سېلىپ قويدىكەن. بۇنداق ھەممەتكە ئېرىشكەن ئاشپەز ئۇستام بىلەن "ئۇزۇن بۇرۇن" پاپا بۇنداق ئىلتىپاتنى ئىنتايىن قەدىرلەيدىكەن.

شۇنداق قىلىپ، پاپىنىڭ نامى پۈتۈن شەھەرگە پۇر كېتىپتۇ. بەزىلەر پاپىنىڭ ئاشپەزلىك ھۈنرىنى كورۇپ باقساق دەپ ئارقا-ئارقىدىن ئاشپەز ئۇستامغا ئىلتىماس قىپتۇ. بىرنەچچە ئابرويولۇق كىشى ھەتتا ئوز ئاشپەزلىرىنىڭ پاپىدىن ئۇگىنىشى توغرىسىدا كىنەزدىن رۇخسەت ئاپتۇ. ھەر بىر كىشى كۈنىگە يېرىم دۇكاتىدىن ھەق بەرگەچكە، پاپا نۇرغۇن پۇل تېپىپتۇ. باشقا ئاشپەزلىر بىلەن دوستانە مۇناسىۋەتتە بولۇش، ئۇلاردا كورەلمەسلىك كەيپىياتىنى پەيدا قىلىپ قويماسلىق ئۇچۇن، "ئۇزۇن بۇرۇن" پاپا غوجاملار ئوز ئاشپەزلىرى ئۇچۇن تولىگەن

ھەقىنى ئۇلارغا ئۆز مەيلىچە خەجلەشكە بېرىدىكەن.
 ”ئۇزۇن بۇرۇن“ پاپا ئىككى يىلغا يېقىن ئاشپەزلىك قىلغاندىن
 كېيىن تۇرمۇشى ناھايىتى باياشات ئوتۇپتۇ، نام-ئانىغىمۇ چىقىپتۇ،
 بىراق ئۇ ئاتا-ئانىسىنى ئويلىسا، كوڭلى بەك يېرىم بولىدىكەن.
 ئۇ تاكى توۋەندىكى ۋەقە يۈز بەرگىچە، خاتىرىسىدە قالغۇدەك
 ھېچقانداق ئىش ئوتۇلمەي ئوبدان كۈن كەچۈرۈپتۇ. ”ئۇزۇن
 بۇرۇن“ پاپا نەرسە-كېرەك ئالغاندا بەك چىچەن، بەك تەلەپلىك
 ئىكەن، شۇڭا ۋاقىت يار بەرسىلا، ئۇ ھامان ئوزى بازارغا
 بېرىپ توخۇ، ئوردەك، ئوتياش، يەل-يېمىش قاتارلىق نەرسە-
 لەرنى ئوزى ئەكىلىدىكەن. كىنەز غوجام غاز گوشگە بەك
 ئامراق ئىكەن، بىر كۈنى ئەتىگەندە، پاپا غاز بازىرىغا كېلىپ
 سېمىز-يوغان غازلاردىن سېتىۋالماقچى بوپتۇ. ئۇ ياخشىسىنى
 تاللايمەن دەپ، بازارنى نەچچە مەرتەم ئارىلاپ چىقىپتۇ.
 ئۇنىڭ سەت قىياپىتىنى كورگەن كىشىلەر ئۇنى پەقەت مەس-
 خىرە-شاڭخو قىلماپتۇ، ئەكسىچە، ئۇنى كىنەزنىڭ ئاشپىزى
 دەپ ھورمەتلەپتۇ. ئۇ بۇرنىنى غاز ساتقۇچى ئايالغا قاراتسىمۇ،
 بۇ ئايال ئامتىم كەلدى دەپ ھىس قىلىپ ئولتۇرۇۋېرىپتۇ.
 كوچىنىڭ بۇلۇڭىدا ئولتۇرغان ئېلىپ-ساتارلار قاتارىنىڭ
 ئەڭ بېشىدىكى غاز ساتقۇچى ئايال بىردىنلا پاپىنىڭ كوزىگە
 چېلىقىپتۇ. لېكىن بۇ ئايال باشقىلاردەك مېلىنى داڭلاپ ۋاقتىدە
 مايدىكەن. پاپا بۇ ئايالنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنىڭ غازلىرىنى
 ئوبدان كورۇپ چىقىپتۇ ۋە دەڭسەپ بېقىپتۇ، بۇ غازلار ئۇنىڭ

كوڭلىدىكىدەك چىقىپتۇ. ئۇ ئۇچ غازنى سەۋەبى بىلەن قوشۇپ سېتىۋاپتۇ-دە، سەۋەبى كەڭ مۇرسىگە ئېلىپ، ئوردىغا قارايدىغان يول ئاپتۇ. پاپا ئۇچ غازدىن ئىككىسىنىڭ غازدەك غاقلدىغاندىمۇ، ئۇچىنىچىسىنىڭ سەۋەبىتە جىم ياتقانلىغىغا، پەقەت ئادەمگە ئوخشاش ئاھ ئۇرغانلىغىغا بەك ھەيران بوپتۇ. "بۇ غازنىڭ كېسىلى بار ئوخشايدۇ" دەپتۇ ئۆزىگە ئۆزى، "مەن تېزىرەك بېرىپ، ئۇنى ئولتۇرۇپ، قازانغا تىقسام بولغۇدەك." لېكىن بۇ غاز ناھايىتى ئوچۇق قىلىپ ئۇنلۇك ئاۋاز بىلەن مۇنداق دەپتۇ:

ئولتۇرمەك بولساڭ مېنى،

چىشلەيمەن شۇئان سېنى.

بوغماق بولساڭ بوينۇمدىن،

ئايرىلسەن جېنىڭدىن.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان "ئۇزۇن بۇرۇن" پاپا قاتتىق چوچۇپ كېتىپ، سەۋەبى دەرھال يەرگە قويۇپتۇ. بۇ غاز يۇلتۇزدەك چاقناپ تۇرىدىغان چىرايلىق كوزلىرىنى ئۇنىڭغا تىكىپ، يەنە بىر ئۇھ تارتىپتۇ.

—خۇدايا توۋا!!— دەپ توۋلىۋېتىپتۇ پاپا،— غاز خېنىم! سىلە زۇۋان سۇرىدىغان غازكەنلىغۇ؟ بۇنداق ئىش چۈشۈمگىمۇ كىرمىگەن ئىدى. ھە، قورقمىسلا! مەن ئىشنىڭ يولىنى بىلەن. دىغان ئادەم، سىلەدەك ئاجايىپ جانۋارغا زىيان يەتكۈزمەيمەن.

ئەمما مەن شۇنىڭغا قول باغلىشالايمەنكى، سىلە ھەرگىز ئەس-
لىدىلا بۇنداق پەيلىرى بار غاز بولمىسلا كېرەك. ئۆزەممۇ بىر
چاغلاردا ئەرزىمەسى تىيىن بولغان.

— توغرا ئېيتتىڭىز، — دەپتۇ غاز، — مەن مۇشۇنداق يىرگە-
نىشلىك بىر قات تېرە بىلەن يارالغان ئەمەس. ھەي، ئۇلۇغ
ۋىتىبوكنىڭ قىزى مەنى ئۆز ھاياتىنى بىر كىنەزنىڭ ئاشخانىسىدا
قۇربان قىلىدۇ دەپ ھەرگىز ئويلاپ باقمىپتىكەنمەن!

— خاتىرجەم بولسىلا، سويۇملۇك مەنى خېنىم، — دەپتۇ پاپا
ئۇنى بەزلەپ، — مەن بىر مومىن بەندە، جانابى كىنەزنىڭ
ئىككىنچى دەرىجىلىك ئاشپىزى، ھىچكىم سىلىنى ئۇنداق-
بۇنداق قىلالمايدۇ. مەن ئۆز ھوجرامدا سىلىگە بىر كاتەك
جوندەپ بېرەي، شۇ يەردە تۇرسىلا، سىلىگە يېتەرلىك دان
بېرىپ تۇرىمەن، بوش ۋاقتلاردا سىلە بىلەن پاراڭلىشىمەن.
مەن باشقا ئاشپەزلەرگە ھەر خىل، ھەر ياڭزا ئالاھىدە كوكتات
يويۇرماقلىرى بىلەن كىنەزگە ئاتاپ بىر غاز بېقىۋاتىمەن دەيمەن.
پۇرسەت بولسىلا، سېلىنى قويۇۋېتىمەن.

غاز كوزىگە ياش ئېلىپ پاپىغا رەھمەت ئېيتىپتۇ. پاپا ئۆز
ۋەدىسىدە تۇرۇپتۇ، ئۇ ھىلىقى ئىككى غازنى سويۇپ، كىنەزگە
ئاتاپ ئالاھىدە بېقىلغان غاز دىگەن بانا بىلەن، مېمىغا ئايرىم
بىر كاتەك سېلىپ بېرىپتۇ. پاپا بۇ غازنى ئادەتتىكى دان بىلەن
ئەمەس، بەلكى قازان نېنى ۋە كەمپىتلەر بىلەن باقىدىكەن.
بوش ۋاقتى چىقىسىلا، ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىپ، ئۇنىڭغا

تەسەللى بېرىدىكەن. ئۇلار كەچۈرمىشلىرىنى بىر بىرىگە دېيىش-
 كەندىن كېيىنلا، پاپا بۇ غازنىڭ تارىخىنى بىلىپتۇ. ئەسلىدە بۇ
 غاز گوتلاندى ئارىلىدىكى سېھرىگەر ۋىتبوكنىڭ قىزى بولۇپ،
 ۋىتبوك بىلەن بىر قېرى جادۇگەر خوتۇن ئارىسىدا تالاش-
 تارتىش بولغان، بۇ جادۇگەر خوتۇن ھىلە-مىكىر ئىشلىتىپ
 ۋىتبوكنى يەڭگەن ئىكەن. جادۇگەر خوتۇن ئوچىنى مەسدىن
 ئېلىپ، ئۇنى بىر غازغا ئايلاندۇرۇپ قويۇپ، يىراق يەرگە
 ئېلىپ كەتكەن، ئاندىن مۇشۇ يەرگە ئېلىپ كەلگەن ئىكەن.
 ”ئۇزۇن بۇرۇن“ پاپا ئۆز كەچمىشلىرىنى مېمغا سۆزلەپ بەرگەن-
 دىن كېيىن، مەي:

— مېنىڭمۇ سېھرىگەرلىكتىن بىر ئاز خەۋىرىم بار، دادام
 ئەمكەن يار بەرگەن دائىرە ئىچىدە ماڭا ۋە سىڭىللىرىمغا
 سېھرىگەرلىكنىڭ بەزىبىر دەسلەپكى ساۋاتلىرىنى ئۆگەتكەن.
 كوكتات سېۋىتى ھەققىدە بولغان ماجىراغا قارىغاندا، سەينى
 پۇرغان چاغدا سىزدە بولغان تۇيۇقسىز ئۆزگىرىشكە ۋە بايا سىز
 دىگەن موماينىڭ ئېيتقان سۆزلىرىگە قارىغاندا، سىزنى كوكتاتقا
 ئەپسۇن ئوقۇپ باشقا تۈسكە كىرگۈزگەنلىكىنى كورۇۋېلىش
 مۇمكىن، دەمەك، ئەگەر جادۇگەر خوتۇن سىزگە ئەپسۇن
 ئوقۇشتا پايدىلانغان كوكتاتنى تاپساقلا، سىز ئەسلىڭىزگە كېلى-
 سىز، — دەپتۇ.

بۇ سۆزلەر بۇنداق كوكتاتنى نەدىن تاپاي، دەپ ئويلىغان
 پاپىغا ئانچە بەك تەسەللى بېرەلمەپتۇ. بىراق ئۇ يەنىلا ئۇنىڭغا

رەھمەت ئېيتىپتۇ ھەمدە. پاپىدا ئازراق بولسىمۇ قۇمىت پەيدا بوپتۇ.

بۇ چاغدا، خوشنا شەھەردىن بىر ماركىز (كىنەزنىڭ دوستى) كىنەزنى يوقلاپ كەلگەن ئىكەن. كىنەز ئۆزىنىڭ "ئۇزۇن بۇرۇن" پاپا ئاشپىزىنى چاقىرتىپ كېلىپ، ئۇنىڭغا مۇنۇلارنى تاپىلاپتۇ:

— ئەمدى ئۆزەڭنىڭ ماڭا سەممى — ساداقەت بىلەن ئىشلەيدىغان — ئىشلىمەيدىغانلىغىڭنى، ھۇنىرىڭنىڭ كامالەتكە يەتكەن — يەتمىگەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان ۋاقتىڭ كەلدى. ماڭا مېھمان بولۇپ كەلگەن بۇ ماركىز غوجام، مەندىن قالسا، تائامنىڭ ھەممىدىن ياخشىسىنى يەيدىغان ئادەم، ئاشپەزلەرنىڭ ھۇنىرى — نىڭ قانداقلىغىنى بىلىدىغان چىچەن ئادەم. سەن ھەر كۈنى تائامنى ئوبدان ئېتىشىڭ، چوقۇم ئۇنى بارغانسېرى ھاڭ — تاڭ قالدۇرۇشۇڭ كېرەك. ئۇ مېنىڭكىدە تۇرغان مەزگىلدە تەكرار سەي كەلتۈرۈلمىسۇن، تەكرار بولۇپ قالسا، مېنىڭدىن ياخشىلىق كۈتمە. مۇشۇ تەلۋىمنى ئورۇنلىساڭلا بولدى، لازىملىق نەرسە — لەرنى، نېمە بولۇشىدىن قەتئى نەزەر، غەزىنىچىدىن ئېلىۋەر، ئالتۇن ۋە ئالماسنى مايدا قورۇيمەن دېسەڭمۇ ئىختىيارىڭ. گاداي بولۇپ كەتسەم كېتەيكى، ئۇنىڭ ئالدىدا يۈزۈمگە سەت بولىدىغان ئىش بولمىسۇن.

كىنەز سوزىنى ئاخىرلاشتۇرۇپتۇ. پاپا ئەدەپ بىلەن تازىم

قىلىپ:

— چوقۇم سىزنىڭ تاپشۇرۇغىڭىز بويىچە ئىشلەيمەن، كىنەز غوجام! خۇدا بۇيرۇسا، بۇ رىزقىلىق ماركىز غوجام چوقۇم ھەممە ئائىمىدىن رازى بولىدۇ، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. پاپا ئۆزىنىڭ ھەممە ھۇنرىنى كورسىتىپتۇ. ئۇ خوجاينىنىڭ پۇلىنى ئايىماپتۇ، ئۆزىنىڭ كۈچىنى تېخىمۇ ئايىماپتۇ. ئۇ كۈن بويى ئىس-تۈتەك ئىچىدە ئىشلەيدىكەن، ئۇ ئاشخانىدا قومان-دان بولغاچقا، ئاشخانا خىزمەتچىلىرىگە ۋە توۋەن دەرىجىلىك ئاشپەزلەرگە بۇيرۇق بېرىپ ۋاقىراپ تۇرىدىكەن، ئۇنىڭ ئاۋازى ئاشخانىنى بىر ئالدىدىكەن.

ھىلىقى ماركىز كىنەزنىڭ ئوردىسىدا پۇخادىن چىققىچە يەپ-ئىچىپ ئون توت كۈن تۇرۇپتۇ. ئۇلار كۈنگە كەم دىگەندە بەش ۋاخ تاماق يەيدىكەن، كىنەز پاپا ئاشپىزىنىڭ ھۇنرىدىن بەك رازى بوپتۇ. چۈنكى ئۇ مېھماننىڭ تەرىسدىن ئۇنىڭ قاناتلەنگەنلىگىنى بىلگەن ئىكەن. كىنەز ئون بەشنىچى كۈنى پاپا ئاشپەزنى دەستۇرخان ئالدىغا چاقىرتىپ كېلىپ، ئۇنى ئۆزىنىڭ ئەزىز مېھمىنى بولغان ماركىز بىلەن كورۇشتۇ-رۇپتۇ ھەمدە ماركىزدىن پاپىدىن رازى بولغان-بولمىغانلىغىنى سوراپتۇ.

— سەن ھەقىقەتەن كارامەت ئاشپەز ئىكەنسىەن، — دەپتۇ ناتونۇش ماركىز، — نىمىنىڭ مېزىلىك ئىكەنلىگىنى بىلىدىكەن-سەن. مەن بۇ يەردە شۇنچە ئۇزاق تۇردۇم، سەن بىرەر خىل سەينمۇ تەكرار قورۇمىدىڭ، ئۇنىڭ ئۈستىگە سەيلەرنىڭ تەمى

ناھايىتى ئوبدان بوپتۇ. ئەمما سەندىن بىر نەرسىنى سورايمى:
شۇنچە ئۇزاق ۋاقتىغىچە نىمە ئۈچۈن تائاملارنىڭ خانىشى دەپ
ئاتالغان سۇز لۇيىنا ① گۆشنىنى ئېتىپ بەرمەيسەن؟
پاپا قاتتىق چوچۇپتۇ. چۈنكى ئۇ بۇنداق گۆشنان خانىشنىڭ
ئېتىنى پەقەت ئاڭلاپ باقماپتىكەن. شۇنداقتىمۇ ئۇ تەمكىن ھالدا
جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ:

— ھە، ماركىز غوجام! ئالدىرىمىسلا، مەن سىلنىڭ نۇرلىرى
ئوردىنى ئۇزاقراق يورۇتۇپ تۇرسىكەن دىگەن ئارزۇدا بولغان.
لىغىم ئۈچۈن بۇنداق تائامنى تېخى سىلگە تەقدىم قىلمىدىم.
بالدۇر تەقدىم قىلىۋەتسەم، خوشلىشىدىغان كۈنى سىلنى
تەبرىكلەيدىغان نەرسە بولماي قالدۇ. دە، گۆشنان خانىشتىن
باشقا نەرسە سېلىنى مۇبارەكلەشكە قانداقمۇ باپ كەلسۇن!
— شۇنداقتىمۇ؟ — دەپتۇ كىنەز قاقاقلاپ كۈلۈپ، — چوقۇم
مەن ئۇ ئالەمگە كەتكەن چاغدا ئاندىن تەبرىكلەيدىغان ئوخشاي.
سەن، شۇنداقتىمۇ؟ چۈنكى ئەقەللىسى مەندەك ئادەمگىمۇ مۇشۇنداق
گۆشناندىن بىرەر قېتىم ئېتىپ بەرمىدىڭ. دە! خوشلىشىشقا
باشقا نەرسە ئويلاپ قويارسەن، بۇنداق گۆشناننى ئەتە چوقۇم
ئېتىپ دەستۇرخانىغا كەلتۈرۈشۈڭ كېرەك.
— تاپشۇرۇغىڭىزنى بىجا قىلاي، كىنەز غوجام! — دەپتۇ پاپا

① سۇز لۇيىنا دىگەن سوزنىڭ خانىش ئايمى، ئايال پادىشا دىگەن
مەنىلىرى بار.

ۋە دەرھال چىقىپ كېتىپتۇ. ئەمدى رەسۋا بولىدىغان ۋە بېشىكە-لىك باسىدىغان كۈن يېتىپ كەلگەن بولسا كېرەك دەپ ئويلىغان پاپىنىڭ كوڭلى غەش بوپتۇ. ئۇ بۇنداق گوشاننى قانداق ئېتىشىنى ئۇقمايدىكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ ھوجرىسىغا كىرىپ، ئۆزىنىڭ تەلەيسىزلىكىدىن كوڭلى يېرىم بولۇپ يىغلاپتۇ. غاز مىمى ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ-غاز ئۇنىڭ ھوجرىسىدا ئەركىن ماڭالايدىكەن-ئۇنىڭدىن نىمىشقا يىغلايدىغانلىغىنى سورايتۇ.

-يىغلىماڭ،-دەپتۇ ئۇ سۇز لۇينا گوشىنى توغرىسىدىكى گەپنى ئاڭلاپ،-بۇ تاماق دادامنىڭ دەستۇرخىنىدا دائىم بولاتتى. ئۇنىڭ خۇرۇچلىرى تېخى ئېسىمدە غۇۋا تۇرۇپتۇ. گەرچە زورۇر نەرسىلەر تولۇق بولمىسىمۇ، پالانىدىن مۇنچە، پۇستاندىن مۇنچە سېلىڭ، بۇ غوجاملارنىڭ شۇنچىۋالا ئىنچىكە كىلەپ كەتكۈچىلىك ئىشتىيىمۇ بولمىسا كېرەك.

پاپا مىمىنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلاپ خوشاللىغىدا سەكرەپ كېتىپتۇ، ئۇ ئۆزى بۇ غازنى سېتىۋالغان كۈنىنى قۇتلۇقلاپ، گوشان خانىش ئېتىشكە تۇتۇنۇپتۇ. ئۇ كىچىكىدىن بىرنى ئېتىپ باققان ئىكەن، تازا ئوخشاپتۇ. ئۇ ئاشپەز ئۇستامغا تېتىتىپ كورۇپتىكەن، ئاشپەز ئۇستام ئۇنى ھۇنرىنىڭ قالتىس ئىكەن، ھەممە نىمە قولۇڭدىن كېلىدىكەن دەپ يەنە بىر قېتىم ماختاپتۇ.

ئىككىنچى كۈنى، ئۇ چوڭراق بىر گوشاننى چورسىگە گۈل چىقىرىپ پىشۇرۇپتۇ ۋە مېھماننىڭ ئالدىغا ئىسسىق پېتى كىرگۈ-

زۇپتۇ. ئۈزۈم ئۇ ئىكەن چىرايلىق كىيىمنى كىيىپ تاماقخانىغا كەپتۇ. ئۇ تاماقخانىغا كىرگەن چاغدا، توغرىغۇچى ئۈستام گوشاننى توغراپ، كىچىك كۆمۈش قوشۇقلارغا سېلىپ، كىنەز ۋە ئۇنىڭ مېھمىنىڭ ئالدىغا قويۇۋاتقان ئىكەن. كىنەز چوڭراق بىر پارچىسىنى ئاغزىغا سېلىپ، كوزنى يوغان ئېچىپ تورۇسقا قارايتۇ ۋە گوشاننى يۇتۇۋەتكەندىن كېيىن:

—پاھ! پاھ! پاھ! گوشان خانىش دىگۈچىلىكى بار ئىكەن؛
پاپا ئاشپىزىمىنىمۇ ئاشپەزلەر شاھى دىسە بولىدىكەن، شۇنداقمۇ،
جان دوستۇم؟—دەپتۇ.

مېھمان كىچىك توغراغان بىرنەچچە پارچىنى ئاغزىغا سېلىپ، ئالدىرىماي چايناپ تېتىغاندىن كېيىن، چىرايىدا مەسخىرىلىك ۋە ياراتماسلىق كۈلكىسى پەيدا بوپتۇ.

—گوشان ھەقىقەتەن يامان ئەمەس بوپتۇ،—دەپتۇ ئۇ ۋە تەخسىنى نېرىغا ئىتتىرىپ قويۇپتۇ،—بىراق سۈزلۈپنا گوشىنىغا دىگەندەك ئوخشاپ كەتمەپتۇ؛ مېنىڭچە شۇنداق.

كىنەز ناھايىتى خاپا بوپتۇ، قوشۇمىسى تۇرۇلۇپتۇ، ئۇيالىغىدىن يۈزى پوكاندەك قىزىرىپ كېتىپتۇ:

—ھۇ، ئىتنىڭ بالىسى!—دەپ توۋلاپتۇ ئۇ،—سەن مۇشۇنداق داق بىر نىمە بىلەن مېنى ئالدىماقچى بولدۇڭمۇ؟ مۇشۇنداق قاملاشمىغان بىر نىمىنى ئەتكىنىڭنىڭ جازاسى قىلىپ يوغان كاللاڭنى تېنىڭدىن جۇدا قىلدۇرۇۋەتسەم توغرا بولىدۇ.

—تەخسىر غوجام! بۇ گوشاننى پۈتۈنلەي قاندىمە بويىچە

ئەتتىم، ھەرگىز بىرەر نەرسە كېمپ قالغىنى يوق! — دەپتۇ پاپا
دېر — دېر تىترەپ تۇرۇپ.

— يالغان گەپ قىلما، مۇتھەم! — دەپتۇ كىنەز ۋە پاپىنى
بىرنى تېپىۋېتىپ، — دوستۇم بىر نەرسە كەم دەپ قارىغا
دىمەيدۇ. مەن سېنى چاناپ قىيما قىلدۇرۇپ، گوشۇڭدىن
گوشنان ئەتكۈزمىسەم، خەپ!

— رەھىمى قىلغايلا، رەھىمى قىلغايلا! — دەپ يالۋۇرۇپتۇ پاپا
ۋە مېھماننىڭ ئايغىغا يىقىلىپ، ئۇنىڭ پۇتىغا ئېسىلىپ، —
ئېغىزلىرىغا تېتىمىغان گوشناندا نىمە نەرسە كەم بولۇپ قالغان —
لىغىنى ئېيتىپ بەرسىلىكەن. ئازراقلا گوش ۋە بىرەر ئوچۇم
ئۇنى دەپ جېنىمغا زامىن بولمىسلا.

— بۇنىڭ ساڭا ھىچقانچە ياردىمى تەگمەيدۇ، ھەي ئەزىز
ئۇزۇن بۇرۇن، — دەپتۇ مېھمان كۇلۇمسىرەپ، — مەن تۇنۇگۇنلا
سېنىڭ بۇنداق گوشناننى مېنىڭ ئاشپىزىمچىلىك ئېتەلمەيدىغان —
لىغىنى سەزگەن ئىدىم. كېيىمگە قۇلاق سال، بۇ گوشناندا
”چۈشكۈرۈك ئوتتېپىشى“ دىگەن كوكتات كەم، بۇنداق كوكتاتنى
بۇ ئەتراپتا ھىچكىم بىلمەيدۇ، شۇ كوكتات بولمىسا، گوشنان
مېزىلىك بولمايدۇ، كىنەز خوجاينىڭمۇ بۇنداق تائامدىن
بەھرىمەن بولالمايدۇ.

فرانكونىيە كىنەزىنىڭ قۇيىقا چىچى تىك بوپتۇ.
— مەن چوقۇم بۇنداق گوشناننى يەپ كورمەي قالماي —
مەن، — دەپتۇ كوزىدىن ئوت يېنىپ تۇرغان كىنەز ۋاقىراپ، —

مەن كىنەزلىك شوھرىتىم بىلەن قەسەم بېرىمەنكى، سىز بۇيرۇت-قان گوشاننى ئەتە ئەتكۈزۈپ ئالدىڭىزغا كەلتۈرەلمىسەم، بۇ ئەبلەخنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ ئوردا دەرۋازىسىغا ئېسىپ قويىمەن. يوقال كوزۇمدىن ئىتنىڭ بالىسى، مەن يەنە بىر قېتىم يىگىرمە توت سائەتلىك سۇرۇك بەردىم.

كىنەز ئاشۇنداق ۋاقراپتۇ، بۇنداق كوكتاتنىڭ ئېتىنى ھىچ ئاڭلاپ باقمىغان پاپا ئوز ھوجرىسىغا قايتىپ كېلىپ، ئوزىگە بالا-قازا كەلگەنلىكىنى، چېندىن جۇدا بولىدىغانلىغىنى غازغا يىغلاپ تۇرۇپ ئېيتىپ بېرىپتۇ.

— ئىش شۇلا بولىدىغان بولسا، — دەپتۇ غاز خېنىم، — مەن سىزگە ياردەم قىلالايمەن؛ دادام ماڭا كوكتاتلارنى پەرق ئېتىشىنى ئۆگىتىپ قويغان. باشقا ۋاقىتلاردا بولغان بولسا، چېنىڭىز ئامان قالمىغان بولار ئىدى، تەلىيىڭىز بار ئىكەن، ھازىر دەل ئاينىڭ بېشى، دەل بۇنداق كوكتات چېچەكلەيدىغان مەزگىل. ئوردا ئەتراپىدا كونا كاشتان دەرىخى بارمۇ؟

— بار! — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ئۇزۇن بۇرۇن كوڭلى بىر ئاز ئەمىن تېپىپ، — كول بويىدا، بۇ ئوردىدىن ئىككى يۈز قەدەم يىراقلىقتا بىرمۇنچە دەرەخ بار؛ كاشتان دەرىخىنى سوراپ نىمە قىلىسىز؟

— بۇنداق كوكتات پەقەت قەدىمىي كاشتان دەرىخىنىڭ تۇۋىدىلا ئوسىدۇ، — دەپتۇ مىمى، — ۋاقىتنى ئوتكۈزۈۋەتمەي، لازىملىق نەرسىنى تاپقىلى بېرىڭ، مېنىمۇ ئېلىۋېلىڭ، تالاغا

چىققاندىن كېيىن مېنى قويۇۋەتسىڭىز ئوزەم تېپىپ بېرىمەن.
پاپا غاز خېنىمنىڭ تاپشۇرۇغى بويىچە، ئۇنى كۆتۈرگەن
پېتى ئوردا دەرۋازىسىغا كەلگەن ئىكەن. پوست مەلتىغىنى
كۆتىرىپ ئۇنىڭغا مۇنداق دەپتۇ:

— ھە ئۇزۇن بۇرۇن، سەن ئەمدى تۈگەشتىڭ، ئوردىدىن
چىقىشىڭغا رۇخسەت يوق، سېنى ئىشكىتىن چىقارماسلىق ھەق-
قىمىدە قاتتىق بۇيرۇق ئالغانمەن.

— باققا چىقىسام بولار؟— دەپتۇ پاپا،— ھەمرايىڭىزنى
ئەۋەتىڭ، ئوردا مۇپەتتىشىدىن سوراپ باقسۇن، باققا ئوتياش-
كۆكتاتقا چىقىسام بولامدېكىن؟

پوست سوراپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتكەن ئىكەن، ئۇ رۇخسەت
ئېلىپ كەپتۇ؛ باغنىڭ ئەتراپى ئىگىز تام بولغاچقا، پاپىنى ھەر-
گىزمۇ قېچىپ كېتەلمەيدۇ دەپ ئويلاشقان ئىكەن. ئۇزۇن
بۇرۇن مېنى ئېلىپ تالاغا چىقىپتۇ— دە، ئۇنى يەرگە ئاستاغىنا
قويۇپتۇ؛ مېنى خېنىم كاشتان دەرىخى ئۈستىگە كۆل بويىغا
بىرىنچى بولۇپ ئۇچقاندەك چېپىپتۇ. يۇرىڭى گۈپۈلدەپ سالغان
ئۇزۇن بۇرۇن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ. ئۇ ئەڭ ئاخىرقى ۋە
بىردىن— بىر ئۆمىدىنىڭ قانداق نەتىجە بېرىشىنى كۈتمەكتە
ئىكەن. ئەگەر بۇنداق ئوتياش تېپىلماي قالسا، ئوزەمنى كۆلگە
تاشلاپ ئولۇۋېلىشقا رازىمەنكى، ھەرگىز باشقىلارنىڭ قولىدا
ئۆلمەيمەن دېگەن قەتئىي نىيەتكە كەپتۇ پاپا. غاز خېنىم ئۇيان،
بۇيان چېپىپ يۈرۈپ، ھەممە كاشتان دەرىخى ئارىسىدىكى

ئۇششاق ئوت - چوپلەرنى ئاغزى بىلەن قايرىپ ئاخشۇرۇپتۇ. ئەمما بۇنىڭدىن نەتىجە چىقماپتۇ، ھىچنەمە تېپىلماپتۇ. غاز خېنىم بەك بىارام ۋە تست - تست بولۇپ كېتىپ، يىغلىۋېتىپتۇ؛ بۇ چاغدا كۈن كەچ بولۇپ، قاراڭغۇ چۈشكەن، ئەتراپتىكى نەرسە - لەرنى پەرقلەندۈرۈش ناھايىتى تەس بولۇپ قالغان ئىكەن.

پاپا ئۇشتۇمتۇت كولىنىڭ نېرىقى قېتىغا قارايتۇ ۋە بىردىنلا: - قاراڭ، قاراڭ، كولىنىڭ نېرىسىدا يەنە بىر تۇپ يوغان كاشتان دەرىخى تۇرىدۇ؛ ئاشۇ ياققا بېرىپ ئىزلەپ باقايلى، بەلكىم، تەللىم بولسا شۇ ياقىنى چىقىپ قالار.

غاز بىر ئۇچۇپ، بىر سەكرەپ ئالدىدا مېڭىپتۇ، پاپا ئۇنىڭ ئارقىسىدا ئىنچىكە پاچاقلىرىنى جەددى ئىشقا سېلىپ ئەڭ تېز سۈرئەتتە يۈگرەپتۇ. كاشتان دەرىخىنىڭ تۈۋى ھىچنەمە كورۇنمىگۈدەك ھالەتتە قاپ - قاراڭغۇ ئىكەن. ئەمما ئۇ يەرگە بارغاندىن كېيىن، غاز تۇيۇقسىز قەدىمىنى توختىتىپ، خوشال - لىقتىن قاناتلىرىنى قېقىپتۇ ۋە تېزلىكتە بېشىنى ئوت - چوپ ئىچىگە تىقىپ، بىرتال نەرسىنى چىشلەۋېلىپ، ئۇنى ھەيران بولۇپ تۇرغان ئۇزۇن بۇرۇنغا ھىچ ئىككىلەنمەستىن بېرىپ:

— ھىلىقى ئوتياش مۇشۇ، بۇ يەردە كوپ ئىكەن، ئەمدى بۇنىڭدىن غەم قىلمىسىڭىزمۇ بولغۇدەك، — دەپتۇ.

پاپا بۇ ئوتياشقا سىنجىلاپ قارايتۇ. ئوتياشنىڭ دىماققا ئۇرۇلغان ئىسىل پۇرىغى ئۇنىڭغا ئىختىيارسىز ھالدا ئوزىنىڭ قىياپىتىنىڭ ئوزگەرگەن ۋاقتىدىكى ئەھۋالىنى ئەسلىتىپتۇ. بۇ

ئوتياشنىڭ غولمۇ، يوپۇرماقلىرىمۇ ئاچ يېشىل بولۇپ، قىپ - قىزىل گۈلى بار ئىكەن. گۈل بەرگىنىڭ چوربىسى ئالتۇن دەك سېرىق يوللۇق ئىكەن.

— خۇداغا شۇكرى! — ۋاقىردىۋېتىپتۇ پاپا ئاخىر، — ھەقىقەتەن موجدىزە ئىكەن! مېنى بىر تىمىندىن مۇشۇنداق رەسۋا قىيا- پەتكە كىرگۈزگەن نەرسە مۇشۇ ئوتياش، بۇ گېپىم ئىشەنچلىك. مەن سىناپ باقايۇ؟

— ئالدىرىماڭ، — دەپتۇ غاز ئىلتىماس قىلىپ، — بۇ ئوتياشتىن ئاۋال بىر تۇتام ئۇزۇۋېلىڭ، بىز ئاۋال ھوجرىڭىزغا قايتىپ بارايلى، پۇل - پىچەك، نەرسە - كېرەكلىرىڭىزنى يىغىش- تۇرۇپ قويۇپ، ئاندىن بۇ ئوتياشنىڭ كارامىتىنى كورەيلى.

ئۇلار مۇشۇ بويىچە ئىش كورۇپ، پاپىنىڭ ھوجرىسىغا قايتىپ كەپتۇ. پاپا ناھايىتى جىددىلىشىپ كەتكەچكە، يۈزىگىنىڭ سوققان ئاۋازىمۇ ئاڭلىنىپ تۇرۇپتۇ. پاپا تېجەپ قالغان ئەللىك - ئاتمىش دۇكاتىن پۇلىنى، بىرنەچچە قۇر كىيىمى ۋە بىرنەچچە ئايىغىنى بىر بويا قىلىپ تۇگۇپ، ئاندىن:

— ئى خۇدايا پەرۋەردىگارا، مېنى بۇ ئېغىر يۈكتىن ئازات قىلغايىسەن، — دەپتۇ - دە، بۇرنىنى ھىلقى ئوتياشنىڭ ئىچىگە تىقىپ، ئىسىل پۇراقنى بىر ھازاغىچە پۇراپتۇ.

ئۇنىڭ پۇتۇن بەدىنىدىكى ئۈگە - ئۈگىلىرى دەرھال قوزغى- لىپ، تاراس - تۇرۇس قىلىپ ئاۋاز چىقىرىپتۇ، ئۇ ئۆزىنى بېشى مۇرىسىدىن سوزۇلۇپ چىققان دەك سېزىپتۇ، بۇرنىغا كوزىنىڭ

قىرىدا قارىغۇدەك بولسا، بۇرنى بارغانسېرى كىچىكلەپ بارغۇ-
دەك، دۈمبىسى بىلەن كوكرىگى تۈزۈلۈپتۇ، پۈتمۈ ئۈزراپتۇ.
غاز بۇ ئۈزگىرىشلەرنى ھەيرانلىق بىلەن كورۇپ تۇرۇپتۇ.
—پاھ! سىز نىمە دىگەن ئىگىز، نىمە دىگەن چىرايلىق-
ھە! — دەپتۇ غاز، — خۇداغا شۇكرى، پۈتۈنلەي باشقىچە قىياپەتكە
كىردىڭىز! — ياگو ئادەتتىن تاشقىرى خوشال بولۇپ، ئىككى
ئالقىنىنى جۈپلەپ دۇئا قىلىشقا باشلاپتۇ. ئۇ مۇشۇ خوشاللىغىدا
غاز مېمىغا مىڭلاپ — تۈمەنلەپ تەشەككۈر بىلدۈرۈشنى ئەسلا
ئېسىدىن چىقارماپتۇ. گەرچە ئۇنىڭ ئويىگە قايتىپ ئاتا-ئانىسى
بىلەن كورۇشكۇسى تازا كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ مىننەت-
دارلىغى مۇنداق ئارزۇ-تىلىگىدىن ئۈستۈن كەپتۇ. ئۇ مۇنداق
دەپتۇ:

— مەن گورنىڭ ئاغزىدىن يېنىپ كەلگەن، بۇ ئىشتا
سىزدىن مىننەتدار بولماي كىمدىن مىننەتدار بولاي؟ سىز
بولمىغان بولسىڭىز مەن بۇنداق كوكتاتنى ھەرگىزمۇ تاپالمىغان
بولاتتىم، مەن مەڭگۈ ئاشۇنداق قىياپەتتە قېلىۋەرگەن بولاتتىم،
ئېھتىمال، جاللاتلارنىڭ قىلچى ئاستىدا ئولگەن بولاتتىم. چوقۇم
قىلغان ياخشىلىغىڭىزنى قايتۇرمىەن. مەن سىزنى دادىڭىز بىلەن
كورۇشتۇرۇشكە ۋەدە بېرىمەن؛ ئۇ ھەرخىل سېھرىگەرلىككە
ئۇستا، ئۇ سىزنى جادۇگەرلىكتىن ئاسانلا ئازات قىلىدۇ.
كوزىدىن شاتلىق ياشلىرى ئاققان غاز ياگونىڭ تەكلىۋىنى
ماقۇل كورۇپتۇ. ياگو غازنى باشلاپ خوشال-خورام ھالدا ئور-

دېدىن چىقىپ، مېمىنىڭ يۇرتى—دېڭىز ساھىلى تەرەپكە قاراپ يول ئېلىپتۇ، ئۇنىڭ كوڭلىدىكىنى ھېچكىمۇ بىلمەيتۇ. بۇ ھىكايىنىڭ ئاخىرىسىنى مەن دەپ بېرەي: ئۇلار كۆزلىگەن مەنزىلگە ئامان—ئېسەن يېتىپ بېرىپتۇ. ۋىتبوك قىزىنى سېھرىگەرلىكتىن ئازات قىپتۇ، ياگونى نۇرغۇن سوغا-سالاملار بىلەن يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. ياگو يۇرتىغا قايتىپ كەلگەندە، ئاتا-ئانىسى بۇ چىرايلىق يىگىتنى كورۇپ، ئۆزلىرىنىڭ يۇتۇپ كەتكەن ئوغلىنىڭ قايتىپ كەلگەنلىگىدىن خوشاللىغى ئىچىگە پاتماي قاپتۇ، ياگو ۋىتبوك بەرگەن سوغا-سالامغا بىر يېڭى دۇكان سېتىۋاپتۇ، شۇنىڭ بىلەن تۇرمۇشى بارا-بارا ياخشىلىنىپ، خاتىرجەم، خوشال-خورام ياشاپتۇ.

ئوردا ھەققىدىمۇ ئىككى ئېغىز گەپ قىلاي: ياگو كىنەز ئوردىسىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن، ئۇ يەردە چاتاقنىڭ چوڭى چىقىپتۇ، چۈنكى كىنەز ئىككىنچى كۈنى ئۆزىنىڭ قەسىمىنى—ئەگەر پاپا ھىلىقى كوكتاتىنى تاپالمىسا، ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىش—ئورۇنلىماقچى بولغان ئىكەن، ئەمما پاپىنىڭ سايىسىنىمۇ تاپالماپتۇ. كىنەز ئەڭ ياخشى ئاشپىزىدىن ئايرىلىپ قالماسلىق ئۈچۈن، ئۇزۇن بۇرۇن پاپىنى قەستەن قاچۇرۇۋەتكەن دەپ ئويلىغان ماركىز لەۋزىڭىزدە تۇرمايدىكەنسىز دەپ، كىنەزگە تاپا قىپتۇ، نەتىجىدە كىنەز بىلەن ماركىز ئوتتۇرىسىدا قاتتىق جەڭ بويىپتۇ، تارىختىكى داڭلىق “ئوتياش ئۇرۇشى” مۇشۇ ئۇرۇش ئىكەن. ئۇلار نۇرغۇن قېتىم ئۇرۇش قىلىپ، ئاخىر سۈلھ قىلىشقان

ئىكەن، سۇلىھ يىغىنىدا ماركىزنىڭ ئاشپىزى گوشنان خانىش —
سۇزلۇينا ئېتىپ بېرىپ، كىنەزنى راسا رازى قىلغانلىغى ئۈچۈن،
بۇ قېتىمقى سۇلىھ “گوشنان سۇلىھى” دەپ ئاتالغان ئىكەن.
كىچىككىنە سەۋەپلەردىن، كوپ ھاللاردا، چوڭ-چوڭ ئاقد-
ۋەتلەر كېلىپ چىقىدۇ. ھەببەللى، ئۇزۇن بۇزۇن پاپا ھەققىد-
دىكى ھىكايە مانا شۇ.

سەرەڭگە ساتقۇچى قىزچاق

(دانىيە) ئاندىرېسېن*

ھاۋا دەھشەت سوغاق ئىدى. قار توختىماي ياغماقتا،
 زۇلمەتلىك تۇن پەردىسى چۇشۇشكە باشلىغان ئىدى. بۇ—
 يىلىنىڭ ئاخىرقى كېچىسى—يېڭى يىل ھارپىسى ئىدى.
 مۇشۇنداق سوغاق ۋە قاراڭغۇ كېچىدە يالاڭلاشتاق، يالىڭايىق
 بىر نامرات قىزچاق كوچىدا كېتىۋاتاتتى. ھە، راست، ئۇ
 ئويىدىن چىققان چېغىدا پۇتسىغا ساپما كەش سېپىمۋالغان
 ئىدى، بىراق، ئۇ نىمىگە دال بولسۇن؟ بۇ كەش قىزچاققا
 بەك چوڭ كەلگەن بولۇپ، ئۇ ئىلگىرى ئاپىسىنىڭ كەشى
 ئىدى. ئۇ كوچىدىن ئالدىراش ئوتۇپ كېتىۋاتقان چاغدا، ئىككى
 ئات ھارۋىسى ئۇچقاندەك كېپقالدى، قىزچاق قورققىنىدىن
 يۇڭۇرۇۋىدى، كەشى چۇشۇپ قالدى. ئۇ كەشنىڭ بىر پېيىنى

* ئاندىرېسېن (1805 — 1875 — يىللار) 19 — ئەسىردىكى دانىيە
 ئەدىبىياتىدىكى گىگانت ئادەم شۇنداقلا دۇنيا بويىچە ھەممە
 ئېتىراپ قىلغان ئۇستا چوچەك يازغۇچىسى. بۇ كىتابقا ئۇنىڭ
 ۋەكىللىك خاراكتېرىغا ئىگە 7 پارچە ئەسىرىلا تاللاپ كىرگۈزۈلدى.

ھىچنەدىن تاپالمىدى، يەنە بىر پېيىنى بولسا بىر ئوغۇل بالا تېپىۋېلىپ ئېلىپ قاچتى. بۇ ئوغۇل بالا تېخى: كېلىچەكتە بالام بولۇپ قالسا، بۇ كەشنى بوشۇك ئورنىدا ئىشلىتىمەن، دىدى.

ئەمدى قىزچاققا يالڭاياق مېڭىشقا توغرا كەلدى. ئۇنىڭ پۇتلىرى سوغاقتا توڭلاپ قىزىرىپ، كوكىرىپ كەتكەن ئىدى. ئۇنىڭ كونىراپ كەتكەن پەرتۇغىغا بىرمۇنچە سەرەڭگە سېلىنغان ئىدى؛ ئۇنىڭ قولىدىمۇ بىر تۇتام سەرەڭگە بار ئىدى. شۇ كۈنى ئەتىدىن-كەچكىچە ئۇنىڭدىن ھىچكىم بىر تالمۇ سەرەڭگە سېتىۋالمىدى؛ ئۇنىڭغا ھىچكىم بىر يارماقمۇ پۇل بەرمىدى.

بىچارە قىزچاق! ئاچ قوساق ھەم توڭلاپ كەتكەن قىزچاق تىترىگىنىچە ئالغا قاراپ مېڭىۋەردى. بۇ راستلا ئېچىنىشلىق بىر كورۇنۇش ئىدى. قار ئۇچقۇنلىرى ئۇنىڭ ئالتۇندەك ساپ-سېرىق، ئۇزۇن بۇدرە چاچلىرىغا چۈشمەكتە ئىدى—بۇ بۇدرە چاچلار ئۇنىڭ مۇرىسىگە تاشلىنىپ تۇراتتى، بۇ ئۇنىڭغا تېخىمۇ گۈزەللىك بېغىشلايتتى. بىراق، ئۇ ئوزىنىڭ گۈزەللىكىنى ئېسىد-گىمۇ كەلتۈرمەيتتى. ھەممە دەرىزىدىن نۇر چاقىناپ تۇراتتى، كۆچمىلاردا مىزىلىك غاز كاۋىۋى ① پۇرىغى دىماققا ئۇرۇلۇپ تۇراتتى، چۈنكى بۇگۈن ھارپا كۈنى ئىدى. ئۇ: راست، بۇگۈن

① دانىيىدە غاز كاۋىۋى روزدېستۋو بايرىمى كۈنىدىكى ۋە ھارپا كۈنى ئاخشىمىدىكى غىزانىڭ ئاساسلىق سەيلىرىدىن بىرى.

ھارپا كۈنغۇ، دەپ ئويلىدى.

قىزچاق ئىككى كورپۇس ئوينىنىڭ (كوچمىنىڭ قاپ ئوتتۇرىدا) سىغا چىقىپ تۇرغان ئىككى كورپۇس ئوينىنىڭ) تۇتاشقان يېرىدىكى بۇلۇڭدا تۇگۈلۈپ ئولتۇردى. ئۇ پۇتلىرىنىمۇ يىغىۋىدى، تېخىمۇ توغۇپ كەتكەندەك بولدى. ئۇ بىرتال سەرەڭگىمۇ ساتالمىغان، بىر يارماقمۇ تاپالمىغانلىقى ئۇچۇن دادىسىدىن چوقۇم تاياق يەيتتى، شۇڭا ئوينىگە قايتىشقا پىتىنالمىتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوينىمۇ مۇشۇ يەرگە ئوخشاش بەك سوغاق ئىدى. ئۇلارنىڭ ئوينىدە ئېچىلىپ قالغان يوغان توشۇكنى ئوت-چوپ ۋە ئەسكى-تۈسكى لاتىلار بىلەن ئېتىپ قويغان بولسىمۇ، شامال يەنىلا غۇيۇلداپ كىرىپ تۇرىدىغان ئوگىزىدىن باشقا ھېچنەمە يوق ئىدى.

ئۇنىڭ قوللىرى سوغاقتا قېتىپ قالاي دەپ قالدى. ھەي! مۇشۇ پەيتتە بىرتال سەرەڭگىمۇ ئۇنىڭغا ئەسقاتاتىتى. ئۇ بىرتال سەرەڭگىنى ئېلىپ تامغا سۈركەشكە جۇرئەت قىلىشىدى، قولىنى بىرئاز بولسىمۇ ئىسسىتتۇرغان بولاتتى! ئۇ ئاخىر بىرتال سەرەڭگىنى ئالدى-دە، "شارت" قىلىپ ياقتى، سەرەڭگە ياندى، ئوت پىلىلدى! قىزچاق قوللىرىنى ئوتقا قاقلىۋىدى، ئوت خۇددى كىچىك بىرتال شامىدەك بولۇپ، ئىسسىق، نۇرلۇق يالقۇنغا ئايلاندى. بۇ نۇر بەكمۇ گۈزەل ئىدى! بۇ چاغدا قىزچاق ئوزنى پاقىراپ تۇرغان مىس مەشىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغاندەك ھىس قىلدى. بۇ ئوت نىمە دىگەن ئۇلۇغ، نىمە دىگەن ئىسسىق، نىمە

دىگەن گۈزەل-ھە! ھەي، بۇ قانداق ئىش؟ قىزچاق ئىسىستى-
ۋالاي دەپ پۇتلىرىنى ئەمدىلا سوزۇشقا توساتتىن ئوت ئوچۇپ
قالدى! مەشمۇ كورۇنمەيتتى. قىزچاق كويۇپ بولغان بىر تال
سەرەڭگىنىڭ قالدۇغىنى تۇتقان پېتى ئوز ئورنىدا ئولتۇراتتى.
ئۇ يەنە بىر تال سەرەڭگە ياقتى. سەرەڭگە يېنىپ نۇرچاچتى.
تامنىڭ يوزۇق چۈشكەن يېرى بىردىنلا تېخىمۇ سۇزۇكىلىشىپ،
خۇددى بىر پارچە نېپىز پەردىگە ئوخشاپ قالدى؛ ئۇ ئوينىڭ
ئىچىدىكى نەرسىلەرنى: شەرەگە سېلىنغان ئاپپاق دەستىخاننى،
دەستىخان ئۈستىگە قويۇلغان ئىسىل چىنە-قاچىلارنى، ئۇلارغا
توشقۇزۇپ قويۇلغان، قارا ئۇرۇك ۋە ئالما سېلىپ پىشۇرۇلغان
مىزىلىك غاز كاۋنۇنى كوردى. تېخىمۇ قىزىقارلىقى شۇكى،
بۇ غاز پەتۈستىن سەكرەپ چۈشۈپ، دۈمبىسىگە پىچاق، ۋىلكا
سانجىلغان پېتى ئىغاڭلاپ توپ-توغرا ئوزىگە قازاپ كېلىۋاتماقتا
ئىدى. بۇ چاغدا سەرەڭگە ئوچۇپ قالدى؛ ئۇنىڭ كوز ئالدىدا
ھەم قېلىن، ھەم سوغاق تاملا تۇراتتى.

ئۇ يەنە بىر تال سەرەڭگە ياقتى. ئەمدى ئۇ كوركەم بىرتۇپ
نورۇز ئارچىسى ئاستىدا ئولتۇراتتى. بۇ ئارچا ئۇنىڭ ئوتكەندە
روژدېستۋو بايرىمىدا بىر باي سودىگەرنىڭ ئەينەكلىك ئىشىگىدىن
كورگەن ھىلىقى ئارچىدىنمۇ يوغان ھەم كوركەم ئىدى. ئۇنىڭ
ياپ-يېشىل شاخلىرىدا نەچچە مىڭلىغان شام يېقىقلىق ئىدى؛
سودا دۇكانلىرىنىڭ دەرىزىلىرىگە ئېسىلغان چىرايلىق، رەڭلىك
رەسىملەر ئۇنىڭغا كوزنى ئىمىلەيتتى. قىزچاق ئىككى قولنى

ئۇزىتىشىغا، سەرەڭگە ئوچۇپ قالدى. نورۇز ئارچىسىدىكى شام نۇرى بارغانسېرى ئۇلغىيىپ كەتكەن ئىدى، قىزچاق ئۇلارنىڭ نۇرچاقناپ تۇرغان يۇلتۇزلارغا ئايلىنىپ كېتىۋاتقانلىغىنى كوردى. بۇ يۇلتۇزلارنىڭ بىرى ئاسماندا بىرتال قىزىل سىمىزىق سىزىپ ئېقىپ چۈشتى.

”يەنە بىرسى ئولۇپ كەتكەن ئوخشايدۇ“ دېپ ئويلىدى قىزچاق، ئۇنىڭ ئەڭ مېھرەۋان مومىسى ھايات ۋاقتىدا ئۇنىڭغا ئاسماندا بىر يۇلتۇز ئېقىپ چۈشسە، يەردىن بىر روھ خۇدانىڭ يېنىغا چىقىپ كېتىدۇ، دىگەن ئىدى.

قىزچاق يەنە بىر تال سەرەڭگىنى تامغا سۈركەپ ياندۇردى. سەرەڭگە يورۇغى ئەتراپىنى يورۇتتى؛ ئۇ مۇشۇ يورۇقتا مومىسىنى ئېنىق كوردى. مومىسى ئۇنىڭ كوزىگە بەكمۇ نۇرلۇق، بەكمۇ مۇلايىم، بەكمۇ ئىللىق كورۇندى.

— موما! — دەپ توۋلىۋەتتى قىزچاق، — جېنىم موما! مېنىمۇ ئالغاچ كېتىڭ! مەن بىلىمەن، بۇ سەرەڭگە ئوچكەن ھامان سىز غايىپ بولۇپ كېتىسىز، سىز ئاشۇ ئىسسىق مەش، ئاشۇ ئىسسىل غاز كاۋىشى، ئاشۇ بەختلىك نورۇز ئارچىسىدەك غايىپ بولۇپ كېتىسىز!

شۇنداق قىلىپ، قىزچاق مومىسىنى ئېپقېلىش ئويىدا بىرتۇتام سەرەڭگىدىن قېپقالغان سەرەڭگىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئالدىراشلىق بىلەن ياندۇردى. بۇ سەرەڭگىلەرنىڭ ئوتى كۈچلۈك نۇرچىچىپ، ئەتراپىنى كۈندۈزدىنمۇ بەك يورۇق قىلىۋەتتى. مومىسى بۇ دورام

ئادەتتىن تاشقىرى گۈزەل ھەم قامەتلىك كورۇندى. مومىسى قىزچاقنى كوتىرىۋېلىپ، باغرىغا چىڭ باستى. ئىككىيلەن يورۇقلۇق ۋە خوشاللىق ئىچىدە ئۇچۇپ كەتتى، ئۇچقانسىپىرى ئىگىزگە كوتىرىلىپ، سوغاقمۇ، ئاچلىقمۇ، قايغۇ-ھەسرەتمۇ يوق جايغا-خۇدانىڭ يېنىغا كەتتى!

بىراق، سوغاق قاتتىق بولغان تاڭ سەھەردە بۇ قىزچاق تام تۈۋىدە ئولتۇراتتى؛ ئۇنىڭ ئىككى مەڭزى ئاناردەك قىزارغان، لەۋلىرىدىن تەبەسسۇم يېغىپ تۇرغان بولسىمۇ، ئۇ ئاللىقاچان ئولۇپ كەتكەن ئىدى-كونا يىلىنىڭ ئاخىرقى كۈنى مۇزلاپ ئولۇپ كەتكەن ئىدى. يېڭى يىل قۇياشنىڭ نۇرى ئۇنىڭ كىچىكىنە جەسىدىگە چۈشەتتى! ئۇ قولدا سەرەڭگە تۇتاملىغان ھالەتتە شۇ يەردە ئولتۇراتتى-سەرەڭگىنىڭ ھەممىسى دىگۈدەك كويۇپ تۇڭمىگەن ئىدى.

— ئىسسىنۋالاي دەپتىكەن-دە،— دىيىشتى كىشىلەر.

ئۇنىڭ نى-نى گۈزەل نەرسىلەرنى كورگەنلىگىنى، نەقەدەر بەختلىك ھالدا مومىسى بىلەن بىللە يېڭى يىلىدىكى بەخت-سائادەتكە چومىگەنلىگىنى ھېچكىم بىلمەيتتى.

پادىشانىڭ يېڭى كىيىمى

(دانىيە) ئاندىرسېن

بۇنىڭدىن نۇرغۇن زامانلار بۇرۇن چىرايلىق يېڭى كىيىم دېسە جېنىنى بېرىدىغان بىر پادىشا ئۆتكەن ئىكەن. ئۇ چىرايلىق كىيىنىش ئۇچۇن قولىدىكى دەپە-دۇنيانى ئايىمايدىكەن. ئۇ ھەربى قوشۇنلىرىغىمۇ كوڭۇل بولمەيدىكەن، ئويۇن كورۇشنىمۇ خالىمايدىكەن، يېڭى كىيىمنى ئەل-يۇرتقا كورسىتمەن دېمىسە، ھارۋىسىغا چۈشۈپ باغ سەيلىسى قىلىشنىمۇ ھەۋەس قىلمايدىكەن. ئۇنىڭ ھەممە ھەۋسى كىيىمنى كۈنىگە، سائىتىگە بىر قۇردىن يېڭىلاپ تۇرۇشتا ئىكەن. پادىشا جاناپلىرى تىلغا ئېلىنغاندا كىشىلەرنىڭ ”ئۇ مەجلىسخاندا“ دىگىنىگە ئوخشاش، بۇ پادىشا تىلغا ئېلىنغاندا كىشىلەر ھامان ”پادىشاينى ئالەم كىيىمخانسىدا“ دېيىشىدىكەن.

پادىشا تۇرغان چوڭ شەھەردە تۇرمۇش باياشات، كوڭۇللۇك بولۇپ، چەتئەللىكلەر ھەركۈنى كېلىپ تۇرىدىكەن. بىر كۈنى ئىككى ئالدامچى كەپتۇ. ئۇلار: بىز توقۇمىچىلارمىز، ئىنسان بالىسى ئويلاپ تاپالايدىغان ئەڭ چىرايلىق رەختنىڭ ھەرقاندا-

دىغىنى توقۇيالايمىز، بۇنداق رەختنىڭ رەڭگى ۋە گۈلى ئادەتتىن تاشقىرى چىرايلىق بولغاننىڭ ئۈستىگە، بۇلاردىن تىكىلگەن كىيىملەرنىڭ قابىلىيەتسىز ياكى ئوتۇپ كەتكەن ئەخمەقلىرىنىڭ كوزىگە كورۇنمەيدىغان ئالاھىدە خاسىيىتى بار، دەپتۇ.

”بۇ تازا كوڭۇلدىكىدەك كىيىم ئىكەنغۇ! مەن بۇنداق كىيىم كىيىۋالسام، پادىشاھنىڭدا كىيىملەرنىڭ ئوز خىزمىتىگە لايىق ئەمەس. لىكىنى؛ كىيىملەرنىڭ ئەقىللىق، كىيىملەرنىڭ ئەخمەق ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايدىكەنمەن. راست، مەن ئۇلارغا بۇنداق رەختنى دەرھال توقۇپ بېرىشنى بۇيرۇتسام بولغۇدەك!“ دىگەن ئويغا كەپتۇ پادىشاھ. شۇنداق قىلىپ، ئىشقا تېزىرەك كىرىشىشۇن دەپ بۇ ئىككى ئالدامچىغا نۇرغۇن نەق پۇل بېرىپتۇ.

ئالدامچىلار ئىككى دەستىگاھ قۇرۇپ، ئىشلەۋاتقان كىشىدەك بولۇشۇۋاپتۇ، بىراق دەستىگاھلىرىدا ھېچقانداق نەرسىنىڭ قارىسىمۇ كورۇنمەپتۇ. ئۇلار ئەڭ ئىنچىكە يىپەك يىپ ۋە ساپ ئالتۇن بېرىشنى جىددى تەلەپ قىپتۇ. ئۇلار بۇ نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى چونتەكلىرىگە سېلىپ بولغاندىن كېيىن، ھېچقانداق يىپ تارتىلمىغان دەستىگاھ بىلەن تۇن يېرىمىغىچە ھەپىلىشىپتۇ. ”ئۇلار رەختنى قانداقراق توقۇۋاتىدىكىن، شۇنىڭدىن خەۋەر ئالسام بولاتتى“ دەپ ئويلاپتۇ پادىشاھ. بىراق ئەخمەق ياكى خىزمەتكە يارامسىز كىشىلەرنىڭ كوزىگە ئۇ رەختنىڭ كورۇنمەيەن دىغانلىغىنى ئويلاپ كوڭلى ھەقىقەتەن باشقىچە بوپتۇ. ئۇ ئوزىنىڭ قورقۇشنىڭ ھاجەتسىز ئىكەنلىكىگە ئىشىنىپتۇ. شۇنداق بولسىمۇ،

ئىشىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ كېلىشكە كىشى ئەۋەتىشىنى لايىق كورۇپتۇ. ھىلىقى ئىككى كىشىنىڭ كارامەت رەختىلەرنى توقۇيدىغانلىغىنى ئاڭلىغان پۈتكۈل شەھەر خەلقىمۇ ئۆز خوشلىرىنىڭ زادى قانچىلىك دوت ياكى قانچىلىك ئەخمەق ئىكەنلىگىنى بىلىش ئارزۇسىدا ئىكەن.

”توقۇمچىلارنىڭ يېنىغا سادىق قېرى ۋەزىرىمنى ئەۋەتەي، رەختنىڭ قانداقلىغىنى ئۇنىڭدىن ئارتۇق بىلىدىغان كىشى بولماس، چۈنكى ئۇ بەك ئەقىللىق ئادەم، ئۇنىڭ ئۈستىگە خىزمەتنىڭ ھوددىسىدىن چىقىش جەھەتتىن ئېيتقاندا، ھىچكىم ئۇنىڭغا يېتەلمەيدۇ“ دەپ ئويلاپتۇ پادىشا.

شۇنداق قىلىپ، بۇ ئاقكۆڭۈل قېرى ۋەزىر ھىلىقى ئىككى ئالدامچى تۇرغان ئويگە كەپتۇ. ئىككىيلەن قۇرۇق دەستىگاھتا قول-قوللىرىغا تەگمەي ئىشلەۋاتقان ئىكەن.

”خۇدايا توۋا! ھىچنەرسە كورۇنمەيدىغۇ كوزۇمىگە!“ دەپ ئويلاپتۇ قېرى ۋەزىر كوزلىرىنى يوغان ئېچىپ، لېكىن بۇ سوزنى ئېيتىشقا جۇرئەت قىلالماپتۇ.

ئالدامچىلار ۋەزىرگە، يېقىنراق كېلىڭ دەپتۇ، شۇنىڭ بىلەن تەڭ ئۇنىڭدىن گۈللىرى چىرايلىقمىكەن، رەڭگى چىرايلىقمىكەن دەپ سوراپتۇ ئىككى قۇرۇق دەستىگاھنى كورسىتىپ تۇرۇپ. بىچارە قېرى ۋەزىر شۇنچە قارىسىمۇ ھىچنەرسە كورۇنمەپتۇ، ئەمەلىيەتتىمۇ كوزگە كورۇنمىگۈدەك ھىچنەرسە يوق ئىكەن.

”ۋاي، خۇدايىم! مەن ئەخمەقمەنمىدۇ؟ مەنىدە ئۇنداق

ئوي ئەسلا بولمىغان ئىدىغۇ. مەن بۇنى ھەرقانداق ئادەمگە بىلدۈرمەسلىگىم كېرەك. ئىشقا يارامسىزمەنمۇيا؟ بولمىدى، كوزۇمىگە بۇ رەختنىڭ كورۇنمىگەنلىگىنى بىرسىگە ئىللا-بىللا دىمەيمەن“ دىگەن ئويغا كەپتۇ ۋەزىر.

—خوش، ھىچقانداق پىكىرلىرى يوقمۇ؟— دەپ سوراپتۇ رەخت توقۇۋاتقان توقۇمىچىلارنىڭ بىرى.

—ۋاي-ۋۇي، بەك چىرايلىق بوپتۇ، راست بەك ياخشى توقۇلۇپتۇ!— قېرى ۋەزىر شۇنداق دەۋىستىپ كوزەينىڭنىڭ تېگىدىن سىنجىلاپ قاراپتۇ،— گۈللىرى نىمە دىگەن چىرايلىق! رەڭگى نىمە دىگەن پەيزى! راست، ئىسىل توقۇلغان بۇ رەختتىن ئىنتايىن رازى بولغانلىغىنى پادىشا جاناپلىرىغا مەلۇم قىلىمەن. —بۇ گەپلىرىدىن ناھايىتى خوشال بولدۇق،— دەپتۇ ئىككى توقۇمىچى تەڭلا. ئاندىن ئۇلار بۇ رەختنىڭ رەڭگىنى ۋە ئاز ئۇچرايدىغان گۈللىرىنى بىرقۇر تەرىپلىشىپتۇ ۋە بەزى ئاتالغۇ-لارنىمۇ تەشۋىرلىرىگە قوشۇپ قويۇپتۇ. پادىشانىڭ ئالدىغا بارغاندا ئەينەن يادقا ئېيىتىپ بېرىش ئۈچۈن، قېرى ۋەزىر ئۇلارنىڭ سوزلىرىنى قۇلاق سېلىپ ئاڭلاپتۇ ۋە ئەمىلىيەتتىمۇ شۇنداق قىپتۇ.

بۇ ئىككى ئالدامچى رەخت توقۇشقا ئېھتىياجلىق دەپ، يەنە كۆپ پۇل، يىپەك ۋە ئالتۇن ئاپتۇ. ئۇلار بۇ نەرسىلەرنى چۈنتەكلىرىگە ساپتۇ، بىرتال يىپىنمۇ دەستىگاھقا سالماپتۇ. بىراق ئۇلار قۇرۇق دەستىگاھتىكى ئىشلىرىنى يەنىلا توختاتماپتۇ.

ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەيلا پادىشا ئىشنىڭ ئەھۋالىنى ۋە رەختنىڭ قاچان توقۇلۇپ بولىدىغانلىغىنى ئۇقۇپ كېلىشكە يەن بىر سادىق ئەمەلدارنى ئەۋەتىپتۇ. ئاۋالقى ۋەزىرگە ئوخشاشلا، ئۇنىڭمۇ ئىشى ئوڭغا تارتماپتۇ؛ نېرى-بېرى ئايلىنىپ شۇنچە قارىسىمۇ، قۇرۇق دەستىگاھتا ھىچنەرسە كورۇنمەپتۇ، ئۇنىڭ كوزىگە ھىچنەرسە چېلىنماپتۇ.

— ماۋۇ رەخت قانداقراق ئىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ ئىككى ئالدامچى. ئۇلار چىرايلىق گۈللەرنى قولى بىلەن كورسىتىپ چۈشەندۈرۈپتۇ — ئەمىلىيەتتە بولسا ئۇنداق نەرسە يوق ئىكەن. ”مەن ئەخمەق ئەمەس ئىدىمغۇ! ئېھتىمال، ھازىرقى ئەمىلىمگە لايىق ئەمەسلىگىمدىن بولۇۋاتامدۇ يا؟ بۇ قىزىق ئىشنى كورۇڭ، لېكىن بۇنى ھىچكىم بىلىپ قالماسلىقى كېرەك!“ دەپ ئويلاپتۇ ھىلىقى ئەمەلدار. شۇ سەۋەپتىن، ئۇ كوزىگە سايىسىمۇ كورۇنمىگەن رەختنى تازا ماختاپتۇ، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، توقۇمىچىلارغا رەختنىڭ چىرايلىق رەڭگى ۋە چىۋەر-لىك بىلەن چۈشۈرۈلگەن گۈللىرىدىن بەك مەمنۇن بولغانلىغىنى ئېيتىپتۇ.

— راست، ئىنتايىن چىرايلىق توقۇلۇپتۇ، — دەپتۇ ئۇ پادىشاغا. بۇ چىرايلىق رەخت توغرىلىق شەھەردىكى ئەل-جامائەت ئارىسىدا گەپ-سوزلەر تارقىلىپتۇ.

رەخت دەستىگاھتا چاغدىلا پادىشانىڭ رەختنى كورۇپ باققۇسى كېلىپ كېتىپتۇ. ئۇ بىر توپ ئادەمنى ئالاھىدە تاللاپ بېكىتىپتۇ،

بۇلارنىڭ ئىچىدە رەختنى كورۇپ كەلگەن ھىلىقى سادىق ئىككى ۋەزىر مۇ بار ئىكەن. ئاندىن ئۇلار ھىلىقى ئىككى ھىلىگەر ئالدامچى تۇرغان يەرگە بېرىپتۇ. بۇ ئىككى ئەبلەخ پۈتۈن دىققىتى بىلەن رەخت توقۇۋاتقان ئىكەن، بىراق بىر تال يىپنىڭ قارىسىمۇ كورۇنمەپتۇ.

— بۇ رەخت پۇزۇرمىكەن؟ ئاللىبىرى، قارىسلا: گۈللىرى نىمە دىگەن چىرايلىق! رەڭگى نىمە دىگەن پەيزى! — دەپتۇ ئىككى سادىق ئەمەلدار قۇرۇق دەستىگاھنى كورسىتىپ تۇرۇپ، چۈنكى ئۇلار باشقىلارنىڭ چوقۇم بۇ رەختلەرنى كورەلەيدىغانلىغىغا ئىشىنىدىكەن.

”بۇ قانداق ئىش؟ مەن ھىچنىمىنى كورمىدىمغۇ! بۇ غەلىتە بىر ئىش بولدىغۇ. ئەجىبا مەن ئەخمەقمۇ؟ مېنىڭ پادىشا بولۇش لايىقىتىم يوقمۇ؟ بۇ مەن ئۇچراتقان ئەڭ قورقۇنچلۇق ئىش بولدى” دەپ ئويلاپتۇ پادىشا.

— پاه، ھەقىقەتەن بەك چىرايلىق ئىكەن! — دەپتۇ پادىشا، —

مەن بۇنىڭدىن يۈزدە-يۈز رازى بولدۇم!

شۇنداق قىلىپ، پادىشا بېشىنى لىڭشىتىپ رازى بولغانلىغىنى بىلدۈرۈپتۇ. پادىشا دەستىگاھقا سىنجىلاپ قارايتۇ، چۈنكى ئۇ ئوزىنىڭ ھىچ نەرسە كورمىگەنلىكىنى دىيىشىنى خالىمىغان ئىكەن. پادىشانىڭ ھەمراىرىمۇ ئۇيان-بۇيان سىنجىلاپ قاراپ كېتىپ-تۇ، بىراق ئۇلارمۇ ئوخشاشلا ھىچ نىمىنى كورەلمەپتۇ. ئۇلارمۇ پادىشاغا ئوخشاش: ”پاه، پاه، نىمە دىگەن چىرايلىق

— ھە! — دېيىشىپتۇ. ئۇلار پادىشاغا بۇ يېڭى، چىرايلىق رەخت بىلەن كىيىم تىكتۈرۈپ، شۇ كىيىمنى كىيىپ، ئۆتكۈزۈلۈش ئالدىدا تۇرغان نامايىش مۇراسىمغا قاتنىشىش توغرىسىدا تەكلىپ بېرىپتۇ. ”بۇ رەخت ئىسىل، نەپەس، تەڭداشسىز ئىكەن!“ دېيىشىپتۇ ھەممەيلەن بىر بىرىنىڭ سۆزىگە قوشۇلۇپ. ھەممەيلەن قاتتىق خوشال بوپتۇ. پادىشا ئىككى ئالدامچىغا گېراتسوگ دىگەن ئۇنۋان ۋە تۈگمىسىگە قادىۋالغىلى بولىدىغان مىدال بېرىپتۇ؛ شۇنىڭ بىلەن تەڭ ئۇلارغا ”پادىشاغا خاس توقۇمىچىلار“ دىگەن نام بېرىپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەندە نامايىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلىدىغان بوپتۇ. ئەتە مۇراسىم بولىدۇ دىگەن كۈنى كېچىسى ئالدامچىلار پادىشانىڭ يېڭى كىيىمىنى پۈتتۈرىمىز دەپ تۇن بويى ئىشلىگەن بولۇۋېلىپ، ئون ئالتىدىن ئوشۇق شام يېقىپ، تۇن بويى كىرىپك قاقماي چىقىپتۇ. ئۇلار دەستىگاھتىن رەختنى ئالغان، ئىككى چوڭ قايچا بىلەن كىيىم پېچقان، يېپىسىز يېڭى بىلەن كىيىم تىككەن ھەرىكەتلەرنى قىپتۇ. ئاخىردا ئۇلار ”مانا، يېڭى كىيىم تەييار بولدى!“ دەپتۇ تەڭلا.

پادىشا ئۆزىنىڭ ئالجاناپ-ئىسىلزادە چەۋەندازلىرىنى باشلاپ كەپتۇ. ئىككى ئالدامچى خۇددى بىر قولىدا بىر نەرسە باردەك، بىردىن قولىنى ئالدىغا سۇنۇپتۇ.

— قارىسلا پادىشا ئاللىرى، مانا ماۋۇ شىم! ماۋۇ تون!
— ماۋۇ چاپان! — دەپتۇ ئۇلار. — ئومچۇكىنىڭ تورىدەك يېنىك.

يۇمشاق بۇ كىيىمنى كىيىۋالسا، ھىچنەمە كىيىمگەندەك بىلىندۇ،
بۇ كىيىمنىڭ خاسىيىتى دەل شۇ.

— خۇدا ھەقىقى راست ئېيتىسىلەر، — دېيىشىپتۇ چەۋەنداز —
لار. بىراق ئۇلارنىڭ كوزىگە ھىچ نەرسە كورۇنمەپتۇ، چۈنكى
ھىچ نەرسە يوق ئىكەن.

— پادىشاھى ئالەم كىيىملىرىنى سالىسا، — دەپتۇ ئىككى ئال —
دامچى، — يېڭى كىيىمنى مۇشۇ چوڭ ئەينەكنىڭ ئالدىدا كىيگۈ —
زۇپ قويساق.

پادىشاھەممە كىيىملىرىنى سېلىۋېتىپتۇ. ئىككى ئالدامچى
بايا تىككەن يېڭى كىيىملىرىنى بىر — بىرلەپ ئېلىپ بەرگەندەك
ھەركەتلەرنى قىپتۇ. ئۇلار بىر نىمىنى چىگىۋاتقانداك بولۇپ
پادىشانىڭ بېلى بىلەن خېلىغىچە ھەپىلىشىپتۇ: ئۇ ئارقا پەش
ئىكەن. پادىشاھ ئەينەك ئالدىدا ئۇ ياق — بۇ ياقلىرىغا قاراپ،
بېلىنى تولغاپ كورۇپتۇ.

— ۋاي توۋا، قۇيۇپ قويغاندەك دەل كەلگىنىنى كورمەم —
دىغان! بەك ئىسىل تىكىلىپتۇ! — دەپتۇ ھەممەيلەن، — گۈلى
نىمە دىگەن چىرايلىق! رەڭگى نىمە دىگەن پەيزى! بۇنداق
ئىسىل كىيىم نەدە بولسۇن!

— ئەل — جامائەت پادىشاھىمىزنى كۈتۈپ قالدى، جاناپ —
لىرىنىڭ بېشىغا تۇتىدىغان گۈللۈك سايىۋەنمۇ ھازىر بولدى! —
دەپتۇ مۇراسىم بېگى.

— بولىدۇ! مەن كىيىنىپ بولىدۇم، بۇ كىيىم يارىشىپتىمۇ؟ —

دەپتۇ پادىشا يەنە ئەينەك ئالدىدا ئۇيان-بۇيان بۇرۇلۇپ قاراپ، ئۇ ئەل-جامائەت: پادىشايمىز چىرايلىق يېڭى كىيىمگە زەڭ سېلىپ قاراۋاتىدۇ دەپ ئويلىسۇن، دىگەن ئويدا ئىكەن. پادىشانىڭ ئارقا پېشىنى كوتىرىپ ماڭىدىغان ۋەزىرلەر شۇ پەشنى كوتىرىپ ماڭغان قىياپەتتە قۇرۇق قوللىرىنى كوتىرىشىپ پادىشانىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ. ئۇلار ھېچ نەرسە كورمىگەنلىكىنى باشقىلارنىڭ بىلىپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىدىكەن.

شۇنداق قىلىپ، پادىشا بۇ ھەشەمەتلىك گۈللۈك سايىۋەن ئاستىدا نامايىشقا چىقىپتۇ. كوچىلاردا ۋە دەرىزىلەردە قاراپ تۇرغانلار:

—پاھ، پاھ! پادىشانىڭ يېڭى كىيىمى ھەقىقەتەن چىرايلىق ئىكەن! كىيىمنىڭ ئارقا پېشى بەكمۇ چىرايلىق بولسۇن! بۇ كىيىم ئۇنىڭغا بەكمۇ يارىشىپتۇ!“ دېيىشىپتۇ. ھىچكىم ئۆزىنىڭ ھېچ نەرسە كورمىگەنلىكىنى بىلدۈرمەپتۇ، چۈنكى بىلىنىپ قالسا، باشقىلارنىڭ خىزمەتكە يارامسىز ياكى ئەخمەق دېيىشىدىن ئەزىزلىنىدىكەن. پادىشانىڭ ھەممە كىيىملىرى ئەزەلدىن بۇگۈنكىدەك ماختاشقا سازاۋەر بولمىغان ئىكەن.

—پادىشايمىز ھىچقانداق كىيىم كىيمەپتىغۇ! — دەپ ۋاقىرىۋېتىپتۇ ئاخىردا بىر بالا.

—تەڭرىم، بۇ نىمە دىگەن گۈدەكلىك! — دەپتۇ بالىنىڭ دادىسى. شۇنداق قىلىپ، ھەممەيلەن بۇ بالىنىڭ گېپىنى كۆرۈپ سۆلىدىشىپ تارقىتىشقا باشلاپتۇ.

— پادشا ھىچقانداق كىيىم كىيمەپتۇ! پادشانىڭ كىيىم
كىيىمگەنلىگىنى بىر كىچىك بالا دەۋىتىپتۇ!
— پادشا راستلا ھىچ نەرسە كىيىمگەن! — دېيىشىپتۇ ئاخىر
ھەممە پۇقرا. پادشانى سەل سۇر بېسىپتۇ، چۈنكى بۇ ئەل -
جامائەتنىڭ سوزلىرى ئۇنىڭغا توغرىدەك تۇيۇلۇپتۇ. ”ھەرقانداق
بولسىمۇ بۇ نامايىش مۇراسىمى ئاياقلاشسۇن - دە” دەپ ئويلاپتۇ
پادشا ئىچىدە. شۇڭا ئۇ تېخىمۇ مەغرورانە قىياپەتكە كىرىپتۇ.
ئۇنىڭ ۋەزىرلىرىمۇ زادىلا مەۋجۇت ئەمەس ئارقا پەشنى كو -
تەرگەن پېتى ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ.

دېڭىز بوغما يىلانى

[دانىيە] ئاندېرسېن

بۇرۇن ئائىلە كېلىپ چىقىشى ناھايىتى ياخشى بىر كىچىك
دېڭىز بېلىغى ئۆتكەن ئىكەن، ئۇنىڭ ئىسمى ئېسىمدە
قالماپتۇ—ئۇنى بىلىم ئىگىلىرىلا سىزگە دەپ بېرەلەيدۇ. بۇ
كىچىك بېلىقنىڭ ياش-قۇرامى تەڭ بىرىمىڭ سەككىز يۈز ئاكا-
ئۇكا، ھەدە-سىڭلىسى بار ئىكەن. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئاتا-
ئانىسىنى بىلمەيدىكەن. شۇڭا ئۇلار ئۆزىنىڭ كۈنىنى ئۆزى
ئېلىپ، ئوكياندا ئەركىن ئۆزۈشىدىكەن، ناھايىتى كوڭۇللۇك
ئۆتۈشىدىكەن.

ئۇلارنىڭ پۈتمەس-تۈگمەس سۈيى بار ئىكەن—پۈتكۈل
ئوكيان ئۇلارغا مەنسۇپ ئىكەن. شۇڭا ئۇلار ھىچقاچاندا يىمەك-
لىك ئۈچۈن باش قاتۇرۇپ يۈرمەيدىكەن، چۈنكى ئۇ يەردە
يىمەكلىك تەييار ئىكەن. بېلىقلار نىمىنى قىلغۇسى كەلسە،
شۇنى قىلىدىكەن، نىمە ھىكايە ئاڭلىغۇسى كەلسە، شۇ ھىكايىنى
ئاڭلايدىكەن. بىراق ھىچقايسىسى بۇنى ئويلىمايدىكەن.
كۈن نۇرى سۇغا چۈشۈپ، ئۇلارنىڭ ئەتراپىنى يورۇتۇپ

تۇرىدىكەن. كۈن نۇرىدا ھەممە نەرسە ئوپ-ئوچۇق كورۇ-
نۇپ تۇرىدىكەن، دېڭىزنىڭ ئىچى راستلا ئەڭ ئاجايىپ-غارايىپ
جانلىقلار بىلەن تولغان دۇنيا ئىكەن. بەزى جانلىقلارنىڭ چوڭ-
لۇغىدىن ئادەم قورقىدىكەن، ئۇلارنىڭ ئاغزى بەك چوڭ بولۇپ،
ئاغزىنى ئاچسىلا بىرىمىڭ سەككىز يۈز قېرىنداشنى ھاپ ئېتىۋې-
تەلەيدىكەن. ئۇلار بۇ مەسىلىنىمۇ خىيالغا كەلتۈرۈپ باقماي-
دىكەن، چۈنكى ئۇلارنىڭ ھىچقايسىسىنى بىرەر جانلىق يۇتۇ-
ۋەتمىگەن ئىكەن.

كىچىك بېلىقلار خۇددى ئاق بېلىق ۋە كوك بېلىقلاردەك
بىر بىرىدىن ئايرىلماي توپ بولۇپ ئۇزۇشىدىكەن. بىراق ئۇلار
ھىچ ئىشنى خىيالغا كەلتۈرمەي سۇدا ئويناقلاپ ئۇزۇپ يۈر-
گەندە، تۇيۇقسىزدىنلا ئۇزۇن ھەم توم بىر نەرسە ئۇلارنىڭ
ئارىسىغا كېلىپ چۈشۈپتۇ. بۇ نەرسە قورقۇنچلۇق بىر خىل ئاۋاز
چىقىرىپ توختىماستىن توۋەنگە چۈشۈۋېرىپتۇ. بۇ نەرسە بارغان-
سېرى ئۇزىراپتۇ؛ بېلىجانلار ئۇنىڭغا تېگىپ كەتسىلا كۈكۈم-
تالغان بولۇپ كېتىدىكەن ياكى ئېغىر يارىدار بولۇپ، ئىككىنچى
ھۇشغا كېلەلمەيدىكەن. ھەممە بېلىجانلار—چوڭلىرىمۇ بۇنىڭدىن
مۇستەسنا ئەمەس—ۋەھىمە باسقان ھالدا جېنىنى ئېلىپ دېڭىز
يۈزىدىن دېڭىز تېگىگە قاچماقتا ئىكەن. بۇ يوغان ئېغىر
نەرسە بارغانسېرى چوڭقۇر چوڭقۇپ، بارغانسېرى ئۇزىراپ،
نۇرغۇن-نۇرغۇن كىلومېتىر سوزۇلۇپ، دېڭىزنى كېسىپ ئوتۇپتۇ.
بېلىق ۋە قۇلۇلە—ئۆزەلەيدىغان، ئومىلىيەلەيدىغان ياكى

سۇنىڭ ئېقىشى بىلەن ماڭىدىغان جىمى جانلىقلارنىڭ بۇ قور-
قۇنچلۇق نەرسىگە، نامەلۇم بولغان، توساتتىن يۇقۇرىدىن چۈشۈپ
كەلگەن، غايەت چوڭ بولغان دېڭىز يىلان بېلىغىغا دىققىتى
چۈشۈپتۇ.

بۇ زادى نىمە نەرسە؟ راست، بۇ بىزگە مەلۇم، ئۇ سان-
ساناقسىز ئۇزۇنلۇقتىكى توم ئېلىپكىتىر سىمى. كىشىلەر ئۇلارنى
ياۋروپا بىلەن ئامېرىكا قىتئەسى ئارىلىغىغا تارتىۋاتقان ئىكەن.
ئېلىپكىتىر سىمى چۈشكەنلىكى يەردە، دېڭىزدىكى قانۇنىي
ئاھالىلەرنى ۋەھىمە بېسىپ، شاۋ-شۇۋ باشلىنىپ كېتىدىكەن.
ئۇچار بېلىقلار دېڭىز يۈزىگە ئېتىلىپ چىقىپ، باركۇچى بىلەن
ئاسمانغا قاراپ ئۇچىدىكەن. فاڭفۇ بېلىغى سۇ يۈزىدە ئوق
يېتىم مۇساپىگىچە ئۇچۇپ بارالايدىكەن، چۈنكى ئۇنىڭ شۇنداق
بىگىسى بار ئىكەن. قالغان بېلىقلار بولسا دېڭىزنىڭ تېگىگە
شۇڭغۇيدىكەن؛ ئۇلار ئۇچقاندىكە تېز قاچىدىكەن، ئېلىپكىتىر
سىمىنى كورمەي تۇرۇپلا يىراق يەرلەرگە بېرىپ بولىدىكەن.
دېڭىزنىڭ تەكتىدە ئەركىن-ئازادە ئۇزۇپ، ئوز ئۇرۇقداش-
لىرىنى يەپ يۈرگەن يوغان باش بېلىق بىلەن بىمۇ بېلىقلىرىنىمۇ
ئەمدىلىكتە باشقا بېلىقلار ساراسىمىگە سېلىپ قويۇپتۇ.

بىر جۇپ خەيشېن شۇ قەدەر قورقۇپ كېتىپتۇكى، ھەتتا ئۇچەي-
لىرىمۇ ئاغزىدىن چۈۋۈلۈپ چىقىپتۇ. بىراق ئۇلار يەنىلا ئولۇپ
كەتمەيدىكەن، چۈنكى ئۇلارنىڭ شۇنداق بىگىسى بار ئىكەن.
بىرمۇنچە راک بىلەن قىسقۇچ پاقىلار ئوزلىرىنىڭ قاسراقلىرىدىن

ئېتىلىپ چىقىپ، پۇت-قوللىرى قېپقالسىمۇ قېچىپتۇ.
مۇشۇنداق ئالاقىرادىلىك-پاتىپاراقچىلىقتا ھىلىقى بىرىمىڭ
سەككىز يۈز ئاكا-ئۇكا، ھەدە-سىڭىل قېرىنداشلار تەرەپ-
تەرەپكە پىتراپ كېتىپتۇ. ئۇلار قايتا بىرىەرگە جەم بولالماپتۇ،
بىر بىرىنى تونۇۋېلىشقىمۇ مۇمكىن بولماپتۇ. ئۇلاردىن بىر
قىسىملا بۇرۇنقى يېرىدە قاپتۇ. ئۇلار بىرەر سائەت جىم تۇرۇ-
ۋالغاندىن كېيىن، يۇرگى جايىغا چۈشكەندەك بوپتۇ، بىر
ئاز ئەجەپلىنىشكە باشلاپتۇ.

ئۇلار ئەتراپلىرىغا قارايتۇ؛ يۇقۇرىغىمۇ، تۆۋەنگىمۇ قارايتۇ.
ئۇلار دېڭىزنىڭ چوڭقۇر يېرىدىن ئوزلىرىنى قورقۇتقان، شۇن-
داقلا باشقا چوڭ-كىچىك بېلىقلارنىمۇ قورقۇتقان ھىلىقى
قورقۇنچىلۇق نەرسىنى كورگەنلىگىگە ئىشىنىپتۇ. بۇ بېلىجانلار ئوز-
لىرىنىڭ ئاددى كوزلىرى بىلەن بۇ نەرسىنىڭ دېڭىزنىڭ تېگىدە
ياتقانلىغىنى، ئۇنىڭ خېلىلا ئىنچىكە ئىكەنلىگىنى كورەلەپتۇ،
لېكىن ئۇلار بۇ نەرسىنىڭ قانچىلىك يوغىنالايدىغانلىغىنى، قان-
چىلىك پىششىق بولۇپ ئوزگىرىدىغانلىغىنى بىلمەيدىكەن. بۇ
نەرسە جىمجىت ياتىدىكەن، بىراق ئۇلار بۇ ئۇنىڭ ھىلىسى
بولسا كېرەك دەپ قارايدىكەن.

— ئۇ ئاشۇ يەردە يېتىۋەرسۇن! ئۇنىڭ بىز بىلەن ھېچقانداق
مۇناسىۋىتى يوق! — دەپتۇ بېلىجانلار ئىچىدىكى ئەڭ ئېھتىيات-
چان بىرى، ئەمما ھىلىقى ئەڭ كىچىك بېلىق يەنىلا ئۇنىڭ
زادى نىمە نەرسە ئىكەنلىگىنى بىلمەكچى بوپتۇ. ئۇلار بۇ

نەرسە يۇقۇرىدىن چوڭۇپ كەلگەن، كىشىلەر چوقۇم يۇقۇرىدىن ئىشەنچلىك خەۋەر ئالالايدۇ دەپ ئويلاپ، دېڭىز يۈزىگە ئۇزۇپ چىقىپتۇ.

ھاۋا ئەينەكتەك سۇزۇك ئىكەن.

بېلىجانلار دېڭىز يۈزىدە بىر يۈنۈس بېلىغىنى ئۇچرىتىپتۇ. يۈنۈس بېلىغى چامباشچىلىقنى بىلىدىغان بىر سەرگەردان ئىكەن: ئۇ دېڭىز يۈزىدە موللاق ئاتالايدىكەن. ئۇنىڭ كوزى بار ئىكەن، شۇڭا ئۇ ھەممە ئەھۋالنى كورگەن ۋە بىلگەن بولۇشى مۇمكىن. بېلىجانلار ئۇنىڭغا ئىلتىجا قىلغان ئىكەن، بىراق ئۇ ھەمىشە ئوزىنىلا ۋە ئوزىنىڭ موللاق ئېتىشىنىلا ئويلايدىكەن. يۈنۈس بېلىغى ھىچ نىمىنى كورمىگەچكە، ھىچ نىمىگە جاۋاپ بېرەلمەپتۇ. ئۇ گەپ قىلماستىن غادىيىپ تۇرۇۋاپتۇ.

بېلىجانلار نائىلاج بىر تىيولېنغا مۇراجەت قىپتۇ. تىيولېن سۇغا شۇڭغۇشنىلا بىلىدىكەن. ئۇ كىچىك بېلىقلارنى يىسىمۇ، بىراق بۇگۈن ئۇنىڭ قوسىغى بەك توق بولغاچقا، خېلى ئەدەپ بىلەن تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ بىلىدىغىنى يۈنۈس بېلىغىدىن سەل-پەل كوپرەك ئىكەن.

— مەن بىرنەچچە كېچە نەم تاشنىڭ ئۈستىدە يېتىپ، بىر-نەچچە چاقىرىم يىراقتىكى قۇرۇقلۇققا قاراپ تۇردۇم. ئۇ يەردە نۇرغۇن كېلەڭسىز جانۋارلار بار ئىكەن— ئۇلار ئوزلىرىنى ئوز تىللىرىدا "ئادەم" دەپ ئاتايدىكەن. ئۇلار ھەمىشە بىزنى تۇت-ماقچى بولىدىكەن، بىراق بىز دائىم قېچىپ قۇتۇلىدىكەنمىز.

مەن قانداق قېچىشنى بىلىمەن، بايا سىلەر تىلغا ئالغان يىلان بېلىقمۇ بىلىدۇ. يىلان بېلىق ئەزەلدىنلا ئۇلار تەرىپىدىن تىزگىنلەنگەن، چۈنكى، ئۇنىڭ ئەلىمىساقىتىن تارتىپلا قۇرۇق-لۇقتا يېتىپ كەلگەنلىكى شۇبھىسىز. ئۇلار ئۇنى قۇرۇقلۇقتىن ئايرىپ كېمىگە بېسىپ، ئاندىن يەنە دېڭىز ئارقىلىق يىراقتىكى بىر قۇرۇقلۇققا توشۇپ بارىدىكەن. مەن ئۇلارنىڭ خېلى كۆپ ئاۋازىگە، چىلىكىگە دۇچكەلگەنلىكىنى كوردۇم، بىراق ئۇلارنىڭ ئاۋازىچىلىقتىن قۇتۇلۇش چارىسى بار ئىكەن، چۈنكى ئۇ قۇرۇقلۇقتا بەك گەپكە كىرىدىكەن. ئۇلار ئۇنى كالىك قىلىپ يۈگىۋالدىكىن. سۇغا چۈشۈرۈلگەن چاغدا ئۇنىڭدىن چىققان شالاق-شۇلۇق ئاۋازىنى ئاڭلىدىم. ئەمما ئۇ ئۇلارنىڭ قولىدىن قېچىپ چىقىپ مۇشۇ يەرگە كېلىۋالغان. ئۇلار ھەممە كۈچلىرى بىلەن، نۇرغۇن قولىلىرى بىلەن ئۇنى تۇتماقچى بولغان ئىكەن، لېكىن ئۇ يەنىلا قېچىپ قۇتۇلۇپ، دېڭىز تېڭىگە بېرىۋاپتۇ. ئۇ ھازىرمۇ دېڭىز تېڭىدە ياتقان بولسا كېرەك دەپ ئويلايمەن!

— ئۇ ناھايىتى ئىنچىكىغۇ! — دەپتۇ كىچىك بېلىق.

— ئۇلار ئۇنى ئاچ قويۇپ شۇنداق قىلىپ قويدى! بىراق ئۇ دەرھاللا ئېسىگە كېلىپ، ئەسلىدىكى يوغان ھالىغا كېلىدۇ. كىشىلەر دائىم تىلغا ئالدىغان ۋە قورقىدىغان چوڭ دېڭىز بوغما يىلانى شۇ بولسا كېرەك دەپ ئويلايمەن. مەن ئۇنى ئەسلا كورۇپ باققان ئەمەس، ھەم ئۇنىڭغا زادىلا ئىشەنمەيتتىم. ئەمدى ئىشىنىدىغان بولدۇم: ئۇ شۇ ئەبلەخ ئىكەن! — تىيولېن

شۇنداق دەپتۇ- دە، شارتتدا شۇغا شۇڭغۇپ كىرىپ كېتىپتۇ.
— ئۇ ھەقىقەتەن كوپ ئىشنى بىلىدىكەن! ئۇ راست سۆز
مەن ئىكەن! — دەپتۇ كىچىك بېلىق، — ماڭا ئەزەلدىن بۇنداق
ئەقىل كىرگەن ئەمەس! بۇنسى يالغان گەپ بولمىسلا بولدى!
— بىز ئۇزۇپ بېرىپ تەكشۈرۈپ باقايلى! — دەپتۇ ھىلىقى
ئەڭ كىچىك بېلىق، — بىز يول بويى باشقىلاردىن سۇرۇشتۇرۇپ
باقساقمۇ بولىدۇ!

— ئەگەر باشقا خەۋەر ئالالمىسام، قاننىمنى مىدىرىتىپ
قويۇشنىمۇ خالىمايمەن، — دەپتۇ قالغان بېلىقلار ۋە ئارقىسىغا
بۇرۇلۇپ كېتىپتۇ.

— ئەمما مەن بارمەن! — دەپتۇ ئەڭ كىچىك بېلىق. شۇنداق
قىلىپ، ئۇ سۇنىڭ تەكتىگە كىرىپ كېتىپتۇ. لېكىن ئۇنىڭ بارغان
يېرى “چوكۇپ كەتكەن ھىلىقى ئۇزۇن نەرسە” ياتقان يەردىن
تېخى ناھايىتى يىراق ئىكەن. كىچىك بېلىق دېڭىز تېگىدە
يۇرۇپ ھەممە ياققا سەپسپايتۇ ۋە ئىزلەپتۇ.

كىچىك بېلىق ئوزى تۇرغان دۇنيانىڭ شۇ قەدەر چوڭلۇغىغا
زادىلا دىققەت قىلماپتەكەن. ئاق بېلىقلار پاقىراپ خۇددى
كۈمۈش رەڭلىك چوڭ كېمىدەك، بىرتوپ بولۇپ ئۇزۇشۇپ
يۈرگەن ئىكەن. تېخىمۇ كوركەم كوك بېلىقلار ئۇلارنىڭ كەينىدىن
ئۇزۇپ يۈرگەن ئىكەن. تۇرلۇك شەكىلدىكى ۋە رەڭگا-رەڭ
بېلىقلارنىڭ ھەممىسى كەپتۇ. دېڭىز كۈنلۈكى يېرىم سۇزۇك
گۈل-چېچەكلەردەك، سۇنىڭ ئېقىشىغا بېقىپ ئۇيان-بۇيانغا

تولغىنىپ تۇرغان ئىكەن. دېڭىز تېگىدە غايەت چوڭ ئوسۇم-
لۈكلەر، ئادەم بويى كېلىدىغان ئوت-چوپىلەر ۋە بالمان دە-
رىخىغە ئوخشايدىغان دەرەخلەر ئۆسكەن ئىكەن، ئۇلارنىڭ يو-
پۇرماقلىرىدا پاقىراپ تۇرغان سەدەپلەر بار ئىكەن.

ئاخىر كىچىك بېلىق توۋەندىكى ئۇزۇن بىرقارا نۇرنى بايقاپ،
شۇ تەرەپكە ئۇزۇپ بېرىپتۇ. لېكىن ئۇ بېلىقمۇ ئەمەس ئىكەن،
ئاغامچىمۇ ئەمەس ئىكەن، بەلكى چوڭ بىر كېمىنىڭ سالاسۇنى ئىكەن. دېڭىز سۈيىنىڭ بېسىمى سەۋەپلىك،
بۇ كېمىنىڭ يۇقۇرى-توۋەن ئىككى قەۋىتى يېرىلىپ ئىككى
بۆلەك بولۇپ كەتكەن ئىكەن. كىچىك بېلىق كېمە بۆلىملىرىگە
ئۇزۇپ كىرىپتۇ. كېمە چوڭكەن چاغدا، كېمە بۆلىمىسىدىكى
نۇرغۇن ئادەم ئولگەن ئىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلارنى سۇ
ئېقىتىپ كەتكەن ئىكەن. بۇ كېمىدە ھازىر ئىككىلا ئولۇك قاپتۇ:
بىرى قۇچىغىدا بىر بالىسى بار ۋە تۇپ-تۇز ياتقان جۇۋان
ئىكەن. سۇ ئۇلارنى بوشۇككە بولەپ قويغاندەك تەۋرىتىپ
تۇرغان ئىكەن. ئۇلار ئۇخلاۋاتقاندەك ياتقان ئىكەن.

كىچىك بېلىق بەك قورقۇپ كېتىپتۇ؛ ئۇلارنىڭ ئەمدى
ئويغانمايدىغانلىغىنى ئۇ پەقەت ئۇقمايدىكەن. دېڭىز يۇسۇنى
سالاسۇنغا يامىشىپ، ئانا-بالىنىڭ چىرايلىق جەسىدىگە ئېس-
لىپ تۇرغان ئىكەن. بۇ يەر بەك جىمجىت ۋە تىپ-تىچ ئىكەن.
كىچىك بېلىق جان-مانغا قارىماي قېچىپ سۈيى بىر ئاز تىنىق
ۋە باشقا بېلىقلار سۇ ئۇزۇۋاتقان يەرگە بېرىۋاپتۇ. ئۇ

ئانچە ئۇزاققا بارمايلا قورقۇنچلۇق كارامەت چوڭ بىر كىتقا يولۇقۇپتۇ.

— مېنى يۇتۇۋەتمىسە تەخسىر، — دەپتۇ كىچىك بېلىق، — بەك كىچىك بولغانلىغىم ئۈچۈن مەندە ھىچقانداق تەم يوق، مەن ھايات ياشاش ئەڭ چوڭ خوشاللىق دەپ قارايمەن!
— شۇنچە چوڭقۇرلۇققا كېلىپ نىمە بار ساڭا؟ باشقا جەمەت — لىرىڭ نىمىشقا كەلمىدى؟ — دەپ سوراپتۇ كىت.

شۇنداق قىلىپ، كىچىك بېلىق ھىلىقى غەلىتە يىلان بېلىق — ئۇنىڭ نىمە دەپ ئاتىلىشىدىن قەتئى نەزەر — ھەققىدە، بۇ نەرسىنىڭ سۇ يۈزىدىن چوڭۇپ چۈشكەنلىگىنى، دېڭىزدىكى ئەڭ يۈرەكلىك ئاھالىلەرنىڭمۇ قورقۇپ ئالاقزادە بولۇپ كەتكەنلىگىنى سوزلەپ بېرىپتۇ.

— ياپىر! — دەپتۇ كىت. ئۇ ئاغزىنى تولدۇرۇپ بىر يۇتۇم سۇ يۇتۇۋېلىپ، سۇ يۈزىگە چىقىپ نەپەس ئالغاندا، ئاغزىدىن چىققان سۇ يوغان ناسۇستىن ئېتىلىپ چىققان سۇدەك چىقىپتۇ. — ياپىرىم! — دەپتۇ كىت، — مەن ئورۇلگەن چاغدا، دۇمبەم قىچىشقاندەك قىلىۋىدى، بايا شۇ ئەبلەخ ماڭا سۇرۇلۇپتىكەن — دە! مەن تېخى ئۇنى كېمىنىڭ خادا ياغىچى بولسا كېرەك، ئۇنى ئەكېلىپ تاتلىغۇچ قىلايمىكىن دەپتىمەن! ئەمما ئۇ بۇ يېقىن ئەتراپتا ئەمەس. شۇنداق، بۇ نەرسە ناھايىتى يىراق يەرلەردە ياتىدۇ. مېنىڭ ھازىر قىلغۇدەك باشقا ئىشىم يوق، بېرىپ ئىزلەپ باقاي!

شۇنداق قىلىپ، كىت ئالدىدا ئۇزۇپتۇ، كىچىك بېلىق خېلى ئارىلىق قالدۇرۇپ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ مېڭىپتۇ، شىددەتلىك بىر ئېقىن تۇرۇلۇپ كەلگەچكە، كىت تېزدىنلا ئۇزاپ كەتكەن ئىكەن.

ئۇلارغا يولدا بىر لەھەڭ بىلەن چىشلىق ئاقۇلە ئۇچراپتۇ. بۇ ئىككىسىمۇ ئۇزۇن ھەم ئاۋاق بۇ غەلىتە يىلان بېلىق ھەققىدە دىكى ھىكايىنى ئاڭلىغان ئىكەن. ئۇلار بۇنى كورمىگەن ئىكەن، شۇڭا ئۇلارنىڭمۇ ئۇنى كورگۈسى كەپتۇ. بۇ چاغدا بىر نىيەنىيۇي بېلىغى ئۇزۇپ كەپتۇ.

— مەنىمۇ سىلەر بىلەن بىللە باراي، — دەپتۇ نىيەنىيۇي بېلىغى. ئۇمۇ شۇ تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتقان ئىكەن. — ئەگەر بۇ چوڭ دېڭىز يىلانى لەڭگەر ئاغامچىسىدىن توم بولمىسا، مەن بىر چىشلەپلا ئۇنى ئىككى قىلىۋېتىمەن. — ئۇ ئاغزىنى ئېچىپ، ئالتە قاتار چىشلىرىنى كورسىتىپتۇ. — مەن لەڭگەرنى چىشلىسەم، ئۇنىڭدا ئىز قالىدۇ، ئۇ نەرسىنىمۇ چىشلەپ ئۇزۇۋېتىشىم مۇمكىن، ئەلۋەتتە!

— ھە، بايا شۇنداق ئىكەن. — دە! — دەپتۇ كىت، — مەن چۈشەندىم!

كىت ئىشنى باشقىلاردىن روشەن كورۇۋالالايمەن دەپ يۇرگەن ئىكەن.

— قېنى، ئۇنىڭ قانداق ئۇزىدىغانلىغىنى، قانداق چايقىلىدىغانلىغىنى، قانداق بۇرۇلىدىغانلىغىنى ۋە قانداق يۈگىلىدىغانلىغىنى،

لىغىنى كورۇپ باقايلى! — دەپتۇ ئۇ.

كىت توغرا پەرز قىلالماپتۇ. ئۇلار تەرەپكە نەچچە مېتىر

ئۇزۇنلۇقتىكى يوغان يىلان بېلىق ئۇزۇپ كېلىۋاتقان ئىكەن.

— بۇ ئەبلەخنى مەن بۇرۇن كورگەن! — دەپتۇ چىشلىق

ئاقۇلە، — ئۇ دېڭىزدا زادىلا چاتاق چىقارمايدۇ، ھەرقانداق

چوڭ بېلىقنىمۇ قورقتىپ باققان ئەمەس.

شۇڭا ئۇلار دېڭىز يىلان بېلىغىغا ھىلىقى يېڭىدىن كەلگەن

يىلان بېلىقىنى سوزلەپ بېرىپتۇ، شۇنداقلا ئۇنىڭ ئوزلىرى

بىلەن بىللە ئۇنى ئىزلەپ بېرىشنى خالايدىغان — خالىمايدىغانلىغىنى

سوراپتۇ.

— ھىلىقى يىلان بېلىق مەندىنمۇ ئۇزۇنمىدۇ؟ — دەپ سوراپ-

تۇ دېڭىز يىلان بېلىغى، — ئۇنداق بولسا، چاتاق چىقارمىكەن!

— ئۇنداق بولۇشى مۇقەررەر! بىز كوپ ساننى تەشكىل

قىلىمىز، شۇڭا قورقمايمىز. — دەپتۇ قالغان بېلىقلار. شۇنداق

قىلىپ، ئۇلار دەرھال ئالدىغا قاراپ ئۇزۇپ كېتىپتۇ.

دەل مۇشۇ چاغدا، ئۇلارنىڭ يولىنى بىرنەرسە — ئۇلارنىڭ

قوشۇلمىسىدىنمۇ چوڭ بولغان بىر يوغان مەخلۇق توسۇۋاپتۇ.

بۇ نەرسە لەيلەپ تۇرغان ئارالغا ئوخشايدىكەن، ھالبۇكى

لەيلەپ چىقالمايدىكەن.

بۇ بىر قېرى كىت ئىكەن. ئۇنىڭ بېشى دېڭىز يۇسۇنى

بىلەن تولۇپ كەتكەن، دۈمبىسىگە ئومىلىگۈچ ھايۋانلار تولۇپ

كەتكەن، قۇلۇلە ۋە سەدەپ قېپى دوۋە بولۇپ كەتكەن ئىكەن،

شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ قارا تېرىسى ئاق داغلار بىلەن توشۇپ كەتكەن ئىكەن.

— بوۋاي، بىز بىلەن بىللە ماڭسلا! — دەپتۇ ئۇلار، — بىر يېڭى بېلىق كەپتىكەن، بىز بۇنىڭغا سەۋرى قىلىپ تۇرالمىمىز. — مەن مۇشۇ يەردە يېتىشىنى خالايمەن، — دەپتۇ قېرىكت، — مېنى دەم ئالغىلى قويۇڭلار! مەن يېتىپ ئارام ئالاي! ۋاي، راست، راست، راست. مەن قاتتىق كېسەل بولۇپ قالدىم! دېڭىز يۈزىگە لەيلەپ چىقىپ، دۈمبەمنى سۇدىن چىقىرىپ تۇرساملا، بىر ئاز ياخشى بولغاندەك بولىمەن. بۇ چاغدا غايەت چوڭ دېڭىز قۇشلىرى كېلىپ مېنى چوقۇيدۇ. ئۇلار بەك چىڭ چوقۇمىسىلا، بۇمۇ مەن ئۈچۈن راھەت بولىدىكەن. بۇ قۇشلار. نىڭ تۇمشۇغى بەزىدە سىمىز گوشلىرىمگە پاتىدۇ. قاراپ بېقىڭلار! بىر قۇشنىڭ پۈتۈن ئۈستىخانلىرى تا ھازىرغىچە دۈمبەمدە تۇرۇپتۇ. ئۇ تىرنىغىنى دۈمبەمگە بەك چىڭ پاتۇرۇپتىكەن، مەن دېڭىز تېگىگە چۈككەندە ئۇ تىرنىغىنى ئېلىپ چىقالمىغان. شۇنىڭ بىلەن، كىچىك بېلىقلار كېلىپ ئۇنى چوقىغان. ئۇنىڭغا قاراپ بېقىڭلار، ئاندىن ماڭا قاراپ بېقىڭلار! مەن كېسەل!

— بۇنىڭ ھەممىسى تەسەۋۋۇر! — دەپتۇ باشقا بىر كىت، — مەن ئەزەلدىن كېسەل بولۇپ باققان ئەمەس. بېلىق كېسەل بولمايدۇ!

— ئەپۇ قىلىڭلار! — دەپتۇ قېرىكت، — يىلان بېلىقنىڭ تېرە كېسىلى بار، كارىپ بېلىغىغا چېچەك چىقىشى مۇمكىن،

ھەممىمىزدە پارازىت بار!

— بۇ يالغان گەپ! — دەپتۇ لەھەڭ. ئۇ ۋاقىتىنى ئۆتكۈزۈۋ-
ۋېتىشنى خالىماپتۇ، باشقا بېلىقلارمۇ شۇنداق ئىكەن، چۈنكى
ئۇلارنىڭ يەنە باشقا ئىشلىرى بار ئىكەن.

ئاخىردا ئۇلار سىمىتاناپ ياتقان يەرگە كەپتۇ. ئۇ دېڭىز
ئاستىدا ياتقان ئىكەن، قۇملۇق، پاتقاق، تاش ئاستى، دېڭىز
ئوسۇملۇكلىرى ۋە پۈتكۈل مارجانلىقلارنى كېسىپ ئوتۇپ،
ياۋروپادىن ئامېرىكا قىتئەسىگىچە سوزۇلغان ئىكەن. بۇ يەردە
جىددى ئېقىنلار تىنماي ئوزگىرىپ تۇرغان، قايناملار چوگىلەپ
تۇرغان، بېلىقلار توپ-توپ بولۇشۇپ ئۇزۇپ يۈرگەن ئىكەن —
بېلىقلار بىز كورگەن سان-ساناقسىز پەسىل قوشلىرىدىنمۇ كوپ
ئىكەن. بۇ يەردە شاۋ-شاۋلار، سۇ چاچرىغان ئاۋاز، شالاق-
لىغان ۋە غۇڭۇلدىغان ئاۋاز بار ئىكەن — قۇلۇلە قېپىنى يېنىمىزغا
قويساق، بۇنداق غۇڭۇلدىغان ئاۋازنى سەل-پەل ئاڭلايمىز.
ئەمدى ئۇلار مۇشۇ يەرگە كەپتۇ.

— ھىلىقى ئەبلەخ مۇشۇ يەردە ياتىدۇ! — دەپتۇ چوڭ بېلىق.
كىچىك بېلىقلارمۇ ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ شۇنداق دەپتۇ.
ئۇلار سىمىتاناپنى كورۇپتۇ، بۇ سىمىتاناپنىڭ باش-ئايىغىغا
ئۇلارنىڭ كوزى يەتمەپتۇ.

دېڭىز بۇلۇتى، سۈلۈك ۋە مارجان قۇرۇتى دېڭىز ئاستىدا
لەيلەپ يۈرمەكتە ئىكەن، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئېسىلىپ تۇرغان،
بەزىلىرى يەرگە چاپلىشىپ تۇرغان ئىكەن، شۇڭا گاه كورۇنۇپ،

گاھ كورۇنمەيدىكەن. دېڭىز كامىرى، قۇلۇلە ۋە سازاڭسىمان قۇرۇتلار دېڭىز تېگىدە ئومىلەپ يۇرىدىكەن. چوڭ ئومچۇكلەر بىرمۇنچە ئومىلىگۈچى قۇرۇتلارنى دۇمبىسىگە ئارتىۋېلىپ، سىمتاناپ ئۈستىدە ماڭىدىكەن. قارا كوك خەيشېڭ—بۇ ئومىلىگۈچى نىمە دەپ ئاتالسا ئاتالسۇن، ئىش قىلىپ ئۇ پۈتۈن بەدىنى بىلەن نەرسە يەيدىكەن—دېڭىز تېگىدە يېتىپ بۇ يېڭى ھايۋاننى پۇراپ ياتقان ئىكەن. بىمۇ بېلىغى بىلەن يوغان باش بېلىق ئۇيان—بۇيان ئۇزۇپ، سۈكۈت بىلەن ھەرتەرەپتىن كەلگەن ئاۋازنى ئاڭلاپ تۇرىدىكەن. دېڭىز چاقپىلىگى پاتقاققا كىرىشكە ئامراق بولۇپ، پەقەت كوزى بار ئىككى مۇڭگۈزنى چىقىرىپ تۇرىدىكەن. ئۇ بۇ پاتپاراقچىلىقتىن زادى قانداق نەتىجە چىقىدىكىن دەپ جىم قاراپ ياتقان ئىكەن.

سىمتاناپ جىمجىت ياتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا جان ۋە پىكىر بار ئىكەن. ئىنسانلارنىڭ پىكىرى ئۇنىڭ ۋۇجۇ-دېغا سىڭگەن ئىكەن.

—بۇ جانۋار ناھايىتى قۇۋۋ!—دەپتۈكت،—ئۇ دەل مېنىڭ قوسىغىغا كېلىپ تېگىشى مۇمكىن، ھالبۇكى مېنىڭ قوسىغىم ئەڭ ئاسان يارىلىنىدۇ!

—ئەتراپنى سىلاپ—سىپىغاچ ئىلگىرىلەيلى!—دەپتۈسۇ-لۇك،—مېنىڭ بىلەكلىرىم ئۇزۇن، بارماقلىرىم چاققان. مەن ئۇنى تۇتالايمەن. مەن ھازىر ئۇنى چىڭ تۇتۇپ كورۇپ باقىمەن. سۇلۇك ئوزىنىڭ ئەپلىك ئۇزۇن بىلىگىنى سىمتاناپنىڭ ئاستىغا

سوزۇپ ئايرىپ، ئاندىن ئۇنىڭغا يۈگمۇ ئاپتۇ.

— ئۇنىڭ قاسرىغى يوق ئىكەن! — دەپتۇ سۇلۇك، — كېرىسە
مۇ يوق ئىكەن! ئىشىنىمەنكى، بۇ نەرسە ھەرگىز جانلىق بالا
تاپالمايدۇ!

دېڭىز يىلان بېلىغى سوزۇلۇپ سىمىتاناپنىڭ يېنىغا يېتىپتۇ.
— بۇ كاساپەت مېنىڭدىنمۇ ئۇزۇن ئىكەنغۇ! — دەپتۇ ئۇ، —
ئەمما ئۇزۇن بولغىنى بىلەن كارايىتى چاغلىق، بىر ئادەمنىڭ
تېرىسى، قوسىغى بولۇشى ۋە جانلىق — جۇشقۇن ئىقتىدارى
بولۇشى كېرەك — تە.

ھىلىقى ياش، قاۋۇل كىت توۋەنگە چۈكۈپتۇ، چۈككەندىمۇ
ئادەتتىكىدىن كۆپ چوڭقۇر چۈكۈپتۇ.

— سىز بېلىقمۇ ياكى ئوسۇملۇكمۇ؟ — دەپ سورايتۇ كىت، —
ئېھتىمال، سىز دېڭىزنىڭ توپىسىدىن چۈشكەن بىرەر نەرسە
بولسىڭىز كېرەك؛ بىزنىڭ ئارىمىزدا ياشاش تەس كېلىۋاتقاندۇ —
ھە؟

لېكىن سىمىتاناپ جاۋاپ بەرمەپتۇ — جاۋاپ بېرىش ئۇنىڭ
ئىشى ئەمەس ئىكەن. ئۇنىڭ ئىچىدە پىكىر — ئىنسانلارنىڭ
پىكىرى ئوتتۇراتقان ئىكەن. بۇ پىكىر بىر سىكۇنىت ئىچىدىلا
نەچچە مىڭ چاقىرىم يول مېڭىپ، بىر دولەتتىن ئىككىنچى بىر
دولەتكە بارالايدىكەن.

— جاۋاپ بېرىشنى خالامسەن ياكى ئوتتۇرىدىن ئۇزۇلۇشنى
خالامسەن؟ — دەپ سورايتۇ يىرتقۇچ لەھەك. قالغان چوڭ بېلىق

لارمۇ ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ، — جاۋاپ بېرىشنى خالامسەن ياكى ئوتتۇرىدىن ئۇزۇلۇشنى خالامسەن؟ — دەپ سوراپتۇ. سىمتاناپ قىلچە پەرۋا قىلماپتۇ، ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس پىكرى بار ئىكەن. ئۇ پىكر قىلماقتا ئىكەن، بۇ ناھايىتى تەبىئى ئەھ- ۋال، چۈنكى ئۇنىڭ ۋۇجۇدى پىكىر بىلەن تولغان ئىكەن. ”ئۇلار مېنى ئۇزۇۋەتسە ئۇزۇۋەتسۇن. كىشىلەر مېنى سۇزۇ- ۋېلىپ، قايتا ئۇلاپ قويىدۇ. مېنىڭ بىرمۇنچە جەمەتلىرىم تېپىز سۇلاردا بۇنداق ئەھۋاللارنى ئۇچراتقان“ دەپ ئويلاپتۇ سىمتاناپ.

شۇڭا ئۇ جاۋاپ بەرمەپتۇ؛ ئۇنىڭ قىلىدىغان باشقا ئىشلىرى بار ئىكەن. ئۇ تېلېگىرامما يەتكۈزىدىكەن؛ ئۇنىڭ دېڭىز تېگىدە يېتىشى قانۇنلۇق ئىكەن.

بۇ چاغدا، كۈن، كىشىلەر ئېيتقاندىكى، ئولتۇراي دەپ قايتۇ. ئاسماندىكى بۇلۇتلار ئوتقاشتەك، بىر بىرىدىن چىرايلىق كورۇنۇپتۇ.

— ھازىر بىزگە قىزىل نۇر چۈشتى! — دەپتۇ سۇلۇك، — ئەمدى بۇ نەرسىنى تېخىمۇ ئېنىق كورەلەيمىز — ئەگەر شۇنداق قىلىش زورۇر بولسا.

— كورۇپ باقايلى! كورۇپ باقايلى! — دەپتۇ نىيەنيۇي بېلىغى چىشىلىرىنى كورسىتىپ تۇرۇپ.

— كورىلى! كورىلى! — دەپتۇ يەلكەن بېلىق، كىت ۋە دېڭىز يىلان بېلىغى تەڭلا.

ئۇلار تەڭلا ئالدىغا قاراپ ئېتىلىپتۇ. نىيەنىۋېي بېلىغى ھەم-
مىنىڭ ئالدىدا مېڭىپتۇ. ئەمما ئۇلار سىمتانايى چىشلەپ
ئۆزۈمگە كىچى بولۇپ تۇرغاندا، چىشلىق ئاقۇلە ھەرىدەك چىشىنى
نىيەنىۋېي بېلىغىنىڭ دۇمبىسىگە چىقىرىپتۇ. بۇ بىر ئېغىر خاتالىق
بوپتۇ: نىيەنىۋېي بېلىغىدا چىشلىگۈدەك ماغدۇر قالماپتۇ.
ئەمدى پاتقاقنىڭ ئىچى قالايمىقان بولۇپ كېتىپتۇ. چوڭ
بېلىقلار بىلەن كىچىك بېلىقلار، خەيشېڭلار بىلەن قۇلۇلەر
ئۇدۇل كەلگەن يەرگە ئۆزلىرىنى ئۇرۇپ، بىر بىرىنى چىشلەپ
سوقۇشۇپ كېتىپتۇ. سىمتاناپ جىمجىت يېتىپ، ئۆزىگە تېگىشلىك
ئىشىنى قىپتۇ.

دېڭىزنى قاراڭغۇلۇق بېسىپتۇ، ئەمما مىڭلىغان - تۈمەنلىگەن
دېڭىز جانۋارلىرى نۇر چېچىپ تۇرۇپتۇ. تېرىقچىلىكمۇ كەلمەي-
دىغان رايون تۇخۇملىرىدىنمۇ نۇر چاقناپ تۇرىدىكەن. بۇ ھەقىقە-
تەن كارامەت ئىش ئىكەن، بىراق بۇ پاكىت.
دېڭىزدىكى ھايۋانلار بۇ سىمتانايقا كۆزلىرىنى ئۆزۈمگە قاراپ
تۇرۇپتۇ.

“بۇ كاساپەت بىر نەرسىمۇ ياكى نەرسە ئەمەسمۇ؟”

راست، گەپنىڭ پوسكاللىسى مۇشۇ يەردە.

بۇ چاغدا بىر دېڭىز پىلى كەپتۇ. ئىنسانلار بۇ نەرسىنى دېڭىز
قىزى ياكى دېڭىز ئادىمى دەپ ئاتايدىكەن. بۇ كەلگىنى “قىز”
ئىكەن، ئۇنىڭ بىر قۇيرۇغى، سۇ پالاقلىتىدىغان قىسقا ئىككى
بىلىگى ۋە ساڭگىلاپ تۇرغان كۆكرىگى بار ئىكەن. ئۇنىڭ

بېشىدا نۇرغۇن دېڭىز يۇسۇنى ۋە ئومىلىگۇچىلەر بار ئىكەن،
ئۇ مۇشۇ نەرسىلەرنىڭ بولغانلىغى بىلەن بەك پەخىرلىنىدىكەن.
— سىلەرنىڭ بىلىڭىلار ۋە چۈشەنگىلار كېلەمدۇ، يوقمۇ؟ —

دەپتۇ دېڭىز پىلى، — پەقەت مەنلا دەپ بېرەلەيمەن. بىراق
مەن ماڭا ۋە مېنىڭ جەمەتلىرىمگە دېڭىز تېگىدىن ئەرگەن
ئوت — چوپ يېيىش ھوقۇقى بېرىلىشىنى تەلەپ قىلىمەن. مەنمۇ
سىلەرگە ئوخشاش بېلىقمەن، لېكىن ھەركەت جەھەتتە مەن
ئومىلىگۇچىلەردىنمەن. مەن دېڭىزدا ئەڭ ئەقىللىق ئادەم. مەن
دېڭىزدا ياشايدىغان ھەممە نەرسىنى بىلىمەن، دېڭىزنىڭ
تاشايىنىدا ياشايدىغان ھەممە نەرسىنىمۇ بىلىمەن. دېڭىزنىڭ
ئۆستىدىن چۈشكەن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى جانسىز ياكى ئولگەن
نەرسە بولىدۇ، ئۇلاردا ھېچقانداق كۈچ — قۇدرەت بولمايدۇ. ئۇ
ئورنىدا يېتىۋەرسۇن. ئۇ ئىنسانلارنىڭ بىر خىل كەشپىياتىدىنلا
ئىبارەت، خالاس!

— ئىشىنىمەنكى، ئۇ بۇنىڭ بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ! — دەپتۇ

كېچىك بېلىق.

— كېچىك كوك بېلىق، لوقما سالما! — دەپتۇ دېڭىز پىلى.

— سىم بېلىق! — دەپتۇ باشقا بېلىقلار؛ بۇنىڭدىن باشقا

كىشىنىڭ كوڭلىنى تېخىمۇ ئاغرىتىدىغان گەپلەر بولۇپتۇ.

دېڭىز پىلى ئۇلارغا: بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلالمايدىغان،

ئادەمنى قورقتىدىغان بۇ جانۋارنىڭ پەقەت قۇرۇقلۇقتىكى بىر

كەشپىيات ئىكەنلىگىنى چۈشەندۈرۈپتۇ. ئۇ يەنە قىسقىچە ئۇتۇق

سوزلەپ، ئىنسانلارنىڭ مەككەلىرىنى چۈشەندۈرۈپتۇ.
— ئىنسانلار بىزنى تۇتماقچى، — دەپتۇ ئۇ، — ئۇلارنىڭ
تۇرمۇشتىكى بىردىن-بىر مەقسىدى مانا مۇشۇ. ئۇلار تور سېپ-
لىپ، قارماقتا يەمتۈك سېلىپ بىزنى تۇتىدۇ. ئاۋۋ ياتقان نەرسە
بىرتال ئاغامچا. ئۇلار بىزنى ئۇنى چىشلەيدۇ دەپ ئويلايدۇ،
تازا ئوتۇپ كەتكەن ئەخمەقلەر ئىكەن! بىز ئۇنداق ئەخمەق-
لەردىن ئەمەس! كارغا كەلمەيدىغان بۇ نىمىگە چىقىلمايلى،
ئۇ ئوزىلا يوقاپ كېتىدۇ، چاڭ-توزاڭ ۋە لاي-لاتقىغا ئايلىنىپ
كېتىدۇ. قۇرۇقلۇقتىن چۈشكەن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىدە نۇقسان
بار ۋە ئۇلار چېنىپ تۇرىدۇ—بىر پۇلغا ئەرزىمەيدۇ!
—بىر پۇلغا ئەرزىمەيدۇ!—دېيىشىپتۇ ھەممە بېلىقلار. ئۇلار
دېڭىز پىلىنىڭ پىكىرىگە قوشۇلۇپ پىكىر بايان قىپتۇ.
كىچىك بېلىق بولسا ئوز قارىشىدا تۇرۇپتۇ:
—ئۇزۇن ھەم ئاۋاق بۇ دېڭىز بوغما يىلانى دېڭىزدىكى ئەڭ
ئاجايىپ بېلىق بولۇشى مۇمكىن. ماڭا مۇشۇنداق تۇيۇلىدۇ.
—ئاجايىپ بېلىق!—بىز ئادەملەر مۇشۇنداق دەيمىز، بەلكى
بۇنداق دېيىشتە بىزدە ئىشەنچ ۋە ئاساس بار.
بۇ غايەت چوڭ دېڭىز بوغما يىلانى بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدىلا
غەزەل ۋە رىۋايەتلەردە تىلغا ئېلىنغان ئىكەن.
ئۇ ئىنسانلارنىڭ ئەقىل-پاراسىتىدىن تۇغۇلغان ۋە پەيدا
بولغان ئىكەن. ئۇ دېڭىز ئاستىدا يېتىپ، شەرق ئەللىرىدىن
غەرب ئەللىرىگە سوزۇلغان ئىكەن. ئۇ خەۋەرنى قۇياش ئوز

نۇرنى يەر شارىمىزغا يەتكۈزگەندەك تېز يەتكۈزىدىكەن. ئۇ تەرەققى قىلىۋېتىپتۇ، ئۇنىڭ قۇدرىتى ۋە دائىرىسى يىلدىن-يىلغا ئاشماقتا ۋە كېڭەيمەكتە ئىكەن. ئۇ دېڭىزنى كېسىپ ئۆتۈپ، يەر شارىنى ئايلىنىپ چىقىدىكەن؛ ئۇ ئوركەشلەۋاتقان سۇغمۇ، تىپ-تىنچ سۇغمۇ چوڭ كىرەلەيدىكەن—مۇشۇنداق سۇدا كېمە باشلىغى خۇددى سۇزۇك ھاۋادا ماڭغاندەك، سۇغا قارايدىكەن، رەڭگا-رەڭ سالىوتتەك بېلىق توپلىرىنى كورەلەيدىكەن. بۇ بوغما يىلان—بەخت بەخش قىلىدىغان ئوتتۇرا قاتلام ① نىڭ بوغما يىلانى—يەر شارىنى بىر ئايلىنىپ چىقىپ، ئۆزىنىڭ

① ئەسلىسى Midgaard — جەننەت بىلەن دوزاق ئوتتۇرىسىدىكى جاي، يەنى بىز ئىنسانلار تۇرغان دۇنيا.

قۇيرۇغىنى چىشلەۋالدىكەن. بېلىقلار بىلەن ئۈستىگۈچىلەر
چىشلىرىنى چىشلەپ ئۇنىڭغا ئېتىلىپ بېرىپتۇ، ئۇلار قۇرۇقلۇقتىن
چۈشۈرۈلگەن بۇ نەرسىنىڭ ئىچىدە ئىنسانلارنىڭ پىكىرىنىڭ
ياخشى مەقسەت ئۈچۈن، شۇنداقلا يامان مەقسەت ئۈچۈنمۇ
تۈرلۈك-تۈرلۈك تىللار ئارقىلىق، ئۇن-تىنسىز ھالدا بۇ بىلىم
قاچىلانغان يىلاننىڭ ۋۇجۇدىدا ئېقىپ يۈرگەنلىگىنى تامامەن
چۈشەنمەيدىكەن. ئۇ دېڭىزدىكى ئاجايىپ نەرسىلەر ئىچىدىكى
ئەڭ ئاجايىپ نەرسە—زامانىمىزدىكى

دېڭىز بوغما يىلاندىر.

كورۇمىسىز ئودەك چوجىسى

(دانىيە) ئاندىپرسېن

يېزا ھەقىقەتەن كارامەت چىرايلىق ئىدى. ئۇ چاغ بۇغداي ئالتۇندەك ساغارغان، سۇلۇ ياپ-يېشىل بولۇپ كەتكەن، يېشىل يايلاققا قۇرۇق چوپىلەر دوۋە-دوۋە قىلىپ دوۋىلەنگەن ياز كۈنلىرى ئىدى، ئۇزۇن ھەم قىزىل پاچاقلىرى بىلەن يوغان قەدەم تاشلاپ سەيلە قىلىپ يۈرگەن لەيلەك تىنماي ئەرەپچە سوزلەيتتى. ئۇ بۇ تىلنى ئانىسىدىن ئۈگىنىۋالغان ئىدى. ئېتىز-لىق بىلەن يايلاق ئەتراپى كەڭ ئورمانلىق بولۇپ، ئورمانلىقتا چوڭقۇر كۆلچەكلەر بار ئىدى. يېزىنىڭ چىرايلىقلىقىدا راستلا گەپ يوق ئىدى. كۈن ئۆز نۇرىنى كونا شەكىلدىكى بىر ئويىگە چېچىپ تۇراتتى، ئوي ئەتراپىدىكى چوڭقۇر ئېرىقلاردا سۇ ئاقاتتى. تام تۇۋىدىن ئېرىق بويىغىچە ئۈسكەن قېرىقىزلار شۇ قەدەر بوي تارتىپ كەتكەن ئىدىكى، ئەڭ ئىگىز ئۈسكەنلىرىنىڭ ئاستىدا بالىلار تىك تۇرالايتتى. بۇ ئەتراپ قېلىن ئورمانلىققا ئوخشاش چاتقاللىق ئىدى. بۇ يەردە ئوۋىسىدا بالىلىرىنىڭ شاكال يېرىپ چىقىشىنى كۈتۈپ تۇرغان بىر ئانا ئودەك بار

ئىدى. بۇ ئودەكەنىڭ بۇ چاغدا چارچاپ ھالى قالغان ئىدى؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنى يوقلاپ كەلگۈچىلەر مۇ ئازلاپ كەتكەن ئىدى. باشقا ئودەكلەر قېرىقىزنىڭ تۇۋىگە كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇرغاندىن كورە ئېرىقتا ئۇزۇپ ئويناشنى ئەۋزەل كورەتتى.

ئاخىر تۇخۇملار بىر-بىرلەپ يېرىلىشقا باشلىدى. ھەممە تۇخۇملارنىڭ سېرىغىغا جان كىرىپ، ئودەك چوچىلىرى بويۇنلىرىنى سوزۇپ چىقىشقىلى تۇردى.

— غاق-غاق! — دىدى ئانا ئودەك. چوچىلەر مۇ ئۇنى دوراپ بار ئاۋازى بىلەن غاقلىدىشىپ كەتتى. ئۇلار يېشىل يوپۇرماقلار تۇۋىدە ئەتراپقا كوز سالاتتى. ئاپىسى ئۇلارنى ئىمكان قەدەر تەرەپ-تەرەپكە قارىتاتتى، چۈنكى يېشىل رەڭ ئۇلارنىڭ كوزىگە پايدىلىق ئىدى.

— ئەجەپ چوڭ ئىكەن بۇ ئالەم! — دىيىشىپ كەتتى كىچىك جانىۋارلار. تۇخۇم ئىچىدىكى چېغىدىكىدىن ھازىر ئۇلار كورۇپ تۇرغان بۇ جاھان ھەقىقەتەن باشقىچە ئىدى.

— جاھاننىڭ ھەممىسى مۇشۇكەن دەپ قالدىڭلارمۇ؟ — دىدى ئاپىسى ئۇلارغا، — بۇ ئالەم باغنىڭ نېرىقى بېشىغا، پوپىنىڭ ئېتىزلىغىغا، ناھايىتى يىراققا سوزۇلىدۇ! ئۇ ياقىلارغا ئوزەممۇ بېرىپ باقمىغان! بارغىڭلار كېلىۋاتامدۇ؟ — ئۇ ئورنىدىن تۇردى، — ياق چوچىلەرنىڭ ھەممىسى تولۇق چىقىپ بولغىنى يوققۇ! ئەڭ چوڭ تۇخۇم تېخى قىمىر قىلماي ياتىدۇ، قاچانغىچە

ياتاركىن؟ ئىچىم ئەجەپمۇ پۇشتىغۇ. — شۇنداق قىلىپ، ئۇ يەنە جايىدا ئولتۇرۇۋالدى.

— ھە، چىقاي دەپ قالدىمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇنى يوقلاپ كەلگەن بىر قېرى ئانا ئودەك.

— ماۋۇ بىر تۇخۇم ئەجەپمۇ جىق ۋاقتىمنى ئالدى! — دىدى ئولتۇرغان ئانا ئودەك، — يېرىلىدىغاندەك ئەمەس. قالغانلىرىغا قاراپ بېقىڭ. بۇ چوجىلىرىمىگە كىمىنىڭ زوقى كەلمىسۇن؟ ھەممىسى دادىسىغا ئوخشاپتۇ — ئۇ ئەسكىغۇ مېنى يوقلاپ بىرەر قېتىمۇ كېلىپ باقمىدى!

— يېرىلمايۋاتقان تۇخۇمغا قاراپ باقايچۇ، — دىدى قېرى مېھمان، — مېنىڭچە، بۇ كۆركە توخۇننىڭ تۇخۇمى ئىكەن. بۇرۇن مەنمۇ بىر قېتىم ئالدىغانىمەن. ئاشۇ كىچىك جانۋارلار سۇغا كىرىشتىن قورققانلىقتىن، مېنى كۆپ ئاۋارە قىلغان ۋە باش قېتىنچىلىغىغا سالغان ئىدى. ئۇلارنى ھەرقانچە قىلىپمۇ سۇغا چۈشۈرەلمىدىم، شۇنچە دىسەممۇ، تىللىساممۇ كار قىلمىدى! — قېنى، بۇ تۇخۇمغا قاراپ باقايچۇ. ۋاي خۇدايىم! بۇ كۆركە توخۇننىڭ تۇخۇمى ئىكەن! بۇنى بۇ يەرگە تاشلاپ قويۇپ، باشقا بالىلىرىڭىزغا سۇ ئۇزۇشنى ئۈگىتىۋېرىڭ.

— مەن ئۇنى يەنە بىر مەزگىل بېسىپ ئولتۇراي، — دىدى ئانا ئودەك، — شۇنچە ۋاقىت باسسىمغۇ، يەنە بىر ھەپتە باسساممۇ مەيلى.

— ئۇنداق بولسا ئوز مەيلىڭىزچە بولسۇن، — دىدى قېرى

ئودەك ۋە خوشلىشىپ كېتىپ قالدى.

ئاخىر ھىلىقى چوڭ تۇخۇم يېرىلدى. كىچىك جانۋار چۈكۈلداپ سىرتقا ئومىلەپ چىقتى، ئۇ چوڭ ھەم كورۇمىسىز ئىدى.

— نىمە ئانچە چوڭ بۇ چوجە، — دىدى ئاپىسى ئۇنىڭغا كوز يۇگۇرتۇپ، — باشقا چوجىلىرىمىنىڭ ھىچقايسىسى بۇنىڭغا ئوخشىمايدۇ، لېكىن بۇ ھەرگىز كۈركە توخۇننىڭ چوجىسى ئەمەس! بوپتۇ، دەرھال بۇنى سىناپ باقاي، ئۇ سۇغا چۈشۈشى كېرەك، ئۇنى پۇتۇمدا تېپىپ بولسىمۇ سۇغا چۈشۈرىمەن!

ئەتىسى، كۈن باشقىچىلا ئوچۇق بولۇپ، ئاپتاپ يېشىل قېرىقىزغا چۈشۈپ تۇراتتى. ئانا ئودەك بالىلىرىنىڭ ھەممەسىنى ئېرىق بويىغا باشلاپ كەلدى. ئۇ ئوزى چولتۇكىدە قىلىپ سۇغا چۈشۈپ، غاقلىدۇندى، بالىلىرى كەينى — كەينىدىن سۇغا سەكرىدى. ئۇلارنىڭ بېشى سۇغا چوكۇپ كەتكەن ئىدى، لېكىن ئۇلار دەرھال بېشىنى سۇدىن چىقىرىۋېلىپ، بىر چىرايلىق ئۇزۇشكە باشلىدى. ئۇلارنىڭ پۇتلىرى بەك ئەپچىل ھەركەتلىنەتتى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى سۇدا ئىدى، ھەتتا ھىلىقى كورۇمىسىز سۇر چوجىمۇ ئۇلار بىلەن بىللە ئۈزمەكتە ئىدى.

— بەلىلى، كۈركە توخۇننىڭ چوجىسى ئەمەس ئىكەنغۇ ئۇ، — دىدى ئانا ئودەك، — قارىمامدىغان پۇتلىرىنىڭ چاقتانلىغىغا، ئۇزۇشلىرى نىمىدىگەن سالماق، سىلىق! ئۇ مېنىڭ ئوز بالام! ئوبدان سەپسېلىپ قارىسا، ئۇنىڭ خېلى چىرايلىق

ئىكەنلىكى بىلىنىدۇ. غاق، غاق، غاق! مېڭىلار ئارقامدىن،
سېلەرنى كەڭ ئالەمگە ئاپىرىپ، سېلەرگە ئودەك فېرمىسىنى
كورسىتىپ قويماي. بىراق ماڭا يېقىن مېڭىلار، بىرەرسى دەس-
سەپ سالىمىسۇن سېلەرنى يەنە. مۇشۇكتىنمۇ ئېھتىيات قىلىڭلار
جۇمۇ!

شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ئودەك فېرمىسىغا كىرىشتى. بۇ چاغدا
فېرما ئىچىدىن قورقۇنچىلۇق شاۋقۇن-سۈرەن كوتىرىلىدى،
قارىغۇدەك بولسا، ئىككى جەمەت بىر يىلان بېلىقنىڭ بېشىنى
تالاشقان، ئاخىر ئۇنى مۇشۇك ئېپىقاچقان ئىدى.

— قاراڭلار بالىلىرىم، ئالەم دېگەن مۇشۇنداق بولىدۇ! —
دىدى ئانا ئودەك. ئۇنىڭ جاۋغىمىدىن بىر ئاز شۇلگەي ئاتقان
ئىدى، ئۇنىڭمۇ ھىلقى يىلان بېلىقنىڭ بېشىنى يىگىسى كەلگەن
ئىدى. — ئەمدى پۇتۇڭلارنى ئىشقا سېلىڭلار، — دىدى ئانا
ئودەك، — روھلۇق بولۇڭلار، ئاۋۇ تەرەپتىكى قېرى ئانا ئودەك
بۇ يەرنىڭ كاتتا موتۇرى بولىدۇ، ئۇ ئۇچراپ قالسا، بېشىڭ-
لارنى ئېگىڭلار. ئۇنىڭ ئىسپانىيىلىك بىلەن قانداشلىقى بولغاچقا
شۇنداق سېمىز. كوردۇڭلارمۇ، ئۇنىڭ پۇتىدا بىر پارچە قىزىل
لاتا بار، ئۇ بەك كارامەت نەرسە، شۇنداقلا ئۇ ئودەك ئۇچۇن
ئەڭ چوڭ شان-شەرەپ بولۇپ ھىساپلىنىدۇ؛ ئۇنىڭ ئەھمىيىتى
ناھايىتى زور، ئۇ كىشىلەرنىڭ بۇ ئودەكتىن ئايرىلغۇسى
كەلمەيدىغانلىغىنى، ھايۋانلار بىلەن ئادەملەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ
كىم ئىكەنلىكىنى بىلىشى كېرەكلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

روھلۇق بولۇڭلار— پۈتۈڭلارنى يىغۋالماڭلار. ئوبدان تەربىيە كورگەن چوجە ئاتا-ئانىسدەك پۈتلىرىنى ئەرکس قوبۇۋىنىدۇ. قېنى، بېشىڭلارنى ئېگىپ، غاق، غاق! دەڭلار. چوجىلەر ئاپىسىنىڭ دىگىنى بويىچە قىلىشتى.

— قاراڭلار، ئوزىمىز ئازلىق قىلىۋاتقاندىك بىر تالاي ھارام- تاماقلار كەپتۇ يەنە! تۇفى! قاراڭلار ئاۋۇ شۇمتەكنىڭ ئەلپازغا! كوزىمىزگە بەك سەت كورۇنۇپ كەتتىغۇ!— دەپ جاۋۇلداشتى ياندا تۇرغان ئودەكلەر. بىرى دەرھال ئۇچۇپ بېرىپ بىچا- رىنىڭ گەجگىسىدىن چوقۇدى.

— ئۇنىڭغا تەگمەڭلار،— دىدى ئانىسى،— ئۇ ھىچكىمگە زەرەر يەتكۈزمەيدۇ!

— ئۇغۇ راست، بىراق ئۇ بەك چوڭ، بەك غەلىتە ئىكەن،— دىدى ھىلىمقى چوقۇغان ئودەك،— شۇنىڭ ئۇچۇن ئۇنى چوقۇيمىز!

— بۇ ئودەكنىڭ بالىلىرى ناھايىتى چىرايلىق ئىكەن،— دىدى پۇتىدا قىزىل لاتىسى بار قېرى ئانا ئودەك،— ئاشۇ بىرىنى ھىساپقا ئالمىغاندا، قالغانلىرىنىڭ ھەممىسى چىرايلىق ئىكەن. بىرىنىڭ ئاشۇنداق بولۇشى راست ئەپسۇسلىنىشلارلىق بوپتۇ. ئانىسىنىڭ ئۇنى چىرايلىقراق قىلىپ قويۇشىنى ئۇمت قىلمەن.

— ئۇنداق قىلالمايمەن، خانىم،— دىدى ئانا ئودەك،— ئوزى سەت بولغىنى بىلەن، مىسجەزى بەك ياخشى. سۇ ئۇزۇش-

تىمۇ باشقىلاردىن قېلىشمايدۇ—باشقىلاردىن ياخشى ئۆزىدۇ دەپ ئېيتالايمەن. ئاستا-ئاستا چىرايلىق بولۇپمۇ قالار، مۇۋاپىق پەيتى كەلگەندە كىچىكلەپمۇ قالار، بەلكىم. ئۇ تۇخۇم-نىڭ ئىچىدە كۆپ ياتقانلىقى ئۈچۈن قىياپىتى باشقىچىرەك بولۇپ قالغان،—شۇنداق قىلىپ، ئانىسى ھىلىقى كورۇمسىز بالىسىنىڭ يەلكىسىنى سىلاپ، تۈكلىرىنى تۈزەشتۈرۈپ قويدى،— ئۇ تېخى ئەركەك ئودەك، شۇڭا ھىچ گەپ ئەمەس. مېنىڭچە ئۇنىڭ تېنى بەك ساغلام، كەلگۈسىدە ئۇ ھامان ئۆزى-نىڭ يولىنى ئۆزى تاپالايدۇ.

—باشقا بالىلىرىڭ ناھايىتى ئوماق ئىكەن،—دېدى پۇتىدا قىزىل لاتىسى بار قېرى ئانا ئودەك،— بۇ يەردە ھەرگىز قىسىلىپ-تارتىنىپ يۈرمە؛ يىلان بېلىقنىڭ بېشى ئۇچرسا، ماڭا يوللىۋېتەرسەن.

مانا ئەمدى ئۇلارنىڭ كۈنى بۇ يەردە ئۆز ئويلرىدە ئۆتكەن-دىكىدەك ئوتۇشتى.

بىراق، تۇخۇمدىن كېيىن چىققان ھىلىقى چۈجە بەك سەت-كورۇمسىز بولغاچقا، نەگىلا بارسا باشقا ئودەكلەر ئۇنى چوقۇ-لايىتى، يەكلەيتتى، مەسخىرە قىلاتتى، ئودەكلەر شۇنداق قىلىپلا قالماي، توخۇلارمۇ شۇنداق قىلىشاتتى.

—راستلا بەك چوڭ ئىكەن ئۇ!—دېيىشتى ھەممىسى. پۇتىدا دوكۇرى بار تۇغۇلغان ھىلىقى ئەركەك كۆركە ئۆزىنى پادىشا چاغلایىتى. ئۇ تۈك-پەيلىرىنى پاخپايتىۋېلىپ، ھىلىقى چۈجىگە

ھۇرپىيىپ كەلدى، ئۇنىڭ كوزلىرى چەكچەيگەن. يۈزى پوكاندەك قىزارغان ئىدى. بۇ بىچارە چۈجە ئوزنى نەگە قويۇشنى ياقتۇرماي نەگە بېرىشنى بىلەلمەي قالدى. ئۇ ئوزنىڭ كورۇمسىز بولۇپ قالغانلىغىغا، يەنە كېلىپ ھەممە ئودەك، توخۇلارنىڭ مەسخىرە قىلىش نىشانىغا ئايلىنىپ قالغانلىغىغا قاتتىق ھەسرەتلەندى.

بىرىنچى كۈندىكى ئەھۋال ئەنە شۇنداق بولدى. كېيىنكى كۈنلەردە ئەھۋال كۈندىن-كۈنگە ناچارلاشتى. ھەممەيلەن بۇ بىچارە چۈجىنى قوغلىۋەتمەكچى بولۇشتى؛ ھەتتا ئۇنىڭ ئاكا-ئۇكا، ھەدە-سىگىملىرىمۇ ئۇنىڭغا دوق قىلىدىغان بولدى.

ئۇلار دائىم:

— بۇ سەت ئالۋاستىنى مۇشۇك ئېلىپ كەتسەن! — دېدى.

شەتتى.

شۇنىڭدىن كېيىن ئانىسىمۇ:

— كوزۇمدىن نېرىراق يۈتسەڭچۇ! — دەيدىغان بولدى. ئو-دەكلەر ئۇنى چوقۇيدىغان، چۈجىلەر ئۇنى دوشكەللەيدىغان، ئودەك ۋە توخۇ باققۇچى ئايالمۇ ئۇنى تېپىدىغان بولدى.

ھېچ بولماي، ئۇ چىتلاقتىن ئۇچۇپ چىقىپ كەتتى. چاتقاللىقتىكى قۇشلار ئۇنىڭدىن ئۆرگۈپ ئاسمانغا قاراپ ئۇچۇشتى. “بۇمۇ مېنىڭ بەك سەت بولغانلىغىمدىن بولسا كېرەك!” دەپ ئويلىدى ئۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ كوزنى يۇمۇۋېلىپ، قېچى-ۋەردى. شۇ قاچقان پېتى نۇرغۇن ياۋا ئودەك ماكانلاشقان ساس-لىققا كېلىپ قالدى. بەك چارچىغانلىغى ۋە روھى چۈشكۈن

بولغانلىغى سەۋبۇدىن تۇن بويى قىمىر قىلماي ياتتى.
تاڭ ئېتىشىغلا ئۇچۇشقا باشلىغان ياۋا ئودەكلەر ئوزلىرىنىڭ
بۇ يېڭى دوستىغا سەپىلشتى.

— سەن كىم بولسەن؟— دەپ سوراشتى ئۇلار. ھەممىسىگە
ئىززەت بىلەن ھورمەت بىلدۇرمەكچى بولغان چۈجە بىر دەم
بۇيان، بىر دەم ئۇيان ئورۇلۇپ باش ئېگەتتى.

— سەن ھەقىقەتەن تولىمۇ سەت ئىكەنسەن!— دېيىشتى ياۋا
ئودەكلەر،— بىزنىڭ جەمەتتىكى بىرسىگە ئويلەنمىسەڭلا بول-
غىنى، كورۇمسىز بولغىنىڭنىڭ بىز بىلەن ئانچە ئالاقىسى يوق.—
بىچارە جانۋار ئويلنىشنى زادى ئويلاپمۇ باقمىغان ئىدى؛ ئۇ
كىشىلەر مېنىڭ قومۇشلۇقتا يېتىشىمغا، ساسلىقتىكى سۇدىن
ئانچە—مۇنچە ئىچىشىمگە رۇخسەت قىلسىلا بولاتتى، دىگەننى
ئارزۇ قىلاتتى.

ئۇ بۇ يەردە توپ—توغرا ئىككى كۇن ياتتى. بىر ۋاقتلاردا
ئىككى ياۋا غاز—ئېنىقراق ئېيتقاندا ئىككى ئاتا غاز—ئۇچۇپ
كەلدى. ئاپىسىنىڭ تۇخۇمىدىن يېقىندىلا چىققان بۇ غازلار
ئىنتايىن كەپسىز ئىدى.

— ھەي، دوستۇم،— دىدى ئۇلار،— كورۇمسىزلىڭىڭدىن
ئايلىنىپ كېتەي، ھەتتا مەن^①مۇ ئىختىيارسىز ھالدا سېنى ياق-

① بۇ يەردىكى "مەن" (Jeg) بىرلىك بولۇپ، ئۇ ئالدىدىكى
"ئۇلار" دىگەن سوز بىلەن زىت كېلىدۇ، ئەمما ئەسلى شۇنداق.

تۇرۇپ قالدىم. بىز بىلەن بىللە ئۇچۇپ، پەسىل قۇشى بولساڭ قانداق؟ بۇ يەرگە يېقىن يەنە بىر ساسلىقتا بىرنەچچە جىرايلىق غاز بالىسى بار. ئۇلار قىزلار، ھەممىسى ”غاق، غاق!“ دېيىشنى بىلىدۇ. ئۆزەڭ سەت بولساڭمۇ، بېرىپ تەقدىرىڭنى سىناپ باقماسەن!

دەل شۇ ئەسنادا ”پاڭ-پۇڭ“ قىلغان ئاۋاز ئاڭلىنىپ، بۇ ئىككى ئەركەك غاز قومۇشلۇققا چۈشۈپ ئولدى، سۇ قىپ-قىزىل قانغا بويالدى. يەنە ”پاڭ-پۇڭ“ قىلغان ئاۋاز ئاڭلاندى. توپ-توپ ياۋا غازلار قومۇشلۇقتىن ئۇچۇپ كېتىشتى. ئارقىدىن يەنە مىلتىق ئاۋازى چىقتى. بايا كىشىلەر ئوۋ قىلىۋاتقان ئىكەن. ئوۋچىلار ساسلىق ئەتراپىغا موكۇۋالغان، بىرنەچچە ئادەم ھەتتا قومۇش ئۈستىگە سوزۇلۇپ كەتكەن دەرەخ شاخلىرىغا چىقىۋالغان ئىدى. كوك ئىس قارىياغاچ ئارىسىنى تۇماندەك قاپلاپ، سۇ يۈزىدىن ئاستا-ئاستا يىراقلارغا تارقالماقتا ئىدى. ئوۋ ئىتلىرى پالاق-پۇلۇق قىلىپ پانقاقلقتىن يۈگۈرەپ چىقىشتى، پىلىك ئوت بىلەن قومۇشلار ئىككى تەرەپكە يېتىپ قالغان ئىدى. ھىلىقى يىپچارە ئودەك چوچىسى ئۈچۈن بۇ ھەقىقەتەن قورقۇنچلۇق ئىش ئىدى! ئۇ بېشىنى قانىتى ئاستىغا تىقىۋالدى. دەل مۇشۇ چاغدا، قورقۇنچلۇق يوغان بىر ئوۋ ئىتى يۈگۈرەپ كېلىپ ئۇنىڭ قېشىغىلا كېلىپ تۇردى. ئىت تىلىنى ئۇزۇن ساڭگىلىتىۋالغان بولۇپ، كوزلىرى خۇنۇك ھەم دەھشەت پاقىرايتتى. ئۇ تۇمشۇغىنى ئودەك چوچىسىگە تاقاپ، ئۇچلۇق چىشلىرىنى

چىقاردىيۇ، چوجىگە چېقىلماي، يەنە ”پالاق، پۇلۇق!“ قىلىپ چېپىپ كەتتى.

— ئۇ، خۇداغا شۇكۇر! — دىدى چوجە يۇرسىگى ئورنىغا چۈشكەندەك بولۇپ، — سەتلىگىمدىن ئىتمۇ مېنى ياراتماي كەتتى!

ئۇ تېچىقنا ياتتى. قومۇشلۇقتىن مىلتىق ئاۋازى كەينىنى — كەينىدىن كېلىپ تۇراتتى.

قاش قارايدىغان چاغدا ئەتراپ جىمجىت بولۇپ قالدى. بىراق بىچارە ئودەك چوجىسى تېخىچە ئورنىدىن تۇرۇشقا جۇرئەت قىلالمايتتى. ئۇ بىرنەچچە سائەتتىن كېيىن ئاندىن غەيرەتلىنىپ ئەتراپىغا كوز يۇگۇرتتى — دە، بۇ ساسلىقتىن شاققىدىلا قېچىپ چىقتى. ئېتىزلىققا، ئوتلاققا قاراپ بار كۈچى بىلەن يۇگۇردى. بۇ چاغدا قاتتىق بوران چىقىۋاتساچقا، ئۇ ئىنتايىن تەسلىكتە يۇگۇرەپ باراتتى.

قاراڭغۇ چۈشكەندە، ئۇ بىر دىخانىنىڭ ئاددى ئويىگە يېتىپ كەلدى. بۇ ئوي شۇنداق ۋەيرانە ئىدىكى، ئۇ ئۆزىنىڭ قايسى تەرەپكە ئورۇلۇپ چۈشۈشىنى بىلمەي تۇرغان ئىدى — شۇ سەۋەپ — تىنمۇ ئورۇلمىگەن ئىدى. چوجىنىڭ ئەتراپىدا قاتتىق بوران غۇيۇلدايتتى، ئۇ نائىلاج بوران چىققان تەرەپكە قاراپ ئولتۇرۇۋالدى. بوران بارغانسېرى ئۇلغىيىپ باراتتى. ئۇ بىردىنلا ئىشىك — نىڭ زەنجىرى بوشاپ قالغانلىغىنى، ئىشىكىمۇ قىڭغىر بولۇپ قالغانلىغىنى كورۇپ قالدى. ئۇ ئىشىكنىڭ يوقۇغىدىن ئويىگە

كەتسە بولۇپ، شۇنداق قىلىپ، ئۇ كىرىپ كەتتى. ئۆيدە بىر موماي مۇشۇك ۋە مېكىنى بىلەن تۇراتتى. موماي مۇشۇكنى "ئوغلۇم" دەيتتى. بۇ مۇشۇك دۇمبىسىنى ئىگىز كوتىرىپ مياڭلايتتى، كوزلىرىدىن ئوت چاقتىلايتتى. بىراق ئۇنى شۇنداق قىلدۇرۇش ئۈچۈن تۈكىنى تەتۈرسىگە سىلاشقا توغرا كېلەتتى. ھىلىقى مېكىيانىڭ پۇتى كالتە ھەم ئىنچىكە بولغانلىقى ئۈچۈن، موماي ئۇنى "كالتە پاقاق مېكىيان" دەيتتى. ئۇ ئوبدان تۇخۇم تۇغۇپ بېرەتتى، شۇڭا موماي ئۇنى ئوز بالسىدەك كۆرەتتى.

ئەتسى ئەتسىگەندە بۇ ناتونۇش ئودەك چوچىسى دەرھال ھەممىنىڭ دىققىتىنى تارتتى. مۇشۇك مياڭلىغىلى، مېكىيان قاق- قاقلىغىلى تۇردى.

— بۇ قانداق ۋەقە؟— دىدى موماي ۋە ئوچۇرسىگە قاراشقا باشلىدى. موماينىڭ كوزى تورلىشىپ قالغاچقا، چوچىنى ئادەش كېلىپ قالغان سېمىز ئودەك ئوخشايدۇ دەپ قالغان ئىدى. — راست ئاجايىپ تەلەپلىك ئىكەنمەن!— دىدى ئۇ، — ئەمدى مەندە ئودەك تۇخۇمى بولىدىغان بولدى، ئۇ ئەركەك ئودەك بولۇپ قالمىسىدى! بۇنى ئېنىقلاش كېرەك!

شۇنداق قىلىپ، ئودەك چوچىسىنى ئۈچ ھەپتە كۈتۈشتى، بىراق ئۇ تۇخۇم تۇغمىغان ئىدى. ھىلىقى مۇشۇك بۇ ئوينىنىڭ موتۇرى ئىدى، مېكىيان بولسا ئوينىنىڭ خېنىمى ئىدى، شۇڭا ئۇلار ئىككى گەپنىڭ بىرى بولسا "بىز ۋە بۇ ئالەم!" دىگەن

سوزنى ئېغىزلىرىدىن چۈشۈرمەيتتى، ئۇلار ئوزلىرىنى بۇ ئالەم-
نىڭ يېرىمى، يېرىمى بولغاندىمۇ ئەڭ ياخشى يېرىمى ھىساپ-
لايتتى. ئودەك چوچىسى بىر ئادەمدە ئەكسىچە پىكىرنىڭ
بولۇشى مۇمكىنغۇ دەپ ئويلايتتى، ئەمما بۇنىڭغا مىكسيان
قوشۇلالمايتتى.

— تۇخۇم تۇغالامسەن؟ — دەپ سورىدى ئۇ.

— ياق!

— ئۇنداق بولسا، پىكىر قىلماي جىم ئولتۇر.

— دۇمبەڭنى كوتىرەلمەسەن، مياڭلىيالايمسەن، كوزۇڭدىن

ئوت چاقىنتالامسەن؟ — دەپ سورىدى مۇشۇك.

— ياق!

— ئۇنداقتا، ئەقىللىقلار سوزلەۋاتقاندا، ساڭا پىكىر بايان

قىلىش ھاجەت ئەمەس!

كوڭلى يېرىم بولغان ئودەك چوچىسى تامىنىڭ بىر بۇلۇڭىغا

بېرىپ ئولتۇردى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ ئېسىگە ساپ ھاۋا ۋە ئاپتاپ

كەلدى. ئۇ ئوزىدە بىر خىل ئاجايىپ ئارمان بارلىغىنى ھىس قىلىپ،

سۇغا چۈشۈپ ئۇزۇشنى خىيال قىلدى. ئاخىردا ئۇنىڭ تاقىتى

پۇتتى. دە، خىيالغا كەچكەن ئىشلارنى مىكسيانغا ئېيتتى.

— نىمە كويلاردا يۇرسەن؟ — دىدى مىكسيان، — بىكارچىلىق.

تىن كەلسە — كەلمەس خىياللارنى قىلىپ يۇرگىنىڭغۇ بۇ. بىر-

نەچچە تۇخۇم تۇغۇپ ياكى مياڭلاپ باق، شۇ چاغدا بۇنداق

ئويلاردا بولمايدىغان بولمىسەن.

— دىگەن بىلەن سۇدا ئۇزۇش بەك راھەتتە! — دىدى ئودەك چوجىسى، — باشنى سۇغا تىقىپ بىر شۇڭغۇۋېلىش بىلەن دىگەن ھوزۇر!

— شۇنداق، ئۇغۇ راست شۇنداق! — دىدى مىكسيان، — ساراڭ بولۇپ قالغان ئوخشايىسەن، ھە؟ مۇشۇكتىن سوراپ كور — ئۇ مەن بىلىدىغانلارنىڭ ئىچىدە ھەممىدىن دانىشمەن — شۇنىڭدىن سوراپ كور، ئۇ سۇدا ئۇزۇشنى ياكى سۇغا شۇڭغۇشنى ياخشى كورەمدىكىن، كورمەمدىكىن. ئوزەم توغرىلىققۇ گەپ قىلمايلا قويماي، سېنىڭ خوجايىنىڭ بولغان ئاۋۇ مومايدىن سوراپ كور؛ دۇنيادا ئۇنىڭ ئالدىغا ئوتىدىغان ئەقىللىق ئادەم يوق! ئۇنى سۇدا ئۇزۇشنى، بېشىنى سۇغا تىقىشنى خالايدۇ دەپ ئويلايمسەن؟

سېلەر مېنى چۈشەنمەيسلەر! — دىدى ئودەك چوجىسى. سېنى چۈشەنمەيدىكەنمىزمۇ؟ ئۇنداق بولسا كىم چۈشىنىدۇ سېنى؟ سەن ھەرگىز مۇشۇكتىنمۇ، خوجايىن مومايدىنمۇ ئەقىللىق ئەمەستۇرسەن — ئوزەم توغرىلىق گەپ قىلمايلا قويماي. ھەي بالا، ئوزەگىنى بەك قالتىس چاغلار يۇرمە! مۇشۇنچىلىك ياخشىلىق كورگىنىڭگە رازى بولۇپ، يارانقۇچى ئىگەمگە ھەشقاللا دىسەڭ بولىدۇ. ھازىر ئىسسىق ئويگە كېلىپ، ئاغىنىمۇ تېپىۋالدىڭ، ئۇلاردىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۇگىنىۋېلىشنىڭ مۇمكىنغۇ؟ بىراق سەن ھارام تاماق بىرنىمبەنەن، سېنىڭ بىلەن بىلىشە بولۇش راستلا ھېچقانداق خوشاللىق كەلتۈرمەيدۇ. گېپىمگە

ئىشەنگىن، قۇلاقتا ياقمايدىغان بۇنداق سوزلەرنى قىلىشتىكى مەقسىدىم ساڭا ياردەم قىلىش. كىمنىڭ ساڭا ھەقىقىي دوست ئىكەنلىكىنى شۇندىلا بىلىسەن! تۇخۇم تۇغۇشنى، ياكى مياڭ-لاشنى، ياكى بولمىسا كوزۇڭدىن ئوت چاقىتىشنى ئۇگىنىۋېلىشقا ئەھمىيەت بەرگىن!

— كەڭ ئالەمگە بارغىنىم تۇزۇكتەك تۇرىدۇ، — دىدى ئودەك

چوجىسى.

— مەرھەمەت، يول بولسۇن ئەمىسە! — دىدى مىكىيان.
شۇنداق قىلىپ، ئودەك چوجىسى ئوز يولىغا راۋان بولدى. ئۇ سۇدا ئۇزدى، شۇڭغۇدى؛ بىراق، بەك سەت بولغانلىغى ئۈچۈن، باشقا ھايۋانلار ئۇنى كوزگە ئىلىدى. كۈز كېلىپ، دەرەخ يوپۇرماقلىرى ساغىرىشقا باشلىدى. كۈز شامىلى يوپۇرماقلىرىنى ئاسمانغا ئۇچۇراتتى. ھاۋا ناھايىتى سوغاق بولۇپ، ئېغىر مولدۇر ۋە قارنى كوتىرىپ كېلىۋاتقان بۇلۇتلار پەسىشكە باشلىغان ئىدى. توڭغان قاغىلار قاشاغا قونۇۋېلىپ ھە دەپ قاقىلدايتتى. راست، مۇشۇنداق مەنزىرىنى كوز ئالدى-گىزغا كەلتۈرسىڭىزلا، سىزمۇ توڭلىغاندەك بولىسىز. بۇ بىچارە چوجىنىڭ راستلا راھەتلىنىپ ئۈتكەن ۋاقتى بولمىغان ئىدى.
بىر كۈنى كەچقۇرۇن، گۈزەل قۇياش ئولتۇراي دىگەندە، چاتقاللىقتىن بىر توپ چىرايلىق يوغان قۇش ئۇچۇپ چىقتى. ئودەك چوجىسى شۇ چاقىچە بۇنداق چىرايلىق قۇشلارنى كورۇپ باقمىغان ئىدى. ئۇلار ئاپپاق بولۇپ، بوينى ئۇزۇن ھەم ئەۋ-

رېشم ئىدى. بۇلار ئاققۇلار ئىدى. ئاجايىپ بىر خىل ئاۋازدا قىچقىرىدىغان بۇ ئاققۇلار چىرايلىق قاناتلىرىنى كېرىپ، سوغاققا جايىلاردىن ئىلىق ئىقلىمغا، مۇز قاتماس كۆلەرگە قاراپ ئۇچۇشماقتا ئىدى.

ئاققۇلار بەك ئىگىز-ئىنتايىن ئىگىز ئۇچقان ئىدى، كورۇم-سىز ئودەك چوجىسى ئىختىيارسىز ھالدا ئېيتقۇسىز خوشاللىققا چومدى. ئۇ سۇدا چاقپەكتەك پىقىرايتتى، شۇنىڭ بىلەن تەڭ بوينىنى ئاققۇلارغا قارىتىپ سوزۇپ، بىر خىل غەلىتە، ئۈنلۈك ئاۋازدا غاقلىدايتتى، ھەتتا بۇ ئاۋازدىن ئوزمۇ چوچۇپ كەتتى. ئاھ! بۇ گۈزەل، بەختلىك قۇشلار قانداقمۇ ئۇنىڭ ئېسىدىن كوتىرىلسۇن! ئاققۇلار كوزدىن غايىپ بولغان چاغدا، ئودەك چوجىسى سۇ تېگىگە شۇڭغۇدى؛ سۇ تېگىگە قايتىپ چىققاندا بولسا، كوڭلىدە بىرخىل غەشلىك پەيدا بولدى. ئۇ ھىلىقى قۇشلارنىڭ ئېتىنىمۇ، ئۇلارنىڭ ئۇچۇپ نەگە بارىدىغانلىغىنىمۇ بىلمەيتتى. شۇنداقتىمۇ ئۇ ھىچقانداق نەرسىنى ياخشى كورۇپ باقمىغاندەك، ئۇلارنى ياخشى كورۇپ قالغان ئىدى. ئۇلارغا ئىچى تارلىقمۇ قىلمايتتى. ئۇلاردەك گۈزەل بولۇشنى خىيالغا قانداقمۇ كەلتۈرەلمىسۇن؟ باشقا ئودەكلەر ئوزلىرى بىلەن بىللە ياشاشقا رۇخسەت قىلسىلا، بىچارە سەت چوچە ناھايىتى رازى بولغان بولاتتىغۇ.

قىش ھاۋاسى بارغانسېرى سوۋۇپ كەتكىلى تۇردى، ئىنتايىن سوغاق بولۇپ كەتتى! سۇ يۈزىدە مۇز قېتىپ قالماسلىغى

ئۈچۈن، ئودەك چوجىسى سۇدا ئۇزۇپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولدى. بىراق ئۇ ھەركەت قىلىپ يۈرگەن بۇ كىچىك دائىرە ھەركۈنى كېچىسى تارىيىپ باراتتى. مۇز قېتىپ، يېرىلغان مۇزنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدىغان بولغان ئىدى. پۈتۈنلەي مۇز تۇتۇپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن، ئودەك چوجىسى ئىككى پۇتى بىلەن تىنماي ئۈزەتتى. ئاخىردا ئۇ ھۇشدىن كېتىپ قىمىر قىلماي يېتىپ قالدى ۋە مۇز بىلەن بىللە قېتىپ قالدى.

سەھەردە بۇ يەردىن ئوتۇپ كېتىۋاتقان بىر دىخان ئودەك چوجىسىنى كورۇپ قالدى. ئۇ يېقىن بېرىپ مۇزنى ياغاچ كەشى بىلەن ئۇرۇپ ياردى ۋە چوجىنى ئويىگە ئېلىپ بېرىپ خوتۇنغا بەردى. ئودەك چوجىسى بۇ ئويىدە ئاستا-ئاستا ھۇشغا كەلدى. دىخان بالىلىرىنىڭ ئۇنىڭ بىلەن ئوينىغۇسى كەلدى، بىراق چوجە، بۇلار ماڭا زىيان-زەخمەت يەتكۈزەمدىكىن دەپ ئەنسى-رەيتتى. ئۇ قورقۇپ كېتىپ سۇت قاچىسىغا سەكرىۋىدى، سۇت توكۇلۇپ كەتتى. دىخاننىڭ خوتۇنى ئىككى قولىنى قېقىپ تۇرۇپ ۋاقىرىۋەتتى. ئۈركۈپ كەتكەن ئودەك چوجىسى ئۇچقان پېتى سارماي سېلىنغان داسقا چۈشتى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇن تۈگىمە ئۇچۇپ كىرىپ، ئاخىردا ئۇنىڭدىن ئومىلەپ چىقتى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ تۇرقىنىڭ قانداق بولۇپ كەتكىنىنى دىمەمسىز! دىخاننىڭ خوتۇنى قىيا-چىيا كوتىرىپ، قولىغا لاخشىگىرنى ئېلىپ ئۇنى ئورماقچى بولدى. ئۇنى تۇتماقچى بولغان بالىلار قىستى-قىستاڭچىلىقتا ئويۇر-تويۇر بولۇشتى. بالىلار كۈلشەتتى،

ۋاقراب - جاقىرشاتتى! ھىلىمۇ ياخشى دەرۋاز، ئۇ چۇق بولغاچقا، چوجە قېچىپ چىقتى - دە، يېڭى قار ياققان چاتقالدىغا بىر بۆلىدى. ئۇ ھۇشىدىن كەتكەندەك ياناتتى.

ئودەك چوجىسىنىڭ مۇشۇنداق قەھرىنان قىشتا تارتقان ئازاب ۋە چەككەن كۈلپەتلىرىنىلا سوزلىسەك، ھىكايىمىز بەك ئېچىنىش-لىق بولغان بولار ئىدى. كۈن يەر-زىمىنىنى قايتا ئىلىتىشىغا باشلىغاندا، ئودەك چوجىسى ساسلىقتىكى قومۇشلار ئارىسىدا ياناتتى. بۇلبۇل سايراشقا باشلىدى - گۈزەل باھار كۈنلىرى كەلگەن ئىدى.

ئۇ توساتتىن قاننىنى كەردى: قانات قېقىۋىدى، ئۈزىنى بۇرۇن-قىدىن كۆپ كۈچلۈك ھىس قىلىپ، شۇ زامات ئۇچۇپ كەتتى. ئۇچقان يېتى بىر چوڭ باققا كېلىپ قالغىنىنى ئۈزۈم سەزمەي قالدى. باغدا ئالىملار ھۇپپىدە چېچەكلىگەن، خۇش پۇراق چېچىپ تۇرغان سېرىنگۈللەرنىڭ ياپ-يېشىل شاخلىرى ئەگرى ئېرىققا ساڭگىلىغان ئىدى. باھار تۇسىگە چۈمگەن بۇ يەر نىسە دىگەن چىرايلىق - ھە! چىرايلىققىنا ئۇچ ئاققۇ دەرەخ سايىسىدىن چىقىپ ئۇدۇللا ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئۇلار سۇدا شىر-شىر ئاۋاز چىقىرىپ يېنىك - ئازادە ئۈزەتتى. بۇ گۈزەل جانىۋارلارنى تونۇۋالغان ئودەك چوجىسىدە غەلبەتە بىر خىل غەمكىنلىك پەيدا بولدى.

”شۇلار تەرەپكە قاراپ ئۇچمەن، ئاشۇ ئالدىجاناپ قۇشلار-نىڭ قېشىغا ئۇچۇپ بارمەن! ئۇلار شۇنچە سەت تۇرۇپ تېخى

تەپتارتەماستىن بىزنىڭ قېشىمىزغا كەلگۈدەك بولدۇڭمۇ دەپ، مېنى ئولتۇرۇۋېتىشى مۇمكىن. بىراق، كېرەك يوق! ئۇلارنىڭ قولىدا ئولگىنىم ئودەكلەرنىڭ چوقۇلىشىدىن، توخۇ-لارنىڭ چوقۇغىنىدىن، ئودەك فېرمىسىدىكى ھىلىقى ئايالنىڭ تەپكىنىدىن ۋە قىشتا چاچا چەككەندىن كوپ ياخشى ئەمەسمۇ!“ دەپ ئويلىدى چوچە ۋە سۇغا ئۇچۇپ چۈشۈپ، گۈزەل ئاققۇ-لارغا قاراپ ئۇزۇپ كەتتى. ئۇنى كورگەن ئاققۇلار تۈكلىرىنى پاختاپىتىپ ئۇنىڭغا قاراپ ئۇزۇپ كەلدى. بىچارە ئودەك چوچىسى: ”مېنى ئولتۇرۇۋەتسەڭلار!“ دىدى ۋە بېشىنى سۇغا تىقىپ، ئولۇمنى كۈتۈپ تۇردى. لېكىن ئۇ شۇ تاپتا ئەينەكتەك سۇپ-سۇزۇك سۇدا نىمىنى كوردى؟ ئۇ ئوزىنىڭ شولىسىنى كوردى. ئۇ ئەمدى كالامپاي، كۈلرەك، سەت ھەم كىشى بىزار بولىدىغان ئودەك ئەمەس، بەلكى ئاققۇ ئىدى!

ئاققۇنىڭ تۇخۇمىدىن بولغانلا بولساڭ، توخۇ فېرمىسىدا تۇغۇلغان بولساڭمۇ ھىچقىسى يوق.

بۇرۇن بېشىغا تالاي-تالاي بەختسىزلىك ۋە كۈلپەتلىر چۈشكەن ئودەك چوچىسى ئەمدىلىكتە ئىنتايىن شاتلاندى. بەخت بىلەن گۈزەللىكنىڭ ئوزىگە قۇچاق ئېچىۋاتقانلىغىنى ئۇ ئەمدى ئېنىق بىلگەن ئىدى—نۇرغۇنلىغان چوڭ ئاققۇلار ئۇنىڭ ئەتراپىدا سۇ ئۇزمەكتە، ئۇنى سويىمەكتە ئىدى.

باققا بىرنەچچە بالا كېلىپ، نان ئۇۋىغى بىلەن بۇغداينى سۇغا تاشلىدى.

— ئاۋۇ يېڭىدىن كەلگەن ئاققۇغا قاراڭلار! — دەپ ۋاقىرىدى
بالىلارنىڭ ئەڭ كىچىكى.

— راست، يېڭىدىن يەنە بىر ئاققۇ كەپتۇ! — دەپ باشقا
بالىلارمۇ خوشاللىغىدا ۋاقىرىشىپ كەتتى. ئاندىن ئۇلار چاۋاك
چېلىشىپ، ئۇسۇل ئوينىشىپ، ئاتا-ئانىلىرىنىڭ قېشىغا يۈگۈرەپ
كېتىشتى. ئۇلار جىق-جىق نان ئۇۋىغى بىلەن پېچىنىلەرنى
سۇغا تاشلىدى، ئەينى ۋاقىتتا ھەممەيىلەن:

— يېڭى كەلگىنى ھەممىدىن بەك چىرايلىق ئىكەن! ئۇ نىمە
دىگەن ياش، نىمە دىگەن گۈزەل! — دىيىشتى. قېرى ئاققۇلار
ئۇنىڭ ئالدىدا بېشىنى سېلىشتى.

ئۇ بەك تەڭلىكتە قالدى. ئۇ نىمە قىلارنى بىلمەي بېشىنى
قانىتى ئاستىغا تىقىۋالدى. ئۇ ئۆزىنى ئىستايىمىن بەختلىك
سەزدى، لېكىن ئۇ پەقەت مەغرۇرلانمايتتى، چۈنكى ياخشى
نىيەتلىكلەر زادىلا مەغرۇرلانمايدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ قانداق قىلىپ
زىيانكەشلىككە ئۇچرىغانلىغىنى، مەسخىرە قىلىنغانلىغىنى:
ئەمدى كۆپچىلىكنىڭ ئۆزىنى چىرايلىق قۇشلار ئىچىدىكى ئەڭ
چىرايلىغى دەپ ماختاشلىرىنى كۆز ئالدىدىن بىر قۇر ئۆتكۈزدى.
سېرىنگۈل ئۇنىڭ ئالدىدا شاخلىرىنى سۇغا تەككۈدەك قىلىپ
ئېگەتتى. كۈن ئۇنىڭغا ئىللىق نۇردىنى چېچىپ، خوشاللىق
بەخش ئېتەتتى. ئۇ قاناتلىرىنى كوتىرىپ، ئۇزۇن بويىنى
سوزۇپ، چىن كوڭلىدىن شاتلىغىنى ئىزھار قىلدى:

— بۇنداق بەختلىك بولۇشۇم كورۇمىسىز ئودەك چوچمىسى
ۋاقتىمدا چۈشۈمگىمۇ كىرىپ باقمىغان ئىدى!

ئاققۇ

(دانىيە) ئاندېرسېن

بىزگە قىش كۈنلىرى يېتىپ كەلگەندە قالغاچلار يىراق جايلارغا ئۇچۇپ كەتكەن بولىدۇ. شۇ يىراق جايدا بىر پادىشا بار بولۇپ، ئۇنىڭ ئون بىر ئوغلى ۋە ئېلىزا ئىسمىلىك بىر قىزى بار ئىكەن. بۇ ئون بىر ئاكا-ئۇكىنىڭ ھەممىسى شاھزادە ئىكەن. ئۇلار مەكتەپكە مەيدىلىرىگە يۇلتۇز ئىزنەك تاقاپ، يانلىرىغا خەنجەر ئېسىپ بارىدىكەن. ئۇلار ئالتۇن تاختايغا ئالماس قەلەم بىلەن خەت يازىدىكەن، كىتاپنى بېشىدىن ئايە-ئىغىچە، ئايىغىدىن بېشىغىچە يادقا ئوقۇيدىكەن. كىشىلەر ئۇلارنىڭ ئاۋازلىرىدىنلا شاھزادىلەر ئىكەنلىكىنى بىلىدىكەن. ئۇلارنىڭ سىڭلىسى ئېلىزا ئەينەكتىن ياسالغان كىچىك ئورۇندۇقتا ئولتۇرىدىكەن. ئېلىزانىڭ باھاسى پادىشاھلىق بايلىغىنىڭ تەڭ يېرىمىغا باراۋەر كېلىدىغان بىر رەسىملىك كىستاۋى بار ئىكەن.

پاھ، بۇ بالىلار نىمىدىگەن بەختلىك ئوتىدۇ-ھە؛ بىراق بەخت ئۇلارغا مەڭگۈلۈك بولماپتۇ.

باللارنىڭ دادىسى پۈتكۈل دولەتنىڭ پادىشاھى بولۇپ،
بۇ پادىشاھ ئىچىدە زەھەر قاينايدىغان بىر خوتۇننى تاپتى.
ئۇ خوتۇن بۇ بىچارە باللارغا كۈن كۆرسەتمەيدىكەن. بۇنى
باللار بىرىنچى كۈنىلا بايقىغان ئىكەن. ئوردا بويىچە كاتتا
مۇبارەكلەش مەرىكىسى بولۇۋاتقاندا، باللار “مېھمان كۈتۈش”
ئويۇنى ئويناپتۇ. بىراق خانىش ئۇلارغا پېچىنە ۋە ئوتقا قاقلايدىغان
ئالمدىن ئاشقان-تاشقانلىرىنىمۇ بەرمەپتۇ، خانىش ئۇلارغا
بىر پىيالە قۇم بېرىپتۇ؛ بۇنى ئىسىل تائام دەپ بىلىڭلار، دەپتۇ
ئۇ باللارغا.

بىر ھەپتىدىن كېيىن ئۇ خوتۇن ئېلىزباننى يېزىدىكى بىر
دىخانىنىڭ ئويىگە ئەۋەتىۋېتىپتۇ. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەيلا، ئۇ
خاننىش بىچارە شاھزادىلەرنى پادىشاھقا يۈز تۇرانبەن تازا يامانلاپ
بېرىپتۇ ۋە پادىشانى ئۇلارغا كوڭۇل بۆلمەيدىغان قىلىپ
قويۇپتۇ.

— سىلەر ئۇنىڭز چوڭ قۇشلارغا ئوخشاش، داللىلارغا ئۇچۇپ
كېتىڭلار، كۈنۇڭلارنى ئۆزەڭلار ئېلىڭلار، — دەپتۇ ئىچى زەھەر
خاننىش. ئەمما ئۇنىڭ قىلماقچى بولغان ئەسكىلىكىلىرىنىڭ
ھەممىسى ئىشقا ئېشىۋەرمەپتۇ. شاھزادىلەر چىرايلىق ئون بىر
ئاققۇغا ئايلىنىپ، غەلىتە ئاۋازدا سايرىشىپ، ئوردا دەرىزىسىدىن
ئۇچۇپ چىقىپتۇ، باغدىن ئۇچۇپ ئوتۇپ، ئورمانلىقتا كېتىپتۇ.
بۇ چاغدا ئۇلارنىڭ دىخانىنىڭ ئويىدە ئۇخلاۋاتقان سىڭلىسى
ئورنىدىن تېخى تۇرمىغان ئىكەن. ئۇلار بۇ يەردىن ئوتۇۋاتقاندا

تاڭ ئاتقىنىغا ئانچە ئۇزاق بولمىغان ئىكەن. ئۇلار ئوينىنىڭ توپىسىدە ئايلىنىپ، ئۇزۇن بويۇنلىرىنى بىر ئۇ ياققا، بىر بۇ ياققا سوزۇشۇپ، قاناتلىرىنى قېقىپتۇ. ئەمما، ئۇلارنىڭ ئاۋاز-لىرىنى ھېچكىم ئاڭلىمىغان، ئۆزلىرىنى ھېچكىم كۆرمىگەن بولغاچقا، ئۇلار نائىلاج ئۇچۇپ كېتىۋېرىپتۇ، ئىگىز ئۇچۇپ، قەۋەت-قەۋەت بۇلۇتلار ئارىسىغا كىرىپتۇ، چەكسىز ئالەمگە قاراپ يول ئېلىپ، دېڭىز بويىغا تۇتىشىپ كەتكەن قېلىن ئورمانغا كەپتۇ.

دىخاننىڭ ئويىدە تۇرغان بىچارە ئېلىزا بىر يېشىل يوپۇر-ماقنى ئويىناپ ئولتۇرۇپتۇ، ئۇنىڭ بۇنىڭدىن باشقا ئويۇنچۇغمۇ يوق ئىكەن. ئېلىزا يوپۇرماقتىن كىچىك بىر توشۇك تېشىپ، شۇ توشۇكتىن كۈنگە قارايتۇ، ئاڭلىرىنىڭ نۇرلۇق كوزلىرىنى كۆرگەندەك بوپتۇ. كۈن نۇرى يۈزىگە چۈشكەندە، ئېلىزا ئاڭلىرىنىڭ ئۆزىنى سويۇپ ئەركىلەتكەنلىكلىرىنى ئېسىگە ئالدىكەن.

كۈنلەر ئادەتتىكىدەكلا بىر بىرىنى قوغلىشىپ ئوتتۇرىپتۇ. شامال ئوي سىرتىدىكى يوغان ئەتىر گۈللىرىدىن قىلىنغان قاشاغا غۇيۇلداپ ئۇرۇلۇپ، بۇ گۈللەرگە:

—سىلەردىنمۇ چىرايلىق نەرسە بارمىدۇ؟—دەپتۇ

پىچىرلاپ.

—ئېلىزا بىزدىن چىرايلىق،—دەپتۇ ئەتىر گۈللەر باش-

لىرىنى چايقاپ.

يەكشەنبە كۈنى دىخاننىڭ خوتۇنى ئىشىك ئالدىدا قەسىدە -
نامىسىنى ئوقۇۋاتقاندا، شامال كىتاپنىڭ بەتلەرنى ئۇچۇرتۇپ:
— سېنىڭدىن ياخشى نەرسە بارمىدۇ؟ — دەپتۇ كىتاپقا.
— ئېلىزا مەندىن ياخشى، — دەپتۇ كىتاپ. ئەتىر گۈل بىلەن
كىتاپنىڭ دىگەنلىرى مۇتلەق راست گەپ ئىكەن.

ئېلىزا 15 ياشقا كىرگەندە، ئۇنى ئويىگە قايتۇرۇپ كېتە -
شىپتۇ. ئۇنىڭ ئايدەك چىرايلىق بولۇپ ئۈسكەنلىگىنى كورۇپ،
خاننىنىڭ ئوغىسى قايناپ، غەزىۋى ئورلەپتۇ. ئۇنىڭ ئېلىزا -
نىمۇ ئاكىلىرىغا ئوخشاش ئاققۇغا ئايلاندۇرۇۋەتكىسى كەپتۇ،
پادىشا قىزىنى كورمەكچى بولغانلىغى ئۇچۇن، ئۇ دەرھاللا
ئۇنداق قىلىشقا پېتىنالماپتۇ.

بىر كۈنى سەھەردە خاننىش مونچىغا كىرىپتۇ. ئاق مەرمەر
تاشتىن سېلىنغان بۇ مونچىنىڭ ئىچىگە يۇمشاق سېلىنچا ۋە ئەڭ
ئىسىل گىلەم سېلىنغان ئىكەن. خاننىش يەردىن ئۇچ چارپاقا
ئېلىپ، ئۇچمىلىسىنى بىر - بىرلەپ سويۇپتۇ - دە، بىرىنچى
پاققا:

— ئېلىزا مونچىغا كىرگەندە، ئۇنىڭ بېشىغا چىقىۋالغىن،
ئۇمۇ ساڭا ئوخشاش گومۇش - كالۋا بولۇپ كەتسۇن، — دەپتۇ.
ئاندىن خاننىش ئىككىنچى پاققا:

— ئۇنىڭ پىشانىسىگە چىقىۋال، ئۇ ساڭا ئوخشاش سەت
بولۇپ قالسۇن، دادىسى تونۇيالماس بولۇپ كەتسۇن، —
دەپتۇ. كېيىن ئۇچىنچى پاققا مۇنداق دەپ پىچىرلاپتۇ:

— ئۇنىڭ مەيدىسىگە چىقىپ يېتىۋال، يۈرىڭى ئېچىشىپ

ئازاپلانسۇن.

شۇنداق قىلىپ خانىش چارپاقلارنى سۈزۈك سۇغا قويۇپ بېرىپتۇ؛ سۇ شۇ ئەسنادىلا يېشىل رەڭگە كىرىپتۇ. خانىش ئېلىزانى چاقىرتىپ كېلىپ، كىيىمنى سالدۇرۇپ، سۇغا كىرگۈ-زۇپتۇ. ئېلىزا سۇغا كىرىشىگە، بىرىنچى پاقا بېشىغا، ئىككىنچى پاقا پىشانىسىگە، ئۈچىنچى پاقا مەيدىسىگە چىقىۋاپتۇ. بىراق ئېلىزا بۇلارنىڭ ھېچقايسىسىغا دىققەت قىلماپتۇ. ئۇ ئورە تۇرغان ئىكەن، ئۈچ تال كوكنارگۈلى سۇنىڭ يۈزىگە لەيلەپ چىقىپتۇ. ئەگەر بۇ پاقىلار زەھەرلىك بولمىغان بولسا، ئۇلارنى سېھىرگەر ئايال سويىمىگەن بولسا، ئۇلار ئۈچ تال قىزىل ئەتىر گۈلگە ئايلىناتتىكەن. لېكىن، قانداقلا بولمىسۇن، ئۇلار ئېلىزا نىڭ بېشىدا ۋە مەيدىسىدە ياتقانلىقتىن گۈلگە ئايلىنماي قالمايدىكەن. بەك ئاقكۆڭۈل، بەك ساددا ئېلىزاغا سېھىرگەر-لىكىمۇ ئۆتمىگەن ئىكەن.

بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن زەھەر خەندە خانىش ئېلىزانىڭ بەدىنىگە ياخاق سۈيى سۇرتۇپ، ئۇنىڭ تېرىسىنى قارا قوڭۇر تۈسكە كىرگۈزۈپتۇ. ئاندىن ئۇ يەنە ئېلىزانىڭ چىرايلىق يۈزىگە بىر خىل سېسىق ماي سۇرتۇپ قويۇپتۇ، سۈمبۈل چاچ-لىرىنى پاختاپىتىپ چىگىشلەشتۈرۈۋېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ساھىبجامال ئېلىزا ھېچكىم تونۇمايدىغان ھالغا كەپتۇ.

دادىسى ئېلىزانى كورۇپ قاتتىق ھەيرەتتە قاپتۇ-دە، بۇ

مېنىڭ قىزىم ئەمەس دەپتۇ. ئويدىكى ئىت ۋە قالغاچلاردىن باشقا ھىچكىممۇ ئۇنى تونۇيالماپتۇ. ئەمما بۇ ئىت ۋە قالغاچلار بىچارە ھايۋان، ئۇچار قۇشلار بولغاچقا، گەپ قىلالمايدىكەن. بىچارە ئېلىزا يىغلاپ تاشلاپتۇ. يىراقلارغا كەتكەن ئاكىسىنى ئويلاپ، ھەسرەت بىلەن ئوردىدىن تۇيدۇرماستىن چىقىپتۇ-دە، دالا ۋە ساسلىقتا توپ-توغرا بىركۈن يۈرۈپ، چوڭ بىر قېلىن ئورمانلىققا كىرىپ قاپتۇ، نەگە بارىدىغانلىغىنى ئۇنىڭ ئوزىمۇ بىلمەيدىكەن، ئۇ قاتتىق ھەسرەت چىكىپتۇ؛ ئاكىلىرىنى سېغىنىپتۇ؛ ئۇلارمۇ ماڭا ئوخشاش، مۇشۇ كەڭ بىپايان دۇنياغا قوغلانغانغۇ، ئۇلارنى ئىزدەپ تاپاي، دىگەن ئويغا كەپتۇ.

ئېلىزا ئورمانغا كىرىپ ئۇزاق ئۆتمەستىن قاراڭغۇ چۈشۈپ كېتىپتۇ-دە، ئېزىپ قېلىپ، چوڭ ۋە كىچىك يوللاردىن بەك يىراقلىشىپ كېتىپتۇ؛ شۇڭا ئۇ يۇمشاق مۇخ ئۈستىدە يانپاشلاپ يېتىپتۇ. ئۇ كەچلىك دۇئا-تىلاۋەتنى تۈگەتكەندىن كېيىن بېشىنى بىر تۈپ دەرەخقە قويۇپ دەم ئاپتۇ. ئەتراپ تىم-تاس بولۇپ، ھاۋا ئىسلىق ئىكەن؛ سان-ساناقسىز پاقىراق قوڭغۇزلارنىڭ پاقىرىغان نۇرلىرى يېشىل ئوت ئۇچقۇنلىرىدەك ئوتلار ۋە مۇخلار ئارىسىدا كورۇنۇپ تۇرغان ئىكەن. ئېلىزا بىر تال شاخنى ئاستا لىڭشىتىپتىكەن، پاقىراق قوڭغۇزلار، خۇددى يۇلتۇز ئېقىپ چۈشكەندەك ئۇنىڭ ئۈستىۋېشىغا چۈشۈپتۇ.

ئېلىزا تۇن بويى ئاكىلىرىنى چۈشەپتۇ. ئاكىلىرى بىر توپ

باللار بولۇپ، بىللە ئويناۋاتقىدەكمىش، ئالتۇن تاختايغا ئالماس قەلەم بىلەن خەت يېزىپتىمىش، قىممىتى پادىشالىق دۇنياسىدىكى نىڭ يېرىمىغا تەڭ كېلىدىغان ھىلىقى چىرايلىق رەسىملىك كىتاپنى كورۇۋاتقۇدەكمىش. بىراق، ئاكىلىرى ئالتۇن تاختايغا بۇرۇنقىدەك دۇگىلەك ياكى ئاچىماق سىزماي، ئۆزلىرىنىڭ كورسەتكەن باتۇرلۇقلىرىنى— ئۆز باشلىرىدىن ئۆتكەن ياكى ئۆزلىرى كورگەن ئىشلارنى يازغانمىش. شۇنىڭ بىلەن تەڭ ھىلىقى رەسىملىك كىتاپتىكى نەرسىلەرگىمۇ جان كىرگەنمىش— قۇشلار سايراۋاتقۇدەك، ئادەملەر رەسىملىك كىتاپتىن مېڭىپ چىقىپ، ئېلىزا ۋە ئۇنىڭ ئاكىلىرى بىلەن پاراڭلىشىۋاتقۇدەك. ئېلىزا كىتاپنى ۋاراقلىسا، ئۇلار ئورنىمىز ئالمىشىپ قالمىسۇن دەپ دەرھال ئۆز ئورۇنلىرىغا بېرىۋالغانمىش.

ئېلىزا ئويغانغاندا كۈن خېلى ئىگىز كوتىرىلگەن ئىكەن. ئەمەس، لىيەتتە، ئىگىز ئۆسكەن دەرەخلەرنىڭ قويۇق شاخ— يوپۇرماقلىرى كۈننى توسۇۋالغاقچا، ئېلىزا كۈننى كورمىگەن ئىكەن. شۇنداق بولسىمۇ كۈن ئالتۇندىن ياسالغان گۈلدەك دەرەخلەر ئارىسىدا سىلجىپ پاقىراپ تۇرغان ئىكەن. يېشىل شاخ— يوپۇرماقلار خۇش پۇراق چېچىپ تۇرغان، قۇشلار ئېلىزانىڭ دولىسىغا قونۇۋالغۇدەك قىلغان ئىكەن. ئېلىزانىڭ قولىغا سۇنىڭ شىلدىرلىشى ئاڭلىنىپتۇ. بۇ بىرنەچچە چوڭ بۇلاق سۇيىنىڭ كولىگە قاراپ ئاقتان چاغدىكى ئاۋازى ئىكەن. تېگىگە ناھايىتى چىرايلىق قۇم تىنىغان بۇ كولىنىڭ ئەتراپى قېلىن چاتقاللىق ئىكەن، چاتقاللارنىڭ بىر

يېرىدىن بۇغلار خېلى يوغان بىر يوقۇق ئېچىۋەتكەن ئىكەن —
ئېلىزا مۇشۇ يول بىلەن كول تەرەپكە مېڭىپتۇ. كول سۈيى
شۇنداق سۇزۇك ئىكەنكى، دەرەخ شاخلىرىنى ۋە چاتقالارنى
شامال لىڭشىتمىغان بولسا، ئېلىزا ئۇلارنى كول تەكتىگە سىرىپ-
غان رەسىم ئوخشايدۇ دەپ قالاتتىكەن، چۈنكى يوپۇرماقلارنىڭ
ھەممىسى، مەيلى ئاپتاپ چۈشكەنلىرى بولسۇن، ياكى چۈشمە-
گەنلىرى بولسۇن، كولدە شۇنداق ئېنىق ئەكسىلىنىپ تۇرغان
ئىكەن.

ئېلىزا سۇدا ئۆزىنىڭ چىرايىنى كورۇپ چوچۇپ كېتىپتۇ:
ئۇنىڭ چىرايى قارىداپ ھەم سەتلىشىپ كەتكەن ئىكەن.
بىراق، ئۇ نازۇك قوللىرىنى ھولدەپ، كوزى بىلەن پىشانىسىنى
ئۇۋىلىغان ئىكەن، ئەسلىدىكىدەك ئاق رەڭلىك بولۇپ قاپتۇ.
ئۇ كىيىملىرىنى سېلىپ، سۇزۇك سۇغا كىرىپتۇ: شۇنىڭ بىلەن
ئۇ بۇ دۇنيادا تەڭداشسىز گۈزەل مەلىكىگە ئايلىنىپتۇ.

ئېلىزا كىيىملىرىنى قايتا كىيىپ، سۇمبۇل چاچلىرىنى
تۈگۈۋالغاندىن كېيىن شاقىراپ ئېقىۋاتقان بۇلاق بېشىغا كېلىپ،
سۇنى ئوچۇملاپ ئىچىپتۇ. ئاندىن كېيىن ئورماننىڭ ئىچىگە قاراپ
مېڭىۋېرىپتۇ، لېكىن نەگە بارىدىغانلىغى ئۆزىگىمۇ مەلۇم ئەمەس
ئىكەن. ئۇ سويۇملۇك ئاكىلىرىنى سېغىنىپتۇ، شەپقەتلىك خۇدانى
ئېسىگە ئاپتۇ: خۇدايم ھەرگىز مېنى تاشلىۋەتمەيدۇ، خۇدا ئاچ
قالغان بەندىلەرگە ئاش بولسۇن دەپ تاغ ئالمىسىنى بەخش
قىلغان، مېنى مۇشۇ دەرەخ تۈۋىگە باشلاپ كەلگەنمۇ خۇدايمغۇ،

دەپ ئويلاپتۇ. بۇ دەرەختكى مۈە شاخلىرى كوتىرەلمەس دەرىجىدە بەك چىڭ بولۇپ كەتكەن ئىكەن. ئېلىزانىڭ چۈشلۈك غىزاسى مۇشۇ مۈە بوپتۇ. ئۇ ئېگىلىپ كەتكەن شاخلارغا تىرەك قويۇپتۇ، ئاندىن ئورماننىڭ ئىچكىرىسىگە قاراپ مېڭىۋېرىپتۇ.

ئەتراپ شۇنداق جىمجىت بولۇپ، ھەتتا ئۆزىنىڭ ئاياق تىۋىشى، ئايىقى ئاستىدا غازاڭلارنىڭ سۇنغان ئاۋازىمۇ ئېلىزاغا ئاڭلىنىپ تۇرىدىكەن. بۇ يەردە بىرەر ئۇچار قاناتمۇ كوزگە چېلىق-ماپتۇ، قېلىن دەرەخلەر ئارىسىدا ئاپتاپمۇ كورۇنمەپتۇ. قاتار-قاتار كەتكەن دەرەخلەر شۇنداق ئىگىز ھەم قويۇق ئۆسكەن ئىكەنكى، ئېلىزا ئالدىغا قاراپ، توت ئەتراپىنى قاشا تورىۋالغان-دەك ھىس قىپتۇ. ئۇ مۇشۇنداق غېرىپىلىق-يالغۇزلۇقنىڭ دەردىنى ئومىرىدە تارتىپ باقمىغان ئىكەن!

تۇن قاپ-قاراڭغۇ بولۇپ، مۇخىلار ئارىسىدىن پاقىراق قوڭغۇزلارنىڭ پاقىرىغان يورۇغىمۇ كورۇنمەپتۇ. كەيپى بەك بۇزۇلغان ئېلىزا يېتىپ ئويىقۇغا كېتىپتۇ. بىردەمدىن كېيىن توپىسىدىكى شاخلارنىڭ ئارىسى ئېچىلىپ، شەپقەتلىك خۇدا مېھرىلىك كوزىنى تىككەندەك، نۇرغۇن-نۇرغۇن پەرىشتە خۇدا-نىڭ توپىسىدىن ۋە يېنىدىن ماراپ تۇرغاندەك بوپتۇ.

ئەتىگىنى ئويىغانغاندا، ئۇ بايىقى ئىشلارنى چۈشىدە كورگەن-لىگىنى ياكى ئوڭىدا كورگەنلىگىنى بىلەلمەپتۇ.

ئېلىزا ئالدىغا قاراپ بىرنەچچە قەدەم ماڭغان ئىكەن، بىر سەۋەت شىرنىلىك مۈە كوتىرىۋالغان بىر مومايغا ئۇچراپ قاپتۇ.

موماي ئۇنىڭغا مەۋەدىدىن بىرنەچچىنى بېرىپتۇ. ئېلىزا ئۇنىڭدىن:
مۇشۇ ئورماندىن ئاتلىق ئۆتكەن ئون بىر شاھزادىنى كۆردىڭىز-
مۇ، دەپ سوراپتۇ.

— كورمىدىم، — دەپتۇ موماي، — بىراق تۇنۇڭۇن باشلىرىغا
ئالتۇن تاج كىيگەن ئون بىر ئاققۇنىڭ مۇشۇ ئەتراپتىكى
دەريادىن ئۇزۇپ ئوتۇپ كېتىۋاتقانلىغىنى كورگەنتىم.

موماي ئېلىزانى باشلاپ خېلى مېڭىپ بىر دوڭگە يېقىن
كەپتۇ. بۇ دوڭىنىڭ ئېتىگىدە ئىلان باغرى كەتكەن بىر ئۈستەڭ
بار ئىكەن. ئۈستەڭنىڭ ئىككى قېشىدىكى دەرەخلەرنىڭ بۇككىدە
شاخلىرى ئۈستەڭگە سوزۇلۇپ، بىر بىرى بىلەن گىرەلىشىپ
كەتكەن ئىكەن. ئۈستەڭ كەڭرەك بولۇپ، شاخلار يەتمىگەن يەردە
دەرەخلەرنىڭ يىلتىزلىرى تۇپراقتىن چىقىپ، شاختا چىرىشىپ،
قارشى تەرەپتىكى دەرەخنىڭ شاخلىرى بىلەن گىرەلىشىپ كەت-
كەن ئىكەن.

ئېلىزا موماي بىلەن خوشلىشىپ، ئۈستەڭنى بويلاپ مېڭە-
ۋەرگەن پېتى شۇ ئۈستەڭنىڭ كەڭ دېڭىزغا قۇيۇلدىغان يېرىگىچە
كەپتۇ.

ئەمدى بۇ قىزنىڭ كوزىگە كەڭ كەتكەن كوركەم دېڭىز
كورۇنۇپتۇ، بىراق دېڭىزدا بىرەر كېمىنىڭ قارىسىمۇ كورۇنمەپ-
تۇ. ئەمدى ئالدىغا قانداق مېڭىشى كېرەك؟ ئېلىزا دېڭىز
ساھىلىدىكى شېغىللارغا قارايتتۇ: شېغىللارنى دېڭىز سۈيى يالاۋۇپ-
رىپ يۇپ-يۇمىلاق قىلۋەتكەن ئىكەن. ئەينەك، نومۇر پارچە-

لىرى، تاش—بۇ يەرگە چىقىپ قالغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى دېڭىز سۈيىدە يېڭى تۈسكە كىرگەن—ئېلىزنىڭ نازۇك قولىدىنمۇ نازۇك بولۇپ كەتكەن ئىكەن.

”سۇ ھارماي-تالماي ئېقىپ، قاتتىق نەرسىلەرنىمۇ نازۇك قىلىۋېتەلەيدىكەن. مەندىمۇ شۇنداق ھارماسلىق روھى بولۇشى كېرەك! ساۋاق بەرگىنىڭىزگە مىڭ-مىڭ رەھمەت سۈزۈك ۋە ئېقىپ تۇرىدىغان سۇ! كۈنلەرنىڭ بىرىدە سىزنىڭ مېنى سويۇم-لىك ئاكىلىرىمنىڭ قېشىغا ئاپىرىپ قويىدىغانلىغىڭىز كوڭلۇمگە ئايان بولۇۋاتىدۇ.“

قىز دولقۇندا چايقىلىپ لەيلەپ چىققان چوپكە چاپلىشىۋالغان ئون بىر تال ئاققۇ پېيىنى كورۇپتۇ. ئېلىزا ئۇلارنى يىغىپ بىر باغلام قىلىپ باغلاپتۇ. بۇ پەيلەردىن سۇ تېمىپتۇ—زادى ئۇنىڭ شەبنەم ياكى كوز يېشى ئىكەنلىكىنى ھىچكىم بىلمەيدى-كەن. دېڭىز بويى جىمجىت بولسىمۇ، ئېلىزا يالغۇز سىرماپتۇ، چۈنكى دېڭىزدا ھەر مىنۇت ئوزگىرىش بولۇپ تۇرىدىكەن—ئۇنىڭدا 2-3 سائەت ئىچىدە بولغان ئوزگىرىش چىرايلىق كۈلدە بىر يىلدا بولغان ئوزگىرىشتىنمۇ كۆپ بولىدىكەن. يوغان قارا بۇلۇت ئۇزۇپ كەلگەندە، دېڭىز: ”مېنىڭمۇ جۇدۇنۇم تۈتە-دىغان چاغ بار“ دىگەندەك بولىدىكەن—دە، ئارقىدىنلا شامال چىقىپ، سۇ دولقۇنلىنىدىكەن. ئەمما، بۇلۇت ئارىسىدىن ھەسەن—ھۈسەن چىقىپ، شامال جىمىققان چاغدا، دېڭىز ئەتىر گۈلىنىڭ يوپۇرمىغىدەك بىر دەم يېشىل، بىر دەم ئاق بولۇپ كورۇنىدىكەن.

لېكىن ئۇ ھەرقانچە تىنىجغان بىلەنمۇ دېڭىز ساھىلىدىن ئاز-
تولا دولقۇن كوتىرىلىپ تۇرىدىكەن. دېڭىز سۈيى ئۇخلاۋاتقان
بوۋاقنىڭ كوكرىگىدەك ئاستا كوتىرىلىپ تۇرىدىكەن.

كۈن ئولتۇراي دىگەندە، ئېلىزا باشلىرىغا ئالتۇن تاج كىي-
گەن ئون بىر ئاققۇنىڭ قۇرۇقلۇققا ئۇچۇپ كېلىۋاتقان-
لىغىنى كورۇپتۇ. بىرىنىڭ كەينىگە بىرى تىزىلىپ ئۇچقان بۇ
ئاققۇلار خۇددى ئۇزۇن ئاق بەلۋاغدەك كورۇنۇپتۇ.
ئېلىزا دوڭگە چىقىپ چاتقالىنىڭ ئارقىسىغا موكۇۋاپتۇ.
ئاققۇلار كەڭ ئاق قاناتلىرىنى قېقىشىپ ئېلىزانىڭ يېنىغا ئاستا
قونۇشۇپتۇ.

كۈن دېڭىز ئاستىغا ئولتۇرۇش بىلەن تەڭ، بۇ ئاققۇلارنىڭ
پەيلىرى دەرھال چۈشۈپ، ئون بىر كېلىشكەن شاھزادىگە—
ئېلىزانىڭ ئاكىلىرىغا ئايلىنىپتۇ. ئېلىزا خوشاللىغىدا ۋاقىرىۋې-
تىپتۇ. ئۇلار خېلى ئوزگىرىپ كەتكەن بولسىمۇ، قىز ئۇلارنىڭ
ئوز ئاكىلىرى ئىكەنلىگىنى بىلىپتۇ ھەم چوقۇم شۇلار دەپ
ئويلاپتۇ. شۇڭا ئېلىزا ئۇلارنىڭ قۇچىغىغا ئوزىنى تاشلاپ،
ئۇلارنىڭ ئاتلىرىنى چاقىرىپتۇ. ئېلىزانى كورگەن ۋە تونۇغان
ئاكىلىرى ئۇنىڭ بويى ئوسۇپ، ساھىپىجامال قىز بولغانلىغىغا
ئىنتايىن خوشال بولۇپتۇ. ئۇلار بىر دەم كۈلۈشۈپتۇ، بىر دەم
يىغلىشىپتۇ. ئۇلار دەرھال بىر بىرىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ، ئوگەي
ئانىسىنىڭ زالىملىقلىرىدىن خەۋەر تېپىشىپتۇ.

—قۇياش ئاسماندا بولسلا،—دەپتۇ چوڭ ئاكىسى،—بىز

ئاكا-ئۇكلار ئاققۇغا ئايلىنىپ، تىنماي ئۈچەۋېرىمىز. كۈن ئولا-تۇرسلا ئادەم سىياقىغا كېلىمىز. شۇڭا كۈن ئولتۇراي دىگەندە بىر پانا جاي تېپىش ھەرقاچان ئېسىمىزدە بولسۇن. كۈن ئولتۇراي دىسىمۇ يەنە بۇلۇت ئارىسىغا كىرىدىغان بولساق، ئادەمگە ئايلىنىپ چوڭقۇر دېڭىزغا چۈكۈپ كەتكەن بولاتتۇق. بۇ يەر بىزنىڭ ماكانىمىز ئەمەس. دېڭىزنىڭ ئۇ تەرىپىدە مۇشۇ يەرگە ئوخشاش ئاجايىپ گۈزەل بىر ئەل بار. لېكىن ئۇ يەر ناھايىتى يىراق. ئۇ يەرگە بېرىش ئۈچۈن مۇشۇ پايانىسىز دېڭىزدىن ئوتۇشكە توغرا كېلىدۇ، سەپىرىمىزدە قونۇپ ئۆتكۈ-دەك ئارالمۇ يوق؛ سۇ يۈزىگە چىقىپ تۇرغان بىرلا خادا تاش بار. ئۇنىڭ چوڭلۇغى ئون نەچچىمىز قىستىلىپ تۇرۇپ دەم ئالغۇدەكلا كېلىدۇ. دولقۇن كوتىرىلگەندە كۆپۈكلەر بىزگە چاچ-رايدۇ. بىزگە شۇ خادا تاشنى بەرگەن خۇدايىمىغا مىڭ رەھمەت ئېيتىشىمىز كېرەك. بىز ئۇنىڭ ئۈستىدە ئادەمگە ئايلىنىپ كېچىنى ئۆتكۈزۈمىز. ئۇ بولمىغان بولسا، بىز سويۇملۇك ۋە تىنىمىزنى مەڭگۈ كۆرەلمىگەن بولاتتۇق، چۈنكى بىزنىڭ ئۇچۇشىمىز بىر يىلنىڭ ئەڭ ئۇزۇن ئىككى كۈنىدە ئاياقلىشىشى كېرەك.

— دادىمىزنىڭ ئويىنى يىلىغا بىرلا قېتىم كۆرەلەيمىز. ئۇ يەردە 11 كۈنلا تۇرالايمىز؛ مۇشۇ ئورماننىڭ توپىسىدە پەرۋاز قىلىپ تۇرۇپ، بىز تۇرغان ئوردىغا، ئۆزىمىزنىڭ كۆزى يورۇ-غان، دادىمىز تۇرغان جايغا، ئاپىمىز دەپنە قىلىنغان چېركاۋنىڭ ئىگىز مۇنارىسىغا نەزەر تاشلايمىز. بۇ يەردىكى چاتقاللىق ۋە

دەل - دەرهخلەر بىزنىڭ تۇققانلىرىمىزدەك بولۇپ قالدى. بۇ يەردە ياۋا ئاتلار بالا چېغىمىزدا كورگىنىمىزدەك دالسىلا چېچىلەپ يۇرىدۇ؛ بۇ يەردىكى كومۇرچىلەر قەدىمىي ناخشىلارنى ئېيتىدۇ، كىچىك چېغىمىزدا بۇ ناخشىغا ئۇسۇل ئوينىتىتۇق؛ ۋەتىنىمىز مۇشۇ يەر؛ بىر خىل كۈچ بىزنى مۇشۇ ياققا تارتىپ تۇرىدۇ؛ سويۇملۇك سىڭلىمىز، سېنىمۇ مۇشۇ يەردىن تاپتۇق! مۇشۇ يەردە يەنە ئىككى كۈن تۇرۇشىمىز مۇمكىن، ئاندىن كېيىن ئۇچۇپ دېڭىزنى توغرىسىغا كېسىپ ئۆتۈپ، ھىلىقى گۈزەل ئەلگە بارىمىز، بىراق ئۇ يەر ئوز ۋەتىنىمىز ئەمەس. سېنى ئۇ ياققا قانداق ئېلىپ كېتەرمىز؟ كېمىمىزمۇ، قېيىغىمىزمۇ يوق. — سىزلەرنى قانداق قىلىسام قۇتقۇزارمەن؟ — دەپ سوراپتۇ سىڭلىسى.

ئۇلار كېچىچە دىگۈدەك پاراڭلىشىپ، بىرەر سائەتچىلا ئۇخلاپتۇ.

ئۇستىدىن ئاققۇلارنىڭ قانات قاققان ئاۋازى ئاڭلانغانلىقتىن، ئېلىزا ئويغىنىپ كېتىپتۇ. ئاققۇ سىياقىغا كىرگەن ئاڭلىرى بىر پەس ئايلىنىپ ئۇچۇپتۇ - دە، كېيىن يىراقلارغا كېتىپتۇ. توپتىن ئايرىلىپ قالغان بىرسى - كەنجى ئاكىسى بېشىنى ئېلىزانىڭ قۇچىغىغا قويۇپتۇ. ئېلىزا ئۇنىڭ ئاق قانىتىنى سىلاپتۇ. ئۇلار كۈن بويى بىللە ئۆتۈپتۇ. گۈگۈم ۋاقتىدا باشقا ئاققۇلار يەنە ئۇچۇپ كەپتۇ. كۈن ئولتۇرغاندىن كېيىن ئۇلار يەنە ئادەم سىياقىغا كىرىپتۇ.

—بۇ يەردىن ئەتە ئۇچۇپ كېتىمىز. ئېھتىمال بىر يىلغىچە
بۇ يەرگە قايتىپ كېلەلمەسسىمىز، — دەپتۇ ئاكىلىرى، — بىراق
سېنى مۇشۇنداق تاشلاپ كېتەلمەيمىز! بىز بىلەن بىللە بېرىشقا
جۇرئەت قىلامسەن؟ بىلىگىمىزدە سېنى ئورماندىن كوتىرىپ
چىقىپ كەتكۈدەك ماغدۇر تۇرغان يەردە، قاننىمىزنىڭ سېنى
دېڭىزدىن يۇدۇپ ئوتۇپ كېتىشىگە قۇربى يەتمەسمۇ؟
— شۇنداق قىلىڭلار، مېنى ئالغاي كېتىڭلار، — دەپتۇ
ئېلىزا.

ئاكىلىرى تالنىڭ يۇمشاق قوۋزىغى بىلەن چىڭ قومۇشتىن
كېچىچە چوڭ ۋە پۇختا بىر تور توقۇپتۇ. ئېلىزا تورنىڭ
ئىچىدە يېتىپتۇ. قۇياش بالقىپ چىققاندا ئاكىلىرى يەنە ئاققۇغا
ئايلىنىپتۇ ۋە تورنى ئېغىزلىرى بىلەن چىشىلەپ ئۇچۇپتۇ.
شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ئوزلىرىنىڭ تاتلىق ئۇخلاۋاتقان سويۇم-
لۇك سىڭلىسىنى ئېلىپ ئاسماننىڭ قەرىگە چىقىپ، بۇلۇتلار
ئارىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ. ئېلىزانىڭ يۈزىگە ئاپتاپ چۈشۈۋالغان
ئىكەن، بىر ئاققۇ تور ئۈستىدە ئۇچۇپ، كەڭ قانىتى بىلەن
ئاپتاپنى توساپتۇ.

ئېلىزا ئويغانغان چاغدا، ئاكىلىرى قۇرۇقلۇقتىن كۆپ يىراق-
لاپ كەتكەن ئىكەن. ئېلىزا تېخىچە چۈش كورۇۋاتقان ئوخشايد-
مەن، دەپ ئويلاپتۇ؛ دېڭىز ئۈستىدە كوتىرىلىپ، ئاسماندا
ئىگىز ئۇچۇش ئۈنىگىغا ناھايىتى كارامەت ئىش تۇيۇلۇپتۇ.
ئېلىزانىڭ يېنىدا چىرايلىق، ئوبدان پىشقان مۈۋە شېخى ۋە

هەسەلدەك تاتلىق چوپ يىلىتىزى تۇرغان ئىكەن، بۇلارنى كەنجى ئاكىسى تېپىپ كېلىپ ئۇنىڭ يېنىغا قويۇپ قويغان ئىكەن. ئېلىزا ئاكىسىغا قاراپ مېننەتدارلىق بىلەن كۈلۈپتۇ، بۇ ئىشلارنى قىلغان كىشى كەنجى ئاكىسى ئىكەنلىكىنى ئۇ بىلگەن ئىكەن. كەنجى ئاكىسى ئېلىزاغا ئاپتاپ چۈشۈپ قالمىسۇن دەپ، قاناتلىرى بىلەن كۈننى توساپ ماڭغان ئىكەن.

بەك ئىگىز ئۇچۇپ كېلىۋاتقان ئۇلار بىرىنچى قېتىم توۋەندە ئۇزۇپ يۈرگەن كېمىنى كورۇپتۇ، بۇ كېمە سۇ ئۈستىدە ئۇچۇپ يۈرگەن بېلىقچى قۇشتەك كورۇنۇپتۇ. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا تىك تۇرغان قارا بۇلۇت كورۇنۇپتۇ—بۇ بىر تاغ ئىكەن. ئېلىزا شۇ تاغ ئۈستىدىن ئوزىنىڭ ۋە ئون بىر ئاققۇنىڭ كولهڭگىسىنى كورۇپتۇ. ئۇلارنىڭ ئۇچقان قاتارى ئىنتايىن چوڭ بولۇپ، بەئەينى سۈرەتتەك ئىكەن، بۇ ئوزلىرى بۇرۇن كورگەن ھەرقانداق نەرسىدىنمۇ چىرايلىق بىلىنىپتۇ. لېكىن كۈن بارغان-سېرى ئىگىز ئورلەپ، ئارقا تەرەپتىكى بۇلۇتمۇ بارغانسېرى يىراقلىشىپتۇ، ھىلىقى سايىلارمۇ غايىپ بولۇپتۇ.

ئۇلار ۋىزىلداپ ئوتكەن ئوقتەك كۈن بويى ئۇچۇپتۇ. بىراق، ئۇلار سىڭلىسىنى ئېلىپ كېلىۋاتقانلىغى ئۈچۈن ئادەتتىكىدىن كوپ ئاستا ئۇچۇپتۇ. ھاۋا بۇزۇلۇپ، گۈگۈم چۈشەي دەپ قايتۇ. ئېلىزا پەسلەپ بېرىۋاتقان كۈنىگە تاقەتسىزلىك بىلەن قارايتۇ، لېكىن ھىلىقى يالغۇز خادا تاش تېخىچە كوزگە كورۇنمەپتۇ. ئاققۇلار قاناتلىرىنى تېخىمۇ كۈچەپ قېقىپ كېلىۋاتقانداك بىلە-

نېپتۇ. ھەي! ئۇلارنىڭ تېز ئۇچالمايۋاتقانلىغى تامامەن مېنىڭ كاساپىتىمدىن بولۇۋاتىدىغۇ. كۈن ئولتۇرغاندىن كېيىن، ئۇلار ئادەم سىياقىغا كىرىپ دېڭىزغا چۈشۈپ غەرق بولىدۇغۇ، دەپ ئويلىغان ئېلىزا ئىچ-ئىچىدىن ئاللاتائالاغا دۇئا قىپتۇ. بىراق ئۇ يەنىلا ھىچقانداق خادا تاشنى كورمەپتۇ. يوغان-يوغان قارا بۇلۇتلار يېقىنلىشىپ، جۇدۇن-چاپقۇننىڭ كېلىپ قالغانلىغىدىن دېرەك بېرىپ شامال چىقىپتۇ. قارا بۇلۇتلار يىغىلىپ، تۇرۇلۇپ، شىددەتلىك دولقۇنغا ئايلىنىپ، چوڭ بىر پارچە قوغۇشۇنىدەك ئالغا سىلجىپتۇ. چاقماق توختىماي چېقىشقا باشلاپتۇ.

كۈن دېڭىز قىرغىغىدىكى ئۇپۇق سىزىغىغا يېقىنلاشقاندا، ئېلىزانىڭ يۈرىكى دۇپۇلدەشكە باشلاپتۇ. ئاققۇلار بۇ چاغدا پەسكە قاراپ ناھايىتى تېز ئۇچۇپتۇ، پەسكە چۈشۈپ كېتىدىغان بولدۇم دەپ ئويلاپتۇ ئېلىزا. بىراق ئاققۇلار ناھايىتى تېزلا ئۆزلىرىنى توختىتىۋاپتۇ. كۈننىڭ يېرىمى سۇغا چۈككەندە تو-ۋەندىكى كىچىك خادا تاش—سۇ بېتىگە چىققان تىيولېننىڭ بېشىدىن سەل چوڭراق بولغان خادا تاش ئېلىزانىڭ كوزىگە بىرىنچى قېتىم كورۇنۇپتۇ. تېز ئولتۇرۇپ كېتىۋاتقان كۈن بىر يۇلتۇزچىلىكلا قاپتۇ. بۇ چاغدا ئېلىزانىڭ پۈتى قاتتىق يەرگە تېگىپتۇ. كۈن كويىگەن قەغەزنىڭ ئۇچقۇنىدەك بىردىنلا غايىپ بولۇپتۇ. ئاكىلىرى ئېلىزانى چۆرىدەپ قولىنى قولغا تۇتۇشۇپ تۇرۇپتۇ، ئۆزلىرى بىلەن ئېلىزا نىڭ تۇرغان يەردىن باشقا، بوش جايىمۇ قالغان ئىكەن. دولقۇن خادا تاشقا ئۇرۇلۇپ،

قاتتىق ياققان يامغۇردەك ئۇلارغا تەگمەكتە ئىكەن. ئاسماندا لاۋۇلدىغان يالقۇن ۋال-ۋۇل قىلىپ، گۈلدۇرماما ئىسماستىن گۈلدۈرلەپتۇ. بۇ چاغدا ئاكا-سىڭىللار بىر بىرىنىڭ قولىنى چىڭ تۇتۇشۇپ، دۇرۇت ئوقۇپتۇ،— بۇ ئۇلارغا ئەمىنلىك ۋە غەيرەت بېغىشلاپتۇ.

تاڭ سەھەردە ھاۋا ساپ ۋە سۇزۇك ئىكەن. كۈن چىقىشى بىلەنلا ئاققۇلار ئېلىزانى ئېلىپ كىچىك ئارالدىن ئۇچۇپتۇ. دولقۇن يەنىلا ناھايىتى شىددەتلىك ئىكەن. بۇلار ئىگىزگە كۆتۈرۈلگەندە توۋەندىكى ئاق بۇغۇنلار سۇدا ئۇزۇپ يۈرگەن سان-ساناقسىز ئاققۇدەك كورۇنۇپتۇ.

كۈن تېخىمۇ ئىگىز كۆتۈرۈلگەندىن كېيىن، ئېلىزاغا ئالدى تەرەپتە ئاسماندا لەيلەپ تۇرغاندەك تاغلىق بىر ئەل كورۇنۇپتۇ. پاقىراپ تۇرغان مۇز قاپلاپ كەتكەن تاغ چوققىسىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا ئۇزۇنلۇغى 2-3 چاقىرىم كېلىدىغان ئوردا بار ئىكەن، ئوردىنىڭ قاتار كەتكەن يۇمىلاق تۇۋرۇكلىرى ھەيۋەت ئىكەن. ئوردىنىڭ ئاياق تەرىپىدە ئىگىز-پەس ئۆسكەن پالما دەرەخلىرى ۋە چاقپىلەكتەك چوڭلۇقتىكى چىرايلىق گۈللەر كۆرۈنۈپتۇ. مەن بارىدىغان ئەل مۇشۇ دەپ سورايتۇ ئۇ ئاكتىلەردىن. ئاققۇلار باشلىرىنى چايقاپتۇ، ئېلىزانىڭ كورگىنى پەرىشتە مورگانانىڭ ① بۇلۇت ئىچىدىكى ھەشەمەتلىك، ئوزگە-

① بۇ— قەدىمقى ئەنگىلىيىنىڭ ئاسۋان توغرىسىدىكى بىر قاتار رىۋايەتلىرىدىكى بىر پەرىشتە. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇ ئاسماندا تۈرلۈك ئېزىتقۇلارنى پەيدا قىلالايمىش.

رىپ تۇرىدىغان ئوردىسى ئىكەن، ئاكىلىرى ئادەمىزاتنى ئۇ يەرگە ئاپىرىشقا جۇرئەت قىلالمايدىكەن. ئېلىزا ئوردىغا كوزنى تىكىپ كېلىۋاتقاندا، تۇيۇقسىزدىن تاغىمۇ، ئورمانمۇ، ئوردىمۇ غايىپ بولۇپ، ئىگىز مۇنارىلىق، ئۇچلۇق دەرىزىلىك ھەيۋەتلىك 20 چېركاۋ پەيدا بولۇپتۇ. ئېلىزا چېركاۋلاردىن چىققان گارمون ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك بولۇپتۇ. ئەمىلىيەتتە ئۇ دېڭىز شاۋقۇنىنى ئاڭلىغان ئىكەن.

ئېلىزا چېركاۋلارغا يېقىن قالغاندا، چېركاۋلار قاتار كەتكەن يەلكەنلىك كېمىلەرگە ئايلىنىپ، ئۇنىڭ ئاستىدا لەيلەپ تۇرۇپتۇ. ئېلىزا توۋەنگە كوز يۇگۇرتسە، بايا بۇلار سۇ يۈزىگە يېپىلغان تۇمان ئىكەن. راست، ئۇ بۇ بىر قاتار، پۈتمەس-تۈگمەس ئوزگىرىشلەرنى كورۇشكە مەجبۇر بوپتۇ. بىر ۋاقىتتا ئوزى بارىدىغان ئەل كورۇنۇپتۇ. بۇ كوركەم يېشىل تاغلىرى، شامشاد-زارلىغى، شەھىرى ۋە ئوردىسى بار يەر ئىكەن. ئېلىزا كۇن ئولتۇرۇشتىن خېلى بۇرۇنلا تاغدىكى يوغان بىر ئوڭكۇرنىڭ ئالدىغا كېلىپ چۇشۇپتۇ. ئوڭكۇر ئاغزىنى يۇمران، ياپ-يېشىل ياماشقۇچى ئوسۇملۇكلەر قاپلىغان بولۇپ، رەڭدار گىلەمدەك كورۇنۇپتۇ.

— بۇگۇن كېچە نىمە چۇشەيسەنكىن! — دەپتۇ كەنجى ئاكىسى ئېلىزانىڭ ياتىدىغان يېرىنى كورسىتىپ.

— سىلەرنى قۇتۇلدۇرۇشنىڭ چارىسىنى چۇشسەم دەي-مەن! — دەپتۇ ئېلىزا.

ئاكىلىرىنى قۇتۇلدۇرۇش تىلىگى كۈچىيىۋاتقان ئېلىزا خۇدا-
دىن ياردەم سوراپ، خۇداغا چىن ئىخلاسى بىلەن دۇئا قىپتۇ.
راست، ھەتتا چۈشىدىمۇ دۇئا قىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇ
ئىگىز ئاسمانغا ئۇچۇپ چىققاندا، مورگاننانىڭ بۇلۇت ئىچىدى-
كى ئوردىسىغا كىرگەندەك بولۇپتۇ. كارامەت چىرايلىق، پۈتۈن
بەدىنىدىن نۇر چاقناپ تۇرغان پەرىشتە ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ.
شۇنداق بولسىمۇ، ئۇ ھىلىقى مومايغا—ئورماندا ئۆزىگە مۇە
بەرگەن ۋە ئالتۇن تاجلىق ئاققۇلارنىڭ ئىز-دېرىگىنى ئېيتىپ
بەرگەن مومايغا بەك ئوخشايدىكەن.

—ئاكىلىرىڭىزنى قۇتقۇزۇۋالغىلى بولىدۇ!—دەپتۇ پەرىش-
تە،—بىراق سىزدە جاسارەت ۋە غەيرەت بارمۇ؟ دېڭىز سۈيى
سىزنىڭ نازۇك قولىڭىزدىنمۇ كۆپ نازۇك، ئەمما بۇ سۇ قاتتىق
تاشنى باشقا شەكىلگە كىرگۈزەلەيدۇ. ئەمما ئۇنىڭدا ئاغرىش
دىگەن نەرسە بولمايدۇ، سىزنىڭ قولىڭىز بولسا ئاغرىيدۇ.
سۇنىڭ يۈرىكى يوق، شۇڭا ئۇ سىز چىدىغان ئازاپ ۋە ئەلەمنى
سېزەلمەيدۇ. قولۇمدىكى بۇ چاققاق ئوتقا قاراڭ! سىز ياتقان
ئوڭكۇرنىڭ ئەتراپىدا مۇشۇنداق چاققاق ئوت چىقىپتۇ. پەقەت
شۇلا—چېركاۋ زەرەتكارلىغىدا ئۆسكەن چاققاق ئوتلا داۋا
بولىدۇ. بۇ گېپىم ئېسىڭىزدە بولسۇن. قولىڭىزنى كويدۇرۇپ
قايارتەۋەتسىمۇ، شۇ چاققاق ئوتلارنى يىغىڭ. پۈتۈن بىلەن
ئەزىسىڭىز، ئۇنىڭدىن چىگە چىقىدۇ. ئاندىن ئۇنىڭدىن يىپ
ئېشىپ، 11 كىشىلىك ئۇزۇن يەڭلىك پىنجەك توقۇڭ. بۇلارنى

11 ئاققۇغا يېپىپ قويسىڭىز، ئۇلاردىكى سېھرىي كۈچ يوقايدۇ. ئەمما شۇنىسى ئېسىڭىزدە بولسۇنكى، بۇ ئىشنى باشلىغان چاغ-دىن تارتىپ تاكى ئۇنى تاماملاپ بولغىچە—ھەتتا بىر يىل ۋاقىت كەتسىمۇ—بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلماڭ. ئەگەر گەپ قىلىپ سالىسىڭىز، قىلغان بىرىنچى گېپىڭىز ئاكىلىرىڭىزنىڭ يۇرىگىگە ئوتكۇر خەنجەردەك بېرىپ قادىلىدۇ. ئۇلارنىڭ جېنى سىزنىڭ تىلىڭىزدا. بۇنى ئەستە مەھكەم تۇتۇڭ!

شۇنداق قىلىپ، پەرىشتە ئېلىزاغا چاققاق ئوتنى سىلاتقۇ-زۇپتۇ. لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتتەك چاققاق ئوتقا قولى تېگىش بىلەنلا ئېلىزا ئويغىنىپ كېتىپتۇ. تاڭ ئېتىپ كەتكەن ئىكەن. ئوزى ياتقان يەردە بىر تال چاققاق ئوت—چۇشىدە كورگەن چاققاق ئوتقا ئوخشاش چاققاق ئوت تۇرغان ئىكەن. ئېلىزا يەرگە يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ خۇداغا رەھمەت ئوقۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئوڭكۇردىن چىقىپ ئىشىغا كىرىشىپتۇ.

ئېلىزا نازۇك قولى بىلەن قورقۇنچلۇق چاققاق ئوتنى تۇ-تۇپتۇ. تەككەن يەرنى ئوتتا كويدۇرگەندەك كويدۇرىدىغان بۇ ئوسۇملۇك ئېلىزانىڭ قولى بىلەن بىلىگىنىڭ نۇرغۇن يېرىنى قاپارتىۋېتىپتۇ. بىراق سويۇملۇك ئاكىلىرىنى قۇتقۇزۇش يولىدا ئۇ بۇنداق ئازاپنى چېكىشكە رازى ئىكەن. شۇنداق قىلىپ، ئۇ چاققاق ئوتنىڭ ھەر بىرسىنى يالىڭاياق پۇتى بىلەن ئېزىپ، ئۇنىڭ يېشىل چىگىلىرىدىن پىنجەك توقۇشقا باشلاپتۇ.

كۈن پاتقاندىن كېيىن ئاكىلىرى قايتىپ كەپتۇ. ئېلىزانىڭ

شۇنداق قىلىپ پەرىشتە ئېلىزغا چاققاق ئوتنى سىلاتقۇزۇپتۇ.

لام-جىم دىمىگىنىدىن قاتتىق چوچۇگەن ئاكىلىرى زەھەر خەندە ئوگەي ئانىمىز يەنە يېڭى سېھىر ئىشلەتكەن ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپتۇ. ئاكىلىرى سىڭلىسىنىڭ ئوزلىرى ئۇچۇن ئازاپ چېكىدۇ. ۋاتقانلىغىنى قولغا قاراپلا بىلىپتۇ. كەنجى ئاكىسى يىغلاپ تاشلاپتۇ. ئاكىسىنىڭ كۆز يېشى تامغان يەرنىڭ ئاغرىغى بېسىدۇ. كويۇپ قاپىرىپ چىققان قاپارتمىلارمۇ قالماپتۇ.

سويۇملۇك ئاكىلىرىنى قۇتقۇزۇۋالمايغىچە تىنىم تاپماسلىققا بەل باغلىغان ئېلىزا تۇن بويى ئىشلەپتۇ. ئەتىسى كەچكىچە، ئاققۇلار ئۇچۇپ كەتكەندىن كېيىن، ئېلىزا يالغۇز ئوزبلا قاپتۇ، بىراق ۋاقىت ئۇنىڭغا بەك تېز ئوتتۇراتقانداك تۇيۇلۇپتۇ. پىند-جەككىنىڭ بىرى پۈتۈپتۇ، ئۇ دەرھال ئېككىنچىسىنى توقۇشقا كىرىشىپتۇ.

بۇ چاغدا تاغ ئارىسىدىن ئوۋچىلارنىڭ بۇرغىلىرى، شاۋقۇن-سۈرەنلىرى ئاڭلىنىپتۇ، ئېلىزا قورقۇشقا باشلاپتۇ. شاۋقۇن بار-غانسېرى يېقىنلىشىپ كەپتۇ، تايغانلارنىڭ قاۋاشلىرى ئاڭلىنىپتۇ، چوچۇپ كەتكەن ئېلىزا ئوڭكۈرگە كىرىپتۇ-دە، يىغىپ كەلگەن چاقىقلارنى ۋە تەييار قىلغان چىگىلەرنى كىچىك بىر باغلام قىلىپ چىگىپ، ئۈستىدە ئولتۇرۇۋاپتۇ.

دەل مۇشۇ چاغدا، چاتقاللىق ئىچىدىن يوغان بىر تايغان ئېتىلىپ چىقىپتۇ، ئارقىسىدىن ئىككىنچىسى، ئۈچىنچىسى ئېتىلىپ چىقىپتۇ. ئۇلار ھاۋشۇپ جۈنەپتۇ-دە، يەنە يۇگۈرىشىپ كەپتۇ. ئارىدىن بىرنەچچە مىنۇت ئۆتمەيلا ئوۋچىلار ئوڭكۈر

ئاغزغا يېتىپ كەپتۇ؛ بۇلار ئىچىدىكى ئەڭ كېلىشىمىنى مۇشۇ ئەلنىڭ پادىشاھى ئىكەن. ئۇ ئېلىزغا يېقىن كەپتۇ. ئۇ ئومۇمەن بۇنداق چىرايلىق قىزنى كۆرمەپتەن.

—قانداق قىلىپ بۇ يەرگە كېلىپ قالدىڭىز قىزىم؟— دەپ سورايتۇ ئۇ.

ئېلىزا بېشىنى چايقايتۇ. گەپ قىلسا ئاكىلىرىنى قۇتقۇزۇشقا ۋە ئاكىلىرىنىڭ ھاياتىغا زىيان يېتىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ ئاغا-زىنى ئاچماپتۇ. ئۇ ئۆزى تارتقان ئازاپنى پادىشاھقا بىلدۈرمەسە، لىك ئۈچۈن قوللىرىنى پەرتۇغى بىلەن توسىۋاپتۇ.

—مەن بىلەن كېتىڭ!— دەپتۇ پادىشاھ،— بۇ يەردە تۇرد-ۋەرسىڭىز بولمايدۇ، ئەگەر چىرايلىق جامالىڭىزغا يارىشا، نىيىتىڭىز ئاق بولىدىغان بولسا، مەن سىزنى تاۋار-دۇردۇن، يىپەك-شايىغا ئورايىمەن، بېشىڭىزغا ئالتۇن تاج كىيگۈزۈپ، ئەڭ ھەشەمەتلىك ئوردامنى سىزگە تۇرار جاي قىلىپ بېرىمەن. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئېلىزانى ئاتقا مىنگۈزۈپتۇ. ئېلىزا يىغلاپ، ئازاپ بىلەن ئىككى قولىنى تولغايتۇ.

—سىزنى بەختلىك قىلماقچىمەن، بۇنىڭ ئۈچۈن كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەندىن مېنى تەدار بولسىز،— دەپتۇ پادىشاھ.

شۇنداق قىلىپ پادىشاھ ئېلىزانى ئالدىغا مىنگۈزۈپ ئالدىدا مېڭىپتۇ، باشقا ئوۋچىلار ئۇلارنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ.

كۈن پاتقان چاغدا، ئۇلارنىڭ ئالدىدا چىرايلىق، نۇرغۇن چېركاۋلىرى ۋە گۈمبەزلىرى بار بىر پادىشاھ شەھىرى كورۇنۇپتۇ.

پادشا ئېلىزنى ئوردىغا باشلاپ كىرىپتۇ. بۇ يەردە مەرھەمەت تاشتىن ياسالغان ھەشەمەتلىك ساراينىڭ ئىچىدىكى چوڭ پونتان بۇلاقتىن سۇ پۇركىلىپ چىقىپ تۇرغان ئىكەن، تام-تورۇسلارغا ئىسىل رەسىملەر سىزىلغان ئىكەن. ئەمما ئېلىزنىڭ بۇلارنى كورۇشكە كوڭلى بارماپتۇ. ئۇ ھەسرەتلىنىپ كوزلىرىدىن ياش توكۇپتۇ. ئېلىزا كېنىزەكلەرگە ئوزىگە ئادەتتىكىچە ئوردا كىيدى-مىنى كىيگۈزۈشنى، چېچىغا مەرۋايىت قاداڭ قويۇشنى، قاپىرىپ كەتكەن قوللىرىغا نەپىس قولقاڭ كىيگۈزۈپ قويۇشنى بۇي-رۇپتۇ.

پۇزۇر كىيىنگەن چىرايلىق ئېلىزا ئەل-جامائەتنىڭ كوزىنى قاماشتۇرۇپتۇ. پۇتكۈل ئوردا ئەھلى ئۇنىڭغا باشلىرىنى چوكۇرۇپ تازىم قىپتۇ، ئېپسىكۇپ ئورماندىن كەلگەن بۇ قىزنىڭ ئوزى جادۇگەر، ھەممىزنىڭ كوزىنى باغلىۋالدى، پادشانى ئوزىگە مەپتۇن قىلىۋالدى، دەپ بېشىنى چايقاپ، پىچىرلاپ كەتكەن بولسىمۇ، پادشا ئېلىزنى خوتۇنلۇققا تاللاپتۇ.

پادشا بۇنداق پىتنە-پاساتلارغا پەرۋا قىلماي، مۇزىكا چېلىپ نەغمە قىلىشنى، ئەڭ ئىسىل نىمەتلەردىن زىياپەت تەييارلاشنى، گۈزەل ئاياللارغا ئېلىزنىڭ چورسىدە ئۇسۇل ئويناشنى بۇيرۇپتۇ. ئېلىزنى گۈللەر خۇش پۇراق چېچىۋاتقان باغ ئارقىلىق ھەشەمەتلىك زالغا ئېلىپ كىرىشىپتۇ؛ بىراق ئېلىزنىڭ لەۋلىرىدە قىلچىمۇ كۈلكە، كوزىدە بىر ئازمۇ خوشاللىق سېزىلمەپتۇ، ئۇنىڭ چىرايىدىن ھەسرەت-نادامەت بىلىنىپ

تۇردىدەكەن. پادشا يان تەرەپتىكى ھوجرىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ-
تۇ- بۇ ئېلىزانىڭ ياتىدىغان يېرى ئىكەن. بۇ ھوجرا ئېلىزانىڭ
تۇرغان ھىلىقى ئوڭكۇرگە ئوخشاش رەڭدار ئىسىل گىلەم بىلەن
بىزەلگەن ئىكەن. چاققاق ئوتتىن چىقىرىۋالغان بىر باغلام چىگە
يەردە تۇرغان بولۇپ، توقۇلۇپ بولغان پىنجەك تورۇسقا ئېسىق-
لىق تۇرغان ئىكەن. ئوۋچىلار بۇ نەرسىلەرنى غەلىتە كورۇپ
ئالغاج كەلگەن ئىكەن.

— بۇ يەردە ئويىڭىزگە قايتقىنىڭىزنى چۈشىڭىزدە كورەر-
سىز، — دەپتۇ پادشا ئۇنىڭغا، — مانا بۇلار سىز ئوز ماكانىڭىزدا
قىلىشقا ئالدىرىغان ئىشلار. ئەمدى مۇشۇنداق ياخشى مۇھىتتا
سىز ئوتكەن كۈنلىرىڭىزنى ئەسلەپ، ئىچ پۇشۇغىڭىزنى چىقى-
رىۋېلىڭ.

ئەزىز نەرسىلىرىنى كورگەن ئېلىزانىڭ لېۋىدە كۈلكە
ئويىناپ، يۈزىگە قان يۇگۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ ئېسىگە ئاكىلىرىنى
قۇتقۇزۇش ئىشى كەپتۇ- دە، پادشانىڭ قولىنى سويۇپ قو-
يۇپتۇ. پادشا ئېلىزانى مەيدىسىگە بېسىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن
تەڭ ھەممە چىركاۋدا قوڭغۇراق چېلىنسۇن، توي مۇراسىمى
ئوتكۈزىدىغانلىغىم جاكالانسۇن، دەپ يارلىق چىقىرىپتۇ. شۇنداق
قىلىپ، ئورمانلىقتىن كەلگەن بۇ گۈزەل، گاچا قىز بۇ ئەلنىڭ
خانشى بولۇپ قاپتۇ.

ئېپىسكوپ ئېلىزانى يامانلاپ پادشانىڭ قولىغا كوپ پىچىر-
لاپتۇ، بىراق بۇ سوزلەر پادشاغا تەسىر قىلماپتۇ. ئاخىرى

توي بوپتۇ. ئېپسكوپ ئېلىزاغا ئوز قولى بىلەن تاج كىيگۇ.
زۇشكە مەجبۇر بوپتۇ. ئۇ قاسقىنى كىچىك خانلىق تاجنى
زەھەر خەندىلىك ۋە مەنستىمەسلىك بىلەن ئېلىزانىڭ قېشىغىچە
چوكۇرۇپ كىيگۇزۇپتۇ، ئېلىزانىڭ بېشى ئاغرىپ كېتىپتۇ.
بىراق ئېلىزانىڭ قەلبىنى بۇنىڭدىنمۇ يامان بىر نەرسە يەنى
ئاكىلىرى ئۇچۇن يەۋاتقان غەم-قايغۇ قىسىپتۇ. تەن ئازاۋىنى
ئۇ پەقەت سەزمەيدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئۇ پەقەت گەپ-سوز
قىلماپتۇ، ئەگەر ئۇ گەپ قىلىپ تاشلىسا، ئاكىلىرىنىڭ جېنىغا
زامان بولىدىكەن. بىراق، ئاقكوڭۇل، كېلىشكەن، بار ئاماللار
بىلەن ئوزىنىڭ كوڭلىنى ئېچىشقا ھەرىكەت قىلغان پادىشاغا
ئۇنىڭ كوزىدىن چوڭقۇر مېھىر ئىپادىلىنىپتۇ. ئۇ پادىشانى
چىن كوڭلىدىن ياخشى كورۇپ قاپتۇ، ئۇنىڭغا بولغان ئىشقى-
مۇھەببىتى كۈندىن-كۈنگە ئېشىپ بېرىپتۇ. ئۇ ئوزىنىڭ پادىشاغا
ئىشىنىدىغانلىغىنى، ئوزىنىڭ قايغۇ-ھەسرىتىنى پادىشاغا تولۇق
ئېيتىپ بېرىشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلىدىكەن. لېكىن ئۇ گەپ
قىلماسلىغى، سۈكۈت ئىچىدە ئىشىنى پۈتتۈرۈشى كېرەك ئىكەن.
شۇڭا ئۇ كېچىسى پادىشانىڭ يېنىدىن غىپىپىدىلا چىقىپ ئوڭكۇر-
گە ئوخشاش ياسالغان ھىلىقى كىچىك ئويگە كىرىپ، پىنجەك-
لىرىنى توقۇۋېرىپتۇ. ئەمما، يەتتىنچىسىنى توقۇۋاتقاندا چىگىسى
تۈگەپ قاپتۇ.

چېركاۋدىكى مازاردا ئوزىگە لازىملىق چاققاق ئوت بارلىغۇ-
نى ئېلىزا بىلىدىكەن. بىراق ئۇنى ئوزى بېرىپ ئېلىپ كېلىشكە

توغرا كېلىدىكەن. ئۇ يەرگە قانداق بارغىلى بولار؟
”يۇرگىمدىكى دەرت ئالدىدا قولۇمنىڭ ئاغرىشى ھىچكىم
ئەمەس. تەۋەككۈل قىلىپ باقايچۇ! خۇدامۇ مەدەت بېرىدۇ.
ياردەم قىلار!“ دىگەن ئوي كەپتۇ ئۇنىڭغا.

ئېلىزا تەشۋىشلەنگەن ھالدا، خۇددى جىنايەت ئۆتكۈزمەك-
چى بولۇۋاتقان كىشىدەك، ئايدىڭ كېچىدە باققا يوشۇرۇنچە
كىرىپتۇ. ئۇ ئۇزۇن دەرەخلىق يولىدىن، جىمجىت كوچىدىن
ئۆتۈپ، چېركاۋدىكى مازارغا كەپتۇ. قارىسا بىر توپ يالما-
ۋۇز ① خۇددى يۇيۇنۇشقا تەييارلانغاندەك، جۈل-جۈل كىيمە-
لىرىنى سېلىۋېتىپ، قەۋرنىڭ تېشى ئۈستىدە يالڭاچ ئولتۇرغان
ئىكەن. يالماۋۇزلار ئۇزۇن ھەم ئورۇق بارماقلىرىنى يېڭى قەۋرىگە
تىقىپ، يېڭى كومۇلگەن ئولۇكنى ئېلىپ چىقىپ، ئولۇكنىڭ گو-
شىنى يەۋاتقان ئىكەن. ئېلىزا ئامالسىزلىقتىن ئۇلارنىڭ يېنىدىن
ئۆتۈپتۇ. يالماۋۇزلار قورقۇنچلۇق كوزلىرىنى ئېلىزاغا تىكىپتۇ.
ئېلىزا ئىچىدە دۇئا-تەگىر ئوقۇپ، چاققاق ئوتلارنى يىغىۋې-
رىپتۇ. ئاخىر يىققان چاققاق ئوتلىرىنى ئېلىپ ئوردىغا قايتىپتۇ.
ئېلىزانى بىرلا كىشى-ھىلىقى ئېپىسكوپلا كورۇپ قاپتۇ.
ئەل ئۇخلاۋاتقاندا ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. بۇ خانىش ھەقىقى

① ئەسلىسى “Lamier” بولۇپ، قەدىمقى زاماندىكى شىمالىي ياۋروپا
ئەپسانىلىرىدە ئېيتىلىدىغان مەخلۇق، ئۇنىڭ بېشى بىلەن توشى
ئايالنىڭكىگە، باشقا يېرى يىلانغا ئوخشايدىكەن، بالىلارنى
ئالداپ قېنىنى شورايىدىكەن.

خاننىش ئەمەس، ئۇ چوقۇم جادۇگەر، پادىشانى ۋە پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنى جادۇگەرلىكى بىلەن ئۈزىگە قارىتىۋالغان. دىگەن گۇمانىم ئەمدى دەلىللەندى، دىگەن يەرگە كەپتۇ ئۇ. ئۇ ئۈز كۈزى بىلەن كورگەن ئىشنى ۋە كوڭلىدىكى گۇمانىنى توۋە-ئىستىغپارخانىدا پادىشاغا ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭ تىلىدىن قاتتىق-شەپقەتسىز سۆزلەر توکۈلگەندە بۇتلارمۇ باش-لىرىنى چايقاپ "پاكت تامامەن ئۇنداق ئەمەس! ئېلىزادا گۇنا يوق!" دىگەندەك بوپتۇ. بىراق ئېپىسكوپ بۇنى باشقىچە چۈ-شەندۈرۈپ، بۇتلار ئېلىزادا قارشى گۇۋالىق بېرىۋاتىدۇ، ئۇنىڭ گۇناھىغا باشلىرىنى چايقاۋاتىدۇ، دەپتۇ. بۇ چاغدا پادىشانىڭ كۈزلىرىدىن چىققان ياش ئىككى مەڭزىنى بويلاپ ئېقىپتۇ. پادىشا ئويىگە گۇمان بىلەن قايتىپتۇ-دە، كېچىسى ئۇخلىغان بولۇپ يېتىپ-تۇ. بىراق ئۇنىڭ كۈزىگە زادى ئۇيقۇ كەلمەپتۇ. ئۇ ئېلىزانىڭ ئورنىدىن قانداق تۇرغانلىغىنى كورۇپتۇ. ئېلىزا ھەر كېچىدە شۇنداق قىلىدىكەن، پادىشا ھەر قېتىم ئۇنىڭ كەينىگە چۈشۈپ بارىدىكەن، ئېلىزا يالغۇز ئويىگە كىرىپ يوق بولۇپ كېتىدىكەن. پادىشانى كۈندىن-كۈنگە غەم بېسىپتۇ. ئېلىزا بۇ ئەھۋالنى بايقىغان بولسىمۇ، لېكىن سەۋىۋىنى بىلمەپتۇ. بۇ ئەھۋال ئۇنى خاتىرجەمسىزلەندۈرۈپتۇ، يەنە كېلىپ ئۇنىڭ دىلىنى ئاكتلىرىنى قۇتقۇزۇش دەردى ئازاپلاۋاتقان ئىكەن! ئۇنىڭ كۈزىدىن ئاق-قان ئاچچىق ياش ئۇنىڭ سوسۇن رەڭلىك خانىشلىق لىباسىغا تاراملاپ چۈشۈپ، ئالماستەك پاقىرايدىكەن. بۇنداق سەلتەنەتنى

كورگەن ئايال مەنمۇ خانىش بولسام قانداق ياخشى بولار ئىدى دەپ قالىدىكەن. بۇ چاغدا ئېلىزانىڭ ئىشى ئاياقلىنىپ دەپ قالغان، توقۇيدىغان بىرلا پىنجەك قالغان ئىكەن. بىراق ئۇنىڭ چىگىسى قالمىغان ھەتتا ئۇنىڭدا بىر تال چاققاق ئۆتمۇ قالمىغان ئىكەن. شۇڭا يەنە بىرنەچچە باغ چاققاق ئوت ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن چېركاۋدىكى مازارغا ئاخىرقى قېتىم بېرىشقا توغرا كەپتۇ. جىمجىت يوللار ۋە ھىلىقى قورقۇنچلۇق يالماۋۇزلارنى ئېسىگە ئېلىپ، ئۇ ئىختىيارسىز قورقۇشقا باشلاپتۇ. لېكىن ئۇنىڭ ئىرادىسى خۇددى خۇداغا بولغان ئېتىقادى چىڭ بولغاندەك چىڭ ئىكەن.

ئېلىزا چېركاۋ تەرەپكە مېڭىپتۇ، پادىشا بىلەن ئېپىسكوپ ئۇنىڭ كەينىگە چۈشۈپتۇ. ئۇلار ئېلىزانىڭ تومۇر رىشاتكىلىق ئىشىكتىن ئۆتۈپ، چېركاۋدىكى زەرەتكەرلىققا بېرىپلا يوق بولۇپ كەتكەنلىگىنى كورۇپتۇ. ئۇلار زەرەتكەرلىققا يېقىن بارغاندا ھىلىقى يالماۋۇزلار ئېلىزا كورگەندىكىدەك قەۋرە تېشىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغان ئىكەن. پادىشا مۇشۇ كېچىدە بېشىنى قۇچىمغا قويۇپ ياتقان ئېلىزامۇ مۇشۇلارنىڭ بىرى ئىكەن - دە، دەپ ئويلاپ كەينىگە بۇرۇلۇپتۇ.

— خەلق ھوكۇم قىلسۇن ئۇنىڭغا! — دەپتۇ پادىشا.

خەلق ئۇنى لاۋۇلداپ تۇرغان ئوتتا كويدۇرۇشكە ھوكۇم

قىپتۇ.

ئېلىزانى ھەشەمەتلىك ئوردىدىن زەي گەمىگە ئېلىپ كېلىد.

شېتۇ، گەمىنىڭ دەرىزىسىدىن شامال غۇبۇلداپ كىرىپ تۇرىدۇ. كەن. ئۇنىڭ ئۈچىسىدىكى خانىشلىق لىباسلىرىنى سالدۇرۇۋېتىپ، ئوزى يىققان چاققاق ئوننى تاشلاپ بېرىپتۇ. ئۇ چاققاق ئوننى تەكى قىلىپ، ئوزى توقۇغان قوپال-قاتتىق پىنجەكنى يېپىنچا قىلىدىكەن. مۇشۇنىڭدىن باشقا ھىچنەرسە ئونى خوشال قىلالمايدىكەن. ئۇ ئىشىنى داۋاملاشتۇرۇۋېرىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا خۇداغا ئىبادەت قىپتۇ. سىرتتا، كوچىدىكى بالىلار ئونى مەسخىرە قىلىپ ناخشا ئېيتىدىكەن. ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ بىرەر ئېغىز گەپ قىلىدىغان ئىنسان چىقماپتۇ.

گۈگۈم چۈشكەن چاغدا دەرىزە سىرتىدىن ئاققۇنىڭ قانات قاققان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ—كەنجى ئاكىسى سىڭلىسىنى ئىزدەپ كەلگەن ئىكەن. ئاكىسى خوشال بولغانلىغىدىن ئىنچىكە-رەپ يىغلاپتۇ، چۈنكى ئېلىزا بۈگۈن كېچىنىڭ ئوز ھاياتىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر كېچە ئىكەنلىگىنى بىلىدىكەن. لېكىن ئۇنىڭ ئىشىمۇ ئاياقلىشىشقا ئاز قالغان ئىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاكىلىرىمۇ بۇ يەرگە يىغىلىپتۇ.

بۇ چاغدا ئېپىسكوپمۇ كەپتۇ، ئۇ ئاخىرقى مىنۇتلارنى ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆتكۈزمەكچى بولۇپ كەلگەن ئىكەن، پادىشانىڭ مۇشۇنداق قىلىشىغا ئۇ قوشۇلغان ئىكەن. ئېلىزا بېشىنى چايقاپ، نېرى كېتىش دېگەن تىلىگىنى كوز ئىشارىسى بىلەن، ھىمىسىيا-تىنى چىرايىدا ئىپادىلەش بىلەن بىلدۈرۈپتۇ، چۈنكى ئۇ مۇشۇ ئەڭ ئاخىرقى كېچىدە ئىشىنى پۈتتۈرۈشى كېرەك ئىكەن،

ئۇنداق قىلمىسا، كورسەتكەن ھەممە تىرىشچانلىقى، ھەممە نە-
مىسى، توكلەن كوز بېشى، چەككەن چاپاسى، ئۇيغوسىز ئوبىكەن
تۇنلىرى نەتىجىسىز بولۇپ چىقىدىكەن. ئېپىسكوپ ئۇنىڭغا يامان
گەپلەرنى قىلىپ، ئاخىر كېتىپ قاپتۇ. ئوزىنىڭ بىگۇنالغى
ئوزىگە مەلۇم بىچارە ئېلىزا ئوز ئىشىنى قىلىۋېرىپتۇ.

چاشقان ئۇ ياق- بۇ ياققا يورغىلاپ، چاققاق ئوتنى ئېلىزانىڭ
قېشىغا ئېپىكېلىپ بېرىپ، ئۇنىڭ ئىشىغا ياردەملىشىپتۇ. دەرىزى-
نىڭ تومۇر رىشاتكىسىغا قونغان بۇلبۇل ئېلىزا بوشىشىپ كەتمە-
سۇن دەپ تۇن بويى ئەڭ مۇڭلۇق ناخشىلارنى ئېيتىپ چىقىپتۇ.
تاڭ تېخى تولۇق ئاتىمىغان ئىكەن. كۈن چىقىشقا تېخى بىر
سائەت بار ئىكەن. بۇ چاغدا ئېلىزانىڭ 11 ئاكىسى خان
ئوردىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، پادىشا بىلەن كورۇشۇشنى تەلەپ
قىپتۇ. بۇ مۇمكىن ئەمەس، ھازىر تېخى كېچە، پادىشا ئوخلا-
ۋاتىدۇ، ئۇنى ئويغىتىشقا بولمايدۇ، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قوۋۇق-
چىلار ئۇلارغا. ئېلىزانىڭ ئاكىلىرى يالۋۇرۇپتۇ، قورقتىمۇ
بېقىپتۇ، شۇنداق قىلىپ تۇرغاندا ياساۋۇللار كەپتۇ، ھەتتا
پادىشانىڭ ئوزىمۇ چىقىپتۇ. پادىشا نىمە ئىش دەپ سوراپتۇ.
بۇ چاغدا كۈن چىقىپتۇ، ئېلىزانىڭ ئاكىلىرى بىردىنلا يوقاپ
كېتىپ، 11 ئاققۇ ئوردا ئۈستىدە پەرۋاز قىلىپ ئۇچۇپتۇ.

جادۇگەرنى كويدۇرۇپ ئولتۇرگەننى كورۇش ئۈچۈن پۈتۈن
شەھەر خەلقى شەھەر دەرۋازىسىدىن سىرتقا قىيان سۈدەك
ئېقىپتۇ. قېرى ھەم ئورۇق ئات ئېلىزا ئولتۇرغۇزۇلغان

مەھبۇسلار ھارۋىسىنى ئاستا تارتىپ كەپتۇ. ئېلىزاغا ماتادىنى كىيەنلىك كىيگۈزۈپ قويۇشقان ئىكەن. ئۇنىڭ چىرايلىق بېشىدىكى سۈمبۇل چېچى چۇۋۇلغان بولۇپ، يەلپۈنۈپ تۇرغان، يۈزلىرى ئولۇكنىڭ يۈزىدەك تاتىرىپ كەتكەن، لەۋلىرى بوش مىدىراۋاتقان ئىكەن، شۇنداقتىمۇ قوللىرى پىنجەك توقۇشنى توختاتمىغان ئىكەن. ئۇ ئولۇمگە مېڭىش يولىدىمۇ باشلىغان ئىشىنى توختاتماپتۇ. ئۇنىڭ يېنىدا 10 پىنجەك تۇرغان ئىكەن، ھازىر ئون بىرىنچىسىنى توقۇۋاتقان ئىكەن. ئەل-جامائەت ئۇنى زاڭلىق قىلىشىپتۇ، تىللىشىپتۇ.

—قاراڭلار بۇ جادۇگەرنى! پىچىرلاپ بىر نىمىلەرنى ئوقۇۋاتىدۇ! قولىدا قەسىدىناممۇ يوق ئىكەنغۇ؛ يىرگىنلىك غەلىتە نەرسىنى قولىدىن چۇشۇرمەيۋاتىدۇ تېخى، ئۇ نىمىسىنى تارتىۋېلىپ پارە-پارە قىلىۋېتەيلى!

ئېلىزانىڭ قولىدىكى نەرسىسىنى پارە-پارە قىلىۋېتىش ئۈچۈن ھەممەيلەن ئۇنىڭغا يۇپۇرۇلۇپتۇ. دەل مۇشۇ چاغدا 11 ئاققۇ ھارۋىغا كېلىپ قونۇپ، كەڭ قاناتلىرىنى قېقىپ ئېلىزانى چورىدەپ تۇرۇپتۇ. جامائەت قورقۇپ كېتىپ ئىككى تەرەپكە داچىپتۇ.

—بۇلار خۇدانىڭ خەۋەرچىسىغۇ! ئۇ چوقۇم گۇناسىز ئوخشايدۇ!—دەپ پىچىرلىشىپتۇ نۇرغۇن كىشىلەر، بىراق ئۇلار ئۇنىڭ دىيىشكە پېتىنالمىپتۇ.

بۇ چاغدا جاللاتلار ئېلىزانى قولىدىن چىڭ تۇتۇۋاپتۇ.

ئېلىزا 11 پىنچەكنى ئاققۇلارغا دەررۇ تاشلاپ بېرىپتۇ. شۇ ئەسنادىلا كېلىشكەن 11 شاھزادە پەيدا بوپتۇ. بىراق كىچىك شاھزادىنىڭ بىر قولى ئورنىدا ئاققۇنىڭ قانىتى قاپتۇ، چۈنكى ئۇنىڭغا تېگىشلىك پىنچەكنىڭ بىر يېڭى كەم ئىكەن — ئېلىزا ئۇنى پۈتتۈرۈشكە ئۈلگۈرەلمىگەن ئىكەن. — ئەمدى مەن گەپ قىلسام بولىدۇ! — دەپتۇ ئۇ، — مەن گۇناسز مەن!

بۇ ئەھۋالنى كورگەن ئەل — جامائەت خۇددى ئەۋلىياغا باش ئورغاندەك ئېلىزاغا ئىختىيارسىز باش ئورۇپتۇ. قەلبىنى ھايا-جان، تەشۋىش ۋە قايغۇ-ھەسرەت بىراقلا چۇلغىغان ئېلىزا ئوزىنى ئاكىلىرىنىڭ قۇچىغىغا ئېتىپتۇ-دە، ھۇشىدىن كېتىپتۇ. — راست، ئۇ گۇناسز، — دەپتۇ ئەڭ چوڭ ئاكىسى. ئۇ ئوتكەن ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئۇ سوز-لەۋاتقاندا نەچچە يۈزلىگەن ئەتىر گۈل ئېچىلغاندەك ئەتراپقا خۇش پۇراق تارقىلىپتۇ، ئەسلىدە ئوتۇن دوۋىسىدىكى ھەر بىر تال ياغاچ يىلتىز تارتىپ شاخلاشقا باشلىغان، گۇپۇلدەپ خۇش پۇراق چاچقان ئىگىز ھەم چوڭ قاشاغا ئايلانغان، قىپ-قىزىل ئەتىر گۈللەر پورەكلەپ ئېچىلىپ كەتكەن ئىكەن. قاشانىڭ ئۈستىدە بىر تال ئاپپاق گۈل يۇلتۇزدەك چاقناپتۇ. پادىشا شۇ گۈلنى ئۇزۇۋېلىپ ئېلىزانىڭ مەيدىسىگە تاقاپ قويۇپتۇ. ئېلىزا ھۇشقا كەلگەندە، دىلىنى تېپچىلىق ۋە بەختىيارلىق ھىسى چۇلغايتۇ.

ھەممە چېركاۋنىڭ قوڭغۇراقلىرى چېلىنىپ، قۇشلار توپ-
توپ بولۇشۇپ ئۇچۇپ كېلىشكە باشلاپتۇ. ئوردىغا يول ئالغان
بۇنداق توي مەرىكىسىنىڭ سېپىنى ھەقىقەتەن ھىچقانداق پادىشا
كورۇپ باقمىغان ئىكەن.

باشمالتاق قىز

[دانىيە] ئاندېرسېن

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىدا بىر ئايال بولۇپ، ئۇ كىچىككىنە بىر بالام بولسا دەپ بەكمۇ ئارزۇ قىلىدىكەن. بىراق ئۇ قانداق قىلغاندا بۇ ئارزۇسىغا يېتىشنى بىلمەيدىكەن. شۇڭا ئۇ ئايال پېرىخوندىن ئەقىل سورايتۇ.

—كىچىككىنە بالام بولسا دىگەن ئۈمىدىم بار ئىدى! قانداق قىلسام بالام بولىدىغانلىغىنى ئېيتىپ بېرەلەمسىز؟—دەپتۇ ئۇ ئايال پېرىخونغا.

—ئوھۇي! ئاسانلا ئىشقىۇ بۇ!—دەپتۇ ئايال پېرىخون، — ماۋۇ بىر تال ئارپىنى ئېلىپ كېتىڭ. بىراق بۇ سەھرا-ئىنقىلار ئېتىزلارغا تېرىيدىغان ئارپىلاردىن ئەمەس، توخۇلارغا دان بولىدىغان ئارپىدىنمۇ ئەمەس. بۇنى ئايمىرىپ تەشتەككە سېلىپ قويۇڭ. ئۇزاق ئۆتمەيلا كورمەكچى بولغان نەرسىڭىزنى كورە-لەيسىز.

—رەھىمەت سىزگە!—دەپتۇ ئايال ۋە ھىلىقى پېرىخونغا ئۈچ تەڭگە پۇل بېرىپ، ئويىگە قايتىپتۇ. ھىلىقى ئارپىنى

تېرىپتۇ. تېز ئارىدىلا كۆركۈمگە ئوخشاش چىرايلىق قىزىل گۈل ئۈنۈپ چىقىپتۇ، بىراق ئۇنىڭ يوپۇرمىغى غۇجمەك بولمىغان بولۇپ، غۇنچىدەكلا تۇرىدىكەن.

— نىمە دىگەن چىرايلىق گۈل بۇ، — دەپتۇ ئايال ۋە گۈلنىڭ قىزىل ئارىلاش چىرايلىق سېرىق بەرگىگە سويۇپتۇ. بىراق ئۇ سويۇۋاتقاندا، گۈل بىردىنلا تىرىلىداپ ئېچىلىپتۇ، ئەمدى بۇنىڭ دەل كۆركۈم گۈل ئىكەنلىكى ئېنىق بىلىنىپتۇ. گۈلنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدىكى يېشىل ئانىلىغىدا ئاق پىشماق كەلگەن ئوماق بىر كىچىككىنە قىز ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇنىڭ جۇغى باشمال-تاقىنىڭ تېڭىچىلىك كەلىمىگەنلىكى ئۈچۈن، كىشىلەر ئۇنى باشمالتاق قىز دەپ ئاتىشىپتۇ.

باشمالتاق قىزنىڭ بوشۇڭى سىلىقلىغىدىن پاقىراپ تۇرىدىغان ياڭاق پوستى، كۆپىسى ھاۋارەڭ گۈلنەپشنىڭ بەرگى، يوتقىنى ئەتىر گۈلنىڭ بەرگى ئىكەن. ئۇنىڭ كېچىسى ياتىدىغان يېرى شۇ ئىكەن. بىراق ئۇ كۈندۈزى جوزا ئۈستىدە ئوينايدىكەن — ئايال جوزا ئۈستىگە بىر تەخسە، تەخسىگە بىر گۈل چەمبىرەك قويۇپ قويغان ئىكەن. گۈلنىڭ غولى سۇغا چىلاقلىق تۇرىدىكەن، سۇدا كۆركۈم گۈلنىڭ يوغان بەرگى لەيلىپ تۇرىدىكەن. باشمالتاق قىز مۇشۇ گۈل بەرگىدە ئولتۇرۇپ، بوز ئاتنىڭ ئىككى تال قىلىنى پالاق قىلىپ، تەخسىنىڭ بۇ بېشىدىن ئۇ بېشىغا ئۇزىدىكەن. بۇ راستلا بەك چىرايلىق كورۇنىدىكەن! قىز ناخشمۇ ئېيتالايدىكەن، ئېيتقاندىمۇ شۇنداق مۇڭلۇق، يېقىملىق

ئېيتىدىكەنكى، بۇنداق ناخشىنى ھىچكىم بۇنىڭدىن ئىلگىرى
ئاڭلاپ باقمىغان ئىكەن.

باشمالتاق قىز بىر كۈنى كەچتە ئوزنىڭ ئىسىل ئوشىگىدە
ئۇخلاۋاتقاندا، بىر چارپاقا دەرىزىنىڭ سۇنۇق كوزىدىن سەكرەپ
ئويىگە كىرىپتۇ. سەت، يوغان ھەم شىلىمشىق بۇ چارپاقا
ئۇتتۇرلا جوزىغا سەكرەپ چىقىپتۇ. باشمالتاق قىز جوزا ئۈستى-
دىكى قىزىل ئەتىر گۈل بەرگى ئاستىدا ياتقان ئىكەن.

— بۇ چىرايلىق قىز ئوغلۇمغا ئوبدان خوتۇن، ماڭا ئوبدان
كېلىن بولغۇدەك! — دەپتۇ چارپاقا. ئاندىن ئۇ باشمالتاق قىز
ياتقان ياڭاق پوستىنى يۇدۇڭگەن پېتى دەرىزىدىن سەكرەپ
چۈشۈپتۇ. دە، باققا كىرىپ كېتىپتۇ.

باغدا كەڭ بىر ئېرىق سۇ ئاقىدىكەن، ئەمما ئېرىقنىڭ ئىككى
قىرغىقى پەس ھەم زەي ئىكەن. چارپاقا ئوغلى بىلەن مۇشۇ
يەردە تۇرىدىكەن. ۋايەي! ئوغلۇمۇ ئاپىسىغا قۇيۇپ قويغاندەكلا
ئوخشايدىكەن ۋە شۇنداق سەت-كورۇمسىز ئىكەن. ياڭاقنىڭ
پوستىدا ئۇخلاۋاتقان ئاي جامال قىزچاقنى كورگەندە، ئۇ
”ۋاق-ۋاق! كۈر-كۈر!“ دىگەندىن باشقا ھىچنەمە دىيەلمەپتۇ.

— ئاۋازىڭىزنى پەسرەك قىلىڭ، ئويغىتىۋېتىسىز بىكار، —
دەپتۇ قېرى چارپاقا، — ئۇ قېچىپ كېتىشىمۇ مۇمكىن، چۈنكى ئۇ
ئاققۇنىڭ پېيىدەك يېنىك ئىكەن! بىز ئۇنى ئېرىقتىكى نىلۈپەر-
نىڭ كەڭ يوپۇرمىغى ئۈستىگە ئاپىرىپ قويايلىق. نازۇك، يېنىك
بۇ قىزچاق ئۇچۇن ئۇ يوپۇرماق ئارال بولۇپ كورۇنەر، بەلكىم!

ئۇنىڭدىن قېچىپ ھىچنەگە بارالمايدۇ. ئاڭغىچە پاتقاق ئاستىدىكى ئويمىزنى ئوڭلاپمۇ بولارمىز— ئىككىڭلار شۇ يەردە ئوي تۇتۇپ كۈن كەچۈرىسىلەر تېخى.

بۇ ئۈستەڭدە كەڭ يوپۇرماقلىق يېشىل ياتما نىلۇپەر نۇرغۇن ئىكەن. ئۇلار سۇ ئۈستىدە لەيلەپ تۇرغانىدەك كورۇنىدىكەن. يىراقتا لەيلەپ تۇرغان يوپۇرماق ئەڭ چوڭ يوپۇرماق ئىكەن. قېرى چارپاقا ئۇزۇپ بېرىپ، ئىچىدە باشمالتاق قىز ياتقان ياڭاق پوستىنى شۇ يوپۇرماقنىڭ ئۈستىگە قويۇپتۇ.

بۇ بىچارە كىچىككىنە قىز تاڭ سەھەردىلا ئويغىنىپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ يوپۇرماقتا تۇرغانلىغىنى كورۇپ كوڭلى بۇزۇلۇپ ئىختىيارسىز يىغلاپ ساپتۇ، بۇ كەڭ يېشىل يوپۇرماقنىڭ ئەتراپى سۇ بولغاچقا، قۇرۇقلۇققا چىقىۋېلىشقا ھىچ ئامال يوق ئىكەن.

قېرى چارپاقا پاتقاققا ئولتۇرۇپ ئويمىنى پىلىك ئوت ۋە سېرىق ياتما نىلۇپەرلەر بىلەن بىزەپتۇ— يېڭى كېلىن ئولتۇردىغان ئوي چىرايلىقراق بولغىنى تۈزۈكتە. كېيىن ئۇ سەت ئوغلى بىلەن بىللە باشمالتاق قىز تۇرغان يوپۇرماقنىڭ يېنىغا ئۇزۇپ بېرىپتۇ. ئۇلار ئاۋال باشمالتاق قىزنىڭ چىرايلىقىغا كارۋىتىنى يېڭى ئويگە ئاپىرىپ قويماقچى ئىكەن. سۇ ئىچىدە تۇرغان قېرى چارپاقا باشمالتاق قىزغا ئېگىلىپ تازىم قىلىپ:

— بۇ ياق مېنىڭ ئوغلۇم، سېنىڭ كەلگۈسىدىكى ئېرىڭ بولىدۇ. ئىككىڭلار پاتقاق ئىچىدە ناھايىتى بەختلىك تۇرمۇش

كەچۇرسىلەر، — دەپتۇ.

بۇ بايۋەچچە ”ۋاق-ۋاق! كۇر-كۇر“ دىگەننىلا بىلىدىكەن.
ئۇلار چىرايلىققىنا كىچىك كارۋاتنى ئېلىپ سۇدا ئۇزۇپ
كېتىپتۇ. يېشىل يوپۇرماقتا يالغۇز قالغان باشمالتاق قىز ئوكسۇپ
يىغلاپتۇ، چۈنكى ئۇ يىرگىنىشلىك چارپاقا بىلەن بىللە تۇرۇش-
نىمۇ، ئاشۇنداق چارپاقنىڭ سەت ئوغلنىڭ ئوزىگە ئەر بولۇش-
نىمۇ خالىمايدىكەن. سۇدا ئۇزۇپ يۇرگەن بېلىجانلار بۇ
چارپاقنى كورۇپتۇ ھەم ئۇنىڭ سوزلىرىنىمۇ ئاڭلاپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن سۇدىن باشلىرىنى چىقىرىپ بۇ كىچىككىنە قىزغا كوز
تىكىپتۇ. ئۇلار بىر قاراپلا ئۇنىڭ ئايدەك جامالىنى كورۇپ،
بۇنداق گۇزەلنىڭ سەت چارپاقغا خوتۇن بولۇشىغا قاتتىق نارازى
بوپتۇ، ياق! بۇنداق ئىشقا زادى يول قويۇشقا بولمايدۇ! دەپ
ئويلاپتۇ— دە، سۇنىڭ ئىچىدىكى بىر يېشىل يوپۇرماقنىڭ غولى
ئەتراپىغا يىغىلىشىپتۇ— بۇ كىچىك قىزچاق مۇشۇ يوپۇرماق
ئۈستىدە تۇرىدىكەن. ئۇلار يوپۇرماقنىڭ غولىنى چىشلەپ ئۇزۇ-
ۋېتىپتۇ، يوپۇرماق سۇنىڭ ئېقىشىغا قاراپ ئېقىپ، قىزنى
ناھايىتى يىراقلارغا— چارپاقا پەقەت بارالمايدىغان يىراق يەرلەرگە
ئېلىپ كېتىپتۇ.

ئېقىپ كېلىۋاتقان باشمالتاق قىز تالاي-تالاي يەردىن
ئوتۇپتۇ، چاتقاللىقنى ئوزلىرىگە ماكان قىلغان ئۇچارقاتلار
ئۇنى كورۇپ: ”نېمە دىگەن چىرايلىق قىزچاق سىز!“ دەپ
سايىشىپتۇ.

يوپۇرماق باشمالتاق قىزنى ئېلىپ يىراقلارغا لەيلەپتۇ، ئاخىرى لەيلىگەن پېتى چەتئەلگە چىقىپ كېتىپتۇ.

ناھايىتى چىرايلىق كەلگەن كىچىك بىر ئاق كېپىنەك باشمال-
تاق قىزنى پىر-پىر ئايلىنىپ ئۇچۇپ يۇرۇپ يوپۇرماق ئۈستىگە
كېلىپ قونۇپتۇ، چۈنكى ئۇنىڭغا باشمالتاق قىز يېقىپ قالغان
ئىكەن؛ باشمالتاق قىزمۇ چارپاقا ئەمدى تاپالمايدىغان بولدى
دەپ بەك خوشال بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن تەڭ ئۇ ئېقىپ كېلىۋات-
قان بۇ جاي كارامەت كوركەم ئىكەن—كۈن نۇرى سۇغا چۈش-
كەندە، سۇ ئالتۇندەك پاقىراپ تۇرىدىكەن. باشمالتاق قىز
بەلۋاغىنى يېشىپتۇ—دە، بىر ئۇچىنى كېپىنەككە، بىر ئۇچىنى
يوپۇرماققا چىڭ باغلاپتۇ. ئۈستىدە باشمالتاق قىز ئولتۇرغان
يوپۇرماق سۇدا تېز ئېقىپ كېتىۋېرىپتۇ.

بۇ چاغدا، ئۇچۇپ كېلىۋاتقان يوغان بىر ماي قوڭغۇز
باشمالتاق قىزنى كورۇپ قاپتۇ. ئۇ پۇتى بىلەن باشمالتاق
قىزنىڭ قىلدەك ئىنچىكە بېلىدىن قىسىپتۇ—دە، دەرەخكە قاراپ
ئۇچۇپتۇ. ھىلىقى يېشىل يوپۇرماق سۇدا داۋاملىق ئېقىۋېرىپتۇ،
كېپىنەكمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە كېتىپتۇ، چۈنكى كېپىنەك يوپۇر-
ماققا باغلاقلىق بولغاچقا، ئۇچۇپ كېتەلمەيدىكەن.

خۇدايا توۋا! ماي قوڭغۇز ئۇنى دەرەخ ئارىسىغا ئېلىپ
كىرگەندە، بىچارە باشمالتاق قىز تازا قورقۇپتۇ. بىراق ئۇ
ئوزىدىن كورە ھىلىقى چىرايلىق ئاق كېپىنەك ئۇچۇن بەكرەك
قايقۇرۇپتۇ. باشمالتاق قىز ئۇنى يوپۇرماققا چىڭ باغلاپ قويغان

باشالتاق قىز بەلۇغىنى يېشىپ، بىر ئۇچىنى
كېپىنەككە، بىر ئۇچىنى يوپۇرماققا چىڭ باغلايتۇ.

ئىكەن، ئەگەر ئۇ بىر ئىلاج قىلىپ قۇتۇلۇپ چىقىمىسا جەزمەن ئاچ قېلىپ ئولۇپ كېتىدىكەن. بىراق بۇ ئەھۋال ماي قوڭغۇز-نىڭ خىيالغا كېچىپمۇ باقماپتۇ. دەرەخنىڭ يوغان يېشىل يوپۇر-مىغغا كېلىپ قونغان قوڭغۇز باشمالتاق قىزغا گۈل شىرنىسىنى ئەكىلىپ بېرىپتۇ، شۇنداقلا سىز قوڭغۇزغا ئوخشىمىسىڭىزمۇ، ئانداق چىرايلىقكەنسز، مۇنداق چىرايلىقكەنسز دەپ، بىر تالاي گەپلەرنى قىپتۇ. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي باشقا دەرەخ-لەردىكى ماي قوڭغۇزلارنىڭ ھەممىسى ھال-ئەھۋال سوراپ كەپتۇ. ئۇلار باشمالتاق قىزغا كوز يۇگۇرتۇشكە باشلاپتۇ:

— ھوي، بۇنىڭ ئاران ئىككىلا پۇتى بار ئىكەنغۇ! —
دېيىشىپتۇ ماي قوڭغۇز خېنىملار بۇرۇتلىرىنى مىدىرلىتىپ قويۇپ، — بۇنىسى بەك كورۇمسز ئىكەن!

— بۇرۇتمۇ يوق ئىكەنغۇ! — دەپتۇ ئۇلار.

— تۇفى! بېلى نىمە دىگەن ئىنچىكە! ئادەمنىڭ نەق ئوزى ئىكەنغۇ، نىمە دىگەن سەت ئۇ! — دېيىشىپتۇ ھەممە چىشى ماي قوڭغۇزلار تەڭلا.

دېمىسمۇ باشمالتاق قىز ھەقىقەتەن ئىنتايىن گۈزەل ئىكەن. ئۇنى ئېلىپ قېچىپ كەلگەن ھىلىقى ماي قوڭغۇزمۇ شۇنداق ئويىدا ئىكەن. بىراق كويچىلىك ئۇنى بەك سەت ئىكەن دەۋەر-گەندىن كېيىن، ئۇمۇ ئۇلارنىڭ سوزلىرىگە ئىشىنىپ، ئۇنى ئېپقىبلىش رايدىن كېچىپتۇ! شۇنداق قىلىپ باشمالتاق قىزنىڭ خالىغان يەرگە كېتىشىگە مۇمكىنچىلىك تۇغۇلۇپتۇ. ماي قوڭغۇزلار

ئۇنى ئېلىپ دەرەختىن ئۇچۇپ، بىر تال پۇرمە جۇيغۇغا گۈل
ئۈستىگە ئەكىلىپ قويۇپتۇ. ئۇ: چىرايىم بەك سەت بولغانلىقى
ئۈچۈن ھەتتا ماي قوڭغۇزمۇ مېنى ياراتمىدى دەپ، كۈنلىكى
بۇزۇلۇپ يىغلاپتۇ. بىراق ئۇ يەنىلا كىشىلەر تەسەۋۋۇر قىلالا-
مايدىغان نازا كەتلىك، ئايدەك يورۇق، ئەڭ پاك ئەتىر گۈلنىڭ
بەرگىدەك پەرىنىڭ ئۈزى ئىكەن.

بىچارە باشمالتاق قىز يېزىچە كەڭ كەتكەن ئورمانلىقتا
ياغۇز ئۈزى ئوتۇپتۇ. ئۇ ئوت-چوپىلەر بىلەن ئۈزىگە كىچىك
بىر كارۋات توقۇپ، يامغۇردىن دالدا بولۇش ئۈچۈن ئۇنى
قېرىقىزنىڭ يوغان يوپۇرمىغى ئاستىغا ئېسىپ قويۇپتۇ. ئۇ گۈللەر
شىرىنىسى ئۈزۈك قىپتۇ. ھەر كۈنى ئەتىگەندە يوپۇرماقلارغا
چۈشكەن شەبىنەمنى ئىچىپتۇ. ياز بىلەن كۈز مانا شۇنداق
ئوتۇپتۇ. ئەمدى ھەم سوغاق، ھەم ئۇزاق قىش كەپتۇ. ئۈزىگە
شىرىن-ئاتلىق ناخشىلارنى ئېيتىپ بەرگەن ئۇچار قاناتلار
ئۇچۇپ كېتىپتۇ. دەرەخلەر قۇرۇپ، گۈللەر تۈزۈپتۇ. قېرىقىز-
نىڭ يوغان يوپۇرمىغى-باشمالتاق قىزنىڭ تۇرغان يېرى-مۇ
قورۇلۇپ، پەقەت ساغارغان غوللا قاپتۇ. ئۇنىڭغا سوغاق دەھشەت
بىلىنىپتۇ. چۈنكى ئۇنىڭ كىيىملىرى جۇل-جۇل بولۇپ كەتكەن،
ئۇنىڭ ئۈستىگە تېنى ئاجىز ھەم زىلۋا ئىكەن-بىچارە باشمالتاق
قىز ئەمدى توڭلاپ ئولدىغان بولدى-دە! قار يېغىشقا باشلاپتۇ.
ھەر بىر قار ئۇچقۇنى ئۇنىڭغا خۇددى بىزنىڭ ئۈستىمىزگە
كۈرەك بىلەن تاشلانغان قاردەك بىلىنىپتۇ. چۈنكى بىز ئىگىز،

ئۇ پەقەت بىر سۇڭلا كېلەتتى. ئۇ ئائىلاج قۇرۇق يوپۇرماققا ئورىلىۋاپتۇ، بىراق بۇمۇ دال بولماي، توڭلاپ دىر-دىر تىترەپ كېتىپتۇ.

ئۆزى تۇرغان ئورمانلىققا يېقىن بىر يەردە كەڭ كەتكەن بۇغدايلىق بار ئىكەن، بۇغداي ئاللىبۇرۇن ئورۇپ كېتىلگەن بولۇپ، توڭ ئېتىزدا بۇغداي ئېڭىزىلا قالغان ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئوتۇش باشمالتاق قىزغا كەڭ ئورماننى كېسىپ ئوتكەندەك ئىش ئىكەن. بىچارە توڭغانلىغىدىن غال-غال تىترەپ كېتىپتۇ! ئۇ مېڭىپ ئاخىر دالا چاشقىنىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەپتۇ. بۇ بۇغداي غولى ئاستىدىكى كىچىك بىر كامار بولۇپ، دالا چاشقىنى مۇشۇ ئىللىق يەردە ھوزۇر قىلىپ تۇردى. دىكەن. ئۇ ئويىگە لىققىدە بۇغداي بېسىۋالغان ئىكەن، ئۇنىڭ يەنە چىرايلىق بىر ئاشخانىسى ۋە سارىيى بار ئىكەن. بىچارە باشمالتاق قىز يوقسۇزلۇق ئازاۋىنى تارتقان تىلەمچى قىزدەك، ئىشىك ئالدىدا تۇرۇپ، بىر تال ئارپا بەرسىڭمىز، ئىككى كۈندىن بېرى ئاغزىمغا ھىچنەرسە سېلىپ باقمىدىم، دەپتۇ دالا چاشقىنىغا.

— بىچارە بالا، — دەپتۇ دالا چاشقىنى ئۇنىڭغا ئىچ ئاغردى. — تىپ، — بايا بۇ بىر ئاقكۆڭۈل دالا چاشقىنى ئىكەن، — ئىسسىق ئويۇمگە كىرىپ مەن بىلەن ھەمداستۇرخان بولغىن.

— قىشنى مېنىڭ بىلەن بىلىلە ئۆتكۈزسەڭ مەيلى، بىراق ئويۇمنى پاك-پاكىز، رەتلىك قىلىپ قويىسەن، شۇنىڭ بىلەن

تەڭ ھەمكارى ئېيتىپ بېرىسەن، مەن ھەمكارى ئاڭلاشقا نەك
ئامراق، — دەپتۇ باشمالىقى قىزنى ياخشى كۆرۈپ قالغان دالا
چاشقىنى.

باشمالىقى قىز مېھرىۋان دالا چاشقىنىنىڭ ھەممە تەلەپلىرىنى
ئورۇنلاپ، ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئوتۇپتۇ.

— يېقىن ئارىدا بىزگە مېھمان كېلىدۇ، — دەپتۇ دالا چاش-
قىنى بىر كۈنى، — خوشنام مېنى يوقلىغىلى ھەپتىدە بىر قېتىم
كېلىپ تۇرىدۇ. ئۇ تۇرىدىغان جاي مېنىڭكىدىنمۇ ئازادە، ئۇنىڭ
ئويلىرى كەڭرى، ئۇ ئۆچمىسىغا چىرايلىق قارا مەخمەل چاپان
كىيىگەن. سەن شۇنىڭغا خوتۇن بولساڭ، ئومۇرۇڭنى راھەتتە
ئۆتكۈزۈسەن. بىراق ئۇنىڭ كوزى كورمەس. ئوزەڭ بىلىدىغان
ئەڭ ياخشى ھەمكارىنى ئېيتىپ بەرمىسەڭ بولمايدۇ.

باشمالىقى قىز بۇ نىڭغا قىزىقماپتۇ. ئۇ بۇ خوشنامغا تېگىشنى
خالىماپتۇ، چۈنكى ئۇ قارغۇ چاشقان ئىكەن. قارغۇ چاشقان قارا
مەخمەل چاپىنىنى كىيىپ پەتىگە كەپتۇ. دالا چاشقىنى قارغۇ
چاشقاننى باي، بىلىملىك، ئويى مېنىڭ ئويۇمدىن يىگىرمە ھەسسە
چوڭ؛ بىلمەيدىغىنى يوق، دەپ تەرىپلەپتۇ ۋە: بىراق ئۇ
ئاپتاپىنى، چىرايلىق گۈللەرنى ياخشى كورمەيدۇ، ئەكسىچە
ئۇلارنى يامانلاشقا خۇشتار، چۈنكى ئۇلارنى كورۇپ باققان
ئەمەس، دەپ گەپ قىلىپ بېرىپتۇ.

باشمالىقى قىز ئۇنىڭغا ناخشا ئېيتىپ بېرىشكە مەجبۇر بوپتۇ.
ئۇ ئاۋال «كېتىۋەر ئۇچۇپ ماي قوڭغۇزلار!» دېگەن ناخشىنى،

ئۇنىڭدىن كېيىن «پوپ كەلدى يايلاققا» دىگەن ناخشىنى ئېيتىپتۇ. ئۇنىڭ چىرايلىق ئاۋازىنى ئاڭلىغان قارغۇ چاشقان ئۇنىڭغا كويۇپ قاپتۇ. بىراق ئۇ بەك ئېھتىياتچان بولغانلىغى ئۈچۈن، بۇ ھىسسىياتنى بىلدۈرمەپتۇ.

ئۇ ئوز ئويدىن باشمالتاق قىز تۇرغان ئويىگە تۇتاشتۇرۇپ ئۇزۇن بىر لەخمە كولاپ، دالا چاشقىنى بىلەن باشمالتاق قىزنى لەخمىدە سەيلە قىلىشقا تەكلىپ قىپتۇ، خالىساڭلار، قاچان كەل- سەڭلەر بولۇپىرىدۇ دەپتۇ ۋە يولدا ياتقان ئولۇك قۇشتىن قورقۇپ كەتمەسلىكىنى سەمگە سېلىپ قويۇپتۇ. بۇ قۇش بەش ئەزاىي ساق، تۇمشۇغىمۇ، قانتىمۇ بار قۇش ئىكەن، ئۇنىڭ يېقىندا، قىش كىرگەن چاغدا ئولگەنلىكى شەكسىز ئىدى. ئۇنىڭ يەرلە- گىنى قارغۇ چاشقان كولاپ لەخمە قىلىۋەتكەن ئىكەن.

ئاغزىغا تۇتۇرۇق چىشلىۋالغان قارغۇ چاشقان— تۇتۇرۇقتىن قاراڭغۇدا نۇرچاقناپ تۇرىدىكەن— ئۇزۇن ھەم قاراڭغۇ لەخمىنى يورۇتۇپ ئالدىدا مېڭىپتۇ. ئۇلار ھىلىقى قۇشنىڭ ئولۇكى بار يەرگە كەلگەندە قارغۇ چاشقان يوغان تۇمشۇغى بىلەن لەخمىنىڭ توپىسىنى ئۈستى تەرەپكە تۇرتۇپ، بىر توشۇك ئېچىپتۇ. توشۇكتىن قۇياش نۇرى چۈشۈپتۇ. لەخمىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا بىر ئولۇك قالغاچ ياتقان ئىكەن، ئۇنىڭ چىرايلىق قانتى تېنىگە چىڭ چاپلىشىپ، ئىنچىكە پۈتى بىلەن بېشى تۈكلىرى ئىچىگە كىرىپ كەتكەن ئىكەن: بۇ بىچارە جانۋارنىڭ توڭلاپ ئولگەن- لىگىدە گەپ يوق ئىدى. بۇنى كورگەن باشمالتاق قىزنىڭ ئىچى

سېرىلىپ كېتىپتۇ، چۈنكى ئۇ ئۇچار قاناتلارغا بەك ئامىراق ئىكەن. راست، ئۇلار بېزىچە باشمالتاق قىزغا مۇڭلۇق ناخشا لارنى ئېيتىپ بەرگەن، ئۇنىڭغا ۋىچىرلاپ گەپ قىلغان ئىكەن. — ئۇ ئەمدى ناخشا ئېيتالمايدۇ! — دەپتۇ قارغۇ چاشقان قالغاچنى قىسقا پۇتى بىلەن نېرىغا ئىتتىرىپ، — قۇش بولۇپ يارىلىش نىمە دىگەن ئېچىنىشلىق ئىش. — ھە! ئىنشائاللا، مېنىڭ بالىلىرىم بۇنداق كۈن كورمىسۇن. ۋىچىر-ۋىچىر قىلىپ سايىر-غاندىن باشقا قولىدىن ھىچ ئىش كەلمەيدىغان بۇنداق قۇش قىشتا ئاچتىن ئولمەي قالمايدۇ!

— راست، سىز ئەقىللىق ئادەم، گەپلىرىڭىز يوللۇق، — دەپتۇ دالا چاشقىنى، — قىش يېتىپ كەلگەندە، بۇنداق ”ۋىچىر-لاش“ نىڭ بىر قۇشقا نىمە پايدىسى بار؟ ئۇنىڭ ئۇچۇن ئاچ قېلىش ۋە توڭلاشتىن باشقا يول يوق. كوپچىلىك ئېيتقان پاكلىقنىڭ نەتىجىسى شۇ بولسا كېرەك دەپ ئويلايمەن!

باشمالتاق قىز لام-جىم دىمەپتۇ. ئۇ ئىككىسى قالغاچقا ئارقىسىنى قىلىپ تۇرغان چاغدا، باشمالتاق قىز ئىگىشىپ قالغاچ-نىڭ بېشىدىكى تۈكىنى مېھىر بىلەن سىلاپتۇ ۋە يۇمۇق كوزىگە ئاستا سويۇپ قويۇپتۇ.

”يازدا ماڭا تالاي مۇڭلۇق ناخشىلارنى ئېيتىپ بەرگەن قالغاچ بەلكىم مۇشۇدۇ، مۇشۇ سويۇملۇك، چىرايلىق قالغاچ تالاي خوشاللىق بەخش ئەتكەن ئىدىغۇ ماڭا!“ دەپ ئويلاپتۇ باشمال-تاق قىز.

قارغۇ چاشقان كۈن نۇرى چۈشكەن ھىلىقى توشۇكنى ئېتىپ قويۇپ، بۇ ئىككى خېنىمنى ئويىگە ئايمىرىپ قويۇپتۇ. لېكىن بۇ كېچىسى باشمالىتىق قىزنىڭ كوزى زادىلا ئۇيقۇغا بارماپتۇ. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، چوپتىن چوڭ ۋە چىرايلىق بىر ئەدىيال توقۇپتۇ-دە، ئۇنى ئولگەن قالغاچقا يېپىپ قويۇپتۇ. مۇزدەك سوغاق يەردە ئىسسىقراق ياتسۇن دەپ دالا چاشقىنىنىڭ ئويىدىن تاپقان ئازراق پاختىنىمۇ قوشۇپ يېپىپ قويۇپتۇ.

—خەير-خوش! گۈزەل قۇشجان!—دەپتۇ باشمالىتىق قىز،—خوش! دەل-دەرەخلەر كۆكەرگەن، ئاپتاپ تېنىمىزنى ئىسسىتقان ياز كۈنلىرى مۇڭلۇق ناخىشلارنى ئېيتىپ بەرگەن ئىدىڭ!—بۇنىڭ ئۈچۈن ساڭا مىڭ رەھمەت ئېيتىمەن!

شۇنداق قىلىپ، ئۇ بېشىنى قالغاچنىڭ كۆكرىگىگە قويۇپتۇ-دە، دەرھال چوچۇپ كېتىپتۇ، چۈنكى قالغاچنىڭ كۆكرىگىدە بىر نىمە مىدىرىغاندەك قىلغان ئىكەن. بۇ قالغاچنىڭ يۇرگىنىڭ سوقۇشى ئىكەن. بۇ قالغاچ ئولمىگەن، توڭلاپ ھۇشىدىن كېتىپ يېتىپ قالغان ئىكەن. بەدىنىگە ئىسسىق ئوتكەندىن كېيىن، ئەمدى ئۇنىڭغا جان كىرىپتۇ.

كۈز كىرگەندە جىمى قالغاچلار ئىلىق ئەللەرگە ئۇچۇپ كېتىدۇ. بۇ چاغدا ئەگەر بىرەر قالغاچ توپتىن قېپقالسا، ئۇ سوغاقتا قالدۇ-دە، ئولۇپ قالغاندەك توڭلاپ قېتىپ قېلىپ يەرگە چۈشىدۇ، شۇ چۈشكەن يېرىدە مۇزدەك قاردا بېسىلىپ قالدۇ.

باشمالتاق قىز قورققىنىدىن دىر-دىر ئىتتىرىپ كېتىپتۇ؛
ئوزنىڭ بىر ئىلىك كەلمەيدىغان بويىغا سېلىشىۋرۇپ قارىغا،
بۇ قالغاچ ئۇنىڭغا تاغدەك كورۇنۇپتۇ. ئۇ غەيرەتكە كېلىپ
بىچارە قالغاچنى پاختىغا مەھكەم ئوراپتۇ، ئوزى يوتقان ئورنىدا
يېپىنىدىغان يالپۇز يوپۇرمىغىنى قالغاچنىڭ بېشىغا يېپىپتۇ.

ئىككىنچى كۈنى كېچىدە ئۇ قالغاچنى كورۇشكە يەنە ئوغرىد-
لىقچە كەپتۇ. بويىغا جان كىرگەن بىلەن، تېخى تولۇق ھۇشىغا
كەلمىگەن قالغاچ كوزىنى ئاران ئېچىپ باشمالتاق قىزغا قاراپتۇ.
باشقا چىراق بولمىغاچقا، باشمالتاق قىز قولغا تۇتۇق تۇتۇپ
تۇرۇپتۇ.

—رەھمەت سىزگە، سويۇملۇگۇم، ئاپپىغىم!—دەپتۇ ساقسىز
ياتقان قالغاچ،—مەن ھازىر راستلا راھەتلىنىپ ھەم ئىسىپ
قالدىم! ئۇزاق ئۆتمەي ماغدۇرۇمغا كېلىپ يەنە ئىلىق ئاپتاپتا
ئۇچىدىغان بولمەن.

—ھوي،—دەپتۇ باشمالتاق قىز،—تالا بەك سوغاق! قار
يېغىۋاتىدۇ، يەر-جاھاننى مۇز قاپلىغان. ئىسىق كارۋىتىڭىزدىن
چۈشمەي ياتقىنىڭىز تۈزۈك، سىزدىن مەن خەۋەر ئېلىپ
تۇرمەن.

باشمالتاق قىز قالغاچقا گۈل بەرگىدە سۇ ئەكىلىپ بېرىپتۇ.
قالغاچ سۇ ئىچىۋالغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا مۇنۇلارنى دەپ بېرىپتۇ:
بىر قاننىم تىكەنلىك چاتقالغا سۇرۇلۇپ كېتىپ زەخمىلەنگەچكە،
باشقا قالغاچلاردەك تېز ئۇچالمايدىغان بولۇپ قالدىم؛ ئۇ

چاغدا ئۇلار ئۇزۇن سەپەرگە—يىراقتىكى ئىسسىق ئەللەرگە ئاتلانماقچى بولغان ئىدى. ئاخىر مەن يەرگە چۈشۈپ كەتتىم، قالغان ئىشلارنى ھازىر ئەسلىيەلمەيمەن، ئۈزەمنىڭ زادى قانداق قىلىپ بۇ يەرگە كېلىپ قالغانلىغىمنى ئۈزەممۇ ئۇقمايمەن. قالغاچ بۇ يەردە قىشچە تۇرۇپتۇ. باشمالتاق قىز ئۇنىڭدىن ئوبدان خەۋەر ئاپتۇ ۋە ئۇنى بەك ياقتۇرۇپ قاپتۇ. قارغۇ چاشقان بىلەن دالا چاشقىنىنىڭ بۇ ئىشتىن پەقەت خەۋىرى يوق ئىكەن، چۈنكى ئۇلار يالغۇز قالغان بۇ بىچارە قالغانى ياخشى كۆرمەيدىكەن.

ئەتىياز كېلىپ، يەر—جاھان ئىسسىغاندا قالغاچ باشمالتاق قىز بىلەن خوشلىشىپتۇ. قىز قارغۇ چاشقان ئاچقان توشۇكىنى ئاچقان ئىكەن، كۈننىڭ ئەلۋەك نۇرى ئىككىسىگە چۈشۈپتۇ. شۇنداق قىلىپ، قالغاچ باشمالتاق قىزغا: مېنىڭ بىلەن بىللە كېتەمسىز، دۈمبەمگە مېنىۋالسىڭىز، يىراقلارغا، يېشىل ئورمانلىققا ئۇچۇپ بارىمىز، دەپتۇ. بىراق، ئۆزى مۇشۇنداق كېتىپ قالسا، دالا چاشقىنىنىڭ چوقۇم ئازاپلىنىدىغانلىغىنى باشمالتاق قىز بىلىدىكەن.

—ياق، كەتسەم بولمايدۇ!—دەپتۇ باشمالتاق قىز.
—ئەمىسە، خەير—خوش، ئامان—ئېسەن بولۇڭ، ئاقكۆڭۈل، سويۇملۇك قىز!—دەپتۇ قالغاچ ۋە كۈنگە قاراپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ. باشمالتاق قىز ئۆزى شۇنچە ياخشى كۆرىدىغان بىچارە قالغانىنىڭ ئارقىسىدىن كۆزلىرىگە ياش ئالغىنچە قاراپ قاپتۇ.

قالغاچ ”ۋىچىر! ۋىچىر!“ قىلىپ سايىرىغان پېتى يېشىل ئورمانلىققا قاراپ ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

باشمالىتاق قىزنىڭ كوڭلى قاتتىق يېرىم بوپتۇ، ئۇنىڭ ئىلىق ئاپتاپ بار جايغا بېرىشىغا رۇخسەت قىلىنمايدىكەن. دالا چاشقىنىنىڭ ئويىنىڭ توپىسىدىكى ئېتىزلىقتا بۇغداي خېلى بوي تارتىپ قالغان ئىكەن. ئىگىز ئوسكەن بۇغداي بويى بىر ئىلىكىمۇ كەلمەيدىغان قىزنىڭ كوزىگە قېلىن ئورماندەك بولۇپ كورۇنۇپتۇ. — يېزىچە تويىلۇق كىيىم-كېچىگىڭنى تىكىپ تەييار قىل! — دەپتۇ دالا چاشقىنى ئۇنىڭغا، دالا چاشقىنىنىڭ كىشىنى سەسكىندۇرىدىغان ھىلىقى خوشىنىسى — قارا مەخمەل چاپانلىق قارغۇ چاشقان باشمالىتاق قىز بىلەن تۇرمۇش قۇرۇشنى تەلەپ قىلغان ئىكەن. — پوپايىكا بىلەن ياخشىلىق چاپىنىڭنى راسلىۋال. قارغۇ چاشقانغا خوتۇن بولغاندىن كېيىن، ئولتۇرغاندا كىيىدىغان ۋە ياتقاندا كىيىدىغان كىيىملىرىڭ بولۇشى كېرەك — تە!

شۇنداق قىلىپ، باشمالىتاق قىز ئەمدى چاقنا يىپ ئىگىرىشكە باشلاپتۇ. قارغۇ چاشقان كېچە-كۈندۈزلەپ يىپ ئىگىرىشكە ۋە رەخت، توقۇشقا توت ئومچۇك چاقىرىپتۇ. قارغۇ چاشقان باشمالىتاق قىزنى ھەر ئاخشىمى يوقلاپ كېلىپ تۇرۇپتۇ. قارغۇ چاشقان: ياز چىقىپ كېتەي دىگەن چاغدا، كۈن ھازىرقىدەك قاتتىق ئىسسىپ كەتمەيدۇ، ھازىر ئاپتاپ يەرنى تاشتەك قاتۇرۇۋەتتى، دەپ كوتۇلداۋېرىپتۇ. راست، ياز چىققاندىن كېيىن ئۇ باشمالىتاق قىز بىلەن توي قىلىدۇ. بىراق، ئادەمنى بىزار قىلىدىغان بۇ

قارغۇ چاشقاندىن راستلا بەزىگەن باشمالتاق قىزنىڭ كوڭلى غەش ئىكەن. ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگىنى كۈن چىققاندا، كەچقۇرۇن كۈن ئولتۇرغاندا ئىشكىنىڭ قېشىغا ئوغرىلىقچە بارىدىكەن. شامال بۇغداي باشاقلرىنى ئىغاڭلىتىپ، كوڭ ئاسمان كوزىگە چېلىققان چاغدا، قىز تالا ناھايىتى يورۇق ۋە گۈزەل بولسا كېرەك دەپ ئويلاپتۇ ۋە ھىلىقى سويۇملۇك قالغىچىنى يەنە كورۇشنى ئارزۇ قىپتۇ. بىراق ئۇ قالغىچ قايتىپ كەلمەپتۇ. ئۇ چوقۇم يىراقتىكى چىرايلىق يېشىل ئورمانلىققا ئۇچۇپ كەتكەن بولسا كېرەك. كۈز بوپتۇ، باشمالتاق قىزنىڭ تويلىق كىيىملىرى تەييار بوپتۇ.

— توت ھەپتىدىن كېيىن تويۇڭ بولىدۇ، — دەپتۇ دالا چاشقىنى ئۇنىڭغا. ئەمما باشمالتاق قىز مەن قارغۇ چاشقاننى ياقىتۇرمايمەن، ئۇنىڭ بىلەن توي قىلمايمەن، دەپ يىغلاپ كېتىپتۇ.

— يوق گېپىڭنى قوي! — دەپتۇ دالا چاشقىنى، — تەرسالىق قىلما، بولمىسا ئاپپاق چىشىلىرىم بىلەن سېنى چىشلەيمەن! ئۇ دىگەن ناھايىتى ياخشى ئادەم، جەزمەن ئۇنىڭ بىلەن توي قىلسەن! ئۇنىڭكىدەك قارا مەخمەل چاپان خانىش ئايىمدىمۇ يوق! ئۇنىڭ ئاشخانىسى بىلەن قازنىغدا ھەممە نىمىلەر تولۇپ يېتىپتۇ. مۇشۇنداق ئەر تاپقىنىڭ ئۇچۇن شۇكرى دىسەڭ بولىدۇ!

توي بولۇشقا ئاز ۋاقىت قاپتۇ. باشمالتاق قىزنى كۆچۈرۈشكە

قارغۇ چاشقانسىڭ ئوزى كەپتۇ. باشمالتاق قىزغا ئۇنىڭ بىلەن بىللە تۇرمۇش كەچۈرۈشكە، يەر ئاستىدا يېتىشقا، ئىلىق كۈن نۇرىنى مەڭگۈ كورمەسلىككە توغرا كەپتۇ، چۈنكى قارغۇ چاشقان كۈن نۇرىنى ياخشى كورمەيدىكەن. بىچارە قىزچاق ناھايىتى بىارام بوپتۇ، ئۇ نۇرلۇق كۈن بىلەن خوشلىشىشقا مەجبۇر بوپتۇ—دالا چاشقىنى بىلەن بىللە تۇرغان چاغدا ئۇ ئىشىك ئالدىغا بېرىپ كۈنگە بىرەر قېتىم قارىۋالدىكەندۇق.

—خوش، نۇرلۇق كۈن!—دەپتۇ ئۇ ئىككى قولىنى كوككە سوزۇپ قۇچىغىنى ئېچىپ ھەمدە دالا چاشقىنىنىڭ ئويىدىن چىقىپ بىرنەچچە قەدەم مېڭىپتۇ—بۇ چاغدا ئارپا ئورۇلۇپ بولۇپ، قۇرۇپ كەتكەن غوللا قالغان ئىكەن.—خەير—خوش! خوش!—دەپتۇ ئۇ يەنە تەكرارلاپ، شۇنىڭدىن كېيىن ئېچىلىپ تۇرغان بىر تال قىزىل گۈلنى قۇچاقلاپ،—ئاشۇ قالغاچنى كورسىڭىز، مەندىن سالام ئېيتارسىز،—دەپتۇ ئۇنىڭغا.

دەل مۇشۇ چاغدا ئۇنىڭ توپىسىدە تۇيۇقسىزلا ”ۋىچىر—ۋىچىر! ۋىچىر—ۋىچىر!“ ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپتۇ. باشمالتاق قىز ئاسمانغا قارىسا، نەق ھىلىقى قالغاچ ئۇچۇپ يۇرگەن ئىكەن. قالغاچ باشمال-تاق قىزنى كورۇپ ئىنتايىن خوشال بوپتۇ. باشمالتاق قىز ئوزىنىڭ رەزىل قارغۇ چاشقانغا خوتۇن بولۇشنى خالىمايدىغانلىغىنى، يەتتە قەۋەت يەر ئاستىدا كۈن نۇرىنى مەڭگۈ كورەلمەيدىغان-لىغىنى ئېيتىپتۇ ۋە بۇلارنى ئويلاپ ئوزىنى تۇتۇۋالاسماي يىغلىۋېتىپتۇ.

— قەھرىتان قىش كېلەي دەپ قالدى، — دەپتۇ قالغاچ، —
مەنغۇ يىراقتىكى ئىللىق ئەلگە ئۇچۇپ كېتىمەن. مەن بىلەن
بىللە كېتىشنى خالامسىز؟ دۈمبەمگە مىنىۋالسىڭىزلا بولىدۇ!
بەلۋاغ بىلەن ئوزىڭىزنى ماڭا چىڭ باغلاپ قويسىز، شۇ چاغدا
بىز رەزىل قارغۇ چاشقاننىڭ قېشىدىن، ئۇنىڭ زۈلمەتلىك
قاراڭغۇ ئويىدىن يىراققا ئۇچۇپ كېتىمىز — دە، ئىگىز تاغلاردىن
ئېشىپ، ئىللىق ئەلگە يېتىپ بارىمىز: ئۇ يەردە كۈن نۇرى بۇ
يەردىكىدىنمۇ ئەلۋەك، ئۇ يەردە ھەمىشە ياز بولىدۇ، چىرايلىق
گۈللەر ئېچىلىپ تۇرىدۇ. مەن بىلەن بىللە كېتىڭ، شىرىن —
شېكەر باشمالتاق قىز! زىنداندا ئوڭكۈردە قېتىپ ياتقىنىمدا
جېنىمنى قۇتقۇزۇپ قالغان سىز ئەمەسمۇ!

— بولىدۇ، سىز بىلەن بىللە كېتەي! — دەپتۇ باشمالتاق قىز.
شۇنداق قىلىپ، ئۇ قالغاچنىڭ دۈمبىسىگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ — دە،
پۇتىنى ئۇنىڭ قانىتىنىڭ ئۈستىگە قويۇپتۇ ۋە بەلۋاغ
بىلەن ئوزىنى قالغاچنىڭ ئەڭ مۇقنا بىر پېيىگە چىڭ باغلاپتۇ.
شۇنداق قىلىپ، قالغاچ ئاسمانغا كۆتىرىلىپتۇ، ئورمانلاردىن،
دېڭىزدىن، يىل بويى قار كەتمەيدىغان ئىگىز تاغلاردىن ئۇچۇپ
ئوتۇپتۇ. سوغاق ئاسماندا باشمالتاق قىز توڭلاپ تىترەپ كېتىپ —
تۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ قالغاچنىڭ ئىسسىق پېيىنىڭ ئىچىگە كىرد —
ۋېلىپ، كىچىككىنە بېشىنى چىقىرىپ، يەردىكى گۈزەل مەن —
زىرىلەرنى تاماشا قىلىپ ئولتۇرۇپتۇ.

ئۇلار ئۇچا — ئۇچا ئىللىق ئەلگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ يەردە كۈن

بۇ يەردىكىدىنمۇ ئىسسىق، ئاسمانمۇ نەچچە ھەسسە ئىككىز ئىكەن. ئېتىز-ئېرىق بويىدا، قاشالار ئەتراپىدا كوزنىڭ يېغىنى يەيدىغان يېشىل، كوك ئۇزۇملەر بار ئىكەن. دەرەخلىق ئىمون ۋە پالما بىلەن تولغان ئىكەن. مۇشكى ئەنبەر بىلەن ئىسپار چوپلەرنىڭ ئىسىل پۇراقلىرى ھاۋانى قاپلىغان ئىكەن؛ يول ئۈستىدە ناھايىتى ئوماق بالىلار يۇگۇرۇشۇپ، رەڭگا-رەڭ چىراي-لىق چوڭ كېپىنەكلەر بىلەن ئويناۋاتقان ئىكەن. قالغاچ يىراققا ئۇچقانسىرى مەنزىرىلەر بولەكچە چىرايلىق بولۇپ كورۇنۇپتۇ، زۇمرەتتەك كوك كول بويىدا جاننى سويۇندۇرىدىغان بوستانلىق، ئۇنىڭ ئارىسىدا ئاپپاق نۇر چاقىناپ تۇرغان، مەرمەردىن ياسالغان قەدىمىي بىر ئوردا كورۇنۇپتۇ. ئۇزۇم تاللىرى ئوردىنىڭ بىر مۇنچە ئىگىز ۋە يۇمىلاق تۇۋرۇكلىرىگە يامىشىپ كەتكەن بولۇپ، بۇ تۇۋرۇكلەرنىڭ بېشىغا قالغاچلار چاڭگا تىزىشقان ئىكەن. شۇ چاڭگىلارنىڭ بىرى باشمالتاق قىزنى ئېلىپ ئۇچۇپ كېلىۋاتقان قالغاچنىڭ ماكانى ئىكەن.

— مېنىڭ ئويۇم مۇشۇ، — دەپتۇ قالغاچ، — توۋەندە نۇرغۇن چىرايلىق گۈللەر بار، خالىغىنىڭىزدىن بىر تال ئېلىڭ، سىزنى ئۇنىڭ ئۈستىگە ئولتۇرغۇزۇپ قويماي، ئۇنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ قانداق ھوزۇرلىنىمەن دىسىڭىز شۇنداق ھوزۇرلىنىسىز.

— بەك ئوبدان! — دەپتۇ باشمالتاق قىز كىچىككىنە قوللىرى بىلەن چاۋاك چېلىپ.

گۈللەر قېشىدىكى يوغان مەرمەر تۇۋرۇك ئورۇلۇپ چۇشۇپ

ئۇچ پارچە بولۇپ كەتكەن ئىكەن. شۇلارنىڭ ئارىسىدىن كوزنى قاماشتۇرىدىغان بىر تال ئاق گۈل ئۈسكەن ئىكەن. قالغاچ باش- مالتاق قىزنى ئېلىپ چۈشۈپ، كەڭ بىر گۈل بەرگىگە ئولتۇرغۇ- زۇپتۇ. بۇ قىزچاق بەك ھەيران قاپتۇ. گۈلنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا ئاپپاق كەلگەن ۋە ئەينەكتەك سۈزۈك كىچىككىنە بىر يىگىت ئولتۇرغان ئىكەن. بېشىغا ھەشەمەتلىك ئالتۇن تاج كىيگەن بۇ يىگىتنىڭ ئىككى مۇرىسىدە يالستراق قاننى بار ئىكەن، جۇغى باشمالتاق قىزنىڭكىدىن پەرقلەنمەيدىكەن. ئۇ گۈللەر پەرىشتىسى ئىكەن. ھەر بىر تال گۈلنىڭ ئىچىدە مۇشۇنداق كىچىككىنە بىر يىگىت ياكى خېنىم تۇرىدىكەن. ھالبۇكى، بۇ يىگىت ئۇلارنىڭ خانى ئىكەن.

—خۇدايا توۋا؟ نىمە دىگەن چىرايلىق يىگىت بۇ!— دەپ شۇرلاپتۇ باشمالتاق قىز قالغاچقا.

قالغاچ كوزىگە پىلدەك يوغان كورۇنىدىغان كىچىك ۋە نازۇك شاھزادە قالغاچتىن بەك قورقىدىكەن. بىراق، باشمالتاق قىزنى كورگەن شاھزادە دەرھال خوشال بولۇپ يايىراپ كېتىپتۇ؛ ئۇ ئوز ئومىرىدە كورگەن قىزلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ چىرايلىغى مۇشۇ ئىكەن. شۇڭا ئۇ بېشىدىكى ئالتۇن تاجنى ئېلىپ باشمالتاق قىزغا كىيگۈزۈپ قويۇپتۇ، ئاندىن ئۇنىڭ ئىسمىنى، ئوزىگە خوتۇن بولۇشنى خالايدىغان- خالىمايدىغانلىغىنى سوراپتۇ، ئوزىگە خوتۇن بولسا، ئۇنىڭ ھەممە گۈللەرگە خانىش بولىدىغانلىغىنى ئېيتىپتۇ. شاھزادىمۇ ھەقىقەتەن ئۇنىڭغا ئەر بولۇشقا لايىق ئىكەن.

چارپاقنىڭ ئوغلغا ۋە قارا مەخمەل چاپانلىق قارغۇ چاشقانغا سېلىشتۇرغاندا، ئۇ پۈتۈنلەي باشقىچە - دە! شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئوزنى ياخشى كورگەن شاھزادىگە: "خالايمەن" دەپتۇ. بۇ چاغدا ھەر بىر تال گۈلنىڭ ئارىسىدىن بىر خېنىم ياكى بىر ئەپەندىم چىقىپتۇ. ئۇلار شۇ قەدەر سويۇملۇك ئىكەنكى، ئۇلارغا بىر قارنۇپلىشنىڭ ئوزى بەخت ئىكەن. ئۇلارنىڭ ھەممىسى باش-مالتاق قىزغا سوغا تەقدىم قىپتۇ، سوغىلارنىڭ ئەڭ ياخشى ئاق چىۋىنىنىڭ قوش قاننى بوپتۇ. ئۇلار بۇ قاناتنى باشمالتاق قىز-نىڭ دۈمبىسىگە ئورنىتىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ گۈللەر ئارىسىدا ئۇچۇپ يۈرەلەيدىغان بوپتۇ. بۇ چاغدا ھەممەيلەن خوشال-خوراملىققا چومۇپتۇ. قالغاچ چاڭگىسىدا ئولتۇرۇپ ئۇلارغا ئەڭ يېقىملىق ناخشىلارنى ئېيتىپ بېرىپتۇ، لېكىن ئۇ باشمالتاق قىزنى بەك ياخشى كورىدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ مەندىن مەڭگۈ ئايرىلمىسا بولاتتى دەپ ئىچىدە مۇڭلىنىپ ئولتۇرۇپتۇ.

— ئەمدى سىزنى باشمالتاق قىز دىمەسلىك كېرەك! — دەپتۇ گۈل پەرىشتىسى ئۇنىڭغا، — بۇ ئىسىم ياخشى ئەمەس ئىكەن، سىز دىگەن شۇنچە چىرايلىق تۇرسىڭىز! بۇنىڭدىن كېيىن بىز سىزنى مايا ① دەپ ئاتايمىز.

① يۇنان رىۋايەتلىرىدە ئېيتىلىشىچە، ئاتلاس (Atlas) بىلەن پىلېئون (Pleione) دىن تۇغۇلغان يەتتە قىزنىڭ ئەڭ چوڭى شۇنداقلا ئەڭ چىرايلىقى مايا (Maia) ئىكەن؛ بۇ يەتتە ئاچا-سىڭىل ئوز ئاتا-ئانىلىرى بىلەن بىللە ئالتۇن كالا — تاۋرۇس

— كورۇشكىچە ئامان بولۇڭ! خەير - خوش! — دەپتۇ قالغاچ ۋە بۇ ئىللىق ئەلدىن ئۇچۇپ يىراق - يىراقلاردىكى دانىيىگە قايتىپتۇ. دانىيىدە ئۇ چوچەك يازىدىغان بىرسىنىڭ دەرىزىسىگە كىچىك بىر چاڭگا ساپتۇ ۋە بۇ ئادەمگە ”ۋىچىر! ۋىچىر!“ قىلىپ ناخشا ئېيتىپ بېرىپتۇ. بىزنىڭ بۇ چوچىگىمىز ئاشۇ قالغاچتىن كەلگەن.

(Taurus) ئوردىسىدىكى ئەڭ يورۇق 9 يۇلتۇزغا ۋە كىلىك قىلىدىكەن. ئۇلار 5 - ئايدا (يىغىم ۋاقتىدا) چىقىپ، 10 - ئايدا (2 - قېتىملىق تېرىم ۋاقتىدا) موكۇۋالدىكەن.

دېڭىز قىزى

(دانىيە) ئاندىرېسېن

دېڭىز سۈيى يىراقتىن ئەڭ چىرايلىق ئەمبەگۈلنىڭ بەرگىدەك كۆپ-كۆك ۋە ئەينەكتەك سۇپ-سۈزۈك كورۇنەتتى. ئەمما ئۇ ئەينى ۋاقىتتا شۇنداق چوڭقۇر ئىدىكى، ھەرقانداق لەڭگەرمۇ ئۇنىڭ تېگىگە يەتمەيتتى. دېڭىز تېگىدىن سۇ يۈزىگە چىقىش ئۈچۈن نۇرغۇن چېركاۋ مۇنارىلىرىنى بىر بىرىگە ئۇلاشقا توغرا كېلەتتى. دېڭىز ئاستىدىكى كىشىلەر سۇنىڭ تەكتىنى ماكان قىلغان ئىدى.

بىراق سىز ھەرگىزمۇ دېڭىز تېگىدە ئاق قۇملا بار دەپ ئويلاپ قالماڭ. ياق، ئۇنداق ئەمەس. ئۇ يەردە ئاجايىپ-غايىپ دەرەخلەر ۋە ئوسۇملۇكلەر ئوسىدۇ. ئۇلارنىڭ شاخلىرى بىلەن يوپۇرماقلىرى شۇ قەدەر يۇمرانكى، سۇ سەل-پەل مىدىر-لىسىلا، جانلىق نەرسىدەك قىمىرلايدۇ. چوڭ-كىچىك بېلىقلار مۇشۇ شاخلار ئارىسىدىن ئاسماندىكى ئۇچار قاناتلاردەك ئۇزۇپ ئوتۇشۇپ تۇرىدۇ. دېڭىزنىڭ ئەڭ چوڭقۇر تەكتىگە دېڭىز پادىشاھىنىڭ ئوردىسى جايلاشقان. ئوردىنىڭ تاملىرى مارجان

بىلەن قويۇرۇلغان بولۇپ، ئۇچلۇق ئىگىز دەرىزىلىرى ۋال-
ۋۇل قىلىپ تۇرغان قەھرىۋادىن ياسالغان؛ بىراق ئۇگىزىسى
قارا قۇلۇلە قېپى بىلەن يېپىلغان بولۇپ، سۇنىڭ ئېقىشىغا بېقىپ
ئوزلۇگىدىن ئېچىلىپ-يېپىلىپ تۇرىدۇ. بۇلار ئاجايىپ چىرايلىق،
چۈنكى بۇ قۇلۇلە قېپىنىڭ ھەر بىرسىنىڭ ئىچىدە يالت-يۇلت
قىلىپ تۇرغان مەرۋايىتىلار بار. مەرۋايىتىنىڭ ھەرقاندىغى خانىش
ئايىملارنىڭ تاجىغا ئەڭ ئاساسلىق زىننەت بولالايدۇ.

دېڭىز تېگىدە تۇرىدىغان دېڭىز پادىشاھى ئۇزاقتىن بېرى
بويئات ئوتۇپ كەلگەن ئىدى، ئوي ئىشلىرىنى قېرى ئانىسى
باشقۇراتتى. ئانىسى ئەقىللىق ئايال ئىدى، بىراق ئەسلى-زاتىم
ئىسىلزادە دەپ ئۆزىنى بىر چاغلاندى، شۇڭا باشقا ئىسىلزادىلەر
قۇيرۇغىغا ئاران يېرىم تىزىق مۇلى قۇلۇلىسى ئېسىۋالسا، ئۇ
بىر تىزىق ئېسىۋالاتتى. بۇنىڭدىن باشقا، ئۇ كىچىك دېڭىز
مەلىكىلىرىنى-قىز نەۋرىلىرىنى بەك ياخشى كۆرگەچكە، راسا
ماختاشقا سازاۋەر بولاتتى. ئۇنىڭ ئالتە نەۋرىسى كېلىشكەن
قىزلاردىن بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە كەنجىسى ئەڭ چىرايلىق
ئىدى. ئۇنىڭ ئەتىلىرى ئەتىر گۈلىنىڭ بەرگىدەك سىلىق ھەم
يۇمشاق ئىدى، كۆزى چوڭقۇر كۆلنىڭ سۈيىدەك كۆك ئىدى.
بىراق، باشقا مەلىكىلەردەك ئۇنىڭمۇ پۇتى يوق ئىدى، بېلىنىڭ
توۋەن تەرىپى بېلىقنىڭ قۇيرۇغىدەك ئىدى.

ئۇلار ئۇزاق كۈنلەرنى ئوردىدا ئۆتكۈزەتتى، تاملىرىدا
گۈللەر ئېچىلىدىغان زاللاردا ئوينىتتى. قەھرىۋادىن ياسالغان

چوڭ دەرىزىلەر ئوچۇق تۇراتتى، خۇددى بىر دەرىزىنى ئوچۇق قويغاندا قالغاچ ئوچۇپ كىرگەندەك، بېلىقلار قىزلارغا قاراپ ئۇزۇپ كېلىشەتتى. ئۇ بېلىقلار كىچىك مەلىكىلەرنىڭ قېشىغا كېلىپ، قولىرىدىن يەم ئېلىپ يەيتتى، ئۇلارغا ئوزىنى سىلاتقۇزاتتى.

ئوردىنىڭ سىرتىدا ناھايىتى چوڭ بىر باغ بار ئىدى، باغدا نۇرغۇن قىپ-قىزىل ۋە كۆپ-كۆك دەرەخلەر بار بولۇپ، دەرەختكى مېۋىلەر ئالتۇندەك پاقرايتتى، ئۇلارنىڭ گۈللىرى كويۇۋاتقان ئوتتەك ئىدى، گۈللەر ۋە يوپۇرماقلار تىنماي مىدىرلاپ تۇراتتى، باغ يۇمشاق قۇملۇقتا بولسىمۇ، قۇملۇق گۈڭگۈرتتىن چىقىدىغان يالقۇندەك كۆك ئىدى. بۇ جايدا بىر خىل ئاجايىپ كۆك نۇر چاقناپ تۇراتتى. بايقىمىغان كىشى ئوزىنى دېڭىزدا ئەمەس، بەلكى كۆك قەرىدە ھىس قىلاتتى، ئۇنىڭغا ئۇستىمۇ، ئاستىمۇ كۆپ-كۆك ئاسمان بىلىنەتتى. دېڭىز تازا تىنچىغان چاغلاردا قۇياشنىڭ بىنەپشەرەڭ گۈلدەك بولۇپ قالغانلىقى، ئۇنىڭ گۈل چىنىسىدىن رەڭگا-رەڭ نۇر چىقىۋاتقانلىقى كورۇنەتتى.

ھەر بىر كىچىك مەلىكىنىڭ باغدا خالىغىنىنى تېپىدىغان يېرى بار ئىدى. بىر مەلىكى ئوزىنىڭ گۈلزارلىغىنى كىت شەكىلىدە ياسىسا، يەنە بىر مەلىكى ئوزىنىڭ گۈلزارلىغىنى ئادەمسىمان بېلىق سىياقىدا ياسايتتى. ئەمما كەنجە مەلىكى بولسا ئوز گۈلزارلىغىنى كۈنگە ئوخشاش دۈڭلەك قىلىپ ياسىغان،

شۇنىڭدەك كۈنگە ئوخشاش قىزىل نۇر چېچىپ تۇرىدىغان گۈللەر-
نىلا تېرىغان ئىدى. ئۇنىڭ مەجەزى باشقىچە بولۇپ، كەم سوز
ئىدى، ھامان بىرىنىلەرنى خىيال قىلىۋاتقاندەك جىم يۈرەتتى.
ئاچىلىرى چوڭۇپ كەتكەن كېمىلەردىن تاپقان ئەڭ ئاجايىپ-
غارايىپ نەرسىلەر بىلەن ئوز گۈلزارلىقلىرىنى بېزەۋاتقان
چاغلاردا، ئۇ ئىگىز ئاسماندىكى كۈنگە ئوخشاش قىپ-قىزىل
گۈلدىن باشقا چىرايلىق مەرمەر تاشتىن تاراچلانغان بىر ھەيكەلنى
ياراتتى. بۇ كېلىشكەن بىر يىگىتنىڭ ھەيكىلى ئىدى؛ ئۇ ئايپاق
مەرمەر تاشتىن ئويۇلغان بولۇپ، ۋەقە-ھادىسىگە ئۇچرىغان
كېمە بىلەن بىللە دېڭىز تېگىگە چوڭۇپ كەتكەن ئىدى. مەلىكە
ھەيكەلنىڭ يېنىغا ئەتىر گۈلگە ئوخشاش بىر تۇپ قىپ-قىزىل
مەجنۇن تال تىكتى. باراخسان ئۆسكەن بۇ مەجنۇن تالنىڭ يۇمران
شاخلىرى ۋە يوپۇرماقلىرى ھەيكەل ئۈستىگە، تاكى كۆپ-كۆك
قۇمغىچە ساڭگىلاپ چۈشتى، سايىسىدىنمۇ بىر خىل سوسۇن تۇس
چىقىپ تۇراتتى. شاخلىرىغا ئوخشاش، ئۇنىڭ كۆلەڭگىسىمۇ جىم
تۇرمايتتى، ئۇنىڭ يىلتىزى بىلەن شېخى بىر بىرى بىلەن
سويۇشۇپ ئويناۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى.

كەنجە مەلىكە ئادىمىزات دۇنياسىغا ئائىت ھەكايىلەرنى
ئاڭلىسا بەك خوشال بولاتتى. شۇڭا مومىسى ئۇنىڭغا كېمە بىلەن
شەھەر، ئادىمىزات بىلەن ھايۋانات توغرىسىدىكى ئۆزى بىلىدى-
غان ھەممە بىلىملەرنى ئېيتىپ بېرىشكە مەجبۇر بولاتتى. يەردىكى
گۈللەرنىڭ خوش پۇراق چاچمىدىغانلىغى ئۇنى خۇسۇسەن لەززەت-

لەندۇر، ئۇ پەقەتتە، دېڭىزدىكى گۈللەر بولسا ئۇنداق ئەمەس ئىدى، يەردىكى ئورماننىڭ يېشىل بولىدىغانلىقى ۋە كىشىلەر كۆرۈپ تۇرىدىغان، دەرەخ شاخلىرى ئارىسىدىن ئۈزۈپ ئۆتۈشۈپ تۇرىدىغان بېلىقلارنىڭ كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان ناخىشلىرىنى ئېيتىدىغانلىغىمۇ ئۇنى قىزىقتۇراتتى. مومىسىنىڭ "بېلىق" دېگىنى ئەمەلىيەتتە قۇشلار ئىدى، مۇشۇنداق سۆزلەپ بەرمىسە، مەلىكىلەر ئۇنىڭ ھىكايىسىنى چۈشىنەلمەيتتى، چۈنكى ئۇلار قۇش دېگەننى زادىلا كۆرۈپ باقمىغان ئىدى.

— ئون بەش ياشقا كىرگىنىڭلاردا دېڭىز يۈزىگە چىقىشىڭلارغا رۇخسەت قىلىمەن،— دېدى مومىسى ئۇلارغا،— ئۇ چاغدا ئاي نۇرىغا پۈركۈنۈپ تاش ئۈستىدە ئولتۇرۇپ، غايەت چوڭ كېمە- لەرنىڭ يېنىڭلاردىن ئۆتۈشىنى كۆرىسىلەر، ئورمان بىلەن شەھەرلەرنىمۇ كۆرۈۋالسىلەر.

ئارىدىن بىر يىل ئۆتۈپ، ئاچمىلىرىنىڭ بىرى ئون بەشكە كىردى، قالغانلىرىچۇ، ئۇلار بىر بىرىدىن بىر ياش كىچىك ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، كەنجە مەلىكە يەنە توپ- توغرا بەش يىل كۈتكەندىلا، ئاندىن دېڭىز تېڭىدىن بىز تۇرغان جاھاننى كۆرۈشكە چىقالايتتى. بىراق ھەر بىر مەلىكە ئۆزىدىن كېيىنكى مەلىكىگە بىرىنچى كۈنى كۆرگەن- بىلگەن ئەڭ كۆركەم نەرسە- لىرىنى ئېيتىپ بېرىشكە ۋەدە بېرىشتى، مومىسىنىڭ سۆزلەپ بەرگەنلىرى ئۇلارغا تېخى كەملىك قىلاتتى— ئۇلار نۇرغۇن نەرسىلەرنى بىلىشنى ھەۋەس قىلاتتى!

ئۇلارنىڭ ھىچقايسىسىنىڭ تەشئالىغى ئەڭ كىچىگىنىڭكىدەك كۈچلۈك ئەمەس ئىدى، جىمغۇر ھەم خىيالچان بۇ قىزغا ھەممىدىن ئۇزاق كۈتۈشكە توغرا كەلگەن ئىدى. ئۇ ئوچۇق تۇرغان دەرىزە تۈۋىدە تالاي-تالاي تۈنلەر تۇرۇپ، كوپ-كوك دېڭىز سۈيىدىن يۇقۇرغا، قۇيرۇغى بىلەن قاناتلىرىنى ئويناقتىپ يۈرگەن بېلىقلارغا تىكىلىپ قارىدى. ئۇ ئاي بىلەن يۇلتۇزلارنىمۇ كوردى—ئەلۋەتتە، ئۇلارنىڭ نۇرى سۇسراق ئىدى، ئەمما ئارىلىقتا سۇ بولغىنى ئۇچۇن، ئاي ۋە يۇلتۇز ئۇنىڭغا بىزگە كورۇنگەندىكىدىن جىق چوڭ كورۇنەتتى. ئاي بىلەن يۇلتۇزنىڭ ئاستىدىن قارا بۇلۇتقا ئوخشاش نەرسە ئۇزۇپ ئوتسە، ئۇنىڭ ياكى ئىكەنلىكىنى، ياكى نۇرغۇن يولۇچى چۈشكەن كېمە ئىكەنلىكىنى مەلىكە بىلىپ تۇراتتى. بىراق ئوزلىرىنىڭ ئاستىدا چىرايلىق بىر بېلىق قىزنىڭ ئاپپاق قولىرىنى كېمە ئاستىغا سوزۇپ تۇرغانلىغىنى بۇ يولۇچىلارنىڭ ھىچقايسىسى تەسەۋۋۇر قىلالمايتتى.

ئەمدى چوڭ مەلىكە ئون بەشكە كىرگەن ۋە ئۇنىڭ سۇ يۈزىگە چىقىدىغان ۋاقتى بولغان ئىدى.

ئۇ سۇ يۈزىدىن قايتىپ كەلگەن ئىدى، سوزلەپ بېرىشكە تېگىشلىك ئىشلار ھىساپسىز ئىدى؛ دېڭىز جىمجىتلىققا چومگەن چاغدا، ئاي يورۇغىدا قۇم ئۈستىدە دېڭىز بويىغا چاپلىشىپ يېتىپ، چوڭ شەھەردىكى سان-ساناقسىز يۇلتۇزلاردەك يورۇق چىراق-لارغا كوز تىكىش، جىمجىتلىقتا مۇزىكا، شاۋقۇن، ھارۋا ۋە

ئادەملەرنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاش، چېركاۋلارنىڭ گۈمبەزلىرى ۋە ئۇچلۇق مۇنارىلىرىنى تاماشا قىلىپ، جاراڭلىغان قوڭغۇراق ئاۋازىنى ئاڭلاشنىڭ ھەممىدىن ئىسىل ئىش ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ بەردى. ئەمما شۇ مەلىكە ئۇ يەرگە بارالمىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇ نەرسىلەرگە قاتتىق تەشنا ئىكەنلىكىنىمۇ دەپ بەردى.

بۇنى ئاڭلاپ ئەڭ كىچىك سىڭلىسىنىڭ ئاغزى ئېچىلىپلا قالغان ئىدى! ئۇ تۇنىدە ئوچۇق تۇرغان دەرىزىنىڭ تۈۋىدە تۇرغىنىدا، كوپ-كوپ دېڭىز سۈيىدىن يۇقۇرىغا كوز تاشلىغاندا ھىلىقى چوڭ شەھەرنى ۋە ئۇنىڭ ئىچىدىكى ۋاراڭ-چۈرۈڭ ئاۋازىنى ئېسىگە كەلتۈردى، ئۇ چېركاۋ قوڭغۇراقلىرىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك بولاتتى.

سۇ يۈزىگە چىقىپ خالىغان يەرگە بېرىشقا ئىككىنچى يىلى ئاچا-سىڭىللارنىڭ ئىككىنچىسى رۇخسەت ئالدى. ئۇ سۇ يۈزىگە پىلىتڭلاپ چىققاندا كۈن ئەمدىلا ئولتۇرغان بولغاچقا، مەنزىرە كۆركەم ئىدى، ئۇنىڭغا بۇ مەنزىرە كارامەت چىرايلىق بىلىندى. ئۇ: بۇ چاغدا پۈتۈن ئاسمان ئالتۇنغا ئوخشاپ كېتىپتۇ، دەيتتى، بۇلۇتلارنىڭ چىرايلىقلىقىنى تەسۋىرلەپ بېرىشكە بولسا ئۇنىڭ تىلى ئاجىزلىق قىلاتتى. بۇلۇتلار ئۇنىڭ توپىسىدىن بىردەم قىزغۇچ بولۇپ، بىردەم سوسۇن بولۇپ ئوتەتتى، بىراق، ئۇزۇن ۋە ئاپپاق شايىدەك كورۇنىگەن ئاققۇلار سۇ ئۈستىدە پەرۋاز قىلغىنىدا ئۇلاردىنمۇ تېز ئۇچاتتى. بۇ ئاققۇلار كۈنگە قاراپ ئوچۇپ بارماقتا ئىدى. مەلىكىمۇ كۈنگە قاراپ ئۇزدى؛ ئەمما

كۈن ئولتۇرۇپ كەتكەن ئىدى. كۈننىڭ كەچكى شەپىغى دېڭىز بىلەن بۇلۇتلار ئارىسىدا ئاستا-ئاستا كوزدىن غايىپ بولدى.

ئارىدىن يەنە بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئاچا-سىڭىللار-نىڭ ئۈچىنچىسى سۇ يۈزىگە چىقتى. ئۇ ئۇلار ئىچىدە ئەڭ يۈرەكلىك ئىدى، ئۇ ئۇزۇپ دېڭىزغا قۇيۇلىدىغان دەرياغا چىقىپ قالدى. ئۇ رەت-رەت ئۇزۇم تىكىلىگەن كوركەم يېشىل تاغلارنى كوردى. بۇك باراخسان ئورمان ئارىسىدا ئوردا بىلەن ئىككىنچىلىقلار خىرە-شىرە كورۇنۇپ تۇراتتى، قۇشلارنىڭ يېقىملىق سايراشلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى؛ كۈن بەك ئىسسىپ كەتكەچكە، ئۇ بەزىدە سۇغا چومۇپ، ئوتتەك قىزىغان يۈزىنى سەگەمتىشكە مەجبۇر بولاتتى. ئۇ بىر كىچىك دەريانىڭ دوقمۇ-شدا سۇدا ئۇزۇپ يۈرگەن ئادىمىزات بالىلىرىغا يولۇقتى. مەلە-كىنىڭ ئۇلار بىلەن ئوينىغىسى كېپكەتتى، بىراق بالىلار ئۇنى كورۇپ قورققىنىدىن قېچىشتى. ئارقىدىن كىچىككىنە بىر قارا مەخلۇق كەلدى—بۇ بىر كۇچۇك ئىدى. بىراق بۇ مەلىكە كۇچۇك دىگەننى زادىلا كورۇپ باققان ئەمەس ئىدى. كۇچۇك ئۇنىڭغا قاراپ قاتتىق قاۋاۋەردى، مەلىكە قورقۇپ دېڭىزغا كىرىپ كەتتى. ئەمما ئاشۇ ھەيۋەت ئورمان، يېشىل تاغ، سۇ ئۇزۇشنى بىلىدىغان ئوماق بالىلار—ئۇلارنىڭ بېلىقلارنىڭكىدەك قۇيرۇغى بولمىسىمۇ—ئۇنىڭدا ئۇنتۇلغۇسىز تەسىر قالدۇردى.

ئاچا-سىڭىللارنىڭ توتىنچىسى ئۈنچە يۈرەكلىك ئەمەس ئىدى، ئۇ جىمجىت دېڭىزدىن نېرى كېتەلمىدى. دېڭىز يۈزىدە

تۇرغاندىن ئىسىل ئىش يوق، چۈنكى دېڭىزدە تۇرۇپ ناھايىتى يىراقلارغا نەزەر سالغىلى بولىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئەڭ ئاسمان ئېسىپ قويغان غايەت چوڭ ئەينەك قوڭغۇراقتەك كورۇنىدۇ. دەپتتى ئۇ. ئۇ كېمىلەرنى كوردى، بىراق بۇ كېمىلەر ئۇنىڭدىن بەك يىراقتا بولغاچقا، بېلىقچى قۇشلاردەك كورۇنەتتى. ئۇ يۇنۇس بېلىقلىرىنىڭ ئويناقتىن بۇرۇنلا چىققان سۇدەك پۇرۇشلارنى كىتىنىڭ سۇنى بۇلاقتىن بۇرۇنلا چىققان سۇدەك پۇرۇشلارنى كوردى.

ئەمدى نوۋەت مەلىكىلەرنىڭ بەشىنچىسىگە كەلگەن ئىدى. ئۇ قىش كۈنلىرى تۇغۇلغان بولغاچقا، ھەدىلىرى دېڭىز يۈزىگە بىرىنچى قېتىم چىققاندا كورمىگەن نەرسىلەرنى كوردى. دېڭىز يېشىل رەڭگە كىرىپ، غايەت چوڭ مۇز تاغلار ھەر تەرەپكە يۆتكەلمەكتە ئىدى. مەلىكە: مۇز تاغلار مەرۋايىتىغا ئوخشايدى. كەن، بىراق ئادىمىزات سالغان چېركاۋلارنىڭ مۇنارىدىن كوپ چوڭ ئىكەن؛ ئۇلار خىلمۇ-خىل، ئاجايىپ-غارايسىپ شەكىلدە كورۇنۇپ، ئالماستەك پاقىراپ تۇرىدىكەن، دىدى. ئۇ ئەڭ چوڭ مۇز تاغدا ئولتۇرغان ئىدى، سۈمبۇل چېچىنى دېڭىز شامىلى يەلپۈدى، ھەممە كېمىلەر ئۇ ئولتۇرغان مۇز تاغنى ئايلىنىپ ئوتۇپ، ھاپىلا-شاپىلا يىراقلارغا كېتىشتى. بىراق قاش قارايدىغان چاغدا ئاسماننى بىردىنلا قارا بۇلۇت قاپلاپ كەتتى-دە، چاقماق چېقىلىپ، ھاۋا گۈلدۈرلەشكە باشلىدى، چوڭ قارا دولقۇنلار يوغان-يوغان مۇز پارچىلىرىنى كوتىرىپ چىقاتتى، مۇزلار

قېپ-قېزىل چاقماق نۇرىدا ۋال-ۋۇل قىلاتتى. ھەممە كېمىلەر يەلكەنلىرىنى چۈشۈرۈپ، ئالاقزادىلىك ۋە قورقۇش كەيپىياتى ئىچىدە قالدى؛ بىراق مەلىكە كوك چاقماقنىڭ ئەگرى-بۇگرى نۇرى چۈشۈپ تۇرغان دېڭىزغا كوز تىكىپ، لەيلەپ كېتىۋاتقان مۇز تاغ ئۈستىدە بىخارامان ئولتۇراتتى.

دېڭىز يۈزىگە بىرىنچى قېتىم چىققاندا بۇ ھەدە-سىڭىللارنىڭ قايسىسى بولسۇن بۇ يېڭىلىق ۋە گۈزەل نەرسىلەرنى قاتتىق ھەۋەس بىلەن تاماشا قىلدى. بىراق، ھازىر ئۇلار بويىغا يەت-كەن قىزلاردىن بولۇپ قالغان بولغاچقا، خالىغان يېرىگە بارا-لايىتى، بۇ نەرسىلەرگە ئانچە بەك قىزىقپمۇ كەتمەيتتى. ئۇلار ئويللىرىگە قايتىشقا تەشنا بولۇشتى. ئارىدىن بىر ئاي ئۆتكەندىن كېيىن ئۇلار: مەڭ قىلغان بىلەن دېڭىز ياخشى ئىكەن، ئويدىن راھەت يەر بولامدىغان! دېيىشتى.

گۈگۈم ۋاقتلىرىدا ھەدە-سىڭىل بەشەيلىن قول تۇتۇشۇپ دېڭىز يۈزىگە بىر رەت بولۇپ چىقىپ، چىرايلىق ناخشىلارنى ئېيتىشاتتى-ئۇلارنىڭ ئاۋازلىرى ئادىمىزات ئاۋازىدىنمۇ بەك يېقىملىق ئىدى. قارا بوراننىڭ شەپسىسى كېلىپ، كېمىلەرنىڭ بەزىلىرى خەۋپكە ئۇچراش ئېھتىمالى بولۇپ قالغان چاغدا، ئۇلار شۇ كېمىلەرنىڭ قېشىغا بېرىپ، ناھايىتى مۇڭلۇق ناخشىلارنى ئېيتىشاتتى، دېڭىزچىلارغا: دېڭىز تېگى بىر جەننەت، دېڭىزغا چوڭۇپ كېتىشتىن قورقماڭلار، دېيىشەتتى؛ بىراق دېڭىزچىلار ئۇلارنىڭ ناخشىسىنى چۈشىنەلمەي، بۇنى قارا بوراننىڭ ئاۋازى

ئوخشايدۇ دەپ قالاتتى. دېڭىزچىلار دېڭىز تېڭىدە چىرايلىق
بىر نىمە كورمىز دەپ ئويلىمايتتى، چۈنكى كېمە سۇغا چوڭۇپ
كەتسە، كېمىدىكىلەر مۇ سۇغا غەرق بولۇپ، دېڭىز پادىشاھىنىڭ
ئوردىسىغا ئولۇك ھالىتىدىلا بارايتتى.

بىر كۈنى كەچتە ھەدە-سېڭىلار يەنە قول تۇتۇشۇپ دېڭىز
يۈزىگە لەيلەپ چىققىنىدا، ئەڭ كىچىك سېڭىلىسى ئۇلارنىڭ
ئارقىسىدا قاراپ تۇرۇپ قالدى. ئۇ يىغلىۋېتىدىغانىدەك كورۇ-
نەتتى، بىراق بېلىق ئادەمنىڭ كوزىدىن ياش چىقمايتتى، شۇڭا
ئۇنىڭ كوڭلى تېخىمۇ يېرىم بولدى.

— ۋاھ، مەنمۇ ئون بەش ياشقا كىرسەمچۇ! — دەيتتى ئۇ —
يۇقۇرىدىكى جاھاننى، ئۇنىڭدا تۇرغان ئادەملەرنى جېنىمدەك
ياخشى كورگەن بولاتتىم.

ئاخىرى ئۇ راستلا ئون بەش ياشقا توشتى.
— ئەمدى بىزدىن ئايرىلساڭ بولىدىغانلىغىنى ئۈزەڭمۇ بىل-
سەن، — دىدى مومىسى ئۇنىڭغا، — كەل قىزىم، سېنىمۇ ھەدد-
لىرىڭگە ئوخشاش قىلىپ ياساپ قوياي.

شۇنداق قىلىپ، مومىسى ئۇنىڭ بېشىغا پىياز گۈلدىن ياسالغان
چەمبىرەك تاقىدى، ھەر بىر گۈلنىڭ بەرگىدە يېرىم تال مەرۋا-
يىت بار ئىدى. مومىسى قىزنىڭ ئىسىلدا ئىكەنلىگىنى كورسە-
تىش ئۈچۈن، سەككىز مۈلى قۇلۇلىسىنى قۇيرۇغىغا مەھكەم چېتىپ
قويدى.

— بۇ نەرسە ماڭا جاپا بولىدىغان بولدى! — دىدى بېلىق

قىز.

—ئەلۋەتتە، چىرايلىق بولۇش ئۈچۈن ئازراق جاپا چەك-
مەي بولمايدۇ، جېنىم قىزىم. — دېدى مومسى.
ئۇنىڭ بۇ بىزەكلەردىن قۇتۇلغىسى، ئېغىر گۈل چەمبىرد-
گىنى چورۇۋەتكىسى كېپكەتتى! باغدسكى قىزىل گۈللەردىن
قىسۋالسا خويمۇ يارىشاتتى، بىراق ئۇ شۇنداق قىلىشقا پىتىنال-
مىدى. ئۇ: “خوش!” دېدى. دە، يەڭگىل ھەم سۈزۈك كوۋۇك-
تەك لەيلەپ سۇ ئۈستىگە چىقتى.

ئۇ دېڭىزدىن بېشىنى چىقارغان چاغدا كۈن ئولتۇرغان
ئىدى، ئەمما بۇلۇتلار ئەتىر گۈلدەك جىلۋىلىنىپ، ئالتۇندەك
پاقىراپ تۇراتتى؛ شۇنىڭ بىلەن تەڭ، قىزغۇچ ئاسماندا زوھرە
يۇلتۇز چىرايلىق چاقىناپ تۇراتتى. ھاۋا ئىللىق ھەم ساپ،
دېڭىز ئادەتتىن تاشقىرى تېچ ئىدى. دېڭىزدا ئۈچ مومىلىق
بىر چوڭ كېمە تۇراتتى. قىلچىلىك شامال بولمىغاچقا، يەلكەن-
دىن بىرسىغىنە چىقىرىلغان ئىدى. دېڭىزچىلار موما ياغىچى
ئاغامچىسىنىڭ يېنىدا، يەلكەن ياغىچىدا ئولتۇرۇشاتتى.

ھاۋادا مۇزىكا بىلەن ناخشا ئاۋازى ئاڭلىنىشقا باشلىدى. ھاۋا
بارغانسېرى قاراڭغۇلىشىپ، ياڭرىمۇ-ياڭىزا پانۇسلار تەڭلا
يورۇدى. ئۇلار دۇنيادىكى ئەللەرنىڭ ئاسماندا يەلپۈنۈپ تۇر-
غان بايراقلىرىغا ئوخشايتتى. بېلىق قىز كېمە ھوجىرىسىنىڭ
دەرىزىسى قېشىغا ئۇزۇپ باردى. دېڭىز دولقۇنى ئۇنى ئۇرۇپ
يۇقۇرى كوتەرگەندە، ئۇ پاقىراپ تۇرغان دەرىزە ئەينىگىدىن

ھۇجرا ئىچىدە تۇرغان، پوزۇر كىيىنگەن يىگىتلەرنى كوردى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە ھەممىدىن كېلىشكىنى ئاھۇ كوزلۇك شاھزادە ئىدى، ئۇنىڭ يېشى ئون ئالتىدىن ئاشمىسا كېرەك. بۈگۈن ئۇنىڭ تۇغۇلغان كۈنى ئىدى، دەل شۇ سەۋەپتىن، بۈگۈن كېمە ئىچى تازا قىزىپ كەتكەن ئىدى.

دېڭىزچىلار كېمە ئۈستىدە ئۇسۇلغا چۈشۈشتى. شاھزادە كېمە ئۈستىگە چىققاندا يۈزدىن ئوشۇق راكتا ئاسمانغا ئېتىلىپ، ئەتراپنى كۈندۈزدەك يوپ-يورۇق قىلىۋەتتى. بۇنى كورۇپ قاتتىق قورققان بېلىق قىز دەرھال سۇغا چۈكۈۋالدى. ئەمما بىردەمدىن كېيىن بېشىنى سۇدىن چىقىرىۋېدى، ئاسماندا يالتى-راپ تۇرغان ھەممە يۇلتۇزلار ئۆزىنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپ كېلى-ۋاتقاندا ك بىلىندى. ئۇ مۇنداق يالقۇننى ھىچقاچان كورۇپ باقمىغان ئىدى. ئەتراپتا غايەت چوڭ قۇياشلار ۋىتر-ۋىتر ئاۋاز چىقىرىپ، كوزنى قاماشتۇرىدىغان ئوت بېلىقلار كوك ئاسمانغا ئۇچاتتى. بۇ كورۇنۇشلەرنىڭ شولىسى سۇپ-سۈزۈك، تېچ دېڭىز يۈزىگە چۈشەتتى. بۇ كېمىنىڭ ھەممە يېرى يورۇقتا شۇنداق ئېنىق كورۇنەتتىكى، ھەر بىر تال ئىنچىكە يىپىلىرىمۇ ئوپ-ئوچۇق كورۇنەتتى، كېمىدىكى كىشىلەر تېخىمۇ ئېنىق كورۇنەتتى. ياش شاھزادە ھەقىقەتەن بەك چىرايلىق ئىدى! بۇ نۇرلۇق كېچىدە مۇزىكا ئاۋازى بارا-بارا ئاڭلانماي قالغاندا، شاھزادە دېڭىزچىلار بىلەن قول ئېلىشتى، قاقاقلاپ كۈلدى، كۈلۈمسىرىدى.....

تۇن يېرىمدىن ئاشقان ئىدى، بىراق بېلىق قىز ھېلىقى كېمىدىن ۋە چىرايلىق شاھزادىدىن زادىلا كوزىنى ئالمايتتى. رەڭدار پانۇسلار ئوچۇپ، ئاسمانغا راكىتىلارمۇ ئېتىلىدى، توپ ئاۋازىمۇ جىمىقتى. شۇ چاغدا دېڭىزنىڭ چوڭقۇر يېرىدىن غۇڭۇلدىغان ئاۋاز كەلدى. سۇدا بىر دەم كوتىرىلىپ، بىر دەم پەسىيىپ كېلىۋاتقان بېلىق قىز كېمە ھوجرىسىدىكى نەرسىلەر- نىڭ ھەممىسىنى كورۇپ تۇراتتى. بىراق كېمە تېزەپ، كېمە- نىڭ ھەممە يەلكەنلىرى چىقىرىلدى. دولقۇن كوتىرىلدى، قارا بۇلۇتلار تۇرۇلۇپ، يىراقتا چاقماق چېقىلدى. ئوھۇ، قورقۇنچىلۇق قارا بوران چىقىش ئالدىدا تۇراتتى! شۇڭا دېڭىزچىلار يەلكەن- لەرنى چۇشۇرۇشتى. چوڭ كېمە بوران گۇكىرەۋاتقان دېڭىزدا چايقىلىپ تېز ماڭاتتى. كوتىرىلگەن تاغدەك- تاغدەك دولقۇنلار كېمىنىڭ موما ياغىچىنى ئۇزۇۋەتكۈدەك زەرپ بىلەن ئۇرۇلاتتى. بىراق كېمە پەرۋاز قىلغان ئاققۇدەك، بىر دەم دولقۇن قۇچمىغا چوڭۇپ، بىر دەم يەنە ئوركەشلىگەن دولقۇندا تۇمشۇغىنى كوتە- رىپ ئۇزۇپ بېرىۋېرەتتى.

بېلىق قىز بۇنى بەك قىزىقارلىق ساياھەت دەپ قارىدى، بىراق دېڭىزچىلارنىڭ ئويى ئۇنداق ئەمەس ئىدى. كېمىدىن قارس قىلغان ئاۋاز چىقتى، دولقۇن كېمىنىڭ قېلىن تاختىسىنى ئېگىۋەتكەن ئىدى. كېمىنىڭ موما ياغىچى قومۇشلاردەك قاپ ئوتتۇرىدىن ئۇشتۇلغان ئىدى. كېيىن كېمە قىڭغىيىپ قالدى- دە، كېمىگە سۇ كىرىشكە باشلىدى. بېلىق قىز بۇلارنىڭ خەۋپكە

تۇچرىغانلىغىنى شۇندىلا بىلدى. سۇدا لەيلىلەپ يۇرگەن كېمە گەۋدىسىدىن، كېمە پارچىلىرىدىن ئۇنىڭمۇ پەخەس بولۇشىغا توغرا كېلەتتى.

ھاۋا بىر دەمدىلا قاپ-قاراڭغۇ بولۇپ كېتىپ، بېلىق قىزنىڭ كوزىگە ھىچنەمە كورۇنمەي قالدى. بىراق چاقماق چېقىلغان چاغدا ئاسمان يەنە يوپ-يورۇق بولۇپ كەتتى-دە، ئۇ كېمە-دىكىلەرنىڭ ھەممىسىنى كوردى. ئەمدىلىكتە كېمىدىكى ھەممە ئادەم جاننى قۇتقۇزۇشنىڭ غېمىدا ئىدى. بېلىق قىز شاھزادىگە ئالاھىدە دىققەت قىلدى، كېمە يېرىلىپ، دېڭىز تېگىگە چوڭۇشكە باشلىغان چاغدىلا شاھزادىنى كورگەن بېلىق قىز ناھايىتى خوشال بولدى، چۈنكى شاھزادە ھازىر ئۇ بار تەرەپكە كېلىۋاتقان ئىدى. دەل مۇشۇ چاغدا ئادىمىزاتنىڭ سۇدا ياش-يالمايدىغانلىغى، ئولۇككە ئايلىنىمىغىچە ئوز دادىسىنىڭ ئور-دىسىغا كىرەلمەيدىغانلىغى ئۇنىڭ ئېسىگە چۈشۈپ قالدى.

بولمايدۇ، ئۇنى ئولۇم قۇچىغىغا تاشلاپ بېرىشكە ھەرگىز بولمايدۇ! دىگەن قارارغا كەلگەن قىز سۇدا لەيلىلەپ يۇرگەن كېمە گەۋدىسى بىلەن تاختايىلار ئارىسىدىن ئۇزۇپ ئوتتى، ئۇ بۇ نەرسىلەرنىڭ ئوزىنى يانچىپ ئولتۇرۇۋېتىشىنى خىياللىغىمۇ كەلتۈرمىگەن ئىدى. ئۇ سۇغا چوڭقۇر چوڭۇپ، ئارقىدىن يەنە دولقۇنلار ئارىسىدىن كوتىرىلىپ چىقتى-دە، ئاخىر شاھزادىنىڭ قېشىغا يېتىپ كەلدى. بۇ دولقۇنلۇق دېڭىزدىن قايتا ئۇزۇپ چىقىشقا شاھزادىنىڭ ھالى قالمايلا قالغان ئىدى، قولى بىلەن

پۇتتىن ئۆزى دەرمانى كېتىپ، چىرايلىق كۆزلىرى يۇمۇلغان ئىدى. بېلىق قىز كېلىپ قالغان بولسا، ئۇ سۇدا ئولۇپ كەتكەن بولاتتى. ئۇ شاھزادىنىڭ بېشىنى سۇدىن چىقىرىپ، دولقۇننىڭ ھەيدىشى بىلەن ئۇنى ئېلىپ ئاللىقاچانغا كېتىپ قالدى.

تاڭ ئاتقان چاغدا قارا بوران توختىغان ئىدى. ھىلىقى كېمەدىن ئەسەرمۇ قالغان ئىدى. قىپ-قىزىل قۇياش كۆتىرىلىپ، يورۇق نۇرىنى سۇغا چاچاتتى. كۈن نۇرى شاھزادىنىڭ يۈزىگە چېچىلىپ، ئۇنىڭغا جان بەرگەندەك بولدى. بىراق شاھزادىنىڭ كۆزى يەنىلا يۇمۇقلۇق ئىدى. بېلىق قىز ئۇنىڭ كېلىشكەن پىشانىسىگە سويۇپ، چىلىق-چىلىق سۇ بولۇپ كەتكەن چېچىنى ئارقىسىغا تاراپ قويدى. ئۇنىڭغا شاھزادىنىڭ چىرايى-شەكلى ئۆزىنىڭ دېڭىز تېگىدىكى كىچىك بېغىدىكى مەرمەر تاش ھەيكلەگە قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشاش بولۇپ كورۇندى. ھۇشقا كېلەر، مېنى دەپ بېلىق قىز شاھزادىنى يەنە بىر سويىدى.

ئەمدى بېلىق قىزغا كەڭ قۇرۇقلۇق، كۆك تاغلار كورۇندى. دى-چوققىلاردا جىلۋىلىنىپ تۇرغان ئاپپاق قار ئۇيغۇدا ياتقان ئاققۇدەك كورۇنەتتى. دېڭىز بويى ئۇزۇنسىغا كەتكەن گۈزەل يېشىل ئورمان بولۇپ، ئورماننىڭ ئالدى تەرىپىدە چېركاۋ ياكى موناستىر-زادى نىمە دەپ ئاتىلىدىغانلىغىنى ئۇ بىلمەيتتى، ئەيتاۋۇر ئىمارەت كورۇندى. ئىمارەت باغلىرىدا لىمۇن ۋە جۈزى دەرمەخلىرى بار ئىدى. دەرۋازا ئالدىغا ناھايىتى ئىگىز پالما دەرىخى تىكىلگەن ئىدى، دېڭىز بۇ يەردە كىچىك قولتۇق

ئۇ شاھزادىنىڭ بېشىنى سۇدىن چىقاردى.

ھاسىل قىلغان ئىدى؛ سۇ ئادەتتىن تاشقىرى تېچ ئىدى، بىراق قېلىن ئۇششاق قۇم تىنغان تاش قىيانىڭ يېنىغا يەتكىچە بولغان ئارىلىق بەك چوڭقۇر ئىدى. بېلىق قىز كېلىشكەن شاھزادىنى ئېلىپ شۇ تەرەپكە قاراپ ئۇزۇپ كەتتى. ئۇنى قۇم ئۈستىگە ياتقۇزۇپ قويدى، بېشىغا ئاپتاپ چۈشسۇن ئۈچۈن، خۇسۇسەن بېشىنى ئاۋايلاپ ئىگىزلىتىپ قويدى.

ھەيۋەتلىك ئاق ئىمارەتتىن قوڭغۇراق ئاۋازى ئاڭلانغان ئىدى، بىرمۇنچە قىز-چوكانلار باغنى ئارىلاپ بۇ تەرەپكە چىقىپ كەلدى. بېلىق قىز دېڭىزنىڭ نېرىسىغا ئۇزۇپ كەتتى ۋە سۇ يۈزىگە چوقچىيىپ چىقىپ قالغان يوغان تاشلارنىڭ ئارقىسىغا ئوتتۇۋالدى. يۈزۈمنى بىرسى كورۇپ قالمىسۇن دەپ، چېچى ۋە مەيدىسىنى دېڭىز سۈيى كوپۈكلىرى بىلەن يېپىۋالدى. ئۇ تاشنىڭ ئارقىسىدا بىچارە شاھزادىنىڭ قېشىغا كىم كېلىدىكىن دەپ قاراپ تۇراتتى.

بىردەمدىن كېيىن، شاھزادىنىڭ قېشىغا بىر قىز كەلدى. ئۇ قاتتىق ھەيران بولدى، بىراق ئارىدىن كوپ ئۆتمەيلا ئېسىگە كېلىپ، باشقىلارنى چاقىرىپ كەلدى. بېلىق قىز شاھزادىنىڭ ئاستا-ئاستا ھۇشقا كەلگەنلىكىنى، ئەتراپىدىكىلەرگە قاراپ كۈلۈمسىرىگەنلىكىنى كورۇپ تۇردى. بىراق شاھزادە بېلىق قىزغا كۈلۈمسىرىمىگەن ئىدى: ئۆزىنى مۇشۇ بېلىق قىزنىڭ قۇتقۇزۇپ قالغانلىغىنى ئۇقمايدۇ-دە، ئەلۋەتتە! بېلىق قىزنىڭ كوڭلى ئىنتايىن يېرىم بولدى. شۇڭا شاھزادە ئىگىز ئويىگە ئېلىپ

كېتىلگەن چاغدا، بېلىق قىز ئاھ ئۇرۇپ، دەرتىگە چىدىنالمىي
دېگىزغا شۇڭغۇپ كىرىپ كەتتى-دە، دادىسىنىڭ ئوردىسىغا
قايتتى.

ئەسلىدىلا جىمغۇر ۋە ئويچان بېلىق قىز شۇنىڭدىن كېيىن
تېخىمۇ شۇنداق بولۇپ كەتتى. ھەدىلىرى ئۇنىڭدىن، دېگىز
يۈزىگە بىرىنچى قېتىم چىققىنىڭدا زادى نىمىلەرنى كوردۇڭ،
دەپ سوراقتى؛ ئەمما ئۇ ھىچنەمە دەپ بەرمىدى.

ئۇ نۇرغۇن قېتىم ئاخشاملىرى ۋە ئەتىگەنلىرى سۇ ئۈستىگە
چىقىپ، بۇرۇن ئۆزى شاھزادىنى ياتقۇزغان يەرگە ئۇزۇپ
باردى. باغدىكى مېۋىلەرنىڭ مەي باغلاپ پىشقانلىغىنى،
ئۇزۇۋېلىنغانلىغىنى؛ تاغ چوققىلىرىدىكى قارلارنىڭ ئېرىگەندە-
لىگىنى كوردى؛ بىراق شاھزادىنى كۆرەلمىدى. شۇڭا ھەر
قېتىم قايتقاندا تېخىمۇ ھەسرەت چەكتى. ئۇ ئۆزىنىڭ كىچىككىنە
بېغىدا ئولتۇرۇپ، شاھزادىگە ئوخشاپ كېتىدىغان ھىلىقى
چىرايلىق مەرمەر ھەيكەلنى قۇچاقلاپ ئولتۇرۇش بىلەن ئۆزىنى
بەزلەيتتى. بىراق ئۇ گۈللىرىدىن خەۋەر ئالمايدىغان بولۇپ
قالدى. بۇ گۈللەر دالا گۈللىرىدەك ھەممىلا يەردە ئۈسكەن
بولۇپ، شاخلىرى بىلەن يوپۇرماقلىرى دەرەخ شاخلىرىغا چىرمە-
شىپ كەتكەن ئىدى، بۇ ھال باغنى ناھايىتى قاراڭغۇلاشتۇر-
رۇۋەتكەن ئىدى.

ئاخىرى ئۇنىڭ تاقىتى تاق بولدى. كوڭلىدىكى سىرىنى
ھەدىلىرىنىڭ بىرىگە ئېيتىۋىدى، قالغان ھەدىلىرىمۇ دەرھال

خەۋەردار بولۇشتى. ئۇلار بۇ مەخپىيەتلىكنى ئۆزلىرىنىڭ بىرنەچچە سىرداشلىرىغىلا ئېيتتى؛ بۇلاردىن ۋە باشقا بىر-ئىككى بېلىق ئادەمدىن باشقا ھېچكىم بۇ ئىشنى بىلمەيتتى. ئۇلارنىڭ بىرى ھىلقى شاھزادىنىڭ كىم ئىكەنلىگىنى بىلەتتى. كېمىدە بولغان تويىنى ئۇمۇ كورگەن ئىدى. شاھزادىنىڭ نەدىن كەلگەنلىگىنى، ئۇنىڭ پادىشاھنىڭ نەدە ئىكەنلىگىنى ئۇ بىلەتتى.

— كەلگىن، سىڭلىچاق! — دىدى باشقا مەلىكىلەر. ئۇلار قوللىرىنى بىر بىرىنىڭ مۇرىسىگە قويۇپ قاتار بولۇپ دېڭىز يۈزىگە چىقتى ۋە ئۆزلىرى شاھزادىنىڭ ئوردىسى دەپ ھىساپلىغان يەرگىچە ئۇزۇپ باردى.

بۇ ئوردا پاقىراق ساغۇچ مەرمەر تاشتىن سېلىنغان بولۇپ، ئىچىدە نۇرغۇن ياپىلاق مەرمەر تاش پەلەمپەيلەر بار ئىدى. پەلەمپەينىڭ بىرى دېڭىزغا بىۋاستە تۇتمىشاتتى. ھەشەمەتلىك، ئالتۇندەك ساپ-سېرىق يۇمىلاق مۇنار ئوردىنىڭ توپىسىدىن ئاسمانغا بوي تارتقان، پۈتۈن ئىمارەتنىڭ يۇمىلاق تۇۋرۇكلىرى ئارىسىغا مەرمەر ھەيكەللەر تۇرغۇزۇلغان ئىدى. بۇ ھەيكەللەر تىرىك ئادەمدەكلا كورۇنەتتى. ئىگىز ھەم يورۇق دەرىزە ئەينەكلىرىدىن بەزى سەلتەنەتلىك چوڭ زاللارغا ئېسىلغان قىممەت باھالىق يىپەك پەردىلەر بىلەن كىمخاپىلار، تاملارغا چۈشۈرۈلگەن چوڭ رەسىملەر كورۇنەتتى. مۇشۇ نەرسىلەرنى كورۇشنىڭ ئۆزىمۇ ناھايىتى كوڭۇللۇك ئىش ئىدى. ئەڭ چوڭ

زالنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا سۇ پۇركىلىپ چىقىۋاتقان پونتان بار ئىدى. چاچرىغان سۇ زالنىڭ ئەينەك تورۇسلىرىغا تېپىلگەن ئىدى. ئەينەكتىن ئۆتكەن كۈن نۇرى سۇغا، كۆلچەكتىكى ئوسۇملۇك-لەرگە چۈشۈپ تۇراتتى.

شاھزادىنىڭ نەدە تۇرغانلىغىنى ئەمدى بىلىگەن بېلىق قىز نەچچە ئاخشامنى شۇ يەردە ئۆتكۈزدى. ئۇ يىراق قۇرۇقلۇققا قاراپ ئۆزەتتى، ھەدىلىرىنىڭ ھىچقايسىسى بارالمىغان يەرگە بېرىشقا جۈرئەت قىلاتتى. راست، ئۇ ھەتتا تار ئېقىمغا چۈشۈپ، ھەيۋەتلىك مەرمەر تاشلىق ئايۋاننىڭ ئاستىغىچە باردى—سۇغا مەرمەر تاشلىق ئايۋاننىڭ ئۇزۇن كۆلەڭگىسى چۈشۈپ تۇراتتى. ئۇ مۇشۇ يەردە ئولتۇرۇپ ياش شاھزادىگە كۆز تىكتى، شاھزادە بولسا ئاي يورۇغدا يالغۇز ئۆزەملا ئولتۇرمىەن دەپ ئويلايتتى. بېلىق قىز تالاي ئاخشام شاھزادىنىڭ نەغمە-مۇزىكا سادالىرى ئىچىدە نۇرغۇن بايراقلار ئېسىلغان ھەشەمەتلىك كېمىگە چىققانلىغىنى كوردى. ئۇ يېشىل پىلىك ئوت ئارىسىدا يۇقۇرنى ماراتتى. بېلىق قىزنىڭ ئاپپاق ئۇزۇن چۈمبىلىنى شامال يەلپىگەن چاغدا بىرەرسى كورۇپ قالسا، ئۇنى قانىستىنى يايغان ئاققۇ دەپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى.

تالاي تۈنلىرى بېلىقچىلار قوللىرىغا مەشئەل ئېلىپ دېڭىزغا بېلىق تۇتۇشقا چىققاندا، بېلىق قىز ئۇلارنىڭ شاھزادىنى تەرىپلەپ ئېيتقان سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بەك خوشال بولدى، دولقۇن ئۇرۇپ جېنى ئاران-ئاران قالغاندا، ئۇنى مەن قۇتقۇزۇپ

قالغان ئىدىمغۇ دەپ ئويلىدى ۋە ئۇنىڭ بېشىنى ئوز قۇچىغىغا قانداق ئالغانلىغىنى، قانداق قىلىپ ئۇنى كويۇنگەن ھالدا سويگەنلىگىنى ئېسىگە ئالدى. بىراق شاھزادە بۇ ئىشتىن پۈتۈنلەي بىخەۋەر بولۇپ، ئوڭى تۈگۈل چۈشىدىمۇ بېلىق قىزنى ياد ئەتمەيتتى.

شۇنداق قىلىپ، بېلىق قىز بارا-بارا ئادىمىزاتقا مېھرى بىلەن قاراشقا، شۇلارنىڭ ئارىسىدا ياشاشنى ئارزۇ قىلىشقا باشلىدى. ئۇنىڭغا ئادىمىزات ياشايدىغان جاھان ئوزلىرىنىڭ ماكانىدىن كۆپ كەڭ بىلىندى. راست، ئادىمىزات دېڭىزدا كېمە بىلەن ماڭالايدۇ، ئاسمان پەلەك تاغلارغا چىقالايدۇ، ئۇلارنىڭ يەرلىرى ئورمان بىلەن ئېتىزلىقلارغا تۇتىشىپ، ئۇزاقلارغا يېيىلىپ كەتكەن، قارىسا كوزمۇ يەتمەيدۇ. بېلىق قىزنىڭ بىلمەكچى بولغانلىرى بەك كۆپ ئىدى، بىراق ھەددىلىرى ھىچقانداق سوئالغا جاۋاب قايتۇرالمىتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇ قېرى مومىسىدىن سوراشقا مەجبۇر بولاتتى. مومىسى "يۇقۇرى قاتلامدىكى دۇنيا" - دېڭىز ئۈستىدىكى ئىقلىمغا ئاشۇنداق دەپ ئات قويۇۋالغان ئىدى - ھەققىدە راستلا خېلى چىق نەرسىلەرنى بىلەتتى.

— ئادىمىزات سۇدا غەرق بولمىسا، مەڭگۈ ياشاۋېرەرمۇ؟ — دەپ سورىدى بېلىق قىز، — ئۇلارمۇ دېڭىزدىكى بىزلەرگە ئوخشاش ئولۇپ كېتەمدۇ؟

— توغرا ئېيتتىڭ بالام، — دەيتتى مومىسى، — ئۇلارمۇ

ئولدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلارنىڭ ئومىرى بىزنىڭكىدىنمۇ قىسقا بولىدۇ. بىزغۇ ئۈچ يۈز يىل ياشايمىز، بىراق جېنىمىز چىققاندىن كېيىن سۇ يۈزىدىكى كوپۇككە ئايلىنىپ كېتىمىز. ئەزىزلىرىمىزگە ھەتتا قەۋرىمۇ قالدۇرمايمىز. بىزدە ئۆلمەس روھ بولمايدۇ. ئۆلگەندىن كېيىن بىزگە قايتا جان كىرمەيدۇ. بىز ئورۇلغاندىن كېيىن قايتا كۆكەرمەيدىغان دېڭىز چوپلىرىگە ئوخشايمىز! ئەكسچە، ئادىمىزاتنىڭ روھى ئۆلمەس بولىدۇ، ئۇ مەڭگۈ ياشايدۇ، تېنى توزاڭغا ئايلىنىپ كەتسىمۇ، روھى ياشاۋېرىدۇ. بۇ روھ سۇپ-سۈزۈك ئاسمانغا چىقىپ، چاقناپ تۇرغان يۇلتۇزلار-غىچە بارىدۇ! بىز سۇ يۈزىگە چىقىپ ئىنسانلار دۇنياسىنى كۆرگەنگە ئوخشاش، ئادىمىزات بىز مەڭگۈ كۆرەلمەيدىغان سىرلىق، ھەشەمەتلىك جايغا چىقىپ كېتىدۇ.

— نىمە ئۈچۈن بىزدە ئۆلمەس روھ بولمايدۇ؟ — دەپ سورىدى بېلىق قىز ئەلەم بىلەن، — ئادەمگە ئايلىنىپ ئاسمان-دىكى ئالەمگە چىقسام، ئۇ يەردە بىر كۈن ئومۇر كۆرسەممۇ، بۇ بىر كۈنلۈك ئومۇرۇم بۇ يەردىكى نەچچە يۈز يىللىق ئومۇردىن ئەلا بولغان بولاتتى.

— ھەرگىز ئۇنداق ئويىدا بولمىغىن بالام، — دىدى مومى-سى، — بىز بۇ يەردە ئۈستىمىزدىكى ئادىمىزاتتىن كۆپ بەختلىك ھەم گۈزەل تۇرمۇش كەچۈرىمىز! — ئۇنداقتا، ئولۇشۇم، كوپۇككە ئايلىنىپ سۇ يۈزىدە لەيلەپ يۈرۈشۈم كېرەك ئىكەن-دە! ئۇ چاغدا دولقۇنلار مۇزىكىسىنى

ئاڭلىيالمىدىغان، چىرايلىق گۈللەرنى ۋە قىزىل قۇياشنى كۆرەل-
مەيدىغان بولمەن! ئۆلمەس روھنى قولغا كەلتۈرۈشنىڭ ئامالىنى
قىلالماسمەنمۇ؟

— بۇنىڭغا ئامال يوق! — دېدى مومىسى، — بىرەر ئىنسان
سېنى ياخشى كۆرۈپ قېلىپ، سېنى ئاتا-ئانىسىدىنمۇ يېقىن
كۆرگەن چاغدا؛ شۇ ئىنسان ئوزنىڭ پۈتۈن ئوي-پىكرى ۋە
مېھرى-مۇھەببىتىنى ساڭا بېغىشلىغان چاغدا؛ ئۇ ئوڭ قولىنى
پوپنىڭ ئالدىدا سېنىڭ قولۇڭغا قويۇپ، ھازىرمۇ، كەلگۈسىدىمۇ
ساڭا مەڭگۈ سادىق بولۇشقا ۋەدە بەرگەن چاغدا، ئەنە شۇ
چاغدىلا ئۇنىڭ روھى ساڭا ئوتىدۇ، شۇ چاغدىلا ئادىمىزات
بەھرىمەن بولىدىغان شاتلىقتىن بەھرىمەن بولالايسىن. ئۇ ساڭا
روھ بېرىدۇ، ئۆز روھىنىمۇ ساقلاپ قېلىۋېرىدۇ. بىراق، بۇنداق
ئىش ھېچقاچان بولمايدۇ! بىزنىڭ دېڭىز تېگىدە چىرايلىق
ھىساپلانغان نەرسىلەرنى — سېنىڭ بېلىق قۇيرۇغىڭنى — قۇرۇق-
لۇقتىكىلەر بەك سەت دەپ قارايدۇ: نىمىنىڭ گۈزەل، نىمىنىڭ
سەت ئىكەنلىگىنى ئۇلار چۈشەنمەيدۇ. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە،
گۈزەل بولۇش ئۈچۈن يوغان ئىككى تۇۋرۇك بولۇشى كېرەك —
ئۇلار بۇنى پۈت دەپ ئاتايدۇ!

خۇرسىنغان بېلىق قىز ھەسرەت چەككەن ھالدا ئوزىنىڭ
قۇيرۇغىغا بىر قاراپ قويدى.

— خوشال-خورام يۈرەيلۇق! — دېدى مومىسى، — ئۈچ يۈز
يىللىق ھاياتىمىزدا ئۇسۇل ئويىناپ، تاماشا قىلىپ ئوتەيلىق.

بۇنىڭ ئۆزىمۇ خېلى ئۇزاق مەزگىلغۇ، ئولگەندىن كېيىن بىزمۇ قەۋرىمىزدە كوئۇللۇك ياتىمىز، ئاخىر. ① بۇگۈن كەچتە ئوردىدا ئولتۇرۇش قىلىپ، ئۇسۇل ئوينايلىق!

قۇرۇقلۇقتىكى كىشىلەر ھىچقاچان كورەلمەيدىغان ھەيۋەتلىك سورۇن ھازىرلانغان ئىدى. كەڭ-ئازادە ئۇسۇل زالىنىڭ تاملىرى بىلەن تورۇسى قېلىن ھەم سۇزۇك ئەينەك ئىدى. ئەتراپقا يۈزلىگەن-مىڭلىغان ماشرەڭ ۋە شاپتۇل چېچىكى رەڭ-لىك چوڭ قۇلۇلە قېپى قاتار-قاتار تىزىلىپ، قۇلۇلە قېپىدىن كوتىرىلگەن كوك يالقۇن پۇتكۇل زالىنى، تاملارنى، ھەتتا تاشقىرىدىكى دېڭىزنىمۇ يوپ-يورۇق قىلىۋەتكەن ئىدى. بەزىلىرىنىڭ قاسىرىغىدىن سوسۇن نۇر چاقىغان، بەزىلىرى كۇمۇشتەك، بەزىلىرى ئالتۇندەك پاقىرىغان سانسىز چوڭ-كىچىك بېلىقلار مۇشۇ كىرىستال ئوردىغا قاراپ ئۇزۇپ كەلمەكتە ئىدى. ئۇسۇل زالىنىڭ ئوتتۇرىسىنى ئىتتىك ئېقىن قاپ ئوتتۇرىدىن يېرىپ ئوتتەتتى، دېڭىزدىكى ئەر-ئاياللار يېقىملىق ناخ-شىلارنى ئېيتىپ، شۇ ئىتتىك ئېقىندا ئۇسۇلغا چۇشۇپ كەتتى.

① ئەسلىسى: siden kan man desforndpieligere hvile sig

ud i sin Grav. كوپۇكسكە ئايلىنىدۇ دىيىلىگەن ئىدى، بۇ يەردە بولسا ئادەم بېلىق ئولگەندىن كېيىن قەۋرىدە ياتىدۇ دىيىلگەن. بۇ يەرگە كەلگەندە ئاپتور يۇقۇرىدا ئېيتقان سوزىنى ئۇنتۇپ قالغان بولسا كېرەك.

قۇرۇقلۇقتىكىلەر بۇنداق ئىسىل ناخشا ئېيتالمايتتى،
 بۇلار ئىچىدە ھىلىقى بېلىق قىز ناخشىنى ھەممىدىن بەك
 ئوبدان ئېيتقان ئىدى. ھەممەيلەن ئۇنىڭغا ئالغىش ياغدۇردى؛
 قۇرۇقلۇقتىمۇ، دېڭىزدىمۇ ئوزىدىن ئاۋازى ياخشى ئادەم يوق-
 لۇغىغا كوزى يەتكەن. ئۇ قىز خېلىغىچە ناھايىتى لەززەتلەندى.
 بىراق، ئۈستىدىكى ئالەم بىردىنلا يەنە ئېسىگە چۈشتى. ئۇ ھە-
 لىقى سەتەك شاھزادىنى، شۇنداقلا ئۇنىڭدىكىدەك ئۆلمەس
 روھنىڭ ئوزىدە يوقلۇغىدىن پەيدا بولغان ھەسرەتنى ئۇنتۇپ
 كېتەلمەيتتى. شۇنداق قىلىپ، ئۇ دادىسىنىڭ ئوردىسىدىن تۈپ-
 دۇرماي چىقىپ كەتتى؛ ئوردا ئىچىنى ناخشا ئاۋازى بىلەن
 شاتلىق سادالىرى قاپلىغان چاغدا، ئۇ ئوزىنىڭ كىچىك بېغىدا
 ھەسرەت چېكىپ ئولتۇراتتى. بۇ چاغدا سۇ ئۈستىدىن بىردىنلا
 سىگنال ئۇنى كەلدى. "ئۇ كېمە بىلەن كېتىۋاتقان بولسا كېرەك؛
 ئۇنى ئاتا-ئانامدىنمۇ بەكرەك ياخشى كورسەن؛ ئۇنى ھەممە ۋاخ
 سېغىنىمەن؛ ئومۇرلۇك بەختىمنى شۇنىڭ قولىغا تاپشۇرغۇم
 كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئوزىگە ۋە ئۆلمەس روھقا ئىگە بولۇش يولىدا
 بارلىغىمنى قۇربان قىلىمەن. ھازىر، ھەدىلىرىم دادامنىڭ
 ئوردىسىدا ئۇسۇل ئويناۋاتقان چاغدا، دېڭىزدىكى ئايال پېرىخون-
 نىڭ ئالدىغا باراي. ئۇنىڭدىن بەك قورقاتتىم، شۇنداق بولسىمۇ،
 ماڭا ئەقىل كورسىتىپ، ياردەم قىلىپ قويۇشى مۇمكىن" دەپ
 ئويلىدى ئۇ.

شۇنداق قىلىپ، بېلىق قىز بېغىدىن چىقىپ، كوپۇك چىقىپ

تۇرغان قاينامغا قاراپ ماڭدى، ئايال پېرىخون مۇشۇ قاينامنىڭ نېرىسىدا تۇراتتى. بېلىق قىز بۇرۇن بۇ يولدا مېڭىپ باقمىغان ئىدى. بۇ يولدا گۈلۈم، چوپۇ يوق ئىدى، ھىچنەم ئۈسۈمگەن كۈلرەڭ قۇملۇق قاينامغا سوزۇلغان ئىدى. بۇ يەردىكى شاۋقۇن - سۇرەن سېلىپ چاقپىلەكتەك پىقىراپ تۇرغان سۇ ئىلىنغان نەرسىنىڭ ھەممىسىنى سۇ تېگىگە ئېپكىرىپ كېتەتتى. پېرىخون تۇرغان يەرگە بېرىش ئۈچۈن مۇشۇ ئىتتىك قاينامدىن ئوتۇشكە توغرا كېلەتتى. ئوتەر يولىنىڭ خېلى بىر قىسمى ئىسسىق كۆپۈك ئورلەپ تۇرغان پاتقاقلىق ئىدى: ئايال پېرىخون ئۇنى پاتقاق تورى كانى دەپ ئاتايتتى. پاتقاقلىقنىڭ كەينى تەرىپى قورقۇنچىلۇق ئورمانلىق بولۇپ، پېرىخوننىڭ ئويى شۇ ئورمانلىقتا ئىدى؛ دەرەخ ۋە چاتقاللارنىڭ ھەممىسى مارجان قۇرۇت - ئوسۇملۇك دېسە ئوسۇملۇك ئەمەس، ھايۋانات دېسە ھايۋانات ئەمەس بىرنەرسە ئىدى. دەماللىققا يەردىن چىققان كۆپ باشلىق يىلان دەك كورۇنىدىغان بۇ نەرسىلەرنىڭ شاخلىرى ئۇزۇن، قولى يېپىشقاق بولۇپ، بارماقلىرى قۇرۇتتەك يۇمشاق ئىدى. يىلتىزىدىن ئۇچمىغىچە بوغۇم - بوغۇم بولۇپ مىدىرايتتى، ئۇلار دېڭىزدا قولغا ئىلىنغانلىكى نەرسىنى مەھكەم قاماللاپ تۇتۇۋالالاتتى.

ئورمانلىقنىڭ قېشىغا كەلگەندە، بېلىق قىز توختاپ قالدى ۋە قورققىنىدىن يۇرىكى دۇپۇلدەپ كەتتى، ئۇ ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ قايتىپ كەتمەكچىمۇ بولدى، بىراق ھېلىقى شاھزادە بىلەن ئادەم

روھى ئېسىگە چۈشكەندە، يەنە غەيرەتكە كېلىپ، مارجان قۇرۇتلار تۇتۇۋالمسۇن دەپ يەلپۈنۈپ تۇرغان ئۇزۇن چېچىنى بېشىغا چىڭ قىلىپ تۇگۇۋالدى-دە، ئىككى قولىنى مەيدىسىگە چىڭ بېسىپ، سۇدا تاقلاپ-سەكرەپ يۈرگەن بېلىقتەك رەزىل مارجان قۇرۇتلارنىڭ ئارىسىدىن سەكرەپ ئوتۇپ ماڭدى، مارجان قۇرۇتلار يۇمشاق قوللىرى بىلەن بارماقلىرىنى پۇلاڭلات-قىنىچە قېپقالدى. بېلىق قىز ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ بىرىنىمىنى نۇرغۇن كىچىك قوللىرى بىلەن قاماللاپ، ئامبۇردەك چىڭ قىسىپ تۇتۇۋالغانلىغىنى كوردى. دېڭىزدا غەرق بولغان ۋە سۇ تېگىگە چۆكۈپ كەتكەن كىشىلەرنىڭ ئاق سوڭەكلىرى مارجان قۇرۇتلارنىڭ قولىدا تۇراتتى. مارجان قۇرۇتلار كېمىنىڭ رولى بىلەن ساندۇقى، قۇرۇقلۇقتىكى ھايۋانلارنىڭ سوڭەكلىرىنى، ئوزلىرى تۇتۇۋېلىپ بوغۇپ ئولتۇرۇۋەتكەن بېلىق بالىنى چىڭ قۇچاقلىۋالغان ئىدى-مەلىكىگە ھەممىدىن بەك قورقۇنچلۇق ئىش مۇشۇ بولغان ئىدى.

شۇنداق قىلىپ، ئۇ ئورمانلىقتىكى يېپىشقاق بىر يەرگە كەلدى. بۇ يەردە ئاچ سېرىق، يىرگىنىشلىك قوساقلىرى چىقىپ تۇرغان توقماقتەك-توقماقتەك سۇ يىلانلىرى ئومىلەپ يۈرمەكتە ئىدى. بۇ يەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئولگەن كىشىلەرنىڭ سوڭەك-لىرىدىن سېلىنغان ئوي تۇراتتى. خۇددى بىز ئادىمىزات سېرىق توغايغا قەنت بەرگىنىمىزدەك، دېڭىزدىكى ئايال پېرىخون دەل مۇشۇ يەردە چارپاقىغا ئاغزىدا يەم بېرىۋاتاتتى. ئۇ چۈجىلىرىم دەپ

ئاتۋالغان يىرگىنىشلىك ھەم توقماقتەك يىلانلار ئۇنىڭ ساڭا-
گىلاپ تۇرغان كەڭ كوكرىگىدە ئومىلىشەتتى.

— نىمىشقا كەلگىنىڭنى بىلىپ تۇرىمەن، — دىدى دېڭىزدىكى
ئايال پېرىخون، — تازا دوت نىمە ئىكەنسىن! شۇنداق بولسىمۇ،
گۈزەل مەلىكەم، مۇرادىڭغا يەتكۈزەي، چۈنكى بۇ ئىشنىڭ
ئاقىۋىتى پاجىئەلىك بولىدۇ. قۇيرۇغۇم يوقاپ كەتسە، ئىككى
تۈۋرۈكلۈك بولۇپ ئادىمىزاتەك ماڭسام؛ ئاشۇ شاھزادە ماڭا
كويۇپ قالسا، ئۇنى قولغا چۈشۈرسەم، شۇنىڭ بىلەن ئولمەس
روھقا ئېرىشسەم دەيسەنغۇ، دەيمەن.

بۇ چاغدا، پېرىخون كىشى ھو بولغۇدەك قاقاقلاپ كۈلۈۋىدى،
چارپاقا بىلەن سۇ يىلانلىرى يەرگە چۈشۈپ، ئۇنىڭ چورسىدە
ئومىلەپ يۈرۈشتى.

— دەل ۋاقتىدا كەپسەن، — دىدى ئايال پېرىخون، — ئەنە
كۈن چىققاندىن كېيىن كەلگەن بولساڭ، ساڭا ياردەم قىلالماي
قاتتىم، بىر يىل كۈتۈشكە توغرا كەلگەن بولاتتى. ئەمدى
ساڭا ئىچىدىغان دورا قاينىتىپ بېرەي، بۇ دورىنى ئېلىپ كۈن
چىققىچە قۇرۇقلۇقتا يېتىپ بارغىن، ئاندىن دورىنى دېڭىز
بويىدا ئولتۇرۇپ ئىچكىن، شۇنىڭ بىلەن قويسۇرۇغىڭ قاپ
ئوتتۇرىسىدىن يېرىلىدۇ — دە، ئادىمىزات چىرايلىق ھىساپلىغان
پۇتقا ئايلىنىدۇ. بىراق، بۇ سېنى قاتتىق ئازاپلايدۇ، تېنىڭگە
ئىتتىك پىچاق تەككەندەك بولىدۇ. سېنى كورگەن ئادەملەرنىڭ
ھەممىسى بۇگۈنگە قەدەر مۇنداق كېلىشكەن بالىنى كورمىگەن

ئىكەنمىز دېيىشىدىغان بولىدۇ! مېڭىشىڭ يەنىلا سۇدا ئۇزگەندى-
كىدەك بولۇپىرىدۇ، ھەرقانداق ئۇسۇلچىمۇ سەندەك لەرزىان
ئۇسۇل ئوينىيالايدۇ. بىراق، ھەر بىر قەدىمىڭ ئۇچلۇق پىچاق
ئۈستىدە ماڭغاندەك جېنىڭغا تېگىدۇ، قېنىڭ ئېقىپ چىقىۋاتقاندا
بىلىنىدۇ. مۇشۇ ئازاپلارغا چىدىيالمىساڭ، ياردىمىمنى ئايمايمەن.
— چىداشلىق بېرەلەيمەن! — دىدى بېلىق قىز تىتىرىگەن
ئاۋاز بىلەن. بۇ چاغدا ئۇنىڭ خىيالغا ھىلىقى شاھزادە كەچكەن
ۋە ئۈزىنىڭ ئۆلمەس روھقا ئىگە بولۇش ئارمانى كەچكەن
ئىدى.

— ئېسىڭدە بولسۇن، — دىدى پېرىخون، — ئادەم شەكىلىگە
كىرگەندىن كېيىن قايتا بېلىق ئادەم بولالمايسەن: يەنە سۇدا
ئۈزىمەن، ھەدىلىرىمنىڭ ياكى دادامنىڭ ئوردىسىغا قايتىمەن
دىگەندىن ئۈمىدىڭنى ئۈزىسەن. شۇنىڭ بىلەن تەڭ، شاھزادە
ساڭا مۇھەببەت قويمىسا، سېنى دەپ ئاتا-ئانىسىنى ئېسىدىن
چىقىرىۋەتمىسە، ساڭا چىن دىلىدىن كويمىسە، ئىككىڭلار پوپ-
نىڭ ئالدىدا قولۇڭلارنى تۇتۇشۇپ ئەر-خوتۇن بولمىساڭلار،
ئۇ ھالدا، ئۆلمەس روھقا ئىگە بولالمايسەن. شاھزادە باشقا
بىرسىگە ئويلىنمىگەن كۈننىڭ ئەتىسى ئەتىگەندە يۈرىڭنىڭ پارە-
پارە بولۇپ كېتىدۇ-دە، سۇ يۈزىدە لەيلىپ يۈرگەن كوۋۇككە
ئايلىنىپ قالىسەن.

— بۇنىڭغىمۇ روھىي تەييارلىق قىلىپ قويغانمەن، — دىدى
رەڭگى ئۆلۈكنىڭكىدەك تاتىرىپ كەتكەن بېلىق قىز.

— ماڭا ھەق بېرىشك كېرەك تېخى! — دېدى پېرىخون، —
مەن ئۇششاق-چۈششەك نەرسىلەرنى ئالمايمەن. دېڭىز تېڭىدىكى
كىلەر ئىچىدە ھىچكىمنىڭ ئاۋازى ساڭا يەتمەيدۇ. شاھزادىنى
شۇ ئاۋازنىڭ بىلەن مەپتۇن قىلماقچى بولساڭ كېرەك؛ بىراق بۇ
ئاۋازىڭنى ماڭا بېرىسەن. قىممەت باھالىق دورامغا ئەڭ ياخشى
نەرسەڭنى تېڭىشىمەن! دورامنىڭ ئىككى بىسلىق ئۆتكۈر پىچاق-
تەك بولۇشى ئۇچۇن، دورىغا قېنىمنى قوشۇشۇمغا توغرا كېلىدۇ!
— ئاۋازىمنى ئېلىپ كەتسىڭىز ئۈزەمگە نىمە قالىدۇ؟ —
دېدى بېلىق قىز.

— كېلىشكەن بەستىڭ قالىدۇ، — دېدى پېرىخون، — يېنىڭ
قەدىمىڭ ۋە ئويىناپ تۇرغان كوزۇڭ قالىدۇ، يىگىتنىڭ قەلبىنى
مۇشۇ نەرسىلەر بىلەن ئۈزەڭگە ئاسانلا قارىتىۋالالايسىن. ھە،
غەيرىتىڭنى يوقىتىپ قويدۇڭمۇ نىمە؟ قېنى، تىلىڭنى چىقارغىن،
ھەقىقەت ھىساۋىغا كېسىۋالاي، ئاندىن كۈچلۈك دورامنى قولۇڭغا
تۇتقۇزۇپ قويماي.

— مەيلى، شۇنداق قىلسىڭىز قىلىڭ، — دېدى بېلىق قىز.
پېرىخون كورسىنى ھازىرلاپ، سېھىرلىك دورا قاينىتىشقا
كىرىشتى.

— تازىلىق ئوبدان ئىش، — دېدى ئۇ، ئارقىدىن بىرنەچچە
يىلانى بىراقلا تۇڭۇپ، ئۇنىڭ بىلەن كورنى يۇيىدى. ئاندىن
ئۈزىنىڭ كوكرىگىنى تاتىلاپ، قاپ-قارا قېنىنى كورغا تېمىتى.
قاينىغان دورىنىڭ ھورى ئادەمنىڭ قورققۇسى كەلسۈدەك ئاجا.

يېپ شەكىلدە ھاۋاغا كوتىرىلدى. پېرىخون تۇرۇپ-تۇرۇپ دورىغا قانداقتۇ بىرىنمىلەرنى قوشۇپ تۇردى. دورا قاينىغان چاغدا، تىمىساقنىڭ يىغلىغىنىدەك بىر ئاۋاز ئاڭلاندى. شۇنداق قىلىپ ئاخىر دورا تەييار بولدى. بۇ دورا سۇپ-سۇزۇك سۇ-دەكلا ئىدى.

— ئېپكەتكىن دورىنى، — دىدى پېرىخون ۋە بېلىق قىزنىڭ تىلىنى كەستى. شۇنداق قىلىپ، ئۇ ناخشىمۇ ئېيتالمايدىغان، گەپمۇ قىلالمايدىغان گاچا بولۇپ قالدى.

— مېنىڭ ئىگىدارچىلىغىمدىكى ئورمانلىق بىلەن قايتقىنىڭدا مارجان قۇرۇتلار تۇنۇۋالسا، مۇشۇ دورىنىڭ سۈيىنى ئۈستىگە تېمىتىپلا قويساڭ، ئۇلارنىڭ قوللىرى بىلەن بارماقلىرى پارە-پارە بولۇپ، تەرەپ-تەرەپكە توزۇيدۇ-دە، كوزدىن يوقىلدۇ. — دىدى پېرىخون. بىراق بېلىق قىزغا ئۇنداق قىلىشنىڭ ھاجىتىمۇ بولمىدى، چۈنكى مارجان قۇرۇتلار بۇ پاقىراق دورىنى كورۇپلا-بۇ دورا بېلىق قىزنىڭ قولىدا پاللىداپ تۇرغان يۇلتۇزدەك تۇراتتى-قورقۇپ ئارقىسىغا داچىغان ئىدى. شۇنداق قىلىپ، بېلىق قىز ئورمان، ساسلىق ۋە جىددى قايناملاردىن ناھايىتى تېزلا ئوتۇپ كەتتى.

بىر چاغلاردا دادىسىنىڭ ئوردىسى كورۇندى. كەڭ ئۇسۇل زالىدىكى مەشەللەر ئوچكەن ئىدى، زالىدىكىلەرنىڭ ئۇيقۇغا كەتكەنلىكى ئېنىق ئىدى. بىراق بېلىق قىز گاچا بولۇپ قالغانلىغى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلاردىن مەڭگۈ ئايرىلىپ كېتىدۇ-

غانلىغى ئۇچۇن، ئۇلار بىلەن كورۇشۇشكە پىئىئالايىتى. ئەلەم-
دىن ئۇنىڭ يۇرئىگى پارە-پارە بولۇپ كەتكۈدەك بولدى. ئۇ
تۇيدۇرماستىن باققا كىرىپ، ھەدىلىرىنىڭ گۈللۈكلىرىدىن بىر
تالدىن گۈل ئۇزۇۋېلىپ، ئوردىغا قاراپ قولى بىلەن مىڭ قېتىم
لاپ سويگەندەك ئىشارەت قىلىپ، ئاندىن ھاۋارەڭ دېڭىزدىن
چىقتى.

بېلىق قىز شاھزادىنىڭ ئوردىسىغا يېتىپ كەلگەن چاغدا كۈن
تېخى چىقىمىغان ئىدى. ئۇ ھەيۋەتلىك قەدەملەر بىلەن مەرەپ
تاش پەلەمپەيگە چىقتى. سۇپ-سۇزۇك ئاي يورۇغىدا ئەتراپ
بەك چىرايلىق كورۇنەتتى. بېلىق قىز ھىلىقى كۈچلۈك دورىنى
ئىچىۋەتتى. ئۇنىڭ زىلۋا تېنىنى ناھايىتى ئىتتىك ئىككى بىسلىق
قىلىچ ئىككى پارە قىلىۋەتكەندەك بولدى. ئۇ شۇ زاماتلا ھۇش-
دىن كېتىپ يىقىلدى ۋە خۇددى ئولۇكتەك يېتىپ قالدى. ئۇ
دېڭىز يۈزىگە كۈن نۇرى چۈشۈپ تۇرغان چاغدا ھۇشقا كەلدى،
ئۇنىڭ پۈتۈن بەدىنى قاتتىق ئاغرىيتتى. ئۇ بېشىنى كوتىرد-
ۋىدى، ئالدىدا تۇرغان ياش، چىرايلىق شاھزادىنى كوردى.
شاھزادىنىڭ قارا قاتتەك قارا كوزى قىزغا تىكىلىگەن ئىدى،
ئىزا تارتقان قىز بېشىنى توۋەن سالىدى. بۇ چاغدا بېلىق
قىزىدىكى بېلىق قۇيرۇغى غايىپ بولۇپ، قىزلاردىلا بولىدىغان،
بەك چىرايلىق ئاپپاق پۇت پەيدا بولۇپ قالغان ئىدى. ئۇچىسىدا
كىيىمى بولمىغاچقا، ئۇ قويۇق سۇمبۇل چېچى بىلەن بەدىنىنى
ياپتى. شاھزادە ئۇنىڭ كىم ئىكەنلىگىنى، بۇ يەرگە قانداق

كېلىپ قالغانلىغىنى سورىدى. ئۇ تىنىق كوك كوزىنى شاھزادىگە مېھىر ھەم ھەسرەت بىلەن تىكتى، چۈنكى ئۇ گەپ قىلالمايتتى. شاھزادە ئۇنى قولتۇقلاپ ئوردىسىغا ئېلىپ كىردى. پېرىسخون-نىڭ ئېيتقىنىدەك، قىز ھەر بىر قەدەم باسقىنىدا، ئوزىنى بىگىزنىڭ ياكى ئىتتىك پىچاقنىڭ ئۈستىدە مېڭىۋاتقاندا سەزگەن ئىدى. بىراق ئۇ بۇنداق جاپا چېكىشكە رازى ئىدى. شاھزادىنىڭ قولىغا ئېسىلىۋالغان قىز كۆپۈكتەك يېنىك باراتتى. شاھزادىمۇ، قاراپ تۇرغان باشقا كىشىلەرمۇ ئۇنىڭ نازاكتەك يېنىك قەدەملىرىدىن قاتتىق ھەيران قېلىشتى.

ئەمدى ئۇ ئۇچىسىغا شايى-ئىپەك، تاۋار-دۇردۇندىن تىكىلگەن ئىسىل كىيىملەرنى كىيىپ، ئوردىدىكى گۈزەللىرىنىڭ گۈزىلى بولۇپ قالغان ئىدى، بىراق ئۇ گاچا بولغاچقا، ناخشىمۇ ئېيتالمايتتى، گەپمۇ قىلالمايتتى. شايى-ئەتلەس، ئالتۇن-كۈمۈشكە ئورالغان سەتەك چورلىرى كېلىپ شاھزادە ۋە ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسىغا ناخشا ئېيتىپ بېرىشكە باشلىدى. شاھزادە ناخشىنى بەلەن ئېيتىدىغان بىر چورلىگە قاراپ ئىختىيارسىز چاۋاك چېلىپ، مېيىغىدا كۈلۈپ قويدى. بېلىق قىز بۇ چاغدا ھەسرەت-لەندى. بىر چاغلاردا ئوز ئاۋازىنىڭ ئۇنىڭكىدىنمۇ ياخشى ئىكەنلىكى ئۇنىڭغا مەلۇم ئىدى. ئۇ: "ئۇنىڭ بىلەن بىلىلە بولۇش ئۈچۈن ئاۋازىمنى مەڭگۈلۈك قۇربان قىلغانلىغىمنى بىل-گەن بولسا ئىدى!" دىگەن ئويغا كەلدى.

ئەمدى چورلىرى يېقىملىق مۇزىكىغا نەپىس، لەرزان ئۇسۇل

ئوينماقتا ئىدى. بېلىق قىز چىرايلىق، يۇمشاق قوللىرىنى كوتىرىپ، پۇتىنىڭ ئۇچىدا دەسسەپ تۇرۇپ، پولىنىڭ ئۈستىگە لەرزىلىك ئۇسۇل ئوينىدى. شۇ كەمگىچە ھىچكىم ئۇنداق ئۇسۇل ئويناپ باقمىغان ئىدى. ھەر بىر ھەرىكىتىدىن ئۇنىڭ گۈزەللىكى گەۋدىلىنىپ چىقىپ تۇراتتى. چورلەرنىڭ ناخشىسىدىن بېلىق قىزنىڭ كوزى كىشىنىڭ يۈرەك تارىنى بەكرەك تىترىتەتتى.

ئۇنىڭ ئۇسۇلىغا ھەممەيلەن مەپتۇن بولۇپ قالدى، بولۇپمۇ شاھزادە شۇنداق بولدى، شاھزادە ئۇنى "يىتىم قىز" دەپ ئاتىدى. پۇتى يەرگە تەككەندە پىچاق بىسىغا دەسسەۋالغاندەك ئازاپلانغان بولسىمۇ، قىز ئۇسۇلىنى ئوينىماۋەردى. شاھزادە: بۇنىڭدىن كېيىن مەڭگۈ مېنىڭ قېشىمدا بولۇڭ دىدى. شۇنداق قىلىپ، بېلىق قىزنىڭ شاھزادىنىڭ ئىشىكى سىرتىدىكى مەخمەل توشەكتە يېتىشىغا رۇخسەت قىلىندى.

بېلىق قىزنىڭ ئۆزىگە ئاتىلىق ھەمرا بولۇپ يۈرۈشى ئۈچۈن شاھزادە ئۇنىڭغا ئوغۇلچە كىيىم تىكتۈرگۈزدى. ئۇلار خۇش پۇراق دىماققا گۇپۇلدەپ ئۇرۇلۇپ تۇرغان ئورمانلاردىن ئوتۇشتى، يېشىل يوپۇرماقلار مۇرىلىرىگە تېگىپ، يۇمران يوپۇر-ماقلارنىڭ كەينىدە قۇشلار چاڭلىداپ سايىرىشاتتى. بېلىق قىز شاھزادە بىلەن بىللە تاققا چىقتى. كىچىك پۇتلىرى قاناپ كەت-كەن، بۇنى كوپچىلىك كورۇپ تۇرغان بولسىمۇ، پارچە-پارچە بۇلۇتلارنىڭ يىراقتىكى ئەلگە ئۇچۇپ كېتىۋاتقان توپ-توپ قۇشلاردەك پەستە ئۇزۇپ يۈرگىنى كورۇنگىچە بېلىق قىز قوڭ-

غۇراقتەك جارائلىق كۈلۈپ شاھزادىگە ھەمرا بولدى. كەچتە، شاھزادىنىڭ ئوردىسىدىكىلەرنىڭ بېشى ياستۇققا تەككەندىن كېيىن، بېلىق قىز ھىلىقى كەڭ پەلەمپەيگە چىقتى. قىزىپ تۇرغان پۇتىنى سالقىنلىتىۋېلىش ئۈچۈن، بېلىق قىز دېڭىزنىڭ مۇزدەك سۈيىگە كىردى. بۇ چاغدا دېڭىز تېگىدىكى كىشىلەر ئىختىيارسىز ھالدا ئۇنىڭ ئېسىگە كەلدى.

بىر كۈنى كېچىسى ئۇنىڭ ھەدىلىرى قوللىرىنى تۇتۇشقىنچە سۇ يۈزىگە چىقتى ۋە سۇدا ئۇزۇپ يۈرۈپ، پەرىشانلىق بىلەن مۇڭلۇق ناخشا ئېيتتى. بۇ چاغدا بېلىق قىز ئۇلارغا قولىنى پۇلاڭلاتتى. ئۇلار سىڭلىسىنى تونۇۋالدى، ئۇلار: بىزنى بەك باراملىققا سېلىپ قويدۇڭ، دېيىشتى. شۇنىڭدىن تارتىپ ئۇلار بېلىق قىزنى ھەر كەچلىكى يوقلاپ كېلىدىغان بولدى. بىر كۈنى كەچتە، بېلىق قىز تالاي يىلدىن بۇيان دېڭىز يۈزىگە چىقىمىغان مومىسى بىلەن تاج كىيگەن دېڭىز پادىشاسىنى يىراقتىن كۆرۈپ قالدى. ئۇلار بېلىق قىزغا قوللىرىنى سوزۇشتى، بىراق يەرگە باشقا قىزلىرىدەك يېقىن بېرىشقا جۇرئەت قىلالمىدى.

شاھزادە بېلىق قىزغا كۈندىن-كۈنگە ئامراق بولۇپ بارماقتا ئىدى، ئۇنىڭغا جان جىگەر بالىسىغا ئامراق بولغانىدەك ئامراق ئىدى، بىراق ئۇنى ئۆزىگە خوتۇن قىلىش ھىچقاچان ئۇنىڭ خىيالغا كەلمىگەن ئىدى. ئەمما بېلىق قىز ئۇنىڭ خوتۇنى بولۇشى كېرەك ئىدى، ئۇنىڭداق بولمىسا، ئۇ ئۆلمەس روھقا ئىگە بولالمايتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە شاھزادە باشقا بىرسى بىلەن

توي قىلغان كۈننىڭ ئەتىسى ئەتىگەندىلا دېڭىزدىكى كوپۇككە ئايلىنىپ كېتەتتى.

— ھەممە كىشى ئىچىدە مېنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرەم-سىز؟— دىگەندەك بولدى بېلىق قىزنىڭ كوزى شاھزادە بېلىق قىزنى قۇچمىغا ئېلىپ پىشانىسىگە سويىگەندە.

— شۇنداق، سىز ماڭا ھەممىدىن قەدىرلىك سىز!— دېدى شاھزادە،— چۈنكى سىزدەك ئاقكۆڭۈل ئادەمنى كورگىنىم يوق، شۇنىڭ ئۈچۈن سىز ئەڭ سويۇملۇك، سىز مەن بىر قېتىم كورۇپ قالغان بىر قىزغا بەك ئوخشايدىكەنسىز، ئەمما ئۇنى ئەمدى مەڭگۈ كورەلمەيدىغان بولدۇم! ئۇ قىزنى مەن كېمىدە كوردۇم— بۇ كېمە سۇغا چوكۇپ كەتتى. قاتتىق دولقۇن مېنى بىر بۇتخانىنىڭ يېنىدىكى قىرغاققا چىقىرىپ قويدى. بىرنەچچە قىز ئۇ يەردە ئىبادەت قىلىپ يۈرگەن ئىكەن. شۇلار ئىچىدىكى ئەڭ كىچىك بىرى قىرغاققا مېنى كورۇپ قېلىپ، جېنىمنى قۇت-قۇزۇپ قالدى. ئۇنىڭ دىدارىنى پەقەت ئىككى قېتىملا كورۇپ-تىمەن: بۇ جاھاندا سويىگىنىم— كويىگىنىم شۇلا ئىدى، سىز ئۇنىڭغا بەك ئوخشايدىكەنسىز، ئۇنىڭ ئورنىغا سىز مېنىڭ روھىي دۇنيا-رىمدا تەسىر قالدۇردىڭىز. ئۇ قىز ھىلىقى بۇتخانىغا تەئەللۇق، شۇڭا تەقدىر ماڭا سىزنى ئالايىتەن ئۇچراشتۇردى. بىز مەڭگۈ ئايرىلمايلىق!

”جېنىنى قۇتقۇزۇپ قالغۇچىنىڭ مەن ئىكەنلىگىمنى بىلمەي يۇرۇپتۇ تېخىچە!“ دەپ ئويلىدى بېلىق قىز. ”مەن ئۇنى

دېڭىزدىن كوتەرگەن پېتى بۇتخانا بار يەردىكى دەرەخلىققە ئاپىرىپ ياتقۇزۇپ قويغان، بىرەرسى كېلەرمىكىن دەپ كوپۇك-نىڭ كەينىدە ماراپ ئولتۇرغان ئىدىمغۇ. ئۇ گۈزەل قىزنى مەنمۇ كوردۇم—شاھزادە ئۇنى مەندىن ياخشى كوردىكەن. “شۇنىڭدىن كېيىن بېلىق قىز قاتتىق ئاھ ئۇرۇپ ھەسرەت چەكتى—ئۇ ئۇن سېلىپ يىغلىيالمىغان ئىدى. ”ئۇ قىز بۇتخانغا تەئەللۇق، دەپ شاھزادە ئېيتتى. ئۇ ئەمدى ئادىمىزات دۇنيا-سىغا ھىچقاچان كېلەلمەيدۇ—ئىككىسى مەڭگۈ كورۇشەلمەيدۇ. ھالبۇكى مەن ئۇنىڭ قېشىدا يۇرۇپ، ھەر كۈنى ئۇنىڭ بىلەن كورۇشۇپ تۇرۇۋاتىمەن. مەن ئۇنىڭدىن خەۋەر ئالىمەن، ئۇنى سويىمەن، ئۇنىڭ ئۇچۇن جاننى پىدا قىلىمەن!”

ئەل-جامائەت ئارىسىدا شاھزادە خوشنا ئەل پادىشاسىنىڭ قىزىغا ئوبىلەنمەكچىمىش، توي يېقىندا بولارمىش، دىگەن گەپ تارقالدى. بۇنىڭ ئۇچۇن شاھزادە بىر چىرايلىق كېمىنى تەييار-لاتقۇزدى. خوشنا پادىشالىققا زىيارەتكە بارىمەن دىگىنى بىلەن، ئەمىلىيەتتە خوشنا ئەل پادىشاسىنىڭ قىزىنى كورۇپ باقماقچى ئىدى. ئۇ نۇرغۇن ئادەمنى ھەمرا قىلىپ ئېلىپ بارماقچى بولدى. بېلىق قىز بېشىنى چايقاپ كۈلۈمسىرەپ قويدى. شاھ-زادىنىڭ كوڭلىدىكىنى ئۇ بىلىپ بولغان ئىدى.

—ساياھەتكە چىققاچى بولۇۋاتىمەن،—دىدى شاھزادە بېلىق قىزغا،—گۈزەل بىر مەلىكىنى كورگىلى بارىمەن؛ بۇ ئاتا-ئانام-نىڭ ئەمرى، لېكىن ئۇلار ئۇنى ساڭا ئېلىپ بېرىمىز، ئويگە

چوقۇم ئېلىپ كېلسەن دەپ مېنى زورلىيالمىدۇ! مەن ئۇنى ياخشى كورمەيمەن. سىزغۇ بۇتخانىدىكى ھىلقى گۈزەل قىزغا بەك ئوخشايسىز، ئۇ بولسا پەقەت ئوخشىمايدۇ. ئوزەمگە قىز تاللاشقا قويسا، ھەممىدىن ئاۋال سىزنى تاللىغان بولار ئىدىم — سويۇملۇك، كوزىدە گەپ قىلىدىغان گاچا يىتىم قىز!

شۇنداق قىلىپ، ئۇ بېلىق قىزنىڭ قىپ-قىزىل لېۋىگە سويۇپ، سۇمبۇل چېچىنى سىلىدى، بېشىنى ئۇنىڭ مەيدىدە سىگە قويدى، بۇ چاغدا بېلىق قىز ئادىمىزات بەختى، ئولمەس روھ توغرىسىدا يەنە خىيالغا چوكتى.

— دېڭىزدىن قورقماسىز، ئوماق، گاچا يىتىم قىز؟ — دەپ سورىدى شاھزادە. بۇ چاغدا ئىككىلەن ھىلقى چىرايلىق كېمە ئۈستىدە تۇراتتى: كېمە خوشنا پادىشالىققا قاراپ ئۇزۇپ كېتە-ۋاتاتتى. شاھزادە ئۇنىڭغا بوران-چاپقۇن ۋە تېنچ دېڭىز، دېڭىزدا ياشايدىغان ئاجايىپ-غارايىپ بېلىقلار، غەۋۋاسلارنىڭ دېڭىز تېگىدە كوردىغان نەرسىلىرى توغرىسىدا ھىكايە ئېيتىپ بەردى. بۇ ھىكايىلەرگە ئۇ مېيىغدا كۈلۈپلا قوياتتى، چۈنكى دېڭىز تېگىدىكى ئىشلار ئۇنىڭغا بەش قولىدەك ئېنىق ئىدى. كېچە ئاپپاق ئايدىڭ ئىدى، ئەل-جامائەت ئۇيقۇغا كەت-كەن، كېمە رولىنىڭ يېنىدا رولچىلا ئويغاق تۇراتتى. بېلىق قىز كېمىنىڭ گىرۋىكىگە كېلىپ ئولتۇرۇپ، سۇپ-سۈزۈك دېڭىز سۈيىگە تىكىلىپ قارايتتى. دادىسىنىڭ ئوردىسىنى كورگەندەك بولاتتى. بېشىغا كۈمۈش تاج كىيگەن مومىسى جىددى ئېقىن

ئارقىلىق مۇشۇ كېمىنىڭ قارىسىغا نەزەر تاشلاپ ئوردىنىڭ ئىگىز ئوڭزىسىدە تۇراتتى. بىردەم ئوتكەندىن كېيىن، ھەدىلىرى سۇيۇزىگە لەيلەپ چىقىپ ھەسرەت بىلەن ئۇنىڭغا تەلىمۇرۇشتى، ئەلەم بىلەن ئاپپاق قوللىرىنى پۇلاڭلىتىشتى. بېلىق قىزمۇ ئۇ-ئارغا قولىنى پۇلاڭلىتىپ كۈلۈمسىرىدى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇلارغا غەم-قايغۇسىز ۋە بەختلىك تۇرۇۋاتىمەن دېگىسى كېپكەتتى. بىراق بۇ چاغدا كېمىدىكى خىزمەتكارلارنىڭ بىرى تۇيۇقسىزلا ئوزى تەرەپكە كېلىۋاتاتتى. ھەدىلىرى دە-ھال سۇغا چۆكۈپ كەتتى، خىزمەتكار كوزۇمىگە كورۇنگەن ئاق نەرسىلەر دېڭىزدىكى كوپۇك دەپ قالغان ئىدى.

ئەتىسى ئەتگەندە كېمە خوشنا پادىشالىقىنىڭ ھەيۋەتلىك خان شەھىرىدىكى پورتقا كەلدى. چېركاۋلاردىكى قوڭغۇراقلار چېلىنغان ئىدى، ئىگىز ئىمارەتلەردىن كاناي-سۇناي ئاۋازى كېلەتتى، قوللىرىغا يەلىپۇنۇپ تۇرغان بايراق ۋە ۋال-ۋۇل قىلىپ تۇرغان نەيزە ئالغان ئەسكەرلەر ھورمەت بىلدۈرۈشتى. ھەر كۈنى زىياپەت بېرىلىپ تۇردى. تانسا ۋە كەچلىك كوڭۇل ئېچىش ئولتۇرۇشلىرى نوۋەت بىلەن بولۇپ تۇردى، بىراق مەلىكە تېخى سورۇنغا چىقىمىغان ئىدى. كىشىلەر ئۇنى يىراقتىكى بىر بۇتخانىدا پادىشا ئەۋلاتلىرىنىڭ گۈزەل ئەخلاقلىرى ھەققىدە تەلىم ئېلىۋاتىدۇ دېيىشتى. مەلىكە ئاخىر كەلگەن ئىدى.

بېلىق قىز مەلىكىنىڭ گۈزەل جامالىنى كورۇشكە تەقەززا بولغان ئىدى. بېلىق قىز ئۇنىڭ گۈزەللىكىنى ئېتىراپ قىلىشقا

مەجبۇر بولدى، ئۇنىڭدەك سۇمباتلىق - كېلىشكەن قىزنى زادى كورۇپ باقمىغان ئىدى. ئۇنىڭ تېرىسى ئاق ۋە سۆزۈك ئىدى، كىرىپكىلىرى ئۇزۇن ۋە قاپ - قارا، كوزى كوپ - كوك بولۇپ، كوزىدىن كۈلكە جىلۋىلىنىپ تۇراتتى ۋە سەممىلىك بىلىنىپ تۇراتتى.

— قىرغاقتا ئولۇكتەك ياتقىنىمدا مېنى قۇتقۇزۇۋالغان سىز ئەمەسمۇ! — دىدى شاھزادە ۋە بۇ ئۇياتچان قىزنى باغرىغا چىڭ باستى، — ئاھ، مەن نىمىدىگەن بەختلىك - ھە! — دىدى ئۇ بېلىق قىزغا، — مەن ئارزۇ قىلىشقا پېتىنالىمىغان ئەڭ ياخشى نەرسە بۇگۈنكى كۈندە ئاخىر رىياللىققا ئايلاندى. سىز مېنى ھەممىدىن بەك ياخشى كوردىغان بولغاندىكىن، مېنىڭ بەختلىك بولۇشۇمدىن شاتلىنىدىغانسىز!

بېلىق قىز شاھزادىنىڭ قولىنى سويۇپ قويدى. بېلىق قىز يۈرسىگى پارە - پارە بولۇۋاتقان دەك ھىس قىلدى. شاھزادە توي قىلغان كۈننىڭ ئەتىسى ئۇ ھالاك بولاتتى، دېگۈدەك كۈپۈككە ئايلىناتتى.

چېركاۋدىكى قوڭغۇراقلار جاراڭلىدى، ئاتلىق چارچىلار كوچىلاردا شاھزادە بىلەن مەلىكىنىڭ تويى ھەققىدىكى خۇش خەۋەرنى جاكالاشتى. چېركاۋدىكى ھەر بىر مېھراپتا ئىسىل پۇراقلىق ماي قىممەت باھالىق كۈمۈش شامداندا كويىمەكتە ئىدى. چېركاۋ مۇلازىملىرى ئىسىرىقدانلارنى كوتىرىپ يۈرۈ - شەتتى، يىگىت بىلەن قىز قول تۇتۇشۇپ ئېپىسكوپنىڭ ئالدىغا

پاتھەگە كەلدى. بېلىق قىزىمۇ بۇ چاغدا ئۇچىسىغا شايى كۆيىنەك كىيىپ، ئالتۇن بىزەك تاقاپ، قىزنىڭ شايى پەرەنجىسىنى تۇتۇپ تۇراتتى، بىراق ئۇنىڭ قۇلىسىغا نەغمە سادالىرى كىرمەيتتى، كۆزىگە بۇ مۇقەددەس مۇراسىم كورۇنمەيتتى، ئۇ ئۆزىنىڭ ئولە تۇنىنى، مۇشۇ جاھاندا ئۆزى مەھرۇم بولۇپ قالغان نەرسىلەرنى كۆز ئالدىدىن تولۇق ئۆتكۈزدى.

شۇ كۈنى كەچتە، شاھزادە بىلەن مەلىكە كېمىگە چىقىشتى. ھورمەت توپى گۈمبۇرلەپ، بايراقلار لەپىلدەيتتى. كېمىنىڭ قاپ ئۆتتۈرىسىغا ئوردىنىڭ سېرىق، سوسۇن رەڭلىك چېدىرى تىكىلدى، چېدىرنىڭ ئىچىدىكى توشەك كارامەت ياسىداق ئىدى. بۇ بىر جۈپ گۈزەل ئەر-خوتۇن سالقىن ھەم تىنچ كېچىنى مۇشۇ يەردە ئۆتكۈزمەكچى ئىدى.

يەلكىنىنى شامال ئۇچۇرۇۋاتقان كېمە سۇپ-سۈزۈك دېڭىزدا ھىچ داۋالغۇماي سىلىق كېتىپ باراتتى.

قاراڭغۇ چۈشكەن چاغدا، رەڭگا-رەڭ چىراقلار يورۇپ، دېڭىزچىلار كېمە ئۈستىدە ئۇسۇل ئويناشقا باشلىدى. بېلىق قىز بىرىنچى قېتىم دېڭىز يۈزىگە لەيلىپ چىققان چاغدىكى كورۇ-نۇشنى، شۇ چاغدىمۇ ھازىرقىدەك سەلتەنەتلىك، كوڭۇللۇك ئەھۋالنى كورگەنلىكىنى ئىختىيارسىز ئېسىگە ئالدى-دە، ئۇسۇلغا چۈشۈپ كەتتى، ئۇ خۇددى ئارقىسىدىن بىرىنمە قوغلىغان قال-چاچ پەرۋاز قىلغاندەك پىقىرايتتى، سەكرەپ-تاقلايتتى. ئۇسۇلنى ھەرقاچاندىكىدىنمۇ بەك ئوبدان ئوينىغانلىغى ئۈچۈن،

كوپچىلىك ئۇنىڭغا ئالسىقش ياغدۇرۇشتى، ئايمىرىن ئوقۇشتى.
 يۇمشاق پۇتغا ئىتتىك پىچاق تەككەندەك بولسىمۇ ئۇ ئاغرىقى
 سەزمەيتتى، چۈنكى يۇرڭى ئۇنىڭدىنمۇ قاتتىق ئېچىشماقتا ئىدى.
 مۇشۇ كېچە ئۆزىنىڭ شاھزادىنى ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كورگەن
 كېچىسى بولۇپ قالدىغانلىغىنى ئۇ بىلەتتى—مۇشۇ شاھزادىنى
 دەپ ئۇ ئۆز جەمەتى ۋە ئائىلىسىدىن ئايرىلدى، ئۆزىنىڭ چىراي-
 لىق ئاۋازىنى قۇربان قىلدى، ھەر كۈنى پۈتمەس—تۈگمەس
 ئازاپلارغا چىدىدى، بىراق شاھزادە بۇلارنى بىلمىدى. بۈگۈنكى
 كېچە ئۇنىڭ ئۈچۈن شاھزادە بىلەن ئوخشاش ھاۋادىن
 نەپەس ئالدىغان ئەڭ ئاخىرقى بىر كېچە، جىمجىت دېڭىزنى
 ۋە يۇلتۇز قاپلىغان ئاسماننى كورۇۋالدىغان ئەڭ ئاخىرقى
 بىر كېچە ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۆزىنى—روھسىز، بەلكى
 روھقا ئىگە بولالمىغان ئۆزىنى ئويىسىز ھەم خىيالىسىز مەڭگۈلۈك
 كېچە كۈتۈپ تۇرماقتا. تۇن يېرىمىدىن ئاشقاندىن كېيىنمۇ
 كېمىدىكى شاد—خوراملىق بېسىلمىدى. بېلىق قىز كۈلۈمسىرەپ
 ئۇسۇل ئوينىغىنى بىلەن، كوڭلىنى ئولۇم خىيالى چۇلغىغان
 ئىدى. شاھزادە گۈزەل خانىمنى ئىشقى بىلەن سويۇپ، ئۇنىڭ
 قۇندۇزدەك قاپ—قارا چېچىنى سىلايتتى. بىر دەمدىن كېيىن
 ئۇلار يېتىش ئۈچۈن ھىلىقى ھەشەمەتلىك چېدىرغا قوللىرىنى
 تۇتۇشۇپ كىرىپ كېتىشتى.

ئەمدى كېمە جىمجىتلىققا چۈمگەن ئىدى، پەقەت رولچىلا
 رولنىڭ يېنىدا تۇراتتى. ئاپپاق قولىنى كېمىنىڭ تېمىغا قويۇپ

تۇرغان بېلىق قىز شەرق تەرەپكە كوز تىكىپ، تاڭ نۇرىنى كۆتمەكتە ئىدى— كۈن نۇرى كورۇنۇش بىلەنلا ئۆزىنىڭ ئۆلىدىغانلىغىنى ئۇ بىلەتتى. ئۇ دولقۇن ئارىسىدىن چىقىپ كەلگەن ھەدىلىرىنى كوردى. ئۇلارنىڭ چىرايلىرىمۇ ئۆزىنىڭكىگە ئوخشاش تاتىرىپ كەتكەن ئىدى، ئۇلارنىڭ شامالدا يەلپۈنۈپ تۇرىدىغان چىرايلىق ئۇزۇن چاچلىرى كورۇنمىدى— ئۇلار چاچلىرىنى كېسىپ تاشلىغان ئىدى.

— ساڭا ياردەملىشىشىنى، بۇگۈن كېچىدىكى ئولۇمدىن قۇتۇلدۇرۇشنى تىلەپ چېچىمىزنى ھىلىقى پېرىخونغا بېرىپ كەلدۇق. — دېيىشتى ئۇلار بېلىق قىزغا، — ئۇ بىزگە بىر پىچاق بەردى، مانا شۇ پىچاق، ئىتتىكىلىگىنى كوردۇڭمۇ! كۈن چىقىش-تىن بۇرۇن مۇشۇ پىچاقنى شاھزادىنىڭ يۇرىگىگە تىق. ئۇنىڭ يۇرىگىدىن ئاققان قان پۇتۇڭغا تېمىغان ھامان، ئىككى پۇتۇڭ قايتا تۇتىشىپ بېلىق قۇيرۇغىغا ئايلىنىدۇ— دە، ئادەم بېلىق قىياپىتىگە كېلىپ، ئوز ماكانىمىز سۇغا قايتىپ كېلىسەن. شۇنداق بولغاندا، جانسىز، تۇزلۇق كوپۇك بولۇپ كەتمەي، ئۇچ يۇز يىل ئومۇر كورسەن. بول، چاققان بول! كۈن چىققىچە يا ئۇ ئۆلىدۇ، يا سەن ئۆلسەن! خۇددى بىزنىڭ چېچىمىز پېرىخون-نىڭ قايچىسىدا كېسىلىپ چۈشكەنگە ئوخشاش، قايغۇ— ھەسرەتتە مومىمىزنىڭ ئاق چېچىمۇ چۈشۈپ بولدى، شاھزادىنى ئولتۇرۇپ تېز قايتىپ كەلگىن! قېنى، تېز رەك بول! ئاسماندىكى قىزىل شەپەقنى كورمىدىڭمۇ؟ نەچچە مىنۇتتىن كېيىنلا كۈن چىقىدۇ،

ئۇ چاغدا چوقۇم ئولۇپ كېتسەن.

ئۇلار مۇشۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ، ئاجايىپ ۋە قاتتىق

ئۇھ تارتىپ دولقۇن قۇچىغىغا شۇڭغۇپ كىرىپ كېتىشى.

بېلىق قىز چېدىرنىڭ سوسۇن پەردىسىنى ئېچىپ قارىۋىدى،

گۈزەل مەلىكىنىڭ بېشىنى شاھزادىنىڭ قۇچىغىغا قويۇپ ئۇخلاپ

ياتقانلىغىنى كوردى. بېلىق قىز ئېگىلىپ شاھزادىنىڭ كېلىشكەن

قېشىغا بىرنى سويدى، ئاندىن ھاۋاغا تىكىلىپ قارىغان ئىدى،

تاڭنىڭ تېخىمۇ سۇزۇلۇپ كېتىۋاتقانلىغىنى كوردى. ئۇ قولىدىكى

پىچاققا، ئاندىن شاھزادىگە قارىدى—شاھزادە چۈشىدە خانىم—

نىڭ ئېتىنى ئاتاۋاتاتتى. ئۇنىڭ پۈتۈن ئوي—خىيالى مەلىكىدىلا

ئىدى. بېلىق قىزنىڭ پىچاق تۇتقان قولى دىر—دىر تىترەيتتى.

دەل مۇشۇ چاغدا بېلىق قىز پىچىغىنى دولقۇنغا ئىرغىتىپ تاشلى—

ۋەتتى. پىچاق بېرىپ چۈشكەن يەردىكى دولقۇندىن قان

چاچراپ چىققاندىكى قىزىل نۇر چاقنىدى. شۇنىڭ بىلەن

بېلىق قىز نۇرى غۇۋالاشقان كوزىنى شاھزادىگە يەنە بىر قېتىم

تىكتى—دە، كېمىدىن دېڭىزغا سەكرەپ چۈشتى، ئۇ ئوز تېنە—

نىڭ كويۇككە ئايلىنىپ كېتىۋاتقانلىغىنى سەزمەكتە ئىدى.

ئەمدى قۇياش دېڭىزدىن كوتىرىلدى. سوغاق كويۇككە

يېقىملىق، ئىللىق ئاپتاپ چۈشكەچكە، بېلىق قىز ئوزىنى ھالاك

بولمىغاندەك ھىس قىلدى. ئۇ نۇرلۇق كۈننى، توپىسىدە ئۇچۇپ

يۈرگەن سان—ساناقسىز سۇزۇك، چىرايلىق جانلىقلارنى كوردى.

ئۇنىڭ كوزىنىڭ قۇۋۋىتى كېمىنىڭ ئاق يەلكىنىگە ۋە ئاسماندىكى

بۇلۇتلارغىچە يەتتى. جانلىقلارنىڭ ئاۋازى ماسلاشقان مۇزىكىغا
 ئوخشاش ئىدى، بىراق بەك بوش بولۇپ، يەردىكىلەرنىڭ كو-
 زى ئۇلارنى كورەلمىگىنىگە ئوخشاش، ئادىمىزات قۇلىغى ئۇ
 ئاۋازنى پەقەت ئاڭلىيالمىتتى. بۇ قاناتسىز جانلىقلار ئوزلىرى-
 نىڭ يېنىك گەۋدىسى بىلەن ئاسماندا لەيلەپ يۈرەتتى. بېلىق
 قىز ئوزىنىڭ تېنىنى شۇلارنىڭكىدەك بولۇپ قالغاندەك سەزدى-
 دە، كوپۇك ئىچىدىن كوتىرىلىپ چىقىشقا باشلىدى.

—كىمنىڭ قېشىغا بارسام بولار؟— دىدى ئۇ. ئۇنىڭ ئاۋا-
 زمۇ باشقا جانلىقلارنىڭ ئاۋازىدەك بوش ئىدى، شۇنداقتىمۇ
 دۇنيادىكى ھىچقانداق مۇزىكا ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەيتتى.

—ئاسمان قىزىنىڭ قېشىغا بارغىن!— دەپ جاۋاب قايتۇردى
 بىر ئاۋاز،— بىرەر ئادەم مۇھەببەت باغلىمىغىچە بېلىق قىزدا
 ئولمەس روھ بولمايدۇ، بەلكى مۇنداق روھنىڭ بولۇشىمۇ
 مەڭگۈ مۇمكىن ئەمەس. بېلىق قىزنىڭ مەڭگۈ ياشىشى تاشقى
 كۈچكە باغلىق بولىدۇ. ئاسمان قىزىنىڭمۇ مەڭگۈلۈك روھى
 يوق، بىراق ئۇ ئوزىنىڭ ياخشىلىقلىرى ئارقىلىق روھ بەرپا
 قىلالايدۇ. بىز قاتتىق ئىسسىق ئەلگە ئۇچۇپ بارىمىز، ئۇ يەردە
 كېسەللىك تارقىتىدىغان ھاۋا خەلققە زىيان يەتكۈزمەكتە، سالقىن
 شامال چىقىرىپ، ئاسمانغا گۈللەرنىڭ ئىسىل پۇراقلىرىنى چې-
 چىپ، خەلققە سالامەتلىك ۋە خوشاللىق بېغىشلايمىز. ئۇچ
 يۈز يىلدىن كېيىن، قولىمىزدىن كېلىدىغان ياخشىلىقنىڭ
 ھەممىسىنى قىلىپ بولغاندىن كېيىن، بىز ئولمەس روھقا ئېرىش-

مىز-دە، ئادىمىزاتتا بولىدىغان جىمىكى مەشىگۈلۈك بەختىن بەھرىمەن بولىمىز. سەن، بىچارە بېلىق قىز، شۇ نىشان ئۈچۈن بىزگە ئوخشاش بارلىغىڭنى بېغىشلاپ، ھەممە ئازاپ-ئوقۇبەتكە چىداپ، ئاخىرغىچە بوشاشماي كۈرەشتىڭ؛ ئەمدى سەن جىن-ئالۋاستىلار دۇنياسىغا چىقىپ قالىدىڭ. ئۈچ يۈز يىلدىن كېيىن، ئوز ياخشىلىغىڭ ئارقىلىق ئولمەس روھقا ئىگە بولالايسىن.

خۇدانىڭ كۈنىگە قارىتىپ پاقىراپ تۇرغان قولىنى كوتەرىگەن بېلىق قىزنىڭ كوزىگە بىرىنچى قېتىم ياش كەلگەن ئىدى. ھىلىقى كېمىدە كىشىلەرنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپ، ھەركەت يەنە باشلاندى. بېلىق قىز ئوزىنى ئىزدەپ يۈرگەن شاھزادە ۋە ئۇنىڭ گۈزەل خانىمىنى كوردى. ئۇلار بېلىق قىزنىڭ شاۋقۇنلۇق دولقۇنغا سەكرەپ چۈشۈپ كەتكەنلىگىنى بىلگەندەك، ئوركەشلەپ تۇرغان كوپۇككە ھەسرەت-پىغان بىلەن قاراپ تۇراتتى. غۇۋالىق ئىچىدە تۇرغان بېلىق قىز شاھزادىنىڭ خانىمىنىڭ پىشانىسىگە سويىدى ۋە شاھزادىگە قاراپ كۈلۈمسىرەپ قويدى-دە، ھاۋادىكى بالىلار بىلەن بىلىلە ئەتىر گۈل رەڭلىك بۇلۇتقا مىنىپ، ئاسمانغا كوتىرىلىپ كەتتى.

— ئۈچ يۈز يىلدىن كېيىن بىز جەننەتكە بارىمىز!
— بىزگە ئۈنچە ئۇزاق ۋاقىت كەتمەس بەلكىم!— دىدى
بىرسى پىچىرلاپ،— ئادىمىزاتنىڭ ئويىگە بىلىندۈرمەي ئۇچۇپ كىرىمىز، بۇ ئويىلەردە بالىلار تۇرىدۇ. بىر كۈننىڭ ئىچىدە ئاتا-ئانىلىرىنى خوشال قىلىدىغان، ئاتا-ئانىلىرى ياخشى كورد-

دېغان ياخشى بالغا ئۇچرىساق، خۇدا بىزنىڭ سىناق ۋاقتىمىز-
نى قىسقارتىشى مۇمكىن. بالىلار بىزنىڭ ئويىمىزنىڭ ئۈستىدىن
ئۇچۇپ ئۆتكىنىمىزنى بىلىمەي قالىدۇ. بىز ئۇلارغا قاراپ بەخت-
لىك ھالدا كۈلۈپ قويساق، ئۈچ يۈز يىلىمىزنىڭ بىر يىلى
قىسقارىدۇ؛ ئەگەر كەپسىز ھەم يامان بالىنى كورۇپ قايغۇرۇپ
يىغلىساق، ئۇ چاغدا كوز يېشىمىزنىڭ ھەر تامچىسى سىناق ۋاقتى-
مىزنى بىر كۈن ئۇزارتىۋېتىدۇ.

كىچىك پېتىر* (قىسقارتىلما)

(گېرمانىيە) H. زۇر مۇخلىن

كومۇرنىڭ ھىكايىسى

كىچىككىنە پېتىر مۇز تېپىلىشقا بارغان ئىكەن، يىقىلىپ چۈشۈپ پۇتى سۇنۇپ كېتىپتۇ. شۇڭا ئۇ ئەتىدىن كەچكىچە كارۋاتتا جىم يېتىشقا مەجبۇر بوپتۇ. ئاپىسى كۈن بويى سىرتتا ئىشلەيدىغان، ئوزى بىلەن بىللە ئوينىدايدىغان ئاداشلىرى تالادىكى قاردا زوق-شوقى بىلەن ئويناپ، كېسەل بولۇپ ياتقان ئوزنى يوقلاپ قويۇشنىمۇ تامامەن ئەسلىرىدىن چىقىرىپ

* «كىچىك پېتىر» — نېمىس ئايال يازغۇچى خېرمانىيە زۇر مۇخلىنىنىڭ قىسقا چۆچەكلەر توپلىمى. ئۇ 1883 - يىلى تۇغۇلغان بولۇپ، بالىلىق چاغلىرىدا دادىسى بىلەن ياۋروپا ۋە ئاسىيادىكى نۇرغۇن جايلارغا بارغان. ئۇ 1920 - يىلىدىن باشلاپ گېرمانىيە پۇرولېتارد-يات ئەدەبىياتى پائالىيىتىگە قاتناشقان. لۇشۇن ئۇنى "ھەقىقىي سوتسىيالىزىمچى يازغۇچى" دەپ تەرىپلىگەن.

قويغان بولغاچقا، ئۇنىڭ ئىچى بەك پۇشۇپتۇ. لېكىن، يوپ-يورۇق قۇياش نۇرى دەرىزىدىن ئويىگە چۈشۈپ، خوشاللىق سايىمىسى تاملاردا ئەكس ئېتىپ تۇرغاچقا، كىچىك پېتىر كۈندۈزلىرى ئۈزىچە خوشال ئوتىدىكەن. كەچ كىرىش بىلەنلا، تار كىچىك ئوينى بارا-بارا قاراڭغۇلۇق باسىدىكەن، شۇنىڭ بىلەن كىچىك پېتىرنىمۇ قورقۇنچ بېسىپ، پەلەمپەيدىن ئاپىسە-نىڭ قايتىپ كەلگەن چاغدىكى ئاياق تۇشۇشنىڭ كېلىشىنى توت كوزى بىلەن كۈتۈپ ياتىدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاپىسى قايتىپ كەلمىسە، كىچىك مەشكە ئوت قالانمايدىكەن، كىچىك پېتىر توڭلاپ تىترەپ ياتىدىكەن.

بىر كۈنى، ئەتىگەندىن باشلاپلا قار ياقىلى تۇرۇپتۇ. كىچىك پېتىر كارۋىتىدا يېتىپ پاختىدەك ئاپپاق ئۇزۇن-ئۇزۇن يىپلار-نىڭ ئاسماندىن يەرگە سوزۇلۇپ چۈشۈۋاتقانلىغىنى كورۇپتۇ. ئاخىر ھەممە ياق قاپ-قاراڭغۇ بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇ توڭلاپ كېتىپتۇ ۋە ئىختىيارسىز قورقۇپتۇ، غېرىپسىنىپتۇ-دە، جىم يېتىپتۇ.

توساتتىن، ئۇنىڭ قۇلىغىغا پولدا پىچىرلىشىۋاتقان ئاۋاز ئاڭلانغاندەك بوپتۇ. ئۇ ھاڭ-تاڭ بولۇپ، قۇلىغىنى دىڭ قىلىپ قۇلاق ساپتۇ. ئازراق كومۇر قاچىلانغان كومۇر ساندۇ-غىدىن مۇلايىم ۋە پەس ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. كىچىك پېتىر بۇنىڭدىن قاتتىق ھەيران بوپتۇ. ھەيرانلىقتا نەپىسى بوغۇلايلا دەپ قايتۇ. ھالبۇكى، پەس كۈسۈرلىشىۋاتقان ئاۋاز جىمجىت

ئۆيىدە بارا-بارا ئۇنلۇك ئاڭلىنىشقا باشلاپتۇ. ئەمەلىدە كۆمۈر پار-
چىلىرى پاراڭلىشىۋاتقان ئىكەن.

—ئەجەپ قاراڭغۇ يەر ئىكەن،— دەپتۇ ئەڭ ئۇستىدىكى
كۆمۈر،—ھىچنىممۇ كورۇنمەيدىكەنغۇ؟

—مەن بۇرۇن تۇرغان يەر بۇنىڭدىنمۇ قاراڭغۇ ئىدى،—
دەپتۇ يەنە بىر پارچە كۆمۈر.

—بۇرۇن قەيەردە تۇرغان ئىدىڭىز؟

—يەر ئاستىدا، ئۇكام. مەن يەر ئاستىدا ئۇخلايتتىم. ئۇ
يەر ھەم ئىللىق، ھەم ھوزۇرلۇق ئىدى، ئەتراپىمدا سان-
ساناقسىز ئاكا-ئۇكىلار بار ئىدى، ئۇلار بىلەن بىللە قىسىلىپ
ياتاتتىم. بىركۈنى ياتقان كارۋىتىم تەۋرەشكە باشلاپ، ئارقىدىن
گۈلدۈر! قىلىپ قاتتىق ئاۋاز چىقىۋىدى، شۇ ئاندىلا ئويغىنىپ
كېتىپتىمەن. يەر يېرىلىپتىكەن، مەن گۈلدۈرلەپ دومىلاپ
چىقىپتىمەن. ئارقىدىنلا، بىر تار خاڭغا چۈشۈپ كەتتىم. بۇ
خاڭ ھەم تار، ھەم پاكار ئىكەن، خاڭدا ئادەم زادىلا بېلىنى
ئالمايدىكەن. بۇ يەردە بەللىرى يادەك ئېگىلگەن بىر ئادەم
بار ئىكەن، ئۇ مۇكەچەيگەن ھالدا ئوھۇ-ئوھۇ دەپ يوتىلىپ
تۇرۇپ تامنى تېشىدىكەن، تەر پىشانىسىدىن چىپىلىداپ ئېقىپ
تۇرىدىكەن. لېكىن، شۇنداقتىمۇ بىر دەممۇ ئارام ئالماستىن،
تامنى ئۇزاققىچە كولايدىكەن. ھەي، ئۇ بىسپارنىڭ چارچاپ
ھالى قالماپتۇ! نەچچە قېتىملاپ ئۇنلۇك نالە قىلىپ، گويا
بەللىرى قاتتىق ئاغرىغانىدەك، بېلىنى تىترەپ تۇرغان قولى

بىلەن سىلىدى، ئەمما ئۇ يەنە دەرھال تامنى تەشكىلى تۇردى. كىچىككىنە خاڭ بەكلا ئىسسىق ئىدى. مەن ئىنسانلار- نىڭ ھاۋا بولمىسا ياشىيالمايدىغانلىقىنى بىلەتتىم، شۇڭا ھىلىقى ئادەمنىڭ پۈتۈنلەي ھاۋاسىز، سېسىق پۇراق بۇرقۇپ تۇرغان يەر ئاستىدا زادى قانداق ھايات تۇرغانلىغىغا تا ھازىرغىچە ھەيرانمەن. مەن ئۇ چاغلاردا بۇ يەردە مۇشەققەت تارتىپ، ھەسرەت چېكىپ يۈرگەن، چىرايلىرى قورقۇنچلۇق بۇ كىشىلەر ئەسكى ئادەملەر ئوخشايدۇ، جازالىنىپ بۇ تار ئوڭكۇرگە قاماپ قويۇلغان ئوخشايدۇ دەپ يۈرۈپتىمەن. ئۇزاق ئۆتمەي مېنى كىچىك غالتەككە سېلىپ يورۇق دۇنياغا ئېلىپ چىقىشتى. ئەمما، بېلىنى رۇسلاپ تۇرالمايدىغان، ۋاي بېلىم دەپ زار قاخشايدىغان ھىلىقى بىچارە ئادەم تا ھازىرغىچە زادىلا ئېسىمدىن كەتمەيدۇ.

— ئۇكام، سېنى ھىچنەمنى بىلمەيدىكەن دىسە بولىدىكەن، — دەپتۇ كومۇر ساندۇغىدىن دوملاپ چىقىپ، مەش ئاستىدىكى قاڭالتىردا توختاپ قالغان كىچىك بىر پارچە كومۇر، — ھالى ۋاي بېلىم دەپ زار قاخشىغان ھىلىقى ئادەمنىڭ ھالىدىنمۇ بەك خاراپ كىشىلەرنى كۆپ كۆرگەنمەن. مەن بەك ئۇزۇن-بەك ئۇزۇن بىر خاڭدا ئىدىم، ئۇمۇ سەن ھازىر ئېيتقان خاڭدەك بەك تار ئىدى. ئۇ يەردە ئون نەچچە ئادەم ئىشلەيدىكەن. ئۇلار ماڭلىيىغا بىردىن كىچىك چىراق ئېسىۋالغان ئىكەن. ”باشقىچىلا پۇراق كېلىۋاتىدۇغۇ؟ ئىشنى يىغىشتۇرۇپ،

قايتىپ كەتكىنىمىز تۈزۈك تۇرىدۇ" دىدى ياشانغان بىر ئادەم.
 "ئىشنى يىغىشتۇرىمىز دەپ تىرىكچىلىك يولىمىزدىن ئايرىلىپ
 قالمايلى يەنە!" دىدى باشقا بىر ئەركىشى ئۇنىلۇك ئاۋازدا.
 شۇنداق قىلىپ ھەممەيلىن يەنە ئىشلەۋەردى. خوجاينىنىڭ
 دىگىنى بويىچە ئىشلىمىسە ئىشتىن ھەيدىلىدىغان بولغاچقا،
 ئىشلىمەي بولمايدىكەن، ئىشلىمىسە خوتۇن-بالىلىرى ئاچتىن
 ئولۇشكە مەجبۇر ئىكەن. كىچىك چىراق بارا-بارا غۇۋالىشىپ،
 خاك ئىچى قاراڭغۇلىشىشقا باشلىدى. بۇ چاغدا بىر ئادەم كېلى-
 ۋىدى، قېرى خاڭچى ئۇنىڭغا: "غوجام، بىرەر ۋەقە تۇغۇلىدۇ-
 غاندەكلا تۇرىدۇ، چىقىپ كەتسەك بولارمۇ؟" دىدى. ھىلىقى
 ئادەم گويا مەكتەپ ئوقۇتقۇچىلىرى ئوقۇغۇچىلارنى سوراققا
 تارتقاندەك، بۇ بوۋايىنى يامان نىيەت بىلەن قاتتىق سوتلىۋېتىپ
 چىقىپ كەتتى. خاڭچىلار ئوھۇ-ئوھۇ قىلىپ يوتەلگەن پېتى
 ئىشنى داۋاملاشتۇرىۋەردى. بۇ ئىشقا ئەقلىم يەتمىدى، ھەيران
 قالدىم: ئۇلار زادى نېمىشقا ھىلىقى ئادەمگە شۇنچىۋالا ئىتائەت
 قىلىپ كېتىدۇ؟ ھىلىقى ئادەم خاڭچىلاردىن ھىچبىر ئالاھىدىمۇ
 كورۇنمەيدۇ، ئۇلاردىن ھىچ يوغاندەكمۇ ئەمەس، كۈچلۈكتەكمۇ
 ئەمەس. بۇ زادى نېمە گەپ؟

— ۋاھ، بىردىنلا گۈلدۈرلەپ دومىلاشقا باشلاپتىمەن. بېشىمنى
 كوتىرىپ ئەتراپقا قارىسام، ھىچنەرسە مېنى بېسىۋالمايغان
 ئىكەن. ئەمدىلا ئاشۇنداق ئويلاپ تۇرۇشۇمغا ئاسمانغا كوتىرىل-
 دىم. شۇ پەيتنىڭ ئوزىدە گۈلدۈرمامىدەك قورقۇنچىلۇق ئاۋاز

ئاڭلاندى. كىچىك چىراقلار ئوچۇپتۇ، يوغان-يوغان داڭگاللار ئاسماندىن تورۇكلاپ چۈشكىلى تۇردى. قاراڭغۇ-زۈلمەت ئىچىدە، خېلى ۋاقىتلارغىچە كىشىلەرنىڭ ۋاقىراش-چاقىراشلىرى ۋە ئىگىراش-ۋايساشلىرىنى ئاڭلىدىم. بىر خاڭچى مېنىڭ ئۈستۈمگە يىقىلدى. ئۇنىڭ بەدىنىنىڭ تىترەۋاتقانلىغىنى، بېشىدىن ھول بىر نەرسىنىڭ ئېقىپ چۈشۈۋاتقانلىغىنى تۇيدۇم. ئارىدىن ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىت ئۆتكەن بولسا كېرەك، ھەممە نەرسە قاراڭغۇلۇق ئىچىدە ئاشۇنداق يېتىپ كەتتى. باشتا كىشىلەر ۋاقىرىغان، قۇتقۇزۇڭلار! دەپ توۋلىغان ئىدى، ئەمما كېيىنچە ئۇ ئاۋاز-لارمۇ بارا-بارا پەسىيىپ كەتتى ۋە ئاخىر ئوچتى. بەزىلەر بىر-نەچچە قېتىم ئىگىراپ تۇرۇپ سۇ سورىغان، بىراق بۇ يەردە بىر تېمىم سۇ نىمىش قىلسۇن. ئارىدىن خېلى ئۇزاق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇلارنى باشقا خاڭچىلار ئېچىقىپ كېتىشتى. بىراق ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئولۇپ كەتكەن ئىدى. دېمەك، ھىسلىقى بوۋايىمۇ مۇشۇلارنىڭ ئىچىدە ئىدى. ئۇلارنىڭ خوتۇن

ۋە بالىلىرى سىرتتا يىغلاپ تۇرۇپتىكەن. ئۈيەردە تۈگۈزۈدەك سېمىز، پۈزۈر كەيمىنگەن بىر زات تۇراتتى، ھىلىقى بوۋاينىڭ جەسىدىنى ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلگەن چاغدا، بوۋاينىڭ جەسىدى خۇددى ئۇ ئادەمگە مۇشتىنى تۈگۈپ تۇرۇپ ئاستاغىنا: "خاڭنىڭ خەتەزلىك ئىكەنلىكىنى سەن بۇرۇنلا بىلىسەن. ئەمما سەن پۇلنى بىزنىڭ جېنىمىزدىن ئەۋزەل كوردۇڭ" دىگەندەك بولدى. ھالبۇكى، بوۋاينىڭ ئولۇشى بىلەن ھىلىقى سېمىز مەخلۇقنىڭ نىمە كارى، ئۇ بوۋاينىڭ ئۈلگەنلىكىگە ئازراق ئېچى-نىپمۇ قويمىدى. مەن شۇ خاڭچى بوۋاينىڭ كىيىمىگە چاپلىشىپ قالغانلىغىم ئۈچۈن، ئوچۇقچىلىققا چىقىپ قالىدىم ۋە بولۇپ ئۆتكەن ھەممە ۋەقەنى كورۇپ تۇردۇم.

—ئەمما، سەن،— دەپتۇ باشقا بىر پارچە كومۇر ئاۋازىنى ئۇنلۇك چىقىرىپ،—ئەمما، سەن شۇ كۈنى كەچتە، ئولۇپ كەتكەن خاڭچىلارنىڭ جەسىدى كىچىك ئويىگە قويۇلغان، ئۇلار-نىڭ خوتۇن-بالىلىرى زار-زار قاخشاپ يىغلاۋاتقان چاغدا، ھىلىقى باينىڭ ئويىدە كاتتا تانسا بولۇۋاتقانلىغىنى بىلىمىسەڭ كېرەك. ئۇ يەردە پال-پۇل، ۋال-ۋۇل كىيىملەرنى كىيىۋالغان نۇرغۇن ئاياللار تانسا ئويناشتى، بىراق ئۇلارنىڭ ئىچىدە دادىسىدىن ئايرىلغان بالىلارنىڭ غېمىنى يەيدىغان بىرسىمۇ يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھىلىقى باي ئادەم تېخى خوشال-لىغىدا ھىجايماقتا ئىدى. ھالبۇكى، خاڭچىلارنى خاڭغا چۈشۈرگەن، ئۇلارنىڭ جېنىغا زامىن بولغان ئادەم دەل ئاشۇ

ئادەم ئەمەسمۇ؟ مەن چۈشەنمىدىم: ھىلقى ئادەم نىمە ئۈچۈن شۇنچە يامان نىيەتلىك، نىمىشقا باشقىلارنى خورلايدۇ؟

— ئۇنىڭ سەۋەپلىرى مۇنداق. مەن بىلىمەن، — دەپتۇ ناھايىتى قارا ۋە پاقىراپ تۇرغان باشقا بىر پارچە كومۇر، — مەن يەر يۈزىدە ناھايىتى ئۇزاق تۇرغانلىغىم ئۈچۈن، ھەر خىل — ھەر ياغزا ئىشلارنى كوردۇم. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەممەيلەن مېنى ئاكا-ئۇكا، ھەدە-سىڭىللىرىم ئىچىدە ھەممىدىن زىرگى دىيىپ-شىدۇ، شۇڭا ھەممە ئىشنى بىلىمەن. بۇ دۇنيادا باي ۋە كەمبەغەل دەپ ئىككى خىل ئادەم بار. بۇ دۇنيادا جىمى نەرسە بايلارنىڭ، كەمبەغەللەرنىڭ بولسا ھىچنىمىسى يوق. بۇغۇ بۇرۇن ئوتكەن ئىش، ھازىرقىغا كەلسەك، كارۋاتتا ياتقان ماۋۇ بالغا قاراڭلار. ئۇ كېسەل، ئەمما كۈن بويى ئوزى يالغۇز ياتىدۇ. ئۇنىڭ ئوينىيدىغان ئويۇنچۇغمۇ يوق، ياتىدىغان بۇمشاق كارۋىتىمۇ يوق، ئۇنىڭغا ئېغىزغا تېتىغۇدەك يېمەكلىكمۇ يوق. ئاپىسى ھەر كۈنى زاۋۇتقا بېرىپ ئىشلىمىسە بولمايدۇ، شۇڭا بالىسىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالغىلى چولسى يوق. بۇ بالا مۇشۇنداق ئازاپلىنىۋاتىدۇ. بەلكىم سىلەر ئۇ ئەسكى بالا بولغاچقا شۇنداق كۈنگە قالغان ئوخشايدۇ دەپ قالغانسىلەر. ياق، ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس. بۇ بالا ئاقكوڭۇل، تىرىشچان بالا. بىرلا يېرى، ئۇ بەك كەمبەغەل. بۇنىڭغا ئوخشاش مىساللار يەنە كۆپ. مەن بۇرۇن كېمىگە چۈشۈپ بىپايان دېڭىزدا ساياھەت قىلغان. بايلار چىرايلىق، ھاۋا ئوتۇشۇپ تۇرىدىغان

ياخشى بولمىلەردە تۇرىدىكەن، كېمىنىڭ ئۈستىدە لاغايلاپ
يۈرۈپ سەيلە قىلىدىكەن، ئىسىل نەرسىلەرنى يەيدىكەن.
ئىچىدىكەن. ئەمما كېمىنىڭ ئاستى تەرەپتىكى قوسىغىدا بولسا
كېمىنى ماڭغۇزىدىغان ماشىنا بار ئىكەن. ئۇ يەرزە دوزاقتەك
ئىسسىق بولۇپ، ئىچى ماينىڭ پۇرىغى ۋە ئىس بىلەن توشۇپ
كەتكەن ئىكەن. ئوت قالغۇچىلار كۈنى كۈن دىمەي، تۇنى
تۇن دىمەي، ئاشۇ ماشىنىنىڭ يېنىدا تۇرۇپ، كومۇرنى ئوت
لاۋۇلداپ كويۇۋاتقان ئوچاققا تاشلاپ تۇرىدىكەن. ئۇلار
كېمىلىرىنى سېلىۋېتىپ يالڭاچ يۇرسىمۇ، يەنىلا ئىسسىقتا
دېمىنى ئالمايدىكەن. ئىسسىپ كېتىپ باشلىرى گاڭگىراپ
قېلىپ، ئەس-ھۇشىنى بىلمەي كېمىنىڭ ئۈستىگە يۈگۈرەپ
چىقىۋالغانلارمۇ خېلى بار ئىكەن. ئۆزىنىڭ زادى قەيەردە
ئىكەنلىكىنى، قانداق ماڭىدىغانلىغىنى بىلمەي، ساپ ھاۋا
يەيمەن دەپ مېڭىۋېرىپ، ئاخىر يىقىلىپ چۈشۈپ دېڭىزغا
غەرق بولۇپ كەتكەنلەرمۇ بار ئىكەن. دەھشەتلىك ئىسسىقتا
كېسەل بولۇپ قالغانلارمۇ ئاز ئەمەس ئىكەن. ئەمما، شۇنداق
بولسىمۇ ئۇلار ھامان كېمىنىڭ قوسىغىدا تۇرۇپ، داۋاملىق
تۇردە ئوچاققا كومۇر تاشلايدىكەن.

— ئەمما، بايلارمۇ بەزىدە ئۇ يەرگە چۈشۈپ ئوت قالغۇچى-
لارغا ياردەملىشىدىغۇ؟— دەپتۇ كىچىكىگە بىر پارچە كومۇر
تاتلىق ئاۋاز بىلەن.

پاقراپ تۇرغان قاپ-قارا كومۇر كۈلۈپ كېتىپتۇ:

— تازمۇ دوت بىر نىمە ئىكەنسىن! بايلار دەل ئوزلىرى
ھىچقانداق ئىش قىلمايمۇ ياخشى تۇرمۇش كەچۈرۈش ئۈچۈن
كەمبەغەللەرنى ئاشۇنداق پۈتمەس— تۈگمەس ئىشلارغا سالمىدۇ.
كەمبەغەللەرنىڭ قىلغان ئىشلىرى بايلارغا نەپ كەلتۈرىدۇ.
— ئۇنداق بولسا، بايلارنىڭ ئالدىدا كەمبەغەللەر شۇ دە—
رىجىدە ھىچنىمىگە ئەرزىمەسمۇ؟ كەمبەغەللەر ئوز كۈچلىرىگە
تايىنىپ ئىشلەپ كۈن كەچۈرسە بولمامدىكەن؟— دەپ سوراپتۇ
كىچىك كومۇر پارچىسى قىزىقسىنغان ھالدا كوزلىرىنى ئوينىتىپ.
— ئاھا، ئۇنداق ئىش بولامدىغان— دەپ جاۋاپ قايتۇرۇپتۇ
زىرەك ۋە پاقىراپ تۇرغان كومۇر،— سان جەھەتتە، كەمبەغەل-
لەر بايلاردىن كوپ جىق. ئەگەر كەمبەغەللەرنىڭ ھەممىسى
گېپىنى بىر قىلىپ ھەمكارلىشىدىغان بولسا، ھازىر بايلارنىڭ
قولغا ئوتۇپ قالغان جىمى نەرسىلەرنى ئوز قوللىرىغا ئېلىۋالا-
لايدۇ.

— ئۇنداقتا، نىمە ئۈچۈن ئاشۇنداق قىلمايدۇ؟
— ئۇنى سەن ئىنسانلاردىن سورىساڭ بولىدۇ،— دەپتۇ
ئەقىللىق كومۇر،— مەن بۇنى راست بىلىمەيدىكەنمەن.
بۇ چاغدا پەلەمپەيدىن كېلىۋاتقان ئاياق تىۋىشى ئاڭلانغان
ئىكەن، ھەممە كومۇر ئۇن چىقارماي جىم بولۇۋاپتۇ.

سەرەڭگە قېپنىڭ ھىكايىسى

ئىككىنچى كۈنى كىچىك پېتىرگە كۈن بەك ئۇزۇن تۇيۇلۇپتۇ، ئۇ كەچ كىرىشىنى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتۈپتۇ. كومۇرلەر يەنە پاراڭلىشارمۇ؟ نىمە قىزىق گەپلەرنى قىلىشار؟ دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ كېچىچە چوڭقۇر، قاراڭغۇ خاڭنى ۋە كەڭ دېڭىزدا يۈرگەن يوغان پار كېمىسىنى چۈشەپ چىققان ئىكەن. شۇڭا ئۇ بۈگۈن كەچتە يەنە قانداق يېڭى ھىكايىلەرنى ئاڭلارمەن دەپ كۈتۈپ تۇرغان ئىكەن.

ھالبۇكى، تۇن پەردىسى بارا-بارا بۇ ئويىڭمۇ چۈشۈپ، ئەتراپنى قاراڭغۇلاشتۇرۇۋېتىپتۇ، ئەمما بۈگۈن نىمە بولغاندۇ، ئوينىڭ مەش قويۇلغان بۇلۇڭى جىمجىت، ھىچقانداق ئاۋازمۇ ئاڭلانمايدۇ.

بالا كوزىگە ياش ئاپتۇ. ئۇ كەچ كىرگەندە ھىكايە ئاڭلايدىكەن دەپ توپ-توغرا بىركۈن خوشال ھالدا كۈتۈپ تۇرغان بولسىمۇ، ئەمما ئەسكى كومۇرلەرنىڭ جىم بولۇۋالغىنى نىمىسى؟ ئۇ شۇ ئاندىلا غەرىپسىنىپتۇ. ئۇ ئاپام ھەركۈنى ئىشقا كېتىدۇ، ئۈزەم كېسەل، مۇشۇنداق يالغۇز يېتىۋېرىمەنمۇ، دەپ ئويلاپتۇ. ئۇنىڭ ئىچى پۇشۇپ، كوزلىرىدىن ياش تاراملاپ ئېقىشقا باشلاپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇ بالا ھوڭرەپ يىغلاپ كېتىپتۇ.

ئۇ يىغلاۋاتسا، بىردىنلا مۇلايىم بىر ئاۋاز كەپتۇ:

— ھەي، نىمىشقا يىغلايسەن؟

كىچىك پېتىر دەرھال مەش تەرەپكە قارايتۇ. قۇلاق سالىسا، ئاۋاز ئۇ ياقتىن ئەمەس، بەلكى كارۋىتنىڭ يېنىدىن چىقىۋاتقۇ-دەك. قارىسا، بىر سەرەڭگە قېپى تار تەرىپىنى پۇت قىلىپ كارۋىتنىڭ يېنىدىكى كىچىك شىرە توپىسىدە ئۈرە تۇرغۇدەك. سەرەڭگە قېپى تېخى ئېگىشىپ قويۇپتۇ، بەلكىم بۇ سالاملاشقىنى بولسا كېرەك.

— ھەي، نىمىشقا يىغلايسەن؟ — دەپ سوراپتۇ سەرەڭگە

قېپى.

— يالغۇز يېتىپ، كوڭلۇم يېرىم بولغاچقا، — دەپتۇ پېتىر

ئېسەدەپ يىغلاپ تۇرۇپ.

— نەدىكى گەپ، نەدىكى گەپ، يالغۇز ئەمەس سەن، —

دەپتۇ سەرەڭگە قېپى ۋە كارۋاتقا سەكرەپ چۈشۈپتۇ.

— ئويدىكى نۇرغۇن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى سېنىڭ ئاداش-

لىرىنىڭ. راستلا كوزۇڭنى ئېچىپ قاراپ باققىنا، قۇلاق سېلىپ

ئاڭلاپ باققىنا.

سەرەڭگە قېپى تەسەللى بەرگەندىن كېيىن، كىچىك پېتىر

يەنە خوشال بوپتۇ ۋە بۇ سەمىمى سەرەڭگە قېپىنى سىلماقچى

بولۇپ، قولىنى ئاستا ئۇزىتىپتۇ.

— سەن زادى كىم بولىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ پېتىر.

— مەن دەرەخ بولىمەن.

پېتىر ھەيران قېلىپ، سەرەڭگە قېپىغا قاراپ قايتتۇ. ئۇ كىچىكىدىن تارتىپلا چوڭ شەھەردە ئۆسكەچكە، دەرەخ دېگەن نەرسىلەرنى كورۇپ باقمىپتەن. شۇنداقتىمۇ بۇ كىچىك سەرەڭگە قېپىنىڭ ئوزىنى دەرەخ دېگىنىگە ئۇ زادىلا ئىشەنمەپتۇ. بۇ قاپ جويلىۋاتقان بولسا كېرەك دەپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. سەرەڭگە قېپى ئۇنىڭ كوڭلىدىكىنى بىلىۋالغاندەك ئورنىدىن شاققىدا تۇرۇپ، خاپا بولغاندەك ئاھاڭ بىلەن:

— مېنىڭ بۇرۇن يوغان دەرەخ ئىكەنلىكىمگە ئىشەنمەي. ۋاتسەنغۇ دەيمەن. خوش، ئۇنداق بولسا، ھەقىقى ئىشلارنى ساڭا سوزلەپ بېرەي. باشقىلارنىڭ گېپىدىن گۇمانلىنىش ھەقىقەتەن ياخشى ئىش ئەمەس. لېكىن، ئىنسان دەپ ئاتالغان نەرسىلەر ھەممە ۋاقت ئالدامچىلىق قىلىپ يۈرگەچكە، بىراۋ راست گەپ قىلغان تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ، — دەپتۇ. كىچىك پېتىر ئوزىنىڭ توغرا قىلمىغانلىغىنى بىلىپ، ئىچىدە خاتالىغىنى تونۇپتۇ، سەرەڭگە قېپىنىڭمۇ ئاچچىغى بېسىلىپ، مۇلايمىلىق بىلەن بېشىنى لىڭشىتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاخىر پاراڭ باشلىنىپتۇ.

— سەن كەڭ ئورمانلىقنى كورگەنمۇ؟

كىچىك پېتىر بېشىنى چايقاپتۇ.

— ھە، كورمەپتەنمەن. — دە. راست، سەن قورقۇنچىلۇق كومۇر

ئىسلىرى بىلەن قاپلانغان مۇشۇ شەھەردە تۇرۇپ كەلگەنمەن، شۇنداقتىمۇ.

كىچىك پېتىر بېشىنى لىگىشتىپتۇ.

—خوش، ئۇنداق بولسا، سەن خۇددى مۇشۇ كوچىدىكى ئويلەر بىلەن ئويلەرنىڭ بىر بىرىگە تۇتۇشىپ كەتكىنىگە ئوخشاش، دەرەخ بىلەن دەرەخ بىر بىرىگە تۇتۇشىپ كەتكەن كەڭ ئورمانلىقنى كوز ئالدىڭغا كەلتۈرۈپ باققىن. دەرەخلەر، ئەمىلىيەتتە، بىرتۇپ-بىرتۇپتىن بولۇپ، دەرەخلەردە ئۇچار قاناتلار ماكانلاشقان. ئەمما بۇ ئۇچار قاناتلار سىلەر كەمبەغەللەردەك تار ئويلەردە قىستىلىپ ياتمايدۇ، ئۇلار كەڭ جايىنى ئوي-ماكان قىلىدۇ، ھەرقانداق يەرگە ئىختىيارىي كوچۇپ بېرىۋېرىدۇ. ئۇلاردا ئوي ئىجارىسى تولەش دەيدىغان گەپمۇ يوق. نىمە ئۈچۈن؟ چۈنكى ئۇچار قاناتلار ياشاش ئۈچۈن ئوي-ماكانلىق بولۇشنىڭ بولۇشقا تېگىشلىك ھوقۇق ئىكەنلىگىنى بىلىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا، قۇشلار دۇنياسىدا سىلەرنىڭ ئىنسانلار دۇنياسىغا ئوخشىمايدىغان يەنە بىر ئىشىمۇ بار، ئۇ بولسىمۇ: كوپ ئېغىز ئويلۇك چوڭ ئىمارەتتە پەقەت بىرلا قۇش تۇرىدۇ، بەش-ئالتە قۇش مەينەت، كىچىك بىر ئېغىز ئويگە تىقىلىشۋالدىغان ئىش ھەرگىز يوق. سىلەر ئىنسانلاردا ئوي-جايىنىڭ تەقسىم قىلىنىشى ھەقىقەتەن مۇۋاپىق ئەمەس ئىكەن. —سەرەڭگە قېپى كىچىك پېتىرنىڭ ئوز يېنىدا ئىكەنلىگىنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇپ قالغاندەك سوزلەپلا كېتىپتۇ، —مەن بەزى كىشىلەرنىڭ شەھەرگە كاتتا ئىمارەتلەرنى سېلىپ، يېزىلاردا يەنە داچا سېلىۋالغانلىغىنى، بەزى كىشىلەرنىڭ بولسا ئولتۇرىدىغان ئويىنىڭمۇ يوقلۇغىنى،

ئۇلارنىڭ كوۋرۇك ئاستىدا ياكى باغلاردىكى ئۈزۈن ئورۇندۇق-
لاردا كېچىنى ئۆتكۈزۈشكە مەجبۇر بولىدىغانلىغىنىمۇ بىلىمەن.
بۇنداق ئىشلار ئورمانلىقتا ھەرگىز يوق. ناۋادا بىرسىنىڭ ئىككى
يەردە ئويى بولۇپ قالسا، ئويى يوقلار چىقىپ ئۇنىڭ نەرسە-
كېرەكلىرىنى ئېتىپ تاشلىۋېتىپ، ئۇنىڭغا كىرنۋالىدۇ. ئەمما،
ئىنسانلار دۇنياسىدا بولسا ئۇنداق ئەمەس، كىشىلەر بىكاردىن-
بىكارغا ئاھ ئۇرىدىكەن، ھەسرەت چېكىدىكەن، ھىچقانداق
ئامال قىلالمايدىكەن. مەن ئىنسانلاردەك دوت ھايۋاننى كورۇپ
باققان ئەمەس.

سەرەڭگە قېپىنىڭ ئۈزۈنغا سوزۇلغان گەپلىرىنى ئاڭلىغان
بالا بىر ئاز زېرىكىپ، ئاستاغىنا سوراپتۇ:
— ئەمەس، ئورمان ھەققىدىكى ئىشلاردىن سوزلەپ بەرسەڭ
قانداق؟

— ھە، ھە، بولىدۇ. بىراق سەن ئورمان دىگەننى كورۇپ
باقمىغان ئىكەنسىن، گەپنى نەدىن باشلاشنى بىلمەيۋاتىمەن.
قىسقىسى، ئىمكان قەدەر ئاسان چۈشەنگۈدەك قىلىپ سوزلەپ
بېرەي. مەن كەڭ ئورمانلىقتىكى ئەڭ ئىگىز دەرەخ ئىدىم. بۇ
ئورمان بىر بايغا تەئەللۇق بولۇپ، ئۇنىڭ ئورمانىدىن باشقا
تېرىلغۇ يەرلىرى، ئات-ئۇلاقلىرىمۇ بار ئىدى. مەن بۇ باينى
كورمىگەن چېغىمدا، ئۇ جەزمەن چۈچەكلەردە دىيىلىدىغان
دانىشمەنلەردەك ئادەم ئوخشايدۇ دەپ يۇرۇپتىمەن. نىمە
ئۇچۇن دىمەمسەن، چۈنكى نۇرغۇن-نۇرغۇن كىشى ئۇنىڭ

يېرىنى ھەيدەيدىكەن، مېلىنى باقىدىكەن، ئەتىدىن كەچكىچە تىرىشىپ-تىرىشىپ ئىشلەيدىكەن، ھىلىقى باي بولسا لاغايلاپ يۇرىدىكەن، ھەشەمەتلىك تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن. ئەمما بىر كۈنى ئۇبىزنىڭ ئورمانلىقتا پايپاسلاپ كەپتۇ، زەڭ سېلىپ قارىسام، ۋاي، بۇ قانداق گەپ، ئۇمۇ ئادەتتىكى بىر ئادەم ئىكەنغۇ. پەقەت ئادەتتىن تاشقىرى سېمىز، يۈزى قىپ-قىزىل بىر ئادەم ئىكەنغۇ.

— بەزى مومايلارمۇ پات-پات ئورمانلىققا كېلىپ قۇرۇق شاخ ۋە غازاڭلارنى تېرەتتى، بىراق ئۇلار ھامان قورقۇمسىراۋاتقاندەك، بىر نەرسىدىن غەم قىلىۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى. باي غوجام كەمبەغەللەرنىڭ ئورمانلىقتا ئوتۇن تېرىشىنى چەكلىگەن ئىكەن. مېنىڭچە بۇنىڭدىنمۇ ئوتۇپ كەتكەن يولسىزلىق بولماس. بۇنداق قۇرۇق شاخنىڭ بايغا لازىمى يوق تۇرسا، باشقىلارنى تەزگىنلى قويمىسا، بىكاردىن-بىكارغا چىرىپ-سېسىپ كەت-مەمدۇ؟

— بىر كۈنى، سەھرالىق بىرسى توشقان ئېتىپتىكەن، ئۇنى ئورمان باققۇچى تۇتۇۋاپتۇ. سەھرالىق كوپ توۋە قىلىپ، بۇ دورەم كەچۈرۈشنى، ئايلى كېسەل بولغاچقا، قۇۋۋەت قىلىدىغان بىرنەرسە لازىم بولۇپ قالغانلىغىنى، ئەمما كەمبەغەل بولغاچقا سېتىۋالغۇدەك پۇلى يوقلۇغىنى، شۇڭا توشقان ئاتقانلىغىنى ئېيتىپتۇ. ئەمما باي ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاقمۇ سېلىپ قويمىي، ئۇنى زىندانغا تاشلاپتۇ. بۇ ئىشقىمۇ ناھايىتى ھەيران بولدۇم.

ئورمانلىقتا توشقان دىگەن سان-ساناقسىز تۈرسى، باي ھەر قانچە
يىسىمۇ، يالغۇز ئۈزى شۇنچە كۆپ توشقانى يەپ بولالمايدۇغۇ؟
— كۈز كۈنلىرىدە ئورمانلىققا ئۆتۈنچىلەر كەلدى. ئۇلار
قاتتىق ئىشلەيدىكەن، لېكىن كەسكەن ئۆتۈنلىرىنىڭ بىرەر تېلىمۇ
ئۈزلىرىگە تەگمەيدىكەن، ھەممىسىنى بايغا ئۆتكۈزۈۋىدىكەن. ھەممە
نەرسە باينىڭ ئىكەن. ئورمان، دەرەخ، تېرىلغۇ يەر، ئوي ھاي-
ۋانلىرى، ھەتتا ئادەملەرمۇ ئۇنىڭغا ئىشلىمىسە بولمايدىكەن.
ئورماندىكى دەرەخلەر بۇ بىچارە كىشىلەرگە ھىسداشلىق
بىلدۈرەتتى، بايغا لەنەت ئوقۇيتتى. مېنىڭ يېنىمدا بىر تۈپ ياش
ئاق قارىغاي بار ئىدى، ئۇ بەك غەزەپلىنىپ، مەن بۇ ھارامتا-
ماق بايغا ئۈزىنىڭمۇ ئاجىز، ئەرزىمەس بىرىنىمە ئىكەنلىكىنى
تونۇتۇپ قويمەن دەپ ئىچىدە قەسەم قىلغان ئىكەن. توشقان
ئاتقان سەھرايلىقنىڭ زىندانغا تاشلانغانلىغىنى، بىر كۈنى ئىككى
موماي ئوتۇن تەرگىلى كەلگەندە تۇتۇلۇپ قېلىپ، باينىڭ
ئۇلارنى ئۇرۇپ، ئىتتىرىپ، قاتتىق چاپا سالغانلىغىنى ئاق قار-
غاي ئۈز كۈزى بىلەن كورۇپ تۇرغان ئىدى. بىر كۈنى كەچتە،
قاتتىق بوران-چاپقۇن بولۇۋىدى، ياش ئاق قارىغاي يىلتىزىدىن
دىگۈدەك قومۇرۇلۇپ چىقتى. ئەمما يىلتىزنى مۇخىلار يېپىپ
تۇرغاچقا، سىرتىدىن قارىغاندا ھېچنەمە بولمىغاندەك كورۇنەت-
تى. ئۇ ئۈزىنىڭ ئۇزاق ئومۇر كورەلمەيدىغانلىغىنى بىلىپ،
ئولۇپ كېتىشتىن بۇرۇن تاش يۈرەك باينىڭ ئەدىۋىنى تازا
بېرىش قارارىغا كەپتۇ. ”بىزنىڭ دەل-دەرەخلەر دۇنياسىدا،

بىر تۇپ دەرەخ باشقا دەرەخلەرنىڭ تەقدىرىنى بەلگىلەيدىغان ئىش يوق“ دىدى ئۇ، ”بىزنىڭ بىر بىرىگە ھەمرا دەل - دەرەخ - لىرىمىز ئىچىدە، خۇددى ئىنسانلار جەمئىيىتىدىكىگە ئوخشاش، چوڭ دەرەخ بولىدۇ، كىچىك دەرەخمۇ بولىدۇ، كۆچلۈك دەرەخ بولىدۇ، ئاجىز دەرەخمۇ بولىدۇ، لېكىن بىزنىڭ ئارىمىزدا مۇنبەت يەر، ساپ ھاۋا، ئىللىق ئاپتاپ، يامغۇر، شەبنەم - بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەممىگە ئورتاق. زادى نىمە ئۈچۈن شەي - ئىملەرنىڭ داناسى دەپ ئاتالغان ئىنسانلار ئارىسىدا بۇنداق ئوپ - ئوچۇق تۇرغان ئىشلار ئاقمايدۇ؟“ ئۇ چاغدا، ئۇ ھەممە گۇنا مۇشۇ بايدا دەپ ھىساپلىغان. مەنمۇ، تەبىئىكى، شۇنداق دەپ ئويلىغان ئىدىم. كېيىن، مېنى زاۋۇتقا توشۇپ كەلگەندە، بۇ يەردىكى ئىشچىلارنىڭ پارنىكىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئاندىن ھەممە گۇنا ئاز ساندىكىلەرنى بەختلىك قىلىپ، كوپ ساندىكى - لەرنى بەختسىز قىلىپ قويغان تۈزۈمدە ئىكەنلىكىنى بىلدىم. گەرچە بۇ ئىشلارنى سوزلەپ ئوتكەن بولساممۇ، بىراق سېنىڭ چۈشىنىپ كېتەلىشىڭ ناتايىن.

— ئەمدى ئەسلى گېپىمىزگە كېلەيلى، ئاق قارىغاي ئوزى ئولۇشتىن بۇرۇن بىچارە كىشىلەر ئۈچۈن بىر ئاز ئىش قىلىپ بەرمەكچى بولغان ئىكەن. شۇنداق قىلىپ، بىر كۈنى باي ئورمانلىققا كېلىپ، ھىلقى ئاق قارىغايىنىڭ ئالدىغا كەلگەن چاغدا، ئاق قارىغاي ئوزىنىڭ پۈتۈن كۈچى بىلەن، ئولۇم ئالدىدا جان تالىشىپ ئىگىردى ۋە تولغىنىپ يېقىلىۋىدى، گۇپلا

قىلىپ باينىڭ ئۈستىگە چۈشتى. باي سەت چىقىراپ، يەرگە دۈم چۈشتى. ئورمان باققۇچى ئۇچقاندىكى كېلىپ تۈنى بولەپ تۇرغۇزدى. ئەمما، بۇ چاغدا، ئاق قارىغاي ئۇنىڭ ئوڭ قولىنى سۇندۇرۇۋەتكەن ئىدى. “بۇ، ساڭا بېرىلگەن جازا!” دەپ تەڭلا ۋاقىراشتى ئاق قارىغاي يوپۇرماقلىرى، “يىغلاپ تۇرۇپ كەچۈرۈم سورىغان ئىككى موماينى مۇشۇ قولۇڭ بىلەن ئۇرغان ئىدىڭ، بىرلا توشقان ئاتقان بىچارە ئادەمنى زىندانغا تاشلاشقا مۇشۇ قولۇڭ بىلەن خەت يېزىپ بەرگەن ئىدىڭ.”

— شۇنداق قىلىپ، ئاق قارىغاي ئولۇپ كېتىپتۇ— دە.

— پاه، نىمىدىگەن ئوبدان، باتۇر دەرەخ— ھە! تا ھازىرغىچە ئاشۇ ياش ئاق قارىغاي ئېسىمدە تۇرىدۇ.

سەرەڭگە قېپى سوزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، كېپىنى ۋاقتىنچە توختىتىپتۇ ۋە ناھايىتى غەزەپ بىلەن:

— شۇنداق، گەپ تۈزۈمدە!— دەپ توۋلىۋېتىپتۇ،— خوش، ئەمدى ساڭا تۈزۈمنىڭ نىمىلىكىنى چۈشەندۈرۈپ قويماي. — لېكىن، ئۇ سەپىلىپ قارىسا، بالا ئاللىقاچان ئۇخلاپ قالغان ئىكەن. ئۇ خاپا بولۇپ، كارۋاتتىن پەسكە سەكرەپ چۈشۈپ كېتىپتۇ.

“ئىنسانلار نىمىدىگەن دوت— ھە!” ئۇ مۇشۇنداق غۇدىرىغان پېتى بۇلۇڭنىڭ ئەڭ قاراڭغۇ يېرىگە سىرىلىپ بېرىپتۇ. بەلكىم كوڭۇلنى ساتلاندىرىدىغان ئورمان دۇنياسىدىكى ئىشلارنى يالغۇز ئۆزى ئەسلەش ئۈچۈن كەتكەن بولسا كېرەك.

كەچىك چاشقان بىك

(سوۋېت ئىتتىپاقى) ۋ. بانكى *

كەچىك چاشقاننىڭ دەريا كېزىشى

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، بىر ئوغۇل بالا قېلىن قارىغاي قوۋزاق-
لىرىنى بەكە بىلەن يۈنۈپ كەچىك كېمە ياساپتۇ، سىڭىلىسى
لاتا-پۇرۇچلاردىن يەلكەن ياساپ، كېمىگە ئورنىتىپتۇ. شۇنداق
قىلىپ بالىلار كېمىنى دەرياغا قويۇپ بېرىپتۇ.

* ۋىتارى ۋالېنتىنوۋىچ بانكى 1894-يىلى تۇغۇلغان بولۇپ،
1959-يىلى ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ دادىسى روسىيىنىڭ مەشھۇر
تەبىئى پەن ئالىمى. ئۇ كەچىككىدىن تارتىپ دادىسىنىڭ كەينىگە
كىرىۋېلىپ ھايۋاناتلار مۇزېيىغا بېرىپ ئوينىتتى. ئۇنىڭ تەبەئەت
دۇنياسى توغرىسىدىكى مول بىلىمىمۇ دادىسىنىڭ ئىلھام بېرىشى
ۋە يېتەكچىلىك قىلىشى ئارقىسىدا توپلانغان. بانكىنىڭ بالىلارغا
ئاتاپ يازغان بىرىنچى كىتابى 1923-يىلى نەشر قىلىنغان
«ئورمانلىقتىكى كەپە» دېگەن كىتاب ئىدى.

بۇ كېمىگە بىرتال ئۇزۇن موما ياغىچى لازىم ئىكەن.
— تاناپتەك تۇز بىر شاخ تاپقان بولساق ياخشى بولاتتى، —
دەپتۇ ئاكىسى ۋە بەكسىنى ئېلىپ، چاتقاللىققا قاراپ مېڭىپتۇ.
ئاكىسى تۇيۇقسىزلا چاتقاللىقتا:

— چاشقان! چاشقان! — دەپ ۋاقىراپ كېتىپتۇ.

سىڭلىسى ئاكىسىنىڭ قېشىغا يۈگۈرەپ بېرىپتۇ.

— شاخنى كېسۋاتسام، — دەپتۇ ئاكىسى سىڭلىسىغا، — ئۇلار
چىرىلدىشىپ كەتتى! توپ-توغرا بىر توپ ئىكەن! ئۇلاردىن
بىرى مەيەردە، دەرەخنىڭ يىلتىزى ئاستىدا تۇرىدۇ. تۇرۇپ
تۇرغىن، مەن ھازىرلا ئۇنى.....

ئاكىسى بەكسى بىلەن دەرەخنىڭ يىلتىزىنى كېسىپ، بىر
كىچىك چاشقانى تارتىپ چىقىرىپتۇ.

ئەجەپمۇ كىچىك ئىكەن! — دەپتۇ سىڭلىسى ھەيرانلىقتا، —
يەنە كېلىپ سېرىق ئىكەن! راست مۇشۇنداق چاشقان بولامدۇ؟
— بۇ دالا چاشقىنى، — دەپتۇ ئاكىسى چۈشەندۈرۈپ، — دالا
چاشقىنىنىڭ ھەممىسىنىڭ ئېتى بولىدۇ، بىراق مەن بۇ چاشقانىنىڭ
نىمە دەپ ئاتىلىدىغانلىغىنى بىلمەيدىكەنمەن.

ھىلىقى كىچىك چاشقان قىزغۇچ ئاغزىنى ئېچىپ “بىك”،
“بىك” دەپ چىرىلداشقا باشلاپتۇ.

— بىك! ئۇ مېنىڭ ئېتىم بىك دەۋاتىدۇ! — دەپتۇ سىڭلىسى
كۈلۈپ كېتىپ، — قاراڭ، ئۇ تىترەۋاتىدۇ! ۋۇي، قۇلغىدا قان
تۇرىدىغۇ. چوقۇم ئۇنى تۇتىدىغان چاغدا بەككىز تېگىپ كەتكەن

ئوخشايدۇ. ئاغرىۋاتقاندۇ-ھە!

—ئىش قىلىپ، مەن ئۇنى ئولتۇرمايمەنغۇ!— دەپتۇ ئاكىسى
ئاچچىقلىنىپ، — مەن ھەممە چاشقانى قىرىپ تۈگىتىمەن: ئۇلار
نىمە ئۈچۈن ئاشلىغىمىزنى ئوغرىلايدىكەن؟

— قويۇۋېتىلى!— دەپتۇ سىڭلىسى يالۋۇرۇپ، — ئۇ تېخى
كىچىك تۇرسا!

ئەمما ئاكىسى قويۇپ بېرىشكە زادىلا ئۇنىماپتۇ.

مەن ئۇنى دەرياغا تاشلىۋېتىمەن!— دەپتۇ ئاكىسى ۋە دەريا
بويىغا قاراپ مېڭىپتۇ.

قىزچاق بۇ كىچىك چاشقانى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن دەرھال بىر
چارە تېپىپتۇ.

— تۇرۇپ تۇرۇڭ!— دەپ ئاكىسىنى توختىتىپتۇ قىز— ئۇنى
بىزنىڭ ئەڭ چوڭ كېمىمىزگە سېلىپ قويۇۋەتسەك قانداق؟

بەربىر بۇ چاشقان سۇدا ئولىدۇ دەپ ئويلىغان ئاكىسى
سىڭلىسىنىڭ گېپىگە قوشۇلۇپتۇ. كېمىگە بىر يولۇچىنى
سېلىپ قويۇۋېتىشنىڭ ئۆزىمۇ قىزىق ئىش دەپ ئويلاپتۇ
ئاكىسى.

ئۇلار يەلكەننى بېكىتىپ، چاشقانىنى ياغاچ كېمىگە سېلىپ،
كېمىنى دەرياغا قويۇۋېتىپتۇ. كېمە شامالدا دەريا قىرغىغىدىن
يىراقلىشىپتۇ.

كىچىك چاشقان قۇرۇق قوۋزاقنى مەھكەم تۇتۇپ، مىدىر-
سىدىر قىلماي تۇرۇپتۇ. بالىلار قىرغاققا ئۇنىڭغا قاراپ قول

پۇلاڭلىتىپتۇ.

بۇ چاغدا، بالىلارنى ئويىدىكىلەر چاقىرىپتۇ. ئۇلار بۇ يەردە كەنلىك كېمىنىڭ لەيلىگەن پېتى دەريا ئەگمىگە بارغاندا كۆزدىن غايىم بولغانلىغىنى كورۇپ تۇرۇپتۇ.

— بىچارە كىچىك بىك! — دەپتۇ ئويىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن قىزچاق، — شامال كېمىنى چوقۇم ئاغدۇرۇۋېتىدۇ، بىكمۇ ئاخىر سۇدا غەرق بولىدۇ، چوقۇم شۇنداق بولىدۇ.

ئاكىسى لام — جىم دېمەپتۇ. ئۇ قانداق قىلىپ قازناقتىكى ھەممە چاشقانلارنى بىرىنىمۇ قالدۇرماي يوقىتىشنىڭ چارىلىرىنى ئويلاۋاتقان ئىكەن.

كېمە ئورۇلدى

قارىغاي قوۋزىغىدىن ياسالغان كىچىك كېمە چاشقانى ئېلىپ لەيلەپ مېڭىۋېرىپتۇ. شامال كېمىنى ئىتتىرىپ دەريا قىرىسىدىن بارغانسېرى يىراقلاشتۇرۇۋېتىپتۇ. دەريا سۈيى ئىگىز — ئىگىز دولقۇنلار ياسماقتا ئىكەن.

كەڭ دەريا كىچىك بىكىنىڭ كوزىگە بىپايان دېڭىزدەك كورۇنۇپتۇ.

بىكىنىڭ تۇغۇلغىنىغا ئاران ئىككى ھەپتە بولغاچقا، ئوزى ئوزۇق تېپىپ يېيىشىنىمۇ، دۇشمەندىن ئوزىنى قاچۇرۇشىنىمۇ

تېخى ئۇقمايدىكەن. ئاشۇ كۈنى، ئانا چاشقان بالىلىرىنى كامىردىن دىن ئەپچىقپ ئويناتقان ئىكەن. ھىلىقى ئوغۇل بالا چاشقانلارنى قورقۇتقان چاغدا، ئانا چاشقان بالىلىرىنى ئېمىتۋاتقان ئىكەن. بىك تېخى ئەمچەكتىكى چاشقان ئىكەن. بالىلار بۇ چاشقان بالىسىغا ناھايىتى قاتتىق چاقچاق قىلغان ئىكەن. ئۇلارنىڭ بۇ كىچىك، ئوزىنى قوغداشنى بىلمەيدىغان چاشقاننى شۇنداق خەتەرلىك سەپەرگە يولغا سالغىچە، ئۇنى بىراقلا ئولتۇرۇۋەتەن كىنى ياخشى ئىدى.

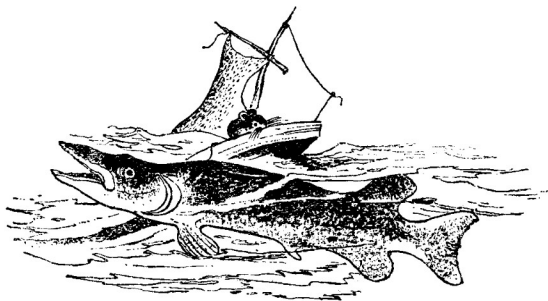
پۈتكۈل دۇنيا ئۇنىڭغا تاقابىل تۇرماقتا ئىكەن. شامال گويا كىچىك كېمىنى چوقۇم ئاغدۇرۇۋېتىدىغاندەك شىددەت بىلەن چىقىپتۇ؛ دولقۇن كىچىك كېمىنى خۇددى قاپ-قاراڭغۇ دەريا تېگىگە چوكتۇرۇۋېتىدىغاندەك ئۇرۇلماقتا ئىكەن. ھايۋانلار، قۇشلار، بېلىقلار، قۇرۇت-قوڭغۇزلار-ھەممىسى ئۇنىڭغا تاقا-بىل تۇرماقتا ئىكەن. ھەرخىل نەرسە بۇ نادان، ئوزىنى قوغداشنى بىلمەيدىغان چاشقان بالىسى ئۈچۈن پايدىسىز ئىكەن.

بىرنەچچە ئاق بېلىقچى قۇش بىكىنى ھەممىدىن بۇرۇن كورۇپتۇ. ئۇلار شۇڭغۇپ چۈشۈپ، كىچىك كېمىنىڭ توپىسىدە چوگىلەپتۇ. بۇ چاشقان بالىسىنى بىراقلا ئۇجۇقتۇرۇۋېتەلمىگەن-لىكى ئۈچۈن، بېلىقچى قۇشلار غەزەپ بىلەن ۋىچىرلىشىپ كېتىپتۇ. ئۇلار شۇڭغۇپ چۈشكەندە قاتتىق قوۋزاققا تۇمشۇغى تېگىپ كېتىپ زەخمىلىنىپ قېلىشتىن ئەندىشە قىلغان ئىكەن. بىرنەچچىسى سۇ ئۈستىگە قونۇپ، ئۇزۇپ بېرىپ كىچىك

كېمىنى قوغلاپتۇ.

بىر موكا بېلىق سۇ ئاستىدىن لەيلەپ چىقىپ كىچىك كېمىنىڭ ئارقىسىدىن ئۈزۈپتۇ. ئۇ ئاق بېلىقچى قۇشنىڭ چاشقان بالىسى سۇغا ئىتتىرىپ چۈشۈرۈشىنى كۈتۈپ تۇرماقتا ئىكەن. چاشقان سۇغا چۈشسە، موكا بېلىق ھىچقانداق كۈچ سەرپ قىلماستىنلا چاشقانى يەۋالدىكەن.

بىك ئاق بېلىقچى قۇشنىڭ مۇغەمبەرلەرچە ئاۋازىنى ئاڭلاپ كوزلىرىنى يۇمۇۋېلىپ، ئولۇمنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. دەل مۇشۇ چاغدا، ئارقا تەرەپتىن بېلىق تۇتار ئاق قۇيرۇقلۇق يوغان مەككار قۇش ئۇچۇپ كېلىپ قاپتۇ. ئاق بېلىقچى قۇشلار دەرھال تەرەپ-تەرەپلەرگە ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

ئاق بېلىقچى قۇشلارمۇ، موكا بېلىقمۇ كىچىك چاشقان بىكىنى يىمەكچى بولۇشۇپتۇ.

بېلىق تۇنار ئاق قۇيرۇقلۇق قۇش كىچىك كېمىدىكى چاشقان
بالىسىنى ۋە كېمىنىڭ يېنىدا ئۇزۇپ كېتىۋاتقان موكا بېلىقىنى
كورۇپتۇ-دە، قاننىنى يىغىپ، توۋەنگە قاراپ شۇڭغۇپتۇ.
ئۇ شۇڭغۇپ دەل كىچىك كېمىنىڭ يېنىغا چۈشكەن ئىكەن،
ئۇنىڭ بىر قاننى يەلكەنگە تېگىپ كېتىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن كىچىك
كېمە كومتۇرۇلۇپتۇ.

بېلىق تۇنار ئاق قۇيرۇقلۇق قۇش موكا بېلىقىنى تۇتۇۋېلىپ،
ئاران سۇدىن ئېلىپ چىقىپ قارىسا، كېمە ئورۇلۇپ كەتكەن،
كېمە ئۈستىدە ھىچنەرسە كورۇنمىگۈدەك. ئاق بېلىقچى قۇشلار
بۇ ئەھۋالنى يىراقتىن كورۇپ: چاشقان بالىسى چوقۇم چوكۇپ
كەتكەن بولۇشى مۇمكىن، دەپ ئويلاپ ئۇچۇپ كېتىشىپتۇ.
بىك سۇ ئۇزۇشنى بىلمەيدىكەن. ئۇ سۇغا چۈشكەندىن كېيىن،
چوكۇپ كەتمەسلىك ئۈچۈن، پۇتلىرىنى پالاقشىتىۋېرىپتۇ. ئۇ
سۇ بېتىگە چىقىۋېلىپ، كېمىنى چىڭ چىشلۋاپتۇ.
بىك ئورۇلگەن كىچىك كېمە بىلەن بىللە سۇدا لەيلىپ
يۇرۇپتۇ.

ئارىدىن ئانچە ئۇزاق ۋاقىت ئۆتمەي، دولقۇن كىچىك
كېمىنى يات بىر قىرغاققا ئاپىرىپ قويۇپتۇ.
بىك سايغا چىقىۋېلىپ، ناھايىتى تېزلىكتە چاتقاللىققا كىرىپ
كېتىپتۇ.

كېمە ھەقىقەتەن ئورۇلگەن بولسىمۇ، تەلەپلىك كىچىك
پولۇچى ئەنە شۇنداق ساق قالغان ئىكەن.

قورقۇنچلۇق كېچە

سۇغا چۈشۈپ كەتكەن بىكىنىڭ ئۈستۈبۇشى چىلىق - چىلىق سۇ بولۇپ كەتكەن ئىكەن. ئۇ تۈكلىرىنى يالاۋىرىپتىكەن، بىر دەم - دىلا تۈكلىرى قۇرۇپ، ئۈزى بىر ئاز ئىسسىپ قالغاندەك بوپتۇ. ئۇنىڭ قوسىغى ئېچىپتۇ. ئەمما دەريا بويىدىن ئاق بېلىقچى قۇشلارنىڭ ۋىچىرىلغان ئاۋازى كەلگەچكە، چاتقاللىقتىن چىقىش - تىن قورقىدىكەن.

شۇنداق قىلىپ ئۇ كۈن بويى ئاچ قوساق يۇرۇپتۇ. ئاخىر قاراڭغۇ چۈشۈپتۇ. قۇشلار ئۇخلاپ قاپتۇ. پەقەت يېقىن ئارىدىكى دەريا قىرغىغىغا شارلىداپ ئۇرۇلۇپ تۇرغان دولقۇن ئاۋازىلا ئاڭلىنىپ تۇرىدىكەن.

بىك قاتتىق ئېھتىيات بىلەن چاتقالنىڭ تېگىدىن چىقىپتۇ. بىك قاراپ باقا، ھىچقانداق ئادەم كورۇنمەپتۇ. ئۇ خۇددى كىچىك قارا پوڭزەكتەك شارىتىدىلا دومىلاپ ئوت - چوپ ئارىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ.

ئۇ پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئوزۇقلۇق ئىزلەپتۇ، كوزىگە كورۇنگەنلىكى يوپۇرماق ۋە ئوت - چوپ غوللىرىنى شوراپ بېقىپتۇ. ئەمما ھىچ قايسىسىدا سۇت يوق ئىكەن. ئۇ غەزەپ بىلەن بۇ نەرسىلەرنى چىشلەپ ئۇزۇۋېتىپتۇ ياكى چاپناپ پۇر - كۇۋېتىپتۇ. تۇيۇقسىز بىر غولدىن بىر خىل تاتلىق، ئانىسىنىڭ

سۇتىنىڭ تەمسىگە ئوخشاش شىرىن سۇيۇقلۇق ئۇنىڭ ئاغزىغا ئېقىپ چۈشۈپتۇ.

بىك ئۇنى شوراپ بولۇپ، يەنە مۇشۇنىڭغا ئوخشاشلىرىدىن بارمىكىن دەپ ئىزلەپتۇ. ئۇنىڭ قوسىغى بەك ئېچىپ كەتكەن. لىكىتىن، ئوز ئەتراپىدا نىمە بار. نىمە يوقلۇغىنىمۇ سەپسالماغان ئىكەن.

ئىگىز. ئىگىز ئوسۇپ كەتكەن ئوت. چوپلەرنىڭ ئۈستىدە. ئاسماندا دۇپ. دۈگىلەك تولۇن ئاي كوتىرىلگەن ئىكەن. قارا سايىلار ئۇن. تىنىسىز ھالدا ئاسماندا غىپىدە ئۇ ياقىتىن بۇ ياققا ئوتۇشمەكتە ئىكەن: چەبدەس كەلگەن شەپىرەڭ كېچىدە ئۇچۇپ يۈرگەن كېيىنەكلەرنى قوغلىماقتا ئىكەن.

ئوت. چوپ ئارىسىدا، ھەممىلا يەردىن چىر. چىر. چۇر. چۇر قىلغان ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇرىدىكەن. بەزىلىرى ئاستا مەدىرلاۋاتقان، بەزىلىرى چاتقاللىقتا ئۇيان. بۇيان مېڭىۋاتقان، بەزىلىرى پىلەكىلىك ئوت ئارىسىدا سەكرەپ يۈرگەن ئىكەن.

بىك چوپ غوللىرىنى يەپتۇ، غولنى غاجلاپ يەرگە چۈشۈ. رۇپتۇ. غول يىقىلىپ چۈشكەندە، ئۇنىڭدىكى سوغاق شەبنەملەر چاشقاننىڭ بەدىنىگە چاچراپ چۈشۈپتۇ.

يىقىلىپ چۈشكەن غولنىڭ ئۇچىدا باشاق بار ئىكەن، ئۇ ناھايىتى تاتلىق نەرسە بولۇپ، بىك ئەمدى ئۇنى تاپقان ئىكەن. بىك ئولتۇرۇپ، ئالدىنقى ئىككى پۇتى بىلەن غولنى تۇتۇپ

تۇرۇپ، باشقىنى بىر دەمدىلا يەۋېتىپتۇ.

”پوك!“ قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ كىچىك چاشقانغا ئانچە يىراق بولمىغان يەردە بىر نەرسە يەرگە چۈشكەندەك بويىتۇ. بىك غول غاچاشنى توختىتىپ، قۇلمىغىنى دىك تۇتۇپ ئاڭلاپتۇ.

ئوت - چوپ ئارىسىدىن ”پوك!“، ”پوك!“ قىلغان ئاۋاز كەپتۇ. ”پوك!“، ”پوك!“ قىلغان ئاۋاز ئالدى تەرەپتىكى چوپ دوۋىسى ئارقىسىدىن يەنە چىقىپتۇ.

بىر تىرىك نەرسە ئوت - چوپ ئارىسىدىن ئۇتتۇرلا كىچىك چاشقانغا قاراپ سەكرەپ كەلمەكتە ئىكەن.

بىك چاتقاللىققا يۈگرەپ كىرىۋالماقچى بولۇپ، دەرھال ئارقىسىغا بۇرۇلۇشقا تەرەددۇتلىنىپتۇ.

”پوك!“ قىلىپ ئارقىسىدىن يەنە بىر نەرسە تاقلاپ چىقىپتۇ. ”پوك!“، ”پوك!“ قىلغان ئاۋاز تەرەپ - تەرەپتىن كەلگىلى تۇرۇپتۇ.

”پوك!“ قىلغان ئاۋازلار ناھايىتى يېقىنلىشىپ كەپتۇ.

بىر خىل جانئوار ئۇزۇن ياپىلاق پۇتىنى كېرىپ ئوت - چوپ ئۈستىدە تېز - تېز تاقلىماقتا ئىكەن. ”پاق!“ قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ، كوزلىرى تومپىيىپ چىققان بىر پاقا دەل بىكىنىڭ تۇمشۇغى ئالدىغا كېلىپ چۇشۇپتۇ.

پاقا ئالاق - چالاق بولۇپ، كىچىك چاشقانغا تىكىلىپ قارايتۇ. چاشقان پاقىنىڭ پاقىراپ تۇرغان تېرىسىگە ئەجەپلەنگەن ھەم

قورققان ھالدا قاراپ تۇرۇپتۇ.....ئۇلار دەر قەمتە ئولتۇرۇپ،
بىر بىرىگە قارىشىپ تۇرۇپتۇ، كېيىن قانداق قىلىش كېرەكلىگىنى
ھىچقايسىسى بىلەلمەپتۇ.

ئەتراپتىن يەنىلا ”پوك!“، ”پوك!“ قىلغان ئاۋاز كەپتۇ. —
ئەمدىلا نىمىنىڭدۇ ئاغزىدىن قېچىپ قۇتۇلغان بىر توپ كىچىك
پاقا ئوت - چوپ ئارىسىدا تاقلاپ يۈرمەكتە ئىكەن. تېز - تېز
شىرىقلاشلار بارغانسېرى يېقىنلاشماقتا ئىكەن.

شۇئاندا چاشقان مۇنداق بىر ھالنى كورۇپتۇ: بىر كۈمۈش
رەڭ يىلان ئۇزۇن ھەم يۇمشاق گەۋدىسىنى سورەپ بىر كىچىك
پاقىنىڭ ئارقىسىدىن كېلىۋاتقۇدەك. يىلان يەردە ئومىلىمەكتە،
بىر كىچىك پاقىنىڭ ئارقا پۇتى يىلاننىڭ يوغان ئاغزىدا پىلتىڭلاپ
تۇرغۇدەك.

كېيىنكى ئەھۋاللارنى بىك كورمەپتۇ. ئۇ شارىتىدىلا سەكرەپ
باشقا يەرگە كېتىپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ يەردىن خېلى ئىگىز بولغان
بىر تۈپ چاتقالنىڭ شېخىغا قانداق چىقىۋالغانلىغىنى ئۆزىمۇ
بىلمەي قاپتۇ.

بىك بۇ بىر كېچىنىڭ قالغان ۋاقتىنى شۇ يەردە ئۆتكۈزۈپتۇ،
ئۇنىڭ قوسىغى ئوت - چوپلەرگە سۇرۇلۇپ بەك قاتتىق ئاغرىپتۇ.

قۇيرۇغىنى ئىلغۇ، تۈكىنى دالدا قىلىش

بىك ئاچ قېلىشتىن ئەنسىرەپ ئولتۇرمايدىغان بوپتۇ: ئۇ

ئوزۇق تېپىپ يېيىشنى ئۈگىنىۋالغان ئىكەن. ئېگىن، ئۇ ھەممە
دۈشمەنگە يالغۇز ئوزى قانداق تاقابىل تۇرالىسۇن؟

چاشقانلار ھەمىشە جەم بولۇپ ياشايدۇ: شۇنداق بولغاندا،
ئۇلار دۈشمەننىڭ ھۇجۇمىدىن ئاسانراق ساقلىنالايدۇ. بىرسى
بىرەر دۈشمەننىڭ يېقىنلاشقانلىغىنى سېزىپ قالسىلا، چىر
قىلىپ خەۋەر بېرىدۇ-دە، ھەممىسى يوشۇرۇنۇۋالىدۇ.

بىك بۇ يەردە يالغۇز ئىدى. ئۇ باشقا چاشقانلارنى دەرھال
تېپىپ، ئۇلار بىلەن بىللە ئوتۇشى كېرەك ئىدى. شۇنداق
قىلىپ، ئۇ قېرىنداشلىرىنى ئىزلەشكە كىرىشىپتۇ. بىك چىداش-
لىق بېرىپ، چاتقالمۇ-چاتقال يامشىپ مېڭىپتۇ. بۇ يەردە يىلان
بەك كۆپ بولغاچقا، بىك يەرگە چۈشۈشتىن قورقىدىكەن.

بىك دەرەخكە يامشىشنى ئوبدانلا ئۈگىنىۋالغان ئىكەن. قۇي-
رۇغى ئۇنىڭغا كۆپ ياردەم قىپتۇ. ئۇنىڭ قۇيرۇغى ھەم ئۇزۇن،
ھەم يۇمشاق بولۇپ، دەرەخ شېخىغا ئىلىنىشىپ تۇرالايدىكەن.
ئۇ مۇشۇنداق بىر ئىلغۇننىڭ ياردىمى بىلەن، ئىنچىكە شاخلاردا
ئۇزۇن قۇيرۇق مایمۇندىن قېلىشماي شاخمۇ-شاخ ئېسىلىپ
ماڭالايدىكەن.

بىك چوڭ-كىچىك شاخلارغا يامشىپ، دەرەختىن دەرەخكە
ئوتۇپ ئۇدا ئۇچ كېچە مېڭىپتۇ.

ئاخىردا، چاتقاللىق تۈگەپ، كەڭ ئوتلاققا كېلىپ قاپتۇ.
بىك چاتقاللىقتا چاشقان تاپالماپتۇ. ئۇنىڭغا ئوتلاقتىن چېپىپ
ئوتۇش كېرەك بوپتۇ.

ئوتلاق قۇرغاق ئىكەن. بۇ يەردە يىلان بولمايدىكەن. كىچىك چاشقاننىڭ يۇرگى يوغىناپ، كۈندۈزمۇ ماڭالايدىغان بوپتۇ. ئەمدى ئۇ ئۇچراتقانلىكى نەرسىنى: ھەر خىل ئوسۇملۇكنىڭ ئۇرۇغى، تۈگۈرچەك غولى، قوڭغۇز، كوك قۇرۇت، ئۇششاق قۇرۇتلارنىڭ ھەممىسىنى يەيدىغان بوپتۇ. ئارىدىن ئۇزاق ئوت-مەستىن، ئۇ دۈشمەندىن مۇداپىئەلىنىشنىڭ بىر خىل يېڭى ئۇ-سۇلىنىمۇ ئۈگىنىۋاپتۇ.

ۋەقە مۇنداق ئىكەن: بىك يەردىن ئازراق كىچىك قوڭغۇزنى قېزىپ چىقىپ، ئارقا پۇتىدا ئولتۇرۇپ ئۇلارنى چايناپ يەۋاتقان ئىكەن.

بۇ چاغدا ئاپتاپ يوپ-يورۇق چۈشۈۋاتقان ئىكەن. چېكەت-كىلەر ئوت-چوپ ئىچىدە سەكرەپ يۈرمەكتە ئىكەن. بىك ئوتلاقنىڭ يىراق يېرىدە بىر كىچىك ياۋا غازنىڭ ئۇچۇپ يۈرگەنلىگىنى كورۇپتۇ، بىراق ئۇنىڭدىن قورقماپتۇ. كەپتەر-چىلىك كەلمەيدىغان كىچىك قۇش-ياۋا غاز خۇددى يىپ بىلەن ئېسىپ قويغاندەك، ئاسماندا مىدىرلىماي تۇرىدىكەن. ئۇ پەقەت قانتىنىلا ئاندا-بۇندا قېقىپ قويۇپ، بېشىنى ئۇ ياق-بۇ ياققا بۇراپ پەسكە قارايدىكەن.

كىچىك چاشقان ياۋا غازنىڭ كوزىنىڭ شۇ قەدەر ئوتكۇر ئىكەنلىگىنى ئۇقمايدىكەن.

بىكنىڭ كوكرىگى ئاق بولغاچقا، قوڭۇر توپىدا ئۇنىڭ ئاق كوكرىگى يىراقتىنلا كورۇنۇپ تۇرىدىكەن.

بىك ئىشىنىڭ خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى پەملەپتۇ. بىراق ياۋا
غاز ئاللىبۇرۇن شۇڭغۇپ چۈشۈپ، ئۇنىڭغا ئوقتەك ئېتىبار
كەلگەن ئىكەن.

قېچىشقا ئۈلگۈرەلمەي قالغان كىچىك چاشقاننىڭ پۇتلىرى
قورقۇنچىلۇقتا دەسسەمەس بولۇپ قاپتۇ. ئۇ كۆكرىكىنى يەرگە
مەھكەم چاپلاپ يېتىۋاپتۇ-دە، ئەس-ھۇشىنى يوقىتىپ قويغۇ-
لىمۇ تاسلا قاپتۇ.

ياۋا غاز كىچىك چاشقاننىڭ يېنىغا ئۇچۇپ كېلىپ، بىردىنلا
يەنە ئاسمانغا كۆتىرىلىپ كېتىپتۇ، ئۇنىڭ ئۇچلۇق قانتى بىككە
تېگىپ كەتكىلى تاس قالغان ئىكەن. ياۋا غاز كىچىك چاشقاننىڭ
نەگە يوشۇرۇنۇۋالغانلىغىنى زادىلا بىلەلمەي قاپتۇ. ئۇ بايا
كۆرگەن كىچىك چاشقاننىڭ ئاپپاق ھەم پاقىراپ تۇرغان
كۆكرىكى تۇيۇقسىزلا يوقاپ كەتكەن ئىكەن. ئۇ كىچىك چاشقان
ئولتۇرغان يەرگە تىكىلىپ قاراپتۇ، پەقەت يەردىكى سېرىق
لايلا كورۇنۇپتۇ.

بىك يەنىلا ئاۋالقى يېرىدە ياتقان ئىكەن، ياۋا غاز بۇ يەرنى
كۆرەلەيدىكەن.

ئەسلىدە ئۇنىڭ دۇمبىسىدىكى تۇك سېرىق بولۇپ، سېرىق
لاينىڭ رەڭگىگە ئوخشاپ كېتىدىكەن، يۇقۇرىدىن قارىسا پەرق
ئەتكىلى بولمايدىكەن.

بىر كۆك چېكەتكە ئوت-چوپ ئارىسىدىن سەكرەپ چىققان
ئىكەن، ياۋا غاز ئۇنى كورۇپ پەسكە شۇڭغۇپ تۇتۇۋاپتۇ-دە،

يىراققا ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

بىكىنى تۈكىنىڭ رەڭگى قۇتقۇزۇپ قاپتۇ.

شۇنىڭدىن ئېتىۋارەن، ئۇ يىراقتىن دۇشمىنىنى كورۇپ قالسلا، دەرھال يەرگە چىڭ چىلىشىۋېلىپ مىدىرلىماي يېتە-
ۋالدىغان بوپتۇ. بۇنداق چاغلاردا تۈكىنىڭ رەڭگى ئوز رولىنى
كورسىتىدىكەن-دە، نى-نى ئوتكۇر كوزلەرمۇ ئۇنى پەرق
ئېتەلمەيدىكەن.

قاراقچى كۈكۈنەك

بىك ھەر كۈنى يايلاقتا چېپىپ يۈرۈپ، ھەممە يەردىن
ئىزلەپمۇ چاشقانلارنىڭ ئىزىنىمۇ تاپالماپتۇ.
بىك كېيىن يەنە بىر چاتقاللىققا كەپتۇ. ئۇ چاتقاللىقنىڭ
ئارقىسىدىن دەريا دولقۇنىنىڭ ئوزىگە تونۇشلۇق بولغان شارىلا-
دىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپتۇ.

كىچىك چاشقانغا كەينىگە يېنىپ باشقا تەرەپكە مېڭىشقا توغرا
كەپتۇ.

ئۇ كېچىلەپ يول يۈرۈپتۇ. ئەتىگىنى يوغان بىر تۇپ چاتقال-
نىڭ تۇۋىدە يېتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ.

ئۇنلۇك ناخشا ئاۋازى ئۇنى ئويغىتىۋېتىپتۇ. ئۇ دەرهخ تۇۋىدە
بېشىنى كوتىرىپ يۇقۇرىغا قارسا، كوكىرىگى شاپتۇل چېچىگى
رەڭدە، بېشى قوڭۇر رەڭ، دۈمبىسى قىزىل چىرايلىق بىر قۇش

تۇرغۇدەك.

كېچىك چاشقان قۇشلارنىڭ كوڭۇلى ياي-راتقۇچى ئاۋازىنى
ئاڭلاشقا بەك ئامراق ئىكەن. ئۇ بۇ ناخشىچىنىڭ يېنىغا يېقىن
بېرىپ، ئۇنىڭ ناخشىسىدىن ھوزۇرلانماقچى بوپتۇ-دە، يۇقۇرىغا
يامشىپ چىقىپ، بۇ قۇشنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ.

ناخشىچى قۇش بىككە تەگمىگەچكە، بىك ئۇنىڭدىن قورق-
ماپتۇ. بۇ ناخشىچى قۇش قۇشقاچتىن سەللا چوڭ ئىكەن.
نادان كېچىك چاشقان بۇنىڭ كۈكۈنەك ئىكەنلىكىنى، ئۇ
ناخشا ئېيتالسىمۇ، مەخسۇس بۇلاڭچىلىق قىلىدىغانلىقىنى
نەدىن بىلسۇن.

كۈكۈنەك بىككە ئېتىلىپ بېرىپ، تۇمشۇغى بىلەن ئۇنىڭ
دۈمبىسىنى چوقۇپتىكەن، بىك ھۇشىدىن كەتكىلى تاس-تاسلا
قايتۇ.

بىك شىددەتلىك ھۇجۇم زەربىسىدىن شاختىن پەسكە يىقىلىپ
چۈشۈپتۇ.

ئۇ مامۇقتەك يۇمشاق چوپلۇك ئۈستىگە چۈشكەچكە جاراھەت-
لەنمىگەن ئىكەن. كۈكۈنەك ئۇچۇپ چۈشۈپ، ئۇنىڭغا ئېتىلماقچى
بولغان ئىكەن، كېچىك چاشقان ئاللىقاچان چاتقال تۇۋىگە كىرىپ
كەتكەنلىكتىن ئۇلگۈرەلمەي قايتۇ.

قۇۋ قاراقچى كۈكۈنەك بىكنى چاتقال تۇۋىدىن يەنە چىقىپ
قالامىكىن، دەپ چاتقال ئۈستىدە ساقلاپ ئولتۇرۇپتۇ.
كۈكۈنەك ناھايىتى مۇڭلۇق-يېقىملىق ناخشىلارنى ئېيتىپتۇ،

بىراق كىچىك چاشقاننىڭ ناخشىغا كوڭلى تارتىمىغان ئىكەن. بىك كۆكۈنەك قونغان ھىلىقى چاتقالنى ئوپ-ئوچۇق كورۇپ تۇرۇپتۇ. بۇ چاتقالنىڭ شاخلىرى ساپلا تىكەنلىك ئىكەن.

تىكەنلەرگە، خۇددى كانارىغا ئېسىپ قويغاندەك، يەپ ئېشىپ قالغان ئولۇك قۇشلار، كەسلەنچۈكلەر، پاقىلار، قوڭغۇزلار ۋە چىكەتكىلەر ئېسىپ قويۇلغان ئىكەن. بۇ، قاراقچىنىڭ ئوزۇق ئامبىرى ئىكەن.

كىچىك چاشقان دەرەخ تۇۋىدىن چىقسا، ئۇنىڭمۇ تىكەنگە ئېسىلىشى جەزمەن ئىكەن.

كۆكۈنەك بىكىنى كۈن بويى ساقلاپ تۇرۇپتۇ. كۈن قايرىلىپ تاغنىڭ كەينىگە موككەن چاغىدا، قاراقچى ئاندىن ئورمانلىققا ئۇخلىغىلى كېتىپتۇ. كىچىك چاشقانمۇ تۇيدۇرماستىن چاتقال ئاستىدىن چىقىپ بەدەر قېچىپتۇ.

يولنى بەك ئالدىراپ تېز ماڭغانلىقتىن بولسا كېرەك، ئەتىسى ئەتىگەندە، ئۇنىڭ قۇلغىغا چاتقاللىقنىڭ كەينىدىن دەريا سۈيىنىڭ شارلىدىشى يەنە ئاڭلىنىپتۇ.

ئۇ يەنە كەينىگە قايتىپ، باشقا تەرەپكە كېتىشكە مەجبۇر بوپتۇ.

سايھەت ئاخىرلاشتى

ئەمدى بىك سۈيى قۇرۇپ كەتكەن بىر كۆلچەكتە يۇگۇرگىلى

تۇرۇپتۇ.

بۇ يەردە پۈتۈنلەي قۇرۇپ كەتكەن موخ ئۈسكەن بولۇپ، موخلار ئارىسىدا يول مېڭىش ناھايىتى تەس كەپتۇ، بۇنىڭ ئاساسىي سەۋىيىسى، بۇ يەردە قوساق توقلىغۇدەك بىرەر نەرسە: نە ئاق قۇرۇت، نە كۆك قۇرۇت، ياكى بىرەر تال شىرنىلىك ئوت - چوپ دىگەن نەرسە زادىلا يوق ئىكەن.

ئىككىنچى كۈنى كەچتە، كىچىك چاشقاننىڭ پەقەت ماغدۇرى قالماپتۇ. شۇنداق بولسىمۇ ئۇ تىرىمىشىپ يۈرۈپ بىر كىچىك دومبەلگە يېتىۋاپتۇ - دە، يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. ئۇنىڭ كوزلىرى چاپلىشىپ ئېچىلماپتۇ، تامىغى قۇرۇپ ئوت چىققۇدەك بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇ يېتىپ تۇرۇپ موخ ئۈستىدىكى مۇزدەك شەبنەملەرنى يالاپ كېكىرتىگىنى بىر ئاز نەمدىۋاپتۇ.

تاڭ ئېتىشقا باشلاپتۇ. بىك دومبەلدە تۇرۇپ موخلار ئۈسۈپ كەتكەن جىلغىنى ۋە ئۇنىڭ ئارقىسىدىكى يايلاقنى يىراقتىن كورۇپتۇ. ياپ - يېشىل ئوتلارنىڭ ئىگىزلىكى تام بويى كېلىد - كەن. بىراق كىچىك چاشقاندا يايلاققا مېڭىپ بارغۇچىلىك مادار قالمىغان ئىكەن.

ئاخىر كۈن چىقىپتۇ. ئاپتاپتا شەبنەم بىر دەمنىڭ ئارىلىغىدىلا قۇرۇپ كېتىپتۇ.

ئەمدى تۈگەشتىم دەپ ئويلىغان بىك بار - يوق كۈچى بىلەن ئۈمىلەپ ماڭغان ئىكەن، شۇ زاماتلا يىقىلىپ چۈشۈپ، كىچىك دومبەلدىن پەسكە دوملاشقا باشلاپتۇ. ئۇ ئوڭدىسىغا يىقىلىغان

ئىكەن، ھاۋا تاپان بولۇپ قاپتۇ ۋە ئەمدى ئۇنىڭ كوزىگە پەقەت موخ قاپلاپ كەتكەن كىچىك دومبەللا كورۇنۇپتۇ.

كىچىك دومبەلدە بىكىنىڭ ئۇدۇلىدا قاپ-قاراڭغۇ بىر كىچىك كامار بار ئىكەن، ئەمما بۇ كامارنىڭ ئاغزى بەك تار بولغاچقا، ئۇنىڭغا بىكىنىڭ بېشىمۇ پاتمايدىكەن.

كىچىك چاشقان بىك كامارنىڭ ئىچكىرىسىدە بىرنەرسىنىڭ مىدىرلاۋاتقىنىنى كورۇپ قاپتۇ.

بىر دەمدىن كېيىن، كاماردىن دوغلاققىنا، تۈكلۈك بىر تاغ ھەرسى چىقىپتۇ. ئۇ كاماردىن ئومىلەپ چىقىپ، تومپىيىپ كەتكەن قوسىغىنى پۇتى بىلەن قاشلاپ، قاناتلىرىنى قېقىپ قويۇپ، ئاسمانغا ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

تاغ ھەرسى كىچىك دومبەلنى بىر ئايلىنىپ چىقىپ، قايتىپ كەپتۇ ۋە كامارنىڭ ئاغزىغا كېلىپ قونۇپتۇ. ئۇ شۇ يەردە تۇرۇپ، قاتتىق قاننى بىلەن ئىشلەشكە باشلىغان ئىكەن، ئۇنىڭ چىقارغان شامىلى ئۇدۇل بېرىپ كىچىك چاشقانغا ئۇرۇلۇپتۇ.

ئۇنىڭ قاننىدىن "غۇي-غۇي" قىلىپ ئاۋاز چىقىدىكەن. بۇ ھەرە تاغ ھەرسىنىڭ سىگنالچىسى ئىكەن. ئۇ قاننى بىلەن ساپ ھاۋانى كامارغا كىرگۈزۈپ، كامارنىڭ ھاۋاسىنى يېڭىلايدىكەن، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇۋىسىدا ئۇخلاۋاتقان باشقا ھەرلىرىنى ئويغىتىدىكەن.

بىر دەمنىڭ ئارىلىغىدا، ھەممە تاغ ھەرسى كىچىك كامار-دىن بىر-بىرلەپ چىقىپتۇ-دە، ھەسەل يىققىلى يايلاق تەرەپكە

ئۇچۇپ كېتىپتۇ. سىگنالچى ھەممىنىڭ ئاخىرىدا ئۇچۇپتۇ. ئەمدى بۇ يەردە بىك يالغۇز قاپتۇ. ئۇ ھايات قېلىش ئۈچۈن قانداق قىلىش كېرەكلىكىنى چۈشەنگەن ئىكەن. بىك ئالدى پۇتى بىلەن كۈچەپ ئومىلەپ تاغ ھەرىسىنىڭ كىچىك كامىرىنىڭ ئاغزىغا كەپتۇ. ئىسىل، مېزىلىك پۇراق ئۇنىڭ دىمىغىغا گۇپ-گۇپ ئۇرۇلۇپتۇ. بىك تۇمشۇغى بىلەن تۇرتكەن ئىكەن، توپا بوشاپ چۈشۈپتۇ.

ئۇ تۇرتۇۋېرىپ، بىر توشۇك ئېچىپتۇ. توشۇكتىن قارىسا، ئىچى كۈل رەڭ موم بىلەن ياسالغان بىر چوڭ ھەرە كۈنىكى ئىكەن. بەزى ھەرە كۈنىگىدە تاغ ھەرىسىنىڭ لېچىنكىلىرى ياتقان ئىكەن؛ بەزى ھەرە كۈنىكى خۇش پۇرىغى دىماققا ئۇرۇ-لۇپ تۇرغان ساپ-سېرىق ھەسەل بىلەن تولغان ئىكەن. كىچىك چاشقان ھەسەلنى ئاچكوزلۇك بىلەن يالاپتۇ. ئۇ ھەممە ھەسەلنى يالاپ بولۇپ، ھەرە لېچىنكىلىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ، بىرىنىمۇ قويماي يەۋىتىپتۇ.

چاشقانغا دەرھال ماغدۇر كىرىپتۇ؛ ئۇ ئاپسىدىن ئايرىلغاندىن بۇيان، بىرەر ۋاخمۇ مۇشۇنداق تويغۇدەك غىزالىنىپ باقمىغان ئىكەن. ئۇ تۇمشۇغى بىلەن تۇرتۇۋېرىپتۇ—ئەمدى ئۇنچىۋالا كۈچەپ كەتمەپتۇ—ۋە ھەسەل ھەم ھەرە لېچىنكىسى بىلەن تولغان يېڭى ھەرە كۈنەكلىرىنى تېپىپتۇ. بىردىنلا بىر نەرسە ئۇنىڭ يۈزىگە نەشتەردەك سانچىلىپتۇ.

بىك شاققىدا ئوزىنى چەتكە ئاپتۇ. قارىسا يوغان بىر ئانا ھەرە ئوزى تەرەپكە ئومىلەپ كېلىۋاتقۇدەك.

بىك ئۇنىڭغا ئېتىلماقچى بوپتۇ، ئەمما تاغ ھەرلىرى ئۇنىڭ بېشىدا غوڭۇلداپ ئۇچۇشقا باشلاپتۇ: بۇ چاغدا ھەرلەر يايلاق-تىن قايتىپ كەلگەن ئىكەن. ئۇلار توپ-توپ بولۇشۇپ چاشقانغا ھۇجۇم قىپتۇ، چاشقان ھىچ ئىلاج قىلالماي، بەدەر قېچىپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، بىك جان-مانغا قارىماي قېچىپ، ھەرلەر-دىن قۇتۇلۇپتۇ. ئۇنىڭ بەدىنىدىكى قېلىن تۈكلەر ئۇنى ھەرلەر-نىڭ زەھەردەك نەشتىرىدىن ساقلاپ قاپتۇ. لېكىن تاغ ھەرلىرى چاشقانىنىڭ تۈكى شالاڭ يەرلىرىنىلا يەنى قۇلىغى، پۈتى ۋە پىشانىسىنى چىقىپتۇ.

چاشقان يۇگۇرگەن پېتى-ئوزىنىڭ قانداقلارچە بۇنداق چاققان بولۇپ كەتكەنلىگىنى ئوزىمۇ بىلمەيدىكەن! - يايلاققا ئۇچقانداك بېرىپتۇ-دە، قېلىن ئوتلارنىڭ ئارىسىغا يوشۇرۇنۇۋاپتۇ.

تاغ ھەرلىرىمۇ ئۇنى قوغلاشنى قويۇپ، ئوزلىرىنىڭ ۋەيران قىلىنغان كۈنىگە قايتىشىپتۇ.

بىك شۇ كۈنى بىر پارچە ساسلىقتىن ئوتۇپ، يەنە دەريا بويىغا كەپتۇ.

بىك بىر ئارالغا بېرىپ قالغان ئىكەن.

ئوي سېلىش

بىك كەلگەن بۇ ئارالدا ئادىمىزات يوق ئىكەن. بۇ يەردە ھەتتا چاشقانمۇ يوق ئىكەن. بۇ ئارالدا ئۇچار قانات، يىلان ۋە پاقلا بار ئىكەن، چۈنكى بۇلارنىڭ كەڭ دەريادىن ئوتۇشى ھېچ گەپ ئەمەس ئىكەن. بىك دۇشمەنلەرنىڭ مۇھاسىرىسىدە يەككە-يىگانە ياشاشقا مەجبۇر بوپتۇ.

داڭلىق روبىنسون قاقاس-چول بىر ئارالغا بارغاندا، ئوزد-نىڭ قانداق قىلىپ يالغۇز ياشىيالىشىنىڭ ئامالنى قىلغان ئىدى. روبىنسون بىرىنچى قەدەمدە يامغۇر-يېشىن، بوران-چاپقۇندىن دالدىلىنىش ۋە دۇشمەنلەردىن مۇداپىەلىنىش ئۈچۈن ئوي سېلىش قارارىغا كەلگەن. ئاندىن كېيىن قىشتىن چىقىش ئۈچۈن ئوزۇق-تۇلۇك يىققان.

بىك ھەرقانچە قىلغان بىلەن كىچىك چاشقان بولغاچقا، چارە تېپىشتا ئۇنچىۋالا ئەتراپلىق ئويلاپ كېتەلمەيتتى. ئەمما ئۇنىڭ قىلماقچى بولغان بىرىنچى ئىشى، دەل روبىنسونغا ئوخشاش، ئوزىگە ئوي سېلىۋېلىش بوپتۇ.

ئوي سېلىشنى ئۇنىڭغا ھېچكىم ئۈگىتىپ قويمىغان بولسىمۇ، ئوي سېلىش ئۇنىڭ ئاتا كەسپى ئىكەن. ئۇ ئوز قەۋمىدىن بولغان باشقا چاشقانلارغا ئوخشاش ئوي سالالايدىكەن.

ساسلىقتا ئىگىز-ئىگىز قومۇشلار، قومۇشلار ئارىسىدا يىكەن-
يىكەنلەر ئۆسكەن ئىكەن، بۇلار چاشقانلارنىڭ ئۇۋا سېلىشى
ئۇچۇن ئەڭ ياخشى ماتىرىيال ئىكەن.

بىك قاتار ئۆسكەن بىرنەچچە تال كىچىك قومۇشنى تاللىۋې-
لىپ، ئۇلارغا يامىشىپ چىقىپ، ئۇچىنى چىشلەپ ئۇزۇپ، ئاڭ-
دىن چىشى بىلەن يۇقۇرىسىنى يېرىپتۇ. ئۇنىڭ جۇغى كىچىك
ھەم يېنىك بولغاچقا، قومۇش-پومۇشلار ئۇنى كۆترەلەيدىكەن.
بىك ئەمدى يوپۇرماق ئىزدەشكە كىرىشىپتۇ. ئۇ يىكەنگە
يامىشىپ چىقىپ، يوپۇرمىغىنى چىشلەپ ئۇزۇپتۇ. يوپۇرماقلار
يەرگە چۈشكەندىن كېيىن كىچىك چاشقان پەسكە چۈشۈپ، ئىككى
ئالدى پۇتى بىلەن يوپۇرماقنى تۇتۇپ تۇرۇپ، چىشى بىلەن
چىشلەپ پارچىلاپتۇ. كىچىك چاشقان يوپۇرماقتىكى تاللىق
يىپىچىلەرنى قومۇشنىڭ ئۈستىگە چىشلەپ ئېلىپ چىقىپ، ئۇلارنى
قومۇشنىڭ ئۈچىدىكى يېرىقلىق يەرگە تەپ-تەكشى قىلىپ
قويۇپتۇ. ئاندىن باشقا ئىنچىكە قومۇشلارغا يامىشىپ چىقىپ،
ئۇلارنى ئاستىغا بېسىپ چۈشۈرۈپ، ئاندىن ئۇلارنىڭ ئۇچىنى
بىر بىرىگە ئۇلاپتۇ.

نەتىجىدە ئۇنىڭ ئويى يېنىك، يۇمىلاق بىر ئوي بولۇپ
پۈتۈپتۇ، كىچىك بالىنىڭ مۇشتىچىلىكلا بار بۇ ئوي قۇشلارنىڭ
ئۇۋىسىغا بەك ئوخشايدىكەن.

كىچىك چاشقان ئوينىڭ بىر تەرىپىدىن كىچىك بىر ئىشىك
ئېچىپتۇ؛ ئوينىڭ ئىچىگە موخ، يوپۇرماق ۋە يۇمشاق ئوت يىلتىز-

لېرىنى ساپتۇ. ئۇ يۇمشاق ھەم ئىسسىق گۈل-چېچەك ئوزاق-
لېرىدىن كارۋات ياسىۋاپتۇ. ئۇنىڭ بۇ ئويى بەك ئوبدان
سەرەمجانلاشتۇرۇلغان ئىكەن.

ئەمدى بىكىنىڭ دەم ئالىدىغان، بوران-چاپقۇندىن دالدىدى
لىنىدىغان ۋە دۇشمەنلىرىدىن مۇداپىەلىنىدىغان ماكانى بار بوپتۇ.
بۇ ئوي ئىگىز ئۆسكەن قومۇش ۋە قېلىن يىكەنلىك ئارىسىدا
بولغاچقا، كوزى ھەرقانچە ئۆتكۈر ھايۋانمۇ يىراقتىن ئۇنى
تاپالمايدىكەن. بۇ ئۇۋا يەردىن ئىگىز قومۇش ئۈستىگە سېلىنغان
بولغاچقا، ئۇنىڭغا ھەرقانداق يىلانمۇ يامىشىپ چىقالمايدىكەن.
چىن روبىنسونمۇ بۇنىڭدىن ياخشى چارە تاپالماس.

چاقىرىلمىغان مېھمان

كۈنلەر بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئوتۇۋېرىپتۇ.
كېچىك چاشقان ئۆزىنىڭ كېچىك ئويىدە تېج-ئامان كۈن
ئۆتكۈزۈپتۇ. ئۇ ئوسۇپ تولغان بولسىمۇ، ئەمما يەنە بەك كېچىك
ئىكەن. بىك جۇغى كېچىك چاشقانلار تىپىغا كىرگەچكە، چوڭ-
يىلمايدىكەن. بۇنداق چاشقانلار ئوي چاشقانلىرىدىنمۇ كېچىك
ئىكەن.

بىك ئەمدى ھەمىشە خېلى ئۇزاق ۋاقىت ئويىدە بولمايدىغان
بوپتۇ. ئىسسىق كۈنلەردە، ئۇ يايلاققا ئانچە يىراق بولمىغان بىر
كولچەككە بېرىپ يۇيۇنىدىكەن.

بىر كۈنى، ئۇ ئويىدىن كېچىدە چىقىپ كېتىپ، يايلاقتا تاغ ھەرىسىنىڭ ئىككى كۈنىگىنى ئۇچرىتىپتۇ ۋە ھەسەل بىلەن قو-
سىغىنى تازا تويغۇزۇپ، ئوتلارنىڭ ئۈستىدە يېتىپ ئۇخلاپ
قايتىپتۇ.

بىك شۇ ئۇخلىغان يېتى ئەتىسى ئەتىگەندە ئاندىن ئويىگە
قايتىپتۇ. ئۇ ئۇۋىنىڭ ئاستىغا كېلىپلا ئەھۋالنىڭ چاتاق ئىكەن-
لىكىنى بايقاپتۇ. كەڭ يېپىشقاق سۇيۇقلۇق يەرگە ۋە بىر غولغا
يېپىشىپ قالغان ئىكەن؛ يوغان بىر قۇيرۇق ئۇۋىنىڭ سىرتىغا
چىقىپ تۇرغان ئىكەن. كىچىك چاشقان بۇنىڭدىن چوچۇپ
كېتىپتۇ، بۇنى ھەقىقەتەن سەل چاغلىغىلى بولمايدىكەن. بۇ
سلىق، سېمىز قۇيرۇق يىلاننىڭ قۇيرۇغىغا ئوخشايدىكەن.
يىلاننىڭ قۇيرۇغى قاتتىق ھەم قاسراقلىق بولىدىغۇ؛ بىراق
بۇ بىر سىلىق، يۇمشاق قۇيرۇق بولۇپ، يېپىشقاق سۇيۇقلۇق
بار ئىكەن.

بىك غەيرەتكە كېلىپ، غولغا يامىشىپ چىقىپ يېقىنراق
بېرىپ، چاقىرىلمىغان بۇ مېھماننى كورۇپ باقماقچى بوپتۇ.
بۇ چاغدا، قۇيرۇق ئاستا مىدىرلاپتىكەن، قورقۇپ كەتكەن
كىچىك چاشقان يەرگە دومىلاپ چۈشۈپتۇ. ئۇ ئوت ئارىسىغا
موكۇنۇۋېلىپ قارىسا، بۇ غەلىتە نەرسە ئۆزىنىڭ ئويىدىن ئاستا
ئومىلەپ چىقىۋاتقۇدەك.

دەسلەپتە، ھىلىقى سېمىز قۇيرۇق ئۇۋىنىڭ ئىشىكىدە كورۇن-
مىگەن ئىكەن. كېيىن ئۇ يەردىن ئۇزۇن، يۇمشاق ئىككى

مۇڭگۇز پەيدا بولۇپتۇ، مۇڭگۇزنىڭ ئۈستى كىچىك ئايان ئۇلار بىلەن تولۇپ كەتكەن ئىكەن. ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئىككى مۇڭگۇز پەيدا بولۇپتۇ، بىراق بۇ مۇڭگۇز قىسقىراق ئىكەن. ئاخىردا بۇ غەلىتە نەرسىنىڭ ئاجايىپ-غايىمپ بېشى چىقىپتۇ. كىچىك چاشقان ئۇنىڭ ئاستا-ئاستا ئومىلەپ چىقىشىنى كورۇپ تۇرۇپتۇ، ئەسلىدە بۇ بىر يوغان قۇلۇلە بولۇپ، ئۇ ھەم سىلىق، ھەم يۇمشاق، يېپىشقاق سۇيۇقلۇق بىلەن تولغان بەد-نىنى سورەپ كىچىك ئويىدىن چىقىۋاتقان ئىكەن. بۇ قۇلۇلە بېشىدىن قۇيرۇغىغىچە بىر غېرىچ كېلىدىكەن.

يوغان قۇلۇلە ئومىلەپ يەرگە چۈشۈپتۇ. ئۇ يۇمشاق قوسغىنى غولغا تۇپ-تۇز قىلىپ چاپلاپ ماڭغاچقا، غولغا كەڭ يېپىشقاق سۇيۇقلۇق قالدۇرغان ئىكەن.

ئۇ يەرگە چۈشۈپ بولمىچە، بىك ئاللىبۇرۇن تىكىۋەتكەن ئىكەن. يۇمشاق تەنلىك قۇلۇلە بىككە زىيان كەلتۈرمىسىمۇ، ئەمما كىچىك چاشقان-بىك ھەركىتى ئاستا، پۈتۈن تېنىدىن يېپىشقاق سۇيۇقلۇق چىقىپ تۇرىدىغان بۇ جانىۋارنى يامان كورىدىكەن.

بىك ئارىدىن بىرنەچچە سائەت ئوتكەندىن كېيىن، ئويىگە قايتىپ كەپتۇ. قۇلۇلە ئاللىقاچان بىر ياقىلارغا كەتكەن ئىكەن. بىك ئوز ئۇۋىسىغا ئومىلەپ كىرىپتۇ. ھەممە يەرگە سۇيۇق بىرنەمە چاپلىشىپ قاپتىكەن. بىك ئويىگە سېلىنغان ھەممە موخنى تاشلىۋېتىپ، ئورنىغا يېڭىسىنى ساپتۇ. سېلىپ بولغاندىن

كېيىن، يېتىپ ئۇخلاپتۇ.
شۇندىن باشلاپ، ئۇ بىر ياققا چىقماقچى بولسا، قۇرۇق ئوت
بىلەن ئىشىگىنى ئېتىپ قويىدىغان بوپتۇ.

قازناق

كۈن قىسقىرىپتۇ، كېچىسى ئادەتتىن تاشقىرى سوغاق بولىدۇ.
غان بوپتۇ.

ئوت - چوپلەرنىڭ ئۇرۇغى پىشىپتۇ. شامال ئۇرۇقلارنى يەرگە
چۇشۇرۇۋېتىدىكەن، توپ - توپ قۇشلارمۇ كىچىك چاشقان تۇرغان
يايلاققا كېلىپ ئۇرۇقلارنى تېرىپ ئېلىپ كېتىدىكەن.

بىك تويغىچە ئوزۇقلىنىدىغان بوپتۇ، شۇڭا كۈندىن - كۈنگە
سەمرىشكە باشلاپتۇ، تۈكلىرى پاقرايدىغان بوپتۇ.

بۇ توت پۇتلۇق روبىنسون ئەمدى ئوزىگە بىر قازناق سېلىپ،
ئۇنىڭ ئىچىگە قىشلىق ئوزۇق يىمغىپتۇ.

بىك يەردە ئىچى كەڭ بىر كامار كولاپتۇ - دە، ئوت - چوپ
ئۇرۇقلىرىنى خۇددى گەمگە ئېپكىرىپ قويغاندەك، كامارنىڭ
ئىچىگە ئېپكىرىپ قويۇپتۇ.

بۇ كامار كېيىنچە ئۇنىڭغا كىچىكلىك قىلىپ قاپتۇ. ئۇ بۇ
كامارنىڭ يېنىغا يېڭى كامار كولاپ، ئۇلارنى تۇتاشتۇرۇپتۇ.

يامغۇر يېغىۋېرىپ، يەر يۇمشاشقا باشلاپتۇ، ئوتلار ساغىرىپتۇ،
ھول بولۇپ كېتىپ، يەرگە چۈشۈپتۇ. بىكنىڭ ئوتتىن ياسىغان

ئۇيى غۇلاپ چۇشۇپ، يەردىن سەل ئىگىز بىر يەرگە ئېلىنىپ قالغان ئىكەن. ئۇيىنىڭ ئىچىنى زەي بېسىپ كۆكرىپ كەتكەن ئىكەن.

ئەمدى ئۇۋىدا يېتىۋېرىشكە بولمايتتى. ئوت-چوپىلەرنىڭ پات ئارىدىلا پۈتۈنلەي يەرگە چۇشۇپ، ئۇۋىنىڭ خۇددى بىر قارا توپتەك، قومۇشقا ئېلىنىپ قېلىپ ساڭگىلاپ تۇرۇشى مۇمكىن ئىدى. بۇ تولىمۇ خەتەرلىك ئىش ئىدى.

بىك يەر ئاستىغا كۆچۈش قارارىغا كەپتۇ. ئۇ ئەمدى يىلان-نىڭ كامارغا كىرىۋېلىشىدىن ياكى بىستاقەت پاقىسىنىڭ كېلىپ ئوزىنى قورقتىشىدىن قورقمايدىغان بوپتۇ، چۈنكى يىلان بىلەن پاقا ئاللىبۇرۇن باشقا يەرلەرگە كېتىشكەن ئىكەن.

كىچىك چاشقان دومبەلىنىڭ ئاستىدىن قۇرغاق ۋە تېچ بىر يەرنى ئۇۋا سېلىشقا تاللاپتۇ. بىك ئوزىنىڭ ئويىگە سوغاق شامال كىرمىسۇن ئۇچۇن شامال ئۇرمايدىغان تەرەپتىن كامارغا تۇتىشىدىغان بىر يول ساپتۇ.

كامارغا كىرىدىغان يەردە تۇز كەتكەن ئۇزۇن بىر كارىدور بار ئىكەن. كارىدورنىڭ بىر بېشى كەڭرەك بولۇپ، يۇمىلاق بىر كىچىك ئوي بوپتۇ. بىك قۇرۇق ئوت-چوپىلەرنى ئېلىپ كېلىپ، ئوزى ئۇچۇن بىر ئېغىز ياتاق ھازىرلاپتۇ.

ئۇنىڭ يەر ئاستىدىكى يېڭى ياتىغى ئىلىلىق ھەم ئازادە ئىكەن. ئۇ يەر ئاستى ياتىغىدىن ئىككى قازىغىغا بارىدىغان يول كولاپتۇ، شۇنىڭ بىلەن ئۇ تالاغا چىقماي تۇرۇپمۇ ئۇ يەرلەرگە

بارالايدىغان بوپتۇ. كىچىك چاشقان ھەممىنى تەل قىلىپ بولغان. دىن كېيىن، ئوزىنىڭ مۇئەللىھ قىتىكى يازلىق داچىسىنىڭ ئىشىگىنى ئوت بىلەن مەھكەم ئېتىپ قويۇپ، يەر ئاستىدىكى ئۇۋىسىغا كوچۇپ كىرىپتۇ.

قار ۋە ئۇچەك

قۇشلار ئەمدى يايلاققا ئوت-چوپ ئۇرۇقلىرىنى تېرىشكە كەلمەيدىغان بوپتۇ. ئوتلار يەرگە مەھكەم چاپلىشىۋالغان ئىكەن، سوغاق شامال ئارالدا ئوز مەيلىچە غۇيۇلداپ تۇرىدىكەن. بۇ چاغدا، بىك ئادەم قورققۇدەك دەرىجىدە سەمرىپ كەت-كەن ئىكەن. ئۇنىڭدا پەقەت ماغدۇر قالماپتۇ. ئۇ بارغانسېرى ھورۇنلىشىپ كېتىپتۇ. ئۇ كامىرىدىن كەمدىن-كەم چىقىدىغان بوپتۇ.

بىر كۈنى ئەتىگەندە، ئۇ ئويىنىڭ ئىشىگىنىڭ ئېتىلىپ قالغان. لىغىنى كورۇپتۇ. ئۇ مۇزدەك سوغاق، بوش قارنى تۇمشۇغى بىلەن نېرىغا ئىتتىرىۋېتىپ، ئىشىكتىن چىقىپتۇ-دە، يايلاققا كەپتۇ.

يەر-زىمىنى ئاپپاق قار قاپلاپ كەتكەن بولۇپ، قار كۈچلۈك ئاپتاپتا كوزنى چاقىدىكەن. كىچىك چاشقاننىڭ تۈكسىز پۇتلىرى قاتتىق توڭلاپتۇ.

كېيىن مۇز توڭلايدىغان كۈنلەر كەپتۇ.

كچىك چاشقان ئالدىنلا ئۆزىگە يىمەكلىك راسلىقلىغان بولسا، ئىش چاتاق بولار ئىكەن. قېتىپ كەتكەن قېلىن قانداق ئاستىدىن قانداقمۇ ئوت - چوپ ئورۇقلىرىنى كولاپ ئالغىلى بولسۇن؟

بىك سولشىپ ئۇخلىغىسى كېلىپلا تۇرىدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئۇ ئەمدىلىكتە ئىككى - ئۈچ كۈنلەپ ئويىدىن چىقماي ئۇخلايدىغان بوپتۇ. ئۇ ئويغانسىلا گەمگە بېرىپ قوسىغىنى تازا توي - غۇزۇۋالدىدىكەن، ئاندىن يەنە بىرنەچچە كۈنگىچە ئۇخلايدىكەن. ئۇ پەقەت تالاغا چىقمايدىغان بوپتۇ.

بىك يەر ئاستىدا ھەقىقەتەن ھوزۇرلىنىپتۇ. ئۇ يۇمشاق تۈكلۈك بەدىنىنى تۇگۇۋېلىپ، يۇمشاق كارۋاتتا ياتىدىكەن. ئۇنىڭ كىچىك يۇرگى بارغانسېرى ئاستا ۋە يېنىك سوقىدىغان بوپتۇ، بارغانسېرى يېنىك - يېنىك نەپەس ئالىدىغان بوپتۇ. ئۇزاق ۋاقىتلىق شىرىن ئۇيقۇ ئۇنى پۈتۈنلەي بوي سۇندۇرۇۋاپتۇ. كىچىك چاشقانلار تۇلۇم چاشقان ياكى ھامستو چاشقان^①غا ئوخشمايدۇ، كىچىك چاشقانلار قىشچە ئۇخلاپ چىقمايدىكەن. ئۇلار ئۇزاققىچە ئۇخلىسا، ئورۇقلايدىكەن، توغلايدىكەن. ئۇلار ئويغانغاندىن كېيىن، ئۆزلىرىنىڭ ساقلاپ قويغان ئاشلىقلىرىنى تېپىپ يەيدىكەن.

① ھامستو چاشقان - چاشقان تىپىدىكى، كاماردا ياشايدىغان غاجە - لىغۇچىلاردىن بولۇپ، ياۋروپا ۋە ئاسىيادا بولىدۇ.

بىك ناھايىتى خاتىرجەم ئۇخلاپتۇ، چۈنكى ئۇ ئىككى گەمگە
لىق ئوت-چوپ ئۇرۇغى جۇغلۇۋالغان ئىكەن. لېكىن ئۇ
بېشىغا ئۇشتۇمۇتۇت بىر پالاكەتنىڭ كېلىشىنى ئەسلا ئويلاپ
باقمىغان ئىكەن.

ئۇ ئويغاندى، نىمە دىگەن قورقۇنچلۇق!

قەھرىتان قىش كۈنلىرىنىڭ بىرىدە بالىلار ئاخشىمى ئىسسىق
مەشنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ئىكەن.

كىچىك ھايۋانلارنىڭ كۈنى ھەقىقەتەن تەستە، — دەپتۇ
سىڭلىسى غەمكىن ھالدا، — كىچىك بىك ئېسىڭىزدە بارمۇ؟
ھازىر ئۇ نەلەردە يۈرگەندۇ؟

— كىم بىلسۇن ئۇنى! — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ئاكىسى
سوغاقلا، — ئۇ ئاللىقاچان بىر نىمگە يەم بولۇپ كەتكەندۇ.
قىزچاق ئوكسۇپ يىغلاشقا باشلاپتۇ.

نىمە بولدۇڭ؟ — دەپ سوراپتۇ ئاكىسى ھەيران بولۇپ.
— بىچارە كىچىك چاشقانغا ئىچىم ئاغرىيدۇ! ئۇنىڭ تۈكلىرى
يۈپ-يۇمشاق، رەڭگى ساغۇچ ئىدى.....

— ئۇنىڭغا ئىچىڭنى ئاغرىتىۋاتامسەن؟ بوپتۇ، ساڭا چاشقان
كېرەك بولسا، مەن تاختامۇشۇكىنى قۇرۇپ، بىرەر يۈزنى تۇتۇپ
بېرەي!

— ماڭا ئۇنچىۋالا نۇرغۇنى كېرەك ئەمەس! — دەپتۇ سىڭلىسى

يىغلاپ تۇرۇپ، — ماڭا ئاشۇنىڭغا ئوخشايدىغان مەڭگى ساغۇچ
كەلگەن بىرسىلا كېرەك...

— ئالدىرىما، ئەخمەق! ئاشۇندىغىدىن جەزمەن بېرنى
تۇتۇپ بېرىمەن.

قىزچاق كىچىك قولى بىلەن يېشىنى ئەرتىپتۇ:
— بولىدۇ، تۇتۇۋالغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا تەگمەي، ماڭا

بېرىسىز، بۇ گەپ ئېسىڭىزدە بولسۇن. بولامدۇ؟
— ماقۇل، يىغلاڭغۇ! — دەپتۇ ئاكىسى قوشۇلۇپ.

شۇ ئاخشىمى ئاكىسى قازناققا تاختامۇشۇكنى قۇرۇپتۇ.
دەل شۇ ئاخشىمى بىك ئوز كامىرىدا ئويغىنىنى كېتىپتۇ.

كىچىك چاشقان ئۇيقۇلۇقتا ئېغىر بىر نەرسىنىڭ ئوزىنى بېسۋال-
غانلىغىنى، سوغاقنىڭ دەرھال تۈكلەردىن ئوتۇپ تېنىگە ئورغان-
لىغىنى سېزىپتۇ.

بىك ئويغىنىپ قارىسا ئوزى توڭلاپ تىترەپ تۇرغۇدەك. لاي
بىلەن قار ئۇنىڭ ئۈستىگە چۈشۈۋاتقۇدەك. ئويىنىڭ تورۇسى
چۈشۈپ كەتكەن، كارىدور ئېتىلىپ قالغان ئىكەن.

بىر مېنۇتمۇ كېچىكمەسلىك كېرەك: سوغاق بىلەن ئويناشقىلى
بولمايدۇ. گەمگە بېرىپ، ئوت-چوپ ئۇرۇقلىرى بىلەن قو-
ساقنى دەرھال تويغۇزۇش كېرەك: قوساق تويىسا توڭمايمەن،
قوسىغى تويىغان ھايۋان سوغاقتا توڭلاپ قالمايدۇ.

كىچىك چاشقان سەكرەپ چىقىپ، قارنى دەسسەپ گەمىنىڭ
ئاغزىغا قاراپ چېپىپتۇ.

قارنىڭ ئەتراپى ساپلا تار، چوڭقۇر ئورەكلەر—قوينىڭ تۇياق ئىزلىرى بىلەن توشۇپ كەتكەن ئىكەن. بىك كەينىدىن كىچىك ئورەككە چۈشۈپ كېتىپ، خېلى ئاۋارە بوپتۇ، ئۇ بىر ئومىلەپ چىقسا، يەنە چۈشۈپ كېتىدىكەن.

ئۇ ئوزنىڭ گەمسىگە يېتىپ بارغاندا، بىر چوڭ ئازگالنىڭ تۇرغىنىنى كورۇپتۇ.

قوي ئۇنىڭ يەر ئاستى ئويىنى بۇزۇۋېتىپلا قالماي، بەلكى ئۇنىڭ ھەممە زاپاس ئاشلىغىنىمۇ يەپ كەتكەن ئىكەن.

قار ۋە مۇزدا مېڭىش

بىك قويلار قارغا پاتۇرنۇۋەتكەن ئوت—چوپ ئۇرۇغىدىن ھەر ھالدا ئازراق يەپتۇ.

قوسىغىغا ئازراق بىر نىمە يىگەندىن كېيىن بىككە ئازراق ماغدۇر كىرىپتۇ، تېنىمۇ ئىللىپتۇ. ئۇنىڭ يەنە تېنى بوشىشىپ ئۇيقۇسى كەپتۇ. لېكىن ئۇ ئۇخلاپ قالسا، چوقۇم توڭلاپ ئولدى. دىغانلىغىنى بىلىدىكەن.

بىك ئۇيقۇسىنى قاچۇرۇپ، يۇگۇرگەن پېتى كېتىپتۇ. نەگە بېرىش كېرەك؟ بۇنى ئوزىمۇ بىلمەيدىكەن. ئۇ قاردىن سىغا يۇگرەۋېرىپتۇ.

تۇن پەردىسى تارتىلىپتۇ، ئىگىز ئاسماندىكى ئاي ئەتراپتىكى قارغا سۇس نۇر چېچىپ تۇرغان ئىكەن.

كېچىك چاشقان تىك دەريا قىرغىغىغا كېلىپ توختاپتۇ. تىك يارىنىڭ ئاستىغا قاپ-قارا سايە چۈشۈپ تۇرغان ئىكەن. ئالدى تەرىپى مۇز توڭلىغان كەڭ بىر دەريا بولۇپ، ئەينەكتەك پاقىراپ تۇرغان ئىكەن.

بىك ناھايىتى ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئەتراپىنى پۇراپتۇ. ئۇ مۇز ئۈستىدە مېڭىشتىن قورقىدىكەن. بىرەرسى دەريانىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا مېنى سېزىپ قالسا، قانداق قىلىمەن؟ قارلىقتا بىرەر خېيىم-خەتەرگە ئۇچراپ قالسامغۇ يوشۇرۇنۇۋېلىش مۇمكىن، دەپ ئويلاپتۇ بىك.

قايتىپ كەتسە، چوقۇم توڭلاپ ئۆلىدىغان ياكى ئاچتىن ئۆلىدىغان گەپ. ئالدى تەرەپتە، بەلكىم، بىر يەردىن بولمىسا بىر يەردىن ئوزۇقلۇق ۋە ئىسسىقلىق تېپىلىپ قالار. بىك ئالدى تەرەپكە قاراپ چېپىپتۇ. ئۇ تىك ياردىن چۈشكەندىن كېيىن، ھىلىقى ئارالدىن كېتىپ قايتۇ، ئۇ بۇ ئارالدا خېلى ئۇزاققىچە خاتىرجەم ياشىغان ئىكەن.

ئەمما بىر جۇپ دەھشەت كوز ئۇنى ئاللىبۇرۇن بايقىۋالغان ئىكەن.

بىك دەريانىڭ ئوتتۇرىسىغا يۈگۈرەپ بارغىچە، سۈرئىتى تېز، ئۇن-تىنسىز بىر سايە ئۇنىڭ كەينىدىن قوغلاپ كەپتۇ. بۇ چاققان سايىنى بىك ئارقىسىغا ئورۇلگەندە ئاندىن كورۇپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ كەينىدىن قوغلاپ كېلىۋاتقان نەرسىنىڭ زادى نىمە نەرسە ئىكەنلىكىنى بىلمىگەن ئىكەن.

ئۇنىڭ خەتەرگە ئۇچرىغان چاغدا قوسىغىنى يەرگە چاپلىد-
ۋالدىغان كونا ئۇسۇلى ئاللىقاچان ئەسقاتمايدىغان بولۇپ
قالغان ئىكەن: پاقىراپ تۇرغان كوك مۇز ئۇستىدە ئۇنىڭ
قوڭۇر تۈكلىرى ئوچۇقلا كورۇنۇپ قالىدىكەن، سۈتتەك ئايدىك
كېچىدە ئۇنىڭ دۈشمەننىڭ دەھشەتلىك كوزلىرىدىن يوشۇرۇنۇشى
مۇمكىن ئەمەس ئىكەن.

قارا سايه كىچىك چاشقانىنى قاپلىۋاپتۇ. ئىلمەكتەك ئوتكۇر
تىرناق ئۇنى تۇتۇۋاپتۇ، ئۇنىڭ بەدىنى قاتتىق ئاغرىپتۇ. نىمىدۇ
بىرنەرسە ئۇنىڭ بېشىغا قاتتىق چوقۇپتۇ. بىك ھۇشىدىن كېتىپتۇ.

قىيىن ئوتكەللەردىن ئوتۇش

بىك قاپ-قاراڭغۇلۇقتا ھۇشىغا كەپتۇ. قارىسا قاتتىق ھەم
ئوڭغۇل-دوڭغۇل نەرسە ئۇستىدە ياتقان ئىكەن. بېشىدىكى ۋە
بەدىنىدىكى يارا بەك قاتتىق ئاغرىپتۇ، لېكىن ئۇ ئوزىنى ئىللىق
سېزىپتۇ.

ئۇ بەدىنىدىكى يارىلارنى يالاپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ
كوزلىرى قاراڭغۇلۇقتا ئاستا-ئاستا كونۇپتۇ.

ئۇ ئوزىنىڭ كەڭ بىر جايدا تۇرغانلىغىنى، يۇمىلاق تامنىڭ
ئىگىزگە سوزۇلۇپ كەتكەنلىگىنى كورۇپتۇ. تورۇس كورۇنمەپتۇ،
كىچىك چاشقانىنىڭ توپىسىدە بىر يوغان توشۇك بار ئىكەن.
ئەتىگەنلىك شەپەقنىڭ كۇچسىز نۇرى مۇشۇ توشۇك ئارقىلىق بىك

ياتقان يەرگە چۈشمەكتە ئىكەن.

بىك ئوزىنىڭ بىرنەرسىنىڭ ئۈستىدە ياتقانلىغىنى كۆرۈپ، ئورنىدىن دەرھال سەكسەپ تۇرۇپ كېتىپتۇ. بايا ئۇ ئۇلۇك چاشقانلارنىڭ ئۈستىدە ياتقان ئىكەن. چاشقان ناھايىتى كۆپ بولۇپ، ھەممىسى قېتىپ قالغان ئىكەن: ئۇلارنىڭ بۇ يەردە ياتقىنىغا ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىت بولغان ئوخشايدۇ.

قورقۇنچ كىچىك چاشقانغا كۈچ-مادار بەخش ئېتىپتۇ. بىك تىك، قوپال تامدىن يامشىپ چىقىپ تالاغا قارايتۇ.

ئەتراپتا قارغا كومۇلگەن دەرەخ شاخلىرى كۆرۈنۈپتۇ. شاخلار ئاستىدىن چاتقالارنىڭ ئۇچى كۆرۈنۈپ تۇرىدىكەن.

بىك دەرەخنىڭ كامىرىدا تالاغا قاراپ تۇرۇپتۇ.

كىچىك چاشقان ئوزىنى كىمىنىڭ بۇ يەرگە ئېپىكېلىپ، دەرەخ كامىرى ئىچىگە تاشلاپ قويغانلىغىنى زادى بىلمەيدىكەن. ئۇ ئىش قىلىپ بۇ سىرنى يېشىمەن دەپ كالىسىنى قاتۇرۇپ يۈرمەپتۇ، شۇڭا دەرھال بۇ يەردىن قېچىپ قۇتۇلۇش ئويىغا كەپتۇ.

ئىش مۇنداق بولغان ئىكەن: ئورمانلىقتىكى يوغان قۇلاق بىر ھۇقۇش دەريادىكى مۇز ئۈستىدە ئۇنى قوغلىغان ئىكەن، ھۇقۇش ئۇنىڭ بېشىنى تۇمشۇغى بىلەن چوقۇپ، پۇتى بىلەن ئۇنى قاماللاپ تۇتۇۋېلىپ ئورمانلىققا ئېلىپ كەلگەن ئىكەن.

بەختكە يارىشا، ھۇقۇشنىڭ قوسىغى توق ئىكەن: ئۇ ھىلىلا بىر توشقان تۇتۇۋېلىپ قوسىغىنى تويغۇزۇۋالغان ئىكەن.

ئۇنىڭ قوسىغى شۇقەدەر تويۇپ كېتىپتۇكەنكى، كىچىك چاشقان پاتقۇدەك ئورۇنمۇ قالمىغان ئىكەن. شۇڭا ئۇ بىكىنى ساقلاپ قويۇش قارارىغا كەلگەن ئىكەن.

ھۇقۇش كىچىك چاشقانىنى ئورمانلىققا ئەكىلىپ، ئۇنى ئوزنىڭ قازنىغى بولغان دەرەخ كامىرىغا تاشلاپ قويغان ئىكەن. ھۇقۇش كۈز كۈنلىرىدىن باشلاپ نەچچە ئونلىغان ئولۇك چاشقانىنى بۇ يەرگە قويۇپ قويغان ئىكەن. قىش كۈنلىرى يەم تېپىش تەس بولغاچقا، ھەتتا بۇ ھىلىگەر تۇن قاراقچىسى بولغان ھۇقۇشمۇ دائىم ئاچ قالىدىكەن.

تەبىئىكى، ھۇقۇش كىچىك چاشقانىنىڭ پەقەتلا ھۇشىدىن كەتكەنلىكىنى بىلمەپتۇ؛ ئەگەر بىلگەن بولسا ئىدى، ئۇ ئاللىقا-چان ئوتكۇر تۇمشۇغى بىلەن كىچىك چاشقانىنىڭ كالىسىنى پارە-پارە قىلىۋەتكەن بولاتتى. ھۇقۇش چاشقانلارنىڭ جېنىنى بىر يوللا ئېلىشقا ئادەتلىنىپ كەتكەن ئىكەن.

بۇ دورەم بىكىنىڭ تەلىپى ھەقىقەتەن ئوڭدىن كەپتۇ. بىك دەرەختىن ساق-سالامەت چۈشۈپ، چاتقاللىققا كىرىپ كېتىپتۇ.

بىك بىر يېرىنىڭ ئاغىرىۋاتقىنىنى، بارام بولسۇناتقىنىنى ئەمدىلىكتە سېزىپتۇ، قارىسا نەپەس ئالغاندا كانىيى خىرىلداۋات-قۇدەك. گەرچە ئەجەللىك جاراھەت بولمىسىمۇ، ئەمما ھۇقۇش قاماللاپ تۇتۇپ ئۇنىڭ كوكرىگىنى يارىلاندىرغان ئىكەن، شۇڭا تېز يۇگۇرسە، خىرىلدىغان ئاۋاز چىقىدىكەن.

ئۇ بىر ئاز دەم ئېلىۋالغاندىن كېيىن، نەپىسى تەسلىگە كېلىپ، خىرىلىدىغان ئاۋازمۇ يوقاپتۇ. كىچىك چاشقان چاتقانلىق قېرىسى قوۋزىغى بىلەن قوسىغىنى تويغۇزۇۋېلىپ، ئالدى تەرەپكە قاراپ داۋاملىق يۈگۈرەپتۇ—بۇ قورقۇنچلۇق يەردىن يىراق كېتىپتۇ. كىچىك چاشقان قاردا ئىزلىرىنى قالدۇرۇپ يۈگۈرەپتۇ. بىك يايلاققا كەپتۇ، قورۇق تامنىڭ كەينىدە مورسىدىن تۇتۇن چىقىۋاتقان بىر چوڭ ئوي بار ئىكەن. بىر تۈلكە بىكىنىڭ ئىزىنى كورۇپ قالغان ئىكەن.

تۈلكىنىڭ پۇراش سېزىمى ناھايىتى كۈچلۈك ئىكەن. ئۇ كىچىك چاشقاننىڭ ئەمدىلا ئۆتكەنلىكىنى دەرھال بىلىۋاپتۇ—دە، ئۇنىڭ ئىزىغا چۈشۈپتۇ.

تۈلكىنىڭ ئوتقاشتەك قىزىل قۇيرۇغى چاتقانلىقتا ۋال—ۋۇل قىلىپ كېتىپتۇ، ئەلۋەتتە، ئۇ كىچىك چاشقاندىن كۆپ تېز ماڭدىكەن.

ناخشىچىنىڭ ھەسرىتى

بىك تۈلكىنىڭ قوغلاپ كېلىۋاتقانلىغىنى بىلمەيدىكەن. شۇڭا تايغاندەك ئىككى يوغان ئىت ئويىدىن قاۋاپ چىقىپ، بىككە قاراپ ئېتىلىپ كەلگەن چاغدا، بىك ئەمدى تۈگەشتىم دەپ ئويلاپتۇ. ئەمما، راستىنى ئېيتقاندا، ئىت بىكىنى كورمىگەن ئىكەن. ئۇلار چاتقانلىقتىن چىقىپ بىكىنى قوغلاپ كېلىۋاتقان تۈلكىنى

كورۇپ، ئۇنىڭغا ئېتىلغان ئىكەن.

تۈلكە شاققىدىلا كەينىگە بۇرۇلۇپتۇ. ئۇنىڭ ئوتقاشتەك قىزىل قۇيرۇقى چاتقاللىقتا پال-پۇل قىلىپ كورۇنۇپتۇيۇ، كوزدىن غايىپ بوپتۇ. ئىتلارمۇ كىچىك چاشقاننىڭ بېشىدىن سەكرەپ ئوتۇپ چاتقاللىققا كىرىپ كېتىپتۇ.

بىك ھىچقانداق خېيىم-خەتەرسىزلا ئويگە كىرىپ، گېرەمگە كىرىپ كېتىپتۇ.

بىك گېرەمگە كىرگەندىن كېيىن، ھەممىدىن ئاۋال بۇرنىغا چاشقان پۇرىغى گۇپۇلدەپ ئۇرۇلۇپتۇ.

ھەر بىر خىل ھايۋاننىڭ بىر خىل پۇرىغى بولىدۇ، خۇددى بىز ئادەمنى تۇرقىغا قاراپ پەرق ئەتكىنىمىزدەك، چاشقانمۇ بىر بىرنى ھىم-پۇراق بىلەن پەرق ئېتىدىكەن.

شۇ سەۋەپتىن بىك بۇ يەردىكى چاشقانلارنىڭ ئوزى بىلەن ئۇرۇقداش ئەمەسلىگىنى بىلىۋاپتۇ. بىراق ھەممىسى چاشقانغۇ، بىكمۇ بىر كىچىك چاشقان-دە! خۇددى روبىنسون قاقاس ئارالدىن قايتىپ كېلىپ، كىشىلەرنى كورگەندە ئىنتايىن خوشال بولغىنىدەك، بىكمۇ بۇ يەردە چاشقان بارلىغىنى بىلىپ بەك خوشال بوپتۇ.

بىك شۇ زاماتلا چاشقانلارنى ئىزدىگىلى تۇرۇپتۇ. ئەمما، بۇ يەردىن چاشقاننى تاپماق ئاسان ئىش ئەمەس ئىكەن. ھەممە يەردە چاشقانلارنىڭ ئىزى ۋە پۇرىغى بولسىمۇ، ئەمما چاشقاننىڭ قارىسىمۇ كورۇنمەپتۇ.

گېرەمنىڭ تورۇسدا بىرمۇنچە كىچىك توشۇكلەر كۆرۈنۈپتۇ.
بىك چاشقانلار ئېھتىمال مۇشۇ يەردە تۇرسا كېرەك دەپ
ئويلاپتۇ، شۇنداق قىلىپ، ئۇ تامغا يامىشىپ چىقىپ، كىچىك
توشۇكتىن كىرىپ قازناققا كەپتۇ.

ئۇ يەردە لىق بۇغداي قاچىلانغان تاغلار بار ئىكەن. بىر
تاغلارنىڭ ئاستى غاجىلاپ تېشىۋېتىلگەن بولۇپ، يەردە بۇغداي
چىچىلىپ ياتقان ئىكەن.

قازناقنىڭ تاملىرىدا جازىلار بار ئىكەن. مېزىلىك پۇراق
شۇ يەردىن گۆپ-گۆپ ئۇرۇلۇپ كەلمەكتە ئىكەن. بۇ يەردە
سۈرلەنگەن، قورۇلغان، مايدا پىشۇرۇلغان ۋە ناھايىتى تاتلىق
يىمەكلىكلەر بار ئىكەن.

قوسىغى ئېچىپ ئۈچەيلىرى تارتىشىپ كەتكەن كىچىك چاشقان
بۇ نەرسىلەرنى ئېلىپ تازا يەپتۇ.

دەرەخنىڭ قېرىق قوۋزىغى بىلەن قوساق تويغۇزغان بېككە
ئەمدى بۇغداي بەك تېتىپ كېتىپتۇ، ئۇ بەك جىق يەۋەتكىنىدىن
ھەتتا نەپەس ئالالماي قاپتۇ.

ئۇنىڭ كانىيى يەنە غىزىلدىغىلى باشلاپتۇ.

دەل مۇشۇ چاغدا، ساقاللىق بىر ئۇچلۇق تۇمشۇق كىچىك
توشۇكتىن چىقىپتۇ. غەزەپكە تولغان كوزلىرىدىن قاراڭغۇدا ئوت
چاقناپ تۇرغان يوغان كۈلرەڭ چاشقان سەكرەپ قازناققا كىرىپتۇ،
ئۇنىڭ كەينىدىن ئۇنىڭغا ئوخشاش يەنە توت چاشقان كىرىپتۇ.
ئۇلارنىڭ تۇرقى ناھايىتى قورقۇنچلۇق ئىكەن، بىكىنىڭ

ئۇلارغا چېقىلغۇسى كەلمەپتۇ. ئۇ قورققىنىدىن تۇرغان يېرىدە قېتىپ قېلىپ، ئۇنلۇك چىقىراپتۇ.

كۈلرەڭ چاشقانلارغا بۇ ئاۋاز ياقماپتۇ. بۇ يات كىچىك چاشقان ناخشىچى نەدىن كەلگەندۇ؟ كۈلرەڭ چاشقانلار بۇ قاز-ناقنى ئۆزلىرىنىڭ قىلىۋالغان ئىكەن. ئۇلار دەرەخزارلىقتىن كەلگەن دالا چاشقانلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ يەرئاستى ئويىگە ھەرگىز كىرگۈزمەيدىكەن، شۇنداقلا بۇنداق چىقىراق چاشقاننى ئەسلا كورۇپ باققان ئەمەس ئىكەن.

بىر چاشقان بىككە ئېتىلىپ بېرىپ، ئۇنىڭ گەجگىسىدىن قاتتىق چىشلەپتۇ. قالغان چاشقانلارمۇ ئېتىلىپ بېرىپتۇ. بىك ئاران تەسلىكتە قېچىپ، بىر ئىشكاپىنىڭ ئاستىدىكى كىچىك كامارغا كىرىۋاپتۇ. بۇ كامار بەك كىچىك بولغاچقا، كۈلرەڭ چاشقانلار ئۇنىڭغا كىرەلمەيدىكەن. ئۇنىڭغا بۇ كامار بىخەتەر ئىكەن.

ئەمما ھەممىمىز ئوخشاشلا چاشقان تۇرساق، بۇ كۈلرەڭ چاشقانلار نىمىشقا مېنى پاتقۇزمايدۇ، دەپ ئويلاپ، بىكنىڭ كوڭلى بەك يېرىم بوپتۇ.

تاختامۇشۇك

ھەر كۈنى ئەتىگەندە، سىڭلىسى ئاكىسىدىن:
— قانداق بولدى، چاشقاننى تۇتالىدىڭىزمۇ؟ — دەپ

سورايدىكەن .

ئاكسى ئوزى تۇتقان چاشقانلارنى سىڭلىسىغا كورسىتىپتۇ .
ئەمما بۇلارنىڭ ھەممىسى كۈلرەڭ چاشقان بولغاچقا، قىزچاق
ئۇلارنى ياراتماپتۇ . سىڭلىسى ئۇلاردىن تېخى قورقسىدىكەن .
ئۇ جەزمەن بىر سېرىق كىچىك چاشقان تۇتۇپ بېرىسىز دەپ
تۇرۇۋاپتۇ .

— بۇلارنى قويۇۋېتىڭ، — دەپتۇ قىزچاق خاپا ھالدا، —
بۇلار ياخشى ئەمەس ئىكەن .

ئاكسى تۇتۇۋالغان چاشقانلارنى سىڭلىسىغا تۇيدۇرماي،
چىلەكتىكى سۇغا پاتۇرۇپ ئولتۇرۇۋېتىپتۇ . نىمە ئۇچۇندۇ
يېقىنقى كۈنلەردە تاختامۇشۇككە چاشقان چۈشمەس بولۇپ
قاپتۇ .

ھەممىدىن قىزىغى شۇكى، تاختامۇشۇكتىكى يەم ھەر كۈنى
كېچىسى يوقاپ كېتىدىكەن . بىر كۈنى كەچتە، ئاكسى بىر پارچە
سۈرلەنگەن سان گوشنى تاختامۇشۇككە ئىلىپ قويۇپ قويۇپتۇ،
ئەتىسى ئەتىگەندە قارىسا، ئىلغۇدىكى گوش يوق تۇرغۇدەك،
تاختامۇشۇككە ئېتىكىلىك تۇرغۇدەك .

ئاكسى توشۇك بارمۇ نىمە دەپ تاختامۇشۇكنى نەچچە
قېتىم تەكشۈرۈپتۇ . بىراق چاشقان چىقىپ كەتكۈدەك توشۇك
يوق ئىكەن .

شۇنداق قىلىپ، توپ-توغرا بىر ھەپتە ئوتۇپتۇ، ئاكسى
يەمنى كىم ئوغرىلاپ كەتكەنلىگىنى زادى بىلەلمەپتۇ .

سەككىزىنچى كۈنى ئەتىگەندە، ئاكىسى قازناقتىن يۈگۈرەپ چىقىپ، ئىشىك ئالدىدىلا:

— تۇتۇۋالدىم، ساغۇچ ئىكەن! — دەپ توۋلاپتۇ.
— ساغۇچ ئىكەن، ساغۇچ ئىكەن! — دەپتۇ سىڭلىسى ئىنتايىن خوشال بولۇپ، — قارىڭا، بۇ بىزنىڭ بىك ئىكەن! ئۇنىڭ قۇلد-غىدا بەلگىسى بار! ئېسىڭىزدىمۇ، ئۇ چاغدا بەكىڭىز؟.....سىز سۈت ئەكىلىڭ، مەن كېيىنىۋالاي.

سىڭلىسى تېخى كارۋاتتا ياتقان ئىكەن.
ئاكىسى باشقا بىر ئويگە چىقىپ كېتىپتۇ. سىڭلىسى كارۋات-تىن تۇرۇپ، ئالدى بىلەن قولىدىكى تاختامۇشۇكنى يەرگە قويۇپ، ئاندىن كېيىن تېزلىكتە چاپىنىنى كىيىپتۇ.
بىراق ئۇ ئەمدى تاختامۇشۇككە قارىسا، چاشقان ئاللىقاچان يوقاپ كەتكەن ئىكەن.

بىك تاختامۇشۇكتىن قېچىپ چىقىشنى ئاللىبۇرۇنلا ئۈگىنى-ۋالغان ئىكەن. تاختامۇشۇكنىڭ بىر تال سىمى ئەگمە بولۇپ، ئادەتتىكى كۈلرەڭ چاشقانلار ئوزنى دالدىغا ئالمايدىكەن، ئەمما جۇغى كىچىك بىك بولسا ئوزنى دەرھال قاچۇرايىدىكەن.
بىك تاختامۇشۇككە يېقىن كېلىپ يەمنى ئېلىپلا قاچىدىكەن، بۇ چاغدا تاختامۇشۇك “تاق” قىلىپ ئېتىلىپ قالىدىكەن، ئۇ باشتا بىر ئاز قورقۇپتۇ، كېيىن قورقماس بولۇپ قاپتۇ، ئۇ ئەنە شۇ تەرىقىدە يەمنى بىمالال يەۋالىدىكەن.

ئەڭ ئاخىرقى بىر كېچىدە، ئاكىسى تاختامۇشۇكنىڭ ئېتىلى-

دېغان تەرىپىنى تاسادىپى ھالدا تامغا تاقاپ قويۇپ قويغان ئىكەن، بىك تۇتۇلۇپتۇ. لېكىن قىزچاق تاختامۇشۇكىنى ئويىدا قاپ ئوتتۇرسىغا قويۇپ قويغان چاغدا، بىك قېچىپ چىقىپ بىر چوڭ ساندۇقنىڭ كەينىگە ئوتتۇراپتۇ.

مۇزىكا

ئاكىسى كېلىپ قارىسا، سىڭلىسى يىغلاپ تۇرغۇدەك. قېچىپ كەتتى! — دەپتۇ سىڭلىسى يىغلاپ تۇرۇپ، — ئۇ مېنىڭ قېشىمدا تۇرۇشنى خالىمايدىكەن! ئاكىسى سۇت قاچىسىنى شىرەگە قويۇپ، سىڭلىسىنى بەزلەپتۇ: — نىمە يىغلاش! مەن ھازىرلا ئۇنى ئوتۇكىنىڭ ئىچىدىن تۇتۇۋالدىمەن!

— قانداقسىگە ئوتۇك ئىچىدە بولىدۇ؟ — دەپ ئەجەپلىنىپ سورايتۇ قىزچاق.

— بۇ ئاسان ئىش، مەن ئوتۇگۇمنى سېلىپ، ئۇنىڭ قوز-جىنى تامغا يولەپ قويىمەن، سەن كىچىك چاشقانىنى قوغلايسەن. ئۇ تامنى ياقلاپ قاچىدۇ — چاشقانلار ھەممىشە تام ياقلاپ ماڭىدۇ — ئۇ ئوتۇكىنىڭ قونجىنى كورۇپ، ئۇنى كامار دەپ بىلىدۇ — دە، ئىچىگە قېچىپ كىرىدۇ. شۇنداق قىلىپ، مەن ئۇنى ئوتۇك ئىچىدە تۇتۇۋالدىمەن. سىڭلىسى يىغىسىنى بېسىپتۇ.

—بلەمسىز؟— دەپتۇ سىڭلىسى ئوبدان ئويلۇپلىپ، —بىز ئۇنى تۇتمايلى. ئۇ بىزنىڭ ئويىدە تۇرسۇن. بىزدە مۇشۇك يوق، ھىچكىم ئۇنىڭغا چېقىلمايدۇ. مەن ئۇنىڭغا سۇت بېرىمەن، سۇتنى يەرگە ئېلىپ قويۇڭ.

—ئوڭگىلە قىلىقلىرىڭ بار ئىكەن!— دەپتۇ ئاكىسى تاقەت— سىزلىنىپ، —بۇنىڭ بىلەن چاتىغىم يوق. مەن كىچىك چاشقانى ساڭا تۇتۇپ بەردىم، قانداق قىلغىڭ كەلسە شۇنداق قىلىۋەر. قىزچاق سۇت قاچىسىنى يەرگە قويۇپ، بولكىنى ئۈستۈپ سۇتكە چىلاپتۇ. ئوزى قاچىنىڭ يېنىدا چاشقانىنىڭ چىقىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. كىچىك چاشقان تاكى تۇن بولغىچە چىقماپتۇ. بالىلار كىچىك چاشقان بۇ ئويىدىن قېچىپ چىقىپ كەتكەن ئوخشايدۇ دەپقايتۇ. ئەتىسى ئەتىگەندە قارىسا، سۇت ئىچىلگەن، بولكىمۇ يىپىل-گەن ئىكەن.

قىزچاق: “مەن ئۇنى قانداق قىلسام كوندۇرۇۋالالارمەن؟” دەپ ئويلاپتۇ.

ئەمدى بىكىنىڭ تۇرمۇشى ناھايىتى ياخشى ئۆتكىلى تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ قوسىغى توق ئىكەن، بۇ ئويىدە كۈلرەڭ چاشقان يوق ئىكەن، يەنە كېلىپ ھىچكىم ئۇنىڭغا چېقىلمايدىكەن. بىك ئەسكى— تۈسكى لاتا ۋە پارچە— پۇرات قەغەزلەرنى ساندۇقنىڭ كەينىگە ئاپىرىۋېلىپ، ئۆزىگە بىر ئۇۋا ياساۋاپتۇ.

ئۇ يەنىلا ئادەمدىن قورقىدىكەن، پەقەت كېچىدە، بالىلار

ئۇيقۇغا كەتكەندىن كېيىنلا، ساندۇقنىڭ كەينىدىن چىقىدىكەن.
ئەمما بىركۈنى كۈندۈزى ئۇ مۇڭلۇق بىر مۇزىكا ئاڭلاپتۇ.
بىرسى نەي چالغان ئىكەن. نەينىڭ ئاۋازى ھەم يېنىڭ، ھەم
مۇڭلۇق ئىكەن.

بىك خۇددى بۇرۇن قاراقچى كۆكۈنەكنىڭ ناخشىسىنى ئاڭ-
لىغاندىكىدەك، ئوزىنى تۇتۇۋالاسماي يېقىن بېرىپ مۇزىكا
ئاڭلاشقا قىزىقىپتۇ. ئۇ ساندۇقنىڭ كەينىدىن چىقىپ، ئويىنىڭ
ئوتتۇرىسىغا كەپتۇ.

ئاكىسى نەي چېلىۋاتقان ئىكەن. قىزچاق يېنىدا ئولتۇرۇپ
ئاڭلاۋاتقان ئىكەن. قىزچاق كىچىك چاشقاننى ئاۋال كورۇپ
قايتۇ.

قىزچاقنىڭ كوزلىرى بىردىنلا چەكچىيىپ، تورلىشىشقا باش-
لاپتۇ. ئۇ جەينىڭى بىلەن ئاكىسىنى ئوقۇپ، پەس ئاۋازدا:
— جىم! قاراڭ، بىك چىقتى.. چېلىڭ، چېلىڭ، ئۇ مۇزد-
كىغا ئامراق ئىكەن! — دەپتۇ.

ئاكىسى داۋاملىق چېلىپتۇ.
قىزچاق مىدىر-سىدىر قىلماي جىمجىت ئولتۇرۇپتۇ.
كىچىك چاشقان مۇڭلۇق ناخشىلارنى ئاڭلاپ، خېيىم-خەتەرنى
پۈتۈنلەي ئېسىدىن چىقىرىپ قويغان ئىكەن.

خۇددى ئويىدە ئادەم يوقتەك، ئۇ قاچىنىڭ يېنىغا بېرىپ،
سۈتىنى يالاپتۇ. قاچىنى يالاپ بولۇپ ئوزىمۇ چىرىلداپ كېتىپتۇ.
— ئاڭلىدىڭىزمۇ؟ — دەپتۇ قىزچاق ئاكىسىغا ئاستاغىنا، — ئۇ

ناخشا ئېيتىۋاتىدۇ.

بىك ھىلقى بالا نەي چېلىشىنى توختاتقاندىلا، ئاندىن ئېسىنى يىغىپ، دەرھال ساندۇقنىڭ كەينىگە قېچىپ بېرىۋاپتۇ. بالىلار قانداق قىلغاندا دالا چاشقىنىنى كوندۇرگىلى بولىدەنلىكىنى ئەمدى بىلىۋاپتۇ. ئۇلار دائىم نەينى بوش چالدىكىن. بۇ چاغدا بىك چىقىپ ئوينىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ ئاڭلايدىكەن. بىكىمۇ چېرىلىدىغان چاغدا، ئۇلار راستلا مۇزىكا ئولتۇرۇشى قىلغاندەك بولىدىكەن.

ياخشى نەتىجە

كىچىك چاشقان ئۇزاققا قالماي بالىلارغا ناھايىتى كۆنۈپ كېتىپتۇ، ئۇلاردىن قورقمايدىغان بوپتۇ، مۇزىكا بولمىسىمۇ چىقىدەنلىكىنى بوپتۇ. قىزچاق تېخى ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ قولىدىن بولكا ئېلىشنى ئۈگىتىپ قويۇپتۇ. قىزچاق پۇلدا ئولتۇرسا، بىك ئۇنىڭ تىزىغا چىقىۋالدىغان بوپتۇ.

بالىلار بىككە ياغاچتىن بىر ئوي ياساپ بېرىپتۇ، ئوينىنىڭ دەرئىسمى يالغان (سىزما) ئىكەن، ئىشىكى راست ئىشىك ئىكەن.

بىك بالىلارنىڭ شىرىسىدىكى بۇ كىچىك ئويىدە تۇرىدىكەن. بىك تالاغا سەيلىگە چىقىدىغان چاغدا، ئۆزىنىڭ كونا ئادىتى بويىچە، كۆزىگە كورۇنگەن ئەسكى-تۈسكى لاتا، پارچە-پۇرات

قەغەز، پاختىلار بىلەن
 ئىشىگىنى ئېتىپ قويدىكەن.
 ھەتتا چاشقانى بەك
 يامان كوردىغان ئاكسىمۇ
 بەك بىلەن ئىنتايىن چىقىد-
 شىپ كېتىپتۇ. ئۇ كىچىك
 چاشقانىنىڭ، ئالدى پۇتىنى
 خۇددى قولغا ئوخشاش
 ئىشلىتىپ بىر نەرسە ئېلىپ
 يىيىشىنى ۋە يۈزىنى يۇيۇ-

شنى كورۇشكە بەك ئامراق ئىكەن.

سىڭلىسى بىكىنىڭ چىرىلىدىشىنى ئاڭلاشقا بەك خۇشتار

ئىكەن.

— ئۇ ناخشىنى ياخشى ئېيتىدۇ، — دەپتۇ سىڭلىسى ئاكسى-

غا، — ئۇ مۇزىكىنى ياخشى كوردىكەن.

قىزچاق كىچىك چاشقانىنىڭ زادىلا ئۆزىنىڭ خوشال بولغانلى-

غىغا ناخشا ئېيتىۋاتمىغانلىغىنى بىلمەيدىكەن، كىچىك بىكىنىڭ بۇ

ئويگە كېلىشتىن ئىلگىرى قانچىلىغان خېيىم-خەتەرلەرنى بېشى-

دىن كەچۈرۈپ، قانچىلىك جاپالىق سەپەرلەردە بولغانلىغىنى

تېخىمۇ بىلمەيدىكەن.

بۇ ھىكايىنىڭ مۇشۇنداق ئاياقلاشقىنى تۈزۈك.

本书根据北京出版社1979年2月第一版，1980年4月第二次印刷版
本翻译出版。

بۇ كىتاپ بېيجىڭ نەشرىياتى تەرىپىدىن 1979 - يىلى 2 - ئايدا
نەشر قىلىنغان 1 - نەشرى، 1980 - يىلى 4 - ئاي 2 - باسمىغا
ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

چەتئەل چۈشەنچىلىرى (تاللانما)

تەرجىمە قىلغۇچى: رېيىمجان

تەرجىمىنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى: ئابدۇللا ئابلىز

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى

شىنخۇا كىتاپخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلدى

مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1983 - يىلى 7 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى

1983 - يىلى 7 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 0.57 يۈەن

外国童话选

(维吾尔文)

任运昌译

阿不都拉校订

民族出版社出版 民族书店发行

民族印刷厂印刷

开本，787×1092毫米1/32 印张，13 1/8

1983年7月第1版

1983年7月北京第1次印刷

印数：0001—13,000册 定价：0.57元

书号：M10049(4)152

书号M 10049 (4) 152

定价 0.57 元